

AMERICAN FOUNDATION
FOR THE BLIND INC.

HV1571

B

copy 1

BLINDESAKEN

MÅNEDSSKRIFT FOR DE BLINDES VENNER

UTGITT AV „NORGES BLINDEFORBUND“

Redigert av

Edvard Imsdahl, Rosenkrantzgaten 5, Bergen

Telefon 3871

Nr. 1.

Januar 1932

21 årg.

Innhold: Blind dame tar filologisk embedseksamen med innstilling. (Med bilde). — Reisebrev fra Sætre. — De blindes spesielle psykologi. (Med bilde). — Bernhard Pfanstiehl. — Blindelærerutdannelsen. — Bladkontingent. — Formanns-, sekretær- og kassereradresser.

Tekst på annonsesider: Blinde engelskmenn i politikken. — Nye medlemmer av Østlandske Blindeforbunds Sykeirygd. — Møtereater. — Litt fra Elevforeningen „Samhold“. — Til komiteen for de enkelte Blindes Vel i Nordenfjeldske Blindeforbund. — Valter H. Dixon. — Almennaker for blinde. — Nyordning av den svenske blindeomsorg. — Innske blindeskolebarn i radio. — Organistansettelse. — Blind nybrottsmann hedres.

Les annonsene og gjør Deres innkjøp hos våre avverterende.

Kolonial — Fetevarer — Frugter

En gros

JOHAN AKSDAL

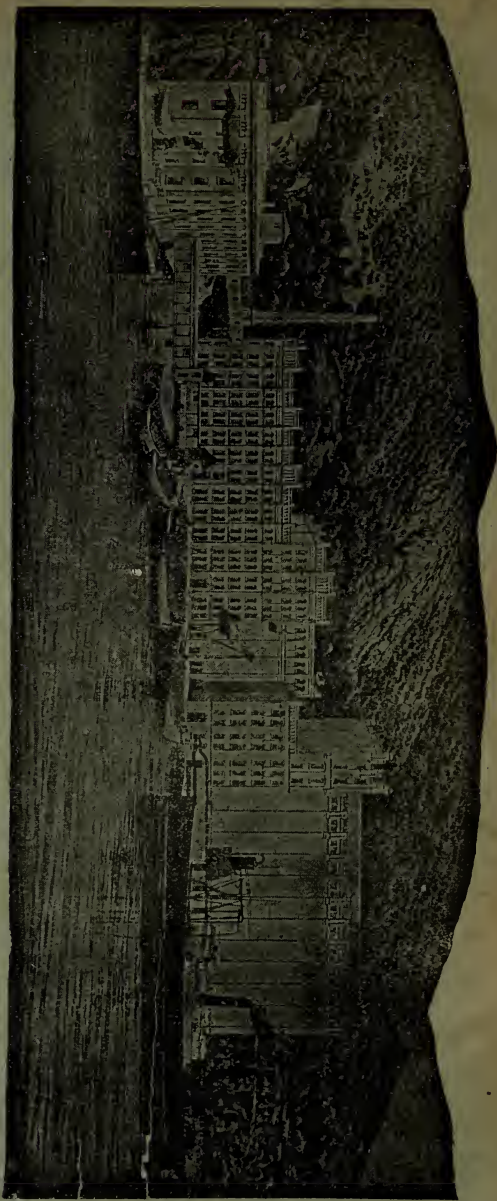
Kontor og lager: Hollendergaten 11 — BERGEN.

KOKS OG GAS

er de i nationaløkonomisk henseende mest fordelagtige varmekilder. **Koks** er det billigste og **gas** er det greieste og mest praktiske av alt brændsel. Man gavner landets økonomi ved at bruke gas og støtter derved den norske koksindustri.

BERGENS GASVERK.

„BLINDESAKEN“ utkommer hver måned og koster 2 kroner året. Bestilles gjennom posthus og i ekspedisjonen, Bergen. Løssalg 20 øre pr. nummer. Til utlandet er abonnementsprisen 3 kroner pr. år.

VAKSDAL MÖLLE.
BERGEN

Telefon 2062

Telefon 2062

Korset-Salonen

i Eldorado

1ste Kl. Specialforretning

Inneh. Julie Svendsen & Alette Hjelte

KONTOR

MASKINER
SYSTEMER
MØBLER
REKVISITA

Telef.: 6550

JACOB L. BERSTAD

Strandgt. 10

— 2960 FIRMAET FOR MODERNE KONTORORGANISATION BERGEN

Bøger — Papirvarer

Subskription paa alle bøger tegnes.

Kr. Madsens bokhandel

Tyskebryggen 5 (Leppen)

Telefon 1482

A S Petersen & Dekkes Tricotagefabriker

Hop pr. Bergen

Forlang

„Pedek“ Tricotage

og vore andre gode Kvaliteter i Uld og Bomuld

<i>ELEGANTE OG MODERNE TRYKKSAKER!</i> Dreyers Grafiske Anstalt Stavanger.	John Sagen's Eftf. Inneh.: Joh. Lilleskare. Specialforr. Frukt - Grønsaker Nygårdsgt. 27. Telefon 5920.
<i>Forlang</i> SÆBEPULVER 116 S. Mauritzens Sønner Stavanger.	Magdalene Simonsen Tegnekontor & Broderforretning Stort Utvalg. Rimelige Priser. <i>Vaskereløsgaten 15 — Bergen</i>
	Damefrisersalon „MARCEL“ Strandgaten 1, Bergen HAAR- & SKJØNHEDSPLEIE

Blinde engelskmenn i politikken.

Ved de engelske parlamentsvalg for kort tid siden erobret kaptein Ian Fraser (Konservativ) St. Pancras North fra Arbeiderpartiet med 10 233 stemmer. Kapteinen som bare er 34 år gammel, mistet synet som 18-årig løytnant i begynnelsen av Verdenskrigen. Senere har han tatt juridisk embedseksamen. Kaptein Fraser var Sir Arthur Pearson's viktigste medhjelper i hans storstilte arbeide for de engelske soldater og sjøfolk som blev blinde i krigen, og han har siden Sir Arthurs død i 1922 vært chef for virksomheten ved St. Dunstan's. Denne mønsterskolen har nu for flere år siden avsluttet opplæringen; men det føres et stadig tilsyn med de blinde soldater og ydes dem bistand på mange måter. — Kaptein Fraser har også tidligere vært medlem av parlamentet, idet han representerte St. Pancras North 1924—29. Han var medlem av Londons bystyre 1922—24. Årene 1925—26 var han medlem av regjeringens Kringkastingskomité og er nu formann i den rådgivende komité for British Broadcasting. På optak av kaptein Fraser vedtok parlamentet for nogen år siden et forslag hvorefter alle blinde som ønsker det, får frie radiolicenser, og man regner at 30 000 blinde nu har slike licenser.

Ved parlamentsvalget denne gang var det også to andre blinde som stillet sig, nemlig Dr. Ernest Whitfield i Marylebone og Mr. F. Martin i West Aberdeen. Begge tilhørte Arbeiderpartiet og rakk ikke op, noget som jo var tilfellet med de fleste av partiets kandidater ved dette valget. Mr. Martin har i en tidligere periode representert West Aberdeen.

VESTLANDSK ELEKTRISK A/S

KONG OSCARSGATE 31

vis a vis Ant. Johannesens Handelsskole

3134 Telf. 3134

**Elektrisk utstyr, koke- og varmeapparater
radioapparater etc.**

Theodor Olsen's Eftf.s

Guldsmedforretning

Smastrandgaten — Bergen

**Rigt Udvalg i finere Guldvarer
og haanddrevne Sølvarbeider**

Æresdiplom Landsudstillingen 1928

Linoleum

i godt udvalg

**Johan D. Eche & Søn's
Farvehandel A.S.**

Nygaardsgaten 4,
BERGEN

BERGENS SPAREBANK

Oprettet 1823

Forvaltningskapital ca. Kr. 130,000,000

Filialer:

Strandgt. 81, Laksevaag, Sandviken, Solheimsviken

J. BERSTAD ^{A/s}

Telegramadr.: **Jernberstad**

Rikstelefon 2 9 0 9

**Jern, Jernvarer, Metaller, Bygningsbeslag, Støpegods
Kjøkkenutstyr, Bølgeblik, Takpap, Takrender, Vindusglas**

**Galv. Jerntraad og Jerntraadnet, Vandledningsrør, Pumper, Kraner, Vasker,
Spader, Grep, Stenverktøi, Ankere, Kjøtting, Slipestener, Smikul
Elektriske Komfurer, Kokeplater, Strykejern
Radioapparater og Deler Osramlamper.**

KOBA CHRISTENSEN

Liktøiforretning - Engen 37

Telefon 1804

Ved Det gamle Teater

Privat 2813

Alt til husets utstyr av

Manufakturvarer og Sengeutstyr

kjøper De fordelagtigst hos

Sverre Monsen

**Vaskerelvg. 26
B e r g e n**

tidl. Andr. Monsen.

Nye medlemmer av Østlandske Blindeforbunds Syketrygd.

... Følgende er optatt som medlemmer av Oslo Trygdekasse: Frk. Dorothe Holst, Stabekk; medlemsnummer 298, 716, Johan Åsland, Sørumsgr. 5, Lillestrøm; medlemsnummer 298, 717. Helge Eriksen, Fredsvoll, Nes, Romerike; medlemsnummer 298, 726.

Formannen.

Møtereferatet.

Forretningsutvalgsmøte i Vestlandske Blindeforbund 2. desember 1931. Tilstede var: Gjøen, dr. Dethloff, fru Hognestad, frk. Steen og Johansen. — Det var innkommet 6 søknader om hjelp til forskjellige øiemed, og de blev alle innvilget med tilsammen 235 kr. — Man enedes om at det også i år skulde igangsettes innsamling til Blindes Juleglede i byens aviser. Som utdelingskomité blev valgt fru Hognestad, frk. Steen og Johansen. — Styremøte blev besluttet avholdt i dagene 11. og 12. januar. Juletreffesten skal holdes 12. januar. Som komité blev valgt Martin Rydland, Olaf Thole og frk. Steen, som da har anledning til å supplere sig med andre. — Blev oplest en skrivelse fra V. B. til fru Bjørnson, Stavanger, hvori meddeltes at forretningsutvalget var enig i det som var foretatt av reisesekretær Sætre og fru Hognestad angående start av et Blindes Arbeidskontor i Stavanger.

Sekretariatet.

Styremøte i Østlandske Blindeforbund 28., 29. og 30. november 1931. Som omsendt sak var siden forrige møte bevilget 30 kr. til hus, 250 til driftskapital til å komme igang med forretning, 125 til reparasjon av hus og et to måneders opphold på blindeskolen. — 2) Bevilgedes 8 julebidrag på tilsammen 325 kr. — 3) Bevilgedes et lån på 150 kr. til materialer. — 4) Forelå skrivelse fra Deichmanske Bibliotek at Ø. B. får lokale der med fritt lys, oppvarming og renhold. Det blir sannsynligvis ikke ferdig før neste høst eller nyttår. — 5) Besluttet å igangsette et husholdningskursus også til sommeren under forutsetning av at man får skolen på samme vilkår som før, dog således at Ø. B. bare garanterer for 4 elever. De øvrige 8 plasser stilles til disposisjon for de andre forbund. — 6) Beslutet å søke Oslo kommune om å få Bergslisens gate oparbeidet forsåvidt som det angår Blindes Hus, og samtidig fortauet mot Sporveisgaten. — Forelå skrivelse fra en sakfører om kjøp av eiendom på Spro. Styret fant ikke at skrивelsen gir anledning til videre forføining. — 8) Formannen oplyste at arbeidet med utsalgets ombygning nu er fullført efter planen. Selve ombygningen, iberegnet reklameskilter, lysanlegg og to ovner, beløper sig til kr. 5822.68. Videre kostet fasadepuss og diverse reparasjon av tak og piper kr. 1189.17. — 9) Ved omsendelse var cand. theol. Overvoll midlertidig ansatt som reisesekretær, og det besluttet at han inntil videre fortsetter virksomheten. I forbindelse med en annen ansøknin g om fast ansettelse blev diskusjonen på årsmøtet om reisesekretæren drøftet. Styret besluttet foreløbig ikke å gå til fast ansettelse. — 10) Bevilgedes til igangsettelse av verksted inntil 200 kr., efter formannens disposisjon. — 11) Bevilgedes det nødvendige til den vanlige juletreffest. — 12) Til Ø. B.s hjelpefond var innkommet 32 ansøknin ger og blev bevilget 21 bidrag på tilsammen 1900 kr. Til frk. Emma Ellefsens legat 5 ansøknin ger; 4 bidrag på tilsammen 380 kr. Til Oscar Spurchelands legat 11 ansøknin ger; 7 bidrag på tilsammen 400 kr. Frk. Egers legat 41 ansøknin ger; bevilget 31 bidrag på tilsammen 4550 kr.

Sekretæren.

Brenselcentralen

Oslo

Telefon 27 100.

Litt fra elevforeningen „Samhold“.

Da styret har tenkt sig at flere av de tidligere elever kanskje kunde interessere sig for å høre litt fra foreningen vår, skal vi få lov til å gi et kort referat fra dens virksomhet i det siste halvår.

Tirsdag den 1. september var en merkedag i foreningens historie, idet noen sympatiske mennesker, med hr. Harald Hansen i spissen, arrangerte en strålende biltur for oss. Det var i alt 20 biler som ved 11-tiden kjørte her fra skolen. De drog utover Drammensveien, med Skaret på Ringerike som det første mål. Her tok vi en liten stans for at de av elevene som hadde såpass syn, kunde nyte den vakre utsikten over Randsfjorden.

Fra Skaret sattes kursen for Drammen, hvor vi igjen slo inn på Drammensveien og kom ved 3-tiden til Sandvika. Her inntok vi en storslagen festmiddag på restaurant Strand. Da vi hadde tilbragt noen hyggelige timer der ute, reiste vi igjen tilbake til skolen etter å ha vært borte en hel arbeidsdag:

Vi har hatt våre underholdningsmøter, som alle har vært hyggelige, og dessuten hadde vi den 26. september en meget vellykket høstfest. Underholdningen har bestått av foredrag, musikk, sang og oplesning.

Med dette sender vi en hjertelig hilsen og ønske om et godt nyttår til kamerater rundt om i landet.

P. Risan,
sekretær.

Til komiteèn for de enkelte Blindes Vel i Nordentjeldske Blindeforbund.

For å få noenlunde greit overblikk over komiteéns arbeide henstilles det til hvert enkelt medlem av denne komité å innsende til hr. bibliotekar M. Skoås, Øvre Møllenberg 74, Trondheim, en rapport for virket i siste halvår av 1931. Likeså vilde det være bra om hvert medlem vilde innsende en lignende rapport når man er nådd frem i midten av juni 1932. Komiteéns formann kan derved få klarhet over hvad som i årets løp er utrettet, og i henhold til det avgi sin beretning på årsmøtet.

Karl Flydal.

Valter H. Dixon.

En av de edleste personligheter innen den engelske blindeverden, Mr. Walter H. Dixon, Oxford, er nylig avgått ved døden.

Efter å ha gjennomgått Royal Normal College for the Blind, London, og Worcester College for the Blind, studerte han ved universitetet i Oxford, hvor han med utmerkelse avla eksamen i moderne historie. Gjennom hele sitt liv var Mr. Dixon en mann med mange interesser; men han vil likevel kanskje særlig minnes for sitt utrettelige arbeide for å øke leseferdigheten blandt de blinde. Det var således ham som fikk i stand de lesekonkurranser som nu i over et decennium årlig har vært holdt ved Nasjonalbiblioteket for Blinde i London, og han var også grunnleggeren av Studenterbiblioteket for blinde i Oxford. I 1901 stiftet han Oxfordshire Home Teaching Society for the Blind. Mr. Dixon var en varm musikkvenn og en av dem som stod i spissen for de store festspillene i Oxford for nogen år siden. Også for dramatikk var han levende interessert, og han var medlem av The British Empire Shakespeare Society.

Ved begravelsen som fant sted fra Manchester College Chapel, var både den forrettende prest og den tjenestgjørende organist blind. —

Mr. Dixon var en av de første blinde engelskmenn jeg kom i forbindelse med, og jeg skylder denne rikt utrustede, allsidig begavede mann og noble personlighet meget. Mange gode impulser, verdifulle opplysninger og råd har jeg i årenes løp mottatt fra ham, og det er med dyp vemod jeg har fått budskapet om hans uventede og altfor tidlige bortgang.

E. I.

Almanakker for blinde.

N. Bf. har i mange år gitt ut en almanakk i punktskrift som er blitt meget populær. En god stund før nyttår pleier de første bestillinger å komme inn. Almanakken som med særskilt tillatelse av universitetet og Almanakkforlaget blir utgitt på grunnlag av Den Sønnefjelske Utgave og Trøndalgsutgaven, inneholder kalender, den almindelige almanakk med angivelse av høimessetekster, merkedager osv., tabeller over solens op- og nedgang i det sønnen- og nordenfjelske Norge, månefasene, formørkelser, midnattsolen, mørketiden, en rekke statistiske opgaver for Norge og andre land, utdrag av portotakstene og andre nyttige almenoplysninger. Dessuten inneholder almanakken en omfattende adresseliste over blindeorganisasjoner og blindeinstitusjoner i inn- og utland (blindeforbund, skoler, biblioteker, trykkerier, aviser, tidsskrifter, utsalg m. m.).

Også i Sverige har man i en lang årrekke gitt ut en slik almanakk (man begynte enda tidligere der), og den er likesom hos oss blitt en så å si uundværlig opslagsbok for enhver blind. I år får Finnlands blinde for første gang sin egen almanakk, og det er stor begeistring over tiltaket.

I England blev det i en del år gitt ut en almanakk i punktskrift (hvorfor man sluttet med det, kjenner vi ikke til); men ellers er Norge og Sverige foregangslandene her, likesom de er det når det gjelder bruken av punktskriftsbokstaver, noget som øker innholdsmengden i landenes trykksaker med 40 pct.

Pelsverk.

Godt utvalg i Ræv
og andre småkraver.

Rimelige priser og betingelser.

A/s Oslo Pelsvarelager

Akersgt. 21 (Astoria)

DRESSER - FRAKKER

A. M. LØVAAS ^{A/s} _s **Ved Muren** _s **BERGEN**

HUSK —

Vosseski fer til tak!

A/s VOSS SKIFERBRUD = BERGEN

Telefon 0898 — 5897.

Kjøp NORSKE

Pianoer - Orgler

bygget for norsk klima.

Guldmedalje Trøndelagsutstillingen 1930.

Våre betingelser og priser er nu så rimelig at
enhver kan anskaffe piano eller orgel.

JACOB KNUDSEN ^{A/s} _s **- Bergen**

Kong Oscarsgt. 41—43.

^{A/s}
_s

GULL & SØLV

Juvelerforretning

Torvgaten 1b

BERGEN

Telefon 2121

BLINDESAKEN

MÅNEDSSKRIFT FOR DE BLINDES VENNER

UTGITT AV „NORGES BLINDEFORBUND“

Redigert av

Edvard Imsdahl, Rosenkrantzgaten 5, Bergen

Telefon 3871

Nr. 1.

Januar 1932

21 årg.

Blind dame tar filologisk embedseksamen med instilling.

Det hører til de ytterste undtagelser at en student går hen og får innstilling til embedseksamen, og når det skjer, er det som regel realister som klarer det. I jussen har denne heder bare overgått Schweigård og Getz, i teologien er det ytterst sjelden, litt hyppigere i medisinen, aller sjeldnest forekommer det i filologien. Hvad skal man så si når en blind dame går hen og tar filologisk embedseksamen i tre fag? Tankene står stille. Man har vanskelig for å forestille sig den sum av arbeide og begavelse som ligger bak et slikt resultat.

5. desember var frk. Mildrid Støre fra Mosjøen oppe til eksamen i fransk og fikk 1,5. Tidligere har hun tatt engelsk og tysk med ennu bedre karakter, 1,4, og hun har dermed tatt en adjunktteksamen som straks vil bli rapportert til kongen. Vi kan forsikre majestæten at han får sig en meget interessant samtale med den unge dame hvis strålende ansikt vi presenterer over disse linjer. Hun er både bereist, belest, klok og inntagende.

Vi treffer frk. Støre i Studiehjemmet for Unge Piker i Gjetyrmyrsveien, og hun blir meget ulykkelig over besøket.

„Det er da ingenting å skrive om. Jeg har bare arbeidet med det som interesserer mig, og at det har gått bra, er ikke min skyld.“

„Hvordan har De fått lest pensumet?“

„En del bøker finnes det jo i punktskrift; men det aller meste har jeg fått lånt hjem fra de store utenlandske biblioteker for blinde. Dessuten har mine venninder her på Studiehjemmet vært svært snilde til å lese høit for mig. Et semester var jeg ved høiskolen for blinde i Marburg an der Lahn, hvor det er et kolossalt bibliotek med eget trykkeri som er opprettet for krigsblinde. I England var jeg et semester ved college, og i Paris bodde jeg to semester privat. Der er det også et veldig bibliotek i punktskrift.

Paris er jo blindeskriftens arnested, kan man si. Men kommentarer til tekstene finnes jo ikke. Dem må jeg få lest høit.“

„Og hvad skal De begynne med nu?“

„Jeg kommer til å lese videre efter jul, har tenkt å ta engelsk som hovedfag og få full lektoreksamen.“

Frk. Mildrid Støre.

„Er det nogen spesiell engelsk dikter som interesserer Dem særlig og som De har tenkt å skrive hovedopgaven om?“

„Nei, i grunnen interesserer jeg mig mest for fonetikk og grammatikk; men det finnes vel alltid en morsom dikter også,“ sier den unge dame smilende.

Frk. Støre tok artium i 1924 — vi behøver vel neppe fortelle at hun fikk Særdeles, skriver „Oslo Aftenavis“.

Vi er sikre på å ha alle blindevenner med oss når vi ønsker frk. Støre hjertelig til lykke med hennes siste enestående bedrift. Det er en ny lyssende seier som viser hvor langt en blind kan nå også i Norge når rik begavelse er parret med uopslitelig energi.

Mildrid Havig Støre er født i Mosjøen 18. oktober 1903. I 4-årsalderen mistet hun ved et ulykkestilfelle synet på det ene øiet. Noget senere blev også det andre angrepet, og fra hun var 8 år har hun bare kunnet skjelne lys og mørke.

Årene 1913—19 gjennomgikk hun Dalen Blindeskole, hvor hun blandt annet også lærte pianospill. Allerede mens hun var her, blev man oppmerksom på hennes fremragende evner på det intellektuelle område. Efter å være ferdig på Dalen gjennomgikk frk. Støre først middelskolen i Mosjøen og derefter Trondhjems Katedralskole, hvor hun tok artium 1924. Så tok hun fatt på det filologiske studium ved universitetet og har altså nu avlagt embedseksamen med et så glimrende resultat.

«Blindesaken»s red.

Reisebrev fra Sætre.

17. 11. konfererte jeg med forskjellige i Bergen. Særlig var det spørsmålet om opprettelse av et Arbeidskontor i Stavanger som blev drøftet. Dagen efter var jeg med på forrentingsutvalgets møte. Også her var det i første rekke Arbeidskontoret som var gjenstand for overlegginger. Det blev bestemt at utvalgets medlem fru biskop Hognestad skulde være med til Stavanger. Den 18. tok vi avsted. Vi hadde en lengre samtale på Nattruten om kvelden, og vi var enige om hvordan saken helst burde legges an. Den 19. kjørte jeg til fru Ragnhild Bjørnson, en av de ledende innen blindesaksarbeidet i Stavanger, og kl. 11 kom også fru Hognestad og fru Anda. Møtet var nærmest av forberedende art, og vi blev i store trekk enige om hvordan kontoret skulde drives. Om ettermiddagen snakket jeg med snekkermester Helgøen for å få ham med i Arbeidskontorets råd. Han sa sig villig til det, hvorpå jeg tok mig en tur til Ellen Kvía, den døde og blinde damen jeg før har fortalt om her i bladet. Det er alltid så hyggelig å få en prat med henne. Man får slik tro på blindesakens rett og seier når man får se og høre hvad hun har drevet det til. Ellen var også i godlag, og vi snakket lenge sammen. Kommet på hotellet fikk jeg hilse på den blinde kurvmaker Olav Sivertsen og frue og likeledes på frk. Emly Rimestad som også er blind. Næste morgen sendte jeg en bil for å hente den blinde maskinist Paulsen som ønsket å komme på blindeskolen. Bilen kom imidlertid tilbake med fruen, da det ikke høvde for Paulsen å komme. Fru Paulsen og jeg tok oss så en tur til fru Bjørnson og senere hjem til Paulsens i Kortegaten. Hos dem var det svært hyggelig, og jeg blev der til ut på ettermiddagen. Tidlig om morgenen hadde jeg snakket med Gabriell Tjora, den blinde hønserimannen som jeg tidligere har skrevet om, og han vilde komme til Stavanger i 4-tiden. På hotelelt traff jeg så Tjora, og

han blev med til fru Anda, hvor vi skulde ha møte kl. 17. Før jeg reiste fra Bergen hadde jeg også skrevet til frk. Margrethe Sandved, så også hun kom på møtet. Foruten oss tre var fru Hognestad, fru Anda og fru Bjørnson til stede. Det blev snart enighet om de forskjellige spørsmål, og jeg skulde referere utfallet til formannen i V. B.

På Tasta skulde det være basar den kvelden, og frk Sandved skulde være der og tale. Hun, Tjora og jeg kjørte til lokalet. Bestyreren av Misjonsskolen, hr. Ljostveit, holdt først en tale. Så var det bevertning, hvorefter frk. Sandved leste flere dikt. Hun leste meget pent, og man hørte på henne med stor interesse. Så holdt jeg en kort tale. Det var også korsang og forskjellig annet. Festen eller basaren var sjelden godt besøkt, og alt vidnet om sympati og interesse. Frk. Sandved kjørte tilbake til byen, og Tjora og jeg blev invitert til hr. Åsland. Søndag 22. var jeg innbudt til hr. disponent Haga, og om kvelden gikk jeg igjen ombord i Natrutten.

Mandag og tirsdag var jeg i Bergen. Jeg hjalp til med forskjellig på kontoret og ordnet med en del annet. Onsdag 25. reiste jeg med rutebåten til Vadheim. Jeg hadde med et radioapparat til I. Hovland, og da dette var et apparat vi hadde fått tilbake av den grunn at det var for svakt, hadde jeg interesse av å installere det selv og høre det i bruk. Hovland var ikke hjemme, men kom dagen efter. Å prøve det lille 2-rørs apparat var vanskelig den kvelden; men vi benyttet det ved å legge en ledningsstump på gulvet til antenne, og det viste sig at vi fikk både Oslo og andre stasjoner på høttaler. Dagen efter ordnet vi med alt, og da Hovland kom, kunde vi si: Vær så god. Man kan vel ikke alltid regne med høttallerresultat med et 2-rørs apparat; men vi hadde begge dagene Oslo midt på lyse dagen.

Fredag 27. kjørte jeg sammen med min bror til Sandane i Nordfjord. Lørdag tok jeg med rutebåten til Bryggja, hvor jeg holdt to foredrag søndag. Mandag 30. fulgte jeg rutebåten til Måløy. Der hadde jeg en del samtaler med fremstående personer for om mulig å få i stand et arbeid for saken. Det er godt håp; men tiden var ikke den beste for foredrag. Onsdag og torsdag talte jeg i Revik og på Kvalheim. På sistnevnte sted var det dem som mente vi kunde få noget gjort; men sikkert er det nu ikke. Fredag skulde jeg være på Skavøypoll; men været var grinaktig. Vi snakket om å utsette foredraget. Det er nemlig svært vanskelig med veier, og kveldene var mørke. Kl. 3 hadde likevel været bedret sig, og jeg fikk telefon om å komme. Foreningen leiet motorbåt, og snart satt jeg omringet av vel 20 interesserte damer. Jeg fortalte dem om Ellen Kvía, Knut Løvfoll og flere. Ja, ikke å glemme „Blinde-Lars“ fra Skorpen i Sunnmøre, mannen som kunde styre seil- og robåt når han bare fikk så sterk dønning at han kunde høre havdrønnet fra holmer og skjær. På foredraget var det pakkfullt. Efterpå blev jeg med formannen, fru Myrestrand, hjem. Vi måtte ro, og jeg kunde

glede mig over å se næsten like godt som de andre i båten. Ja, litt bedre så vel de andre; for ellers hadde vi vel neppe kommet i land.

De par følgende dagene var jeg optatt med konferanser og skrivearbeid angående en pike som skulde vært på blindeskolen i 8-årsalderen (hun er nu 22). Vi har her en ny forsømmelse av myndighetene; men jeg håper saken nu skal gå i orden.

Tirsdag 8. 12. tok jeg med rutebåten til Bryggja og videre med bil til Åheim i Sunnmøre. Jeg skal arbeide her i distriktet til jul.

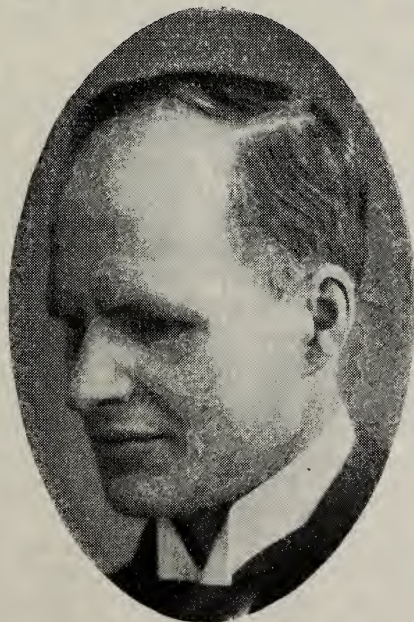
f. t. Åheim, 9. 12. 1931.

Med hilsen

John Sætre.

De blindes spesielle psykologi.

Foredrag av lærer Halvdan Karterud på Verdensblindekonferansen i New York i april 1931.

Halvdan Karterud,

født 1894, lærer ved Dalen Blindeskole fra 1917, siden 1922 formann i Nordenfjelske Blindeforbund og medlem av landsstyret.

Dette foredrag vakte megen oppmerksomhet på Verdensblindekonferansen, og hr. Karterud blev etterpå intervjuet av flere ledende aviser i New York. Av den mengde foredrag som blev holdt på denne så representative konferansen, blev bare 4—5 offentliggjort i sin helhet i «The Mathilda Ziegler Magazine for the Blind», dette verdens mest leste blinde-

tidsskrift. Lærer Karteruds foredrag var et av de aller første, og det viser kanskje bedre enn noget annet den betydning man i amerikanske blindesaks-kretser tillegger de synsmåter og tanker den norske representant utredet.

Det er uråd i et enkelt foredrag å få med alt det som kan være av interesse til belysning av et så omfattende emne som dette. Det jeg her kommer til å berøre, blir derfor nærmest noen spredte trekk av de blindes sjeleliv, og da særlig slikt som kan tenkes å ha nogen betydning for drøftelsen av deres oppdragelse og undervisning. Da jeg hverken har hatt anledning til inngående å studere den litteratur som foreligger om dette emne, eller til selv å drive systematiske eksperimenter i større utstrekning, blir det jeg kommer til å fremføre, for størstedelen bygget på egne iakttagelser og erfaringer og gjør på ingen måte krav på å være nogen videnskapelig utredning. I det hele føler jeg mig svært lite kompetent til å gi en tilfredsstillende løsning av den oppgave som Personal- og programkomitéen har betrodd mig, men jeg håper at de konferansedeltagere som sitter inne med større erfaring og autoritet på området, vil gi mig god hjelp og rettledning ved verdifulle innlegg i ordskiftet, så emnet likevel kan bli så vidt mulig allsidig behandlet.

Først vil jeg få slå fast at de blinde som individer betraktet er akkurat like forskjellige i evner og anlegg som de seende. Dette forhold var man i blindeundervisningen tidligere ikke tilstrekkelig opmerksom på. Man hadde lett for å resonnerer som så at det som én eller to blinde uten vanskelighet kunde lære, måtte falle let for alle blinde, og det som et par blinde forsøksobjekter dårlig kunde greie å tilegne sig, mente man vilde falle vanskelig for de blinde i sin almindelighet. Disse synsmåter resulterte i at blindeundervisningen stivnet i de såkalte typiske blindeerhverv, hvorved en masse blinde kom til å motta en fagutdannelse som slett ikke bygget på deres individuelle evner og anlegg. På grunn av den innskrenkede bevegelsesfrihet som mangelen av synet fører med sig, vil den blinde som regel være langt sterkere handicapped manuelt enn intellektuelt, og når her til kommer den håpløse konkurranse med fabrikkene, er det på forhånd gitt at de typiske blindeerhverv ikke kan føre frem til full økonomisk selvstendighet uten hvor særlig gunstige forhold er til stede. Skjønt disse håndverk fremdeles inntar en dominerende plass ved flere blindeskoler, bl. a. fordi man ennå ikke generelt har funnet noget bedre å erstatte dem med, arbeides det nu med iver på alle hold for å skaffe hver enkelt blind en fagutdannelse som svarer til hans begavelse. Smått om senn holder altså de blindes fagutdannelse på å arbeide sig frem til så vidt mulig samme differentiering som de seendes, og i samarbeid med skoler for seende er det alt nådd en rekke utmerkede resultater på de forskjelligste områder. Som et hjelpemiddel til å få undersøkt hver enkelts spesielle begavelse har man i de siste år også for blinde begynt å gjøre forsøk med intelligensprøver, og

det skulde være meget interessant om nogen av konferansedeltagerne vilde fortelle litt om de tests som er utarbeidet for dette øiemed, og om de resultater som forsøkene har ført til.

En blindfødt — som aldri har fått motta en eneste synsfornekkelse, — eier ikke en eneste synsforestilling i sin sjel. For ham eksisterer hverken lys eller mørke, hverken stjernehimmel eller farveprakt. Han er i det hele tatt ikke i stand til å gjøre sig nogen som helst klar forestilling om hvordan det egentlig er dette „å se“. Derfor vil han heller ikke kunne savne synet på samme måten som den som engang har eid det. Han vil nok ønske sig synet, men tenker da på det nærmest som et teknisk hjelpemiddel, som bl. a. vil sette ham i stand til å bevege sig ganske anderledes fritt og sikkert, gi ham adgang til å kunne lese vanlige bøker og aviser osv. — En helt annen sak er det at en blind rent teoretisk har ganske godt kjennskap til både lys og farver. Helt fra den tidlige barnealder har han så ofte hørt tale om dem og lest om dem at han litt etter litt har fått vite en hel del om hvordan de virker på de seende. Derfor kan han godt snakke med når samtalen kommer til å berøre slike ting, skjønt han personlig ikke har mottatt en eneste sansefornekkelse av dem.

Det har før vært en almindelig opfatning, — som forresten mange lægfolk ennå har, — at naturen har utrustet de blindfødte med skarpere hørsel og følelse enn andre mennesker, gitt dem likesom en slags erstatning for at de ikke har fått noget syn. Det er nemlig et ubestridelig faktum, som man tidlig ble klar over, at de blinde ved hjelp av disse sanser mottar mange inntrykk som de seende i almindelighet ikke er i stand til å opfatte. Men dette beror ikke på medfødte anlegg. Det er den hårde nødvendighet som tvinger de blinde til å lære sig å utnytte de sanser de har i behold, bedre enn andre, slik at de kan vikariere for den manglende sans så langt som det er mulig. Ved stadig trening kan dette i flere henseender lykkes forbausende godt.

Sine rumfornemmelser får de blinde vesentlig ved hjelp av hørselen, skjønt naturligvis også følelsen, den kinestetiske sans og likevektssansen her spiller en rolle. Når en derfor skal søke å forestille sig et rum av en viss størrelse, vil han som regel først og fremst komme til å tenke på de akkustiske fenomener som knytter sig til det, f. eks. den særegne resonans som forskjellige lyd der vil komme til å gi. Rum og avstander utenfor hørevidde kan han ikke umiddelbart opfatte. Han vil da helst komme til å forestille sig dem på den måten at han tenker sig den tid det vil ta for ham å tilbakelegge en viss strekning til fots, pr. jernbane eller hvad det nu kan være for et befordringsmiddel han vil finne hensiktsmessig å bruke som målestokk. Kortere avstander kan bedømmes temmelig nøiaktig ved hjelp av hørselen, og dette er bl. a. til uvurderlig nytte for ham når han skal orientere sig — så vel ute som inne. Lyden av hans egne skritt er hans sikreste rettesnor, men ellers kan han dra nytte av næsten alle slags lyd

fra omgivelsene, når de ikke blir generende sterke og vedholdende.

Den såkalte avstandsfølelse beror sikkert mest på hørselsfornebbelser. Det er mulig at luftens trykk mot den følsomme pannehud varierer såpass meget at det kan bevirke trykkfornebbelser hos den blinde når han nærmer sig større gjenstander, men det er iallfall et faktum at dersom lyden av skrittene dempes så meget at de ikke gir synderlig resonans, vil han orientere sig langt dårligere enn ellers. Dette har jeg selv så mangan gang fått erfare når jeg ferdes ute i nysne eller inne i ukjente stuer med tykke tepper på gulvene. Den beskjed føttene gir om grunnen man trår på, er naturligvis også av langt større betydning for den blinde enn for den seende, og været spiller ikke liten rolle for orienteringen, idet det forårsaker temmelig store variasjoner i de akkustiske fenomener. I sterk vind er det således mest uråd for en blind å kunne orientere sig godt. Men er været gunstig, vil han ikke bare tydelig kunne merke større gjenstander som trær og stolper han skal passere forbi, men også grøftekanter eller fortaugkanter kan han da lett holde sig i passende avstand fra. Mange blinde påstår endog at de kan merke sterke skygger.

For at den blinde uten vanskelighet skal kunne holde retningen, må lyden av hans skritt gi bestemt resonans mot f. eks. husvegger, gjerder, veikanter osv. Dersom han beveger sig ute på en åpen plass hvor han ikke kan få faste punkter å ha „høremerker“ efter, vil han ha lett for å tape retningen. Et lite apparat til å bære i lommen, som kunde frembringe en kort intens lyd som gav skarp resonans på forholdsvis langt hold, vilde sikkert kunne bli et godt hjelpemiddel ved orienteringen på slike vanskelige steder som f. eks. brede gatekryss, torv, jorder osv.

I øvrig er naturligvis de blinde så vel som de seende begavet med høist forskjellig orienteringsevne, men mangelen av synet vil alltid føre med sig en sterk innskrenkning av den fysiske bevegelsesfrihet som gjør at orienteringsevnen i høi grad blir hemmet hos alle blinde. Denne innskrenkning i bevegelsesfriheten er en av de aller største praktiske hindringer den blinde har å kjempe med. Den setter ham mer eller mindre tilbake når det gjelder å lære å utføre hvilket som helst slags manuelt arbeid. Helt fra barnealderen hindrer den ham i å skaffe sig den mosjon som er nødvendig for at legemet skal kunne utvikle sig sunt og harmonisk. Får han ikke i tide systematisk trening, vil hans gang bli mer eller mindre usikker, han vil ha lett for å få en dårlig holdning, og mange av hans håndbevegelser blir famlende. Den trygghetsfølelse hvormed seende når som helst han ønsker det, kan sette inn hele sin bevegelsesenergi (f. eks. springe alt han orker), får den blinde praktisk talt aldri kjenne.

De såkaldte blindefakter er sannsynligvis for en stor del et utslag av hemmet bevegelsestrang. Visstnok er de også ofte et tegn på åndelig defekthet, men selv normalt begavede blinde

skjemmes ikke sjelden av dem. Og har de først slått rot, er det overordentlig vanskelig å få dem utryddet. Grunnen til dette er sikkert ikke minst at de blinde selv er avskåret fra å se hvordan deres opførsel og manerer er sammenlignet med andres. Evnen til på eget initiativ å lære ved direkte efterligning, som er en så viktig faktor i det seende barns utvikling, er ved synsmangelen redusert til en brøkdel hos det blinde barn, og som følge herav trenger en blind bl. a. undervisning i detalj om en hel masse dagligdagse ting som en seende selv kan lære sig ved direkte iakttagelse og efterligning. En systematisk barnehave-undervisning er derfor absolutt påkrevet for blinde.

De blindes pårørende og foresatte nærer ofte en overdreven engstelse for å slippe dem ut på egen hånd, særlig i beferdede strøk. De tenker ikke over at de blinde selv til å begynne med som regel vil føle sig så engstelige i denne henseende at de vil utvise mer enn tilstrekkelig forsiktighet. Derfor forekommer det ytterst sjelden at en blind kommer til skade ved overkjørsel. Størsteparten av dem er så forsiktige at de simpelthen ikke tør ferdes uten følge i trafikerte strøk, skjønt det i alle land stadig blir flere og flere som tar sig frem på egen hånd overalt hvor de trenger å ferdes i sitt daglige virke. Hvilken betydning dette har både for dem selv og for deres omgivelser, er det overflødig å gå nærmere inn på. Alle som har med blindes opdragelse å gjøre, må se det som en hovedoppgave å gjøre dem mest mulig uavhengige også på dette område. Ved systematisk trening kan man nå forbausende langt. Den selvtillit som litt efter litt vokser frem i den blindes sjel for hver ny vanskelighet han greier å overvinne, er av uvurderlig betydning for ham. Mer enn andre trenger han til styrkelse av selvtilliten, fordi det alltid vil møte ham så meget i livet som kan skape motløshet og mistrøstighet hos ham.

Folk som ikke har nærmere kjennskap til blinde og ser hvor ubehjelpelig de ofte virker i sin fremtreden, har lett for å tenke at alle deres evner må være nedsatt i tilsvarende grad, og behandler dem derefter. De finner det ganske i sin orden at de blinde på en eller annen måte må forsørges, betrakter det nærmest som et vidunder at de kan læres op til f. eks. å lese og skrive punktskrift, spille osv. og har i det hele vanskelig for å tenke sig at det i mange ting kan gå an å stille akkurat samme krav til dem som til seende mennesker. Jo sikrere og vakrere den blinde kan føre sig, og jo mer uavhengig han er i stand til å bli av sine omgivelser, dess lettere vil han ha for å gjøre et tiltalende inntrykk på de mennesker han kommer i berøring med, så han kan vinne deres tillit og bli betrodd arbeide å utføre, med andre ord få del i „arbeidets velsignelse“, som for den blinde i enda høiere grad enn for den seende er en hovedfaktor til å skape tilfredshet og harmoni i sinnet. Det er da forutsetningen at hans arbeide gir ham hvad han trenger for å kunne leve på anstendig vis, og at det svarer til hans anlegg og interesser. Da vil ar-

beidet opta ham så sterkt at det ikke blir tid til unyttige refleksjoner over blindheten. Han vil få tilfredsstillet den trang til å bli en nyttig sammundsborger som er nedlagt i ethvert normalt utrustet menneske, og han vil kunne stifte familie og skape sig et hjem, hvor livsgleden trives, og følelsen av isolerthet forsvinner. Under slike vilkår vil en blind kunne føle sig likeså lykkelig som en seende i tilsvarende livsstilling, ja, jeg tror endog at dersom de praktiske hindringer ikke blir altfor store og konkurransen derved altfor hård, vil nettop blindheten kunne anspore ham til større energiutfoldelse og derved hjelpe ham til å nå resultater som han kanskje ellers ikke vilde nådd.

Formfornemmelser mottar den blinde bare gjennom berøring, og hans formforestillinger blir derfor utelukkende berøringsforestillinger. Han tenker sig med andre ord at han kjenner på tingene når han forestiller sig hvordan de ser ut. Dimensjonene for de former som tydelig kan opfattes ved følelsen er sterkt begrenset, og de ting som skal beføles, må dessuten ha en passende temperatur. Når man skal fremstille anskuelsesmidler for blinde, har det derfor stor betydning for deres hensiktsmessighet at man forstår å velge de mest passende dimensjoner.

Av større gjenstanders form kan den blinde ikke danne sig noget helhetsinntrykk før han nøiaktig har befølt stykke for stykke av dem. Han kan altså ikke ta noget „overblikk“ over gjenstandene, men må bygge op helhetsbilledet av de detaljer han litt efter litt har følt sig frem til. Samme fremgangsmåte må han også bruke når han skal orientere sig i et værelse, i et hus, kort sagt hvorsomhelst både inne og ute. Det ligger i sakens natur at det faller svært sent og tungvint å bli orientert på den måten, og det blir derfor bare de steder hvor den blinde daglig ferdes, hjemmet, arbeidsstedet osv. som han nogenlunde detaljert kan kartlegge i sitt indre. Hans kjennskap til omgivelsene for øvrig, til byen, landskapet osv. blir temmelig ufullstendig, overfladisk og uklart, idet han vesentlig er henvist til å bruke fantasien og bygge på andres beskrivelse og på inntrykk av spredte detaljer som han sparsomt og tilfeldig får motta. Hermed henger det sammen at de blindes kunnskaper i naturfag og geografi vil ha lett for å bli abstrakte og teoretiske. På grunn av den hemmede bevegelsesfrihet kommer de som regel lite ut i skog og mark. Mange velkjente ting, dyr og planter kommer de derfor kanskje aldri i berøring med, og deres forestillinger om dem kan derfor lett bli høist uriktige og mangelfulle. Det blir da blindeskolens oppgave å bøte på dette så godt det kan la sig gjøre, bl. a. ved å holde en rikholdig, allsidig samling anskuelsesmidler omfattende alle slags bruksgjenstander, maskin- og redskapsmodeller i passende størrelse, utstoppede pattedyr og fugler etc., etc.

En hel del ting hvis opfatning og betydning vesentlig beror på synsinntrykk, blir for den blinde av liten interesse, fordi han mangler evnen til å tilegne sig og forstå dem fullt ut. Skjøn-

litteraturens mange og lange beskrivelser om all naturens farveprakt, om solopgang og solnedgang, om vide utsyn osv. er nærmest tomme ord for ham, og hvad han gjennom de andre sanser kan tilegne sig av naturens skjønnhet, blir rene fattigdommen sammenlignet med hvad de seende får nytte i så måte. Likevel vil det naturligvis også for en blind være en vederkvegelse å komme ut i skog og mark, og under kyndig veiledning av en dyktig lærer vil ekskursjoner av forskjellig art og på alle årstider kunne bli en stor berikelse både legemlig og åndelig også for de blinde elever.

Røsten er for den blinde det eneste praktiske kjennetegn hvorved han med en gang er i stand til å kjenne fra hverandre de mennesker han omgås, og han må derfor venne sig til å forsøke å lese ut av røsten hvad andre mennesker leser ut av blick og minespill. Mange ytre ting vedrørende så vel hans eget som andres utseende, deres klædedrakt, holdning, manerer osv. blir temmelig likegyldig for ham. Hermed henger det f. eks. sammen at en blind lett kan glemme å snu ansiktet til den han taler med. Han har jo ikke selv anledning til å se vedkommende i øinene eller studere hans ansiktsuttrykk. Imidlertid er det av den aller største betydning at den blinde ikke i nogen som helst retning legger sig til uskjønne eller avstikkende manerer, og her må opdrageren stadig være på vakt.

Alt i alt blir den ytre verden nokså grå og ensformig for den blinde, og de inntrykk han mottar av den, blir bare en brøkdel av en seendes. Men det vil alltid være av den største betydning for hans utvikling å sørge for at denne brøkdel blir så stor som overhodet mulig. Han må lære sig å utnytte enhver chance til iakttagelse som tilbyr sig. Skal han kunne vinne seier over blindheten, må han først overvinne all skam ved den. Uten å genere sig for andre må han alltid bruke de sanser og de metoder som for ham er nødvendige og naturlige.

Bernhard Pfanstiehl.

Rundt om i landene har vi mange fremragende blinde musikere. Den mest berømte er kanskje likevel Bernhard Pfanstiehl som er musikkdirektør i Dresden og organist ved Korskirken der. Han har et virkelig verdenskjent navn.

Bernhard Pfanstiehl er født i Schmalkalden 18. desember 1861 og fyllte således nylig 70 år. Han mistet synet efter skarlagensfeber i det første leveåret. 6 år gammel kom han inn på blindeskolen i Leipzig. Karl Wilhelm, „Wacht am Rhein“s berømte komponist, rådet faren til å la gutten få en grundig musikalsk utdannelse, idet den store komponist allerede dengang var klar over Pfanstiehls sjeldne anlegg på musikkens område. Faren fulgte rådet, og Pfanstiehl fikk de beste lærere. Bare 13 år gammel optrådte han første gang offentlig, idet han spilte klaverpartiet i Mozarts g-moll klaverkvartett. 18 år gammel gav han sin første

kirkekonsert. Allerede nu var han i besiddelse av en fenomenal teknikk både som pianist og organist. Men Pfanstiehl arbeidet stadig videre. Tilskyndet av Liszt som like til sin død interesserte sig sterkt for ham, la han nu hovedvekten på orglet og mestret snart de sværeste ting.

Pfanstiehl har holdt konserter over hele Tyskland; men ikke nok med det. De forskjelligste land i Europa har han besøkt og også gjestet Amerika. Overalt samlet hans konserter beundrende tilhørerskarer. Det kan i denne forbindelse nevnes at Stockholmerne var blandt de første som ydet ham uforbeholden anerkjennelse. Pfanstiehl regnes nu for en av de største kjennere i Tyskland av gammel og ny orgelmusikk, og neppe nogen kan så meget utenad som han.

Men Pfanstiehl interesserer sig ikke bare for musikk. Etterat han hadde tatt sin eksamen ved Leipzig Musikkonservatorium, påhørte han i årene 1881—86 forelesninger ved byens universitet. Særlig har han beskjeftiget sig grundig med teologi og filologi. Han behersker følgende fremmede sprog: Gresk, latin, spansk, italiensk, fransk, portugisisk, engelsk, svensk, norsk, dansk og russisk. Med de forskjellige grener av verdenslitteraturen sysler han og leser verkene på originalsproget.

Med den overordentlig betydningsfulle innsats Bernhard Pfanstiehl har gjort innen landets musikkliv, var det bare rimelig at han nu på 70-årsdagen var gjenstand for stor hyldest både i den tyske fagpresse og på mange andre måter. Tross den høie alder er han fremdeles i full vigør og like begeistret for sin kunst som nogensinne.

Blindelærerutdannelsen.

(Foredrag på verdensblindekonferansen i New York 1931 av prof. dr. Augusto Romagnoli, direktør for Den Metodiske Blindelærerskole i Rom).

Jeg har vært blind fra barndommen av. Min far var min første lærer. Han var arbeider og hadde ikke de faglærte læreres utdanning, men heller ikke deres fordommer som ofte „lager et fjell av en muldvarphaug“. Glad i mig var han og gav mig del i sitt eget liv. På verkstedet fikk jeg vite hvordan jeg skulde bruke sag, høvel og passer. Det som jeg ikke kunde kjenne på, beskrev han for mig med nogen få ord. Ute på landet lærte han mig å gå ved siden av sig og til ved hjelp av øret legge merke til når vi kom i nærheten av eller passerte en mur, en hekk, et tre, eller en grøft. Han lærte mig å svømme i elven når vi badet sammen. Hvis vi en fart skulde over en åpen plass, lot han mig krysse den diagonalt, idet han forklarte at dette er den korteste vei.

Min annen lærer var en kamerat som var nogen få år eldre enn mig. Vi pleide å leke, løpe og tumle sammen, og jeg anstrengte mig meget for å kunne greie det han greide. Hans far likte ikke at han var med gateguttene; men somme tider var vi

det likevel. Kameraten optrådte overfor mig som en eldre bror. Jeg kan ikke minnes at han noen gang sa til mig: „Du kan ikke gjøre det eller det; for du ser ikke.“ Han gjorde et løselig overslag over det jeg kunde klare, hjalp mig eller utførte ting for mig, og jeg tror ikke han tenkte over hvorvidt min underlegenhet skyldtes blindheten eller alderen.

Min tredje lærer var en blind skolemester som var så å si helt og holdent selvlært, uten noen egentlig skolegang. Hans far var også arbeider og hadde opdradd sønnen hjemme og på verkstedet. Så hadde han lest bøker for ham i historie, pedagogikk osv. Samtidig forberedte han ham gjennom privatundervisning for lærereksamen. Denne blinde skolemesteren lærte mig å bli glad i studier, og han lærte mig også god opførsel. Jeg er særlig takknemlig overfor ham fordi han fortalte mig om sine erfaringer i samværet med dem som er velsignet med synet, og han lærte mig hvordan jeg skulde optræ som en mann mellom menn.

Senere gjennomgikk jeg en offentlig skole og universitetet. Mine skriftlige oppgaver skrev jeg med byant, da jeg ikke hadde kjennskap til punktskriften eller andre hjelpemidler ved blindundervisningen, noget lærerne heller ikke hadde. De bøkene jeg hadde, måtte jeg få noen til å lese for mig — snart gamle gubber og snart barn. Jeg hadde det alltid for mig at den hjelpen jeg kunde få av lærerne og studiekameratene, vilde nedsette mig i deres omdømme og hemme mig i min karriere. Dette vil likevel ikke si det samme som at jeg ikke var takknemlig overfor dem som hjalp mig i mine vanskeligheter. Likesom det var mulig for mig å studere sammen med seende, blev det senere mulig for mig å bli professor i filosofi og historie ved en høiskole.

Jeg har dristet mig til å henlede forsamlingens oppmerksomhet på disse personlige erfaringer fordi de danner grunnlaget for de metoder som er tillempet ved den blindelærerskole hvis opprettelse og ledelse fascistregjeringen hadde den godhet å beto mig.

For å kunne bli optatt ved denne skolen må man ha tatt eksamen ved en offentlig lærerskole. Hovedvekten legges ikke på det teoretiske område, men på de praktiske øvelser. Kandidatene underviser blinde barn gruppevis under overopsyn av mig og tre assistenter. Oplæringen ved vår skole kan sammenlignes med den de medisinske studenter får på sykehusene under professorenes ledelse. To-tre ganger om uken blir det holdt møter hvor de resp. kandidater redegjør for sine erfaringer, hvor interessante tilfeller blir diskutert, de vanlige pedagogiske og psykologiske prinsipper drøftet, de tillempninger og endringer blindheten krever, og de tekniske hjelpemidler blinde må gjøre bruk av under sine studier og i sitt arbeide. Skolens mål er i virkeligheten å tilpasse de blindes undervisning og oppdragelse efter de vanlige pedagogiske metoder. Hovedvekten legges på å fremme elevenes foretagsomhet. Læreren må snarere opmuntre og rett-

lede elevene i deres egne bestrebelser enn strengt å følge et program hvor alt på forhånd er stukket ut. Amerikanske pedagoger trenger ingen nærmere forklaring med hensyn til dette system, da det er det Helen Keller blev opdradd efter, og likeledes det som danner Montessori-metoden som er så høit skattet.

I Italia var en skole av denne art meget nødvendig til fornyelse av blindeinstituttene som blev ledet efter foreldede prinsipper, og hvor man mer så på undervisningen som en opmuntring for ulykkelige enn som en nyttig opplæring for uheldigstilte. Til 1924 blev alle våre blindeskoler opretholdt ved privat velgjørighet. Staten betraktet dem som barmhjertighetsinstitusjoner, og i mange tilfelle var barneskolene slått sammen med hjem for gamle.

Fascistregjeringen antok det program som var utarbeidet av Italias Blindeforbund og av Blindelærernes Nasjonalforbund. De kgl. dekreter av 30. og 31. desember 1923 innførte tvungen skoleplikt også for blinde. De igangværende privat drevne blindeskoler skulde beholde sin selvstendighet, men få statsstøtte slik at de kunde løse sin opgave fullt ut. Det blev pålagt kommunen å betale for blinde barn og likeledes for utdanning i særlige yrkeskoler for slike som mistet synet som voksne. Regjeringen sluttet sig til forslaget om å dele de 30 eksisterende italienske blindeskoler i 4 grupper:

- A) For barn.
- B) For ungdom med særlige anlegg for musikk eller boklige studier.
- C) For yrkesopplæring.
- D) Verksteder og hjem for blinde som er ute av stand til å drive selvstendig virksomhet.

Da den kgl. Skole for Metodisk Blindelærerutdanning blev opprettet, bestemtes samtidig at alle blindeskoler skulde ansette som bestyrere, lærere og organisatorer kandidater som hadde fått diplom fra denne skolen. På den måten blev blindeproblemet i Italia og spørsmålet om blindes utdanning løst og organisert i sin helhet med det minimum av midler som stod til rådighet. Vi har ingen storslagne og privilegerte institusjoner oppretholdt av staten som i andre land, men alle våre skoler er stillet likt, får den samme støtte og nyter den samme sikkerhet. Provinsen er likestillet med hovedstaden.

Blindelærerskolen har ikke sin egen bygning. Den har lokaler i blindeskolen Margharita di Savoia i Rom. Ordningen er kommet i stand ved velvillig imøtekommenhet av Undervisningsdepartementet som har bevilget skolen de nødvendige midler til opførelse av en ny og høvelig bygning, hvor Den Metodiske Blindelærerskole har fått plass for sin barnehave, sin elementærskole og sitt internat for ca. 60 blinde barn. Utgiftene dekkes dels av skolen, dels av barnas foreldre og dels av de resp. kommuner. Disse barn er betrodd til Den Metodiske Blindelærerskole. På denne måten får de vordende blindelærere høre til

stadig å drive praktiske øvelser, til å gjøre forsøk med forbedrede undervisningsmetoder og nye hjelpemidler, og de opnådde resultater blir straks meddelt de andre blindeskolene.

Staten dekker alle utgifter som er forbundet med Blinde-lærerskolens arbeide og bekoster likeledes det undervisningsmaterielt som sendes til de forskjellige blindeskoler. Videre yder staten årlig 12 stipendier, slik at blindeskolene i løpet av nogen år kan bli forsynt med de nødvendige særutdannede lærerkrefter. Disse lærere kan også gjøre meget for å gi lærerpersonalene ved de almindelige skolene det rette kjennskap til de blinde og den utdanning de får, og denne propaganda vil sikkert lette blinde adgangen til de seendes skoler, til å få arbeide på fabrikker, kontorer osv. sammen med dem som ser.

Da lærerne ved de forskjellige blindeskoler alle kommer fra den samme utdannelsesanstalt, er det dermed skapt et bånd mellom dem. De er da også organisert i et Nasjonalforbund. På samme måten har de blinde selv sluttet sig sammen i Italias Blindeforbund. Dette har rett til å ha en representant i styret for hver blindeskole.

Regjeringen har ønsket å fremme og styrke solidariteten og samholdet mellom våre frie organisasjoner innbyrdes og mellom disse og staten. I den anledning er det i Undervisningsdepartementet opnevnt en permanent rådgivende komité, bestående av Dr. Nicolodi, formann i Italias Blindeforbund, Kommandør Poggiolini, formann i Blindelærernes Nasjonalforbund, og Prof. Romagnoli, direktør for Den Metodiske Blindelærerskole. (Hr. Nicolodi og hr. Romagnoli er begge blinde. Red.).

Dette gode samarbeide styrkes også gjennom Nasjonaltrykkeriet for Blinde i Florens som siden 1924 har utgitt henved 50 000 bind. Omtrent alt er blitt bekostet av undervisningsdepartementet. I de to siste årene har vi også hatt et sirkulerende bibliotek i Genua. Det bærer navnet „Dronning Margharitas Bibliotek for Blinde“. Vi har tre tidsskrifter, nemlig „Argus“ som utkommer i vanlig trykk, „Couriera di la Chiche“ og „La Genariello“, begge i punktskrift. Førstnevnte er organ for Italias Blindeforbund. Sistnevnte fikk sitt navn efter Atlanterhavsflyveren de Pinados hydroplan og sendes gratis til alle blinde barn. Det bringer dem nyheter fra deres mer heldigstilte seende kamerater og skaper hos dem en sund trang til å kappes med seende barn.

Å få i stand et slikt brorskap mellom blinde og seende fra deres tidligste barndom eller deres første skoleår er vårt mål, idet vi er overbevist om at den beste opdragelse er den omgivelsene gir rent umiddelbart. Vi tror det beste vilde være at de blinde i løpet av nogen år lærte å lese og skrive på særskoler og fikk utviklet sine forestillinger om rum, form og retning der, men at de fikk sin avsluttende utdanning på skoler sammen med seende. Av denne grunn er alle italienske folkeskoler ved lov

forpliktet til å ta imot blinde elever som ønsker å begynne der i fjerde eller nogen av de høiere klasser.

Forts.

Bladkontingenten

to kroner året, bedes godhetsfullt innsendt snarest og skrevet under adresse: „Blindesaken“, Bergen.

Formanns-, sekretær- og kassereradresser.

Norges Blindeforbund: Formann kurvmaker Alf Arnesen, Jessnes; tlf. Furnes central pr. Hamar. Sekretær dr. H. G. Dethloff, Nygårdsst. 2, Bergen; tlf. 1029. Adj. sekretær hr. T. Hjelmtveit, Bergsliensgt. 13, Oslo; tlf. 62177. Kasserer frk. Sigrid Sverdrup, Skovveien 5, Oslo; tlf. 41243.

Nordenfjelske Bfb., Trondheim: Formann lærer Halvdan Karterud, Blinde-skolen; tlf. 4317 k. Sekretær fru Agnes Wolmar, Dronningensgt. 11; tlf. 3169. Kasserer bokholder Gustav Dybvig, Ø. Møllenberggt. 66; tlf. 4244 b.

Vestlandske Bfb., Bergen: Formann bibliotekar H. E. Gjøn, Rosenkrantzgt. 5; tlf. 3871. Sekretær dr. H. G. Dethloff, Nygårdsst. 2, Bergen; tlf. 1029. Kasserer lærer O. A. Holen, Sandvikslien 3; tlf. 2023.

Østlandske Bfb., Oslo: Formann sykegymnast Erling Herstad, Langesgt. 7; tlf. 10197. Sekretær frk. Sigrid Sverdrup, Skovveien 5, tlf. 41243. Kasserer dr. med. I. Schjøtz, Langesgt. 7, Oslo; tlf. 22067.

*et munnhell:
go' som en Cromwell*

Cromwell

grøn 5,5 öre *er cigaretten*

Nyordning av den svenske blindeomsorg.

Som tidligere omtalt har rektor Gustaf Ek ved Kungl. Blind-institutet på Tomtebodavägen i Stockholm av regjeringen vært tilkalt som sakkynndig for å utrede spørsmålet om en nyordning av den svenske blindeundervisning og den svenske blindeomsorg. Rektoren gikk til arbeidet med all den energi som særkjenner ham, og 30. november avgav han sin betenkning til Ecklesiastikdepartementet (motsvarende Kirke- og Undervisningsdepartementet hos oss).

I sitt forslag fremholder rektoren med styrke at det bør treffes kraftigere foranstaltninger til forebyggelse av blindhet enn hittil har vært tilfellet. Desinfeksjon av nyfødtes øine bør således lovfestes (noget som for lenge siden er gjort i Norge). Spesialavdelinger som gir en grundig og billig behandling av øiensykdommer, er et annet uavviselig behov. Man har lenge visst at blindhetsprocenten er minst i distriktene omkring Stockholm, Uppsala og Lund, hvor det er øienklinikker. Man bør derfor få et tilstrekkelig antall av slike klinikker på passende steder rundt om i landet.

Med hensyn til de blindes undervisning og yrkesopplæring betoner rektoren at elevene ikke må få forlate skolen før de har nådd den modning som trenges for at de skal kunne klare seg på egen hånd. Skoletiden bør derfor, når dette er nødvendig, forlenges med ytterligere ett år. Yrkesopplæringen må bli den best mulige, samtidig som man av all kraft må arbeide for å utvide de blindes virkefelt. De elever som har noget syn i behold, bør om mulig føres inn på andre arbeidsområder enn de egentlige blindeyrker (i Sverige omtrent utelukkende kurvmakeri og børstebinderi for mennenes vedkommende). Spesialklasser for svaksynte har i mange utenlandske skoler fått stor betydning, og slike klasser kan og bør efter rektorens mening også opprettes i Sverige.

Rektoren kommer også inn på det brennende spørsmål om lyteerstatning og uttaler herunder blandt annet: Det nu foreliggende forslag bygger stort sett på pensjonslovens bestemmelser om tillegg til den pensjonsmottager som er ute av stand til å utføre stadig arbeide. Hvis staten bestrider halvparten av utgiftene og landstingene og kommunene hver sin fjerdedel, skulde kommunenes utlegg til de blinde bli relativt små og mindre enn nu. I hele landet er det antagelig ca. 5200 blinde, hvorav ca. 300 under 20 år, 2100 mellom 20 og 60 og 2800 over 60 år. De pensjonsberettigedes tall er anslått til 2000. Regner man fra statens utgifter til pensjonstillegg som nu ydes blinde, og andre utlegg til blindeomsorgen turde statens virkelige utgifter til forslaget gjennomførelse beløpe seg til ca. 300 000 kr. årlig.

H. A. BRUN ^{A/s}

BAKERI

BOGSTADVEIEN 30

TELEFON 64514

En mængde restbeholdninger av $\frac{1}{4}$ Lin

DÆKKETØI

sælger vi nu overordentlig billig
hvoriblandt

340 dus. Servietter 60×60 cm. kr. 13.50 pr. stk.

Duker av $\frac{1}{2}$ Lin

95×95 cm.

115×116 cm.

150×180 cm.

Kr. 2.25 pr. stk.

Kr. 3.50 pr. stk.

Kr. 7.25 pr. stk.

Kr. 8.50 pr. stk.

Kr. 9.75 pr. stk.

150×210 cm.

150×240 cm.

Brødrene Dobloug

Stort Utvalg i

Dame, Herre og Barnekonfektion

Skotøi - Tricotage - Pyntesaker

Dame- og Herrehatter

Se våre vindusutstillinger

Gunnerius Pettersens Magasin

Storgt. — Brogt.

Finske blindeskolebarn i radio.

Under feiringen av De Blindes Dager i Helsingfors 1931, hvor man også gjorde bruk av Kringkastingen i propagandaens tjeneste, blev det blandt annet på optak av forstanderinnen ved den derværende blindeskole, frk. Ganzaugé, arrangert en barnetime hvor blindeskoleelever utførte hele programmet. Det var sang, deklamasjon, ja endog et hørespill. Sikkert og klart utførte barna sine nummer, og det blev senere fortalt at barnetimenes leder, «Farbror Markus», var rørt til tårer. Under barnetimen blev det lest op en av frk. A. Nieminen skrevet tale til Finnlands barn fra de blinde barna, hvori disse berettet om all den glede de hadde på skolen, men også om de vanskeligheter som møtte dem når de skulde ut i livet. — Man mener denne barnetime åpnet manges hjerter for de blinde og skaffet deres sak mange nye venner.

Elever ved Helsingfors Blindeskole har også flere ganger tidligere optrådt i Kringkastingens barnetimer.

Organistansettelse.

Den blinde organist Nils Åm er ansatt som organist ved Nordre Gravlund i Oslo. Han er født i Stavanger 1907 og har vært elev av Oslo Blinde-skole. Senere har han med utmerkelse tatt eksamen ved Musikkonservatoriet og har studert musikk hos Arild Sandvold. Det var 37 ansøkere til stillingen.

Aftenposten

Norges største og mest utbredte avis

Det populære 24-sidige
A magasinet følger
hver lørdag som bilag

Av mit rikholdige utvalg anbefales:

Snekkerverktøi, Treskjærerverktøi

Bokbinderverktøi, Salmakerverktøi

Kurvmakerverktøi, Mekanisk verktøi

Løvsagverktøi, Løvsagmaskiner

Ingwald Nielsen

Torvgaten 4, OSLO

PETTER A. PEDERSEN

Niels Juelsgt. 27 — OSLO

KJØT — FLESK — PØLSEVARER

Telefon: 41494. Kun 1ste kl. varer til dagens priser. Privat: 66067.

HOTEL ASTORIA (BYES HOTEL)

OSLO — AKERSGATEN 21

Nyt, moderne hotel i centrum. Like ved Stortinget. Ved trikkeholdeplass fra Øst og Vestbanen. **80 nymonterte værelser, hvorav en række med bad.** Varmt og kaldt vand paa samtlige værelser. Elevator. Telefon. **Absolut 1ste kl. sengeutstyr. Moderate priser.** Telefon centralbord 13770.

M. Rummelhoff Hansen

Murmester

Trondhjemsveien 59, Oslo

Telefon 82238

Brødrene Rosenlund A S

Kolonial - Frukt - Delikatesser
BERGEN

Specialiteter: Victoria Kaffe - Visit The

Bruk kun

Kvalitetspapir

De representeres utmerket ved

Alvøens Papirtabrik's

fabrikata.

Dr. med. øienlæge

BIRGER MALLING

Bergen

**VERGELAND
TRANSPORT**

Telefoner: 1781 - 1723

FLYTNING -- TRANSPORT
PAKNING -- MØBELLAGRING

Solberg Hansen
OPTIKUS
STRANDSHJØRNET

ANTON M. OLSEN

Urforretning — Bergen

Etabl. 1907

Telefon 3035 anbefales Olav Kyrresgt, 1

Dr. G. W. Keyser

Øiensygdomme

Øvre Slotsgt. 17¹¹¹ - Telefon 10158

Kontortid 10—3. Oslo.

Dr. med. I. Schiøtz

Øienlæge. — 11—3

Langes gt. 7 (vis a vis Rikshospitalet). Oslo.

Tandlæge

Bj. Ohleng-Hee

Dronningensgt. 32 II — Oslo
Telefon 11471.

Husk

det skal være

SINGER

SYMASKINER.

Marmara

— Tyrkisk cigaret —

1 krone pakken

M. Glotts Tobaksfabrik.

Oslo

BERGEN

Vestlandets største

Mode-, Manufaktur- & Utstyrsmagasin

Engros og detalj

a/s Sundt & Co

MOHR & GIERTSEN

BERGEN

KOLONIAL

en gros

Specialitet:

Brændt Kaffe

Rikstelefon 0647 k

RADIO!

Største udvalg av apparater og hyttalele. Deler for selvbyggere
samt billige og gode telefoner.

Faglig betjening.

RADIOCENTRALEN A S

Marken.

Telf. 4070.

Bergen.

MANUFAKTUR

Engros & Detalj

Joh. Petersen
Kløverhuset

HANDELSTRYKKERIET ^A_S

Lars Hillesgate 17

Alle Slags Tryksaker

utføres hurtig og billig

Telefon 2 2 6 0

Telefon 2 2 6 0

Bergens Privatbank

Oprettet 1855

Bergen — Oslo — Haugesund

Indskud mottas paa folio, sparevilkaar og 6 maaneders opsigelse. **Inkasso** besørges overalt. **Checks** paa ind- og utland kjøpes og sælges. **Fgemmed mynt** veksles. **Telegrafiske utbetalinger** besørges. **Obligationer og aktier** omsættes ved fondsavdeling. **Formuer** mottas til forvaltning. **Værgipapirer og testamenter** til opbevaring. **Bokser** i sikkerhetskjelder utleies.

SOFIE HOIGJELLE

Kjød- &

Pølseforretning

TORVGATEN 2

Telefon 0970 — 3748

Stentøi

Glas

Porselæn

Billige priser

W. M. Tonnings Enke

Strandgaten 17.

Blind nybrotsmann hedres.

I Opland Landbruksselskaps siste styremøte er John T. Grov, Vang i Valdres tildelt sølvmedalje og diplom for fortjenstfullt og dyktig arbeide som nybrotsmann og jordbruker. Grov som nu er 67 år gammel, har det meste av sitt liv vært blind; men likevel har han personlig brutt op mye jord og ellers drevet sitt gårdsbruk på en utmerket måte. Også tidligere er han tildelt utmerkelser. I det siste har Grov dessverre vært sykelig og ligger for tiden på sykehus i Oslo.

Det norske Missionsselskap

„Norsk Missionstidende“ utk. hver uke. Koster i posten kr. 5.00 pr. aar.
„Missionsselskapets Barneblad“ utkommer 2 ganger maanedlig. Koster i posten kr. 2.00 pr. aar, 10 ekspl. under en adresse kr. 1.75. Mindst 50 eksemplarer kr. 1.50. Abonnenterne paa barnebladet faar juleheftet „Glade Jul“ eller „Glade Jol“ gratis.
Bladene kan bestilles ved alle postanstalter og i eksped. i Stavanger.
Kjøp vor missionsliteratur og juleheltene „HELLIGE JUL“, „GLADE JUL“ og „GLADE JOL“, Missionsselskapets avrivningskalender.

Missionsselskapets Bokhandel,
Stavanger.

SAMVIRKE = BERGEN

Kolonialforretninger

Eget Bakeri — Kjøttforretning & Pølsefabrik

Laveste nettopriser. Kun kontant. Aapent for alle.

Utsalg:

Øvregaten 17
Søndre Alm. 2. Sandviken
Fjøsangervei 33
Solheimsgaten 46
Idrætsveien 52, Nymark
Repslagergaten 27

Nordnæsgaten 2
Baneveien 20
Haakonsgaten 27
Arbeidergaten 7. Eidemarken
Nye Sandvigsvei 48 a, Kjøttforr.
Konsul Børs gate 30

Altid det bedste udvalg i SKO

for damer, herrer og barn

PRIMA KVALITETER

MODERNE UTSTYR

Prima fedtlædersarbeide

Stavanger Skofabriks Utsalg

Domkirkegaten.

Oslo Sparebank

— Oprettet 1822 —

Øvre Slotsgate 3 — Oslo

Cammermeyers Boghandel

Karl Johans gt. 41 — OSLO

Stort lager av norsk og utenlandsk litteratur.

J. W. JAMESON ^{A/S}

Postboks 599 — Tlf. 21 571 - 25 522 — OSLO

Møbelstoffer og stopningsmateriel engros

Virk for

**„Blindesaken“s
spredning i by
og bygd!**

P. A. HOFSETH ^{A/S}

Etableret 1878

BERGEN

**Malerforretning
Tapeter • Linoleum**

BLINDESAKEN

MÅNEDSSKRIFT FOR DE BLINDES VENNER

UTGITT AV „NORGES BLINDEFORBUND“

Redigert av

Edvard Imsdahl, Rosenkrantzgaten 5, Bergen

Telefon 3871

Nr. 2.

Februar 1932

21 årg.

Innhold: Blinde døve og deres undervisning. (Med billede). — Att-sjåbrev fra Dalen. — Blindelærerutdannelsen. (Slutning). — Reisebrev fra Sætre. — Pass på at blinde barn blir meldt til skolen i rett tid. — Formanns-, sekretær- og kassereradresser.

Tekst på annonser: Fra Foreningen for Blinde, Oslo. — Møtereferat. — Advarsel til Østlandske Blindesforbunds medlemmer. — Østlandske Blindesforbunds salgsutlodning 1931. — Juletreffester. — Reiserute fra Flydal. — „Blindesaken“s spredning. — Radiofrilicens igjen. — Punktskriftveiledning. (De fire midtsider). — Nye medlemmer i Østlandske Blindesforbunds Sykestrygd. — Bladkontingenten.

Les annonsene og gjør Deres innkjøp hos våre averterende.

Kolonial — Fetevarer — Frugter

En gros

JOHAN AKSDAL

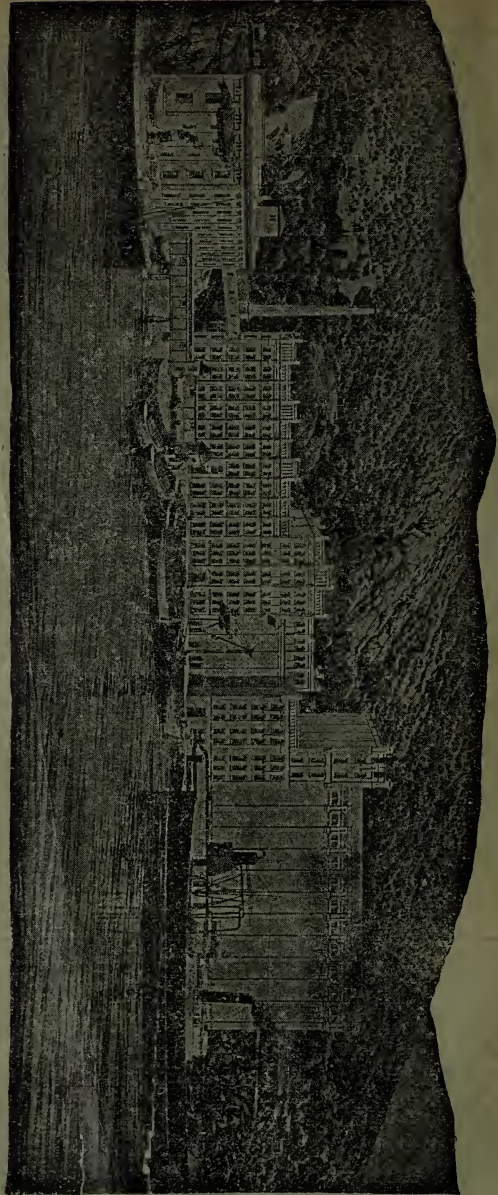
Kontor og lager: Hollendergaten 11 — BERGEN.

KOKS og GAS

er de i nationaløkonomisk henseende mest fordelagtige varmekilder. **Koks** er det billigste og **gas** er det greieste og mest praktiske av alt brændsel. Man gavner landets økonomi ved at bruke gas og støtter derved den norske koksindustri.

BERGENS GASVERK.

„BLINDESAKEN“ utkommer hver måned og koster 2 kroner året. Bestilles gjennom posthus og i ekspedisjonen, Bergen. Løssalg 20 øre pr. nummer. Til utlandet er abonnementsprisen 3 kroner pr. år.

VAKSDAL MÖLLE.
BERGEN

Telefon 2062

Telefon 2062

Korset-Salonen
i Eldorado
1ste Kl. Specialforretning
Inneh. Julie Svendsen & Alette Hjelle

KONTOR

**MASKINER
SYSTEMER
MØBLER
REKVISITA**

Telef.: 6550

JACOB L. BERSTAD

Strandgt. 10

— 2960 **FIRMAET FOR MODERNE KONTORORGANISATION** BERGEN

Bøger — Papirvarer

Subskription paa alle bøger tegnes.

Kr. Madsens bokhandel
Tyskebryggen 5 (Leppen)

Telefon 1482

Fra Foreningen for Blinde.

Foreningen ber oss meddele at rentene av Eckersbergs legat for 1931 er delt mellem to ansøkere i N. B.s distrikt, rentene av Ellefsens legat er tildelt en ansøker i V. B. og en i Ø. B. og rentene av fru Adolphine Holms legat er delt mellem to ansøkere i Ø. B.

<i>ELEGANTE OG MODERNE TRYKKSAKER!</i> Dreyers Grafiske Anstalt Stavanger.	John Sagen's Eftf. Inneh.: Joh. Lilleskare. Specialforr. Frukt - Grønsaker Nygårdsgt. 27. Telefon 5920.
<i>Forlang</i> SÆBEPULVER 116 S. Mauritzens Sønner Stavanger.	Magdalene Simonsen Tegnekontor & Broderiforretning Stort Utvalg. Rimelige Priser. Vaskereløvgaten 15 — Bergen
	Damefrisersalon „MARCEL“ Strandgaten 1, Bergen HAAR- & SKJØNHEDSPLEIE

Møtereferat.

Styremøte i Vestlandske Blindeforbund 11. januar 1932. Til stede var: Gjøen, dr. Dethloff, fru Hognestad, Rydland, frk. Myklatun, Ådne Steensnæs og Misund. Dessuten varamennene for Bergen frk. Steen og Johansen, varaformannen for Hordaland Aase og varaformannen for Sogn & Fjordane Sætre. — Oplestes referat fra forretningsutvalgsmøtene fra 31. 8. til og med 2. 12. 1931. — Blev oplistet en fortegnelse over innkomne bidrag til Blindes Juleglede samt opplyst hvor meget det blev utdelt til jul. Tilsammen var innkommet kr. 857.25 og utdelt kr. 957.50. Underskuddet dekkes av Julegleden fra tidligere år. Likeledes besluttet man å føre utgiftene ved juletreffesten på kontoen for Blindes Juleglede. Rydland foreslo at man til neste år skulde sende opprop om Julegleden til aviser i de forskjellige byer, uten å ta hensyn til de stedlige foreningers uttalelse. Det utspant sig en liten ordveksling som resulterte i at dr. Dethloff fremsatte forslag om at styret overlater til forretningsutvalget å ordne med saken på beste måte. (Enst. vedtatt). — Dr. Dethloff fremsatte forslag om at det blev avbetalt på materialkonto i utsalget 20 pct. til dem som ikke skylder over 200 kr., dog ikke over 400 kr. av hjelpefondet. Forslaget blev enst. vedtatt. — Til fonds og legater var innkommet tilsammen 43 søknader. Til V. B.s hjelpefond blev innstillet 16 ansøkere med et samlet beløp av 1000 kr. Til marinemaler Larsens legat blev innstillet 4 ansøkere med et samlet beløp av 200 kr. Til frk. Bolette Prantes legat blev innstillet 4 ansøkere med et samlet beløp av 225 kr.. Til frk. Valeurs legat blev innstillet 5 ansøkere med et samlet beløp av 200 kr. Til V. B.s kasse blev overført fra hjelpefondet 7 søknader med et samlet beløp av 350 kr. 7 ansøkere blev ikke innstillet. — 10 ansøkere blev innvilget bidrag av V. B. til et samlet beløp av 875 kr. En søknad blev ikke imøtekommet. (Fra og med 2. desember 1931 til 11. januar 1932 er utdelt og innstillet til bidrag for tilsammen ca. 4500 kr.). — Referertes en skrivelse fra Kinn formannskap. — Det oplestes en skrivelse fra

VESTLANDSK ELEKTRISK ^{A/S}

KONG OSCARSGATE 31

vis a vis Ant. Johannesens Handelsskole

3134 Telf. 3134

Elektrisk utstyr, koke- og varmeapparater
radioapparater etc.

Theodor Olsen's Eftf.s

Guldsmedforretning

Smaastrandgaten — Bergen

Rigt Udvalg i finere Guldvarer
og haanddrevne Sølvarbeider

Æresdiplom Landsudstillingen 1928

TELEGRAMADRESSE
„BERGENSKE“

Pelsverk.

Godt udvalg i Ræv
og andre småkraver.

Rimelige priser og betingelser.

A S Oslo Pelsvarelager

Akersgt. 21 (Astoria)

BERGENS SPAREBANK

Oprettet 1823

Forvaltningskapital ca. Kr. 130,000,000

Filialer:

Strandgt. 81, Laksevaag, Sandviken, Solheimsviken

J. BERSTAD ^{A/s}

Telegramadr.: **Jernberstad**

Rikstelefon 2 9 0 9

**Jern, Jernvarer, Metaller, Bygningsbeslag, Støpegods
Kjøkkenutstyr, Bølgeblik, Takpap, Takrender, Vindusglas**

**Galv. Jerntraad og Jerntraadnet, Vandlekningsrør, Pumper, Kraner, Vasker,
Spader, Grep, Stenverktøi, Ankere, Kjøtting, Slipestener, Smikul
Elektriske Komfurer, Kokeplater, Strykejern
Radioapparater og Deler Osramlamper.**

KOBA CHRISTENSEN

Liktøiforretning - Engen 37

Telefon 1804

Ved Det gamle Teater

Privat 2813

disponent O. Isaksen hvori han meddelte at han fra 1. 1. 1932 frasa sig hvervet som revisor i forbundet, da han ikke hadde tid til det. Man enedes om å overlate revisjonen av forbundets samtlige regnskaper (iberegnet utsalgets) til Bergens Revisjonsinstitutt. — Oplestes regnskap fra Knut Johansen over hans salgsvirksomhet i 1931 av blindes varer i Kristiansand S. Av det fremgikk at han hadde hatt forbindelse med 7 blinde håndverkere og omsatt varer for et samlet beløp av 2251 kr. Etter søknad blev han innvilget 300 kr. til sin salgsvirksomhet for 1932. — Det forelå søknad om et lån av V. B. på 500 kr. som på grunn av forbundets økonomiske stilling ikke kunde innvilges. — Formannen oplyste at det til husholdningskursen hadde meldt sig 11 deltagere. I forbindelse med denne sak blev oplest et avsnitt av en skrivelse fra N. B.f.s formann, hvori han meddelte at Ø. B. hadde besluttet også i sommer å igangsette et husholdningskursus, hvis de lokaler man hadde fått til fri avbenyttelse de to siste år, også kunde fåes til sommeren. Ø. B.s styre hadde da reservert plasser for 4 elever fra V. B. og 4 fra N. B., under forutsetning av at lokalforbundene dekket omkostningene for sine elever. Styret enedes om å få bragt på det rene om det ikke kunde gå an å få i stand et kursus i eller ved Bergen, og til fremme av denne sak blev valgt en komité bestående av fru biskop

Hognestad, frk. Steen og dr. Dethloff. Komitéen blev valgt med 7 mot 1 stemme. — Styret anmodet Ådne Steensnæs om å undervise en blind kurvmaker i litt kurvarbeide, og han lovte å tenke over saken. — Det blev rettet henstilling til formannen om å skrive til en blind mann på Onarheim og fortelle ham hvad som kreves for å bli medlem av V. B. og av forbundets sykekasse, og om mulig søke å skaffe ham noe å gjøre.

Sekretariatet.

Advarsel til Østlandske Blindeforbunds medlemmer.

Som man vil ha sett av «Blindesaken», har jeg stadig meddelt om opptagelse av nye medlemmer i Oslo Trygdekasse. Hittil er innmeldt direkte gjennom Ø. B. 72 medlemmer. Hertil kommer en del som på annen måte er innmeldt i sitt hjemsteds kasse, således at det i alt er omkring 80 forsikrede. Imidlertid har Ø. B. over 250 blinde medlemmer, og det må derfor være mange som ennå nøler med å melde sig inn.

I sommer falt en eldre blind nedfor en kjellertrapp og brakk høyre arm og forstuvet venstre håndledd. Han blev innlagt på sykehus i august måned og opholder sig der fremdeles. Heldigvis fikk jeg ham innmeldt i Oslo Trygdekasse ganske kort tid i forveien. Var ikke det ordnet, vilde affæren blitt meget kostbar for ham. — Moral: Vær aldri trygg!

De som ønsker å melde sig inn i kassen, kan skrive til Ø. B.s kontor, Langes gt. 7, Oslo. Ansøknings skjema vil da bli tilsendt. Dette bedes utfyllt så nøiaktig som mulig og tilbakesendt Ø. B. Alle opplysninger vedrørende saken fåes også hos oss. — Medlemmer som har fylt 50 år, kan ikke bli optatt i Trygdekassen på vanlige vilkår. Skulde det være noen som har fylt 50 år som ønsker å bli optatt i Trygdekassen, kan vedkommende få vite betingelsene ved henvendelse til Ø. B.s kontor. Når ekte mannen er forsikret, er også hustru og barn forsikret, d. v. s. barn under 15 år.

Erling Herstad.

P. S. Vær så snild å påføre fødselsår og dato når dere sender inn regninger til Trygdekassen. Alle regninger må sendes til Ø. B.s kontor, og pengene blir sendt herfra. Trygdekassen betaler ikke for tannuttrekning eller annen tannpleie.

D. s.

Østlandske Blindeforbunds salgsutlodning 1931.

I år har salgsutlodningen gått over all forventning godt. De første 40 000 lodder blev alle sammen solgt, og vi satte derfor i gang en ekstra utlodning på 10 000 lodder. Alle disse lodder er også praktisk talt solgt. Tilsammen hadde begge utlodningene 600 gevinster, og det betyr jo en betydelig økning av omsetningen av våre blinde håndverkeres arbeider. Overskuddet blir også ganske betydelig i år, sannsynligvis mellom 9000 og 10 000 kr. Regnskapet er imidlertid ikke avsluttet enda, så helt bestemt kan det ikke sies.

Trekning fant sted 7. og 8. januar, og trekningslisten utkom 25. januar.

Ø. B. takker alle som har hjulpet oss med salget av loddene og håper på den samme gode hjelp til neste utlodning.

Erling Herstad.

OSLO

Brenselcentralen

Oslo

Telefon 27 100.

BESTILLINGSSEDDEL.

BLINDESAKEN.

*Undertegnede abonnerer herved på „BLINDESAKEN“
for 193 , og betaler kontingenten med kr.*

Navn

Adresse

Bladet koster 2 kroner året. Beløpet innsendes til ekspedisjonen, Rosenkrantz-
gaten 5, Bergen.

Juletreffester.

Juletreffesten i Oslo. Onsdag den 6. januar holdt Ø. B. sin årlige juletreffest for Oslos blinde i K. F. U. M.s lokale, Møllergaten 1. Festen begynte kl. 18. Ø. B.s formann hr. Herstad åpnet festen med en tale hvori han ønsket alle velkommen. Etterpå gikk man rundt juletreet og sang de gode, gamle julesangene. Senere på kvelden holdt cand. theol. Overvoll andakt. For øvrig bestod underholdningen av musikk og oplesning. Bevertningen var god og rikelig: Først kaffe og julekake, senere på kvelden frukt og cigarer. Den helt igjennem vellykkede fest avsluttet ved 23-tiden med noen ord av Herstad som blandt annet ønsket at de seende som var til stede, måtte komme til virkelig å interessere sig for vår sak.

Erna Blydt.

Juletreffesten i Kristiansand S. Fredag 8. januar hadde Foreningen for Blindesaken sin juletreffest sammen med de blinde her i byen. Festen holdtes i Blåkorsets nye lokale. Den begynte kl. 19 og sluttet kl. 23. Det var tale av sekretær Stålesen og søster Margrethe. God bevertning med kaffe, chokolade, smørbrød og julekake. Musikk, sang og gang rundt treet. Det var som vanlig hyggelig og festlig.

Åsne Abelseth.

Juletreffesten i Bergen blev holdt i Blindes Hus tirsdag 12. januar og var besøkt av bortimot 120 mennesker. Etterat man hadde tatt plass ved bordene, ønsket frk. Steen på festkomitéens vegne alle tilstedeværende hjertelig velkommen, hvorefter hun gav ordet til pastor Sandvik som holdt en kort tale. Så fulgte bevertning med chokolade og smørbrød, hvorpå frk. Steen og frk. Andersen sang duetter. Videre var det underholdning av en trio (fiolin, cello og piano), og endelig oplesning av Sverre Eriksen der som vanlig vakte stormende munterhet. Selvsagt var det også gang rundt juletreet, og julesangene klang festlig til Mathiesens spirituelle akkompagnement.

V. J.

Reiserute fra Flydal.

Blindesaksforedrag er siden nyttår holdt på følgende steder:

15. januar Møre Arbeidsskole ved Molde; 16. Fuglset Skole; 17. Kleive Bedehus; 18. Øydegard Bedehus; 19. Risan Bedehus; 20. Mittet Ungdomshus; 21. Rødven Bedehus; 22. Vågstranden Bedehus; 24. Blindesakskveld i Måndalen; 25. Hjelset Bedehus; 26. Aureosen Skole; 30. Rekdal Ungdomshus; 31. Fiksdal Ungdomshus.

1. februar Tomren Skole; 2. Øverås Ungdomshus; 3. Vestnes; 6. Årø Ungdomshus; 7. Bolsøy U. L.; 8. Blindesakskveld i Loge «Broderkjeden», Molde.

Under Blindesakskvelden i Måndals U. L. blev det stiftet en forening som skal arbeide til beste for N. B. Sekretæren skriver at tross det stadige ruskevær har fremmøtet på sine steder vært ganske bra. Fra midten av februar vil arbeidet bli lagt til Trøndelag. Søndag 21. februar er planlagt Blindesakskveld i Bondeungdomslaget, Trondheim, og søndag 28. i Has-selvika.

DRESSER - FRAKKER

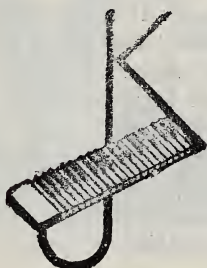
A. M. LØVAAS $\frac{A}{S}$: Ved Muren : BERGEN

HUSK —

Vosseski fer til tak!

$\frac{A}{S}$ VOSS SKIFERBRUD = BERGEN

Telefon 0898 — 5897.

Kjøp NORSKE

Pianoer - Orgler

bygget for norsk klima.

Guldmedalje Trøndelagsutstillingen 1930.

Våre betingelser og priser er nu så rimelig at enhver kan anskaffe piano eller orgel.

JACOB KNUDSEN $\frac{A}{S}$ - Bergen

Kong Oscarsgt. 41—43.

$\frac{A}{S}$ GULL & SØLV

Juvelerforretning

Torvgaten 1b

BERGEN

Telefon

Bladkontingenten

to kroner året, bedes godhetsfullt innsendt snarest og ukrevet under adresse: „Blindesaken“, Bergen.

BLINDESAKEN

MÅNEDSSKRIFT FOR DE BLINDES VENNER

UTGITT AV „NORGES BLINDEFORBUND“

Redigert av
Edvard Imsdahl, Rosenkrantzgaten 5, Bergen
Telefon 3871

Nr. 2.

Februar 1932

21 årg.

Blinde døve og deres undervisning.

Frk. Heiberg og Ellen Kvía.

I et privatbrev til redaktør Imsdahl kom jeg engang litt inn på frk. Petra Heibergs arbeide for og undervisning av blinde døve. Han bad mig da skrive litt i „Blindesaken“ om dette, og det er lenge siden, så nu får jeg prøve å få gjort alvor av det.

I sin bok „Mitt Liv“ forteller Helen Keller at hun ganske tid-

lig hadde gjort sig op en slags forestilling om at de seende og hørende måtte ha et annet og meget lettvintere meddelelsesmiddel enn skrevne bokstaver. Som liten moret det henne å kjenne på hals og munn når hennes mor snakket eller sang, og hun hadde det snart noenlunde klart for sig at dette måtte ha med meddelelsesmidlet å gjøre. Nu er Helen Kellers navn kjent for all verden. Ukuelig energi og strålende intelligens i forbindelse med gunstige livsomstendigheter har hjulpet henne til å vinne seier over både blindhet og døvhhet, til å ta universitetseksamen med høieste utmerkelse, ja endog en doktorgrad. I april ifjor var hun med på Verdensblindekonferansen i New York, hvor hun tok imot en innbydelse til å komme til Europa. I sommer besøkte hun flere land her, holdt blindesaksforedrag og vakte interesse for saken og begeistring og beundring for sine personlige prestasjoner. Tross all sin genialitet kunde hun umulig nådd frem til slike resultater hvis hun ikke hadde fått tilegnet sig talens bruk, og det kan vi her i Norge til en viss grad føle oss meddelaktig i. Det var bestyrer Hofgårds dyktige, utrettelige og opofrende arbeide med Ragnhild Kåta som gav det avgjørende støt til at hun lærte å snakke. Hun nevner det med takknemlighet i sin bok, og hun gir en gripende skildring av sin glede over den nye erobring. Hennes lærerinne var også på Hamar for å sette sig inn i Hofgårds metode.

Av år var Ragnhild Kåta næsten voksen da lærer og kirkesanger i hennes hjembygd, V. Slidre, Valdres, Ragnvald Berg, gjorde bestyrer Hofgård opmerksom på henne; men vi kan vel vanskelig tenke oss i hvilken grad hun var stengt ute fra livet og den menneskelige utvikling. De fleste av oss har kanskje ikke engang for alvor forsøkt å gjøre sig op et begrep om hvordan det kan være for et i åndelig henseende normalt barn å vokse op i stedsevarende stillhet og mørke, og det vil sikkert heller ikke nytte for oss å prøve på å gjøre det. Næsten likeså vanskelig vil det synes oss å få en forestilling om hvad det må kreve av tålmodighet og utholdenhet å få slått den første bresje i den mur som stenger en slik menneskesjel ute fra livet. Men har vi — om bare for en kort stund — vært sammen med noen av dem for hvem undervisningen såvidt mulig har slått døren op, så vil vi ikke kunne undgå å få et sterkt inntrykk av at det her er gjort et menneskekjærlig arbeide som det med rette bør stå glans av. Det er selvsagt de aller første begreper som er vanskeligst å få meddelt, dette at de bokstaver man viser dem, skal danne ord med en mer eller mindre konkret betydning. Dessverre traff jeg aldri bestyrer Hofgård, så jeg kan ikke gi noen førstehånds beskrivelse av hans arbeide med Ragnhild Kåta, det første som blev gjort for blinde døve her i landet, og såvidt vi vet, det første i verden hvad angår å lære dem å snakke. Men jeg har truffet Ragnhild Kåta, og jeg kjenner godt hr. Hofgårds mest fremragende elev og arvtager i dette arbeide, frk. Petra Heiberg. Om henne kan man trygt si at hun har ikke bare tatt mot arven (en

arv som for øvrig nok vil forekomme de fleste mennesker lite ettertraktelsesverdige), men hun har også øket den. Hun kom til Hamar Døveskole som ung lærerinne i 1891. Ragnhild hadde lært å snakke en del, og hun kunde de døves håndalfabet; men hennes ordforråd var ennå temmelig fattig. Hofgård var døvelærer av Guds nåde. Særlig var han en både interessert og fremragende dyktig lærer i artikulasjon, de døves opplæring i stemmebruk og tydeligst mulig uttale av ord og setninger, og det kom nok godt med i Ragnhilds undervisning. Ved en omhyggelig og inngående beføling av lærerens munn måtte hun lære både å avlese hvad han sa og uttale ordene selv, og det er ganske utrolig hvilken ferdighet hun opnådde. Men blindeskriften hadde Hofgård merkelig nok ikke satt sig inn i. Så merkelig var det vel forresten ikke; for Brailles geniale punktsystem måtte jo endog i blindeskolen bestå en lang og hård kamp før det til gagns slo igjennem. Men han hadde full erkjennelse av at lesning her var nødvendig for å øke ordforrådet og utvide begrepsområdet, og derfor ofret han megen tid, meget arbeide og mange penger på å konstruere en skrivemaskin som skulde kunne fremstille latinske bokstaver i relieff. Han må ha vært ikke så lite av et geni på maskinområdet også; for han kom et godt stykke på vei med sin oppfinnelse. Jeg husker at han fikk et par av mine skolekamerater til å prøve maskinen, og at en av dem skrev så en blind noenlunde kunde lese det: „Jakob hadde 12 sønner.“ Maskinen fikk dog ingen praktisk betydning hverken for Ragnhild eller noen annen. Hofgård hadde fått et punktalfabet fra blindeskolen, og det leverte han en dag til frk. Heiberg, men uten tro på at hun kunde gjøre noe større med det. Hun var ung og ubundet av hevdvunne forestillinger, og hun så straks at her var opgaven løst. Hun fikk fatt på en skrivetavle, og Hofgård visste intet av før han en dag fant Ragnhild sittende og lese høit den Katekismus som han hadde utarbeidet for døveskolen, og som frk. Heiberg hadde skrevet av i punktskrift til Ragnhild. Han gråt av glede, fortalte frk. Heiberg, og han tok hennes første, langtfra feilfrie, prestasjon på punktskriftens område, gikk til en bokbinder og fikk praktbind på den.

Det blev da ganske naturlig frk. Heiberg som kom til å overta undervisningen av de blinde døve. Hun hadde alle forutsetninger for denne oppgave: Dyktighet, energi, tålmodighet og en interesse som ser ut til bare å vokse med slitet og årene. Hun har i tidens løp hatt ikke så få elever. Noen av dem har mistet syn, hørsel eller begge deler såvidt sent at de har kunnet snakke når hun har fått dem til undervisning, og der har det jo gått sammenlignelsesvis lett, når intelligensen har vært i orden; men noen har også vært helt å sidestille med Ragnhild Kåta, selv om vel lærerinnens erfaring og øvelse har gjort arbeidet litt mindre håpløst. Det er heller ikke bare punktskriften som kan betegnes som „nytt land“ for denne undervisning siden frk. Heiberg overtok den. Hun har blandt annet forlatt avlesningen på munnen

som av lett forståelige grunner jo ikke kan betegnes som noe ideelt meddelelsesmiddel, og gått over til å skrive almindelige bokstaver med elevens fingrer på bordplaten eller hvad som helst hun for tilfellet kan ha nærmest for hånden. Om dette har reisesekretær Sætre tidligere fortalt litt i „Blindesaken“ fra et besøk hos Ellen Kvía, Stavanger (en av frk. Heibergs senere elever), og jeg skal bare føie til her at det er aldeles forbløffende hvor fort og sikkert dette kan opfattes av frk. Heibergs elever. Når hun selv „snakker“ med dem, går det næsten like fort som om de kunde høre, og alle som kan skrive almindelig skrift, kan på denne måten lett og sikkert meddele sig til de blinde døde. For å kunne fylle denne sin opgave har frk. Heiberg også måttet legge sig til en god del øvelse som håndarbeidslærerinne. Selv sier hun at hun har måttet lære sig til å kunne undervise i ting som hun ikke kan utføre skikkelig selv; men det faller det nu ikke så lett å tro uten forbehold når man har sett en del av resultatene av hennes undervisning også på dette område. På hennes initiativ blev for noen år siden opprettet et lære- og arbeidshjem, „Døves Vel“ på Hamar. Der var jeg engang sammen med fire av hennes tidligere, blinde døde elever, og to av dem drev strikkemaskinene, såvidt jeg kunde skjønne, med upåklagelig dyktighet og rutine. Da jeg skulde „se“ arbeidet på min måte, spurte en av dem om jeg vilde ha et kursus. Hun kunde visst godt ha gitt mig det. Iallfall hørte jeg henne straks baktefter i full sving med å lære en av sine skjebnefeller et nytt mønster i håndstriking, en moderne silkeserviett, tror jeg det var.

Efter 40 års tjenestetid gikk frk. Heiberg av som lærerinne ved skoleårets begynnelse nu i høst. Men hun falt ikke for siste aldersgrense, heldigvis; for det har ikke vært mulig å få ansatt en yngre lærerinne som kunde ta denne opgaven efter henne og nyttiggjøre hennes erfaring for fremtiden. Nu har hun bygget sig et pent og rummelig hus i sin fødebygd, Nes, Hedmark, og der fortsetter hun inntil videre undervisningen privat. For tiden har hun to blinde, næsten døde elever, en pike på 13 år som for tre år siden blev overflyttet til „Døves Vel“ fra Hamar Døveskole, hvor lærerkreftene ikke var tilstrekkelige til å ordne timeplanen så hun kunde få tilfredsstillende undervisning. I høst tok frk. Heiberg henne med hjem, og hun tegner til å bli et godt vidnesbyrd om sin lærerinnens dyktighet og energi. Hun holder godt mål i almindelige skolefag og visst efter sin alder adskillig mere i håndarbeide: Vevning, strikning, hekling osv. Den andre, en pike på 6 år, kom til frk. Heiberg fra Østafor for et par måneder siden. Hun er jo vel liten til å begynne på skole; men vi var redd for at hun kunde bli helt døv hvis vi ventet til normal skolealder, og det vilde jo være en stor fordel om man kunde få gitt henne det første grunnlag i lesning mens hun ennå hørte litt. Frk. Heiberg har også en tredje elev, en seende, men døv pike på 11 år som hjemstedskommunen har fått henne til å ta for å prøve å lære henne litt praktisk arbeide, da hun ikke kunde følge

med på døveskolen, og det ser ut til å gå bra. Det er således en hel liten barnehave frk. Heiberg nu har fått å stille med. Plass har hun nok av, og det blir et vakkert sted når hun til sommeren får det ferdig utvendig med planering og beplantning. Inndørs er alt i orden. Jeg var med bestyrerinnen på Østafor dit med lille Magnhild, og vi var enige om at det var noe til leilighet for en enslig lærerinne; men frk. Heiberg forklarte oss på sin litt drastiske måte at pengene kunde hun så allikevel ikke få med sig noe større av. „Det skal ikke så mye til til mig,“ sa hun. „Jeg har pensjon så jeg lever, og har jeg husrum, så kan jeg gjøre litt for noen av dem som trenger mig, hvis jeg har helse og anledning til det.“

Da hun holdt kranselag for bygningsarbeiderne, var det en av dem som sa til henne: „Var det mange slike som dig, så blev det ikke stor arbeidsløshet.“ Med en liten omskrivning kan vi godt gjøre hans ord til våre: Var det mange som frk. Heiberg, så blev det snart fart i litt av hvert også i det social-filantropiske arbeide, skjönt jeg vil ikke dermed ha sagt at vi i så henseende har grunn til klage for blindesaksarbeidets vedkommende. Tvert imot: Vi har på dets forskjellige områder vunnet oss mange varmhjertede, trofaste og energiske venner, og vinner vi så meget lenger frem i de kommende 30 år som vi har rukket i dem vi har lagt bak oss av vårt århundre, så vil mangt se lysere ut.

Dette skulde egentlig vært med i nr. 1; men jeg rakk ikke å skrive noe før jul. Jeg vilde da ha ønsket leserne et godt nytt år og takket for all god hjelp i det gamle. Nu blir det lovlig sent til et nyttårsønske; men en hjertelig takk er det iallfall ikke for sent å bære frem, og det gjør jeg herved. Det går vel også an i denne forbindelse å ønske dere alle en god fortsettelse på det nye året.

Jessnes den 20. januar 1932.

Alf Arnesen.

Att-sjåbrev frå Dalen.

„Sjå fram og ei attende,“ segjer diktaren, og den songen trur eg må vera dikta ved nyttårsleitet; for då er det som alle på død og liv skal sjå attende. Eg likar ikkje alle desse attersyna, og råkar eg på dei i blodom, så les eg dei mest aldri. Men nå har eg likevel teke til på same måten sjølv, fordi det var så lettvin, og likar de ikkje attersyn meir enn eg, så berre spring over.

Eg skal elles ikkje ta for meg heile det gamle året, men berre den siste skulebolken. Eg har nemleg lova redaktøren å skrive litt her frå skulen av og til, og i haust har det ikkje vorti noko med meg.

Då vi tok til etter somarferien, var vi nå litt spent på den nye styraren; men då vi kom og skulde ta til med det nye skuleåret, hadde han alt lenge vori i full gang med ymse arbeid. Det er

gjerne så at den som kjem utanfrå, ser betre det som vantar, enn dei som går i det til dagleg, og det var både eitt og anna som Voll vilde ha stelt på, og mangt har han alt fått til. Noko av det viktugaste er vel at vi har fått eit „Naturfagrom“ i andre høgda, jamsides musikksalen. I naturfag, geografi og liknande timar går nå klassene op i det romet, og alt skulemateriellet som vi har til desse faga, er samla der. Der er det ikkje skulepultar, men bord og stolar, så elevane lettare kann få trevla på kart og dei ting som det blir undervist om.

Som det alt før er skrive om, har vi og fått vår fyrste speidartropp for jenter, og så snart vi får ein „fører“, får vi nok og ein tropp for gutar. Det er nå visst 17 jenter som er med i speidartroppen, og dei likar svært godt dette nye midt imillom arbeide og leik, som dei held på med om laurdagsettermiddagane.

Kjelke og spark har elevane her drive på med kvar vinter, takk vere gode mennesker, serleg i Oslo, som har syrgd for slikt utstyr til skulen, og nå har styrar Voll teke til å tala om at vi og burde prøve med skier. Får han berre tak i doningar til det og, og det får han sikkert, så blir det snart bra idrottsliv her om vinteren. Større til skibakke har vi ikkje; men det kann bli moro likevel, og det får ikkje hjelpe om vi ikkje plent får nokon ut-sending til Norges- og verdsmeisterskapslauget. Nå er det elles så mykje snø her, så det er synd vi ikkje har skier i stand.

Skulekringkastinga hadde alt styrar Wisth ordna med så vi skulde få bli med i. Det var kjøpt høgtalar til dei tri øvste klassene, så dei kvar for seg kunde få lye på dei timane dei vilde. Dette vart då og sett heilt i stand i haust; men då det både på skulen sjøl og i nærleiken her er så mykje elektriske maskiner, har vi ennå ikkje fått større ut av dei timane, som vi ennå lyt ta beinveges frå Oslo. Det blir vel betre når desse timane og blir send gjennom lokalstasjonen.

Eg heldt reint på å gløyme at styraren like før jul fekk til eit maskinskrivekurs for lærarane her. Planen er då at elevane skal lære å bruke skrivemaskin før dei går ut frå skulen her, og få seg maskiner og, dersom dei institusjonar som har pengane, vil yte det som trengst til dette. Vi har såleis god grunn til å vera fornøgde med det som er gjort det siste halvåret, og kann med godt mot ta til å sjå fram mot det komande.

Dala-skrivaren.

Blindelærerutdannelsen.

(Foredrag på verdensblindekonferansen i New York 1931 av prof. dr. Augusto Romagnoli, direktør for Den Metodiske Blindelærerskole i Rom).

(Slutning).

Den offentlige mening er likevel ennå ikke tilstrekkelig bearbeidet på dette område. I praksis har det hittil bare vært mulig for noen få blinde barn med fordel å gjennomgå skoler for seende fra 10—12-årsalderen. Foreldrene er for det meste fattige, og bøker og annet undervisningsmaterieell faller temmelig dyrt for dem.

Blindeskolene må derfor innta familienes plass, få i stand modelsamlinger og propagandacentrer som samtidig kan virke utadtil og yde blinde den nødvendige hjelp. Videre må det opprettes skoler for utdanning i musikk, pianostemming, massasje, til forberedelse for dem som vil søke å skape sig en fremtid innen jordbruk eller industri, for ikke å tale om verksteder for slike som ikke kan skaffe sig arbeide på annen måte.

De 30 blindeskoler har delt disse oppgavene på de 4 grupper som ovenfor er nevnt. Med hensyn til metodene og den spesielle lærerutdanning er det klart at vi bare kan ta i betraktning skoler som mottar blinde barn.

Vår metodiske skole stiller dem som får sin utdanning der, overfor to forskjellige grupper av blinde, nemlig blinde barn som enda ikke har fått nogen undervisning eller hvis opplæring pågår, og eksempler på hvad velutdannede elever kan utrette, idet direktøren og flere av hans dyktige medarbeidere selv er blinde.

Blinde lærere kan også delta i utdanningskursene, og de gir sine seende kolleger et viktig studie- og forsøksmaterieell. På den andre siden yder de seende blindelærere sine blinde fagfeller en utmerket hjelp ved å lese for dem, følge dem på museer og andre steder, beskrive monumenter, naturscenerier osv. Ofte gjør vi det slik at vi lar en blind og en seende lærer undervise barna sammen, ordne deres lek i fellesskap osv. På samme måten har vi funnet det nyttig for begge parter å la blinde og seende lærere samarbeide på blindeskolen.

En annet spørsmål som vi har løst på en tilfredsstillende måte, er fellesundervisningen av blinde og svaksynte. Vi har også funnet det nyttig å opta enkelte seende barn hos oss. Seende eller svaksynte jevnaldrende er de beste læremestre for blinde når talen er om løp, om spill og lek eller om å forklare ting som forekommer i dagliglivet. Det har også vist sig at det stadige samvær med blinde hittil har hatt en gagnlig innflytelse på de seende barn. Det gjør karakteren bløtere, utvikler deres refleksjonsevne og stimulerer deres studier på det abstrakte og formative område.

Denne fellesundervisning har også den fordel at den tvinger lærerne til alltid å forme sine ord slik at de gir parallellhenvisninger til synet, følelsesansen og hørselen. På denne måten får

de blinde iallfall en forståelsemessig forståelse av hvordan seende uttrykker det de oppfatter med øinene. De seende elever lærer på sin side å legge merke til mange ting som følelsansen og hørselen gir, men som synet som den dominerende sans det er, gjør at man i almindelighet ikke oppfatter. Den ubegripelighetens kløft det er mellom blinde og seende når de skal prøve å forstå hverandre, blir fylt eller iallfall gjort mindre. Fellesundervisningen gjør det mulig for elevene å hjelpe og rettleder hverandre alt etter dyktighet og den grad deres sanser er blitt opøvd, det være sig syn, hørsel eller følesans.

Ved stadig å være sammen med blinde blir lærerne ved vår skole vennet til deres berørings- og hørselsinntrykk og til deres uttrykksmåte. Dette er av den største betydning for lærerne, fordi de derved blir satt i stand til å kunne hjelpe og rettleder sine blinde elever under deres bestrebelser for å kunne utvikle sine sanser, utvikle de muligheter som bare blinde i almindelighet gjør bruk av.

Dette samværet mellom blinde og seende av forskjellig alder og forskjellig dannelsesnivå er nettop en av vår skoles særopgaver. Det er som en stor familie hvor det er yngre brødre, og hvor de eldre hjelper til med å opdra dem. Programmet er ikke begrenset til de forskjellige skolefag, men omfatter hele livet. Lærerskoleelevene underviser ikke bare i klassen, men ser også etter barna under måltidene, ordner deres lek, tar dem med sig i butikker, til besøk hos venner, viser og forklarer dem monumenter osv.

Undervisningsmateriell kjøper vi snart her, snart der. Vi undgår mest mulig særfremstilling, idet vi foretrekker å holde oss til det som alt er i handelen. Klasseværelsene er utstyrt med gipsavstøpninger av billedhuggerverker tatt fra den komplette samling i Vallardi. Vi har en rekke modeller av arketektoniske frembringelser, skaffet til veie gjennom Distriktsforeningen for Teknisk Undervisning i Milano, slik at barna på grunnlag av dette forhåndskjennskap ved hjelp av følesansen, hørselen eller beskrivelser kan danne sig et begrep om bygningene eller hvad det nu kan være, iallfall så meget at de kan forstå den interesse seende legger for dagen overfor slikt.

Å la elevene tegne i relieff kjente monumenter f. eks. er også meget nyttig. Når de kommer på stedet, vil de da langt lettere forstå dem og særlig opfatte enkelthetene meget bedre.

Vi har også en samling medaljonger for å interessere de blinde for fremstående personligheter og for å vise dem det uttrykk ansiktene kan ta under de forskjellige sinnsbevegelser. Av den glede våre blinde elever har av å kjenne på og reproducere slike ting (uansett hvor klumpet det kan være) enten i ler eller på papir, er vi sikre på at dette er en nyttig undervisning.

Geografiske relieffer, reproduksjoner av fjellpanoramaer, hus spredt langs en vei, broer, elver, skoger, jernbaner, sjøer osv. er nyttige når det gjelder å gi en forestilling om massevirkning. Det

man har kjent på, vekker ønske om å få nærmere rede på det, og dette gjør at barna er mer forberedt når de skal ta turer på landet, studere monumenter, besøke fabrikker o. l. Etterpå blir modellene igjen studert for å fastslå det som særkjenner bygningen, den idé som ligger til grunn for monumentet osv.

Foruten undervisningsmateriellet har vi også ting som er beregnet på å beskjefte barna i fristundene. De minste har esker av forskjellig form og størrelse, byggeklosser som ved tapper og innskjæringer kan settes sammen til trapper, vegger, tårn osv. De prøver på hvem som kan bygge høiest uten at det ramler ned igjen. Så har vi mekanoen, og med den tilbringer de mange lykkelige timer på regnfulle fridager. Barna har også mange adspredelser utendørs, f. eks. sykling (med trehjulet sykkel), og forskjellige andre sportsøvelser.

I alt dette vet vi at vi har meget å lære av amerikanerne, og vi gjør vårt beste for å etterligne dem.

Livet i en skole byr på mange anledninger (og vi søker å øke dem) til å opmuntre barna til å ta del i de former for virksomhet som er så nyttige nettop fordi de halvt er lek og halvt arbeide, slikt som å lage små esker, kjerrer og annet leketøy av tre, tegnebrett, pil- og stråarbeider, bokbinding og havearbeide. For pikene er det husstell, hånd- og maskinsøm, klipping, vasking, almindelig husarbeide, lettere brodering osv.

Naturligvis blir musikken ikke oversett; men den inngår i den almindelige oppdragelse i form av rytmiske øvelser og dans. Alle våre elever deltar med glede i dette. Musikken er i det hele hos oss et oppdragelsesmiddel, ikke et undervisningsfag i vanlig forstand. Dette kommer ikke bare av at det i våre dager er meget vanskelig for en blind musiker å få arbeide, men fordi den yrkesmessige opplæring må bygges på en allsidig almenutdannelse. Mitt valgsprog er: „Først menn, derefter fagmenn.“

Det er innlysende at denne mangfoldighet nødvendiggjør en allsidig utdannelse av blindelærerkandidatene. De blir hvert år valgt ut av Undervisningsdepartementet ved en særskilt prøve. Først og fremst legges vekt på de intellektuelle og praktiske kvalifikasjoner. Dernæst på de erfaringer som er gjort i blindeskolene, og sluttelig på alt det som viser alvor og målbevissthet i liv og arbeide.

På Blindelærerskolen får kandidatene rettleiding i de beskjefigelser for elevene som er nevnt ovenfor, slik at lærerne kan hjelpe barna. Valget av former, verktøyi og instrumenter blir overlatt til kandidatene selv. Hvis det dreier sig om ting som ikke finnes før, må kandidatene selv tenke dem ut, og Lærerskolen lar derefter disse hjelpemidler fremstille. Frå år til år bringer de mer positive kandidater verdifulle bidrag til skolens vekst.

Det er vår hensikt at alle som har gjennomgått Blindelærerskolen, skal oprettholde forbindelsen med hverandre gjennom et tidsskriit. Foreløbig har vi måttet nøie oss med en flittig korrespondanse og de treårige italienske blindesakskongresser. Blin-

delærerskolen søker i det hele å samarbeide med alle andre blindeinstitusjoner.

Efter min mening er likevel det mest alvorlige problem ved blindeopdragelsen karakterdannelsen, et problem som fører oss ut over den elementære opdragelse. Dette spørsmål er viktig for alle, men løsningen er en uomgjengelig betingelse for oss. Det var nettopp her min tredje lærer lærte mig så meget, han som hadde gjort sine rike erfaringer i livet selv og i samværet med dem som så.

En blind må særlig få utvikle de evner som skaper det indre lys og gir erstatning for det ytre, det som gir ham sinnslikevekt, elskverdighet og andre egenskaper som virker tiltrekkende på de seende og gjør at de gjerne yder en liten håndsrekning når det trenges. Det er bare én kongevei som fører frem til å skape karakter hos andre: Vi må selv være karaktermennesker. Religionen er naturligvis den beste hjelper her. Lesning av gode bøker, regelmessig kirkegang og uselviske handlinger er også en hjelp. Når talen er om blinde, er medlidenheten en hindring som gjør at en i misforstått mildhet ikke kan yde den rette hjelp til å overvinne vanskelighetene. Det vi særlig er aktsomme på, er derfor at blindelærerkandidatene virkelig er gode, karaktersterke mennesker, mennesker som føler det rette ansvar overfor den gjerning de går til i livet.

På våre ukentlige møter legger vi stor vekt på å opdage svakheter hos våre unge elever, noget som av og til kommer til syne og som vi ofte er altfor tilbøielige til å bære over med. „Kjenn dig selv“ må være grunnlaget for enhver filosofi, og „læge, kjenn dig selv“ grunnlaget for all pedagogikk. Dette er hovedemnet for min private samtale med enhver blindelærerkandidat, og til den får jeg et overveldende materiale i den dagbok som enhver av dem må føre, og hvori han forteller om den fremgang han har hatt, eller de nederlag han har lidt i opdragelsen av de barn som har vært betrodd til hans omsorg, og også i utførelsen av vårt program.

Den dypeste tilfredsstillelse denne skole har gitt mig, er at jeg har fått høre av mange lærerkandidater — endog flere år efter at de har forlatt oss — at skolen har gjort dem bedre og dyktigere til å overvinne sine egne personlige vanskeligheter. Dette er den beste garanti for mig om at de vil bli virkelige fremgangsrike lærere.

Sluttelige skal jeg gi nogen få statistiske opplysninger fra Blindelærerskolen i Rom:

Tallet av lærerkandidater fra 1925 til 1931 har vært 90. 64 har fått diplom og 11 ikke. Tallet av studerende i øieblikket er 15. 37 av dem som har gjennomgått utdannelsesanstalten, har nu ansettelse ved blindeskolene.

Reisebrev fra Sætre.

Godt år, alle sammen!

Vi skiltes sist på Sunnmøre, hvor jeg arbeidet til jul. Da jeg reiste hjem i juleferien, var jeg så heldig å få en samtale med fylkesmann Seip om en skolesak jeg var interessert for. Julen feiret jeg i all stillhet, og den 11. og 12. januar var jeg på V. B.s styremøte. Onsdag 13. reiste jeg med „Gudvangen“ til Vadheim tor å begynne i Sunnfjord. Været var stormende, så det var ikke større råd til maskinskrivning. Jeg gikk i køien for å hvile ut til vi kom i smulere vann. Kommet næsten til Skjerjehavn fikk jeg besøk av styrmannen som smilende fortalte at vi gikk for full fart tilbake til Bergen. Vi hadde fått kjeleskade. Kl. 14,30 lå vi igjen i Bergen, altså 6½ times fart og vi lå på utgangspunktet.

Kl. 16.30 er jeg igjen på vei ombord i „Hornelen“, og kl. 24 er jeg i Vadheim. Vi hadde hatt kraftig bøl, det er sant. Det styrt-regner der jeg står og banker på døren til Ingebrigt Hovlands hus. Neste morgen har jeg Ingebrigt over mig. Han vil vite hvad jeg reker efter.

Fredag 15. holdt jeg foredrag i Vadheim. Hjemme hos Hovland passet vi på å ta imot alle stormvarslene fra Oslo, og av det slaget var det en velsignet masse. Hovlands mor er av Gamleberget. Frisk og med lyst humør går dette gamle, gamle menneske og stiller for oss.

Hovland følger med til Sande, og søndag kjører jeg sammen med sognepresten til Viksdalen. Der oppe er det paratyfus, så jeg får ikke lov til å bruke to av skolehusene. Jeg er med i kirken og overvar møtet i menighetsrådet. Vi får bestemt at det skal være kirkeofring til vår sak dette året. Om kvelden taler jeg i bedehuset. Fremmøtet er godt og været dårlig.

Mandag kjører jeg med bygdens lensmann til Øvre Strand. Både på Strand og i Kirkelidsund var været brutalt. Sideelvene var katastrofalt store og landeveiene på flere steder oversvømmet og skadet. Mannen jeg bodde hos på Strand, fikk løftetaket revet av.

Fra Kirkelid skulde jeg gå med rutebil til Sande; men den kom ikke. Jeg ventet til kl. 16 og måtte da leie en varebil. Veiene var skrekkelige. Det var steder hvor vannet fløt 70 cm. høit på veien, og der er det ikke helt trygt for bilkjøring.

Kommet til Sande får jeg høre nytt fra Hovlands kongerike: Natriumfabrikkens lager har eksplodert. Vannet har brutt sig inn i lagrene. Det har vært en kanonade som om Vadheim skulde vært i krigstilstand.

Da jeg var i Viksdalen, kom selvsagt Hetlesaken på tale. Viksdølene sier ikke meget; men de jeg snakket med, gav inntrykk av at de mente saken kunde være urørt nu. Jeg spør en

fremstående mann: „Var Mikael Hetle med i herredstyret og skolestyret?“ — „I heradstyret skulde han sitja i tri år; men eg har protokollane frå skulestyret frå 1883, og sidan den tid har han ikkje vore der. Skal han ha vore 24 år i skulestyret, må han vera innvalt 6 år gamal.“

Pratet går nok om saken; men helst sier viksdølene lite om den.

Søndag er jeg ferdig i Gaular og skal sent om kvelden reise til Førde.

f. t. Bygstad, 20. 1. 1932.

John Sætre.

Pass på af de blinde barn blir meldt til skolen i rett tid.

Ser man igjennem listene over de barn som år om annet blir innkalt til blindeskolens barneavdeling, så vil man bli forbauset over hvor mange av dem som er mer eller mindre for gamle efter lovens bestemmelser. Det sier sig selv at det heller ikke i blindeskolen kan være heldig å få 11—12-åringer i førsteklasse. Helt kan man ikke undgå det, da det jo alltid vil være noen som mister synet som litt større barn; men dette er ikke hovedårsaken til de forskjellige alderstrin i småklassene ved blindeskolen. Blinde-skoleloven bestemmer at skolestyrene skal sende innberetning på dertil anordnet skjema om alle blinde barn i det året da de fyller 7 år, og de skal innkalles til blindeskolen så snart de fyller 8 år, før skoleårets begynnelse i august måned. Innberetningen skal sendes gjennom distriktets skoledirektør til direktøren for skolen for Døve, blinde og åndssvake, Kirke- og Undervisnings-departementet, Oslo. Vi ber alle som kommer til kunnskap om blinde barn, hjelpe os med å påse at dette blir gjort.

Alf Arnesen.

Dr. H. G. Dethloff.

BRAILLES**BLINDESKRIFT.**

Punktskriften er opfunnet av Louis Braille. Han er født 4. jan. 1809 i Coupvray ved Paris, og blev blind da han var 3 år; 16 år gammel laget han punktskriften, og blev 1828 lærer ved blindeskolen i Paris. Han døde 6. jan. 1852.

Braille-skriften er en av de store geniale fund; den gjorde det mulig for blinde å lese og skrive, og den brukes nu overalt. Av 6 ophøiede punkter i 2 rekker (nr. 1-2-3 ovenfra-ned i 1ste og nr. 4-5-6 i 2nen) dannes 63 tegn: Av de øverste 4 punkter lages bokstavene a—j (serie I); settes til disse punkt 3, får man k—t (serie II); settes til serie I punktene 3 og 6, får man serie III, serie I pluss punkt 6 gir serie IV, og resten er ordnet i serie VI og VII. Bokstavene a—j flyttet en plass ned blir tegn (serie V). Talltegn foran a—j gjør disse til grunntall; talltegn foran tegnene serie V gir ordenstall. Til noter og kortskrift brukes samme system.

A. Bokstaver og tegn.

Slik leses på forsiden fra venstre. Slik skrives fra baksiden fra høire.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10										01 02 03 04 05 06 07 08 09 10									
I										I									
a b c d e f g h i j										i j k l m n o p q r s t									
II										II									
k l m n o p q r s t										t u v w x y z ç é à è ù									
III										III									
u v x y z ç é à è ù										ú û ü ý ÿ ÿ ÿ ÿ ÿ ÿ									
IV										IV									
á â ê î ð ó þ ù ë ÿ ü ø w										w ø ü ý ÿ ÿ ÿ ÿ ÿ ÿ									
V										V									
, ; : . ? ! () " "										" " () ! ? . : ; ,									
VI										VI									
' - / s æ TALTEGN										* * JAT MEST									
57 58 59 60 61 62 63										57 58 59 60 61 62 63									
VII										VII									
UNDER STREK STOR BOKST. LÖSN. SKR.										TALTEGN * * JAT MEST									

1—10 med talltegn foran er grunntall.

15 o med 62 foran: oldnorsk o.

28 også stor parentes (foran).

30 også stor parentes (efter).

39 ø, ö og œ.

41—50 med talltegn foran er ordenstall

44 punktum; i regning divisjonstegn.

46 utropstegn; i regning plustegn.

47 parentes; i regning likhetstegn.

48 gåseøiner; i regning gangetegn.

49 med punkt 6 foran: stjerne.

50 gåseøiner (efter); se 48.

51 apostrof.

52 bindestrek; i regning minustegn; satt to ganger (uten mellemrum) er det tankestrek.

53 brøkestrek.

56 foran: tegnene leses som tall.

59 foran: understreking.

61 foran: stor forbokstav.

62 foran: oppløsning (tegnene leses som bokstaver, ikke kortskrift); settes foran romertall; se også 15.

63 foran: kortskrifttegn, t. eks. „garbeide“ = gjennomarbeide; også mellem ordenstall og skilletegn.

B. Tall og regnetegn.

Slik skrives fra baksiden fra høire.

GRUNNTAL	
1234567890	
ORDENSTAL	
1234567890 de	
BLANDET TALL	BRØK
2 1/2 eller: 2 1/2	3/4 eller: 3/4
DECIMALBRØK	DATUM
kr. 1,50	17 10 1893
REGNETEGN	
% / = : × ÷ + TALLTEGN	
REGNESTYKKE	
28 + 36 ÷ 45 = 19	
ROMERTALL	
anno MCMV håkon VII	

Talltegn (nr. 56) uten mellomrum foran serie I & V gir grunntall og ordenstall.

Brøk skrives enten: talltegn-teller-brøkestrek-nevner med teller og nevner i samme høide (serie I). Eller: talltegn-teller(serie I)-ordenstall (serie V), (som i datum), altså uten brøkestrek.

Blandet tall skrives: talltegn-tall-talltegn-teller-brøkestrek-nevner; cfr. ovf. under brøk.

Husk! aldri mellomrum i brøk eller blandet tall.

Romertall: oppløsingstegn (nr. 62) foran bokstavtegnene.

Mellem ordenstall og skille-tegn settes punkt 6.

Sidetall midt på siden oppe eller nede uten talltegn. (For bokbinderen sidetall med blyant oppe tilhøire).

Regnetegn: $\div = \times \div$ (nr. 44, 46, 47, 48, 52) skal ha tomrum foran og efter, se eksempel.

Likhetstegn i vanlig tekst skal ha tomrum foran og efter.

Plus og minus i vanlig tekst skrives helt ut: plus, minus (ikke med nr. 46 og 52).

C. Vink for avskrivere.

Skriv aldri av nogen bok uten efter samråd med Blindeforbundets bibliotekar. Han skaffer skrivesaker.

Ved håndskrivning med pren og tavle skrives fra baksiden av papiret fra højre til venstre. Når tavlen er nedskrevet flyttes papiret så de øverste piggene står i hullene efter de nederste.

Hold prennen tett inn til kanten av ruten, og loddrett.

Efter hvert ord skal det være tom rute. Gåseøiner, parentes og skilletegn like foran og efter ordet; tomrum mellem tegn og næste ord. Tankestrek skal ha tomrum foran og efter sig.

Ord deles som vanlig; en stavelse må ikke deles. Aldri bindestrek eller skilletegn først i linjen. Slutten av linjen kan gjerne være ujevn, begynnelsen av linjen minst 4½ cm. fra kanten.

Nytt avsnitt på ny linje i 3dje rute. Ved slutt på kapitel eller avdeling settes en del kolontegn midt på linjen, og så ofte en åpen linje.

Mellem fotnote og tekst en linje med kolontegn; notestjernen like foran første ord i noten.

Vers skrives i ett som prosa men med punkt 3 foran første ord i hver ny linje. Nytt vers på ny linje i 3dje rute; man kan også sette åpen linje mellem versene.

Skrivemåte og avsnitt som i originalen.

Feilskrevet punkt trykkes ned med prennen igjen (stryke glatt er ikke nok); ved større feilskrivninger er det best å skrive om hele arket.

Et bind helst ikke over 100 blad. Sidetallene går gjennom alle bind (1—100, 101—200, o.s.v.). I hvert bind titelblad med: bokens titel, forfatter, oplag, bindtall, bindets nummer, forlag, trykkested og år, avskrivers navn og avskriftsår.

Formanns-, sekretær- og kassereradresser.

Norges Blindeforbund: Formann kurvmaker Alf Arnesen, Jessnes; tlf. Furnes central pr. Hamar. Sekretær dr. H. G. Dethloff, Nygårdsgt. 2, Bergen; tlf. 1029. Adj. sekretær hr. T. Hjelmtveit, Bergsliensgt. 13, Oslo; tlf. 62177. Kasserer frk. Sigrid Sverdrup, Skovveien 5, Oslo; tlf. 41243.

Nordenfjelske Bfb., Trondheim: Formann lærer Halvdan Karterud, Blindefskolen; tlf. 4317 k. Sekretær fru Agnes Wolmar, Dronningensgt. 11; tlf. 3169. Kasserer bokholder Gustav Dybvig, Ø. Møllenberggt. 66; tlf. 4244 b.

Vestlandske Bfb., Bergen: Formann bibliotekar H. E. Gjøyen, Rosenkrantzgt. 5; tlf. 3871. Sekretær dr. H. G. Dethloff, Nygårdsgt. 2, Bergen. tlf. 1029. Kasserer lærer O. A. Holen, Sandvikslien 3; tlf. 2023.

Østlandske Bfb., Oslo: Formann sykegymnast Erling Herstad, Langesgt. 7; tlf. 10197. Sekretær frk. Sigrid Sverdrup, Skovveien 5, tlf. 41243. Kasserer dr. med. I. Schjøtz, Langesgt. 7, Oslo; tlf. 22067.

Spredningen av „Blindesaken“.

Vår appell til leserne om å virke for utbredelse av måneds-skriftet vårt har ikke vært forgjeves. Av desembernummeret om-satte to blinde i Oslo hver 100 eksemplarer i løssalg og en tredje 50. En blind i Buskerud solgte 60, og flere andre har også solgt en del eksemplarer.

En av dem som har den mest levende forståelse av den store betydning det har å få månedsskriftet vårt spredt i videst mulige kretser, er formannen i Østlandske Blindeforbund, sykegymnast Erling Herstad, Oslo. Han solgte ikke bare 100 eksemplarer av desemberheftet, men har i det siste også sendt en del nye abonnenter. Hr. Herstad skriver blandt annet:

„Det er ingen sak å omsette „Blindesaken“ i løssalg eller å tegne nye abonnenter, når man bare er litt energisk. Hver leser burde iallfall med letthet kunne skaffe én ny abonnent i 1932. Kan det ikke bli tatt inn en bestillingsseddel i bladet som kan brukes ved abonnenttegningen?“

I henhold til denne opfordring er det på annonseside 8 i dette nummer satt op en slik blankett, og så får vi håpe at hr. Herstads gode tro ikke må bli gjort til skamme. Av bestillingssedlen er det tatt særtrykk, så man kan få det tall man ønsker.

I løssalg koster „Blindesaken“ 20 øre pr. nummer. Hvis man heller foretrekker det, kan man jo godt istedenfor å tegne abonnenter ta 5—10 eksemplarer (eller så mange man mener å kunne bli av med) hver måned, og så sende inn oppgjør ved årets utgang.

Radiofrilicens igjen.

Det er med den dypeste beklagelse jeg må meddele at det fremdeles ikke har lyktes mig å få en tilfredsstillende ordning med hensyn til licens-spørsmålet. Vi har således ansøkninger om frilicens innsendt til Kringkastingselskapet høsten 1930 som ennå ikke er besvart. Dette beror på at en funksjonær i Kringkastingselskapet har latt papirene ligge og ikke videreeksperdert dem til høiere hold. Både ingeniør Bødtker og jeg har gjentagne ganger purret på denne funksjonær, men forgjeves. Vi har også henvendt oss til høiere hold, men iallfall foreløpig uten resultat. Imidlertid arbeider ingeniøren og jeg med saken, og til en ordning må vi vel komme i den nærmeste fremtid. Det er jo sørgelig at vi skal bli hindret i vårt arbeide av denne grunn; for vi har både en del apparater og en del penger som skal disponeres til radio for blinde. Jeg må derfor be alle dere som har søkt om apparat og ennå ikke fått det, om å vente og stole på at vi gjør hvad vi kan. Det er forresten heller ikke så ganske få som har fått apparat og frilicens. — Det er svært mange som skriver til mig om denne sak, og jeg forsøker så langt min tid rekker å svare hver enkelt personlig; men skulde jeg ikke rekke alle, så ber jeg om at man må ta dette for et svar.

Erling Herstad.

Glem ikke

Illustreret Familieblad

ukens glede for voksne og barn.

En mængde restbeholdninger av $\frac{1}{4}$ Lin

DÆKKETØI

sælger vi nu overordentlig billig
hvoriblandt

340 dus. Servietter 60×60 cm. kr. 13.50 pr. dus.

Duker av $\frac{1}{2}$ Lin

95×95 cm.	115×116 cm.	150×180 cm.
Kr. 2.25 pr. stk.	Kr. 3.50 pr. stk.	Kr. 7.25 pr. stk.
Kr. 8.50 pr. stk.	Kr. 9.75 pr. stk.	
150×210 cm.	150×240 cm.	

Brødrene Dobloug

Stort Utvalg i

Dame, Herre og Barnekonfektion

Skotøi - Tricotage - Pyntesaker

Dame- og Herrehatter

Se våre vindusutstillinger

Gunnerius Pettersens Magasin

Storgt. — Brogt.

H. A. BRUN ^A/_S

BAKERI

BOGSTADVEIEN 30

TELEFON 64514

Punktskriftveiledning.

I midten av dette nummer er tatt inn en veiledning i punktskriften. Alle som ønsker å sette sig inn i de blindes skrive- og leseystem, bør studere den omhyggelig. Særlig bør bokavskriverne merke sig de i veiledningen anførte regler for den riktige skrivemåten m. v.

Av denne veiledning vil det bli tatt særtrykk, slik at interesserte senere kan få den i N. Bf.s sekretariat og de resp. forbunds biblioteker.

Aftenposten

Norges største og mest utbredte avis

Det populære 24-sidige
A magasinet følger
hver lørdag som bilag

Av mit rikholdige utvalg anbefales:

Snekkerverktøi, Treskjærerverktøi

Bokbinderverktøi, Salmakerverktøi

Kurvmakerverktøi, Mekanisk verktøi

Løvsagverktøi, Løvsagmaskiner

Ingwald Nielsen

Torvgaten 4, OSLO

PETTER A. PEDERSEN

Niels Juelsgt. 27 — OSLO

KJØT — FLESK — PØLSEVARER

Telefon: 41494. Kun 1ste kl. varer til dagens priser. Privat: 66067.

HOTEL ASTORIA (BYES HOTEL)

OSLO — AKERSGATEN 21

Nyt, moderne hotel i centrum. Like ved Stortinget. Ved trikkeholdeplass fra Øst og Vestbanen. **80 nymonterte værelser, hvorav en række med bad.** Varmt og koldt vand paa samtlige værelser. Elevator. Telefon. **Absolut 1ste kl. sengeutstyr. Moderate priser.** Telefon centralbord 13770.

M. Rummelhoff Hansen

Murmester

Trondhjemsveien 59, Oslo

Telefon 82238

Brødrene Rosenlund ^A_S Kolonial - Frukt - Delikatesser BERGEN <i>Specialiteter: Victoria Kaffe - Visit The</i>	ANTON M. OLSEN <i>Urforretning — Bergen</i> Etabl. 1907 <i>Telefon 3035 anbefales Olav Kyrresgt, 1</i>
Bruk kun Kvalitetspapir De representeres utmerket ved Alvøens Papirfabrik's <i>fabrikata.</i>	Dr. G. W. Keyser Øiensygdomme Øvre Slotsgt. 17¹¹¹ - Telefon 10158 Kontortid 10—3. Oslo.
Dr. med. øienlæge BIRGER MALLING Bergen	Dr. med. I. Schiøtz Øienlæge. — 11—3 Langes gt. 7 (vis a vis Riks- hospitalet). Oslo.
VERGELAND TRANSPORT <i>Telefoner: 1781—1723</i> FLYTNING — TRANSPORT PAKNING — MØBELLAGRING	Tandlæge Bj. Ohleng-Hee Dronningensgt. 32 II — Oslo Telefon 11471.
	Husk det skal være SINGER SYMASKINER.
Marmara — Tyrkisk cigaret — 1 krone pakken M. Glotts Tobaksfabrik. Oslo	

Vestlandets største

Mode-, Manufaktur- & Utstyrsmagasin

Engros og detalj

a/s Sundt & Co

MOHR & GIERTSEN

BERGEN

KOLONIAL

en gros

Specialitet:

Brændt Kaffe

Rikstelefon 0647 k

RADIO!

Største udvalg av apparater og høitalere. Deler for selvbyggere
samt billige og gode telefoner.

Faglig betjening.

RADIOCENTRALEN AS

Marken.

Telf. 4070.

Bergen.

MANUFAKTUR

Engros & Detalj

Joh. Petersen
Klosterh. A. S.

HANDELSTRYKKERIET A S

Lars Hillesgate 17

Alle Slags Tryksaker

utføres hurtig og billig

Telefon 2 2 6 0

Telefon 2 2 6 0

Bergens Privatbank

Oprettet 1855

Bergen — Oslo — Haugesund

Indskud mottas paa folio, sparevilkaar og 6 maaneders opsigelse. **Inkasso** besørges overalt. **Checks** paa ind- og utland kjøpes og sælges. **Fremmed mynt** veksles. **Telegrafiske utbetalinger** besørges. **Obligationer og aktier** omsættes ved fondsavdeling. **Formuer** mottas til forvaltning. **Værdipapirer og testamenter** til opbevaring. **Bokser** i sikkerhetskjælder utleies.

SOFIE HØIGJELLE

Kjød- &

Pølseforretning

TORVGATEN 2

Telefon 0970 — 3748

Stentøi

Glas

Porselæn

Billige priser

W. M. Tonnings Enke

Strandgaten 17.

Nye medlemmer av Øslandske Blindeforbunds Syketrygd.

Aksel Bernhard Sørumsbrennen, Jaren st.; medlemsnummer 298, 738. Trygden trådte i kraft fra 10. februar. — Ragnvald Overvoll, Oslo; medlemsnummer 298, 747. Trådte i kraft fra 16. februar. — Enok G. Wangen, Oslo; medlemsnummer 298, 816.

Formannen.

Det norske Missionsselskap

„Norsk Missionstidende“ utk. hver uke. Koster i posten kr. 5.00 pr. aar.
 „Missionsselskapets Barneblad“ utkommer 2 ganger maanedlig. Koster i posten kr. 2.00 pr. aar, 10 ekspl. under en adresse kr. 1.75. Mindst 50 eksemplarer kr. 1.50. Abonnenterne paa barnebladet faar juleheftet „Glade Jul“ eller „Glade Jol“ gratis.
 Bladene kan bestilles ved alle postanstalter og i eksped. i Stavanger.
 Kjøp vor missionsliteratur og juleheftene „HELLIGE JUL“, GLADE JUL“ og „GLADE JOL“, Missionsselskapets avrivningskalender.

Missionsselskapets Bokhandel,
 Stavanger.

SAMVIRKE = BERGEN

Kolonialforretninger

Eget Bakeri — Kjøttforretning & Pølsefabrik

Laveste nettopriser. Kun kontant. Aapent for alle.

Utsalg:

Øvregaten 17
 Søndre Alm. 2. Sandviken
 Fjøsangervei 33
 Solheimsgaten 46
 Idrætsveien 52, Nymark
 Repslagergaten 27

Nordnæsgaten 2
 Baneveien 20
 Haakonsgaten 27
 Arbeidergaten 7. Eidemarken
 Nye Sandvigsvei 48 a, Kjøttforr.
 Konsul Børsgate 30

Altid det bedste udvalg i SKO

for damer, herrer og barn

PRIMA KVALITETER

MODERNE UTSTYR

Prima fedtlædersarbeide

Stavanger Skofabriks Utsalg

Domkirkegaten.

Oslo Sparebank

— Oprettet 1822 —

Øvre Slotsgate 3 — Oslo

J. W. JAMESON ^{A/S}

Postboks 599 — Tlf. 21 571 - 25 522 — OSLO

Møbelstoffer og stopningsmateriel engros

Virk for

„Blindesaken“s
spredning i by
og bygd!

P. A. HOFSETH ^{A/S}

Etableret 1878

BERGEN

Malerforretning
Tapeter - Linoleum

BLINDESAKEN

MÅNEDSSKRIFT FOR DE BLINDES VENNER

UTGITT AV „NORGES BLINDEFORBUND“

Redigert av

Edvard Imsdahl, Rosenkrantzgaten 5, Bergen

Telefon 3871

Nr. 3.

Mars 1932

21 årg.

Innhold: Dr. Carl Strehl. (Med bilde). — Reisebrev fra Overvoll. — Reformplaner innen dansk blindeundervisning. — Reisebrev fra Sætre. — Hunden ser for ham. (Med bilde). — En sjelden høitidsstund. — Bladkontingenten. — Formanns-, sekretær- og kassereradresser.

Tekst på annonsesider: Kjent blind svensk sanger død. — Til de håndverksdrivende blinde. — Radio og licens. — Rapport fra Flydal. — Korrespondansehøiskolen for blinde i Skottland. — Fra forskjellige land. — Nye medlemmer av Østlandske Blindeforbunds Syketrygd.

Les annonsene og gjør Deres innkjøp hos våre averterende.

Kolonial — Fetevarer — Frugter

En gros

JOHAN AKSDAL

Kontor og lager: Hollendergaten 11 — BERGEN.

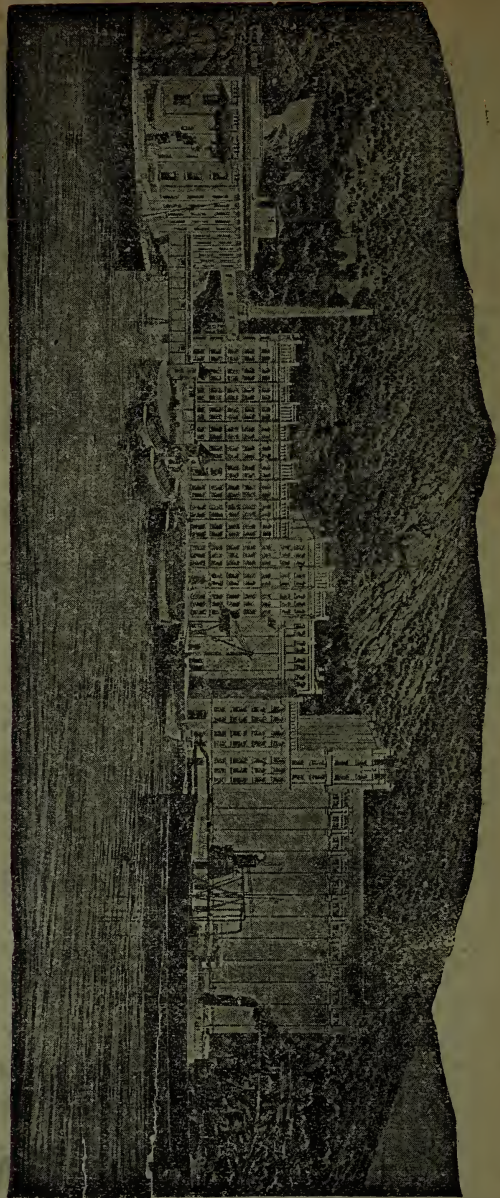
K O K S og G A S

er de i nationaløkonomisk henseende mest fordelagtige varmekilder. **K o k s** er det billigste og **g a s** er det greieste og mest praktiske av alt brændsel. Man gavner landets økonomi ved at bruke gas og støtter derved den norske koksindustri.

BERGENS GASVERK.

„BLINDESAKEN“ utkommer hver måned og koster 2 kroner året. Bestilles gjennom posthus og i ekspedisjonen, Bergen. Løssalg 20 øre pr. nummer. Til utlandet er abonnementsprisen 3 kroner pr. år.

VAKSDAL MÖLLE.
BERGEN

KONTOR

**MASKINER
SYSTEMER
MØBLER
REKVISITA**

Telef.: 6550 **JACOB L. BERSTAD** Strandgt. 10
— 2960 **FIRMAET FOR MODERNE KONTORORGANISATION** BERGEN

Bøker — Papirvarer

Subskription paa alle bøker tegnes.

Kr. Madsens bokhandel
Tyskebryggen 5 (Leppen)

Telefon 1482

A S Petersen & Dekkes Tricotagefabriker

Hop pr. Bergen

Forlang

„Pedek“ Tricotage

og vore andre gode Kvaliteter i Uld og Bomuld

Kjent svensk blind sanger død.

21. januar døde i sitt hjem, Berget 1, Vårgårda, den over næsten hele Sverige kjente og høit skattede blinde kirkekonstert-sanger Otto Nathanael Sahlqvist i en alder av 62 år.

Sahlqvist var født i Falbygden 26. januar 1870. Synet mistet han som ganske liten, men kom først i 1884 inn på Tomteboda blindeinstitut, hvor han var til 1890. Umiddelbart efter avgangseksamen her fikk han post som informator hos en familie i Umeå, hvis eneste sønn, som også var blind, han underviste i alle til den første blindeundervisning hørende fagene, deriblandt musikk.

<i>ELEGANTE OG MODERNE TRYKKSAKER!</i> Dreyers Grafiske Anstalt Stavanger.	Possement Besætning til Møler, Portierer, Lampeskjerner, Servietter <i>Frynser — Agramaner Snorer</i> H. ter Jungs Eftf.
<i>Forlang</i> SÆBEPULVER 116 S. Mauritzens Sønner Stavanger.	Damefrisersalon „MARCEL“ Strandgaten 1, Bergen HAAR- & SKJØNHEDSPLEIE

Nathanael Sahlqvist, som tidlig viste stor musikalsk begavelse, fikk sin musikkutdannelse hos blindeinstituttets daværende musikk-lærer, Carl Lundell, som selv var blind. Hr. Lundell var ikke bare en fremragende lærer, men også en betydelig komponist. Sahlqvist fikk undervisning i orgelspill, og da han hadde en vakker bass-stemme, kom sangen og orgelmusikken til for ham å bli ikke bare et livskall som skaffet ham en god inntekt, men også en meget stor glede som i rikt mål deltes av alle som fikk anledning til å nyte hans musikalske prestasjoner, og det var mange; for allerede i begynnelsen av 90-årene blev han for alvor konsertsanger.

I årene 1892—96 var han dirigent for „Sahlqvistska Blindkvartetten“ som med fremgang og anerkjennelse konserterte i store deler av Sverige, Danmark og Finnland. Da kvartetten var oppløst, begynte Sahlqvist først sammen med en kamerat, men siden helt på egen hånd å gi kirkekonserter, og få en vel de kirker i Sverige hvor han ikke har latt sin klangfulle, sterke stemme høre. Han akkompagnerte alltid sig selv på orgelet. Hvor han kom, vakte han beundring og høstet ros for sin vakre sang og musikk. Men ikke nok med det: Ved sitt sprudlende humør og sitt usedvanlig vinnende vesen blev han en meget velsett gjest i prestegårder og andre hjem som han besøkte på sine sangerferder, og han blev alltid hilst like hjertelig velkommen næste gang han kom. Gjennom sparsomhet og omtanke lyktes det ham å legge op såpass mange penger at han i nærheten av Vårgårda jernbanestasjon kunde skaffe sig en meget pen villa, og her døde han etter et flere måneders langt og smertelig sykeleie. Blandt kamerater og venner — blinde som seende — efterlater han det lyseste minne, gladlyndt og vennsæl som han var.

Sahlqvist var en av stifterne av Älvsborgs Läns Blindförening, i hvis styre han var et høit aktet medlem like til den siste sykdommen tvang ham til å frasi sig tillitshvervet.

(Efter en artikkel av G. Stenquist i „De Blindas Veckoblad“).

VESTLANDSK ELEKTRISK A/S

KONG OSCARSGATE 31

vis a vis Ant. Johannesens Handelsskole

3134 Telf. 3134

**Elektrisk utstyr, koke- og varmeapparater
radioapparater etc.**

Theodor Olsen's Eftf.s

Guldsmedforretning

Smastrandgaten — Bergen

**Rigt Udvalg i finere Guldvarer
og haanddrevne Sølvarbeider**

Æresdiplom Landsudstillingen 1928

TELEGRAMADRESSE

„BERGENSKE“

Linoleum

i godt udvalg

Johan D. Eche & Søn
Farvehandel A.S.

Nygaardsgaten 4,
BERGEN

BERGENS SPAREBANK

Oprettet 1823

Forvaltningskapital ca. Kr. 130,000,000

Filialer:

Strandgt. 81, Laksevaag, Sandviken, Solheimsviken

J. BERSTAD ^{A/s}

Telegramadr.: **Jernberstad**

Rikstelefon 2 9 0 9

**Jern, Jernvarer, Metaller, Bygningsbeslag, Støpegods
Kjøkkenutstyr, Bølgeblik, Takpap, Takrender, Vindusglas**

**Galv. Jerntraad og Jerntraadnet, Vandlekningsrør, Pumper, Kraner, Vasker,
Spader, Grep, Stenverktøi, Ankere, Kjætting, Slipestener, Smikul
Elektriske Komfurer, Kokeplater, Strykejern
Radioapparater og Deler Osramlamper.**

KOBA CHRISTENSEN

Liktøiforretning - Engen 37

Telefon 1804

Ved Det gamle Teater

Privat 2813

Til de håndverksdrivende blinde.

Når man ved årsskiftet stanser op og ser tilbake på de resultater man i årets løp har nådd, vil man sikkert dvele ved tanken om at det nye år vil gi et enda bedre utbytte, som i enhver henseende vil lette og bedre ens kår. Overalt hører man i våre dager en klagesang som snart er gått mange i blodet, og alle synger de mer og mindre med i den samme jammertone. Skal tro det blir så meget bedre av all denne klagesang om dårlige tider og smått stell. Nei, skal man nå frem mot bedre tider og lysere kår, da gjelder det ikke å klage, men at man anspenner all den vilje og energi man råder over, og gjør sig det løfte at i det nye år skal man klare å få gjort så meget og bedre enn i fjoråret. Konkurransen er stor, og man må ikke tenke som så at det er godt nok. Nei, forsøk å gjøre alt arbeidet så fullkomment som råd er. Det betinger større omsetning og større tilfredshet, bedre kår.

Fra Blindes Utsalg i Trondheim har jeg siden i høst medbragt og omsatt en del varer, vesentlig blinde kvinners arbeider.

Det viser sig at det lar sig gjøre å få omsatt en del, og jeg har dels ved utlodning og dels ved direkte salg blitt av med ikke så lite. På samme tid kan folk få anledning til å se hvad blinde kan prestere, hvilket vil ha sin store betydning for fremtiden. Strikkesaker såsom goli jakker, jumpers og sjal er meget kurante. Forsøk å velge lette og smakfulle farver. Likeså må man passe nøie på at det til enhver tid er et moderne snitt og fasong. Det viser sig dessverre ofte at de strikkede jakker er svært små. Især gjelder dette voksne. Det har flere ganger hendt at salg ikke er kommet i stand nettop på grunn av at de har vært for knappe. Andre saker, såsom håndklær og strikkede servietter, viser sig å være gode ting å ha med. Med hensyn til farvene på disse servietter så har hvitt, lilla, brunt og rødt vært det beste. Grønt er derimot ikke så attråverdige. Barnetøi er lett å få omsatt. Strikk flere vakre barnekjoler i lyse og lette farver. For øvrig også andre ting som passer for barn. Slike ting er utmerket å ha med og passer godt for å lodde ut en kveldstund. Listesko er også bra; men her har det vært en feil at numrene ofte er for små. Kunde det ikke for skoenes vedkommende være mulig å få litt variasjon i farvene. Særlig godt var det å få de mindre nummer av barnesko i forskjellige farver.

Med hensyn til de arbeider som utføres av menn, så vil dette være for store og tungvinte ting å ha med; men overalt anbefaler jeg de forskjellige varer både for den enkeltes vedkommende og fra vårt utsalg. Av den grunn tillater jeg mig høfligst å henstille til enhver å gjøre sitt aller beste. Da vil den eventuelle kjøper ikke bli skuffet, men tilkjennegi sin glede over å ha gjort sitt innkjøp i Blindes Utsalg eller av en enkelt blind.

Karl Flydal.

Radio og licens.

Endelig ser det ut til at vi skal få orden i radiosaken. Efter en konferanse som ingeniør Bødtker hadde med formannen i Kringkastingsselskapets styre, blev det bestemt at en annen funksjonær i selskapet skulde ordne med våre ansøkninger, og at den avgjørende myndighet straks skulde få papirene til godkjennelse. Idag fikk jeg gjennom ingeniør Bødtker en fortegnelse over alle hittil bevilgede frilicenser. Vi er nu i full sving med å bringe orden i kaos. Vi vil nu systematisk utdele apparater til dem som har fått frilicens, så langt som midlene rekker. Når så dette er ferdig-ekspedert, skal vi ta fatt på de ansøkninger som står opført på min liste, men som ennå ikke har fått licens. Det er da mulig at dissé ansøkninger er kommet bort. Dette skal vi så undersøke i Kringkastingsselskapet. Jeg må derfor be dere alle som venter på å få radio, om å være tålmodig; for nu skal saken efter hvert føres frem til et virkelig resultat. Jeg skal her i bladet holde medlemmene underrettet om den videre utvikling.

Erling Herstad.

OSLO

Brenselcentralen

Oslo

Telefon 27 100.

BESTILLINGSSEDDEL.

BLINDESAKEN.

Undertegnede abonnerer herved på „BLINDESAKEN“
for 193 og betaler kontingenten med kr.

Navn

Adresse

Bladet koster 2 kroner året. Beløpet innsendes til ekspedisjonen, Rosenkrantz-
gaten 5, Bergen.

Rapport fra Flydal.

Fra og med 12. februar er blindesaksmøter holdt eller vil bli holdt på følgende steder: 12. Orkanger Bedehus; 13. Follo Landsgymnas, Orkdal; 14. Blindesakskveld i Meldal; 15. Jerpstad Bedehus, Meldal; 16. Mo Misjonshus, Orkdal; 17. Monset Forsamlingshus, Orkdal; 18. Solbu Ungdomshus, Orkdal; 19. Torshus Folkehøgskule, Orkdal; 21. Blindesakskveld i Bondeungdomslaget i Nidaros; 23. Viggja Ungdomshus, Børsa; 24. Eggkleiva Bedehus, Børsa; 25. Jårn Bedehus, Skaun; 26. Børsa Bedehus; 28. Blindesakskveld i Hasselvika. — 1. mars Loge „Samfundets Støtter“ i Trondheim; 2. Nidaros Avholdslag, Trondheim; 3. Loge „Dag“, Trondheim; 4. Loge „Magnus den gode“, Trondheim; 8. Bakkländets kristelige Ungdomsforening, Trondheim.

Dersom det videre vil gå som tenkt, så blir jeg i Hegra og på Flornes lørdag og søndag 5. og 6. mars; men fra disse steder foreligger det enda ikke avgjørende svar. Det er videre gjort henvendelse til lærer Kårstad på Rognes i Gaudal. Han er formann i Gauldal Ungdomslag, og jeg tror jeg får være på en del steder opover Gauldal i tiden omkring 12.—13. mars. Nevnes kan det at jeg har sikret mig Orkdal Ungdomslags vakre lokale „Fagertun“ på Fannrem til lørdag 19. mars og Arbeiderforeningens lokale på Orkanger til søndag 20. mars. På disse to steder blir det med en av våre blinde musikere fra Trondheim. — I Meldal var det fru Støren og sogneprest Berge som fikk i stand det vellykkede samvær der søndag 14. februar. Frk. Reidun Prestmo som for et år siden gikk ut fra Dalen, var med og assisterte med sang og oplesning, og dette bidrog meget til de gode og hyggelige arrangements i Meldal. — Blindesakskvelden i Nidaros Bondeungdomslag var godt besøkt og det økonomiske resultat ganske bra. Ute i distriktene for øvrig har fremmøtet vært så op og ned. Det stadige ruskevær med det derav følgende dårlige føre har ofte vært til stor hindring for et godt fremmøte. Fra Blindes Utsalg har jeg fortsatt med å omsette en del varer, og det viser sig å gå bra, dels ved utlodning og dels ved salg direkte.

Trondheim, 23. februar 1932.

Karl Flydal.

Korrespondansehøiskolen for blinde i Skottland.

Dalvey Correspondence College for the Blind, Skottland, er den eneste korrespondanseskolen for blinde i Europa. De to siste årene har høiskolen ikke bare holdt kurser for blinde i Storbritannia og Irland, men også i koloniene, skjønt høiskolen ennå befinner sig på begynnerstadiet. Deltagerne betaler nu 25 schillings for et kurs på 10 leksjoner, dog således at de videregående kurser i journalistikk koster 2 pund og 10 shillings. Høiskolekursene som er beregnet på voksne blinde, omfatter følgende fag:

Engelsk historie, aritmetikk, algebra, geometri, engelsk grammatikk og litteratur, handelskorrespondanse, industrihistorie, økonomi, handelslære og reklame, sprogundervisning i tysk, fransk og esperanto samt musikk.

Pelsverk.

Godt utvalg i Ræv
og andre småkraver.

Rimelige priser og betingelser.

A/s Oslo Pelsvarelager

Akersgt. 21 (Astoria)

DRESSER - FRAKKER

A. M. LØVAAS A/s • Ved Muren • **BERGEN**

Kjøp NORSKE

Pianoer - Orgler

bygget for norsk klima.

Guldmedalje Trøndelagsutstillingen 1930.

Våre betingelser og priser er nu så rimelig at
enhver kan anskaffe piano eller orgel.

JACOB KNUDSEN A/s - **Bergen**

Kong Oscarsgt. 41—43.

A/s GULL & SØLV

Juvelerforretning

Torvgaten 1b

BERGEN

Telefon 2121

Korrespondansehøiskolens ikke ubetydelig utgifter dekkes i det vesentlige ad privat vei. Målet er å tilveiebringe så store fonds at selv de blinde som har minst råd, kan få del i den utmerkede adgang til kunnskapsforøkelse høiskolen har åpnet.

Som vi før har omtalt, har man i Amerika i mange år hatt en lignende korrespondanseskole for blinde, en skole som har fått meget stor betydning, særlig for slike som har mistet synet som voksne eller som ønsker å supplere sine kunnskaper på forskjellige områder.

BLINDESAKEN

MÅNEDSSKRIFT FOR DE BLINDES VENNER

UTGITT AV „NORGES BLINDEFORBUND“

Redigert av

Edvard Imsdahl, Rosenkrantzgaten 5, Bergen

Telefon 3871

Nr. 3.

Mars 1932

21 årg.

Dr. Carl Strehl.

Vi presenterer idag for våre lesere en av forgrunnsfigurene innen tysk blindesarbeide, direktør dr. Carl Strehl, Marburg-Lahn, hvis navn for øvrig er kjent langt utover det tyske rikes grenser.

Dr. Strehl er født i Berlin 1886 og gikk på skole der til sitt 15-de år. Så reiste han til sjøs og tilbragte 6 år utenlands. Under et opphold i New York høsten 1906 mistet han synet ved et ulykkestilfelle og vendte den følgende vår tilbake til Europa. Etter å ha lært blindeskriften tilbragte dr. Strehl flere år i Frankrike, Sveits og England, hvor han studerte moderne sprog. I 1921 tok han den filologiske doktorgrad ved universitetet i Marburg. Han var da allerede for mange år siden trådt aktivt inn i

blindesaksarbeidet. I 1915 stiftet han De Blinde Akademikeres Forening i Tyskland, hvis syndikus han blev i 1918 og til hvis første ærespresident han valgtes i 1927. Foreningens opgave er å vareta og fremme alle blinde tyske akademikeres og åndsarbeideres interesser.

I 1915 blev det på optak av dr. Strehl i Marburg oprettet Høiskolebiblioteket, Studieanstalten og Veiledningsbyrået for studerende Blinde. Gjennem et målbevist, dyktig og av uopslitelig energi preget arbeide har dr. Strehl, tross de overordentlig vanskelige tider man har hatt og har i Tyskland, ført dette foretagende frem til å bli en av verdens aller mest betydningsfulle kulturinstitusjoner for blinde. Høiskolebiblioteket teller nu ca. 16 000 bind, for det meste videnskapelige verker. Før var det også i Tyskland lite av videnskapelig litteratur i punktskrift, og hvad Høiskolebiblioteket har å bety for blinde som vil slå inn på den akademiske vei, er derfor lett å forstå.

Studieanstalten, hvis direktør dr. Strehl den hele tid har vært, motsvarer nærmest våre gymnasier; men det er til Studieanstalten også knyttet en realskole. Dr. Strehl har forstått å sikre sin høiskole de aller dyktigste lærere, seende som blinde. Høiskolen har egne bygninger med undervisningsrum og internat og er i enhver henseende tidsmessig utstyrt, bl. a. med alle slags tekniske hjelpemidler som til dels fremstilles på høiskolens eget mekaniske verksted. Siden starten har høiskolen hatt ca. 300 elever. Størsteparten av dem har fortsatt sine studier ved de forskjellige universiteter, og et meget betydelig tall blinde akademikere inn tar nu fremskutte stillinger rundt om i Tyskland, bl. a. innen den offentlige administrasjon. Adskillige utenlandske blinde har også opholdt sig ved Marburg-høiskolen i studieøiemed, f. eks. cand. phil. Mildrid Støre, Norge, og cand. jur. Ernst Retsler, Sverige, for å nevne et par.

Høiskolen har i de senere årene hatt en merkantil avdeling, hvor det blir undervist i de forskjellige handelsfag. Videre er det ved høiskolen anledning til å få musikkundervisning for dem som måtte ønske det, slik at et godt grunnlag kan skapes for videregående studier ved musikkonservatoriene.

Veiledningsbyrået samler opplysninger om alt som angår blinde. blindeundervisningen og blindesaksarbeidet, ikke bare i Tyskland, men også i utlandet, slik at blinde og blindeinstitusjoner som henvender sig dit, kan være sikre på å få pålitelige opplysninger.

Høiskolen har eget, moderne punktskriftstrykkeri, hvor hittil ca. 270 verker (mest videnskapelige) er blitt utgitt. Her trykkes også de to store månedsskriftene høiskolen gir ut, nemlig „Beiträge zum Blindenbildungswesen“ (som fra 1930 også utkommer i vanlig trykk) og „Umschau in Wissenschaft, Kunst und Literatur“. For begge er dr. Strehl hovedredaktør.

Dr. Strehl har utgitt en utførlig håndbok i alle slags blindesaksspørsmål. Første del behandler Tyskland, annen del det

øvrige Europa og De forenede Stater. Også i dagspressen og i tidsskrifter har dr. Strehl skrevet tallrike artikler.

Med det vidsyn han har, er det ganske naturlig at dr. Strehl er en av dem som best forstår den store betydning av internasjonalt samvirke også på blindesaksarbeidets område. Det var på optak av ham at den forberedende konferanse i Wien 1929 kom i stand, og også på verdensblindekonferansen i New York 1931 var dr. Strehl en av dem som gjorde sig mest gjeldende. Han blev da også valgt inn i det internasjonale blinderåd.

I sitt hjemland har dr. Strehl vært medlem av en rekke komitéer og kommisjoner. Det som særpreger dr. Strehl mest, er på den ene side hans store innsikt og grundighet og på den andre hans faste tro på de blindes muligheter. Dr. Strehls bestrebelser innskrenker sig ikke bare til de blinde akademikere og åndsarbeidere. Også i arbeidet for å bedre de blinde håndverkeres kår tar han virksom del. Han nyter derfor også almindelig anseelse, og hans innflytelse — ikke minst overfor myndighetene — er stor.

Blindehøiskolen i Marburg har statsbidrag på samme måte som andre tyske høiskoler, og den blev nylig i en offisiell uttalelse betegnet som en meget landsgagnlig institusjon.

Dr. Strehl blev i 1931 utnevnt til dosent ved universitetet i Marburg med den hovedoppgaven å forelese over blindepedagogikk og praktiske blindesaksspørsmål.

Reisebrev fra Overvoll.

I. Gjennom Aust-Agder på kryss og tvers.

Lørdag 7. november kom jeg med Hurtigruten fra Oslo til Arendal og tok der inn til Hørsdal. Søndag 8. tok vi begge toget til Froland, hvor jeg holdt preken ved høimessegudstjenesten og Hørsdal var organist. Vi skulde egentlig hatt ofring til blindesaken den dagen; men sognepresten foreslo imidlertid at vi skulde ha den til gode til 1. juledag, og dette enestående tilbud tok vi selvsagt med glede imot. I en kort tale pekte sognepresten på hvordan vi i altfor stor utstrekning har glemt våre egne når det gjelder ofringer, så det er en samvittighetssak å la blindesaken få ofring på en høitidsdag.

9. november hadde foreningen „Friskt Mot“, Arendal, arrangert fest med utlodning i ungdomsforeningens lokale. Været var så ille som det kunde være, så fremmøtet var ikke det beste, ca. 80—90 mennesker. Stemningen var imidlertid utmerket, og loddosalget gikk strykende. Det var ellers forut solgt en masse lodder ute i byen. Jeg åpnet festen med en andakt, hvorefter vi fikk sang av Gunhild Pedersen. Da vi så hadde vederkveget oss med kaffe og kaker, holdt jeg festtalen, og derefter fikk vi oplesning av fru Apesland. Det var en hyggelig feststund fra føst til sist.

10. november var Georg og Lilly Hørsdal med til Fevik, og da jeg hadde talt, gav de noen vakre nummer på fiolin. — 11.

november var jeg i foreningen „Solglytt“ i Arendal. Medlemmene hadde innbudt noen av sine bekjente, og vi hadde en riktig hyggelig aften. Jeg holdt her en andakt og en tale ved bordet. Det blev ellers loddet ut et par gjenstander, og jeg blev av med en masse lodder fra Ø. B.s Salgsutlodning. Mens jeg var i Arendal, fikk jeg også anledning til at å hilse på Kitty Nilsen.

12. november bar det så til sjøs ut til Borøya, hvor jeg om kvelden hadde møte på bedehuset, og ca. 60 mennesker var møtt frem. — 13. november tok jeg rutebåt til Lyngør, og her var også fremmøtet meget godt. — 14. november bar det så med båt til Askerøy, hvor jeg bodde hos Ruth Marcussen. Hun var da desverre sykkelig, så hun for det meste måtte holde sig til sengs. På møtet i skolehuset om kvelden var det stappfullt hus og et særdeles vellykket møte. — Søndag morgen måtte jeg tidlig op, fikk en mann til å sette mig over på fastlandet og tok en drosje videre til Holt kirke, hvor jeg preket ved høimessegudstjenesten. Efter gudstjenesten måtte jeg tale i kirken for søndagsskolebarna. Kl. 4 om eftermidagen blev jeg kjørt til Øvrenesbygda og holdt et møte på bedehuset der. — 16. november var det møte i Østerå logelokale. Her var fremmøtet dårlig, bare ca. 20 mennesker.

17. november reiste jeg til Staubo på Tverrdalsøya, og her bodde jeg hos Vrålsen, som tidligere har vært skipper og mistet synet for 6 år siden. Om kvelden var det møte på bedehuset, og det var riktig mange mennesker. — 18. november tok jeg med rutebåt til Narestø på Flosterøya, og her var det næsten fullt hus til møtet i det gamle skolehus. Lærer Slettbakken som er formann i ungdomsforeningen der, mente at her var en opgave for denne forening å søke arrangert basarer til inntekt for blindesaksarbeidet. — Dagen efter tok jeg rutebåt til Sagtun og fikk så en bil til Dyvåg. Her bodde jeg hos prost Wiborg, og han lovte at vi skulde få kirkeofring neste år. Tross stedets møtetretthet var det et tallrikt fremmøte i ungdomslokalet om kvelden. 20. november holdt jeg et godt besøkt møte på Gjeving.

21. november hadde jeg en reise på 11 mil: Først med rutebil fra Gjeving til Tvedestrand og så videre med rutebil til Arendal, hvorfra jeg om kvelden tok toget til Åmli. Søndag 22. holdt jeg preken ved gudstjenesten i Åmli kirke, og det var da ofring til blindesaken. I de 5 dagene jeg var i Åmli, bodde jeg på prestegården, og sogneprest Svennevik var med på alle møtene; for han har bil, så vi kom hurtig frem de lange veiene vi hadde til hvert møte. Og nu kom det 4 dager på rad med stappfullt hus: 23. november på Homdrom skolehus i Jøvdal, 24. på Øvre Ramse skolehus i Tovdal, 25. Epeland skole i Åmli og 26. på Simonstad skole i Åmli. — 27. november tok jeg toget ned til Bøylestad og hadde et møte på forsamlingslokalet der. Dagen efter fortsatte jeg med toget til Blakstad og fulgte derfra rutebilen til Mykland. Om kvelden talte jeg på Lauvrak skolehus. Forsamlingen her bestod bare av barn og ungdom, og jeg lot være å ta op kollekt,

men henviste dem til de to møter som skulde holdes den følgende dag.

Søndag 29. november kl. 11 fm. hadde jeg et møte i Mykland kirke, hvor jeg holdt preken over dagens tekst og en tale om blindesaken. Kl. 3 om ettermiddagen hadde jeg møte på Risdal bedehus som ligger en mils vei fra kirken, og her var det stappfullt hus. — 30. november fikk jeg en bil til å kjøre mig til Vegusdal bedehus, og her var også næsten fullt hus. — 1. desember tok jeg med rutebil til Engesland, og møtet på bedehuset her overvares av ca. 50 mennesker. — Dagen efter videre med rutebil til Vatnestrøm, og der holdtes et tallrikt besøkt møte på det gamle skolehus.

3. desember tok jeg rutebil til Kristiansand S. og var der noen timer. Derfra videre med rutebil til Åbel med møte på skolehuset der. Nu var det egentlig meningen å besøke Justøy; men da lokalet der var optatt de nærmeste dager, hadde sognepresten i Høvåg i stedet arrangert tre møter for mig: Fredag 4. desember på Høvåg Banklokale, lørdag 5. på Vestre Vallesvær skolehus og søndag 6. kl. 11 fm. på Østre Vallesvær skolehus. I Høvåg er det en forening som arbeider for V. B., så hele Høvåg derfor må henregnes under V. B.s distrikt, selv om det ligger i Aust-Agder. Jeg holdt likevel disse møtene, siden de var arrangert, dog selvfølgelig uten å ta op kollekt, men henviste i stedet til den årlige blindesaksbasar som holdes der.

Søndag ettermiddag bar det så til Arendal, hvor jeg var hos Hørsdal et par dager. Onsdag 9. desember tok jeg rutebil til Østre Moland, hvor jeg holdt tre møter med meget godt fremmøte: Først 9. desember på Sagene bedehus, hvor det var ca. 75 mennesker. 10. desember på ungdomshuset „Heimtun“ med ca. 50 mennesker, og 11. desember på kretslokalet „Fredly“, også med omkring 50 mennesker. — I denne uken som nu fulgte begynte juletravelheten å gjøre sig sterkt gjeldende. Jeg reiste da til Søndeled, hvor jeg holdt møte på kommunelokalet 14. desember, på Sunde skolehus 15. desember og på Fiane skolehus 16. desember. De to siste stedene ligger i Gjerstad. Her fikk jeg også en samtale med Hilda Sunde, som for øvrig leste op et stykke på sistnevnte møte.

De tre resterende dagene av denne uken holdt jeg ingen møter, da folk hadde det travelt med juleforberedelsene. Søndag 20. desember kl. 8 em. holdt jeg så det siste møte før jul i Grimstad bedehus. Ca. 100 mennesker hadde funnet veien til dette møtet, og interessen for saken lot til å være riktig stor. Nu led det så nær inn til jul at jeg straks tok veien til Oslo, først med rutebilen til Sannidal og derfra toget til Oslo.

Skal jeg samle mine inntrykk fra de to måneders vandring gjennom Aust-Agder på kryss og tvers, så vil jeg si at jeg er blitt overbevist om at det er megen god grobunn for et fruktbart blindesaksarbeide. Men saken så enda ut til å være ukjent de fleste steder. Ved et jevnt og planmessig opplysningsarbeide tror

jeg vi kan få store resultater fra Sørlandet. Og det er en glede å arbeide blandt sørlendingene; for de viser en elskverdighet og gjestfrihet som er all ære verd.

II. I Søre Gudbrandsdal.

Søndag 17. januar holdt jeg preken ved høimessegudstjenesten i Garnisonskirken i Oslo, hvor det var samlet fullt hus, og vi fikk inn kr. 136.32 i kollekt. — Onsdag 20. tok jeg med toget til Lillehammer for å forberede min virksomhet i Søre Gudbrandsdal. I Lillehammer bodde jeg på Britannia Hotell. Da jeg en aften satt hos hr. Edvardsen og snakket om blindesak, kom hans frue som arbeider ved Gudbrandsdalens Ullvarefabrikk, frem med den tanken at vi skulde forsøke med en innsamling blandt fabrikkens arbeidere og funksjonærer. Jeg tok op denne nye tanken med glød, laget i stand en gaveliste og sendte ned i fabrikkene. Og resultatet blev opmuntrende. Da listen hadde sirkulert, var det tilsammen tegnet et beløp på kr. 36.50. Jeg gikk da til Lillehammeravisene med en notis om resultatet under overskriften „Et eksempel til efterfølgelse“. Og eksemplet skal følges. Jeg skrev ut lignende lister og sendte til flere andre fabrikker i Lillehammer. Dette gjelder det nu å gjøre til en årlig tradisjon rundt om på fabrikkene, hvor da både arbeider og arbeidsgiver må være med. Og hvem vet om ikke slike fabrikkinnsamlinger vil bli til en jevn inntektskilde for blindesaken. La oss være optimister. Det står vi oss på.

Søndag 24. holdt jeg preken ved gudstjenesten i Vestre Gausdal kirke. Ved kollekt kom det inn kr. 53.34. — 25. talte jeg i skolehuset på Olstad i Vestre Gausdal, hvor det var omtrent fullt hus. 26. var det møte på Saksumdal bedehus, 27. på Fryjordet og 28. på Vingrum skolehus. Også til disse møtene var fremmøttet godt.

29. januar holdt jeg møte i Bjørnsons hjembygd Follebu. Møtet holdtes på „Vonheim“, Christoffer Bruuns gamle skole. Huset eies nu av det frilynde ungdomslaget i Follebu. Det var møtt frem ca. 70 mennesker. I Follebu er det en blind håndverker ved navn Kåre Næveråbakken, som jeg fikk meldt inn i Ø. B. — Søndag 31. holdt jeg preken i Østre Gausdal kirke. Her kom det ved ofring inn kr. 94.65. Den følgende mandag og tirsdag var jeg i Lillehammer og hadde en del konferanser. — 3. februar talte jeg på Bekken skole i Øier, 4. på Dulven skole, Tretten, 5. på Bjøkholt, også i Tretten. Søndag 7. holdt jeg preken i Øier kirke. Her innkom ved kollekt kr. 27.00. — På alle de møtene jeg har hatt om hverdagene, har det vært utlodning av blindes arbeider. Det vil jo også komme til å få en stor betydning for omsetningen, som er et så brennende spørsmål for de blinde håndarbeidersker og håndverkere. Jeg er ellers meget tilfreds med de første 14 dagene i Gudbrandsdal. Jeg tror der er et godt felt for et fruktbart blindesaksarbeide.

Oslo, 8. 2. 1932.

Vennlig hilsen

Ragnvald Overvoll.

Reformplaner innen dansk blindeundervisning.

I anledning av en i «Dansk Blindesamfund» fremkommet kritikk over håndverksundervisningen har bladet henvendt sig til forstanderen ved Det kgl. Blindeinstitut i Kjøbenhavn, hr. O. Wüstenberg, som har gitt følgende redegjørelse om hvordan man har tenkt sig den fremtidige blindeundervisning m. v. ordnet:

Den danske folkeskole og den høiere skole i Danmark lever under gode kår. Den ene nye skolebygning opføres efter den andre både i by og på land. Bygninger med gode hygieniske forhold, sportsplasser og meget annet. Litt trist er det da å se Blindeinstituttet — i forbindelse med Refsnæsinstituttet den eneste blindeskole i landet — leve sitt liv under så innknepne forhold: Instituttet på Kastelvej omgitt av tre store barakker, som man har måttet låne grunn til på Døvstummeinstituttets jord. De gode år hvor det var penger i landet, og hvor det dog blev bygget meget, blev ikke nyttet til å få plassforholdene ordnet, og da jeg blev forstander, var det sparetider og sparekommisjons-tider; men både de blinde og vi som arbeider i blindesakens tjeneste, skylder sannheten å si at selv i nedgangstider har vi møtt en varm sympati og vilje til å komme oss til hjelp. Jeg minnes at da sparekommisjonen av 1922 hadde avsluttet sitt arbeide, uttalte kommisjonens formann, daværende rådsformann Kofoed, spøkende at det eneste sted hvor kommisjonen hadde vært velsett, var på Blindeinstituttet; for der var det endt med at kommisjonen hadde stillet forslag om utvidelser. Disse utvidelser gikk nettop ut på å skaffe bedre verkstedsforhold. Hver krok i loftsetasjen blev tatt inn til verksted for at de voksne eksterne elever kunde få eget lokale. Før hadde de sittet sammen med instituttets 15—18-årige interne elever. På grunn av det stadig stigende antall voksne eksterne elever må noen av dem nu igjen sitte på verksted sammen med instituttets elever. Håndverksmestrene er fortvilet hver gang jeg kommer med en ny elev. „Hvor skal han være?“ spør de. Nu kan vi ikke mer, og dog sier vi vel ikke nei. En forhenværende kullkjeller brukes nu til samling av smørdritler. Den er vårt forsøkslokale. Der er god grunn til kritikk fra de blindes side. Lokalforholdene er mangelfulle. En god håndverksmessig utdanning kan ikke etableres på et internat som er beregnet for de undervisningspliktige elever under 18 år, og hvor håndverksmestrene i det store og hele er ansatt med den forberedende undervisning for øie. Undervisningen bør efter min mening heller ikke utelukkende være overlatt til blinde lærere. En blind lærer pluss en seende lærer vil sammen kunne nå det beste resultat. Den blinde kan undervise den enkelte, den seende må ha overblikket over verkstedet og derved fremme arbeidstempoet, som er en av forutsetningene for den gode arbeidsfortjeneste.

Vi har ventet i nogen år på en løsning av håndverkskolesaken, og vi må kanskje vente ennu i nogen tid, ikke fordi det ikke er blitt arbeidet med saken, og ikke fordi det mangler forståelse nogensteds for denne saks betydning, men vi lever nu engang i nedgangstider hvor store samfundsproblemer trenger sig i forgrunnen. Man vil ikke kunne nå alt på én gang, men riktigst er det at man arbeider efter en helhetsplan for blindevesenets fremtidige ordning, og derfor vil jeg gjerne gjøre bladets lesere kjent med den plan som efter min mening vil være en god løsning av det samlede blindevesen:

1) Det kgl. Blindeinstitut paa Refsnæs (Barneskolen). A) Barnehemmet for barn inntil den undervisningspliktige alders begynnelse i 8-årsalderen. B) Barneskolen for barn fra det ca. 8 år og til det ca. 15. år, omfattende en til folkeskolen svarende undervisning. C) Hjelpekolen for de Svakbegavede til den undervisningspliktige alders ophør i 18-årsalderen. D) Vernehjemmet for Blinde Kvinner.

2) Det kgl. Blindeinstitut i Kjøbenhavn (Ungdomsskolen). A) Fortsettelsesskole eller Ungdomsskole for gutter og piker fra det ca. 15. år til den undervisningspliktige alders ophør i 18-årsalderen — alle interne elever. B) Musikk-skole for samtlige musikkelever, dels elever fra det 15.—16. år til den undervisningspliktige alders ophør — alle interne elever —, og dels de voksne eksterne elever. C) Efterskole med undervisning i handels-, og varekunnskap, samfundslære og sprog for eldre voksne håndverkselever og musikkelever — alle eksterne elever.

3) Håndverkskolen for Blinde. A) Håndverksundervisning for gutter i 16—18-årsalderen. B) Videreutdannelse av de under A nevnte. C) Oplæring i håndverk av blinde som har mistet synet i en senere alder (efter det 18. år). D) Forsøksverksteder for nye erhverv for blinde. E) Undervisning i handels- og varekunnskap, sprog og samfundslære som nevnt under 2 C.

4) Statens Trykkeri og Bibliotek for Blinde. A) Trykkeri med trykning av bøker og musikaler, dels til skolebruk og dels til de voksne blinde. B) Bokbinderi. C) Bibliotek, likeledes omfattende bøker og musikaler.

Dessuten skal jeg som tidligere anbefale at det oprettes et arbeidshjem for blinde menn som ikke kan finne optagelse i eget hjem, eller som på grunn av nedsatt arbeidsevne ikke kan arbeide selvstendig, og i tilslutning hertil et hvile- eller alderdomshjem for blinde menn. Det skulde være en liten bondegård med noget landbruk, hønseri, svineavl osv., hvor de blinde menn kunde leve under gode landlige forhold, og hvor det dessuten var et par arbeidsstuer til børstebinderi m. m. Et slikt hjem kunde dessuten benyttes som sommerferiehjem for blinde som ellers ikke kan komme på landet i ferien. Jeg tror at vi ad privat vei kan skaffe midler til et slikt hjem. For de enligstilte kvinner har

vi „Hjem for arbejdsføre Blinde Kvinder“, Mariendalsvej; „Værnehjemmet på Refsnæs“ og „Elisabeth Staus Hvilehjem“, Lynby, institusjoner som nettop løser de tilsvarende oppgaver som hjemmet for blinde menn skulde løse.

Fordelen ved å arbeide efter en slik helhetsplan skulde være den at man godt kunde løse oppgaven i flere tempi, uten at det derved foregripes noget med hensyn til den endelige løsning. Håndverksskolesaken kunde løses for sig, den samlede barne-skoles innretning på Refsnæs for sig osv.

Alle er vi visst enige om at Håndverkskolen må være den første sak. Den skal være en institusjon for sig. Kan den ikke straks få egen bygning, må man klare sig med leiede lokaler, muligens i tilknytning til „Blindes Arbejde A/S“, hvis naboskap man på mange måter kunde ha fordel av.

I den siste av de mange skrivelser som fra instituttet er sendt ministeriet om Håndverkskolen, har jeg anbefalt at det til nærmere forhandling om saken nedsettes et lite utvalg hvor Dansk Blindesamfund blir representert. Hvis dette opnåes, vil man i utvalget kunne komme inn på spørsmålet om selve håndverksutdannelsen, om undervisningen i samfundslære, varekundskap, bokføring osv., forsøksverksteder, efterkursus og meget annet.

Måtte vi nu snart få lov til å gå i gang med arbeidet.

O. Wüstenberg.

I Danmark sorterer blindevesenet under Socialdepartementet, ikke under Kirkedepartementet som hos oss. Socialminister Steincke stiller sig meget forståelsesfull overfor de fremkomne reformplaner, men betoner at de ikke kan gjennomføres i sin helhet under de nuværende vanskelige økonomiske forhold, da det vil kreves meget betydelige bevilgninger, blandt annet til nybygging. For å få en bedre håndverksutdanning har ministeren anmodet forstander Wüstenberg om å undersøke mulighetene for en utvidelse av instituttet i København ved leiede lokaler som en foreløbig ordning og avgi omkostningsoverslag, herunder også for den nødvendige økning av lærerpersonalet. Samtidig meddeler han at en representant for Dansk Blindesamfund vil bli tilkalt når spørsmålet om den fremtidige ordning av blindeundervisningen i Danmark skal behandles.

Reisebrev fra Sætre.

I.

Mildt pøsregn og godvær skifter, og jeg farer fra bygd til bygd. Det er lett å reise nu: Bil hvor du snur dig.

22. januar var jeg i Bygstad. Om jeg fikk liv i den gamle foreningen, er ikke avgjort enda. Lørdag 23. talte jeg for godt hus på Søgne og søndag på Sande. Her vilde formannen i ungdomslaget ta saken op på et møte for om mulig å få i gang en forening. Søndags kveld kjørte jeg til ungdomsskolen i Førde og talte der mandag. Tirsdag og onsdag var jeg i Øvre og Nedre Angedalen. Når jeg tar hensyn til det voldsomme vær, må jeg

si fremmøtet var svært godt. På begge plasser fikk jeg tillitsmenn. Det var godt fremmøte på Sunde torsdag den 28., men ingen forening. Jeg bodde på Mo Landbruksskole og kjørte fredag til Eikås. Fredag talte jeg der og lørdag i Gjesdal. I begge disse kretsene har vi foreninger. I Gjesdal skulde være basar tirsdag den 2. februar, og jeg lovte å komme tilbake den dagen.

Søndag 31. var jeg i Førde; men himlens sluser sørget for at de som burde være mine tilhørere, holdt sig i sine egne hus. Mandag var jeg avsted og snakket med en del damer om å ta op arbeidet igjen, og disse tre var villige til å være vår arbeidskomité i Førde: Fru lærerinne Grimeland, fru dr. Bydal og frk. N. Sølvberg. Jeg skulde senere holde foredrag der. — Tirsdag bar det så tilbake til Gjesdal. På basaren var det fullt hus og interessen god. Onsdag var jeg på Ålhus. Godt fremmøte. Læreren blev tillitsmann, og de vil forsøke med forening. Torsdag hadde jeg bra fremmøte på Klakegg; men om det blir forening, er uvisst. På Skei var fremmøtet svært godt fredag, og det blev valgt 4 damer som var villige til å ta sig av arbeidet. Lørdag og søndag var jeg i Årdal. Begge kvelder var lokalet pakkfullt, og ungdomslaget lovte å arbeide for saken. Søndag var jeg i kirken og fikk der snakke med sognepresten. Jeg var også så heldig å få notere i min notisbok at begge kirkesogn i Jølster vil ha ofring til saken tredjehvert år.

Nu skulde jeg til Sogn; men det passet ikke med bilrutene, og jeg tok mig derfor en snartur til Sandane i Nordfjord. Mandag kjørte jeg dit og tirsdag tilbake til Sande i Sunnfjord. Det var et herlig vær sydover med strålende sol på hvit sne. Men det sterkeste inntrykket fikk vi litt før vi kom til Årdal. Vi hadde vel en fart på ca. 30 km. i timen da bilkjøreren plutselig trødde bremsen inn. Vi gled fremover — og så et brak. Jeg satt ved siden av kjøreren, så jeg så vidt skimtet hvad det var. Vi tørnet sammen med en varebil. Kanskje var det solen som blendet, og svingen var litt skarp. Det hele gikk så heldig som det på noen måte kunde gå. Bare bilene blev skadet. Vi kunde fortsette; men varebilen måtte pent stå.

Jeg overnattet på Sande og kjørte neste dag til Vadheim. Her fikk jeg så vidt tid til å hilse på Hovland, og nu sitter jeg på båten til Aurland.

f. t. D/S „Kommandøren“, 10. 2. 1932.

Med vennlig hilsen

John Sætre.

II.

I natt sov jeg på høire siden igjen, og det er det nu 14 dager siden jeg gjorde. Da jeg skulde reise fra Vadheim 10. februar, var jeg en snartur borte og hilste på Hovland. Båten holdt på å legge fra kaien, så jeg måtte sette op svær fart for tidens skyld. Men dessverre stod det en spark på veikanten, og den kolliderte

jeg med. Følgene blev langt verre enn da vi støtte sammen med varebilen i Jølster. På båten innover til Aurland stivnet jeg ganske til, og jeg gjorde en gammelmannsfigur da jeg skulde gå i land der inne. Olav og Brita Ohnstad var i beste velgående, og de visste ikke hvor godt de skulde gjøre det for mig. Torsdag kveld talte jeg i Aurland og fredag i Flåm. Ohnstad var med og sang. Til lokalet i Flåm kjørte vi med hest; men det var ingen morotur for mig. Hver eneste sten vi gikk over, hadde den innflytelse på mig: at jeg måtte bite tennene sammen for ikke å skrike. Lørdag lå jeg hjemme hos O. Ohnstad hele dagen, og da fikk jeg lægehjelp, d. v. s. jeg bad dem hente læge, og det kom en mann. Jeg snakket med ham om hans studiekamerater, men kunde ikke bli klok på hvad slags læge det var før han fortalte at han var diakon. Denne herren plastret mig så forsvarlig at det brekkede ribben inntok en roligere stilling, og det var sannelig ikke mig imot. Søndag 14. februar talte jeg for mor^e og vår sak. Det var nemlig Morsdag.

Mandag bar det så avsted med båten. Det skulde være basar i Sogndal, så jeg måtte forandre ruten slik at jeg kunde bli på den. Jeg fulgte derfor båten til Marifjøra. Det var en urolig tur. Det ramlet og skramlet idet båten skulde forsere sig frem gjennom den tykke sjøis. Vi var i Marifjøra tirsdag, og jeg forisatte med bil til Indre Havslo til Jan og Ola Høgi. Når undtas et gammelt bord, har Jan laget alle møblene i huset. Der er på stell og mangler ikke myke stoler, divaner og sofaer. Ola er flink i fjøset, og de fire velstelte kyr kjenner godt sin matmor. — Næste dag bar det til Ytre Havslo til sogneprest Roe. Jeg var gammel kjent både med presten og fruen og følte mig som hjemme. Fredag kveld talte jeg der sammen med en for avholds-saken. Prektig fremmøte, hvad jeg forresten har overalt i Sogn. Resultatet av dette møte venter jeg mig meget av både når det gjelder ofring og forening. I Sogndal var jeg lørdag, men talte i grunnen ikke, bare pratet med folk. Jeg vant en klæpose og en bløt kake. Den siste forærte jeg til foreningen. Senere skal jeg holde foredrag der. Fra Sogndal gikk veien tilbake til Indre Havslo. Der var så mange på foredraget at det blev trangt på talerstolen. I Gaupne kom en misjonsprest på tverre for mig, så det blev ikke møte; men igår hadde jeg et utmerket møte i Høyemsvik. Her vil også bli gjort noget for saken.

Så må jeg til sist få nevne at været er strålende, og at det ikke er hverken storm eller flom i Sogn.

Høyemsvik, 26. 2. 1932.

Med vennlig hilsen til bladets lesere,

John Sætre.

Hunden ser for ham.

Om hunder og blinde.

*(Av Gunnar Thorsteinson Pirl).

Når jeg har skrevet ned disse fire ordene og betrakter dem der de står svart på hvitt på papiret, er det plutselig blitt klart for mig hvor meget det kan sammenfattes i fire ord — hvis man forstår hvad som ligger bakom dem. Hunder og blinde..... vet dere hvad det er? Det er det vakreste man kan forestille sig. Men forutsetningen må jo være at man er glad i hunder, og at man ved tanken på de blinde føler denne inderlige og sterke smerte som oppstår når man stilles overfor en tragedie, for hvilken man intet annet kan gjøre enn å beklage den.

Et øie uten lys og liv, et øie som aldri kan få lys og liv, hvor veldige våre hjerners gjerninger enn er..... hvad skal vi ta oss til, du og jeg som ser? Vi blir skamfulle over å kunne se uten at vi har gjort noe for å fortjene det, se vannet, bladene, gatene, skjønnheten og det stygge. Vi har fått levende øine, vi som ganske enkelt er blitt født. Ved siden av oss går en annen med sviktende skritt. Han ser hverken skjønnheten eller det stygge. Fødes gjør han, men fødes i en dunkelhet som forblir evig. Hvorfor? — Livets brutale spørsmålstegn i rekke etter rekke.

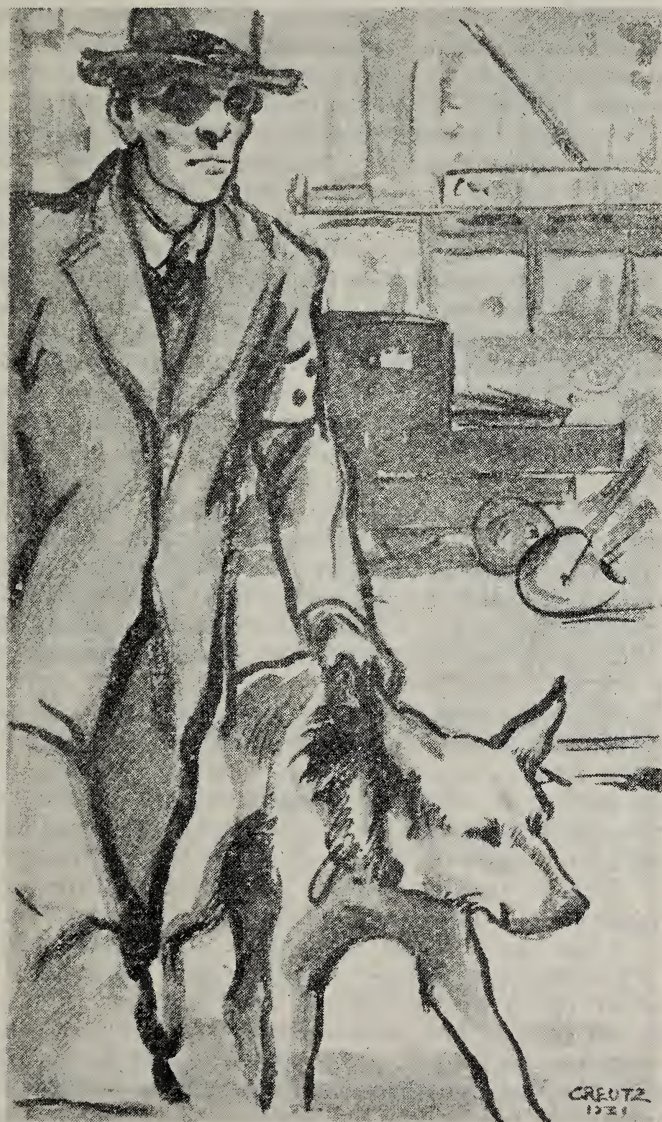
Og så en hunds øine! — En hunds øine er det merkeligste hos hunden fordi de forteller om dens sjel. Zoologer og psykologer får protestere så mye de vil mot ordet „sjel“. Det er ingen grunn til å gjøre sjelen til menneskets patent. Og forresten inneholder dette ordet det som det nu siktes til hos hunden: Dens tankeliv. La oss ennu en gang se bort fra betegnelsen. Hunden kan sette sammen lange og forbløffende serier av forestillinger og inntrykk, trekke slutninger fra dem og handle derefter. Ingen kan med bestemhet påstå at dette bare er resultat av gjentagelser og dressur, og kan man ikke hevde noe med sikkerhet, bør man i det hele tatt ikke hevde noe. Om maurs og biers sociale begreper og deres organisatoriske evne har menn med skarpe hjerner og skarpe øine skrevet tykke bøker som ikke har forklart gåten, men som har vist hvilken beundring og hvilken fortryllelse de har vakt. — Spørsmålstegn, spørsmålstegn.

Og hunden står oss enda uendelig meget nærmere enn en maur i skogen som sleper på en furunål uten at vi begriper hvad som får den til å ta på sig denne møien. —

Slik kan en hundevenn, en dyrevenn skrive. Han kan se på et dyr til han blir ydmyk, og han kan kjenne den samme vesle hjerteklapping for et dyr som for et barn. Dyrevennen og den musikalske er misunnelsesverdige ved siden av dem som ikke oppfatter dyr og musikk. For disse andre er det bare én trøst: At de tregthørende og tregtfølende ikke forstår hvad de har mistet.

En hunds øine er næsten alltid vakre. Til og med en liten danios røde øine kan være det, fordi de taler. Halen og potene

og hele kroppen taler, men øinene mest. De sier alt det som hundens stemme bare ufullstendig, men likevel med en hel skala av modulasjoner uttrykker. Og fremfor alt er det i hundens blick denne absolutte hengivenhet som sies å smigre mennesket på

grunn av dets herskelyst. Kattevenner sier dette litt foraktelig. Katten er et fortryllende og grasiøst villdyr. Helt tam blir den aldri. Den kan aldri fylle en social funksjon og beskattes heller ikke.

Men hunden kan det allerede av den grunn at den forstår å ta imot kommando og å underordne sig en autoritet. Det sociale, samfundet, må bygges på erkjennelsen av autoritet, ellers er det ikke socialt, men det motsatte, som like godt kan være åpent anarki, anarki som ikke kan holde fra hverandre kryssende villfarelser. Hundens vilje, som ofte er meget bevisst, utpreget og egoistisk, underordner sig menneskets sterkere vilje også uten pisk, lettest uten pisk, og utfører en oppgave som stundom er samfundsmessig. Hundens kan således utnevnes til socialt vesen. Den er det med glede, takknemlighet og ubrytelig pliktoppfyllelse, noe som ikke alltid kan sies om dens underlige herre mennesket. — —

Til disse spekulasjoner er jeg blitt forledet uten å prøve på å hindre dem, fordi jeg bor i Berlin, og selvfølgelig også fordi jeg er en utpreget hundevenn, ferdig til å synes mer synd i en hund som lider nød uten å forstå grunnen, enn et menneske, som vet at det er forklaring på og årsaker til næsten allting. Krigen slukket lyset i manges øine, og ofte stilles man på gatene og på stasjonene i Berlin overfor disse medmennesker som med sitt gule bind om armen alltid av mørket blir minnet om det heltemot de har hatt så liten takk for. Dette er verre enn å bli født til mørket.

De blinde beveger sig beundringsverdig smidig i den tunge og svære trafikken, og man forbauses over den sikkerhet med hvilken de alene foretar kompliserte vandringer i undergrunnsbanenes trapper. Men for det meste er de ikke alene, og for det meste blir de ikke hjulpet av mennesker. Deres uvurderlige, pålitelige og aldri tretvende følgesvenn er hunden, den tålmodige hunden. Den velsignes av de blinde. De knytter hånden om koblet eller om selen med det røde korset og går trygt mellom larmende kjøretøier og hundretusener av mennesker som ser — ofte så lite.

Blindehunden er fylt av sin sociale oppgave. Den vet hva som kreves av den, og den spør aldri om den kunde få det anderledes eller fornøieligere hvis den gjorde et hopp, hvis den sprang sin vei. Den er alvorlig; for den har fått et embede. Vel kan den iblandt se lei ut, men ikke misfornøiet. Alt kan hende, bare ikke det at den kan vanskjøtte sit embede. Andre hunder som hoppende fryder sig over friheten eller kommer kjørende i biler på myke puter og nysgjerrig, lekende hilser på den, bryr den sig ikke om. Den har ikke tid til lettsindighet. Over den er den blindes ansikt som med dette litt spørrende uttrykk en blind får, er vendt mot lyden og solen uten riktig å finne forklaring på det som foregår rundt omkring. Da knyttes hånden fastere om koblet og føttene begynner å bevege sig meget rolig; for hånden kjenner hvordan hunden leder dit foten skal gå. Den vet tempoet og veien, og stundom retter den sine dype og tankefulle øine op mot ansiktet med det litt spørrende uttrykk for å få anerkjennelse og takk. Den ser ikke noe svar i den blindes øine. Over dem er en

grå gardin gått ned. Så trasker den i taushet videre med hengende hale. Den fortsetter sin tjeneste.

Og iblandt kan man møte utrolige eksempler på en hunds klokskap, som dette: På fortauet står den blinde, ved siden av ham schæferen. Hunden venter. Trafikken ramler forbi i en sky av bensinrøk: Gule busser, skidne traktorer, lastevogner som rullende hus. Schæferens holdning er våken og spent. Oppmerksomt ser den med brune, kloke øine opover og nedover gaten. Ørene står rett til værs. Den passer på. Plutselig setter den sig i bevegelse, halvspringer mellom kjøretøiene, stanser midt i gaten for å slippe forbi en bølge av vogner og fortsetter raskere, høilydt bjeffende. Den blinde skynder sig med. Han smiler. Hånden holder om koblet.

Hundens bjeff er kort, skarpt, manende. Advarer den mot en fare? Vil den si den blinde noe som er av viktighet og som det haster med? Stadig ivrigere fortsetter den over asfalten og skrår opover gaten mot en sporvognsholdeplass. En vogn bli just satt i gang. Hunden ser uavbrutt på føreren og bjeffer, klart, klingende, med betoning. Føreren hører den. Han nikker og forstår, vrir på sitt håndtak, og vognen stanser. Schæferen slutter straks å bjeffe. Den blinde og hunden stiger op på plattformen, og vognen ruller bort gjennom gatens virvar.

En episode i en storby. — Men hvordan kunde hunden..... hvordan kunde hunden vite at det var den linjen som førte hjem? Sporvognen gikk det i dusinvis av langs skinnene. Leste den på vognskiltet? Kjente den igjen klokkeklangen eller været dens fine nese noen lukt som ikke vi kan opfatte? Den kan ikke fortelle det, og ingen vet riktig hvad som foregår i et hundehode.

Men den blinde smilte. Over hans trekk som var blitt spent og furet under kampen i mørket, gikk det som et lysskjær. Han visste at hunden ledet ham riktig.

Og nu forstår dere hvorfor jeg sier at hunder og blinde er det vakreste man kan forestille sig. Det mektige menneskes blikk sluktes; men mannen er ikke hjelpeløs og fortvilet. Hundens øine ser for ham.

(Efter „De Blindas Dagblad“.)

En sjelden høitidsstund.

I januarheftet av «Blindesaken» stod en meddelelse om den blinde nybrottsmann og gårdbruker John T. Grov, Vang i Valdres, som av Opland Landbruksksselskap var blitt tildelt sølvmedalje og diplom for fortjenstfullt og dyktig arbeide som nybrottsmann og jordbruker.

Da Grov i lengre tid har ligget her i Oslo på sykehus, blev medaljen og diplomt sendt hit. Nu er Grov meget bedre, så han i de siste par uker har kunnet være oppe, og nu tirsdag eftermiddag kl. 5 kom han sammen med oversøsteren til Herstad. På innbydelse kom også frk. Sverdrup, Hoftun og jeg. Herstad hadde nemlig i oppdrag å overrekke Grov me-

daljen og diplommet og vilde derfor gjøre stunden festlig. Fru Herstad hadde dekket et nydelig tebord, og da vi var vel plasert og hadde forsynt oss, overleverte Herstad hedersgjesten medaljen og diplommet og gratulerte i en kort tale Grov på Ø. B.s og egne vegne. Han fremholdt at en slik begivenhet ikke bare var til glede og opmuntring for Grov, men det hadde også stor betydning for forbundsarbeidet. Derfor vilde han ønske Grov alt godt og takke ham for hans dyktige arbeide.

Grov takket Herstad og frue for den festlige tilstelning og uttalte sin glede over den påskjønnelse hans rydningsarbeide hadde fått. Han hadde lenge hatt den mening at blinde burde prøve å få tak i litt jord å arbeide med ved siden av sitt håndverk. Jorden er trofast og lønner alltid sin mann, sa Grov. Han fortalte om sitt arbeide frem gjennom årene. Av nybrot hadde han ryddet og dyrket 24 mål og gjort en mengde grøfting, så gården hans nu var i god hevd. Det hadde vært mange tunge tak å ta; men Gud hadde velsignet arbeidet og gitt ham kraft og mot. Han sluttet sin tale med å takke alle for denne gilde høitidsstund.

Øg en høitidsstund blev det for oss alle. Undertegnede gratulerte fra N Bf. og fra de mange blinde landet over som han var sikker på gledet sig sammen med Grov. Efter et par timers hyggelig samvær skiltes vi, et lyst og godt minne rikere.

Oslo, 27. 2. 1932.

Tarald Hjelmtveit.

Bladkontingenten

to kroner året, bedes godhetsfullt innsendt snarest og ukrevet under adresse: „Blindesaken“, Bergen.

Formanns-, sekretær- og kassereradresser.

Norges Blindeforbund: Formann kurvmaker Alf Arnesen, Jessnes; tlf. Furnes central pr. Hamar. Sekretær dr. H. G. Dethloff, Nygårds gt. 2, Bergen; tlf. 1029. Adj. sekretær hr. T. Hjelmtveit, Bergsliens gt. 13, Oslo; tlf. 62177. Kasserer frk. Sigrid Sverdrup, Skovveien 5, Oslo; tlf. 41243.

Nordenfjelske Bfb., Trondheim: Formann lærer Halvdan Karterud, Blinde-skolen; tlf. 4317 k. Sekretær fru Agnes Wolmar, Dronningens gt. 11; tlf. 3169. Kasserer bokholder Gustav Dybvig, Ø. Møllenberg gt. 66; tlf. 4244 b.

Vestlandske Bfb., Bergen: Formann bibliotekar H. E. Gjøn, Rosenkrantz gt. 5; tlf. 3871. Sekretær dr. H. G. Dethloff, Nygårds gt. 2, Bergen. tlf. 1029. Kasserer lærer O. A. Holen, Sandvikslien 3; tlf. 2023.

Østlandske Bfb., Oslo: Formann sykegymnast Erling Herstad, Langes gt. 7; tlf. 10197. Sekretær frk. Sigrid Sverdrup, Skovveien 5, tlf. 41243. Kasserer dr. med. I. Schjøtz, Langes gt. 7, Oslo; tlf. 22067.

Fra forskjellige land.

Sverige. Forhandlinger er innledet om sammenslutning av De Blindas Riksförbund og De Blindas Förening. Disse forhandlinger befinner sig likevel ennå på et rent forberedende stadium.

Efter å ha omtalt hvor liten forståelse det ofte blir vist de blinde, skriver en innsender i «Svenska Dagbladet» bl. a.:

«Vi har råd til å sende millioner til utlandet for alle mulige humanitære formål. Vi har råd til å smykke vår by for millioner og atter millioner og til å slenge penger bort til allslags hofferdighet; men vi har i k k e råd til en skikkelig blindeomsorg, til å skape en organisasjon hvis eneste oppgave skulde være å sette våre blinde i stand til å hjelpe sig selv gjennom eget arbeide.»

I Sverige gjøres det både offentlig og privat meget, meget mer for de blinde enn i Norge, og innsenderens ord har derfor i enda langt høiere grad adresse til de norske myndigheter og det norske folk enn til de svenske statsmakter og den svenske almenhet.

Danmark. Foreningen til at Fremme Blindes Selvvirksomhet feiret 30. januar sitt 70-årsjubileum. Det er ikke lite denne organisasjon har utrettet til beste for Danmarks blinde. Ved siden av sin store verksteds- og utsalgsvirksomhet har den siden starten i 1862 delt ut ca. 1,5 mill. kr. som direkte økonomisk støtte til blinde i selvhjelpsøiemed.

De forhandlinger som i noen tid har pågått mellom A/S Blindes Arbejde og representanter for de håndverksdrivende blinde, har ført til at selskapet har besluttet å yde særlig de blinde kvinner som beskjeftiges av aktieselskapet, en ikke uvesentlig lønnsforhøielse.

Foreningen Danmarks Blinde har nu vedtatt å gi de blindē en betydelig større representasjon i styret enn hittil har vært tilfellet, selv om man ikke har funnet å kunne imøtekomme kravet om at de blinde skulde ha flertallet i ledelsen. Efter den nye ordningen blir det 6 seende og 5 blinde styremedlemmer.

Finnland. En deputasjon for De Blindas Centralförbund hadde for noen tid siden foretrede først for socialminister Kilpelinen, dernæst for kommunikasjonsminister Nuikkanen og sluttelig for republikkens president Svinhufvud. På alle tre stedene redegjorde deputasjonen for de blindes fortvilte stilling i denne hårde tiden og søkte bl. a. om at blinde måtte komme i betraktning ved fordelingen av de 100 mill. mark Riksdagen har bevilget til arbeidsløshetens bekjempelse. De to ministre var forståelsesfulle; men den aller største velviljen møtte deputasjonen likevel på høieste hold. «Jeg forstår,» sa presidenten, «at når tiden er tung for dem som ser, må den være mange ganger tyngre for de blinde. Den saken som her er båret frem, har krav på all mulig sympati, og den skal bli gitt den mest nøiaktige behandling.» — Med rette legger man i finske blindesaksretser megen vekt på disse uttalelser av landets første borger, hvis innflytelse jo rekker langt når den blir lagt i vektskålen overfor dem som har makten i regjering og Riksdag.

Tyskland. På optak av Blindeskolen i Marburg er det nu gitt ut en felleskatalog over bøker i 12 av landets største punktskriftsbiblioteker. Katalogen omfatter ikke mindre enn 900 sider i vanlig trykk. Av

Glem ikke

Illustrert Familieblad

ukens glede for voksne og barn.

En mængde restbeholdninger av $\frac{1}{4}$ Lin

DÆKKETØI

sælger vi nu overordentlig billig

hvoriblandt

340 dus. Servietter 60×60 cm. kr. 13.50 pr. dus.

Duker av $\frac{1}{2}$ Lin

95×95 cm.

115×116 cm.

150×180 cm.

Kr. 2.25 pr. stk.

Kr. 3.50 pr. stk.

Kr. 7.25 pr. stk.

Kr. 8.50 pr. stk.

Kr. 9.75 pr. stk.

150×210 cm.

150×240 cm.

Brødrene Dobloug

Stort Utvalg i

Dame, Herre og Barnekonfektion

Skotøi - Tricotage - Pyntesaker

Dame- og Herrehatter

Se våre vindusutstillinger

Gunnerius Pettersens Magasin

Storgt. — Brogt.

H. A. BRUN ^{A/S}

BAKERI

BOGSTADVEIEN 30

TELEFON 64514

økonomiske grunner har man ikke kunnet gi den ut i punktskrift. Suppleringskataloger vil bli satt op efter hvert som dette blir nødvendig.

Frankrike. I den franske Nasjonalforsamling sitter det nu ikke mindre enn tre blinde, nemlig advokatene Scapini og Thébaut samt dr. Natt som nylig er blitt innvalgt fra byen Meaux.

Den deputerte Durafour har med tilslutning av en rekke representanter fremsatt et lovforslag gående ut på at det skal ydes alle legemsbeskadigede en statspensjon gradert efter beskadigelsens omfang, eller rettere sagt efter den nedsettelse av arbeidsevnen den fører med sig. Ifølge forslaget settes årspensjonen maksimalt til 5300 francs, men med et tillegg av 3000 francs for dem som trenger stadig hjelp av andre, f. eks. blinde.

Amerika. Miss Elisabeth Hall, Catskanie, Oregon, tidligere elev av statsblindeskolen i Washington, er nylig blitt valgt til en av de 6 Phi Beta Kappa-medlemmer ved universitetet i Oregon. Dette er den høieste utmerkelse som universitetet gir en student.

Aftenposten

Norges største og mest utbredte avis

Det populære 24-sidige
A magasinet følger
hver lørdag som bilag

Av mit rikholdige utvalg anbefales:

Snekkerverktøi, Treskjærerverktøi

Bokbinderverktøi, Salmakerverktøi

Kurvmakerverktøi, Mekanisk verktøi

Løvsagverktøi, Løvsagmaskiner

Ingwald Nielsen

Tørvgaten 4, OSLO

PETTER A. PEDERSEN

Niels Juelsgt. 27 — OSLO

KJØT — FLESK — PØLSEVARER

Telefon: 41494. Kun 1ste kl. varer til dagens priser. Privat: 66067.

HOTEL ASTORIA (BYES HOTEL)

OSLO — AKERSGATEN 21

Nyt, moderne hotel i centrum. Like ved Stortinget. Ved trikkeholdeplass fra Øst og Vestbanen. **80 nymonterte værelser, hvorav en række med bad.** Varmt og kaldt vand paa samtlige værelser. Elevator. Telefon: **Absolut 1ste kl. sengeutstyr. Moderate priser.** Telefon centralbord 13770.

M. Rummelhoff Hansen

Murmester

Trondhjemsveien 59, Oslo

Telefon 82238

Brødrene Rosenlund ^A_S

Kolonial - Frukt - Delikatesser
BERGEN

Specialiteter: **Victoria Kaffe - Visit The**

ANTON M. OLSEN

Urforretning — Bergen

Etabl. 1907

Telefon 3035 anbefales Olav Kyrresgt, 1

Bruk kun

Kvalitetspapir

De representeres utmerket ved

Alvøens Papirfabrik's

fabrikata.

Dr. G. W. Keyser

Øiensygdomme

Øvre Slotsgt. 17¹¹¹ - Telefon 10158

Kontortid 10—3. Oslo.

Dr. med. øienlæge

BIRGER MALLING

Bergen

Dr. med. I. Schiøtz

Øienlæge. — 11—3

Langes gt. 7 (vis a vis Rikshospitalet). Oslo.

VERGELAND TRANSPORT

Telefoner: 1781—1723

**FLYTNING -- TRANSPORT
PAKNING — MØBELLAGRING**

Tandlæge

Bj. Ohleng-Hee

Dronningensgt. 32 II — Oslo

Telefon 11471.

Husk

det skal være

SINGER

SYMASKINER.

Marmara

— Tyrkisk cigaret —

1 krone pakken

M. Glotts Tobaksfabrik.

Oslo

Vestlandets største

Mode-, Manufaktur- & Utstyrsmagasin

Engros og detalj

a/s Sundt & Co

MOHR & GIERTSEN

BERGEN

KOLONIAL

en gros

Specialitet:

Brændt Kaffe

Rikstelefon 0647 k

RADIO!

Største udvalg av apparater og høitalere. Deler for selvbyggere
samt billige og gode telefoner.

Faglig betjening.

RADIOCENTRALEN A/S

Marken.

Telf. 4070.

Bergen.

MANUFAKTUR

Engros & Detalj

Joh. Petersen
Kløverhuset

HANDELSTRYKKERIET A S

Lars Hillesgate 17

Alle Slags Tryksaker

utføres hurtig og billig

Telefon 2 2 6 0

Telefon 2 2 6 0

Bergens Privatbank

Oprettet 1855

Bergen — Oslo — Haugesund

Indskud mottas paa folio, sparevilkaar og 6 maaneders opsigelse. **Inkasso** besørges overalt. **Checks** paa ind- og utland kjøpes og sælges. **Fremmed mynt** veksles. **Telegrafiske utbetalinger** besørges. **Obligationer og aktier** omsættes ved fondsavdeling. **Formuer** mottas til forvaltning. **Værdipapirer og testamenter** til opbevaring. **Bokser** i sikkerhetskjælder utleies.

SOFIE HOIGJELLE**Kjød- &****Pølseforretning**

TORVGATEN 2

Telefon 0970 — 3748

Nye medlemmer av Østlandske Blindeforbunds SykeTrygd.

Som nye frivillige medlemmer av Oslo Trygdekasse er optatt: Trygve Hansen, Oslo; medlemsnummer 298, 871. — Bjarne Møkleby, Oslo; 298, 895. — Thor Sverre Bråthen, Oslo; 298, 832. — Ragna Bråthen, Oslo; 298, 833. — Sverre Kristiansen, Oslo; 149, 623. — Erling Esberg, Oslo; 298, 834. — Ole Knarrum, Sel; 298, 959. — Arthur Andersen, Jevnaker; 298, 945.

Formannen.

Det norske Missionsselskap

„Norsk Missionstidende“ utk. hver uke. Koster i posten kr. 5.00 pr. aar.
 „Missionsselskapets Barneblad“ utkommer 2 ganger maanedlig. Koster
 i posten kr. 2.00 pr. aar, 10 ekspl. under en adresse kr. 1.75. Mindst
 50 eksemplarer kr. 1.50. Abonnenterne paa barnebladet faar juleheftet
 „Glade Jul“ eller „Glade Jol“ gratis.

Bladene kan bestilles ved alle postanstalter og i eksped. i Stavanger.
 Kjøp vor missionsliteratur og juleheltene „HELLIGE JUL“, GLADE JUL“ og
 „GLADE JOL“, Missionsselskapets avrivningskalender.

Missionsselskapets Bokhandel,
 Stavanger.

SAMVIRKE = BERGEN

Kolonialforretninger

Eget Bakeri — Kjøttforretning & Pølsefabrik

Laveste nettopriser. Kun kontant. Aapent for alle.

Utsalg:

Øvregaten 17
 Søndre Alm. 2. Sandviken
 Fjøsangervei 33
 Solheimsgaten 46
 Idrætsveien 52, Nymark
 Repslagergaten 27

Nordnæsgaten 2
 Baneveien 20
 Haakonsgaten 27
 Arbeidergaten 7. Eidemarken
 Nye Sandvigsvei 48 a, Kjøttforr.
 Konsul Børsgate 30

Altid det bedste udvalg i SKO

for damer, herrer og barn

PRIMA KVALITETER

MODERNE UTSTYR

Prima fedtlædersarbeide

Stavanger Skofabriks Utsalg

Domkirkegaten.

Oslo Sparebank

— Oprettet 1822 —

Øvre Slotsgate 3 — Oslo

J. W. JAMESON ^{A/S}

Postboks 599 — Tlf. 21,571 - 25 522 — OSLO

Møbelstoffer og stopningsmateriel engros

Virk for

**„Blindesaken“s
spredning i by
og bygd!**

P. A. HOFSETH ^{A/S}

Etableret 1878

BERGEN

Ø

**Malerforretning
Tapeter - Linoleum**

BLINDESAKEN

MÅNEDSSKRIFT FOR DE BLINDES VENNER

UTGITT AV „NORGES BLINDEFORBUND“

Redigert av

Edvard Imsdahl, Rosenkrantzgaten 5, Bergen

Telefon 3871

Nr. 4. April 1932 21 årg.

Innhold: Frk. Samueline Lyngholm. (Med bilde). — På rettferds stier. — Et bemerkelsesverdig jubileum innen blindepressen. — Johannes Rønning. — Rapport fra Flydal. — Blindeforeningen på Bryne. — Litt fra Oslo Blindeskole. Møtereferat. — Skolefane til Da en skole — Østlandske Blindeforbunds 25-de årsmøte. — Utsalgsvirksomheten i Finland. — Også en blind polsk politiker. — Blindesaksarbeidet i Victoria, Australia. — Formanns-, sekretær- og kassereradresser.

Tekst på annonsesider: Blinde jordbrukere i Jugoslavia. — En blind regnekunstner. — Fra forskjellige land. — Reisebrev fra Overvoll. — Reisebrev fra Sætre. — Kirkeofringen 1931. — Østlandske Blindeforbunds Syketrygd.

Les annonsene og gjør Deres innkjøp hos våre avetterende.

Kolonial — Fetevarer — Frugter

En gros

JOHAN AKSDAL

Kontor og lager: Hollendergaten 11 — BERGEN.

KOKS OG GAS

er de i nationaløkonomisk henseende mest fordelagtige varmekilder. **Koks** er det billigste og **gas** er det greieste og mest praktiske av alt brændsel. Man gavner landets økonomi ved at bruke gas og støtter derved den norske koksindustri.

BERGENS GASVERK.

„BLINDESAKEN“ utkommer hver måned og koster 2 kroner året. Bestilles gjennom posthus og i ekspedisjonen, Bergen. Løssalg 20 øre pr. nummer. Til utlandet er abonnementsprisen 3 kroner pr. år.

VAKSDAL, MÖLLE.
BERGEN

KONTOR
**MASKINER
 SYSTEMER
 MØBLER
 REKVISITA**

Telef.: 6550

JACOB L. BERSTAD

Strandgt. 10

— 2960 **FIRMAET FOR MODERNE KONTORORGANISATION** BERGEN**Bøker — Papirvarer**

Subskription paa alle bøker tegnes.

Kr. Madsens bokhandel**Tyskebryggen 5 (Leppen)**

Telefon 1482

Blinde jordbrukere i Jugoslavia.

(Av Veljko Ramadanovitch, direktør for blindeskolen i Zemun).

Jugoslavia er fra gammelt av et akerbruksland. For tiden er ca. 12 mill. av innbyggerne beskjeftiget med jordbruk, slik som deres forfedre var det. Det er derfor ikke underlig at også de blinde i denne Balkanstaten har gjort gårdsdrift til sin levevei og har hatt fremgang med det.

Regjeringen gir en hjelpende hånd til blinde som slår sig på jordbruket. En jugoslavisk lov bestemmer at enhver blind soldat som ikke har formue, av staten skal få 15 mål fruktbar jord og også et nytt, lite hus på to værelser og kjøkken, opført på en to mål stor grunn — dette i tillegg til hans pensjon som krigsskadet. Det er imidlertid ikke bare de tidligere soldater loven støtter på denne måten. Den som ikke er blitt blind i krigen, men har mistet synet ved sykdom, ulykke osv., får av staten 10 mål fruktbar jord, i almindelighet i sin egen hjembygd.

Hvad blinde småbrukere kan utføre, kan best fortelles ved å beskrive mønsterkolonien Veternik.

Veternik — kallt så efter et slag på Salonikifronten hvor Serbia hadde svære tap, og hvor 11 serbiske soldater mistet synet — er beliggende i et fruktbart distrikt ikke langt fra Novi Sad, en by med ca. 50 000 innbyggere nær sammenløpet av Donau og Save. Her bor 28 blinde soldater og 10 civilblinde menn med

<i>ELEGANTE OG MODERNE TRYKKSAKER!</i> Dreyers Grafiske Anstalt Stavanger.	Possement Besætning til Møler, Portierer, Lampeskjerner, Servietter <i>Frynser — Agramaner Snorer</i> H. ter Jungs Eftf.
<i>Forlang</i> SÆBEPULVER 116 S. Mauritzens Sønner Stavanger.	Damefrisersalon „MARCEL“ Strandgaten 1, Bergen HAAR- & SKJØNHEDSPLEIE

koner og barn. Hver familie har sitt eget hus, og hustruene tar virksom del i mennenes arbeide på jorden. I Jugoslavia er jo de fleste kvinner fra barndommen av vant til å være med i gårdsarbeidet.

Disse blinde småbrukere har dannet en landbruksforening som de har skutt inn kapital i til kjøp av verktøi, redskaper m. v. Redskapene blir ofte leid ut til seende jordbrukere, og det som kommer inn, tilfaller foreningskassen.

Det er ikke meget på småbruket som de blinde ikke kan klare. Ved pløiningen leier konen hestene eller oksene, mens hennes blinde mann styrer ploegen. De blinde meier hvete og havre og binder kornet. De passer buskapen og driver den på beite. De melker kuene og samler eggene i hønsereirene, og de plukker og presser druene når vinhøsten er inne.

I Veternik som på alle jordbruk, kommer en tid da det er stillstand i gårdsarbeidet; men de blinde jugoslaviske småbrukere trenger ikke å være ledige for det. De kan f. eks. drive med kurvarbeide. Langs Donau vokser det pil. Det er derfor lett for de blinde vår og høst å skaffe sig materialer til dette håndverket som de er rene eksperter i. Også her trer staten forståelsesfullt til, idet den gir de blinde lov til å skjære pil på de ofentlige eiendommer uten å ta noe for det.

Så er det Opanaklagningen, et annet håndverk som blinde driver mye med. Opanak er et fottøi som er almindelig brukt blandt Jugoslavias bønder. På mindre enn ett år kan de blinde lære å lage dette skotøiet like godt som en hvilken som helst seende.

I slektledd er de serbiske jordbrukere blitt beskyttet gjennom lovgivningen, og dette gjelder selvsagt også de blinde som lever av jorden. Således bestemmer loven av 1860 at en viss del av det en bonde eier, slikt som er nødvendig for at han skal kunne

Theodor Olsen's Eftf.s

Guldsmedforretning

Smaastrandgaten — Bergen

Rigt Udvalg i finere Guldvarer
og haanddrevne Sølvarbeider

Æresdiplom Landsudstillingen 1928

TELEGRAMADRESSE

„BERGENSKE“

Virk for

Blindesakens

spredning

i by og bygd.

ernære sig og sin familie, ikke kan bli tatt fra ham for gjeld. Ifølge denne loven kan kreditorerne ikke berøve bonden: „En plog, en kjerre, to okser, to bøfler eller to arbeidshester, en hoppe med føll, en ku eller bøffelku med årskalv, ti sauer, fem griser, fem geiter, en øks, en hakke, et grev, en ljå, det nødvendige fór til buskapen hans eller det korn han og hans familie trenger til næste høst, 20 mål jord (mark, skog, have eller vingård) eller den frukten som enda ikke er plukket, våningshuset og uthusbygningene med den grunn de står på, høst fire mål.“

For tiden gjelder denne loven bare Serbia; men regjeringen har nu under overveielse å få vedtatt lignende lover for de andre stater som danner kongeriket Jugoslavia.

(Efter „Outlook for the Blind“).

BERGENS SPAREBANK

Oprettet 1823

Forvaltningskapital ca. Kr. 130,000,000

Filialer:

Strandgt. 81, Laksevaag, Sandviken, Solheimsviken

J. BERSTAD ^{A/s}

Telegramadr.: **Jernberstad**

Rikstelefon 2 9 0 9

**Jern, Jernvarer, Metaller, Bygningsbeslag, Støpegods
Kjekkenutstyr, Bølgeblik, Takpap, Takrender, Vindusglas**

**Galv. Jerntraad og Jerntraadnet, Vandledningsrør, Pumper, Kraner, Vasker,
Spader, Grep, Stenverktøi, Ankere, Kjøtting, Slipestener, Smikul
Elektriske Komfurer, Kokeplater, Strykejern
Radioapparater og Deler Osramlamper.**

KOBA CHRISTENSEN

Liktøiforretning - Engen 37

Telefon 1804

Ved Det gamle Teater

Privat 2813

En blind regnekunstner.

Louis Fleury som er født 20. april 1893 i Belfort i Frankrike, blev blind kort efter fødselen. De folkene som gutten var bort-satt til for forsorgsvesenets regning (foreldrene forsvant nemlig sporløst litt efter at lille Louis var kommet til verden), forsømte ham i den grad at han blev helt sløv og forkrøblet. I 10-års-alderen kunde han ikke engang klæ på sig eller vaske sig selv. Endelig lærte han litt blindeskrift; men regning fallt ytterst vanskelig for ham. Da han i det hele ikke viste begavelse for noe og ingenting syntes å forstå, besluttet man å anbringe ham i en anstalt for åndssvake. Her fikk en kamerat i siderummet en dag et epileptisk anfall. Fleury som var til stede, blev fryktelig redd, og hele hans vesen blev på det dypeste rystet. Dette svære sjokket førte til en opvåkning for ham, blev et vendepunkt i hans liv. Fra nu av fallt hoderegning overordentlig lett for ham, ja det blev en adspredelse, en sport. Samtidig bad han på det innstendigste om å få lære noe. Da man imidlertid ikke vilde opfylle hans ønske om å sende ham på skole, anstillet han sig sinn-syk og kom på sinnssykehuset i Armentieres. En av lægene der

blev snart klar over hans talent og lot det komme til almen kunnskap.

21 år gammel forlot Fleury anstalten og optrådte sammen med en impresario som regnekunstner i forskjellige land. Den franske læge Otty tok sig av ham, og 2. november 1927 blev han eksaminert av 15 fremragende videnskapsmenn som i en hel time gav ham de vanskeligste oppgaver å løse. Det syntes ikke å volde Fleury noe som helst besvær. På 2 sekunder adderte han i hodet 6 3-sifrede tall, subtraherte to 5-sifrede tall på 3 sekunder og multipliserte to 3-sifrede tall på 10—15 sekunder. Han regnet ut kvadratet av 4-sifrede tall på 10 sekunder og 4-de potens av et 2-sifret tall på 15 sekunder, regnet ut tallet 3 i 15-de potens på 25 sekunder og tallet 2 i 30-te potens på 40 sekunder. Til å trekke ut kvadratroten av 6-sifrede tall brukte han fra 4 til 30 sekunder, til kubikkroten 15 sekunder og til å finne den femte roten i et 10-sifret tall 3 minutter.

Særlig forbausende var Fleurys angivelse av ukedagen for den ene eller andre begivenheten i de siste hundreårene, likegyldig om vedkommende datum var før 1582, altså i den tiden da den julianske kalender var i bruk. Svaret kom på noen sekunder, høist 15. Det som forundret mest ved disse svarene, var at hurtigheten avhang av de forkortelser hannyttet. Fleury har nemlig funnet op en rekke metoder som øker utregningshastigheten. Ofte kontrollerer han resultatet nettop ved hjelp av disse metodene, f. eks. ved dividering, utregning av røtter og andre kompliserte ting.

Også når ukedagene skal fastslåes, har Fleury stillet op regler som gjør at utregningen går fortere. Han syntes slet ikke å bli trett da man en dag gav ham en oppgave av fantastisk lengde og kompliserthet. For å kunne løse den regnet han uavbrutt i 7 timer. Så forkynte han uten minste betenkning resultatet: 70 kvintillioner osv.

Fleury regner best på fastende hjerte, dårligst efter et måltid hvor det har vært servert alkohol. Mens de fleste regnekunstnere danner sig synsbilleder av tallene de opererer med, og andre tenker sig et klangbillede, har Fleury ganske enkle forestillinger: Han synes alltid å ha for sig den kulerammen han først lærte å regne på. Når han holder på med en oppgave, går den høire hånd med utrolig fart op og ned på vesteknappene og over fingrene på den venstre hånden som angir de forskjellige enheter.

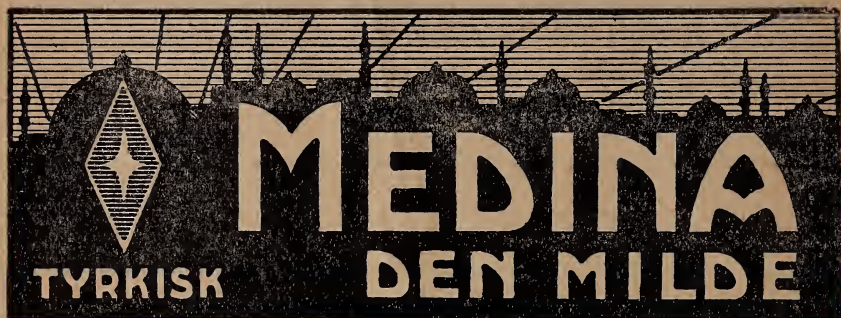
Det som ved siden av hurtigheten forbauser aller mest, er Fleurys fenomenale hukommelse når det gjelder tall. Han må jo hele tiden fastholde i minnet de lange og svære tallrekkene for at sluttresultatet kan bli riktig.

(Efter „Die Blindenwelt“).

Brenselcentralen

Oslo

Telefon 27 100.

Fra forskjellige land.

Holland. I tilslutning til en internasjonal esperantoutstilling i Amsterdam er det også arrangert en utstilling av bøker og blad for blinde. Utstillingen som det redegjøres for i siste nummer av «Esperanta Ligilo», blev meget vellykket og vakte stor interesse hos publikum.

Belgia. Fra nyttår er det i Bryssel begynt å komme ut et nytt månedsskrift for blinde. Det er på 56 sider i stort format og trykkes i to utgaver, en fransk og en flamsk. Foruten blindesaksspørsmål behandler tidsskriftet litteratur, musikk og videnskap.

Japan. Ifølge en nettop avgitt opgave er det nu i Japan 73 offentlige og private skoler for blinde med et samlet elevantal på 3769 og et lærerpersonale på 537.

Reisebrev fra Overvoll.

I de siste 6 uker har jeg på grunn av annet arbeide ikke hatt mange møter. Da jeg i slutten av forrige måned var i Lillehammer, holdt jeg 5 møter på forskjellige steder i Fåberg. Jeg har i disse uker optatt andre virksomhetsformer av blindesakspropagandaen som møtetravelheten ikke har gitt anledning til. I mitt forrige brev fortalte jeg om det første forsøk jeg hadde gjort med fabrikkinnsamling. Jeg gjorde senere et par andre meget vellykkede forsøk i Lillehammer. Fra Mesna Tresliperi og Kartongfabrikk fikk vi av foreningen, og fra Lillehammer Bomullsveveri ved listepåtegning. Jeg skal leilighetsvis fortsette med slike innsamlinger og søke å gjøre dem til tradisjon der hvor de foretas. På de fabrikker jeg hittil har vært, har jeg hatt følelsen av at det hersker dyp forståelse for hvor stor en oppgave våre blindeorganisasjoner har å utføre, og hvor de blinde fremfor alt trenger til å få del i arbeidets gleder.

En annen virksomhetsgren som jeg først i de siste uker har fått anledning til å begynne med, er arbeidet for „Blindesaken“s utbredelse. Da jeg var i Lillehammer, sendte jeg ut cirkulærer til alle byens læger, tannlæger og saksførere og andre som hadde venteværelse, med anmodning om å tegne abonnement på vårt månedsskrift, og det resulterte i at næsten alle sammen abonnerte og lovet å utlegge det på sine venteværelser, så publikum derved kan få anledning til å lære bladet og vår sak nærmere å kjenne. Jeg gjorde det samme da jeg var på Hamar i begynnelsen av denne måned, og har nu så smått begynt på Oslo. Jeg har på dette vis fått tegnet ca. 60 nye abonnenter i det siste, og jeg håper å kunne øke dette tall betraktelig nu fremover. Disse abonnenter får jeg inntegnet i en bok, så jeg kan våke over at de ikke faller fra når året er ute.

På Lillehammer besøkte jeg frk. Nelly Rødal som holder på å miste synet, og fikk henne innmeldt i Ø. B. Hun greier ennu godt sitt arbeide i husposten som hun har, og hun har nu lært sig punktskrift, så hun kan følge med i „Norges Blinde“. Jeg hadde også en samtale med fru Hammerseng som allerede er innmeldt i Ø. B. Hun har nu også fått lært sig punktskrift.

I februar var jeg på tre blindesaksfester, en i Lillehammer, arrangert av losjene „Varde“ og „Nybrot“, en på Lillestrøm, arrangert av den kristelige ungdomsforeningen der, og en på Tøyen i Oslo, arrangert av Tøyen menighet. De var alle sammen meget vellykket. På de to sistnevnte steder var Hjelmtveit og Lyngen med og bidrog med megen god underholdning. Vi må sies å ha fått et fotteste for vårt arbeide der hvor vi har hatt disse underholdningsaftener, idet man på alle steder har lovet å få i stand lignende tilstelninger senere. 21. februar holdt jeg preken i Lillehammer kirke og 6. mars i Furnes kirke, førstnevnte sted med kollekt, sistnevnte med ofring. Før jeg var i Furnes, var jeg på Hamar Blindeforenings basar. Denne var helt igjennem vellykket, takket være de interesserte krefter som arbeider der. —

Pelsverk.

Godt utvalg i Ræv
og andre småkraver.

Rimelige priser og betingelser.

A/s Oslo Pelsvarelager

Akersgt. 21 (Astoria)

DRESSER - FRAKKER

A. M. LØVAAS ^{A/s} ; Ved Muren ; **BERGEN**

Kjøp NORSKE

Pianoer - Orgler

bygget for norsk klima.

Guldmedalje Trøndelagsutstillingen 1930.

Våre betingelser og priser er nu så rimelig at
enhver kan anskaffe piano eller orgel.

JACOB KNUDSEN ^{A/s} - **Bergen**

Kong Oscarsgt. 41—43.

^{A/s} **GULL & SØLV**

Juvelerforretning

Torvgaten 1 b

BERGEN

Telefon 2121

De siste uker har jeg vært optatt med propagandaarbeide av forskjellig art her i Oslo, og hvad resultater dette har bragt, håper jeg skal vise sig i en ikke altfor fjern fremtid.

Oslo, 23. 3 1932.

Med vennlig hilsen,

Ragnvald Overvoll.

I følgeskrivelsen til redaksjonen meddeler hr. Overvoll at det ved kollekt i Lillehammer kirke kom inn 204 kr., ved festen på Tøien 120, ved ofring i Furnes kirke 77 og på festen i Lillehammer omtrent det samme.

BLINDESAKEN

MÅNEDSSKRIFT FOR DE BLINDES VENNER

UTGITT AV „NORGES BLINDEFORBUND“

Redigert av

Edvard Imsdahl, Rosenkrantzgaten 5, Bergen

Telefon 3871

Nr. 4.

April 1932

21 årg.

Frk. Samueline Lyngholm.

Igjen er en av våre mer fremtredende blinde gått bort, idet massøse frk. Samueline Lyngholm, Haugesund, avgikk ved døden Langfredag 25. mars. Hun hadde vært syk i over halvannet år og sengeliggende siden november. Sørgebudskapet kom derfor ikke uventet; men det er blitt mottatt med dyp vemod av alle som kjente henne.

Samueline Marie Lyngholm var født i Haugesund 22. november 1877. Synet mistet hun etter kikhoste og kjertelsyke da hun var $1\frac{3}{4}$ år gammel. Årene 1889—97 var hun elev ved Oslo Blindeskole, hvor hun foruten i boklige fag fikk undervisning i forskjellige grener av kvinnelig håndarbeide.

I 1902 kom frk. Lyngholm igjen til Oslo Blindeskole, hvor hun deltok i det siste massasjekursus som blev gitt ved skolen. Alle 8 som var med i dette kurset, avla eksamen for prof. Axel Johannessen som var meget interessert for blindes massasjeutdannelse.

Da frk. Lyngholm kom hjem til Haugesund i begynnelsen av juli 1903, henvendte hun sig straks til sykehuslæge dr. H. Lyng-

holm som sterkt hadde tilrådet henne å lære massasje og hadde lovet henne arbeide (et løfte som doktoren trofast holdt like til sin død i mai 1927). De første 5—6 årene hadde frk. Lyngholm sine fleste pasienter rundt om i byen eller behandlet dem i sitt hjem, da sykehuset dengang var meget mindre enn nu og derfor ikke hadde så stort belegg som det har hatt i de siste 15—20 årene. Frk. Lyngholm har i de snart 30 årene hun har vært massøse, hatt mange hundre pasienter. På sykehuset har hun behandlet de forskjelligste tilfelle. Mest har det vært benbrudd, lammelser og andre nervelidelser. En stor del av pasientene har vært sjøfolk i alle aldrer og alle grader, like fra kapteiner og nedover til dekksgutter. De er kommet så å si fra hele Norge. Av byens folk har frk. Lyngholm bl. a. behandlet: To læger, en apoteker, en skibsbyggmester, tre skibsredere, en bokhandler, en konsul, byens forsorgschef, flere av Haugesunds fremstående damer og mange, mange andre. I alt har frk. Lyngholm hatt pasienter fra 10 læger som alle har vært meget fornøiet med hennes dyktige og samvittighetsfulle arbeide, og blandt pasientene var hun almindelig avholdt.

Skjønt frk. Lyngholm alltid har vært så sterkt optatt med sitt virke som massøse, og hvilestundene mangen gang har vært knappe nok, har hun likevel, levende interessert for kameratenes vel som hun var, fått tid til å ta aktiv del i blindesaksarbeidet. Hun var således i en lang årrekke styremedlem i V. B., hvor hun utførte et stort og godt arbeide, og når det skulde arrangeres noget i Haugesund til beste for blindesaken, har frk. Lyngholm alltid vært blandt de drivende krefter. For misjonen og annet kristelig arbeide i sin by har frk. Lyngholm også vært virksom.

For adskillige år siden bygget frk. Lyngholm sig et vakkert hus (Øvregaten 98, Haugesund), hvor hun hadde et meget hyggelig hjem og hvor kameratene alltid var velkommen.

Vi takker frk. Lyngholm for trofast strev, takker henne fordi hun i sitt virke har vist almenheten hvad dyktige og energiske blinde kan gjøre, takker henne for alt det hun direkte eller indirekte har gjort for kameratene og lyser fred og signing over hennes minne.

E. I.

På rettferds stier.

«Han leder dig på rettferdighetens stier for sitt navns skyld». Salme 23, 3.

Betraktning for „Blindesaken“

av reisesekretær kand. teol. Ragnv. Overvoll.

Har du noensinne forsøkt å sammenligne naturen og menneskelivet? Menneskelivet er å ligne med en sti som snart gaar over flate vidder, snart op efter fjellsidene. Somme tider er det som alt går av sig selv, andre tider lurer farer og vanskeligheter på alle kanter. Hver og en av oss får en vei å vandre. Når vi

skal begi oss ut på denne livets vandring, er det ikke bare selve veien det kommer an på, men hvordan vi står rustet til å vandre den. En smal isbedekt sti opover en fjellside er ikke like lett å vandre for en blind som for en seende. Det ligger tusener av støtestener på livsvandringens vei, og faller det mørke over den, er det fare for at man snubler mot en av støtestenene, for kanskje aldri mer å reise sig. Men er vi da selv i stand til å skaffe oss synets gave? Nei, både lyset og evnen til å opfange det er gitt av vår himmelske far. Han vil ikke at hans barn skal gå i mørke. Derfor er det så betegnende at Bibelen begynner med å fortelle om at Gud etter å ha skapt himmel og jord, sa: „Lys, bli til!“ Men ved menneskenes synd kom det et nytt mørke over verden, et åndelig mørke, og så måtte det atter skapes lys. Derfor sendte Gud sin sønn til menneskene for å lede oss på rettferds stier, og med dette evige lys' komme begynner det nye testament. Men allerede i det gamle testament møter vi ofte uttrykk for den følelse av trygghet som fyller det menneske som lar sig lede fra det høie. Dette er på en storlagen måte beskrevet i den 23. Davids salme, hvor den bedende er fylt av jublende takk for Herrens trofaste veiledning på livets reise. I det tredje vers heter det at han leder mig på rettferds stier for sitt navns skyld. Vår herre Jesus Kristus er den eneste som kan føre oss frem til målet for vår livsvandring, da han selv bar våre synder og den straff som vi skulde ha lidt. Har så du noensinne tenkt over i hvor høi grad Jesus led for dig? Hvis du har fått øiet oplatt for denne lidelses storhet, vil du sikkert sukke: Å, om jeg kunde få lov til å gjøre noe som et lite uttrykk for min takknemlighet. I den gamle pakts tid bragte man Herren takkoffer, men Jesus har lært oss en bedre måte å takke på: Hvad du har gjort mot en av disse mine minste, det har du gjort imot mig. — Du skal altså vandre i Jesu fotspor, for der er rettferds stier. Jesus lærer oss målet for vår vandring og gir oss en plass i det store tog som går mot evigheten. I det tog er det mange slags mennesker, men de er alle likeverdige for Gud. Det er dem som har særlige vanskeligheter å kjempe med, slike som skal gå den stenete og ugjevne livsvei i et uavlatelig mørke. Har Herren ført dig på rettferds vei, vil du som har synets gave, fylles av en trang efter å være disse mennesker til hjelp, og du vil si ved dig selv: Herren har vært usigelig god mot mig både i timelig og åndelig henseende. Når Jesus har båret den straff jeg fortjente, skulde jeg ikke da være med å lette den byrde som er lagt på dem som har tapt sitt syn? Det du gjør mot disse mennesker, gjør du mot Kristus, og når du engang har løpet livsveien til ende og skal stilles til regnskap for Herrens trone, vil han møte dig med åpne armer, fordi du har tatt dig av og hjulpet blinde mennesker, likesom Kristus gjorde ved enhver anledning. Da er ditt syn blitt dig til velsignelse.

Hjelp oss da, Gud, til at vi kan få øie på din store nåde mot hver enkelt av oss, og fyll oss med takk for denne, og la takken

ikke bare bli tomme ord, men la dem løpe ut i en tjenende kjærlighetsgjærning mot enhver som ikke har fått del i de gaver du har gitt oss andre. Fyll oss med din hellige kjærlighet, så den kan få virke til lykke og velsignelse for alle andre mennesker gjennom oss.

Med en hjertelig hilsen til vår saks venner i det hele land.

Ragnvald Overvoll.

Et bemerkelsesverdig jubileum innen blindepressen.

The Matilda Ziegler Magazine for the Blind 25 år.

1. mars var det 25 år siden „The Matilda Ziegler Magazine for the Blind“, Monsey, New York, verdens mest utbredte og et av de største månedsskrifter for blinde, begynte å utkomme. Man regner at det nu blir lest av minst 15 000 blinde i De forenede Stater og Kanada og også av et betydelig tall i andre deler av verden.

En hører så ofte sagt at amerikanerne bare er materialister som ikke tenker på annet enn å tjene penger. Dette er en fullstendig feilopfatning som røber ukjentskap til de faktiske forhold, og uttalelsene innebærer en stor urettferdighet. Sannheten er at i intet annet land har man bedre forstått rikdommens forpliktelser og handlet mer etter det. I intet annet land har rikfolket ydet slike summer til almennyttige, til videnskapelige, kulturelle og sociale formål som i statene, og man har ofte ikke innskrenket sig til bare å fremme samfundsarbeidet i eget land, men latt det komme hele verden til gode. Det er i så måte tilstrekkelig bare å minne om Rockefellers og Carnegies veldige donasjoner som alene beløper sig til hundreder av millioner kroner.

Også når det gjelder blindesaksarbeidet har amerikanerne vist en forståelse og en rundhåndethet som Europa ikke kan opvise maken til. Mange blindeskoler og andre institusjoner for blinde der borte råder over fonds på mangfoldige millioner kroner skjenket av private.

Hvad „Ziegler Magazine“ angår, skyldes dette storstilte tiltak en enkelt dame, millionærerinnen Mrs. Matilda Ziegler. Før tidskriftet kom i stand, var det smått stell med publikasjoner for blinde i statene. En ung journalist i Tennessee, Mr. Walter G. Holmes, som hadde en blind bror og således kjente forholdene på første hånd, besluttet å prøve å gjøre noe her. Han rykket inn et oprop i New York-pressen hvori han redegjorde for tilstanden, pekte på de blindes brennende lengsel etter å få sitt eget blad, slik at også de kunde følge med i det som var oppe i tiden og få litt del i den kilde til åndsutvikling, til opmuntring og adspredelse som de seende hadde i næsten ubegrenset målestokk. Mr. Holmes sluttet med å spørre om det ikke var noen som vilde

være med å tende lys blandt de blinde. En stor optimist har Mr. Holmes alltid vært med en sterk tro på de blindes muligheter og en ikke mindre sterk tro på det amerikanske folks forståelse og hjertelag overfor dem som må leve på livets skyggeside. Men resultatet av hans appell virket likevel overveldende også på ham. Allerede dagen etter at opropet hadde stått, blev Mr. Holmes anmodet om å møte til en konferanse hos Mrs. Ziegler, en sjelden dame i mer enn én henseende. Konferansen var kort, men for Amerikas blinde overmåte betydningsfull. Mr. Holmes redegjorde nærmere for sine planer, og Mrs. Ziegler erklærte at hun vilde bekoste tidsskriftets utgivelse på den betingelse at Mr. Holmes overtok redaksjonen og ledelsen av foretagendet i det hele. Hun satte sitt årsbidrag til 25 000 dollars over 125 000 kr. i norske penger efter den nuværende kurs. Senere har fruene forhøiet bidraget til 150 000 kr. årlig, og hun har for å sikre utgivelsen i fremtiden avsatt 3 millioner kroner. Når det har vært nødvendig, har fruene også ydet store ekstratilskudd. For et par år siden kjøpte hun således eget hus til virksomheten i den lille byen Monsey, nær New York.

En mer skikket mann til å stå i spissen for det nye store foretagendet enn Mr. Holmes kunde man neppe ha fått. Gjennem sin bror hadde han som sagt på forhånd et godt og riktig kjennskap til blinde. Ved et planmessig studium satte han sig nu inn i de forskjellige grener av blindesaksarbeidet, og han kom efterhvert til å gå så helt op i det at det blev endel av ham selv. Hertil kom at han i sjelden grad var fremsynt, og det samme var Mrs. Ziegler som alltid har fulgt tidskriftets utvikling med den mest levende interesse og aldri spart når det f. eks. gjaldt å skaffe det best mulig teknisk utstyr. Like fra først av blev det bestemt at tidsskriftet skulde sendes ut helt gratis til alle lesekyndige blinde i De forenede Stater og Kanada samt til blindeinstitusjoner verden over. På grunn av forholdene måtte tidsskriftet utkomme i to utgaver, den ene trykt i New York Point og den andre i American Braille. For sistnevnte utgaves vedkommende gikk man senere over til den europeiske punktsskrift som på mange måter er meget lettere enn den amerikanske. Mr. Holmes forstod at skulde man kunne klare den veldige trykking, kunde man ikke greie sig med de pressene som dengang var i bruk. Ganske snart fikk derfor „Ziegler Magazine“ en hurtiggående rotasjonspresse, den første i verden. Det tok næsten et snes år før andre land fulgte efter på dette området. På ett felt stod man dengang i Amerika merkelig langt tilbake for Europa. Mens man i den gamle verden allerede i slutten av 90-årene begynte å trykke blindeskrift på begge sider av papiret, blev alt i Amerika trykt bare på én side (mangesteds der borte blir det forresten trykt efter denne foreldede og i høi grad uøkonomiske metoden den dag idag). „Ziegler Magazine“ var det første blindetidsskrift i Amerika som gikk over til å trykke på begge sider, noget som reduserte papirforbruket til det halve. Det kan i denne

forbindelse nevnes at vårt ukeblad „Norges Blinde“ like fra starten i 1909 har vært trykt på begge sider av papiret, likesom alle de bøker og musikalier N. Bf. har gitt ut, er fremstillet etter denne metoden. Videre bør nevnes at Norge og Sverige er foregangsland derved at det brukes en mindre typestørrelse enn vanlig, slik at vi her på den skandinaviske halvø får omtrent tre ganger så meget lesestoff på et blad som når det trykkes etter den gamle metoden på bare én side av papiret og de større typene brukes.

Som redaktør har Mr. Holmes vært noe nær et ideal. Hans „Current Events“ (månedsoversikten over hendelsene i inn- og utland) er fortrinlig. Likeså artiklene om tidens forskjellige spørsmål og de populærvidenskapelige opsettene. Videre inneholder tidsskriftet fortellinger, skildringer, dikt, humoristiske småbiter osv., alt valgt med fin og sikker smak. Men kanskje de aller mest populære avdelinger i tidsskriftet likevel er „Publisher's Chat“ (Utgiverens Prat) og „Experiences and Suggestions for Success“ (Forsøk og Forslag til Fremgang). I den første prater den allsidig begavede og allsidig interesserte redaktør riktig ut med lesekretsen, gir godmodig skrubb når det trenges, men oftest anerkjennelse, gode råd og oppmuntring. Får redaktøren rede på en blind som har slått inn på noe ualmindelig, har hatt fremgang på et nytt område, skriver han straks til vedkommende og får ham til å fortelle om sine erfaringer. Dette er det som gjøres i „Experiences and Suggestions for Success“. Disse stadig tilbakevendende meldinger og optak har i overordentlig høy grad virket fremmende på de amerikanske blindes foretagsomhet, noe som ofte er kommet frem i tidsskriftet. Mr. Holmes' redaksjonsmåte er blitt mønster for mange andre. „Norges Blinde"s og „Blindesaken"s redaktør f. eks. har lært ikke lite av ham.

Mr. Holmes' rike initiativ har ikke bare innskrenket sig til „Ziegler Magazine“. Han har også tatt meget aktiv del i amerikansk blindesaksarbeide i det hele. Det er alltid noe friskt, noe i pakt med livet selv over det han fører frem. Som få andre seende i Amerika har han til bunns satt sig inn i de blindes kår, forstått de utallige hindringer og vanskeligheter av alle slags blinde har å kjempe med, men også de rike muligheter de eier når de kommer på sin rette plass, når de får den riktige opplæring og øvelse, og når forholdene blir slik lagt til rette at de får anledning til helt å utfolde sine evner og anlegg, får anledning til fullt å utnytte sine kunnskaper og ferdigheter.

Det er blitt sagt at Mr. Holmes er den mest populære seende blindesaksforkjemper i Amerika, og vi kan godt forstå at han er almindelig avholdt og høiaktet blandt Unionens blinde. En kjent sak er det at alle som virkelig utretter noe her i verden, er ytterst beskjedne, har små tanker om sig selv og sitt verk, synes de får gjort så altfor lite. Mr. Holmes er et typisk eksempel på dette. Man vil best forstå det når man leser hvad han skriver i

anledning av de mange lykkønskings- og takkeskrivelser som kom til ham og Mrs. Ziegler nu ved 25-årsjubileet. Han sier:

1. mars var det 25 år siden det første heftet av dette tidsskriftet blev sendt ut, og et temmelig fattigslig hefte synes det mig å være når jeg nu tenker tilbake på det. Jeg har alltid følt at jeg ikke har maktet å bruke de pengene Mrs. Ziegler gav mig til tidsskriftets utgivelse, så godt som jeg gjerne vilde. Men jeg føler også at vi har lært efter hvert som årene er gått, og at vi nu har nådd lenger med hensyn til å kunne gi det som det store flertallet av dere ønsker. Vi håper at det i fremtiden må lykkes oss enda bedre. Følgende brev fra en leser i Mississippi gjør at man kjenner sig glad over at man har kunnet få hjelpe Mrs. Ziegler i dette arbeidet:

Laurel, Mass., 5. februar 1932.

Kjære hr. Holmes!

Da jeg har vært leser av «The Matilda Ziegler Magazine for the Blind» i 25 år, undrer jeg mig på om De vil gi mig litt plass for å uttrykke min takknemlighet for den store hjelp det har vært for mig. Jeg har aldri før bedt om å få en stavelse inn i tidsskriftet, og det kan være at disse få ordene går i papirkurven; men her sier jeg sannheten:

Da det første nummeret av det store tidsskriftet kom til mig i mars 1907, hadde jeg vært ute av skolen i tre år og hadde lite eller ingenting å lese, så dette tidsskriftet i sitt røde omslag åpnet en ny skole og en ny verden av solskinn for mig. Jeg tror ikke at vi, det store tall av lesere, noen sinne kan finne ord til å uttrykke vår takknemlighet overfor Mrs. Ziegler på den måten vi gjerne vilde. Jeg føler at dette tidsskriftet har vært en stige til fremgang for mange av oss, og at dets innhold løfter oss høiere for hver måned.

Til slutt må jeg få anmode enhver leser som elsker og tror på Gud å be om at hans rikeste velsignelse må bli Mrs. Ziegler, redaktøren og alle som har hjulpet til i arbeidet med tidsskriftet, til del, be om at det må fortsette med å løfte oss høiere og høiere, til vi rekker op dit hvor de seende står.

Fra en glad leser og lykkønsker,

W. L. Flynt.

Et annet brev, datert 7. februar, slutter slik:

Jeg ønsker å takke Mrs. Ziegler og Dem for det vidunderlige arbeidet dere har utført for vår sak i det siste kvart århundre. Intet annet tiltak på det nordamerikanske fastland har betydd halvparten så meget for de blinde. «Ziegler Magazine» har hver måned sendt millioner av små gledespunkter utover Forbundsrepublikkens veldige område. Det har bragt uendelig fryd og lykke til slukte øine og lengtende fingerspisser. Må tingenes store styrer holde dere i sin allmektige hånd, og må De ha fremgang i alt De foretar Dem. Det er min inderlige bønn.

Ilgjen takk for Deres vidunderlige arbejde .

I dyp hengivenhet,

Lewis C. Shaw.

Columbia, South Carolina.

Dere som leser dette, dere som drukner i bøker og blad, dere som bare har å velge og vrake, dere forstår kanskje ikke de utbruddene Mr. Holmes ovenfor citerer, finner dem kanskje naive og barnslige. Men hadde dere vært stengt ute fra bøker og blad

på samme måten som de blinde har vært det (og desverre for en stor del ennå er det), hadde dere vært det, vilde dere ganske sikkert forstått. Som redaktør av det norske ukebladet for blinde, „Norges Blinde“, får jeg hvert år snesevis av brev med omtrent samme indhold som de Mr. Holmes gjengir. Norges blinde har den samme brennende trang etter å kunne følge med i det som er oppe i tiden, den samme lengsel etter selv å kunne lese og gi uttrykk for den samme rørende takknemlighet over det de får, som de amerikanske blinde. Jeg har også så ofte hatt den samme følelsen som Mr. Holmes, følelsen av at vi ikke kan gi så meget som vi gjerne vilde. Den store engelske aviskongen Sir Arthur Pearson, han som selv mistet synet i 49-årsalderen, men som kanskje utførte sitt aller største verk etter at han var blitt blind (hans storstilte arbeide for de engelske soldater og sjøfolk som mistet synet i Verdenskrigen og hans veldige innsats på så å si alle blindesakens områder der borte), Sir Arthur forstod bedre enn noen annen hvad det har å bety dette å gi de blinde anledning til selv å kunne lese. Han formulerte det slik: „Den blinde som kan lese, kan også arbeide.“ Dette er ikke bare en filosofis, men også en innen det praktiske liv mer enn almindelig erfaren manns ord. Nettop fordi det er slik at det å kunne lese har så uendelig meget å bety særlig for den blinde, nettop derfor er det også så takknemlig å støtte bestrebelsene for å kunne gi dem mest mulig av det som rører sig i tiden. Mrs. Ziegler har aldri angret på at hun satte sitt storslagne foretagende i gang. Hun har sikkert ofte følt at den del av sin formue hun har ofret på det, har vært den best anvendte.

Måtte det også i Norge komme en personlighet med det samme hjertelag, den samme forståelse som Mrs. Ziegler, slik at også vi kunde bli satt i stand til å skjenke våre blinde det vi så inderlig gjerne vilde skjenke dem. Tallet av blinde her i Norge er jo litet i forhold til Amerikas, og vi trengte ikke slike summer som der borte. Hadde vi hatt en brøkdel av de midler „Ziegler Magazine“ råder over, skulde vi kunne utføre virkelige storverk for alle blinde som kan lese punktskrift i vårt land. Måtte vi få denne brøkdel!

E. I.

Johannes Rønning.

Johannes Rønning på Tretten (Gudbrandsdalen) har vore blind i over 30 år. Han fekk ein ulækjeleg sjukdom i augo då han var vel tjuge år, og han missa litt om senn synet på baa augo.

Det var eit hardt slag å bli blind i sine beste ungdomsår. Men Johannes tapte likevel ikkje motet. Han drog til Oslo og lærde å lesa og skriva og gjekk i fire år på ein snickerskule for blinde.

Han fortel at det var serleg strevsamt og vanskeleg å læra snikkarhandverket. Men han gav seg ikkje og vart ein dugande snikker. Dei fleste av dei som gjekk på den skulen då han gjekk

der, gav upp og gjekk over til andre og lettare handverk. For snikkarhandverket er svært vanskeleg å læra for dei blinde.

Då Johannes var utlært, reiste han heim og byrja med snikerverkstad i Rønningen. Alt han gjorde var svært pent og serleg vel fråseggjort og var godt omtykt. Han hadde difor meir enn nok å gjera heile tida. Men då han kom noko op i åra, vart snikerarbeidet for tungt for han, og så slutta han med verkstaden sin i 1922. Han reiste så til Oslo og fekk seg plass på snikkerverkstaden i Blindes Hus. Han trudde at han skulde få litt lettare arbeid; men det synte seg at det var tyngre snikring der og for det meste.

Då han hadde vore der i 1½ år, slutta han for godt med snikerarbeidet. Han lærde så å bli kostebindar, og dette arbeidet har han no halde på med sidan. Fyrst budde han heime hos bror sin; men no i dei seinare år har han budd på gamleheimen. Avsetnaden på kostar har for det meste vore bra; for kostane hans er alltid vel gjorde og lugume. Ein heil del har vorte omsett i distriktet. Ellers så syrgjer Blindeforbundet for bestillingar. For ei tid sidan fekk han soleis tinging derfrå på 20 dusin vaskekostar og 5 dusin feiekostar til Rikshospitalet. Det var ikkje småtteri det, og det vil bli arbeid i lang tid.

Johannes Rønning er ein mann med mange interessor, og han fylgjer godt med i det som går fyre seg kringum i verda, og i dei mest aktuelle spursmål som er oppe i tida. Han held sjølv sagt blindeavisa. Men denne avisa kan på langt nær ikkje tilfredsstille min litterære trong, segjer han. Difor har han for lenge sidan kjøpt radio, og den er ei god hjelp for ham. Det han interesserar seg mest for, er vitenskapelege foredrag og nyheter. „Ellers så er styrarinna her så flink til å lesa høgt av avisene om kveldane,“ segjar han, og det set han pris på.

Han Johannes er ein pratsam og hyggjeleg kar med godt humør, og han likar godt at folk ser innom og slær av ein prat. Ein mann ein kann læra mykje av.

(Efter „Dagningen“, Lillehammer).

Rapport fra Flydal.

Fra og med 9. mars blindesaksmøter på følgende steder: 9. Trøndertun Folkehøgskule, Melhus; 12. Holtålen; 13. Reitstøa; 14. Singsås; 15. Bjørgen; 16. Forbygda; 17. Kotsøy; 18. Rognes. Alle disse stedene er i Gauldal.

Lørdag 19. blir jeg på Fandrem i Orkdal og 20. på Orkanger.

Det var fra først av tanken å ha vært i Hegra i Stjørdal 5. og 6. mars. Dette blev det ikke noget av, da det var ting som stod hindrende i veien for å komme der akkurat da. I stedet reiste jeg utover til Garten, en liten øy ute ved Ørlandet. Der hadde jeg to møter, og på Garten var folk sterkt interessert for blindesaken. Det blev solgt lodder for 40 kr., og det blev loddet ut en

del av de saker jeg hadde med fra utsalget. Fremmøtet var meget godt.

8. mars var jeg i Bakklandets Kristelige Ungdomsforening, Trondheim, og der var ca. 75 tilhørere, vesentlig ungdom.

I Gauldal har været vært mindre gunstig til denne tid, sne og storm og sterk kulde, så det har vært til hinder for at mange har møtt frem; men både i Holtålen og på Reitstøa var det 45 mennesker.

Blindesakskvelden i Hasselvika 28. februar var meget vellykket, men ikke så godt resultat som for to år siden. Foruten at det var med en av våre blinde pianister deltok også et 4-manns orkester, så det var sang og musikk lenge utover kvelden. Den som i første rekke har æren av at vi fikk i stand en slik festlig stund der iår, er hr. Kåre Bakke som er maskinist ved festningen og en meget flink og interessert mann for vår sak. Bakke blev jeg kjent med for 2 år siden, da det var han som var leder av musikkorkesteret.

Efter påske er det tanken å virke litt i de yttre strøk av Nordmøre.

Reitstøa, 14. 3. 1932.

Karl Flydal.

Blindeforeningen på Bryne

hadde 5. mars en meget vellykket aftenunderholdning på Festiviteten. Den store sal var fullt besatt da frk. Sandved ønsket velkommen. Som vanlig var det et rikholdig program. Reinert Oftedal og frk. Torborg Oftedal fra Sandnes sørget for god musikk på piano og fløite. Frk. Olaug Nygård, Sandnes, fremsa en stemningsfull prolog og gav ellers forsamlingen både alvor og skjemt ved sin friske oplesning. Eventyrspillet «Askepott» blev fremført av 11 småpiker og høstet stort bifall. Fru Lemvik som hadde vært instruktør, fikk også sin velfortjente takk. En mengde vakre gjenstander blev utloddet, og foreningen kunde glede sig ved et særdeles godt resultat av arbeidet. I alt var det kommet inn omkring 800 kr.

Foreningen har hittil fått stor støtte, og det var å ønske at det kunde være ved i fremtiden, skriver «Stavanger Aftenblad».

Av ovenstående vil bladets lesere få et lite innblikk i hvordan blindeforeningen «Arbeidsgleda», Bryne st., hadde arrangert sin aftenunderholdning.

Det er en vanlig arbeidsforening, hvor ca. 20 damer kommer sammen en gang i måneden rundt omkring i de forskjellige hjem, hvor det da søkes å ha underholdning av verd, fortrinsvis foredrag, likesom det alltid blir snakket om og lest op de ting fra blindesaksarbeidet som kan ha interesse.

Folk stillet sig svært velvillig iår som de andre årene. Det var innkjøpt for 150 kr. av blindes arbeider. Videre var det arbeider fra foreningens medlemmer og utenom dette gaver, så gevinsttallet dreiet sig om 100.

Hovednummeret på programmet var komedien «Askepott», spillet av 11 småpiker som gjorde sine saker riktig godt.

Det som gav idéen til opførelsen av dette stykket, var at det i 1918

blev spillet på Dalen Blindeskole under stor begeistring. Det blev her fremvist 5 ganger med annen underholdning ved siden av, oplesning, avisen «Tankespeilet», musikk, sang osv. Mildrid Støre som prins, «Bibi» som hun blev kaldt, klædde rollen godt som Askepott. Videre var Hervord Hammer, Astrid Logstein, Kristine Espenes m. fl. med. Frk. Nicolaysen hadde hatt et svare strev med innstuderingen, for ikke å snakke om alle de nydelige drakter. Halvdan Mathiesen besørget musikken. Det hele gikk så utmerket at det var en fornøielse. Ønsket bare vi ved «Arbeidsgleda»s tilstelning hadde hatt en stab som den på Dalen i 1918. De som særlig er snilde og står oss bi til alle tider, er speiderpikene.

Vil hermed få lov å sende alle samtidige fra Dalen en hilsen. Tankene går ofte dit til minner der oppe, alle de hyggelige stunder sammen med så mange koselige mennesker.

Efter jul har her i Rogaland vært flere «Salgsutlodninger» av blindes arbeider, hvilket har vist sig å gå bra. Håpet er at de steder som har vært med i år, vil bli årvisse og da vil hjelpe på avsetningen.

Bryne st., Jæren, 19. 3. 1932.

Med vennlig hilsen,

Margrethe Sandved.

Litt fra Oslo Blindeskole.

Hr. pianostemmer J. Meier Hansen, Oslo, blev fra 1. januar d. å. ansatt som lærer i pianostemning og pianoreparasjoner ved Oslo off. Skole for Blinde.

Oslo off. Skole for Blinde har anskaffet et nytt pedalharmonium på 3 manualer og pedal. Det blev tatt i bruk fra skolens begynnelse efter nytt-år og har efter nogen ukers prøve vist sig å være meget godt.

Instrumentet har 14 stemmer fordelt på 3 manualer og pedal. Disposisjon: Manual I.: Principal 8', gamba 8', serafon 8', oktav 4'. Manual II.: Bourdon 16', fløyte 8', dulciana 8' (avsvekning av fløyte 8'), viola 4', piccolo 2', kvint 2 $\frac{2}{3}$. Manual III.: Diapason 8', dolce 8' (avsvekning av diapason 8'), acolone 8', eolsharpe 8'. Pedal: Violinbass 8', subbass 16', ekkobass 16' (avsvekning av subbass 16'). Kopler: Man. II.—I. og III.—II. man. I.—pedal, II.—pedal, oktavkoppel i man. I.

Tutti-kollektiv. Generalcrescends. Svell for man. I. og pedal og for man. II. og III.

Instrumentet er bygget efter sugesystemet av A/S Norsk Orgel-harmoniumfabrikk, Gjøvik. Registreringen er pneumatisk, pneumatikken virker fortreffelig. Kassen er utført i bonet ek. Klangen er meget vakker. Det bør bemerkes at det er lykkedes å få 8-fotstemmene i de 3 manualer klanglig forskjellig karakterisert. Registreringsmidlene ligger så nær op til det moderne kirkeorgel som mulig. Det hele arbeide gjør A/S Norsk Orgel-Harmoniumfabrikk megen ære.

A. O. Røsegg.

Møtereferat.

Styremøte i Østlandske Blindeforbund 28. 2. 1932.
 1) Bevilgedes 25 kr. til øieblikkelig hjelp. — 2) Bevilgedes 25 kr. til garn. — 3) Bevilgedes 100 kr. som hjelp til selvhjelp. — 4) Bevilgedes 150 kr. til utdannelse. — 5) Bevilgedes 60 kr. til hønseri. — 6) Bevilgedes 50 kr. til selvhjelp. — 7) Bevilgedes et lån på 100 og et på 200 kr. til materialer. — 8) Forelå ansøking om bidrag til å komme i gang med verksted. Det overlotes viceformannen å undersøke saken og innhente nærmere opplysninger. — 9) Besluttet igangsatt ny Salgsutlodning for 1932, med trykning av 100 000 lodder. For øvrig blev det overlatt formannen å ordne med utlodningen. — 10) Alle Ø. B.s regnskaper forelå revidert og blev oplest og godkjent. Stillingen viste sig så gunstig at man fant å kunne imøtekomme årsmøtets henstilling: 2000 kr. blev tillagt gamlehjemfondet. — Samtidig drøftet man å overføre fra husfondet til sykeforsikringen det nødvendige for å få denne helt effektiv, å få utarbeidet statutter for eget sykeforsikringsfond og at disse får departementets stadfestelse.

Sekretæren.

Skolefane til Dalen skole.

En komité bestående av frkn. Valborg Wexelsen og Ingeborg Ingvaldsen samt undertegnede har tatt op arbeidet for å skaffe skolen en fane. Vi har allerede fått inn 110 kr.; men vi trenger jo adskillig mer, særlig hvis vi skal få den sydd. Jeg tillater mig å rette en ærbødig anmodning til blindeskolens venner rundt omkring i landet om å hjelpe oss med å skaffe de nødvendige penger til denne fane. Skal vi få den sydd, trenger vi nok over 400 kr. Det er jo mange ting som kreves i disse vanskelige tider; men jeg håper det blir mange som sender noen bidrag. Våre elever er jo fra det hele land. Pengene kan sendes til frk. Valborg Wexelsen, Dalen off. Skole for Blinde, Trondheim.

På forhånd skolens takk.

Johan Voll,
bestyrer.

Østlandske Blindeforbunds 25-de årsmøte.

Ø. B.s 25de årsmøte vil begynne fredag den 24. juni og vil antagelig bli avsluttet lørdag. Det vil senere bli bekjentgjort til hvilket klokkeslett møtet begynner og i hvilket lokale det høitidelige åpningsmøte skal holdes. For Ø. B.s medlemmers vedkommende vil antagelig de fleste få plass på Blindeskolen. På skolen er det i alt plass til 65 stykker, og skulde det bli for lite plass der, vil vi sørge for innkvartering på hotell eller annetsteds. Vi håper jo på at flest mulige av Ø. B.s medlemmer vil møte frem i anledning av vårt 25-årsjubileum.

Da det som bekjent også skal være landsmøte i år, venter vi oss adskillige tilreisende fra N. B. og V. B. Vi håper også at våre kamerater i nord og vest vil møte mannsterke frem. Det er meningen at Ø. B. skal ordne med innkvarteringen også for disse siste, og jeg tør derfor be alle

som akter å komme til landsmøtet, om å melde sig til Ø. B.s kontor, adr. Langes gt. 7, Oslo. Vi kan skaffe losji på hotell for kr. 2.00 pro persona; men da må 3—4 dele rum. Enkeltværelser kan skaffes for kr. 3.00. Frokost kr. 1.00. Hertil kommer den vanlige serverings- og bevertningsskatt (20 pct.). De øvrige måltider kan fåes på skolen i så stor utstrekning som plassen tillater det. Middag med kaffe koster da kr. 1.25 og aftens kr. 0.75.

I meldingen om deltagelse bedes opgitt om man ønsker enkeltværelse eller om man vil dele med kamerater. Ektepar kan selvsagt få eget værelse som da vil koste kr. 4.00.

Det er meningen å søke om moderasjon på jernbanen, og vi får vel iallfall 50 pct. Derfor må også alle som bruker jernbanen, opgi oss nøiaktig fra hvilken stasjon billetten skal gjelde.

Alle som skal reise med dampskib, må gi oss nøiaktig melding om fra hvilket stoppested billetten skal gjelde, og hvilket dampskibsselskap vi skal søke. Vi håper at alle skal få fribilletter med dampskibene.

Endelig må enhver erklære at han ikke har smittsom sykdom i sitt hjem.

De av Ø. B.s medlemmer som kommer til å bo på skolen, får fullt opphold der for kr. 2.50 pr. døgn. Ø. B.s medlemmer kan også på vanlig måte søke om reise- og oppholdsbidrag.

Alle som ønsker å bli møtt på stasjon eller brygge, må også uttrykkelig nevne det og opgi ankomsttid og sted i Oslo. Vi skal på beste måte sørge for følge både ved ankomst og avreise og under selve møtene.

Fristen for melding om deltagelse i møtene er satt til 20. mai, og vi håper at alle i god tid vil la høre fra sig.

Landsmøtet vil antagelig begynne mandag den 27. juni tidlig om morgenen. Herom gir vel N. B.f.s formann nærmere beskjed.

Vi ønsker alle hjertelig velkommen, og vi håper at vi skal få et riktig festlig møte iår.

Erling Herstad.

Utsalgsvirksomheten i Finnland.

I siste nummer av månedsbladet «Tidning för Finlands Blinda» skriver redaktøren, hr. Einar Juvonen, som også er en av foregangsmennene innen det praktiske blindesaksarbeide i Finnland, en lengre artikkel om omsetningen av blindearbeider. Vi gjengir noen avsnitt, da det alltid kan ha sin store verdi å se hvordan man annetsteds bedømmer dette viktige, men vanskelige spørsmål, og hvordan man søker å løse det. Hr. Juvonen skriver:

Vi har for tiden tre utsalg for blindes arbeider i vårt land. To av dem er i Helsingfors og det tredje i Tammerfors. Disse utsalgene har vært til overordentlig stor nytte for våre blinde håndverkere som gjennom dem har fått omsatt sine varer. Utsalgene støttes både av staten og kommunene. Rent enestående forståelsesfull har særlig Helsingfors by stillet sig overfor denne vår handelsvirksomhet, idet bystyret har bevilget til dels store bidrag til driften.

I Åbo, Viborg og andre byer har man tenkt å oprette lignende utsalg. Det bor i disse byene og i deres omegn mange blinde. Derfor er det av

stor betydning å få de tilgrensende kommuner til å støtte disse foretagender. Hvis bare spørsmålet blir grundig utredet og riktig fremlagt, er det også godt håp om å opnå disse kommunebidrag. Umulig tør det heller ikke være å få staten til å tre støttende til her efter hvert som statsfinansene bedrer sig og kommunene først har satt denne arbeidsformidling i gang.

Efter å ha fremholdt at utsalgene bør drive fellesreklame og i det hele et intimt samarbeide innbyrdes, fortsetter hr. Juvonen:

Gjennem utsalgene våre har vi en god anledning til stadig å få minnet den store almenhet om oss, noe som er nødvendig da vi ellers så lett vil bli glemte. Også i propagandaen for blindesaken er derfor denne handelsvirksomhet meget nyttig. Særlig gjelder dette for de større byene.

Også en blind polsk politiker.

Vi har tidligere omtalt at man i Amerika, England, Frankrike og Italia alt lenge har hatt blinde parlamentarikere. Nu har vi fått kjennskap til at det også i den polske nasjonalforsamling sitter en blind mann. Det er major Edwin Wagner. Han er formann i De Krigsblindes Forbund, en organisasjon som teller ca. 525 medlemmer, og han er en meget ivrig og dyktig forkjemper for de blindes sak i Polen.

Major Wagner er en ganske ung mann, idet han er født 1899. At han tross dette alt har opnådd en så høi rang i den polske armé, er et godt bevis på hans begavelse. Allerede som student ved universitetet i Varsjava sluttet Wagner sig til Den Polske Legion som var skapt av Marsjal Pilsudski, og han vakte snart på grunn av sine helt usedvanlige evner de overordnede oppmerksomhet. Med korte avbrytelser deltok han i felttogene til 1921 da han ved Berezina i Russland blev såret og tatt til fange. Om trent et år senere fikk han reise hjem, men var da blind. Efter et års ophold ved krigsblindeskolen i Leopold i det sydøstlige Polen fullførte han sin nye opplæring ved den berømte blindeskolen Phare de France, hvis leder, den velkjente amerikanske blindefilantrop Miss Winifred Holt, som i 1921 besøkte krigsblindeskolen i Leopold, innbød ham til å komme til sin institusjon. Efter hjemkomsten fra Frankrike utførte Wagner et stort og betydningsfullt arbeide ved å organisere de krigsblinde i sitt hjemland. Ved de siste valgene i Polen (1930) kom han inn i nasjonalforsamlingen. Han blev hurtig valgt inn i Budgettkomiteén, hvor pensjonssakene er hans særopgave. Major Wagner er et av de flittigste medlemmer i den polske nasjonalforsamling. Han har utarbeidet flere lovforslag som allerede er vedtatt, ofte enstemmig.

Blindesaksarbeidet i Victoria, Australia.

I marsheftet av «Esperanta Ligilo», de blinde esperantisters verdensorgan, er det en meget interessant artikkel om blindeforholdene i staten Victoria, Australia, skrevet av Miss Tilly Aston, representant for Australia i De Blinde Esperantisters Verdensforbund. Miss Aston som selv er blind og tidligere blindeskolebestyrerinne, har gjort en meget stor innsats ikke bare i blindeundervisningen, men også i det praktiske blindesaksarbeide i

sitt hjemland. Også for det internasjonale blindesaksarbeide og for forholdene i andre land i det hele har hun interessert sig sterkt. Hun førte derfor i yngre år en vidstrakt korrespondanse med blinde verden over. Også «Blindesaken»s redaktør har vekslet adskillige brev med henne. Miss Astons korrespondanser var alltid meget interessante, livfulle og morsomme. Blandt annet minnes jeg en kvikk skildring av en jul. Den store høitid faller jo der nede midt på høisommeren, og jeg husker at Miss Aston fortalte at juledag (25. desember, motsvarende 25. juli hos oss m. h. t. årstid) hadde man 105 grader Fahrenheit (41 grader Celsius) i skyggen. At julefeiringen under slike forhold artet sig helt anderledes enn her oppe i Norden, sier sig selv. Denne skildringen blev senere i en noe forkortet form gjengitt i «Esperanta Ligilo».

Miss Aston har i den senere tiden dessverre vært sykkelig, og hun trakk sig for noen år siden tilbake fra skolearbeidet; men hun har sin vitalitet i behold, noe som nedenstående korrespondanse tydelig viser.

Blindesaksarbeidet i Australia (og ikke minst i staten Victoria) er på mange måter kommet forbausende langt, og nettop derfor er det så interessant også for oss her oppe i Norge å bli kjent med det.

I korrespondansen til «Esperanta Ligilo»s redaktør skriver Miss Aston:

Husk først at Australia er et veldig land med en meget liten befolkning, kanskje 6,3 mill. Vi har 1 blind på omtrent hvert 1350 seende; men jeg kan ikke gi det nøiaktige tall av blinde for hele landet. Husk også at vi er delt i flere stater, og jeg har bare fullstendige opplysninger fra min egen. Det er blindeskoler, verksteder og hjemmelærere i hver stat, og jeg tror at det blir sørget godt for enhver blind i alle. Jeg må si at den omstendighet at skjebnefellene er spredt ut over et så vidstrakt land ofte vanskeliggjør arbeidet for deres sak.

I min stat, Victoria, har vi tre organisasjoner for blinde. Den første er The Royal Victorian Institute for the Blind (Det kgl. Victoria-institutt for Blinde), som har en god skole. Det er også verksteder hvor unge blinde får opplæring i forskjellige yrker, og hvor det senere skaffes dem arbeide. Undervisningen omfatter musikk, pianostemming, børste, matte- og kurvarbeide. Noen hjelper til i utsalget eller er knyttet til instituttets innsamlingsvirksomhet, og en ung mann underviser på skolen. Tidligere var jeg overlærer (senere bestyrerinne) her; men ulykkeligvis måtte jeg slutte på grunn av sykdom, og jeg har nu pensjon av undervisningsdepartementet.

Den annen organisasjon er The Victorian Association of Braille Writers (Victoriaforbundet av Punktskrivere). Forbundet har et utmerket bibliotek med hovedsakelig håndskrevne bøker. På biblioteket har vi vårt samlingssted, hvor vi møtes til konserter og andre adspredelser. Ved biblioteket arbeider noen blinde som avskrivere, korrekturlesere osv. Til biblioteket er også knyttet en blind lærer som besøker slike blinde i deres hjem som er for gamle til å komme på skolen. Alle kan således få anledning til å lære å lese og skrive punktskrift.

Den tredje organisation i vår stat er The Association for the

Advanced Blind (Forbundet til Blindesakens Fremme). Det blev stiftet av mig. Til å begynne med bestod styret bare av blinde; men dette blev snart endret, da vi fant det nødvendig å ha seende med for å kunne gjøre mer for arbeidsudyktige og gamle blinde. Nu er antagelig to tredjedeler av skjebnefellene i Victoria medlemmer av forbundet. Dette har gode pensjoner hvor slike blinde bor som ikke har eget hjem. Til dette er knyttet en ikke så liten sykeavdeling. Vi har også ansatt en funksjonær som besøker slike som nylig har mistet synet, gir dem råd og veiledning, hjelper dem med penger osv.

Forbundet arbeider ivrig for å opnå særbegunstigelse for blinde. Vi har således portofrihet for blindeskriftslitteratur gjeldende for hele Unionen (The Commonwealth of Australia). Vi får reise gratis med spervognene i Melbourne og næsten fritt med statsbanene. Alt i alt har vi sikkert en utmerket blindeomsorg.

The Commonwealth Invalid Pension (den australske statspensjon) blir gitt alle blinde som ikke tjener nok til å nå op i den vanlige levestandard. Naturligvis får ikke velsituerte den. Maksimumspensjonen er 17 shillings og 6 pence (ca. 16 kr.) ukentlig.

Hvad forebyggelse av blindhet angår, har vi loven om spesialbehandlingen av nyfødtes øine, og undervisningsdepartementet sender læger til å undersøke elevene ved alle landets skoler. Disse undersøkelser gjelder for øvrig ikke bare øinene, men elevenes helsetilstand i det hele.

Vi har ikke noe trykt blindetidsskrift i Australia (man hadde tidligere et godt månedsskrift som het „The Morning“). Vårt bibliotek sender hver måned et håndskrevet sirkulære til leserne, inneholdende boklister og rapporter om arbeidet.

Tilly Aston.

Formanns-, sekretær- og kassereradresser.

Norges Blindeforbund: Formann kurvmaker Alf Arnesen, Jessnes; tlf. Furnes central pr. Hamar. Sekretær dr. H. G. Dethloff, Nygårds gt. 2, Bergen; tlf. 1029. Adj. sekretær hr. T. Hjelmtveit, Bergsliens gt. 13, Oslo; tlf. 62177. Kasserer frk. Sigrid Sverdrup, Skovveien 5, Oslo; tlf. 41243.

Nordenfjelske Bfb., Trondheim: Formann lærer Halvdan Karterud, Blinde-skolen; tlf. 4317 k. Sekretær fru Agnes Wolmar, Dronningens gt. 11; tlf. 3169. Kasserer bokholder Gustav Dybvig, Ø. Møllenberg gt. 66; tlf. 4244 b.

Vestlandske Bfb., Bergen: Formann bibliotekar H. E. Gjøn, Rosenkrantz gt. 5; tlf. 3871. Sekretær dr. H. G. Dethloff, Nygårds gt. 2, Bergen. tlf. 1029. Kasserer lærer O. A. Holen, Sandvikslien 3; tlf. 2023.

Østlandske Bfb., Oslo: Formann sykegymnast Erling Herstad, Langes gt. 7; tlf. 10197. Sekretær frk. Sigrid Sverdrup, Skovveien 5, tlf. 41243. Kasserer dr. med. I. Schiøtz, Langes gt. 7, Oslo; tlf. 22067.

Reisebrev fra Sætre.

Fremmøtet i Luster var godt, og jeg fikk løfte om at arbeidet skulde bli optatt. I Gaupne vilde kirkesangeren gjøre et forsøk. Til Lærdal kom jeg 28. 2. og arbeidet der tre dager. Det er uvisst om det kommer liv i vår gamle forening; men fru hotellvert Kvamme vilde lodde ut en del blindearbeider. På Slinde var jeg to kvelder, og den siste hadde vi fest til inntekt for arbeidet. Fruen til kirkesanger Østrebø var her den drivende kraft under festen. På Fardal har vi en liten forening som lot til å være interessert. 6. 3. var jeg i Sogndal Bedehus, og den 7. var jeg med på kvinneforeningsmøte hos overrettsakfører Danielsen. Det gledet mig å se hvor interessert foreningen var, og at bygdens fremste var faste gjester på basaren. I Balestrand blev jeg som vanlig mottatt av hr. hotellvert Kvikne. Jeg skulde ønske alle blinde kunde hatt anledning til å ta sig en hvilestund her på Skandinaviens største landshotell. Om vi ikke helt kan nyte den vakre natur som omgir hotellet, så kan vi føle hvilen og hyggen. Kviknes datter, Kari, en pike på ca. 12 år, er vår forkjemper i Balestrand. Barna har hatt tilstelninger hvor de har spilt et barneskuespill til beste for V. B.

Den 12. og 13. var jeg i Vik. Denne gang blev også her stiftet forening. Interessen var god, og mange damer tegnet sig som medlemmer. Det var interessant å høre om striden mellom hr. sogneprest Nigar og menigheten. Jeg hadde jo lest en masse om den i mange av våre storblad. „Sogns Avis“ som kommer ut i Vik, vilde ikke skrive mer om striden. Det fikk bli andres sak å arbeide videre med spørsmålet. Like før jeg var der hadde prosten og fylkesagronomen vært der i sakens anledning.

I Kyrkjebø tegnet alle damer sig som medlemmer i vår nye blindeforening. På Berge prøvde jeg ikke å få forening; men de mente vi skulde få bidrag på annen måte.

I Lærdal, Sogndal og Balestrand besøkte jeg tre blinde. Mari Eri var på foredraget i Lærdal. Hun var ikke riktig i vigør den dagen; men jeg fikk en bil til å kjøre henne. Mari bad mig hilse alle kjente. De to menn i Sogndal og Balestrand har begge skutt sig blinde som voksne. En var stenarbeider og skulde sprengne en sten med krutt. Det er uforståelig at skuddet eksploderte; for han hadde ikke tendt lunten. Enten må det ha vært for hårdt stoppet eller en gnist har nådd lunten da den blev åpnet for fyringen. Den andre var på jakt og blev selv tatt for vildt. Det er minst 9 i Sogn som har skutt sig blinde av dem som nu lever. Sørkelig er det at vi ikke har fått Folkeforsikringen. Det kan ikke være rett at folk som ødelegges for livstid av andre, skal leve i savn som et fattiglem resten av livet. Slike mennesker ofrer mer enn all sin arbeidskraft. De har ofret sin lykke.

Glem ikke

Illustrert Familieblad

ukens glede for voksne og barn.

En mængde restbeholdninger av $\frac{1}{4}$ Lin

DÆKKETØI

sælger vi nu overordentlig billig

hvoriblandt

340 dus. Servietter 60×60 cm. kr. 13.50 pr. dus.

Duker av $\frac{1}{2}$ Lin

95×95 cm.

115×116 cm.

150×180 cm.

Kr. 2.25 pr. stk.

Kr. 3.50 pr. stk.

Kr. 7.25 pr. stk.

Kr. 8.50 pr. stk.

Kr. 9.75 pr. stk.

150×210 cm.

150×240 cm.

Brødrene Dobloug

Stort Utvalg i

Dame, Herre og Barnekonfektion

Skotøi - Tricotage - Pyntesaker

Dame- og Herrehatter

Se våre vindusutstillinger

Gunnerius Pettersens Magasin

Storgt. — Brogt.

H. A. BRUN ^{A/S}
BAKERI

BOGSTADVEIEN 30

TELEFON 64514

I Førde stanset jeg noen dager for å prøve å bygge videre på mitt tidligere arbeide der. Fire dager av påsken var jeg hjemme. Har idag vært i Florøy og er nu på vei til V. B.s hovedstad.

Men vennlig hilsen,

John Sætre.

f. t. „Polarlys“, 29. 3. 1932.

Kirkeofringen 1931

innbragte i alt kr. 2514.27. Efter fradrag av 10 pct. til dekning av utgiftene faller på N. B. kr. 427.49, på V. B. kr. 967.46 og på Ø. B. kr. 867.89, meddeler N. B.s kasserer

Aftenposten

Norges største og mest utbredte avis

Det populære 24-sidige
A magasinet følger
hver lørdag som bilag

Av mit rikholdige utvalg anbefales:

Snekkerverktøi, Treskjærerverktøi

Bokbinderverktøi, Salmakerverktøi

Kurvmakerverktøi, Mekanisk verktøi

Løvsagverktøi, Løvsagmaskiner

Ingwald Nielsen

Torvgaten 4, OSLO

PETTER A. PEDERSEN

Niels Juelsgt. 27 — OSLO

KJØT — FLESK — PØLSEVARER

Telefon: 41494. Kun 1ste kl. varer til dagens priser. Privat: 66067.

HOTEL ASTORIA (BYES HOTEL)

OSLO — AKERSGATEN 21

Nyt, moderne hotel i centrum. Like ved Stortinget. Ved trikkeholdeplass fra Øst og Vestbanen. **80 nymonterte værelser, hvorav en række med bad.** Varmt og kaldt vand paa samtlige værelser. Elevator. Telefon. Absolut 1ste kl. sengeutstyr. Moderate priser. Telefon centralbord 13770.

M. Rummelhoff Hansen

Murmester

Trondhjemsveien 59, Oslo

Telefon 82238

Brødrene Rosenlund ^A_S**Kolonial - Frukt - Delikatesser
BERGEN***Specialiteter:* **Victoria Kaffe - Visit The**

Bruk kun

Kvalitetspapir

De representeres utmerket ved

Alvøens Papirfabrik's*fabrikata.***Dr. med. øienlæge****BIRGER MALLING****Bergen****VERGELAND
TRANSPORT***Telefoner: 1781—1723***FLYTNING — TRANSPORT
PAKNING — MØBELLAGRING****ANTON M. OLSEN***Urforretning — Bergen*

Etabl. 1907

*Telefon 3035 anbefales Olav Kyrresgt, I***Dr. med. I. Schiøtz****Øienlæge. — 11—3**Langes gt. 7 (vis a vis Riks-
hospitalet). Oslo.**Tandlæge****Bj. Ohleng-Hee**Dronningensgt. 32 II — Oslo
Telefon 11471.**Øienlæge Hørven**

Teatergt. 3. Oslo

12—3 og 1/26—1/27

Telefon 24786.

Marmara

— Tyrkisk cigaret —

1 krone pakken**M. Glotts Tobaksfabrik.****Oslo**

Vestlandets største

Mode-, Manufaktur- & Utstyrsmagasin

Engros og detalj

MOHR & GIERTSEN

BERGEN

KOLONIAL

en gros

Specialitet:

Brændt Kaffe

Rikstelefon 0647 k

RADIO!

Største udvalg av apparater og høitalere. Deler for selvbyggere
samt billige og gode telefoner.

Faglig betjening.

RADIOCENTRALEN A/S

Marken.

Telf. 4070.

Bergen.

MANUFAKTUR

Engros & Detalj

HANDELSTRYKKERIET A S

Lars Hillesgate 17

Alle Slags Tryksaker

utføres hurtig og billig

Telefon 2 2 6 0

Telefon 2 2 6 0

Bergens Privatbank

Oprettet 1855

Bergen — Oslo — Haugesund

Kapital kr. 25,500,000.00

Penge mottas til høieste forrentning. Inkasso besørges overalt. Checks paa ind- og utland kjøpes og sælges. Fremmed mynt veksles. Reiseakkreditiver utstedes. Formuer forvaltes. Aktierr og obligatione omsættes.

Alle bankforretninger utføres.

SOFIE HØIGJELLE**Kjød- &****Pølseforretning**

TORVGATEN 2

Telefon 0970 — 3748

Østlandske Blindeforbunds Syketrygd.

Som frivillige medlemmer av Oslo Trygdekasse er optatt: Bjørn Andresen, Oslo (medlemsnummer 298, 976). — Siegfried Lunde, Moss (298, 977). — Fru Jenny Elfrida Hansen, Oslo (298, 998). — Signe Olaug Sørumsbrenden (299, 038). — Ingeborg P. Sørumsbrenden (299,039).

Det norske Missionsselskap

„Norsk Missionstidende“ utk. hver uke. Koster i posten kr. 5.00 pr. aar.

„Missionsselskapets Barneblad“ utkommer 2 ganger maanedlig. Koster i posten kr. 2.00 pr. aar, 10 ekspl. under en adresse kr. 1.75. Mindst 50 eksemplarer kr. 1.50. Abonnenterne paa barnebladet faar juleheftet

„Glade Jul“ eller „Glade Jol“ gratis.

Bladene kan bestilles ved alle postanstalter og i eksped. i Stavanger.

Kjøp vor missionsliteratur og juleheftene „HELLIGE JUL“, „GLADE JUL“ og „GLADE JOL“, Missionsselskapets avrivningskalender.

Missionsselskapets Bokhandel,
Stavanger.

SAMVIRKE = BERGEN

Kolonialforretninger

Eget Bakeri — Kjøttforretning & Pølsefabrik

Laveste nettopriser. Kun kontant. Aapent for alle.

Utsalg:

Øvregaten 17
Søndre Alm. 2. Sandviken
Fjøsangervei 33
Solheimsgaten 46
Idrætsveien 52, Nymark
Repslagergaten 27

Nordnæsgaten 2
Baneveien 20
Haakonsgaten 27
Arbeidergaten 7. Eidemarken
Nye Sandvigsvei 48 a, Kjøttforr.
Konsul Børsgate 30

Altid det bedste utvalg i SKO

for damer, herrer og barn

PRIMA KVALITETER

MODERNE UTSTYR

Prima fedtlædersarbeide

Stavanger Skofabriks Utsalg

Domkirkegaten.

Oslo Sparebank

— Oprettet 1822 —

Øvre Slotsgate 3 — Oslo

J. W. JAMESON ^{A/S}

Postboks 599 — Tlf. 21 571 - 25 522 — OSLO

Møbelstoffer og stopningsmateriel engros

Virk for
„Blindesaken“s
spredning i by
og bygd!

BLINDESAKEN

MÅNEDSSKRIFT FOR DE BLINDES VENNER

UTGITT AV „NORGES BLINDEFORBUND“

Redigert av

Edvard Imsdahl, Rosenkrantzgaten 5, Bergen

Telefon 3871

Nr. 5.

Mai 1932

21 årg.

Innhold: Frk. Ruth Marcussen. (Med billede). — Blinde som høifjellturister. — Aina Kynberg. — Vestlandske Blindedeforbunds 28-de årsmøte. — Radioapparater. — Frk. Lyngholms gravferd. — 50 år. — Norges Blindedeforbunds 11-te landsmøte. — Våre blinde. — Husstellkursus på Vestlandet. — Fra forskjellige land. — Til de blindes venner. — Fra Nærbø. — Signe Nilssen. — Vår annen blinde teolog blir ordinert. — En blind engelsk dagbladredaktør. — Tyske blindeskoleelevers sportsprestasjoner. — Betydningsfullt møte av tyske blindelærere og blindesaksforkjempere. — En strålende engelsk musikkbegavelse. — Formanns-, sekretær- og kassereradresser.

Tekst på annonsesider: „Fylårn“-Forbundet og blindeomsorgen i staten New York. — Møtereferater. — Gratisutdeling av radioapparater for blinde. — Nye medlemmer av Østtandske Blindedeforbunds Syketrygd. — Rapport fra Flydal. — Nordenfjelske Blindedeforbunds 32-te årsmøte. — Oscar Spurchelands Legat til Østlandske Blindedeforbund.

Les annonsene og gjør Deres innkjøp hos våre averterende.

Kolonial — Fetevarer — Frugter

En gros

JOHAN AKSDAL

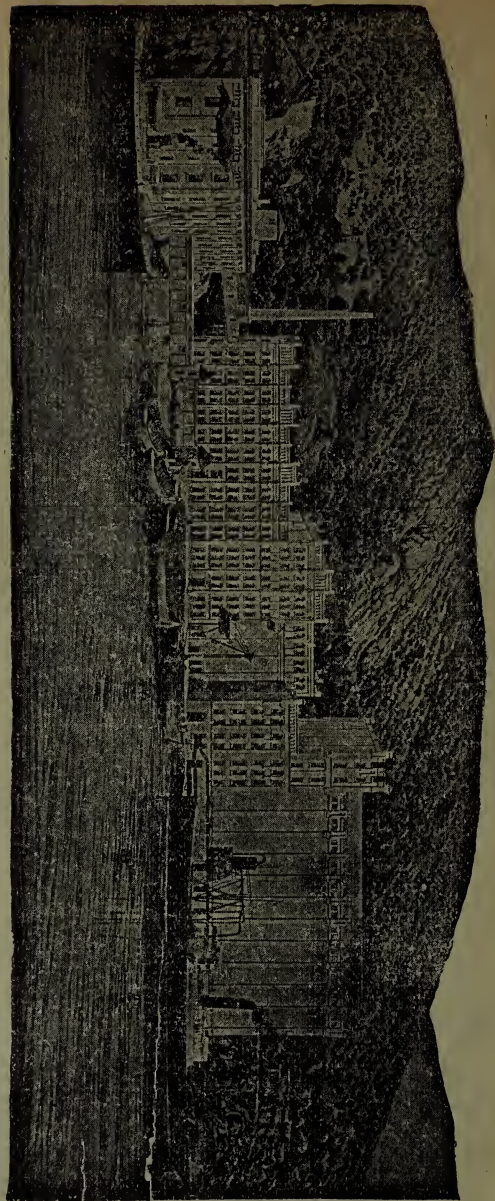
Kontor og lager: Hollendergaten 11 — BERGEN.

K O K S og G A S

er de i nationaløkonomisk henseende mest fordelagtige varmekilder. **K o k s** er det billigste og **g a s** er det greieste og mest praktiske av alt brændsel. Man gavner landets økonomi ved at bruke gas og støtter derved den norske koksindustri.

BERGENS GASVERK.

„BLINDESAKEN“ utkommer hver måned og koster 2 kroner året. Bestilles gjennom posthus og i ekspedisjonen, Bergen. Løssalg 20 øre pr. nummer. Til utlandet er abonnementsprisen 3 kroner pr. år.

VAKSDAL MÖLLE.
BERGEN

KONTOR
**MASKINER
SYSTEMER
MØBLER
REKVISITA**

Telef.: 6550

JACOB L. BERSTAD

Strandgt. 10

— 2960 **FIRMAET FOR MODERNE KONTORORGANISATION** BERGEN**Bøker — Papirvarer**

Subskription paa alle bøker tegnes.

Kr. Madsens bokhandel**Tyskebryggen 5 (Leppen)**

Telefon 1482

Møtereferater.

Forretningsutvalgsmøte i Vestlandske Blindeforbund 3. mars 1932. Til stede: Gjøen, dr. Dethloff, Rydland, frk. Steen og Johansen. — Regnskap for Blindes Utsalg blev oplest og likeså blev behandlet en del indre saker vedrørende utsalget. — Behandledes søknad om trikkebilletter fra en innenbysboende blind, og denne søknad blev enstemmig innvilget. — Blev behandlet en søknad om et bidrag av V. B. som blev innvilget med 80 kr. — Likeså behandledes søknad om et lån av V. B. Det blev innvilget med 150 kr. mot garanti.

Forretningsutvalgsmøte i Vestlandske Blindeforbund 6. april 1932. Samtlige til stede. — Behandledes 6 søknader om bidrag, hvorav de 5 blev innvilget med et samlet beløp av 285 kr. Likeså blev innvilget som honorar 100 kr. En søknad blev utsatt til et senere møte. — Blev behandlet skrivelse fra Jacob Doksæter og likeså skrivelse fra frk. Sandved og reise-sekretær Sætre. — Behandledes en del indre saker angående Blindes Utsalg. — Tiden for V. B.s årsmøte blev satt til 16. og 17. juni med avslutningsfest lørdag 18. juni. — Saken om feriebidrag blev utsatt til et senere møte. — I anledning av at tre av deltagerne i V. B.s kokekursus hadde meldt forfall enedes man om å ta inn en notis i «Norges Blinde» om at det var plass for ytterligere tre deltagere.

Sekretariatet.

<i>ELEGANTE OG MODERNE TRYKKSAKER!</i> Dreyers Grafiske Anstalt Stavanger.	Possement Besætning til Møler, Portierer, Lampeskjerner, Servietter <i>Frynser — Agramaner Snorer</i> H. ter Jungs Eftf.
<i>Forlang</i> SÆBEPULVER 116 S. Mauritzens Sønner Stavanger.	Damefrisersalon „MARCEL“ Strandgaten 1, Bergen HAAR- & SKJØNHEDSPLEIE
Spis: Gylne Havrenøtter Sundt og nærende.	
Øienlæge Smedsrud Stavanger Drooingensgt. 2. Kontortid 11—2 Telefon 1240	

Gratisutdeling av radioapparater for blinde.

Som tidligere meddelt i Deres blad, er nu samtlige licensansøkinger som tidligere har vært innsendt, bragt i orden og innvilget. Jeg har i de forløpne dager sammenfattet listene og utredet forholdet mellom krystallapparater, 2-rørs og 3-rørs, vekselstrøms- og batteridrevne apparater. Ved denne spesialisering har det lyktes å få rimelige priser, og man har dertil opnådd å få de batteridrevne apparater forenklet, så batteriene (i dette tilfelle tørr-elementene) blir anbragt inne i selve radioapparatet. Det blir således bare én løs ledning mot tidligere 4 og 6. Herved forenkles apparatene betydelig, og faren for kortslutning og lignende blir fjernet.

Samtlige ansøkere om krystallapparater og 2- og 3-lampers vekselstrømsapparater får sine apparater tilstillet i disse dager gjennom Blindeforbundet. Derimot må ansøkerne om batteridrevne apparater dessverre slå sig til tåls en kort tid. Fabrikken må nemlig ha 3 uker for fabrikasjonen.

Når disse siste apparater er levert, er alle hittil innsendte ansøkinger skjedd fyldest.

Jeg sender en hilsen til samtlige ansøkere med håp og ønske om at apparatene må bli dem til all mulig nytte, glede og oppmuntring.

Oslo, 27. april 1932.

Ing. C. Bødtker.

Se også artikkelen „Radioapparater“ side 70. Denne artikkelen kom for sent til å bli med i aprilheftet.

R e d.

Theodor Olsen's Eftf.s

Guldsmedforretning

Smaastrandgaten — Bergen

Rigt Udvalg i finere Guldvarer
og haanddrevne Sølvarbeider

Æresdiplom Landsudstillingen 1928

*Virk for
Blindesakens
spredning
i by og bygd.*

**„Fyrtårn“-Forbundet og blindeomsorgen
i staten New York.**

(Av G. Valiani).

Hvis man likesom i et brennpunkt vil studere blindesaksarbeidet i New York, den største av statene i U. S. A., kan man godt til dette brennpunkt velge „Fyrtårnet“, The Lighthouse, som man i almindelighet for korthets skyld benevner The Lighthouse association for the Blind (Fyrtårnforbundet for Blinde) og dets hovedkvarter i 111 East 59th Street, New York City.

Så mange oppgaver har Fyrtårnforbundet tatt op, så ypperlig og

BERGENS SPAREBANK

Oprettet 1823

Forvaltningskapital ca. Kr. 130,000,000

Filialer:

Strandgt. 81, Laksevaag, Sandviken, Solheimsviken

J. BERSTAD ^{A/S}

Telegramadr.: **Jernberstad**

Rikstelefon 2 9 0 9

**Jern, Jernvarer, Metaller, Bygningsbeslag, Støpegods
Kjøkkenutstyr, Bølgeblik, Takpap, Takrender, Vindusglas**

**Galv. Jerntraad og Jerntraadnet, Vandledningsrør, Pumper, Kraner, Vasker,
Spader, Grep, Stenverktøi, Ankere, Kjætting, Slipestener, Smikul
Elektriske Komfurer, Kokeplater, Strykejern
Radioapparater og Deler Osramlamper.**

KOBA CHRISTENSEN

Liktøiforretning - Engen 37

Telefon 1804

Ved Det gamle Teater

Privat 2813

så trofast har det arbeidet for de blindes sak at det fortjener den opriktigste lykkønskning og den varmeste takk. Det har i sannhet gjennom sin mangeartede virksomhet gjort tilværelsen lysere for de blinde i New York som i sitt „Fyrtårn“ finner velvillige hjelpere på alle områder.

Ifølge beretningen for 1930 har Fyrtårnforbundet nu 25 forskjellige tiltak i gang, og dets årsbudgett som staten, distriktsadministrasjonene, andre blindeorganisasjoner og et stort tall filantroper yder bidrag til, er på 2,5 mill. kr. Av summen er omtrent tredjedelen betaling for blindearbeider. Det er interessant å høre at Fyrtårnforbundet har fått efterligninger i andre land, særlig i flere Mellem- og Syd-Amerikanske stater, men også i Europa (Frankrike og Italia), hvor organisasjoner med samme navn tar meget aktivt del i blindesaksarbeidet.

Fyrtårnforbundet blev stiftet i 1905. Hovedopgaven var den gang å skaffe blinde fribilletter til konserter. Dette opnådde man på den måten at konsertbyråene overlot til blinde alle usolgte billetter, som jo ingen verdi hadde for byråene.

Vi skal nu i korthet søke å fortelle om de virksomhetsgrener

forbundet driver. Først må vi nevne at det i staten New York er 8000 blinde. Av dem er ca. halvparten (eller 3926) inregistrert ved forbundets kontor, som er meget ivrig etter å komme i forbindelse med flest mulige blinde i verdensbyen og distriktene. Når man får rede på en ny blind, besøker man ham først i hans hjem for å bli klar over på hvilken måte man best skal kunne komme ham til hjelp og få lært ham noe. Forbundet har en barnehage med klasser for den første blindeundervisning. Det er også kurser for slike som mister synet som voksne, hvor de kan få lære å lese og skrive punktskrift, å skrive på almindelig skrivemaskin og å bruke en diktafon, slik at de senere kan få ansettelse på forskjellige kontorer osv. Til dem som ikke kan komme på kursene, sender man Home Teachers (Hjemmelærere). Disse Hjemmelærerne gir både undervisning i lesning og skrivning av punktskrift og i lettere arbeider. Til andre blinde skaffer man ledsagere som daglig følger dem til forbundets kurser. I 1930 blev det avlagt 111 026 besøk for å lære op og hjelpe blinde. 5 av disse besøkende var blinde selv. Tallet av dem som fikk hjemmeundervisning nevnte år, var 470.

Fyrtårnforbundet setter også i gang musikk-kurser for forskjellige instrumenter, forbereder studenter til høiskolene og skaffer høitlesere for dem som trenger det. Alt blir gjort for å sikre forbundets blinde medlemmer inntektbringende arbeide. Man undersøker nye yrkeområder, får blinde i gang med kiosksalg av aviser, tobakk, chokolade osv., kort sagt: Man prøver å hjelpe enhver etter hans særlige behov.

Forbundet selv har et stort verksted (Burne-verkstedet), hvor det mest blir vevet tepper og matter, laget koster, mops og børster. Dette verksted skaffer arbeide til 149 blinde og ledes etter helt moderne industrielle metoder. Alle slags hjelpemaskiner er således tatt i bruk. Forbundet har naturligvis sine egne utsalg, og når lagrene truer med å fylles altfor meget, arrangerer man en „Blindes Uke“. Gjennem størstilet reklame og velvillig hjelp av ungdomsorganisasjonene får man snart lagrene tømt. Oplæringen i kvinnelige håndarbeider blir gitt i en særskilt avdeling og selges i egen butikk. Materialer blev i 1930 sendt til og bestillinger gjort hos 168 mannlige og kvinnelige blinde som arbeidet i sine hjem. For å gjøre det lettere for forbundets blinde medlemmer har man opprettet eget spisested for dem. Forbundet hjelper også til anskaffelse av tøy, musikkinstrumenter, skrive- og symaskiner, låner ut penger osv. Verdien av omsatt arbeide i det omhandlede året beløp sig til ca. 1,6 mill. kr.

Men Fyrtårnforbundet sørger også for å skaffe de blinde adspredelse og rekreasjon. Det er opprettet klubber for menn, kvinner og for blinde av de farvede raser, og medlemmene har her allslags underholdning både av alvorlig og lettere art. Amatørskuespillerinnene i Fyrtårnforbundet fortjente en særskilt artikkel. Så talentfulle er disse blinde skuespillerinner, og en slik dyktighet har de opnådd at man ifjor lot dem optræ i det store Broadway-teater, og våre 7 kunstnerinner feiret der storslagne

Brenselcentralen

Oslo

Telefon 27 100.

ET MUNNHELL: GO' SOM EN CROMWELL

Cromwell
BESTE TYRKISKE
FORFRISKENDE SMAK, MILD OG BEHAGELIG

triumfer . Det begeistrede publikum kunde ikke begripe at blinde kunde utføre så fremragende sceniske prestasjoner, og tilstrømmingen til Fyrtårnforbundets teaterkvelder var overveldende. Like begeistret og like forbauset var pressen. „Bare dyp tilbøielighet, virkelig talent, strålende begavelse og enestående iherdighet forklarer fenomenet,“ skrev verdensbyens aviser. „De blinde kunstnerinners bevegelser var så nøiaktige, deres gester så naturlige, skrittene på scenen så sikre at det hele syntes å være et mirakel.“ Først baktefter fikk man vite at det under de opptredendes føtter var lagt filtløpere som ledet deres skritt. En annen sikkerhetsforanstaltning var at alle gjenstandene alltid hadde samme plass, rorat det ikke skulde bli gjort noen feiltagelser. Disse teaterforestillinger skaffet Fyrtårnforbundet som var arrangøren, en betraktelig nettoinntekt. Skuespillerinnene er i virkeligheten bare amatører som særlig ernærer sig ved maskinstrikning.

Gymnastikk og sport inntar en bred plass på Fyrtårnforbundets rekreasjonsprogram. Forbundet har et utmerket svømmebasseng og bad som får nyttes gratis på bestemte dager. Videre omfatter programmet dans, fotball og boksing. Ofte ordner man det slik at blinde og svaksynte er sammen her. Dette forklarer at man med godt resultat også deltar i offentlige sporsstevner.

Forbundets lokaler får nyttes gratis av flere yrkesorganisasjoner av blinde som her kan drøfte sine særlige interesser. Så-

ledes har pianostemmerne, diktafonistene, maskinskriverne og kioskhandlerne sitt møtested i forbundslokalene.

Om sommeren mottar Fyrtårnforbundets feriehem ved Hudsonelven gratis og turvis 50 blinde menn eller kvinner i tre uker. Et annet tiltak er de blinde speidergutters og speiderpikers teltleir. De drar til et bekvemt sted, slår teltene op og fører i noen uker et sorgløst og fritt liv i den friske landluft, leker og lærer forskjellige lette småarbeider.

Fyrtårnforbundet har eget trykkeri. Dette er likevel ikke moderne, idet de to punkt-tidsskriftene som sendes ut fra det, bare er trykt på én side av papiret. „The Lighthouse Gleams“ („Fyrtårnglimtene“ er et kvartalskrift som behandler forbundssaker. Det utkommer også i vanlig trykk. „The Searchlight“ („Søke-lyset“) sendes ut 5 ganger om året og arrangerer litterære konkurranser for blindeskoleelevene i De forenede Stater og Kanada. Begge tidsskrifter utdeles gratis. Forbundet har også et punkt-skriftbibliotek som stadig økes og bidrar meget til å høine de blinde medlemmer i intellektuell henseende.

Det er verd å nevne at for å fullstendiggjøre omsorgen for ubemidlede blinde som bare vanskelig og utilstrekkelig kan skaffe sig sitt utkomme, hjelper Fyrtårnforbundet også familiene, idet forbundet skaffer dem arbeide hvis de ikke kan få det på annen måte.

I 1930 åpnet forbundet en ny virksomhet, nemlig en øienklinik. Øienlidelser blir her behandlet næsten helt gratis. Viktige operasjoner blir foretatt av spesialister, og det blir skaffet de rette briller, slik at synet kan bevares. Gjennom dette forebyggende arbeide håper man litt efter litt å kunne minske tallet av blinde. Offentlige foredrag og en vidstrakt propaganda i det hele for forebyggelse av blindhet inngår i denne betydningsfulle gren av forbundsarbeidet.

Man kan ikke nok rose Fyrtårnforbundet for dets klokskap i arbeidet på så mange virkeområder; men den beste belønning for disse menneskevenner er sikkert de stadig rikere resultater som opnåes, gleden hos de blinde og den voksende sympati hos almenheten.

I staten New York er det mange andre organisasjoner og komitéer som hjelper til i blindeomsorgen. Det er en gammel og høit utviklet centralblindeeskole, stedlige foreninger og skoler, religiøse sammenslutninger (katolske, jødiske og protestantiske) som gir ut egne publikasjoner for blinde. „The Guild for the Jewish Blind (Hjelpeforeningen for Jødiske Blinde) har et stort verksted hvor man driver med de vanlige fagene ved slike blinde-verksteder, men hvor det også arbeider 8 blinde veverer som fremstiller utmerkede tøyler, sjaler i vakre mønster osv. Veverne tiltrekker sig stor opmerksomhet for sine virkelig kunstnerisk utførte arbeider.

Som tilfellet er i over halvdelene av unionens stater, er det også i New York en State Commission (Statskommisjon), som bl. a. overfor lovgivningsmakten fremsetter forslag til blindes beste, tar

Pelsverk.

Godt utvalg i Ræv
og andre småkraver.
Rimelige priser og betingelser.

A/s Oslo Pelsvarelag

Akersgt. 21 (Astoria)

DRESSER - FRAKKER

A. M. LØVAAS A/s Ved Muren **BERGEN**

Kjøp NORSKE

Pianoer - Orgler

bygget for norsk klima.

Guldmedalje Trøndelagsutstillingen 1930.

Våre betingelser og priser er nu så rimelig at
enhver kan anskaffe piano eller orgel.

JACOB KNUDSEN A/s - **Bergen**

Kong Oscarsgt. 41—43.

A/s **GULL & SØLV**

Juvelerforretning

Torvgaten 1b

BERGEN

Telefon 2121

sig av arbeidsomsetningen osv. Staten yder store summer årlig
til kommisjonens virksomhet.

(Efter „Esperanta Ligilo“).

Nye medlemmer av Østlandske Blinde- forbunds Syketrygd.

Som nye medlemmer av Ø. B.s Syketrygd er optatt: Frk. Birgit Kviste-
rud, Tinn Austbygd, Telemark (medlemsnummer 299 075); Anders Lunde,
Oslo (298 590); frk. Olga Lund, Halden (299 156).

Formannen.

BLINDESAKEN

MÅNEDSSKRIFT FOR DE BLINDES VENNER

UTGITT AV „NORGES BLINDEFORBUND“

Redigert av

Edvard Imsdahl, Rosenkrantzgaten 5, Bergen

Telefon 3871

Nr. 5.

Mai 1932

21 årg.

Frk. Ruth Marcussen.

Med dypeste vemod har vi mottatt melding om at frk. Ruth Marcussen, Askerøy, natt til 22. april avgikk ved døden, rammet av slag. Hun har vært sykelig i mange år, og det er tiltatt efter hvert. Dødsbudskapet kom likevel nu uventet, da hun siden nyttår har følt sig adskillig bedre.

Ruth Marcusen var født 25. juni 1882 på Askerøy i Dybvåg, hvor hennes far var skipsreder. Hun gjennomgikk folkeskolen og var begynt på middelskolen da hun i 13-årsalderen blev angrepet av grønn stær. Alt mulig blev gjort for å redde synet, men forgesves. Tross den beste behandling gikk det stadig nedover, og 16½ år gammel blev hun helt blind. Utviklingen var således den samme hårde og triste som hos så mange av oss andre.

Høsten 1896 kom frk. Marcussen til Oslo Blindeskole, hvor hun var til sommeren 1902. På blindeskolen fikk hun blandt annet undervisning i musikk og massasje. Hun hadde gode anlegg for begge deler, og selv om hun — fra et velstående hjem som hun var — ikke behøvde å drive disse fagene som livsykke efter endt utdannelse, la hun dem langt fra på hyllen. Dertil var hun altfor

interessert og altfor energisk. Senere tok hun ved Oslo Musikkonservatorium undervisning i stemmebruk og blev en meget flink opleser, begavet og temperamentsfull som hun var. På sitt hjemsted var hun sterkt nyttet som opleser i foreninger, likesom hun ved våre års- og landsmøter m. v. aldri sa nei når hun blev bedt om å hjelpe til med underholdningen. Det å kunne hygge for andre var i det hele et av de mest fremtredende karaktertrekk hos henne.

Frk. Marcussen var med i Østlandske Blindeforbund helt fra begynnelsen av; men allerede lenge før hadde hun ført en vidstrakt korrespondanse med kameratene om de forskjellige blindesaksspørsmål, en korrespondanse hun fortsatte med gjennom hele livet. I forbundsarbeidet var hun meget virksom. Hun har i årenes løp vært medlem av mange komitéer, varamann i styret, utsending til landsmøter osv. Alle saker Ø. B. tok op, interesserte henne; men det var kanskje likevel som medlem av Sommerhvilkomitéen og Gamlehjemkomitéen hun gjorde den største innsats i sit lokalforbund.

Blandt landets blinde i sin almindelighet vil vel frk. Marcussen huskes aller mest for sitt arbeide på det kristelige område. Sterkt religiøst interessert som hun var, vilde hun også gjerne gjøre noget for kameratene. I 1920 startet hun „Kristelig Månedsskrift for Blinde“ som hun utgav på egen bekostning og selv redigerte. Hun gikk helt op i dette arbeidet som blev henne kjærere for hvert år. Det var derfor med dyp sorg hun fra 1930 på grunn av tiltagende sykелighet så sig nødsaget til å slutte med bladet, og vi vet også at det i like høi grad bedrøvet lesekreten.

Som kamerat var frk. Marcussen av de sjeldne. Brevene hennes var alltid opmuntrende. Solskinns menneske og idealist med en lys tro på livet og menneskene som hun var, gav hun bestandig noget godt, noget styrkende.

Det er sårt å tenke på at vi ikke lenger har denne kjære kamerat og edle personlighet iblandt oss. Hun kunde sikkert enda ha utrettet meget. Vi trengte så vel hennes solstreif, ikke minst i denne hårde tiden. Nu da hun er borte, vil vi takke henne inderlig for all hjertevarme, all forståelse og alt trofast, selvforglemmende strev i det godes tjeneste. Vi lyser fred og signing over hennes minne og vi vil alltid bevare det kjære navnet iblandt oss.

E. I.

Blinde som høifjellsturister.

(Av dr. Rudolf Strack, Berlin-Steglitz).

Når våre seende medmennesker som ikke kjenner os nærmere, og som ingenting vet om hvad vi kan greie, når de hører at vi kan foreta turer på høifjellet, at vi vil bestige topper på 2—3000 meters høide eller mer, da ryster de forundret på hodet og sier at slikt er jo umulig og går bare for sig i vår fantasi. Hvis

vi da i alvor hevder at vi er fullt bestemt på å gjennomføre vårt fortsett og også vil la dem få bevis på det, vil de erklære det for straffbar lettsindighet som egentlig burde hindres med makt. Nå, oss blinde undrer denslags ikke. Vi vet jo med hvilken fordom folk i almindelighet møter oss selv når det gjelder småting. Daglig må vi slåss med disse fordommene og har for lenge siden måttet venne oss til å betrakte dem som en del av livskampen vår. Den blinde er fortapt som tar sig nær av og lar sig kue av fordommene hos den almenhet som ingenting tiltror ham. Oss gjør slikt altså ikke noget mer. Vi er som sagt for lenge siden vant til det, og vi forstår våre medmennesker som ikke forstår oss fordi de ikke kjenner oss nærmere, fordi de ikke formår å sette sig i vårt sted. Derfor skal vi bestrebe oss på rolig og hensynsfullt å forklare tingene for dem, i handling vise hvad vi kan, og på den måten overbevise dem om saken og fjerne deres skepsis. Da lærer vi også å stole på oss selv, stole på det sunde, gode og sterke i oss. Dette er en stor vinning som kan danne motvekt mot alle de ulemper blindheten fører med sig.

Det som her er sagt, vet vel skjebnefellene. Men kjenner de også til den vidunderlige verdi høifjellsturene har? Vet de hvordan man foretar dem, hvordan man klatrer opover bratte bergavsatser, hvor stien ofte er så smal at en enkelt mann neppe kan gå på den? På den ene siden stiger fjellveggen steilt op, på den andre er det en svimlende avgrunn. Går man videre, fører stien gjennom en ur hvor det er truende sprekker mellom fjellstykkene. Og ovenfor begynner breene og brespaltene!

Forutsetningen for at en blind skal kunne gjøre slike fjellturer, er at han er godt vant, og at han har en fullt pålitelig fører. Det har jeg i min kjære hustru. Hvordan bærer vi oss nu ad på disse turene? Jeg går på høire side av min ledsagerinne, med venstre hånd i hennes høire arm, omtrent ved albuen. På lettere steder holder jeg henne i underarmen, på vanskeligere i overarmen. I høire hånd har jeg min fjellstokk, mens min hustru har sin i venstre. For det meste går min ledsagerinne et skritt foran. På ganske smale og farlige stier går vi langsomt og forsiktig efter hinannen. Kommer vi til fjellstykker med sprekker mellom som det er fare for jeg kan komme til å sette foten ned i, så tar min hustru med høire hånd stokken min omtrent på midten, mens jeg holder i håndtaket, og setter spissen av den der hvor jeg skal trække. Lange strekninger kan det gå slik sakte fot for fot fremover. Jeg flytter benene så lett som mulig for å minske strevet for min ledsagerinne.

På denne måten gikk vi i juli 1930 under vårt opphold i Oetz-taler-alpene fra Gries ved Längfeld (1573 m. over havet) op til Ainberger-hytten (2151 m.) og en annen gang fra Gries til Winnebachsee-hytten (2372 m.). Herfra besteg vi Bachfallen-breen (ca. 3000 m.). Det var en vidunderlig opplevelse for oss å være i slik høide og la denne verden av evig is og sne virke på oss. Da

vi om kvelden kom tilbake til vårt hotell i Gries, tok alle gjestene på den vakreste måten del i vår opplevelse. Min sidemann ved bordet, en geistlig fra Wien, erklærte med stor begeistring, efterat han var kommet sig av sin forbauselse, at dette måtte han ubetinget fortelle om i „Alpenblatt“.

Under vårt opphold i Dolomitene i 1931 klatret vi fra Zirmserhof (1560 m. over havet) op på Weisshorn (2314 m.). Denne høifjellsturen er noget ganske enestående herlig. Under opstigningen kommer alle våre legemskrefter i den skjønneste virksomhet gjennom innflytelse av høifjellsolens stråler. Vi fylles av denne løftede stemning som vi kjenner når alt friskt og sunt i oss arbeider. Da er vi helt oss selv, fordi alle våre krefter er i livlig funksjon. For oss blinde som på grunn av synsmangelen og den dermed følgende sterkt innskrenkede bevegelsesfrihet som så altfor ofte stenger oss ute fra det friske, yrende liv, for oss er en slik fjelltur særlig velgjørende.

Det egentlige problem når det gjelder å vinne over den lidelse blindheten betyr, er ved hjelp av de fire sanseredskaper vi har igjen, å holde alle livskrefter friske og virksomme. Den av oss som makter det, er sund og glad. Selv mange seende — det viser erfaringen — greier det ikke; men enda vanskeligere er det for den blinde. Det viktigste for oss blir altså å holde oppe det liv som strømmer ut fra centalkraften i oss selv, slik at alt i oss kan bli utnyttet på den beste måten i harmoni med det liv som omgir oss, og i harmoni med naturen omkring oss.

Med henblikk på dette har jeg tidligere påvist den betydning skøitløp, skirenn og dans har for den blinde, fordi alt dette er meget skikket til å gi den blinde det han næsten helt mangler: Inngang i det friske, pulserende liv. Da først får han egentlig leve, leve et ekte menneskeliv, dette liv som består i den riktige inderlighet, i fordypelsen gjennom den rette, d. v. s. den av naturlighet besjelede bevissthet, som legemet ikke er annet enn det ytre, d. v. s. det sansemessige uttrykk for. Det egentlige, det vesentlige hos oss, nemlig vårt jeg, opplever vi umiddelbart i vår bevissthet, indirekte gjennom kreftene i vårt legeme.

Alt menneskene foretar sig, det være seende eller blinde, det være bevisst eller ubevisst, går ut på å tende lys i sjeledypet. Jo mer et menneske makter dette, jo rikere blir livet.

(Efter «Die Blindenwelt»).

Aina Kynberg.

Et 30-årig kulturarbeide.

Efter «Margareta», tidsskrift for Nordens blinde kvinner, gjengir vi her en gripende livsskildring av den finske blindeskolelærerinne frk. Aina Kynberg som avgikk ved døden for et halvt års tid siden. Skildringen stod i tidsskriftets aprilhefte.

Den sympatiske og av alle avholdte lærerinne ved blindeskolen

i Helsingfors, Aina Kynberg, er ikke mer. Stille og rolig, som et trett barn slumrer inn, lukket hun sine øine i den evige hvile 29. november 1931. 2. desember fant den høitidelige jordfestelse sted i Krematoriekapellet, hvor det blev talt mange smukke ord til avdødes minne. Videre var det sang av tidligere elever. Nu hviler hennes støv i familiegraven på Åbo vakre kirkegård Skansen.

Aina Kynberg var født i Stockholm 5. mai 1871. Ved hennes vugge stod gode feer vakt. Hun hadde den lykke å vokse op i et usedvanlig harmonisk og dyktig hjem, hvor far og mor, foreldre og barn var forenet i inderlig kjærlighet, hvor alt i livet blev prøvet, men bare det beste funnet godt nok til efterfølgelse. I hjemmet blev det skrevet vers, i hjemmet blev det musisert. Faren spilte fiolin, moren og døtrene sang og spilte piano. Opdragelsen var kjærlig, men streng. Adlyde skulde barna, lære sig skikk og orden skulde de, flittige skulde de være.

Slik rustet gikk den eldste datteren ut i verden. Aina Kynberg reiste på lærerskolen i Ekenäs, og nu begynte arbeidet for henne utenfor hjemmets beskyttelse. Aina Kynberg tok opdragelsen i egen hånd, og med hvilket resultat vet vi, vet alle hennes venner. Altruist i ordets videste betydning lærte Aina Kynberg sig til å omfatte alt i livet og alle med hvilke hun kom i berøring, med den aller største interesse og med hjertets hele varme. På henne kunde Terentius' ord passe: „Fordi jeg er et menneske, er intet menneskelig mig fremmed.“ Overalt hvor Aina Kynberg gikk frem, vant hun derfor gjennom sine sjeldne sjelsegenskaper venner og beundrere, og derfor var hun også i ganske særlig grad skikket for lærergjeningen.

I 1899 blev hun ansatt som lærerinne ved blindeskolen i Helsingfors og fikk da på sin part de svensktalende elevers undervisning, en undervisning hun siden ledet i det lange tidsrum av 30 år. Sine elevers beste venn var hun alltid. Dem gav hun gode kunnskaper, dem vant hun gjennom sin glade spøk og sine morsomme innfall, dem lærte hun trivelige sangleker og sanger, dem førte hun ut på spaserturer til parker, haver og museer, dem gav hun små selskaper for i sitt hjem, med dem brevvekslet hun i feriene osv. Da hun hadde en meget svak helse, undret man sig på hvor lenge hun vilde klare alt det arbeidet hun påla sig utenfor skoletimene; men interessens hellige ild fortærte henne ikke — den opretholdt tvert imot viljen og kraften. Og så blev år føiet til år. Snart var det første decenniet tilbakelagt. Likeså det andre. Først mot slutten av det tredje, da svære lidelser støtte til, gav Aina Kynberg tapt, skjönt motstrebende. I 1929 tok hun avskjed fra skolen.

Fred over hennes vakre minne!

L.F.

Vestlandske Blindeforbunds 28-de årsmøte

vil bli holdt i Bergen torsdag 16. og fredag 17. juni d. å. Lørdag vil bli almindelig fridag med avslutningsfest om kvelden. Alle som måtte ønske at det skal søkes om fribilletter for dem, må gi skriftlig melding herom innen 20. mai og som vanlig opgi med hvilke dampskibsselskaper de ønsker å reise, og fra hvilket stoppested billetten skal gjelde.

Saker som ønskes behandlet på årsmøtet, bedes innsendt til samme dato.

Med hensyn til utdelingen av feriebidrag så er det ennå ikke fattet nogen beslutning herom; men da det antagelig også vil bli utdelt bidrag i år, kan søknader herom innsendes til samme tid.

Vi får så håpe at det vil lykkes oss å få et greit og hyggelig årsmøte også i år, og vi venter derfor på en jevn tilslutning.

H. E. Gjøen.

Radioapparater.

Jeg skal idag få gi noen opplysninger om hvordan det står sig med radiosaken. Vi har nu endelig oppnådd en meget tilfredsstillende ordning med Kringkastingselskapet i Oslo, således at alle våre ansøkninger om frilicens blir behandlet pr. omgående. I de siste 14 dager har vi antagelig fått innvilget ca. 50 stykker. Enhver især mottar jo sitt frilenskort. Vi får nu også en særlig liste fra Kringkastingselskapet over innvilgede frilicensansøkninger, og det er derfor ikke nødvendig å sende licenskortet til mig herefter. Alle ansøkninger om radioapparater er nu oversendt hr. ingeniør Bødtker, og ingeniøren vil sette all kraft inn på å imøtekomme ansøknningene. Men dere forstår nok at dette dreier sig om mange penger, så det tar litt tid innen alle får sitt apparat. Men i løpet av en måneds tid er vi iallfall klar over hvor langt vi rekker med de pengemidler hr. Bødtker for tiden råder over. Særlig vanskelig stiller det sig med å skaffe apparater til dem som ikke har elektrisk strøm, men som altså må ha batteri apparater, d. v. s. når de ikke kan høre på krystall da. Her nedenfor får dere se en artikkel som hr. ingeniør Bødtker har skrevet i den anledning. Hr. Bødtker nærer nemlig store betenkeligheter ved utlevering av batteridrevne apparater, først og fremst fordi disse apparater er vanskelige å behandle, og for det annet fordi de blir kostbare i drift. Jeg ber derfor at dere som skal ha batteridrevet apparat, må tenke nøie over det, og dere kan gjerne skrive direkte til hr. Bødtker og si fra om dere synes dere kan greie å bruke et slikt apparat.

Erling Herstad.

Under henvisning til min innsamling til radioapparater for blinde ser jeg av de opgaver jeg mottar fra formanden i Ø. B., hr. E. Herstad, at en rekke ansøkere bor så avsides at de ikke har elektrisk lys, og må ha lampeapparat for å høre norsk kringkastingsstasjon.

Apparatene blir da utstyrt med to 4-volts akkumulatorer samt et høispenningsbatteri (tørrbatteri) og et eventuelt gitterbatteri (lommelyktbatteri). Som man vil forstå, krever disse apparater meget pass og tilsyn, likesom akkumulatoren til stadighet må omlades og behandles forsiktig, idet den er fylt med fortynnet svovelsyre som angriper så godt som alt den kommer i berøring med, i tilfelle det oppstår spill.

Det blir en rekke ledninger fra apparatet til batteriene, således at apparatet helst ikke bør flyttes, — for omladning må akkumulatoren kobles fra og bringes til ladestasjon og tilkobles på nytt. Det kan under tilkoblingen, hvis man ikke er meget omsorgsfull, lett opstå kortslutning, hvorved lampene kan ødelegges.

Slike apparater burde derfor bare komme i betraktning når vedkommende licensansøker har særlige betingelser for og anledning til å klare innstallasjonen, samt tilsyn og pass, tilfredsstillende.

Frk. Lyngholms gravferd.

Det var en stor skare som var møtt op i frk. Lyngholms hjem, Øvregaten 98, Haugesund, for å delta i gravferden. Høitideligheten blev innledet med «Åses død», som fikk en gripende utførelse av organist I. Steensnæs og fiolinist A. Soland. Så sang gravkoret «Jeg vet mig en søvn i Jesu navn», hvorefter pastor Samsonsen holdt minnetalen. Han takket avdøde for hvad hun hadde vært for samfund, kirke og venner, og for det gode eksempel hun hadde efterlatt. Så blev salmen «I himmelen, i himmelen» sunget. Derpå begynte kransenedleggingen. Det blev nedlagt krans for Kirkecoret, fra Gravkoret, fra Sykehusets søstre, fra Vestlandske Blindeforbund og fra byens og omegns blinde kamerater. Så sang man «Jeg har så lun en hytte». Derefter blev kisten båret ut under tonene av Chopins sørgemarsj, og det var et langt tog som satte sig i bevegelse mot Vår Frelzers Gravlund hvor også pastor Samsonsen forretet. Før jordpåkastelsen sang man «Nu senkes hun ned under grønsværets fred» og etterpå «Tenk, når engang den tåke er forsvunnen». De innbudne samlet sig så i Totallokalet hvor man tilbragte nogen hyggelige timer sammen, med sang, musikk og taler rundt et festlig dekket bord.

Det er underlig å tenke på at Samueline Lyngholm ikke lenger er iblandt oss; men minnet om henne vil lenge leve hos oss som har hatt den glede å få være sammen med henne. Hun var så trygg og så trofast en venn, en av dem man kunde lite på. Velsignet være hennes minne.

L. Lie.

50 år.

Skraphandler Magnus Johansen feiret 3. april sin 50-års fødselsdag. Han farer daglig om i byen i sin gode misjon: Å rydde op i skraphaugen og få nyttiggjort alt det som kan gjøres om i penger. Og det er utrolig hvad han får ut av det verdiløse. Også for ham er tidene flau og vanskelige; men han tar situasjonen med godt humør og kan i så måte være andre til et godt foredømme.

„Nu har jeg tenkt å utvide“, sier Johansen i en samtale. „Jeg vil prøve å få i gang en veritabel vårrengjøring i alle kott og krokker hvor gamle ting slenges vekk. Jeg må vel få det billig når det bare ligger i veien og aldri kan bli til nogen verdens nytte for eierne.“

„De burde vel heller ha betaling for å gjøre slikt.“

„Ja, men så vel går det nok ikke. Jeg er beredt på å betale slikt

som har nogen verdi, og jeg har endog tenkt å by mig til å kjøre det verdiløse på fyllingen gratis.“

„Det var et smukt tilbud.“

Magnus Johansen er født på Ski, arbeidet først som snekker og kom i 1898 på Lønviks Blindeskole. Han var fra 1899 vesentlig i farens møbelforretning. Etter et kortere opphold i Råde flyttet Johansen i 1911 til Sarpsborg, hvor han siden har arbeidet som salmaker og skraphandler. Han har slått sig igjennem den verden han ikke har fått lov til å se, med virkelig talent. Hadde han hatt øinene som kunde ha vært ham til hjelp, kunde meget sett anderledes ut for ham. Men han klager ikke. Han har det forunderlige gode humør og den vare fornemmelse som erstatter synet og gjør at han klarer sig selv tross pinaktige tider — mens mange med alle sansers fulle bruk må gi sig over.

(Efter «Glommen»).

Norges Blindeforbunds 11-te landsmøte.

Som antydet i hr. Herstads bekjentgjørelse i aprilheftet vil N. B.f.s 11te landsmøte bli holdt i tilknytning til Ø. B.s 25de årsmøte og jubileum på Oslo off. Skole for Blinde fra og med mandag 27. juni. Møtet kommer antagelig til å begynne kl. 9.30 fm. Om det kommer til å strekke sig over to eller tre dager, kan jeg ikke si før jeg får mer oversikt over saklisten. Saker som ønskes behandlet, bedes meldt til mig innen 20. mai. Vel møtt.

Jessnes den 21. april 1932.

Alf Arnesen.

Våre blinde.

I «Stavanger Aftenblad» som er en av de mest forståelsesfulle dagsaviser i vårt land når det gjelder de blinde, og som så ofte har slått til lyd for deres sak, finner vi dette vesle diktet som gir et så sant og godt uttrykk for hvordan forholdet virkelig er. Diktet var skrevet i anledning av den utlodning blindeforeningene i Stavanger nylig har holdt, og som bladet samtidig opfordret publikum til å besøke.

Mismot i mørket lurer,
og uvirksomt liv er tungt.
Bekymringer ansiktet furer
og knekker alt som er ungt.

Blindhet er hard å bære,
Men fyll den med arbeidets fest,

da vil den blinde dig lære
at selv har du vunnet mest.

For når du løser hans evner,
så får du en dyktig bror
som med dig fremad stævner
til beste for hjemmets jord.

Husstellkursus på Vestlandet.

I Ø. B. blev det både i 1930 og 1931 arrangert meget vellykkede husstellkurser for blinde kvinner. I år vil det også bli holdt et slikt kursus i V. B. Det begynner 20. juni og varer til 10. juli. Kurset som ledes av bestyrerinnen for Bergens kommunale Husmorskole, frk. Thorkildsen, holdes på

Fana Folkehøgskule, hvor man ved velvillig imøtekommenhet fra bestyreren, hr. Martin Birkeland, har fått overlatt de nødvendige lokaler for undervisningen. Deltagerne i kurset får også bo og spise på skolen,

Fra forskjellige land.

Sverige. Vi omtalte i et tidligere nummer at det i nogen tid har vært ført forhandlinger om en sammenslutning av De Blindas Riksförbund og De Blindas Förening. Under disse overveielser er imidlertid D. B. F.s styre kommet til det resultat at det vil være mer formålstjenlig å få D. B. F. omorganisert, slik at denne forening får lokalavdelinger rundt om i landet. På foreningens aprilmöte blev det i henhold hertil besluttet nedsatt en 7-mannskomite til å utrede dette spørsmål og eventuelt fremkomme med forslag.

I tiden 4.—30. juni vil det ved Blindeinstituttet på Tomtebodavägen bli holdt et vevekurs under ledelse av händarbeidslärerinnen ved instituttet frk. E. Blomberg. Kurset som bekostes av Kronprinsessan Margaretas Arbetsnämnd för de Blindas, kommer til å omfatte vevning av håndklær og andre grovere ting, særlig slikt som kan utføres av blinde uten større seende hjelp. Tallet av deltagere i kurset er satt til 12. De får fritt opphold, men må selv betale reisen til og fra instituttet. De som på forhånd har nogen kjennskap til vevning, og som tror at de vil kunne få omsatt sine varer, er fortrinnsberettiget til optagelse på kurset.

Danmark. For Dansk Blindesamfunds kretsmøter som holdes i denne måned og det senere i sommer følgende representantmöte (landsmöte), foreligger en rekke viktige forslag. Vi nevner nogen:

1) Det rettes henstilling til regjeringen om at staten i størst mulig utstrekning gjør sine innkjøp hos blinde av slike varer som disse kan utføre. Da den danske stat har vist stor forståelse for de blinde (den yder blandt annet årlig 35 000 kroner til omsetningen av deres arbeider), mener man det er berettiget håp om at også denne henstilling vil lede til et godt resultat.

2) Landsmötet forlenges fra to til tre dager. Den siste dagen nyttes i sin helhet til å dröfte spørsmålet om blindes beskjeftigelse. Til dette mötet innbys blandt annet representanter for regjeringen og for de forskjellige politiske partier.

3) «Dansk Blindesamfund» (foreningens medlemsblad som nu kommer ut to ganger om måneden), søkes gjennom forhandlinger med foreningen «Danmarks Blinde» slått sammen med det av denne utgivne ukebladet «Budstikken», slik at man på den ene siden kan få et større ukeblad og på den andre mer fart i boktrykkningen, særlig hvad aktuell litteratur angår.

4) Det søkes opprettet ett stort fond hvis renter skal nyttes til å yde blinde hjelp til start av selvstendig virksomhet, til anskaffelse og reparasjon av arbeidsmaskiner, musikkinstrumenter o. l., kort sagt til alt som kan gjøre det lettere for de arbeidende blinde å bli økonomisk uavhengige.

Finnland. Vi nevnte i et foregående nummer at De Blindes Hus i Helsingfors som følge av den derværende blindeforenings konkurs, var blitt overtatt av staten, og at det var fare for at de mange blinde som bodde i huset, måtte flytte ut. Til bygningen som blev færdig for nogen få år siden og er et veldig kompleks på 7—8 etasjer, hadde både staten og Helsingfors by bidratt med store summer. Da imidlertid såvel de finske stats-

makter som de kommunale myndigheter i Helsingfors ikke alene har sympati og forståelse for de blinde og deres tunge strev, men også er vidsynte og fremsynte samfundsøkonomer som skjønner at det absolutt i lengden er det billigste for det offentlige å hjelpe de blinde til å hjelpe sig selv, er det nu truffet en ordning slik at byens blinde har fått overlatt huset på særdeles rimelige vilkår. Såvidt vi skjønner, er det dannet et slags aktieselskap eller andelslag til å forestå eiendommens fremtidige drift. Resultatet av denne heldige løsning av spørsmålet er at de blinde får beholde sine leiligheter i huset og likeså de blindeinstitusjoner som har lokaler der.

Det er iår 25 år siden De Blindas Förbund i Finnland blev stiftet. Nogen jubileumsfestligheter blir det ikke på grunn av tidene; men man vil i stedet sette i gang en kampagne for å styrke forbundets økonomi.

Tyskland. I uken 13.—20. februar blev det i 75 tyske storbyer arrangert en propaganda- og opplysningsuke for blindesaken. Tiltaket blev overalt meget vellykket, og man venter det vil bli av den aller største betydning. Stillingen for størstedelen av Tysklands blinde er ytterst vanskelig i disse hårde tider, og mange lider likefrem nød. En av propagandaukens hovedopgaver var derfor å klarlegge både for myndighetene og almenheten nødvendigheten av at det offentlige ydet dem mer effektiv støtte enn hittil, skjønt sammenlignet med Norge gjøres det både av riket, enkeltstatene og kommunene beundringsværdig meget for de blinde i Tyskland. Blandt annet blev det sendt 6000 henstillinger til medlemmer av Riksdagen, de forskjellige landager, bystyres osv., og da Det Rikstyske Blindeforbund som forestod arrangementet av Blindeuken, er meget vel fornøiet med resultatet, kan vi vel gå ut fra at henstillingene har møtt forståelse hos myndighetene, og at det tyske folks sympati for de blindes tapre og vanskelige livskamp er blitt ytterligere styrket.

Direktøren for Siemens-Schuckertverkenes Kleinbauwerke i Berlin, hr. Paul Perls, hvis storstilte arbeide for å skaffe blinde beskjeftigelse i industrien har vært utførlig omtalt her i bladet, er nylig som anerkjennelse for dette arbeide og sine fortjenester av tysk industri i det hele blitt utnevnt til æresdoktor ved universitetet i Jena. Siemens-Schuckertverkene var den første industrielle bedrift i Tyskland som på optak av direktør Perls begynte å anta blinde arbeidere. Han var blitt interessert for saken gjennom sitt samvær med den berømte øienspesialist prof. Silex, starteren av Krigsblinde-skolen i Berlin. Etterat enkelte vanskeligheter var overvunnet, gikk forsøkene ved Siemens-Schuckertverkene forbausende godt, og det blev stadig nyttet flere og flere blinde i de forskjellige avdelinger. Under henvisning til de utmerkede resultater han hadde opnådd, har direktør Perls senere vært utrettelig i sin propaganda for å skaffe blinde arbeide i industrien. Han har latt opta og fremvise films, holdt foredrag og skrevet utallige artikler i dags- og fagpressen. Følgen er at flere og flere storindustrielle bedrifter er begynt å beskjeftige blinde. Før den siste depresjonen slo inn for et par år siden, var tallet av blinde industriarbeidere i Tyskland ca. 2000. Nu er naturligvis også mange av dem blitt brødløse; men skepsisen overfor blinde som industriarbeidere er for alltid ryddet bort i Tyskland, og efter hvert som de økonomiske forhold bedrer sig igjen, vil tallet av blinde i industrien på ny stige hurtig. Direktør Perls har iallfall ikke den minste tvil i så måte.

England. Ifølge en nylig offentliggjort opgave var tallet av blinde i England som hadde fått frie radiolicenser 28 981 til utgangen av 1931. Det er en meget betraktelig stigning siden året før.

I en del engelske blindeskoler er det i den senere tid gjort forsøk på å lære elevene å skrive almindelig skrift. Blindelærerhøiskolen i London har nu nedsatt en komité som skal gjennomgå de opnådde resultater, søke å finne de beste fremgangsmåter for opplæringen og den mest passende bokstavformen. — Når blinde skriver noget som skal leses av seende (sig imellem bruker de punktskriften), skjer det enten i et spesielt apparat eller på en vanlig skrivemaskin. Imidlertid er det av stor praktisk betydning for den blinde at han lærer å skrive iallfall navnet sitt med hånd, så han selv kan undertegne kvitteringer, brever o. l. (apparat- eller maskinskrift er jo ikke gyldig i slike høver). Som meddelt av bestyrer Røsegg for en tid siden, har man også ved Oslo off. Skole for Blinde gjort vellykkete forsøk med å lære elevene vanlig håndskrift.

Irland. Under den nettop avholdte musikkfest i Belfast seiret en blind kunstner, barytonsangeren Mr. J. H. Sharpe, i den såkalte Rose Bowl-konkurranse. I denne får bare den beste solisten i de forskjellige grupper være med (baryton, tenor, bass, sopran, mezosopran og alt). Det er første gang en barytonsanger har vunnet prisen siden denne årlige, hårde, men edle kappestrid begynte i 1924. Mr. Sharpe's seier er derfor så meget mer bemerkelsesverdig.

Amerika. Blandt den mengde telegrammer Mrs. Ziegler mottok i anledning av «Ziegler-Magazine's 25-årsjubileum (se aprilheftet av «Blindesaken»), var også et fra president Hoover hvori han takket henne varmt for hennes edle tiltak som hadde skapt lys der hvor der før var mørke. Tidsskriftet som hun på en så storstilet måte dekket alle omkostninger for, var blitt de blindes øine ut mot den store verden. Presidenten sluttet sin hilsen med å uttale de varmeste ønsker om rik signing for Mrs. Ziegler for det hun her hadde gjort.

Til de blindes venner.

Det hender stadig at enkeltpersoner og institusjoner samler inn penger til en blind eller til blindesaksarbeidet uten at de blindes organisasjon har noget med det å gjøre. Da det er ganske umulig å føre nogen kontroll med slike innsamlinger eller med hvorledes de innkomne penger blir brukt, vil vi gjerne be alle som akter å sette i gang slike innsamlinger, at de på forhånd samrår sig med den lokalavdeling av Norges Blindeforbund innen hvis distrikt innsamlingen settes i gang. Nordenfjeldske Blindeforbund har sitt arbeidsområde fra Finnmark til Romsdal, og formannen er lærer Halvdan Karterud, Blindeskolen, Trondheim. Vestlandske Blindeforbund arbeider fra Sunnmøre til Vest-Agder med formann bibliotekar H. E. Gjøn, Bergen. Østlandske Blindeforbund har området Aust-Agder til Hedmark, formann sykegymnast Erling Herstad, Oslo. Hos en av disse menn vil alle interesserte få alle opplysninger

om vårt lands blinde som kan gives. Legg nøie merke til forbundenes navn, så det ikke skjer forveksling.

Jessnes i april 1932.

Alf Arnesen,

formann i Norges Blindforbund.

Bedes optatt i flest mulig av landets aviser.

Fra Nærbø.

Ifjor hadde Rogaland Blindelag ved frk. Sandved, Bryne, laga ei tilstelling i Jadarheim. Frammøtet og interessa var bra, og frk. Sandved fann det tenleg å ha ei tilstelling i år og. Handelslaget har havt utstilling av blindearbeid, og elles har skuleborn og andre drive med loddsal.

Laurdag 2. april skipa Blindelaget til møte i Jadarheim, og det synt seg at interessa var heller større i år enn ifjor. Det møtte umlag 200 menneske, og vinninga vart større enn ifjor. Elles var det mykje gildt både til å høyra og sjå. Frk. Sandved greidde fyrst ut um blindesaka, denne saka som det offentlege tykkjest skyna so lite på. Sidan vart det synt fram eit lite spelstykke, «Askepott». Frk. Sandved og frk. Tu las upp dikt.

Heile tilstellinga vitna um at det låg mykje både av godvilje og arbeid bak. Bunadene til spelstykket var eit storarbeid berre dei; men frk. Sandved sine store og små hjelparar tyktest berre å vera glade fordi dei fekk gjera noko for saka. Til slutt var det utluting av ein del arbeid frå blinde. Alt dette vene arbeidet syner at dei blinde treng ikkje leva av offer; men då må folk spyrja meir etter arbeidet deira. So takka frk. Sandved for fram-møtet og hjelpa, og ho vona at neste år skulde det verta ei samcome av same slaget.

(Etter «Stavanger Aftenblad»).

+

Signe Nilssen.

Atter har vi mottat et sørgebudskap frå Haugesund. Denne gang er det en av våre unge kamerater som plutselig er rykket bort, nemlig frk. Signe Nilssen som avgikk ved døden natt til 2. april på Haugesunds sykehus. Hun hadde i lengre tid vært sykkelig, men var nu såvidt i bedring at man håpet hun vilde komme sig igjen. Imidlertid fikk hun i påsken et tilbakefall og måtte tredjedag innlegges på sykehuset. Nu avtok kreftene hurtig; men at det skulde gå så så fort, hadde likevel ingen ventet.

Frk. Nilssen var født i Haugesund 10. november 1908. Gjennom meslinger i hennes tidlige barndom blev synet betydelig svekket; men hun klarte å gjennomgå folkeskolen helt ut. Litt efter konfirmasjonen begynte synsevnen å avta mer og mer, og i 1925 blev hun fullstendig blind. Samme året begynte hun på arbeidsskolen for blinde kvinner i Oslo, hvor hun var i vel to år. Hun måtte avbryte opholdet der på grun av sin mors sykdom. På sko-

len lærte hun blandt annet maskinstrikning. Frk. Nilssen var en av de aller dyktigste blandt våre unge blinde kvinner, bramfri og sympatisk i all sin ferd. Budskapet om hennes tidlige bortgang er av kameratene mottatt med dyp vemod. Fred over hennes minne!

E. I.

Vår annen blinde teolog blir ordinert.

Norges Blindeforbunds ansøking om ordinasjonstillatelse for fungerende reisesekretær i Østlandske Blindeforbunds distrikt, hr. kand. teol. Ragnv. Overvoll, er i statsråd 9. april innvilget. Vi vet ennå ikke når ordinasjonen kommer til å finne sted, men det blir forhåpentlig i løpet av sommeren. Hr. Overvoll reiser for tiden i Gudbrandsdalen.

Alle «Blindesaken»s lesere vil sikkert med mig ønske ham til lykke.

Alf Arnesen.

Efterat ovenstående var satt, har vi fått vite at hr. Overvoll sammen med 8 andre teologiske kandidater 29. april blev ordinert i Vår Frelses Kirke av biskop Lunde, assistert av domprost Hille og en rekke prester. Saken gikk således hurtigere enn antatt. Vi ønsker hr. Overvoll hjertelig til lykke med ordinasjonen og håper i neste nummer å kunne gi en biografi av ham.

R e d.

En blind engelsk dagbladredaktør.

En blind mann, Mr. William Christofer Leng, er for kort tid siden blitt utnevnt til juridisk æresdoktor ved det berømte St. Andrew-universitetet i Skottland, det samme universitet som Fridthjof Nansen litt før sin død blev æresrektor ved.

Mr. Leng er en sønn av avdøde Sir John Leng, tidligere parlamentsmedlem for Dundee. Han fikk sin utdanning i Dundee og Edinburgh. Derefter studerte han i 5 år journalistikkens teknikk i London, Glasgow og Edinburgh. Leng opholdt sig også i mange måneder i Frankrike og Tyskland før han blev leder av et av de største avisforetagender i Dundee.

For over 20 år siden blev Mr. Leng rammet av den hårde skjebne å miste synet. Dette minsket imidlertid langt fra hans interesse for offentlige spørsmål, nei, det stimulerte ham tvert imot til enda mer intenst arbeide.

Mr. Leng kom snart inn i blindesaksarbeidet som han studerte i alle dets grener. Det var derfor ganske naturlig at han blev medlem av den første rådgivende regjeringskomité for blindesaksspørsmål i Skottland. Denne komitéen blev opnevnt i 1920 i forbindelse med den samme året av parlamentet vedtagne The Blind Person's Act. Loven som avdøde Sir Arthur Pearson (blind) var den fremste forkjemperen for, pålegger stat og kommune store forpliktelser til å ta sig av blindes undervisning og utdanning, til å oprette og drive verksteder og utsalg, til å støtte biblioteker og bok-, musikk-

og avistrykkningen, for blinde osv. samt til å yde alle ubemidlede blinde over 50 år en årlig pensjon (for statens vedkommende er denne 10 shillings ukentlig, mens kommunenes tillegg kan variere). En lignende komité som den skotske blev opnevnt for England og Nord-Irland.

Videre har Mr. Leng vært formann i direksjonen for The Royal Dundee Institution for the Blind som han har samlet store fonds til. Resultatet er ikke bare at undervisningen er blitt i høi grad forbedret og skolens utstyr helt førsteklases; men det kan også betales meget mer enn før til de mange blinde arbeidere på verksteder som er knyttet til skolen.

Tyske blindeskoleelevers sportsprestasjoner.

Vi omtalte for en tid siden noen meget fine sportsprestasjoner av tyske blindeskoleelever. Idag skal vi fortelle om et par som er enda bedre. Det gjelder denne gang to medlemmer av Turn- og Sportsforeningen „Vorwärts“ („Fremad“) ved blindeskolen i Breslau som har erobret Det Rikstyske Idrettsforbunds merke på 5 forskjellige felter.

Herbert Steiner, født 17. november 1912 i Brieg nær Breslau: I. 300 m. svømning: 8 minutter, 58 sek. II. Lengdesprang: 4,98 m. III. 400 m. løp: 63,6 sek. IV. Kulestøt (15 kg.) fra venstre til høyre: 9,05 m. V. 25 km.s marsj med 12,5 kg.s pakning: 3 timer, 42 min., 57 sek.

Gerhard Mutke, født 10. august 1911 i Breslau: I. 300 m. svømning: 8 min., 30 sek. II. Lengdesprang: 4,77 m. III. 400 m. løp: 67,5 sek. IV. Kulestøt (15 kg.) fra venstre til høyre: 9,21 m. V. 25 km.s marsj med 12,5 kg.s pakning: 3 timer, 42 minutter, 57 sekunder.

Det Rikstyske Idrettsforbunds krav for opnåelse av merket er følgende: I. 300 m. svømning: 9 min. II. Lengdesprang: 4,75 m. III. 400 m. løp: 68 sek. IV. Kulestøt (15 kg.) fra venstre til høyre: 9 m. V. 25 km.s marsj med 12,5 kg.s pakning: 4 timer, 10 min.

Når marsjtiden er akkurat den samme for de to, antar vi det kommer av at de gikk sammen. Man pleier nemlig å få lov til å gjøre det når den ene er helt blind.

Turn- og Sportsforeningen „Vorwärts“ som bare er tre år gammel, har fått god tilslutning blandt blindeskolens elever. Forleden gav den en flott offentlig opvisning i de forskjellige øvelser. Opvisningen som kunde glede sig over et tallrikt publikumbesøk, vakte stor og berettiget oppmerksomhet.

Betydningsfullt møte av tyske blindelærere og blindesaksforkjempere.

For nogen tid siden blev det på statsblindeskolen i Steglitz ved Berlin holdt et betydningsfullt møte av lærere og lærerinner ved denne skolen og den kommunale blindeskole i Berlin samt av kandidater ved den til statsblindeskolen knyttede avdeling for utdanning av fremtidige blindelærere. Videre var til møtet innbudt fremstående kvinnelige og mannlige representanter for det praktiske og intellektuelle blindesaksarbeides forskjellige grener, seende og blinde.

Lærer Falius, Hamburg (blind), åpnet møtet med et kort foredrag om den historiske utvikling av de blindes selvhjelpsorganisasjoner og om de muligheter blindeskolenes lærere har for å være de blindes rådgivere og hjelpere etter endt skolegang. — Blinde-lærerkandidat Thömmes understreket sterkt de av hr. Falius fremholdte synsmåter. Det var en absolutt nødvendighet for blindelærerne at stå i stadig og nær kontakt med de blinde ute i livet. Da først vilde lærerne få det rette begrep om hvad synsmangelen virkelig innebærer, om de vanskeligheter blindheten fører med sig, men også om de muligheter blinde har på så mange felter. Først med et slikt kjennskap til de frukter undervisningen hadde båret, til de resultater de blinde hadde opnådd, og de erfaringer de hadde gjort i det praktiske liv, først med et slikt kjennskap vilde blindeskolene kunne gi sine elever den riktige opdragelse og utdanning.

Fra de forskjellige talere, deriblandt overlærer dr. Peiser, dr. Strack og Schmidt, Steglitz, direktør Niepel og dr. Gäbler-Knibbe, Berlin, og dr. Strehl, Marburg, blev det gjort betraktninger over blindevesenets utvikling frem gjennom tidene og særlig over fremgangen i de to siste tiårene, over blindepedagogikk og blindepsykologi og over ønskeligheten og betydningen for begge parter av et intimt samarbeide mellom de blinde ute i livet og blindeundervisnings folk.

For de mange tilstedeværende av slike som har mistet synet som voksne, var det mest interessante at det blev fastslått at man på ingen måte må betrakte dem som „firesansede“. Skjønt de har fått ødelagt det ytre synsapparat, er de av synsinntrykk fremkalte sjelelige forestillinger helt i behold. Videre blev det fastslått at hos de normale åndelig utrustede som blir blinde i ungdommen, danner det sig gjennom inntrykk som mottas gjennom de andre sanseorganer, forestillinger som dekker det den seende oppfatter gjennom øiet. Dette påviser også prof. dr. Petzelt (tidligere overlærer ved blindeskolen i Breslau) på en meget treffende måte i sin bok „Das Problem der Blinden“ (Verlag Kurt Stenger, Erfurt). Professoren forkaster her den av Pocke og Moliniaux hevdete læren som er bygget op på grunnlag av Leibniz og særlig Kant.

Skjønt det ikke blev tid til nogen mer inngående drøftelse av

de mange viktige spørsmål, bragte kvelden likevel et stort resultat: Blinde og blindepedagoger kom hverandre nærmere, lærte å forstå hverandre og skiltes med ønske om at det samarbeide som her var begynt til beste for de blinde og deres sak, måtte bli fortsatt, skriver „Die Blindenwelt“.

En strålende engelsk musikkbegavelse.

Vi omtalte i 1928 at en ung blind engelsk musiker, Mr. Alec Templeton, ved en landsomfattende konkurranse i pianospill, arrangert av storbladet «Daily Express», vant annenpremien (et førsteklases flygel og æresdiplom). Hvor glimrende denne bedrift var, skjønner man best når man hører at i konkurransen som blev holdt samtidig i alle større byer, deltok ikke mindre enn 20,000. Senere har Mr. Templeton studert ved The Royal College of Music i London hvor han nettop har tatt den mest strålende eksamen. Mens han opholdt sig ved Colleget, vant han først en premie på 30 pund for pianospill og derefter en premie på 10 pund for komposisjon. Akkurat nu har han ved en stor musikkfest i London erobret en ny premie for komposisjon og to førstepremier i pianospill ved musikkfesten i Epsom.

England, hvor de blindes musikkutdannelse alltid har stått meget høit, ikke minst takket være den ypperlige undervisning som blir gitt ved det av avdøde Sir Francis Campbell (blind) oprettede Royal Normal College and Musical Accademy for the Blind, London, har hatt og har mange fremragende blinde musikere. Vi behøver i så måte bare å nevne organisten og komponisten Mr. William Wolstenholme som døde ifjor, og Dr. Ernest Whitfield. Begge disse står i aller første rekke innen britisk musikkliv, både som utøvende kunstnere og som komponister. Det er ingen tvil om at Mr. Templeton som ennu bare er 25 år gammel, vil nå like langt, kanskje lenger.

Hvad Dr. Whitfield angår, kan det for øvrig nevnes at han også er sterkt politisk interessert og har deltatt meget i det offentlige liv. Ved siste parlamentsvalg var han i sin krets stillet som Arbeiderpartiets kandidat. Som tilfellet var med så mange andre arbeiderrepresentanter denne gang, rakk han ikke op i 1931; men den energiske, rikt begavede doktor kommer nok igjen ved næste korsvei.

Formanns-, sekretær- og kassereradresser.

Norges Blindeforbund: Formann kurvmaker Alf Arnesen, Jessnes; tlf. Furnes central pr. Hamar. Sekretær dr. H. G. Dethloff, Nygårdsgt. 2, Bergen, tlf. 1029. Adj. sekretær hr. T. Hjelmtveit, Bergsliensgt. 13, Oslo; tlf. 62177. Kasserer frk. Sigrid Sverdrup, Skovveien 5, Oslo; tlf. 41243.

Nordenfjelske Bfb., Trondheim: Formann lærer Halvdan Karterud, Blinde-skolen; tlf. 4317 k. Sekretær fru Agnes Wolmar, Dronningensgt. 11; tlf. 3169. Kasserer bokholder Gustav Dybvig, Ø. Møllenberggt. 66; tlf. 4244 b.

Vestlandske Bfb., Bergen: Formann bibliotekar H. E. Gjøen, Rosenkrantzgt. 5; tlf. 3871. Sekretær dr. H. G. Dethloff, Nygårdsgt. 2, Bergen. tlf. 1029. Kasserer lærer O. A. Holen, Sandvikslien 3; tlf. 2023.

Østlandske Bfb., Oslo: Formann sykegymnast Erling Herstad, Langesgt. 7; tlf. 10197. Sekretær frk. Sigrid Sverdrup, Skovveien 5, tlf. 41243. Kasserer dr. med. I. Schjøtz, Langesgt. 7, Oslo; tlf. 22067.

Rapport fra Flydal.

Fra og med 31. mars blindesaksmøter på følgende steder: 31. mars Tornes i Frenen, Romsdal. — 2. april Bud i Romsdal. — 3. Vevang i Nordmøre. — 5. Øyen Krets, Svanviken. — 6. Meek på Averøy. — 8. Kvernes i Nordmøre. — 9. Blindesakskvell på Tingvoll. — 11. Fjøsøide i Nordmøre.

På Tornes fikk jeg høre til å hilse på organist Magnus Brokstad. Han har i vinter vært nokså dårlig, men var nu ganske frisk og kjekk. Brokstad bad mig hilse alle som kjente ham. Særlig var det dem som hadde vært hans skolekamerater som han best husket, og han vilde gjerne vite hvor de og de var, og hvordan de hadde det. — På Tornes var godt fremmøte. Det blev loddet ut en del arbeider, og merkelig nok blev lensmannsfamilien Årønes vinnere av samtlige 4 ting. — Næste dag var møte berammet i Stavik, men det måtte sløifes som følge av dårlig vær og et enda dårligere føre. — Kom til Bud lørdag, hvor møte blev holdt i Vidar Ungdomslag. Søndag med bil til Farstad, to mil i ekstra umulig føre. Etter å ha hatt et mindre godt hus på Farstad fortsattes til Vevang, og der var fullt hus. På Vevang gikk også de medbragte saker fra utsalget ganske godt, og Vevang Handelslags bestyrer bestilte straks en del strømper.

På Kvernes bodde jeg hos sogneprest Angvik som gav mig flere gode opplysninger om forholdene på Averøy og det ytre strøk av dette vidstrakte felt som hører inn under Kvernes prestegjeld.

Så kom jeg 9. april til Tingvoll og tok der som før inn til snekker Saltbones, som også var den som hadde fått arrangert den meget vellykkede Blindesakskveld. Med bistand av en del damer, deriblandt Saltbones' svigerinne frk. Kristine Hegerberg, lyktes det å få til en fest som var både godt besøkt og gav et pent økonomisk resultat. Det var på forhånd solgt en del av de varer jeg hadde med. Et musikklag under ledelse av Gunnar Brekken sang og spilte flere vakre nummer, og dette bidrog meget til det koselige samvær.

Saltbones bad mig hilse alle kjente. Han driver daglig på sitt snekkerverksted og er alltid den samme stillfarende, rolige mann som det er en glede å få komme til. Vilde alle andre blinde i likhet med Saltbones ta fatt, så vilde det bli mange lignende Blindesakskvelder utover i våre bygder.

16. april 1932.

Karl Flydal.

Nordenfjelske Blindeforbunds 32-te årsmøte

holdes på Dalen Blindeskole, Trondheim, mandag 20. og tirsdag 21. juni. Alle tilreisende får bo og spise gratis på skolen fra søndag ettermiddag til onsdag formiddag. Alle som melder sig til å bo på skolen, må avgi erklæring om at det ikke er smittsom sykdom i deres hjem. Etter fleres ønske vil også i år navnene på utenbys deltagere i årsmøtet bli offentliggjort i «Norges Blinde». Derfor må alle melde sig straks. Alle som ønsker jeg

Glem ikke

Illustrert Familieblad

ukens glede for voksne og barn.

En mængde restbeholdninger av $\frac{1}{4}$ Lin

DÆKKETØI

sælger vi nu overordentlig billig

hvoriblandt

340 dus. Servietter 60×60 cm. kr. 13.50 pr. dus.

Duker av $\frac{1}{2}$ Lin

95×95 cm.

115×116 cm.

150×180 cm.

Kr. 2.25 pr. stk.

Kr. 3.50 pr. stk.

Kr. 7.25 pr. stk.

Kr. 8.50 pr. stk.

Kr. 9.75 pr. stk.

150×210 cm.

150×240 cm.

Brødrene Dobloug

Stort Utvalg i

Dame, Herre og Barnekonfektion

Skotøi - Tricotage - Pyntesaker

Dame- og Herrehatter

Se våre vindusutstillinger

Gunnerius Pettersens Magasin

Storgt. — Brogt.

H. A. BRUN ^{A/s}
BAKERI

BOGSTADVEIEN 30

TELEFON 64514

skal søke om fribillett eller moderasjon med dampskibsselskapene for dem, må gi nøiaktig beskjed om fra hvilket stoppested billetten skal gjelde, og hvilket selskap som kan søkes. Med Nordenfjelske og Vesterålske får vi neppe mer enn 50 pct. moderasjon. De som under disse omstendigheter ikke kan komme avsted uten bidrag av forbundet, må samtidig sende søknad om hvad de trenger. I den utstrekning forbundets økonomi tillater det, vil slike søknader bli innvilget, og beskjed herom vil bli gitt i god tid. De som ønsker å bli møtt, må opgi senest en måned på forhånd møtetid, båt navn, kai, stasjon.

Saker som ønskes behandlet på møtet, må være styret i hende minst en måned før årsmøtet.

Jeg vet at også dette år vil alle som på nogen måte kan, gjøre sitt til at vi får et interessant og lærerikt møte og et hyggelig kameratstevne.

Halvdan Karterud.

Aftenposten

Norges største og mest utbredte avis

Det populære 24-sidige
A magasinet følger
hver lørdag som bilag

Av mit rikholdige utvalg anbefales:

Snekkerverktøi, Treskjærerverktøi

Bokbinderverktøi, Salmakerverktøi

Kurvmakerverktøi, Mekanisk verktøi

Løvsagverktøi, Løvsagmaskiner

Ingwald Nielsen

Torvgaten 4, OSLO

PETTER A. PEDERSEN

Niels Juelsgt. 27 — OSLO

KJØT — FLESK — PØLSEVARE

Telefon: 41494. Kun 1ste kl. varer til dagens priser. Privat: 66067.

HOTEL ASTORIA (BYES HOTEL)

OSLO — AKERSGATEN 21

Nyt, moderne hotel i centrum. Like ved Stortinget. Ved trikkeholdeplass fra Øst og Vestbanen. 80 nymonterte værelser, hvorav en række med bad. Varmt og kaldt vand paa samtlige værelser. Elevator. Telefon Absolut 1ste kl. sengeutstyr. Moderate priser. Telefon centralbord 13770.

M. Rummelhoff Hansen

Murmester

Trondhjemsveien 59, Oslo

Telefon 82238

Brødrene Rosenlund A SKolonial - Frukt - Delikatesser
BERGEN*Specialiteter:* **Victoria Kaffe - Visit The**

Bruk kun

Kvalitetspapir

De representeres utmerket ved

Alvøens Papirfabrik's*fabrikata.***Dr. med. øienlæge****BIRGER MALLING****Bergen****WERGELAND
TRANSPORT***Telefoner: 1781—1723***FLYTNING — TRANSPORT
PAKNING — MØBELLAGRING****ANTON M. OLSEN***Urforretning — Bergen*

Etabl. 1907

*Telefon 3035 anbefales Olav Kyrresgt, 1***Dr. med. I. Schiøtz****Øienlæge. — 11—3**Langes gt. 7 (vis a vis Riks-
hospitalet). Oslo.**Tandlæge****Bj. Ohleng-Hee**Dronningensgt. 32 II — Oslo
Telefon 11471.**Øienlæge Hørven**

Teatergt. 3. Oslo

12—3 og 1/26—1/27

Telefon 24786.

A S Petersen & Dekkes Tricotagefabriker**Hop pr. Bergen**

Forlang

„Pedek“ Tricotage

og vore andre gode Kvaliteter i Uld og Bomuld

Marmara

— Tyrkisk cigaret —

1 krone pakken**M. Glotts Tobaksfabrik.****Oslo**

Vestlandets største

Mode-, Manufaktur- & Utstyrsmagasin

Engros og detalj

a/s Sundt & Co

MOHR & GIERTSEN

BERGEN

KOLONIAL

en gros

Specialitet:

Brændt Kaffe

Rikstelefon 0647 k

RADIO!

Største udvalg av apparater og høitalere. Deler for selvbyggere
samt billige og gode telefoner.

Faglig betjening.

RADIOCENTRALEN A S

Marken.

Telf. 4070.

Bergen.

MANUFAKTUR

Engros & Detalj

Joh. Petersen
Kløverhuset

HANDELSTRYKKERIET ^A S

Lars Hillesgate 17

Alle Slags Tryksaker

utføres hurtig og billig

Telefon 2 2 6 0

Telefon 2 2 6 0

Bergens Privatbank

Oprettet 1855

Bergen — Oslo — Haugesund

Kapital kr. 25,500,000.00

Penge mottas til høieste forrentning. Inkasso besørjes overalt. Checks paa ind- og utland kjøpes og sælges. Fremmed mynt veksles. Reiseakkreditiver utstedes. Formuer forvaltes. Aktierr og obligatione omsættes.

Alle bankforretninger utføres.

SOFIE HØIGJELLE

Kjød- &

Pølseforretning

TORVGATEN 2

Telefon 0970 — 3748

Oscar Spurchelands Legat til Østlandske Blindeforbund.

De disponible renter av dette legatt skal utdeles før Sankthans, og ansøkninger bedes derfor sendt mig innen 20. mai d. å. Ifølge legatet skal kristeligsinne håndverkere eller håndens arbeidere foretrekkes. Gi klare og greie opplysninger i ansøkningsen, så styret lett kan bedømme dem.

Erling Herstad.

Det norske Missionsselskap

„Norsk Missionstidende“ utk. hver uke. Koster i posten kr. 5.00 pr. aar.
 „Missionsselskapets Barneblad“ utkommer 2 ganger maanedlig. Koster
 i posten kr. 2.00 pr. aar, 10 ekspl. under en adresse kr. 1.75. Mindst
 50 eksemplarer kr. 1.50. Abonnenterne paa barnebladet faar juleheftet
 „Glade Jul“ eller „Glade Jol“ gratis.
 Bladene kan bestilles ved alle postanstalter og i eksped. i Stavanger.
 Kjøp vor missionsliteratur og juleheftene „HELLIGE JUL“, „GLADE JUL“ og
 „GLADE JOL“, Missionsselskapets avrivningskalender.

Missionsselskapets Bokhandel,
 Stavanger.

SAMVIRKE = BERGEN

Kolonialforretninger

Eget Bakeri — Kjøttforretning & Pølsetabrik

Laveste nettopriser. Kun kontant. Aapent for alle.

Utsalg:

Øvregaten 17
 Søndre Alm. 2. Sandviken
 Fjøsangervei 33
 Solheimsgaten 46
 Idrætsveien 52, Nymark
 Repslagergaten 27

Nordnæsgaten 2
 Baneveien 20
 Haakonsgaten 27
 Arbeidergaten 7, Eidemarken
 Nye Sandvigsvei 48 a, Kjøttforr.
 Konsul Børsgate 30

Altid det bedste udvalg i SKO

for damer, herrer og barn

PRIMA KVALITETER

MODERNE UTSTYR

Prima fedtlædersarbeide

Stavanger Skofabriks Utsalg

Domkirkegaten.

Oslo Sparebank

— Oprettet 1822 —

Øvre Slotsgate 3 — Oslo

J. W. JAMESON ^{A/S}

Postboks 599 — Tlf. 21 571 - 25 522 — OSLO

Møbelstoffer og stopningsmateriel engros

Børs Café & Restaurant

Strandgaten 15 og Strandkaien 12

Byens mest moderne lokale.

Det bedste sted efter teatertid.

Utmerket musik.

Billige priser.

Telefoner: 2916 — 6181 — 1973.

BLINDESAKEN

MÅNEDSSKRIFT FOR DE BLINDES VENNER

UTGITT AV „NORGES BLINDEFORBUND“

Redigert av

Edvard Imsdahl, Rosenkrantzgaten 5, Bergen

Telefon 3871

Nr. 6.

Juni 1932

21 årg.

Innhold: Ragnvald Overvoll. (Med bilde). — Rapport fra Flydal. — Iale ved frk. Ruth Markussens bære. — De blinde som leder de blinde. — Svensk blind tar doktorgraden. (Med bilde). — Oslomøtene. — Bibliotekvesenet for blinde i Amerika. — Strålende bedrift av blind pianist. — Et helteliv. — Sakliste for Nordenfjellske Blindeforbunds 32te årsmøte 20.—21. juni 1932. — Blinde stenografer hevder sig fint. — Formanns-, sekretær- og kassereradresser.

Tekst på annonsider: Namdalsbrev. — Besøk hos svenske og danske kamerater. — Lovende plog opfunnet av en blind. — Gudstjenester ved pastor Overvoll. — 50 pct. moderasjon. — Møtereferater. — Sakliste for Vestlandske Blindeforbunds 28de årsmøte.

Les annonsene og gjør Deres innkjøp hos våre averterende.

Kolonial — Fetevarer — Frugter

En gros

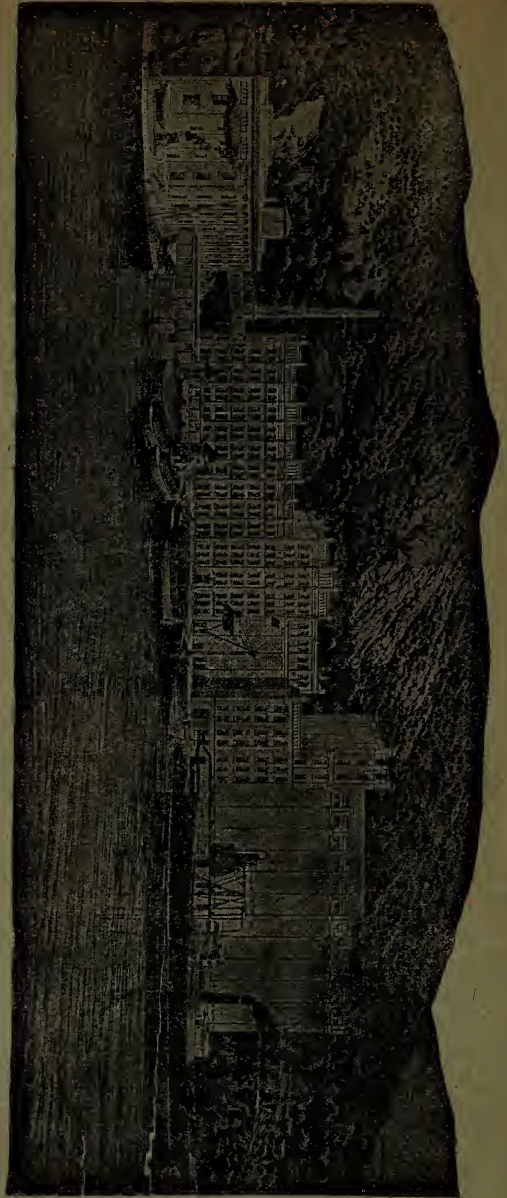
JOHAN AKSDAL

Kontor og lager: Hollendergaten 11 — BERGEN.

K O K S og G A S

er de i nationaløkonomisk henseende mest fordelagtige varmekilder. **K o k s** er det billigste og **g a s** er det greieste og mest praktiske av alt brændsel. Man gavner landets økonomi ved at bruke 'gas' og støtter derved den norske koksindustri.

BERGENS GASVERK.

VAKSDAL, MÖLLE.
BERGEN

KONTOR

**MASKINER
SYSTEMER
MØBLER
REKVISITA**

Telef.: 6550

JACOB L. BERSTAD

Strandgt. 10

— 2960 **FIRMAET FOR MODERNE KONTORORGANISATION** BERGEN

Bøker — Papirvarer

Subskription paa alle bøker tegnes.

Kr. Madsens bokhandel

Tyskebryggen 5 (Leppen)

Telefon 1482

**A
S Petersen & Dekkes Tricotagefabriker**

Hop pr. Bergen

Forlang

„Pedek“ Tricotage

og vore andre gode Kvaliteter i Uld og Bomuld

Namdalsbrev.

Efter i ca. 3 uker å ha streifet om i Bjørnør og Flatanger kom jeg lørdag 7. mai til Bangsund, hvor det søndag 8. mai blev holdt et blindesaksmøte, og her var det lærer Nils Grav som var mig behjelpelig med å få dette i orden. Bangsund ligger i Klinga herred, ca. 17 km. fra Namsos. Det er i Bangsund et større sagbruk, og det er dette som særlig skaffer brød til stedets befolkning.

Kom til Namsos mandag 9. mai og hadde et møte om tirsdagen i Namsos Bedehus. I god tid forut hadde jeg henvendt mig til fru kjøbmenn Julie Johansen som hadde satt sig i forbin-

<i>ELEGANTE OG MODERNE TRYKKSAKER!</i> Dreyers Grafiske Anstalt Stavanger.	Possement Besætning til Møler, Portierer, Lampeskjermes, Servietter <i>Frynser — Agramaner Snorer</i> H. ter Jungs Eftf.
<i>Forlang</i> SÆBEPULVER 116 S. Mauritzens Sønner Stavanger.	Damefrisersalon „MARCEL“ Strandgaten 1, Bergen HAAR- & SKJØNHEDSPLEIE
Spis: Gylne Havrenøtter Sundt og nærende.	Øienlæge Smedsrud Stavanger Drooingensgt. 2. Kontortid 11—2 Telefon 1240

delse med formannen i Indremisjonens Ungdomsforening hr. Skillingstad, og denne tok sig av saken. Det gikk ganske godt, og vi vil nok også for fremtiden i ham få en god støtte ved eventuelle arrangements i Namsos. Jeg nyttet høvet til å besøke kurv-maker Anderson som nu i flere år har vært bosittende i Namsos. Han var i godt humør og hadde litt å gjøre; men han som de fleste andre hadde intet imot å få mer av arbeide. Anderson var nylig flyttet. Han hadde en kjekk leilighet og verksted i samme hus. Fru Anderson leder et pikekor hvor ca. 30 unge piker deltar, og dette vakre koret assisterte på det møtet som vi hadde om tirsdagskvelden. Det er ikke usannsynlig at der kan bli dannet en forening; men foreløpig kan man ikke med sikkerhet si hvordan det vil lage sig.

Det viste sig så nær under pinsen å være vanskelig å få ha nogen møter. Jeg var fredag før pinse på Vie Skole i Grong hvor det var to av de største klasser, ca. 55 barn. Her var det lærer Hildrum som var så elskverdig å gi plass for mig en times tid. — Fra Vie kjørte jeg samme dag til Snåsa der jeg var så heldig å få ha møter både første og annen pinsedag. Fra Namsos satte jeg mig i forbindelse med lensmannen i Snåsa, og han var særdeles elskverdig og tok sig av det videre arbeide. Neste dag fikk jeg så beskjed om at det var bragt i orden med et foredrag på Snåsa og et på Jørstad i Snåsa. Turen dertil angrer jeg ikke på. Jeg traff der svært hyggelige folk og vil sikkert ha fordeler av det neste gang jeg kommer, at jeg nu likesom fikk gjøre mig litt kjent. Både i Snåsa og i Namdalen er det ungdomslagene som en må

Theodor Olsen's Eftf.s

Guldsmedforretning

Smaastrandgaten — Bergen

Rigt Udvalg i finere Guldvarer
og haanddrevne Sølvarbeider

Æresdiplom Landsudstillingen 1928

TELEGRAMADRESSE
„BERGENSKE“

Virk for
Blindesakens
spredning
i by og bygd.

holde sig til. Det er de som har lokalene, og andre forsamlingshus er det lite av. For tre år siden hadde jeg en tur til Namdalen, og det var da Naumdøla Ungdomslag som ordnet ruten. Jeg fikk dengang et meget godt inntrykk av folk og forhold her, og nu var jeg så heldig å komme i forbindelse med formannen for denne Ungdomsfylking, hr. lærer Kløvjan, som er lærer på Fiskum i Haran. Jeg har godt håp om atter til kommende høst å få en tur i Naumdøla Ungdomslag.

I Snåsa fikk jeg hilse på kurvmaker Smestad. Han bor like i centrum og driver med sitt fag som kurvmaker. Smestad tenkte visstnok på til høsten å reise på arbeidsskolen igjen for å sette sig

BERGENS SPAREBANK

Oprettet 1823

Forvaltningskapital ca. Kr. 130,000,000

Filialer:

Strandgt. 81, Laksevaag, Sandviken, Solheimsviken

J. BERSTAD ^{A/s}

Telegramadr.: **Jernberstad**

Rikstelefon 2 9 0 9

**Jern, Jernvarer, Metaller, Bygningsbeslag, Støpegods
Kjøkkenutstyr, Bølgeblik, Takpap, Takrender, Vindusglas**

**Galv. Jerntraad og Jerntraadnet, Vandleddningsrør, Pumper, Kraner, Vasker,
Spader, Grep, Stenverktøi, Ankere, Kjøtting, Slipestener, Smikul
Elektriske Komfurer, Kokeplater, Strykejern
Radioapparater og Deler Osramlamper.**

KOBA CHRISTENSEN

Liktøiforretning - Engen 37

Telefon 1804

Ved Det gamle Teater

Privat 2813

nøie inn stopningsarbeide, særlig hvad angår kurvmøbler. Både han og Anderson bad mig hilse kamerater og kjenninger.

Imorgen reiser jeg til Rørvik. Derfra fortsettes nordover til Bodø og videre til Røst hvor jeg skal være søndag 22. mai.

Overhalla, 18. 5. 1932.

Karl Flydal.

Besøk hos svenske og danske kamerater.

Då jeg er blitt bedt om å skrive litt om den turen jeg tok i høst til Stockholm og København for å sette mig inn i børstebinningsarbeidet, skal jeg prøve å etterkomme opfordringen. Dette kan vel komme litt sent; men da jeg efter jul har hatt en slem øienbetendelse, har det ikke blitt før.

Jeg reiste hjemmefra i et forrykende vær; men da vi omsider kom til Trondheim og fikk fast grunn under føttene,, falt vi mer til ro. Samme kveld hadde jeg en konferanse med bestyrer Voll, og han anbefalte mig at når jeg skulde ta mig en tur til Stock-

holm, så måtte jeg samtidig ta en tur til København. Dette råd blev fulgt, og jeg sier bestyrer Voll takk for rådet.

Næste dag fortalte Karterud mig at det var bare å reise til Stockholm: En mann fra De Blindas Förening (D. B. F.) vilde møte mig på stasjonen.

Morgenens efter rullet toget opover mot Storlien. Her blev det stående i 4 timer. Efter opholdet på Storlien fortsatte vi mot Östersund, min reisekamerat og jeg. Hans gode hensikter med reisen kom tydelig frem: Formålet var å forsyne det svenske folk med Selbuvotter.

Tidlig næste morgen går jeg av toget i Stockholm, og jeg er ikke før trådt av toget før der kommer en og presenterer sig som den som er sendt av D. B. F. for å motta mig. Det bar så videre til Majorsgatan, hvor jeg blev vel mottatt av disponent Retsler. Han ordnet også med hvor jeg skulde bo mens jeg var der.

Det inntrykk man straks fikk av svenskenes børstearbeide, var at de hadde bragt det frem til en veldig „affär“. Dette blev jeg enda mer forvisset om efter hvert som jeg vandret gjennom de blindes verksteder og så alle disse rum som er nødvendig for å kunne drive en så svær forretning.

Det system våre svenske kamerater brukte ved trekning av børster, var ikke likt vårt. På dette område burde vi ta lærdom av dem. De kan uten tvil arbeide hurtigere enn vi. Men så må man ta i betraktning at de stadig satt med samme arbeide. Børstearbeidet er ikke for dem som for mange av oss bare en jobb sånn nu og da.

Alt arbeide på verkstedene som kunde utføres som akkord, blev drevet på denne måten. Enkelte hadde jo timelønn; men også disse satte alt inn på å gjøre mest mulig. D. B. F. hadde også sin egen børstetrefabrikk. Bare den beskjeftiget ca. 10 mann. Denne fabrikken hadde jeg spesiell interesse for da jeg selv har et lite børstetrefabrik. Verksmesteren var meget forekommende, og jeg fikk alle opplysninger jeg ønsket. På denne fabrikk var det bare seende. I et rum jeg var inne i, demonstrerte min ledsager, Mårtenson, hvordan man fræste jevnt tottene på børstene. Der inne satt også en dame og så efter at børstene som blev sendt ut, var verdige til å bære den vakre plakaten med inskripsjonen „De Blindas Förening“. Kvaliteten av børstene var førsteklasses. På kontoret hos disponent Retsler (blind) som leder dette store foretagende som har en årsomsættning på en halv million, var man i travel virksomhet.

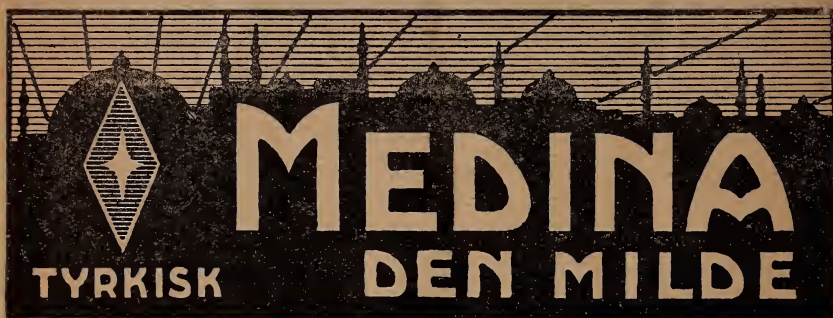
De fleste blinde bodde i Majorsgatan, og jeg blev invitert til flere av dem. Overalt møtte jeg den storslagne svenske gjestfrihet. For å kunne skaffe sig slike hjem som hos dem jeg var, måtte det tjenes adskillig, og dette har de svenske kamerater greid med børstebindingen. Alle sammen hadde de sin egen radio.

Disponent Retsler fikk også ordnet det slik at jeg fikk adgang til en børstefabrikk hvor man hadde maskiner til å stanse totten inni istedenfor å trekke den, som vi gjør. For ikke å opta for megen plass i bladet skal jeg bare nevne at Andersson som alltid

Brenselcentralen

Oslo

Telefon 27 100.

var parat med Blindeforeningens bil, også blev med inn i fabrikk-
ken, og vi fikk se maskinene både i arbeide og når de stod. Så
sier plutselig innehaveren av bedriften: „Dere kan få kjøpe ma-
skinene av mig, for jeg må slutte jeg“. „Hvorfor det da“? spør
Andersson. „Jo“, sier bedriftinnehaveren, „her i Stockholm spør
man ikke efter annet enn blindes børster“. Denne uttalelse er
nokså betegnende for den sympati de blinde har i Stockholm.

Fra Stockholm gikk turen over Malmø til Kjøbenhavn. Kl. 7
om morgenen kom jeg til Frihavnen, og like efter at jeg hadde pas-
sert Tollvaktten, blev jeg mottatt av broren til Ernst Jørgensen,
Dansk Blindesamfunds formann. Hele søndagen tilbragte jeg hos
hr. Jørgensen og frue i deres koselige hjem som de nettop var
flyttet inn i.

Danskene har utført et meget dyktig arbeide med å få sine
børster avhendet til staten og til kommunale foretagender.

Mens jeg var i Kjøbenhavn, bodde jeg hos en blind som dri-
ver en rammeforretning. Under opholdet i byen besøkte jeg de
danske kameraters verksteder, „Blindes Arbejde“. Å gi en nøi-
aktig beskrivelse vil føre for langt; men jeg vil nevne at dan-
skenes forretning har omtrent like stor omsetning som svenskenes.
„Blindes Arbejde“ ledes av hr. Wüstenberg (bestyreren ved Det

kgl. Blindeinstitutt), og sammen med ham vandret jeg fra det ene rum til det andre for å se på arbeidets forskjellige grener. Danskene kjøper sine materialer ublandet, og derfor må de ha sine egne avdelinger for det. På et annet sted i byen hadde de sitt utsalg, som jeg også besøkte.

Videre var jeg så heldig ved hr. Wüstenbergs hjelp å få anledning til å besøke en børstetrefabrikk og en privat børstefabrikk som blev drevet helt maskinmessig med stansemaskiner.

Til slutt vil jeg få nytte anledningen til å takke bestyrer Voll og lærer Karterud for den tjeneste de gjorde mig ved sitt gode forhåndsarbeide så turen blev så vellykket som den blev.

Med hilsen,

Ingvald Moen,
Engjan i Nordmøre.

Lovende plog opfunnet av en blind.

En blind mann i Grindheim, Søren O. Håland, har opfunnet en ny slags plog som han nu søker patent på. Patentet ligger i at plogen kan gå frem og tilbake i samme fure, og på den måten vil en masse tid og arbeide kunne innsparers, idet plogen kan arbeide begge veier. Ås og styre svinges rundt når hesten vendes, og veltefjælen forandrer sig automatisk med samme form som en almindelig plog og vil gå like lett som denne. Knivene utgjør en hel stålplate. Også utseendet blir nærmest som en almindelig plog, slik at hverken hendler eller beslag kan hindre plogens arbeide.

Deres korrespondent hadde idag anledning til å se den modellen som den blinde har arbeidet. Modellen var av tre med jernbeslag, skruer og bolter, et sirlig og nett arbeide. Det er ganske ufattelig hvordan en blind mann har kunnet skjære til en slik modell, bore og felle inn beslagene, passe til bolter og felle inn svingmekanismen.

Håland har de beste forhåpninger til sin nye plog, likesom patentbeskyttelse alt er sikret, skriver «Fædrelandsvennen», Kristianssand S.

Som leserne vil ha forstått av det som før har vært skrevet om hr. Håland her i bladet, er han ikke så lite av en teknisk begavelse. Denne plogen vil kanskje likevel bli det mest betydningsfulle han har funnet op, og vi ønsker ham til lykke.

Red.

Gudstjenester ved pastor Overvoll.

Fra pinsen til sommerferien holder pastor Overvoll gudstjeneste hver søndag i Oslo omegn: Søndag 22. mai i Bakkelaget kirke, søndag 29. i Asker kirke, søndag 5. juni i Østre Bærum kirke, søndag 12. i Bygdø kapell, søndag 19. i Sandvika kirke og søndag 26. juni i Vestre Aker kirke.

Pelsverk.

Godt utvalg i Ræv
og andre småkraver.
Rimelige priser og betingelser.

A S Oslo Pelsvarelager

Akersgt. 21 (Astoria)

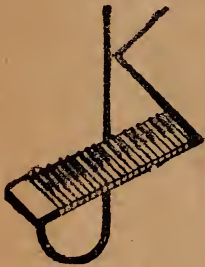
A S Bergens Skillingsbank

Mottar indskud
til høieste forrentning.
Hjemmesparebæsser
utlånes gratis.

Vedtagne indskud
avhentes månedlig ved
bankens bud.

Utfører forevrig alle vanlige
bankforretninger.

Filial: Solheimsviken.

Kjøp NORSKE Pianoer - Orgler

bygget for norsk klima.

Guldmedalje Trøndelagsutstillingen 1930.

Våre betingelser og priser er nu så rimelig at
enhver kan anskaffe piano eller orgel.

JACOB KNUDSEN A/s - Bergen

Kong Oscarsgt. 41—43.

A/s GULL & SØLV

Juvelerforretning

Torvgaten 1b

BERGEN

Telefon 2121

50 pct. moderasjon.

Det har også iår lyktes oss å få 50 pct. moderasjon med jernbanen.
Dette til underretning for alle som har tenkt sig til Ø. B.s 25-årsjubileum
og landsmøtet.

Formannen.

BLINDESAKEN

MÅNEDSSKRIFT FOR DE BLINDES VENNER

UTGITT AV „NORGES BLINDEFORBUND“

Redigert av

Edvard Imsdahl, Rosenkrantzgaten 5, Bergen

Telefon 3871

Nr. 6.

Juni 1932

21 årg.

Pastor Ragnvald Overvoll.

Vi har idag den glede å kunne gi en biografi av den andre presteordinærte blinde i vårt land.

Pastor Ragnvald Overvoll er født i Stranda på Sunnmøre 15. juli 1906. Han har vært svaksynt fra fødselen av. Mens han gikk på folkeskolen kunde han imidlertid uten vanskelighet lese når han hadde godt lys. De hindringer svaksyntheten bragte med sig i barneårene, syntes han var meget lette å overvinne. Riktig nok kunde han ikke følge med i det som blev skrevet på vegg-tavlen, og gikk glipp av forskjellige demonstrasjoner osv.; men dette la likevel ikke nevneverdige vanskeligheter i veien for til-egnelsen av de almindelige kunnskaper. I 13-årsalderen kom han inn i annen klasse på en privat middelskole i sin hjembygd og tok middelskoleeksamen i 1921. Efter å ha vært hjemme et års tid bestemte han sig så endelig for å gå „skoleveien“ og begynte i 1922 ved Volda Gymnasium.

Med synet var det nu gått betydelig tilbake; men det var hele tiden skjedd så langsomt at han ikke var fullt klar over det før lesevanskelighetene begynte å melde sig. Da han gikk i tredje gymnasieklasse, holdt det hårdt nok å kunne lese flytende; men det gikk da også gjennom denne ildprøve, så han i 1925 fikk sin studenteksamen. Han hadde i disse synets nedgangstider ikke spart øinene. Tvert imot leste han alt han kom over som interesserte ham. Særlig studerte han med iver den gamle norrøne litteratur, som han tidlig blev fylt av begeistring for. Ellers skrev han i denne tiden adskillige artikler i forskjellige aviser.

Da Overvoll var blitt student, var stillingen temmelig problematisk på grunn av det sterkt nedsatte syn. Utsiktene blev ikke lysere da han høsten 1925 søkte øienlæge i Oslo, og denne henstillet til ham å lære punktskrift. Hermed var jo i virkeligheten dommen over ham falt; men Overvolls aldri sviktende optimisme kom ham også til hjelp denne gang. Våren 1926 tok han fatt på det teologiske studium, eller kanskje rettere sagt forberedelsene til dette. Første våren lærte han sig å lese punktskrift og kastet sig med en gang over studiet av gresk og hebraisk med tekstene på blindeskrift. Disse tekstene fikk han lånt fra Blindenhochschulbücherei (Blindehøiskolebiblioteket) i Marburg, idet han meldte sig inn i „Verein der Blinden Akademiker Deutschlands“ (De Blinde Akademikeres Forening i Tyskland), som har utført et banebrytende arbeide for å hjelpe blinde til å slå sig frem på den akademiske vei. Det tok jo selvfølgelig en hel del ekstraarbeide å sette sig inn i to nye, fremmede sprog i en skrift som før var ham likeså ukjent som sprogene; men han vennet sig også snart til dette. Etter kort tids forløp gikk studiene sin vanlige gang. Overvolls studiekamerater leste høit for ham det som ikke var tilgjengelig i punktskrift, og det var jo adskillige tusen sider. Overvoll sier at han står i den aller største takknemlighetsgjeld til disse kamerater for deres trofaste hjelp som høitlesere. Uten denne hjelpen vilde det vært umulig for ham å komme igjennom det lange og vidtomfattende studium.

I studietiden lærte Overvoll sig maskinskrivning og gikk efterhånden over til å bruke maskin i all sin skrivevirksomhet. Vel glemte han ikke å skrive, men å lese det han skrev, var verre. Skrivemaskinen, hans mer og mer følsomme fingrer og vennenes trofaste hjelp, alt dette tilsammen var det som gjorde det mulig for ham å overvinne vanskelighetene under det stadig sviktende syn. Øinene var det håpløst å forbedre, da det var selve synsnerven som klikket. Heldigvis sviktet ikke motet og troen på at det skulde gå.

Efter 5 års studium tok Overvoll sin teologiske embedseksamen høsten 1930 og Praktikum våren 1931. Nedgangen i synet hadde fortsatt jevnt og sikkert, så lesesynet efter hvert var ganske forsvunnet. Overvoll har aldri — ikke engang i barneårene — kunnet se noget i mørke om kvelden; men det var lenge før han begynte å lære sig til å vandre alene når det var mørkt. Det var først

efter et par års ophold i Oslo at han en aften våget sig til å gå hjem uten følge. Han betraktet dette som en av sine store seire over blindheten. Efter den dag kunde han lett vandre omkring i Oslo, selv efterat det var blitt mørkt om kvelden. „Men“, sier Overvoll, „blindheten betyr jo likevel et sørgelig inngrep i bevegelsesfriheten for et menneske, og det er efter min mening en av de verste hindringer den blinde har å kjempe med.“

Og videre sier han: „At man får nogen mystiske evner og egenskaper når man mister synet, er bare gammel overtro. En annen sak er det at man med flid og energi kan trene op de andre sanser, så disse i nogen grad kan erstatte det tapte syn“.

Siden oktober 1931 har Overvoll virket som reisesekretær i Østlandske Blindeforbunds distrikt og blev efter ansøgning av Norges Blindeforbund ordinert for denne virksomhet 29. april i år i Vår Frelses kirke i Oslo. „Ordinasjonen var en høitid jeg aldri kommer til å glemme“, sier han. „Den vil alltid leve i minnet både til opmuntring og formaning i den hellige tjeneste som jeg hermed er blitt innviet til“.

Den levende interesse, den allsidighet, energi og dyktighet pastor Overvoll tar sin oppgave som reisesekretær med, har leserne fått et sterkt inntrykk av gjennom det han har skrevet her i bladet. Vi ønsker ham fortsatt rik fremgang i arbeidet.

Rapport fra Flydal.

Siden forrige rapport er blindesaksmøter holdt eller vil bli holdt på følgende steder: 21. april Kiran i Roan. — 23. Sætervik i Osen. — 24. Osen kirke. — 25. Steinsdalen i Osen. — 26. Osen Ungdomshus. — 27. Roan Skolehus. — 28. Sumstad Skole i Roan. — 30. Besaker i Roan. — 1. mai Strøm i Roan. — 1. Hofstad i Roan. — 2. Hofstaddalen i Roan. — 5. Lausnes i Flatanger. — 6. Vik i Flatanger.

Av steder som ellers vil bli besøkt, kan nevnes: Nordstatland, Bangsund, Skomsvoll, Namsos, Abelvær, Varøy og Leka.

Her i Bjørnør har sogneprest Hov vært meget hjelpsom og forståelsesfull. Det samme kan sies om sognepresten i Flatanger som har vært så vennlig å forberede mine møter der. I Osen kirke 24. april var det ca. 300 mennesker, og det blev gitt en efter forholdene ganske pen kollekt. Både i Steinsdalen og i Osen Ungdomshus loddet jeg ut litt av de varer som jeg har med, og disse var folk flinke til å ta nummer på. Det har dessuten lyktes mig å få solgt en del lodder i forbundets store lotteri, således på Sætervik, hvor en hel bok blev solgt på en liten stund.

Bjørnør er et vidstrakt og ikke nettop lett distrikt å reise i. Det er lange avstander og utelukkende reiser på sjøen. Her er i alt tre herreder: Stokksund lengst syd, så Roan og lengst nord Osen. Dette er det siste herred som hører til Sør-Trøndelag fylke. Nordenfor kommer så Flatanger som hører til Nord-Trøn-

delag og sorterer inn under Namdalsområdet. Størsteparten av befolkningen her er fiskere som av og til kan ha større eller mindre gårdsbruk ved siden av. Da jeg i høst var en tur i Rindal, var det sogneprest Frid som gav meg flere navn som jeg kunde henvende meg til, og det har vist seg å komme vel med. Frid har vært prest i Bjørnør i ca. 5 år og kom før et års tid siden til Rindal i Nordmør. Jeg har inntrykk av at her er snilde og forekommende folk som også gjerne har lyst til å gi vår sak sin tilslutning; men det er her som så mange andre steder at folk lite og intet kjennskap har hatt til blindesaken.

Sumstad i Roan, 28. 4 .1932.

Karl Flydal.

Tale ved frk. Ruth Marcussens bære

28-4-1932 av fhv. stortingsm. og ordfører skipsreder Jens Marcussen.

Vi har fått tillatelse til å offentliggjøre denne vakre talen som gir en så fin og sann karakteristikk av frk. Marcussen, slik som vi alle lærte å kjenne henne og holde av henne.

Venner!

Såfremt Ruth hadde vært iblandt oss idag, vilde hun visstnok ha sunget: „Jeg har båret lerkens vinge, jeg har sunget høit dens sang, jeg har følt jeg skal meg svinge inn i Paradis engang.“

Det er et harmonisk liv som her har fått sin avslutning. Jeg sier harmonisk, og hvorfor? Jo, av den grunn at det store, det forunderlige og for oss ubegripelige som skjedde i dåpens helige stund, da vår far erklærte Ruth for sitt barn, har det — menneskelig talt — ikke vært noget brudd i; men den fortrolige, barnlige omgang med far har vært vedlikeholdt og næret og pleiet av far, mor og søsken i dette kjære hjem som hun nu forlater og har forlatt. — I den anledning har min hustru mottatt en hilsen hvor minnene fra skolebenken opsummeres med: „Ruth var likesom noget for sig selv. Hun var så levende med at uttrykkene i hennes ansikt skiftet uavlatelig eftersom spørsmålene kom. Det var som hun sa ved sig selv: „Dette ser jeg levende for meg“.

Og så sier den samme videre: „..... Og som hun bar sin skjebne! Jeg har nok vært Ruths lærer; men jeg hadde så meget å lære av henne. Hvor ærlig hun søkte efter renhet og godhet!“

Og brevet slutter med: „Ja, nu er det en stemme mer i det store kvad for tronen. Gud glede hennes sjel i Himmerik“.

Personlig er jeg en av dem som har sett og fulgt Ruths liv fra vugge til grav, og jeg vil helst minnes henne slik som hun var når vi sammen sang:

Å nei, for himmel rein og klår!
Å sæle meg, no er det vår!
No spelar liv um land og strand;
å sæle meg at upp eg vann!

Mot kveld ho stig med songen sin;
snart når ho visst i himlen inn.

Det brydder strå, det sveller knupp,
og sevja stig i treet upp;
ein dâm det vaknar søt og tung.
Å sæle meg, som er so ung!

Å nei, eg høyrer lerka slå
uppunder bleike himmelblå!

Ja, Ruth var ung! — Hun hadde lært livets kunst ved stadig å søke hen til fornyelsens kildevell — det velsignede ord: „Om nogen tørster, han komme til mig og drikke! Den som tror på mig, av hans liv skal det, som skriften har sagt, rinne strømme av levende vann“.

Hun gikk veien og sa til far: „Så ta da mine hender og før mig frem“; — og hun var glad på livsveien sin, — ved å bli møtt med et håndtrykk, et vennlig ord eller en blomst, — hun tok det alt som kjærligheten fra Gud personifisert, — og derfor hilser jeg idag naboer og venner med en hjertelig takk for alt som dere gav henne på veien, — „snart er vi hjemme og står for tronen, hvad gjør det da om solen har oss brent? Når hytten faller, så får vi kronen“, og hvert et „Hvorfor“ har da fått sin utløsning i takkesangen til h a n s pris som kjøpte oss til Gud med sitt blod. — — Kjære Ruth! Takk for hvad du gav oss og hvad du var for oss!

De blinde som leder de blinde.

(Av Murray B. Allen).

I anledning av at det i år er 50 år siden Hjemmelærervirksomheten for blinde begynte i De forenede Stater, inneholder det store amerikanske kvartalsskriftet «Outlook for the Blind» i sitt vårhefte en rekke uttalelser av fremstående blindopedagoger og blindesaksforkjempere, seende og blinde, om hvordan de ser på denne virksomheten som er egen for statene og England, hvor den tok til 30 år tidligere. Blandt artiklene har vi særlig festet oss ved én fordi den inneholder mange synsmåter som passer like godt på norske som på amerikanske forhold. Forfatteren, Mr. Murray B. Allen, er selv blind. Han er lærer (høiskoleutdannet) og tar også meget virksom del i det praktiske blindesaksarbeide i sin stat. Således er han varaformann i Utah Workshop for the Blind, Salt Lake City. Artikkelen og hvad vi ellers har lest av Mr. Murray, viser at han har et grundig kjennskap både til de blindes og de seendes verden, og at han trenger inn til tingenes kerne.

Å være blind er noget mer enn å mangle synet. Det betyr å vandre i mørke, naturligvis; men det betyr også å vandre i overleveringenes klamme tåke og å snuble over støtestener som er lagt der av samfundet. Det betyr hindringer som har fulgt med som en slektsarv ned gjennom tidene fra dengang en manns menneskerett og menneskeverd blev målt i hestekrefter og ikke intelligensgrad. Det primitive samfund skubbet den svake til side, og det civiliserte samfund er ennå primitivt i mange av sine idéer om menneskeverdi.

Mange av de blinde selv — og da særlig blandt dem som nylig har mistet synet — tror på disse hindringer. De har lært samfundets lekse så godt at de gjentar den endog for sig selv. Hindringene er blitt uoverstigelige skranker. Samfundets tvil på dem skaper tvil hos dem selv.

Det er tre slags blindhet: Legemlig blindhet, samfundsmessig blindhet og åndelig blindhet.

Den første er kanskje uhelbredelig. Den andre krever en langsom og trettende behandling, og fremskrittene er ofte små og spredte. Den tredje er helbredelig i en dyktig læges hånd. Vi hører så ofte sagt at publikum må opdras til å ha tro på de blinde. Det er like viktig å lære en blind til å ha tro på sig selv. Det er nokså sannsynlig at når de blinde blir klar over sin egen verdi, klar over hvad de kan make, da vil dette føre til at også de seende vurderer dem på den rette måten. Den blindelærer som er så dyktig at han kan løfte selvvurderingen og selvtiliten hos den store massen av dem som vandrer i mørke, op i et høiere plan, den lærer som kan evne å blåse inn i sine elever forakt for all nedarvet fordom og ynkelighet og få dem til å stole på sig selv, den læreren behøver ikke å være særlig bekymret overfor publikums holdning til de blinde. Det største en lærer kan gjøre for sin elev, er å gjøre ham til mann. Av en sammenfiltret garnhespel og en håndfull perler å vise hvordan det kan lages en pung som det gjemmes gull i — det er bedrift. Av en sammenfiltret hespel av tvil og en håndfull tilbaketrengte tanker å utvikle en modig personlighet — det er skaperverk. Åndelig blindhet helbredes gjennom innblesning av tro.

Enhver blindelærer har følt den kjølige tilbakeholdenhet hos nye elever, følt den døde håpløshet og tvil. Enhver blind blindelærer har kjennskap til hvordan eleven har våknet op, hvor ivrig og tillitsfull han er blitt når han har forstått at læreren også er blind. Reaksjonen er ofte så plutselig at den virker rent dramatisk. Ingen har lyst til å være blind — nytteløst. Å finne en nær sig, i en armlengdes avstand, som har kjent den samme lidelse, den samme motløshet, åpner ofte hans leber til å fortelle om hvorfor han er så nedtrykt, og får hans sjel til å bli klar over hvor ugrunnet frykten er. En mer enn almindelig dyktig seende lærer kan opnå det samme; men det faktum at læreren er blind, er for eleven det „Sesam“ som lukker op for hans innstengte sjel. Det opstår uvilkårlig et frimureri mellom dem når blinde står ansikt til ansikt overfor hverandre. Nå den ene er lærer og den andre elev, er den sistes motstand allerede halvt brutt. Dette er ikke teori. Det er en kjensgjerning som er bekreftet gjennom utallige eksempler.

Den blinde hjemmelærer er i almindelighet selv et talende bevis på hvad som kan utføres på tross av synsmangelen, et vidnesbyrd om selvhevdelse og mot. Han er det hans elev ønsker å være, men ikke er. Når læreren har kunnet forandre skjebnen, hvorfor kan så ikke også eleven gjøre det? Læreren kan fortelle ham om småting som han ofte har undret sig over, småting som han ikke kunde få sig til å snakke om til en seende. Læreren kan tale det sproget eleven har lært sig i samværet med sin egen sjel. Mens eleven klynger sig til sin personlighet med glippende fingrer, kan læreren inspirere ham til å

ta fastere tak ved å vise ham hvor små vanskelighetene hans likevel er sammenlignet med storheten av hans personlighet.

Vi må ikke for et øieblikk undervurdere verdien av synet ved undervisningen av blinde, unge og eldre. Fordi den blinde skal leve i de seendes verden, fordi han skal konkurrere med dem som ser, må han ha rede på hvad det er og hvad det betyr å se, og han må la sig korrigere og rettlede av dem som ser. Det er blandt dem han skal tilbringe mesteparten av sine dager. Det er blandt dem han skal tjene sitt brød, og det er blandt dem det stundom mislykkes for ham. Det er de som gir ham anledning til å virke — eller hindrer ham fra det. Det er likevel fortrinsvis fra de blinde han får sin inspirasjon, av de blinde han lærer hvad han kan gjøre, og hvordan han kan gjøre det. Nogen få modige sjeler, som Milton og Fawcett, vil kanskje kunne løfte sig op ved sin egen sjelsstyrke; men den store massen må lære det av praktiske forbilleder. De fleste menneskers fremgang idag er betinget av andres fremgang. Det er bare halvgudene som kan begynne på toppen. I almindelighet må menneskene ta fatt der hvor andre har sluttet. De må arbeide i skift. Direkte eller indirekte er den blinde et produkt av sine blinde forløpere og samtidige. Det er forresten noget som gjelder i alle menneskelige forhold. Det er det som setter mennesket over dyret. Menneskene utveksler tanker og bygger på dem. Hvor det dreier sig om mennesker som ikke ser, skyldes det at de kan utføre en ting, og det at de inspireres til mer handling, dem, som har gjort det tunge rydningsarbeidet fra dag til dag. Tilbakeholdenheten, frykten for å ta fatt blir de blinde for det meste lært i de seendes verden. De blinde verden (det vil her si de blindes muligheter) er de ofte ukjent med. Gjennem ubevisst efterligning av sin gruppe eller sin fører lærer den som ikke ser, å være blind på en virksom måte.

En mann som hadde levet 20 år som blind i en liten by, kom til oss for ikke lenge siden. Den eneste måten han hadde kunnet røre sig litt på, var ved å hake stokken sin over en klæsnor og gå frem og tilbake på den vesle flekken i timevis. Han tilstod senere at han hadde ikke vært en uke sammen med verkstedsarbeiderne før han i hemmelighet begynte å kare sig fra gatedøren til hushjørnet. Innen en måned gikk han over hele byen alene. Han hadde av sine blinde kamerater lært det på 20 dager som hans seende venner ikke hadde lært ham på 20 år. Mens de seende lærerne på verkstedet øvde op hans fingrer, gav hans blinde kamerater ham undervisning i den kunsten å kunne leve uten for blindheten.

Blandt de mest beklagelsesverdige tilfelle av isolerthet er de blinde menn og kvinner som hører til de velstillede, de socialt høitstående familier. Likesom „Den stakkars lille rike pike“ blir de nektet å være sammen med vanlige folk, i dette tilfelle mennesker med felles skjebne, mennesker som kunde gi dem mest av

verdi. Og de blir holdt borte fra arbeidets redning. De har fullt op av selskap; men de blir sjelden virkelig optatt i det. De er fanger i gylne bur, dømt til lediggang og uvirksomhet. Ofte får ikke hjemmelæreren lov til å komme inn til dem. De slutter sig sjelden til blindeorganisasjonen i sitt distrikt. Vi har alle sett slike menn og kvinner visne bort i betydningsløshet. På den andre siden har vi sett nogen av dem opdage livets verdi på tross av synsmangelen, sett dem heve sig op, sett dem bli nyttige mennesker og endog innta ledende stillinger, efterat både deres familie og de selv hadde været knuget ned av blindheten og alt det den fører med sig. Ingenting er så gagnlig i slike tilfelle som det å komme sammen med kultiverte mennesker som har overvunnet sine sociale problemer og lært å leve livet igjen fullt og helt.

Det er to ting den blinde må lære før han kan gjøre sig håp om å opnå noget. Først må han lære å ta sin skjebne som et ufrakommelig faktum. Dernæst må han lære å bruke de midler som vil sette ham i stand til å leve et virkelig, normalt liv, på tross av de endrede forhold. Liketil som dette synes å være, kreves det ofte heltemot for å kunne greie det. Ved dette punkt er det den blinde læreren er til størst nytte. Kursen skal stikkes ut over et nytt farvann, og ingen kan legge ruten så godt som den som selv har seilet på samme sjø.

Denne artikkelen har mest behandlet de abstrakte sider ved blindheten. Disse sidene er imidlertid fundamentale. De mekaniske enkeltheter med hensyn til opøvelse kan kanskje bli overlatt enten til en blind eller en seende lærer. Hvis det kan være tale om noget fortrin, synes dette å være hos den blinde. Nettop fordi læreren er blind og vet hvad punktskriften har å bety, vil han stadig opmuntre sin elev til å lære den. Det samme gjelder håndverk og almindelig utdanning, fordi den blinde læreren av egen erfaring vet at virksamhet, arbeide er det beste middel til å overvinne, til å glemme synsmangelen. Han forstår også betydningen av å ta aktiv del i blindesaksarbeidet og i det almene liv. En klok blind lærer vil alltid villig ta imot seendes hjelp og lytte til deres råd. Disse opofrende mennesker som låner sine øine til de blinde, skal aldri foraktes. Deres hjelp vil trenges på enhver krok av veien. Deres tro på de blinde er alltid et sikkert anker. Deres stādige samvær med de blinde gjør at disse får leve et normalt liv og kan gjøre fremskritt i det. S t a r t p u n k t e t er ikke desto mindre inspirasjon, og d r i v k r a f t e n er fortsatt opmuntring til å ta fatt. Den felles skjebne, den sympati og forståelse som er mellem blinde, skaper denne kraft. Hvis en blind leder en blind og de begge faller i graven, er dette ikke nogen tragedie. Sammen kan de le uhellet bort, og den som er lederen, vet nok veier til å komme op igjen. I ethvert tilfelle: De blinde lederne ligger ikke slik under for „hellige dogmer“ som

de „som legger støtestener på de blindes vei“ eller disse andre som „er skyld i at de blinde må vandre“, fordi de ikke ordner det slik at de kan få være i ro og arbeide. **Murray B. Allen.**

Svensk blind tar doktorgraden.

Den første blinde i Norden har nylig tatt doktorgraden. Det er en svenske som har utført denne bedriften, nemlig fil. lic. Nils Juringius. 4. mai forsvarte han ved det matematisk-naturvidenskapelige fakultet ved Stockholms Högskola sin filosofiske doktoravhandling, en meget lærd utredning på fransk om de matematiske funksjoner, i nærvær av en rekke fremstående representanter for Sveriges videnskapelige liv. Hovedopponenten, dosent Olof Stenström, Uppsala, uttalte sig særdeles anerkjennende om avhandlingen.

Dr. Juringius er født 1898, blev student 1918 og fil. kand. 1922. Men hr. Juringius vilde lenger. Han fortsatte sin utdanning med samme intensitet. I 1924 (26 år gammel) tok han den filosofiske licentiatgrad og nu altså (34 år) den filosofiske doktorgrad. Av dette fremgår klart at vi her ikke bare står overfor en lysende begavelse, men også overfor en usedvanlig energisk mann. Utallige er jo de vanskeligheter den blinde akademiker har å kjempe med sammenlignet med den som ser.

Vi lykkønsker hjertelig dr. Juringius og Sveriges blinde med den nye landevinning. Den viser at når intelligente, målbevisste og energisk arbeidende blinde får anledning til fullt og helt å utfolde sine evner og anlegg, kan de nå det høyeste også på det akademiske område.

Møtene i Oslo.

Som tidligere meddelt skal vi ha et mere høitidelig åpningsmøte i anledning av vårt jubileum; og dette møte vil bli avholdt i Aulaen fredag den 24. juni kl. 11.30 til 13.30. Programmet blir følgende:

1) Velkomsthilsen ved formannen. — 2) Unison sang: «Vår Gud han er så fast en borg». — 3) Prolog av lærer Harildstad, oplest av forfatteren. 4) Musikk og sang av organist Aasland. — 5) Tale av formannen i Østlandske Blindeforbund, sykegymnast Erling Herstad. — 6) Sangerinnen Sofie Steen. — 7) Hilsninger fra: a) Norges Blindeforbund ved formannen Alf Arnesen. b) Nordenfjelske Blindeforbund ved formannen lærer Halvdan Karterud. c) Vestlandske Blindeforbund ved formannen bibliotekar H. E. GjØen. 8) Konsert for to pianoer av komponisten Gottfred Nygård, fremført av organistene Erling Lyngen og Gottfred Nygård. — 9) Oplæsning av sekretær Tarald Hjelmtveit.

Møtet vil bli kringkastet. Det er innbudt en rekke offentlige myndigheter og så mange som mulig av blindesakens venner. Vi har også sendt spesiell innbydelse til alle foreninger og lag i Ø. B.s distrikt som arbeider for vår sak. Vi håper også at så mange som mulig av våre egne folk vil møte frem, og jeg vil med det samme få ønske alle vel møtt til høitidsstunden.

Ø. B.s 25-de årsmøte åpnes derefter på Oslo off. Skole for Blinde kl. 17.30 presis. Vi håper at årsmøtet kan bli avsluttet allerede lørdag aften. Det er nok litt kort tid; men det er i grunnen heller ikke så mange viktige saker på programmet denne gang.

Søndag den 26. blir det festgudstjeneste med kollekt til Ø. B. i FjØgner kirke kl. 10.30. Pastor Erik Bråtveit vil forrette, og organist Erling Lyngen spiller. Dessuten håper jeg at frk. Sofie Steen synger et par sanger. Samtidig blir det også blindesaksgudstjeneste i Vestre Akers kirke hvor pastor Ragnvald Overvoll vil forrette. Her vil det også bli optatt kollekt til Ø. B. Jeg håper at organist Nils Åm kommer til å spille her.

Søndag aften blir det vanlig årsmøtefest i Logens store sal. Festen begynner kl. 18. Programmet for denne fest blir vel omtrent som vanlig med taler, sang og musikk, bevertning og dans etterpå.

Ethvert medlem som ønsker det, kan få to adgangstegn til festen i Logen; men styret har besluttet at ingen kan få mere enn to billetter. Vi regner nemlig med så stor tilslutning iår at vi er nødt til å begrense adgangen. Derimot kan medlemmene, hvis de skulde ønske det, få kjøpt adgangstegn som koster 1 kr. pr. stk., hvis de vil ha med sig flere. Jeg må også be alle festdeltagerne om å ta med adgangstegnet og levere det ved inngangen til kontrolløren. Styret har besluttet at denne ordning vil bli strengt gjennomført.

Under forutsetning av at Ø. B.s årsmøte blir ferdig lørdag aften vil landsmøtet begynne mandag morgen.

Det har meldt sig over 90 deltagere av Ø. B.s utenbys medlemmer, og jeg tenker tallet vil nærme sig 100. Skolen er således altfor liten til losji for alle disse, og en del av de yngre vil derfor bli innkvartert på hotell. Alle ektepar vil så langt det lar sig gjøre bli anvist eget værelse, og for øvrig blir det innlosjert 3 og 4 på værelsene. Nogen enkelte vil få ene-

værelse efter meddelt ønske. Men disse blir jo dyrere. De to hoteller vi kommer til å bruke, er Frogner Hotell i Niels Juels gate og Parkheimen, Drammensveien 2.

Som meddelt annetsteds i bladet har vi fått 50 pct. moderasjon på jernbanen, og alle som har bedt om denne moderasjon, vil få sig moderasjonsbeviset tilsendt. Enhver vil også få skriftlig beskjed om hvor stort reise- og opholdsbidrag han har fått, og om hvor han skal bo. Vi skal påbegynne utsendelsen av disse meddelser nu straks. Alle som har søkt om dampskipsbilletter, vil også i god tid få sig disse tilsendt. Speiderorganisasjonen har lovet oss en tropp med speidere til å møte og følge og være til stede under møtene til hjelp. Vi får håpe således at alt skal gå lett og greit i år; men vi må be alle dem som ennå ikke har gitt oss ordentlig beskjed om til hvilket klokkeslett og på hvilket sted de skal møtes, om snarest å melde dette til Ø. B.s kontor. La oss få dette så nøiaktig som mulig. Velkommen!

Oslo, 31. 5. 1932.

Erling Herstad.

Bibliotekvesenet for blinde i Amerika.

Bibliotekvesenet for blinde i De forenede Stater har hatt et veldig opsving i de senere årene. Dette skyldes særlig to ting. For det første det storstilte avskrivningsarbeide som utføres av Røde Kors der borte, og for det andre de svære statsbevilgninger til trykning av bøker for blinde.

Under Verdenskrigen gikk Røde Kors' arbeide i første rekke ut på å ta sig av de amerikanske soldater og sjøfolk som mistet synet i krigen. Organisasjonen fikk opprettet den store krigsblindeskolen „Evergreen“ ved Baltimore, hvor det blev gitt soldatene og sjømennene en god opplæring (eller rettere gjenopplæring) på de forskjellige felter. Heri inngikk selvsagt også undervisning i blindeskrift. Imidlertid var tilgangen på litteratur for blinde i Amerika dengang ikke så overveldende stor. Røde Kors besluttet derfor selv å hjelpe til her. Bokavskrivning for blinde blev satt i gang, og da krigsblindeskolen kunde nedlegges, koncentrerte organisasjonen hele sin kraft på dette område. Ved hundrevis av Røde Kors-avdelinger der borte blir det nu skrevet av bøker for blinde, og det tilveiebringes på denne måten tusener av bind hvert år. Det var å ønske at Norges Røde Kors vilde følge det gode eksempel som her er gitt. Naturligvis er det i statene også mange andre seende som skriver av bøker for blinde; men det er Røde Kors som nu går i spissen.

Dernæst skyldes biblioteksvesenets raske vekst den storslagne trykkerivirksomhet som kan drives der borte, takket være den enestående forståelse de amerikanske statsmakter har vist her. Av kongressen ydes det nu årlig en bevilgning på 75 000 dollars til trykning av skolebøker og 100 000 dollars til trykning av bøker for voksne blinde, tilsammen således 175 000 dollars eller

over 960 000 kr. årlig. Det er klart at med slike statsbevilgninger ved siden av de veldige summer som tilveiebringes privat, kan det utføres meget på trykkerivirksomhetens område. Trykkeriene forsyner bibliotekene (det er i alt 60—80 av dem) med eksemplarer av alt som trykkes, idet eksemplartallet avpasses efter hvor stort utlånet er. Også fra England kjøper bibliotekene inn en mengde trykte bøker og i mindre utstrekning likeledes fra andre land.

Bibliotekene for blinde i Amerika kan deles i to grupper. En stor part av dem er avdelinger av de offentlige biblioteker og bekostes og drives av disse. Resten tilhører blindeskoler og blindeorganisasjoner.

Det som virker så imponerende ved bibliotekvesenet for blinde i Amerika, er ikke bare boksamlingenes størrelse, men også det store låntagertall og det veldige utlån i forhold til bokstammen. Vi skal slutte denne artikkel med en liste over de amerikanske biblioteker som i 1931 hadde et utlån av mer enn 5000 bind, idet vi også tar med boksamlingen til Nasjonalinstituttet for Blinde i Kanada:

Bibliotek	Bokstamme i bind.	Utlån i bind.	Låntagere 1931.
California State Library	27426	35540	1250
Library of Congress	22655	52222	3300
New York State Library	21028	34386	772
Cincinnati Library Society	20000	33628	1850
Perkins Institution	20000	11695	635
New York Public Library	18366	44445	1607
Canadian National Institute	14556	25713	923
Free Library of Philadelphia	12311	31968	723
Chicago Public Library	10143	31794	1416
Cleveland Public Library	9539	15718	589
Carnegie Library of Pittsburgh	8867	20161	313
National Library for the Blind	8857	10899	1918
Illinois Free Circulating Library for the Blind	6657	13705	466
St. Louis Public Library	6572	38263	817
Michigan Employment Institution for the Blind	6500	11381	163
Detroit Public Library	3528	10266	294
Seattle Public Library	2647	6859	200
	219652	428643	17226

Strålende bedrift av blind pianist.

Det som fortelles i denne artikkelen som vi gjengir efter maiheftet av «Esperanta Ligilo», er nok et talende bevis på hvor langt blinde musikere kan nå.

I mars iår foregikk i Varsjava den andre internasjonale konkurransen mellem pianister, viet komposisjoner av en av Polens

største tonediktere, Fr. Chopin. Stort var deltagerantallet og meget høit det musikalske nivå. Men så var da også virtuosene som optrådte her, kommet fra mange forskjellige land. Ingen formådde likevel å vekke det tallrike publikums begeistring i den grad som vår kjære samideano (esperantisk meningsfelle) og skjenebror Imre Ungar fra Budapest. Hans skjønne, følelsesfulle og høikunstneriske foredrag av sonaten i h-moll, etyder, mazurkaer og polenesen i ass-dur fremkalte en uendelig bifallstorm. Juryen tillot — som en undtagelse fra konkurransereglene — at vår virtuos også fikk tilføie Berceuse, som fulgtes av nye, endeløse ovasjoner. „I hele mitt liv har jeg aldri hørt denne Berceusen spillet slik!“ utbrøt et av juryens medlemmer.

Skjønt Ungar hadde mange farlige seende konkurrenter, opnådde han likevel det høiest mulige poengtall (350). Samme tallet fikk bare en eneste av de seende deltagere i konkurransen, nemlig den russiske emigrant A. Uninski, Paris. Det måtte således trekkes lodd mellom ham og Ungar. Loddtrekningen gikk i den seende konkurrents favør. Førstepremien på 5000 zloti tilfalt således Uninski, mens annenpremien på 3000 zloti blev tildelt Ungar.

Imre Ungar er bare 22 år gammel. Han er sønn av en handlende i Budapest. Synet mistet han i 3-årsalderen efter en operasjon og fikk sin utdanning ved blindeinstituttet i Wien. Allerede mens han var her, gjorde Ungar overordentlig raske musikalske fremskritt. I 16-årsalderen gav han konserter i Budapest, Wien og andre byer.

For et års tid siden fikk Ungar høre om den internasjonale konkurransen i Varsjava. Chopin er hans kjæreste komponist, noget som naturligvis forsterket hans ønske om å være med i konkurransen, og han anstrengte sig for å skaffe reisepenger. Som ivrig esperantist henvendte han sig til Det Polske Esperantoforbund og bad det hjelpe sig. Han blev ikke skuffet. Forbundet ydet ham all nødvendig assistanse. Også efter den strålende seier i Varsjava ledsaget polske esperantister ham på hans konsertturné til landets betydeligste byer, en turné som blev et sant triumftog. Imre Ungar blev på denne ferden feiret og beundret som den eminente kunstner han er.

Vår skjebnebrors glimrende bedrift er samtidig en seier for de blinde i sin helhet i de seendes verden. Vi gratulerer hjertelig og ønsker Ungar fortsatt rik fremgang, til gagn for ham selv og til vinning for blindesaken.

Jan Sihlan.

Et helteliv.

(Av Geburg Aasland).

(Eftertrykk forbudt uten forfatterens samtykke).

Man kan somme tider synke hen i mismot, når man gir sig til å tenke på hvor skrøpelige, hvor viljesvake, hvor dorske — ja, kort sagt, hvor lite „tess“ menneskene er.

Men så ser man av og til vidunderlige eksempler på hvilken livskraft den enkelte kan være i besiddelse av. Den menneskelige livskraft kan i virkeigheten utfolde sig så veldig at vi må stå stumme av beundring og av forundring.

I dette lille kåseri skal jeg fortelle en roman, så kort og dog så interessant at jeg i hvert fall aldri har lest den interessantere, selv om den har hatt nokså mange hundre sider. Og det beste ved den er at den er helt sann, grepet like ut av det virkelige liv. Hør nå her:

Vi blinde har en avis som heter „Esperanta Ligilo“. Dette navnet betyr „Esperanto-båndet“ og er altså et internasjonalt organ for blinde esperantister.

Man vil forstå at dette bladet alltid leverer førstehånds underretninger når det gjelder blinde, og ikke farer med noget tuil.

Efter dette bladet skal jeg fortelle følgende:

Unge Heusschen var 1918 officer i den belgiske hær. Han blev truffet av en eksploderende granat som ødela ham i den grad at kirurgene hadde liten lyst til å foreta noe i dette kaos av knuste lemmer og istykkerrevne muskler, som var tilbake av den før så sterke og livsglade yngling. Var det ikke en forbrytelse mot selve livet om man forsøkte å holde liv i denne ruin av en menneskekropp?

Da lød en røst fra den formløse, blødende masse: „Glem ikke, mine herrer, at hvert menneske har rett til å leve.“

Ja, så måtte man jo gjøre hvad man kunde, når livslengselen var så sterkt hos den unge officer at han vilde leve på tross av alt. Lægene gikk i gang med arbeidet, begynte å kjempe med døden om den unge mann, og de seiret.

Men hvad hadde ikke denne seier kostet: Begge ben måtte amputeres nedenfor knærne. Den venstre underarm var borte. På høire hånd var bare tommelfingeren og en del av pekefingeren tilbake. — Og øinene skulde aldri mer få se denne verden.

Mine lesere, tenk dere om et lite øieblikk før vi går videre. Tenk dere om, dere som klager ynkelig over litt hodepine eller litt tannpine, som forsurer dagen for deres omgivelser med dårlig humør bare det er den minste smule i veien med dere, dere som sluker pulver og kapsler i både tide og utide. Sett dere et lite øieblikk inn i dette: Å være blind, eie bare en eneste hel finger og være helt uten føtter. Vi ser så ofte på de mennesker som har det

bedre enn vi selv har det, og vi misunner dem så ofte. Men mon det ikke var fornuftig av oss en enkelt gang å tenke på dem som har det verre? Mon vi ikke da skulde bli mere takknemlige og tilfredse, i det hele snildere og hyggeligere mennesker?

Han hadde én frisk finger: Tommelfingeren på høyre hånd. Og med den lærte han sig å lese blindeskrift. Jeg leser jo selv blindeskrift, så jeg kan forstå at han kunde klare dette med en finger. Men tommelfingeren er den vanskeligste finger jeg kunde tenke mig å skulle lese med.

Med denne ene finger lærte han sig også å skrive på skrivemaskin. Skrivemaskinen er et av de ypperligste hjelpemidler den moderne teknikk har gitt de blinde, så den måtte nok Heusschen benytte, dersom han skulde komme noen vei. Men å skrive på maskin med én finger krever en tålmodighet som jeg synes må gå på helsen løs og mere til.

Dog vår unge helt gjorde mere. Etter nær sagt uendelige øvelser lyktes det ham å gjøre sig uavhengig av fremmed hjelp. Han klarer å klæ sig og å spise uten assistanse, og ved hjelp av et slags knesko, som han selv har tenkt ut, kan han til og med gå i trapper. Han er altså igjen en fri mann. Ja, han begynner til og med å drømme om hjem og familielykke.

Årene går. Vår helt har vunnet sig en elskende og elsket hustru som har skjenket ham fire barn. Hans liv er altså tross alt et lyst og glederikt liv.

Men så melder vanskelighetene sig. Krigsinvalidpensjonen er ikke vokset i samme grad som familien. Det kniper med å skaffe mat til seks munn.

Heusschen gir ikke op. Han vil gjøre det andre må gjøre for å leve. Han vil arbeide.

Dere spør: En blind mann uten armer og ben, hvad kan han gjøre?

For den forhenværende officer er tanken ikke absurd. Hvorfor skulde han ikke kunne bli f. eks. handelsreisende?

Etter noen eksperimenter beslutter han sig for å bli reisende for en sprengstoff-fabrikk. Og han får virkelig ansettelse. Ved hjelp av telefon og skrivemaskin kommer han i forbindelse med sine kunder. Pr. bil farer han på kryss og tvers gjennom hele Belgia. Det går visst riktig utmerket. Han har i hvert fall allerede kunnet bygge sitt eget lille hus.

Ikke sant? Vi bøier oss i dyp ærbødighet for denne helt. Han er langt større nu i sin fredelige kamp for tilværelsen enn da han førte sine soldater i Verdenskrigen.

Sakliste for Nordenfjellske Blindeforbunds 32te årsmøte 20.—21. juni 1932.

1) Åpning (mandag kl. 9.30). — 2) Styreprotokollen; årsberetning og regnskap. — 3) Budgett for 1933. — 4) Biblioteket. — 5) Blindes Hus. — 6) Blindes Utsalg. — 7) Reisesekretærvirksomheten. — 8) Rapport fra: a) Trondheimskomitéen. b) Komitéen for de enkelte Blindes Vel. c) Børstefabrikk-komitéen. d) Gamlethjemskomitéen. — 9) Saker fra Norges Blindeforbund. — 10) Valg. — 11) Ordet fritt.

Dessuten et par foredrag hvis tiden tillater det. — Fest tirsdag kl. 19.

Blinde stenografer hevder sig fint.

Rundt om i verden har man blinde stenografer som fyller sine poster på en utmerket måte. De nytter sig av en spesielt konstruert maskin og kan til dels opnå en rent fenomenal ferdighet. Den stenograferte teksten blir senere overført til vanlig maskinskrift, og en blind kan ved tilstrekkelig øvelse skrive absolutt feilfritt. Det største tallet av blinde stenografer har man i Tyskland, England, Frankrike og De forenede Stater. Mange av de aller flinkeste er damer. Det aller mest glimrende på dette området tør være ydet av den blinde tyske damen frk. Haberland fra Berlin. I en stor stenografikonkurranse forleden efter radiodiktat vant hun førstepremien. Det må sies å være en enestående prestasjon når man hører at ikke mindre enn 3000 deltok i konkurransen.

Formanns-, sekretær- og kassereradresser.

Norges Blindeforbund: Formann kurvmaker Alf Arnesen, Jessnes; tlf. **Furnes** central pr. Hamar. Sekretær dr. H. G. Dethloff, Nygårdsst. 2, **Bergen**, tlf. 1029. Adj. sekretær hr. T. Hjelmtveit, Bergslensst. 13, **Oslo**; tlf. 62177. Kasserer frk. Sigrid Sverdrup, Skovveien 5, **Oslo**; tlf. 41243.

Nordenfjellske Bfb., Trondheim: Formann lærer Halvdan Karterud, Blinde-skolen; tlf. 4317 k. Sekretær fru Agnes Wolmar, Dronningensst. 11; tlf. 3169. Kasserer bokholder Gustav Dybvig, Ø. Møllenbergst. 66; tlf. 4244 b.

Vestlandske Bfb., Bergen: Formann bibliotekar H. E. Gjøn, Rosenkrantzst. 5; tlf. 3871. Sekretær dr. H. G. Dethloff, Nygårdsst. 2, Bergen. tlf. 1029. Kasserer lærer O. A. Holen, Sandvikslien 3; tlf. 2023.

Østlandske Bfb., Oslo: Formann sykegymnast Erling Herstad, Langesst. 7; tlf. 10197. Sekretær frk. Sigrid Sverdrup, Skovveien 5, tlf. 41243. Kasserer dr. med. I. Schjøtz, Langesst. 7, Oslo; tlf. 22067.

Møtereferater.

Styremøte i Nordentjelske Blindeforbund 28. 4. 1932. Til stede: Kartesrud, fru Wolmar, Haraldstad, Nordberg og Nergård. — 1) Formannen meddelte at det også i år var gitt tillatelse til å holde årsmøtet på Dalen. Tiden var satt til 20. og 21. juni. Med hensyn til reise- og oppholdsbidrag forholdes som ifjor. — 2) Regnskap for 1932 blev referert og godkjent. — 3) Det blev besluttet å nedsette en komité på tre medlemmer til å undersøke mulighetene for en reduksjon av forbundets samtlige administrasjonsutgifter og eventuelt fremkomme med detaljert forslag om besparelser. Opnevnt blev d'herr. Nordberg, Skaug og Nergård med Haglund som suppleant. — 4) Referertes søknad om et bidrag på 2000 kr. til erhvervelse av halvparten i vedkommendes farsgård. Da en slik bevilgning for tiden langt overskrider forbundets evne, kunde søknaden ikke imøtekommes. Styret henstiller til ansøkeren å prøve å skaffe sig bureisningslån. — 5) Bevilgedes to blinde kvinner henholdsvis 50 og 30 kr. til klær.

Sekretariatet.

Forretningsutvalgsmøte i Vestlandske Blindeforbund 4. mai 1932. Til stede: Gjøyen, Rydland, dr. Dethloff, fru biskop Hognestad, frk. Steen og Johansen. — 1) Foreløbig sakliste for V. B.s årsmøte blev oplest. Som arrangementskomité for årsmøtet og festen blev valgt de som var med ifjor, nemlig Gjøyen, Johansen og Rydland, som da kan supplere sig med andre. — 2) Mot 1 stemme blev det besluttet å stille 1000 kr. til disposisjon for utdeling av feriebidrag. Dr. Dethloff foreslo at man fremsetter forslag for kommende årsmøte om at feriebidragene for ettertiden sløifes og at man heller søker å øke julegaven. De som da måtte ønske bidrag til ferie, får innsende søknad om dette til forbundet, som da eventuelt yder dette som almindelig bidrag. — 3) Referertes en skrivelse fra høiesterettsadvokat Mohr, Bergen, hvori meddeltes at frk. Ragna Iversen, Bergen, hadde testamentert V. B. 2500 kr. Likeså referertes to skrivelser fra blinde medlemmer. — 4) Behandledes 5 søknader om bidrag som blev innvilget med et samlet beløp av 185 kr.

Sekretariatet.

Styremøte i Østlandske Blindeforbund 7. 5. 1932. 1) Ved omsendelse var siden forrige møte bevilget 60 kr. som hjelp til selvhjelp, 35 kr. til materialer og 100 kr. til skolefanen på Dalen. — 2) Bevilgedes 100 kr. til verkstedsutgifter. — 3) Bevilgedes 100 kr. til materialer. — 4) Bevilgedes 75 kr. til garn. — 5) Bevilgedes 60 kr. til to blinde døve til reise til et døvestevne. — 6) Bevilgedes et lån på 150 kr. til innkjøp av varer. — 7) Ansøkning om bidrag til materialer blev det overlatt reisesekretæren å ordne med. — 8) Ansøkning om lån til reparasjon av hus blev utsatt til et senere møte. — 9) Ad sak 9 på forrige møte. Saken blev overlatt sekretæren til videre forføining. — 10) Forelå ansøkning om hjelp til opphold på Ullevål, men da vedkommende ikke tilhører Oslo kommune, vilde det bli så dyrt at styret fant å måtte avslå den. — 11) Forslag til program for jubileumsfesten i Aulaen 24. juni blev oplest og vedtatt. — 12) Utsalgets beretning og regnskap for 1931 blev oplest og vedtatt. — 13) Besluttetdes å gjøre et forsøk med å selge utsalgets varer fra en bil ved en av de utenbys håndverkere.

Sekretæren.

Glem ikke

Illustrert Familieblad

ukens glede for voksne og barn.

En mængde restbeholdninger av $\frac{1}{4}$ Lin

DÆKKETØI

sælger vi nu overordentlig billig
hvoriblandt

340 dus. Servietter 60×60 cm. kr. 13.50 pr. dus.

Duker av $\frac{1}{2}$ Lin

95×95 cm.

115×116 cm.

150×180 cm.

Kr. 2.25 pr. stk.

Kr. 3.50 pr. stk.

Kr. 7.25 pr. stk.

Kr. 8.50 pr. stk.

Kr. 9.75 pr. stk.

150×210 cm.

150×240 cm.

Brødrene Dobloug

Stort Utvalg i

Dame, Herre og Barnekonfektion

Skotøi - Tricotage - Pyntesaker

Dame- og Herrehatter

Se våre vindusutstillinger

Gunnerius Pettersens Magasin

Storgt. — Brogt.

H. A. BRUN ^{A/S}

BAKERI

BOGSTADVEIEN 30

TELEFON 64514

Sakliste for Vestlandske Blindforbunds 28de årsmøte 16. og 17. juni 1932.

1) Åpning kl. 9½. — 2) Religiøst foredrag. — 3) Valg av protokoll- og valgkomité. — 4) Spørsmål om offentliggjørelse av navnene på dem som har fått bidrag av forbundet. — 5) Styreprotokollen. — 6) Årsberetning for V. B. — 7) Budgett og regnskap. — 8) Feriebidragene. — 9) Foredrag av Jacob Doksæther. — 10) Rapport fra Radiokomiteén. — 11) Forslag til anvendelse av rentene for V. B.s legater. — 12) Biblioteket: Budgett, regnskap og beretning. — 13) Blindes Hus: Beretning, regnskap og budgett. — 14) Blindes Utsalg: Regnskap og budgett. — 15) Valg. — 16) Mulige saker fra Landsforbundet. — 17) Ordet fritt.

Så vil jeg ønske alle hjertelig velkommen til årsmøtet og håper at vi får noen hyggelige dager sammen.

Med hilsen,

H. E. Gjøen.

Aftenposten

Norges største og mest utbredte avis

Det populære 24-sidige
A magasinet følger
hver lørdag som bilag

Av mit rikholdige utvalg anbefales:

Snekkerverktøi, Treskjærerverktøi

Bokbinderverktøi, Salmakerverktøi

Kurvmakerverktøi, Mekanisk verktøi

Løvsagverktøi, Løvsagmaskiner

Ingwald Nielsen

Torvgaten 4, OSLO

PETTER A. PEDERSEN

Niels Juelsgt. 27 — OSLO

KJØT — FLESK — PØLSEVARER

Telefon: 41494. Kun 1ste kl. varer til dagens priser. Privat: 66067.

HOTEL ASTORIA (BYES HOTEL)

OSLO — AKERSGATEN 21

Nyt, moderne hotel i centrum. Like ved Stortinget. Ved trikkeholdeplass fra Øst og Vestbanen. **80 nymonterte værelser, hvorav en række med bad.** Varmt og kaldt vand paa samtlige værelser. Elevator, Telefon. **Absolut 1ste kl. sengeutstyr. Moderate priser.** Telefon centralbord 13770.

M. Rummelhoff Hansen

Murmester

Trondhjemsveien 59, Oslo

Telefon 82238

Brødrene Rosenlund ^A_S Kolonial - Frukt - Delikatesser BERGEN <i>Specialiteter:</i> Victoria Kaffe - Visit The	ANTON M. OLSEN <i>Urforretning — Bergen</i> Etabl. 1907 <i>Telefon 3035 anbefales Olav Kyrresgt, 1</i>
Bruk kun Kvalitetspapir De representeres utmerket ved Alvøens Papirfabrik's <i>fabrikata.</i>	Dr. med. I. Schiøtz Øienlæge. — 11—3 Langes gt. 7 (vis a vis Rikshospitalet). Oslo.
Dr. med. øienlæge BIRGER MALLING Bergen	Tandlæge Bj. Ohleng-Hee Dronningensgt. 32 II — Oslo Telefon 11471.
WERGELAND TRANSPORT <i>Telefoner: 1781—1723</i> FLYTNING — TRANSPORT PAKNING — MØBELLAGRING	Øienlæge Hørven Teatergt. 3. Oslo 12—3 og ¹/₂6—¹/₂7 Telefon 24786.
Marmara — Tyrkisk cigaret — 1 krone pakken M. Glotts Tobaksfabrik. Oslo	

Vestlandets største

Mode-, Manufaktur- & Utstyrsmagasin

Engros og detalj

a/s Sundt & Co

MOHR & GIERTSEN

BERGEN

KOLONIAL

en gros

Specialitet:

Brændt Kaffe

Rikstelefon 0647 k

RADIO!

Største udvalg av apparater og høitalere. Deler for selvbyggere
samt billige og gode telefoner.

Faglig betjening.

RADIOCENTRALEN A S

Marken.

Telf. 4070.

Bergen.

MANUFAKTUR

Engros & Detalj

Joh. Petersen
Kløverhuset

HANDELSTRYKKERIET ^AS

Lars Hillesgate 17

Alle Slags Tryksaker

utføres hurtig og billig

Telefon 2 2 6 0

Telefon 2 2 6 0

Bergens Privatbank

Oprettet 1855

Bergen — Oslo — Haugesund

Kapital kr. 25,500,000.00

Penge mottas til høieste forrentning. Inkasso besørges overalt. Checks paa ind- og utland kjøpes og selges. Fremmed mynt veksles. Reiseakkreditiver utstedes. Formuer forvaltes. Aktierr og obligatione omsættes.

Alle bankforretninger utføres.

SOFIE HOIGJELLE

Kjød- &

Pølseforretning

TORVGATEN 2

Telefon 0970 — 3748

Østlandske Blindeforbunds syketrygd.

Som nytt medlem av Ø. B.s Syketrygd er optatt Anna Ovidia Berglund med medlemsnummer 299, 231.

Formannen.

Det norske Missionsselskap

„Norsk Missionstidende“ utk. hver uke. Koster i posten kr. 5.00 pr. aar.

„Missionsselskapets Barneblad“ utkommer 2 ganger maanedlig. Koster i posten kr. 2.00 pr. aar, 10 ekspl. under en adresse kr. 1.75. Mindst 50 eksemplarer kr. 1.50. Abonnenterne paa barnebladet faar juleheftet

„Glade Jul“ eller „Glade Jol“ gratis.

Bladene kan bestilles ved alle postanstalter og i eksped. i Stavanger.

Kjøp vor missionsliteratur og juleheftene „HELLIGE JUL“, „GLADE JUL“ og „GLADE JOL“, Missionsselskapets avrivningskalender.

Missionsselskapets Bokhandel,
Stavanger.

SAMVIRKE = BERGEN

Kolonialforretninger

Eget Bakeri — Kjøtforretning & Pølsefabrik

Laveste nettopriser. Kun kontant. Aapent for alle.

Utsalg:

Øvregaten 17
Søndre Alm. 2. Sandviken
Fjøsangervei 33
Solheimsgaten 46
Idrætsveien 52, Nymark
Repslagersgaten 27

Nordnæsgaten 2
Baneveien 20
Haakonsgaten 27
Arbeidergaten 7. Eidemarken
Nye Sandvigsvei 48 a, Kjøtførr.
Konsul Børsgate 30

Altid det bedste udvalg i SKO

for damer, herrer og barn

PRIMA KVALITETER

MODERNE UTSTYR

Prima fedtlædersarbeide

Stavanger Skofabriks Utsalg

Domkirkegaten.

Oslo Sparebank

— Oprettet 1822 —

Øvre Slotsgate 3 — Oslo

J. W. JAMESON ^{A/S}

Postboks 599 — Tlf. 21 571 - 25 522 — OSLO

Møbelstoffer og stopningsmateriel engros

Børs Café & Restaurant

Strandgaten 15 og Strandkaien 12

Byens mest moderne lokale.

Det bedste sted efter teatertid.

Utmerket musik.

Billige priser.

Telefoner: 2916 — 6181 — 1973.

BLINDESAKEN

MÅNEDSSKRIFT FOR DE BLINDES VENNER

UTGITT AV „NORGES BLINDEFORBUND“

Redigert av

Edvard Imsdahl, Rosenkrantzgaten 5, Bergen

Telefon 3871

Nr. 7.

Juli 1932

21 årg.

Innhold: Lauritz Lie. (Med bilde). — Nordenfjelske Blindeforbunds årsberetning for 1931. — Kassaekstrakt for Nordenfjelske Blindeforbund 1931. — Ekstrakt av regnskap for Blindes Hus 1931. — Regnskap for Nordenfjelske Blindeforbunds Bibliotek 1931. — Livserfaringer som blind. (Med bilde). — Litt Dala-prat. — Hvad Helen Keller „så“ fra verdens høieste bygning. (Med bilde). — Nye medlemmer av Østlandske Blindeforbunds Syketrygd. — Formanns-, sekretær- og kassereradresser.

Tekst på annoncesider: Omkring festlighetene i Oslo. — Jubileumsvers. — Vestlandske Blindeforbunds årsmøte. — Styremøter i Nordenfjelske Blindeforbund. — Osloplassen om festmøtet i Aulaen.

Les annonsene og gjør Deres innkjøp hos våre averterende.

Kolonial — Fetevarer — Frugter

En gros

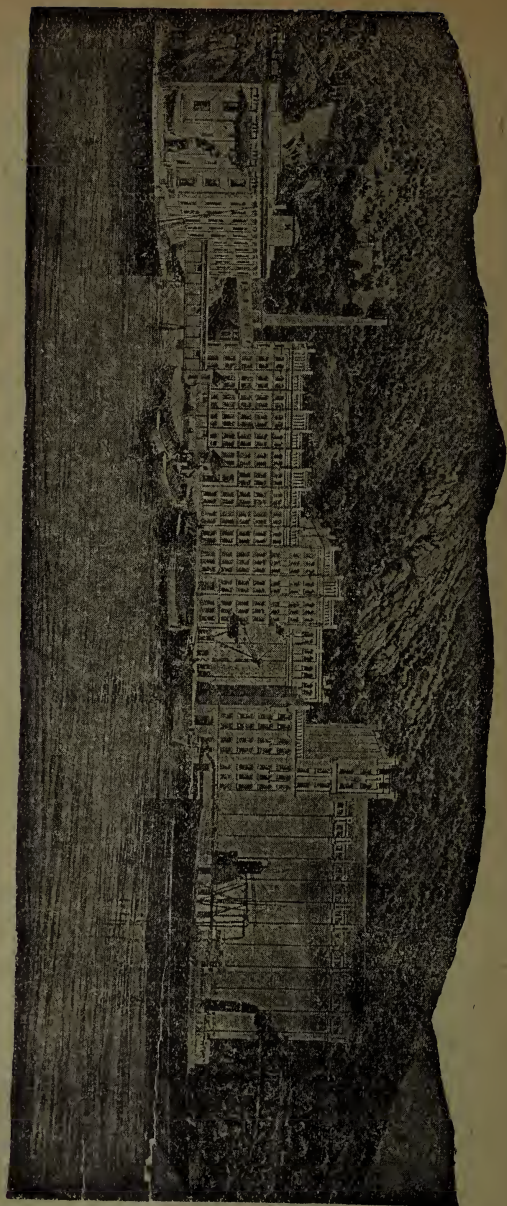
JOHAN AKSDAL

Kontor og lager: Hollendergaten 11 — BERGEN.

K O K S og G A S

er de i nationaløkonomisk henseende mest fordelagtige varmekilder. **K o k s** er det billigste og **g a s** er det greieste og mest praktiske av alt brændsel. Man gavner landets økonomi ved at bruke gas og støtter derved den norske koksindustri.

BERGENS GASVERK.

VAKSDAL MÖLLE.
BERGEN

KONTOR

**MASKINER
SYSTEMER
MØBLER
REKVISITA**

Telef.: 6550

JACOB L. BERSTAD

Strandgt. 10

— 2960 FIRMAET FOR MODERNE KONTORORGANISATION BERGEN

Bøker — Papirvarer

Subskription paa alle bøker tegnes.

Kr. Madsens bokhandel

Tyskebryggen 5 (Leppen)

Telefon 1482

A s Petersen & Dekkes Tricotagefabriker

Hop pr. Bergen

Forlang

„Pedek“ Tricotage

og vore andre gode Kvaliteter i Uld og Bomuld

Omkring festlighetene i Oslo.

24.—29. juni 1932.

Et jubileum — når det feires — skal være fest og gi stemning av høitid og fest til dem som tar del i det. Nettop slik var også det 25-årsjubileum som Østlandske Blindeforbund nu har feiret. Feststemningen forplantet sig også over i landsmøtet etterpå, så det hele fikk preget av et sammenhengende festmøte. Til dette bidrog både det stilfulle og vel planlagte arrangement og den store tilstrømning av blinde, ikke bare fra Østlandet, men også fra nord og vest. I alt var det sikkert omkring 150 tilrei-

<i>ELEGANTE OG MODERNE TRYKKSAKER!</i> Dreyers Grafiske Anstalt Stavanger.	Possement Besætning til Møler, Portierer, Lampeskjermer, Servietter <i>Frynser — Agramaner Snorer</i> H. ter Jungs Eftf.
<i>Forlang</i> SÆBEPULVER 116 S. Mauritzens Sønner Stavanger.	Damefrisersalon „MARCEL“ Strandgaten 1, Bergen HAAR- & SKJØNHEDSPLEIE
Spis: Gylne Havrenøtter Sundt og nærende.	Øienlæge Smedsrud Stavanger Droningensgt. 2. Kontortid 11—2 Telefon 1240

sende blinde, som sammen med byens egne blinde og de seende som var møtt frem, utgjorde en møteskare på over et par hundre. I Oslopressen som i det hele tatt stillet sig svært velvillig, var det like før jubileets høitidelige åpning lange intervjuer med Østlandske Blindeforbunds formann hr. Herstad, og orienteringer av forskjellig art i blindesaksspørsmål. Det Meteorologiske Institut formådde også å holde alt truende regnvær så nogenlunde borte så det ikke forstyrret.

Åpningsmøtet i universitetets Aula, som vel var det viktigste ledd i arrangementet, og som, takket være Kringkastingen, nådde lengst, blev en virkelig stemningsfull høitidelighet. Hennes kgl. høihet kronprinsessen viste vår sak sin sympati ved å være til stede, og alle de fremmøtte blinde, en rekke innbudte autoriteter og en stor skare andre interesserte fylte næsten den svære sal. Programmet med prolog, taler og hilsener, sang, musikk og oplesning, alt utført av blinde, blev gjennomført uten uhell, og hallomannen uttalte at sendingen også hadde vært svært god. Alle som var til stede eller lyttet, fikk sikkert et sterkt inntrykk av det arbeide og den utvikling som ligger mellom det hybelmøte av 7 blinde som i 1907 stiftet forbundet, og dette festlige jubileum.

Fredag ettermiddag og hele lørdag var så optatt av Ø. B. s. årsmøte, som gikk raskt og greit fra hånden. Søndag var det blindesaksgudstjeneste i Frogner kirke ved res. kap. Bråtveit og i Vestre Akers kirke ved reisesekretær pastor Overvoll, og om ettermiddagen kom så den kombinerte års- og landsmøtefest. På grunn av de mange gjester blev festen i år holdt i Logens store

Theodor Olsen's Eftf.s

Guldsmedforretning

Smaastrandgaten — Bergen

Rigt Udvalg i finere Guldvarer
og haanddrevne Sølvarbeider

Æresdiplom Landsudstillingen 1928

TELEGRAMADRESSE

„BERGENSKE“

Linoleum

i godt udvalg

Johan D. Eche & Søn
Farvehandel A.S.

Nygaardsgaten 4,
BERGEN

sal, som Oslo kommune velvillig hadde stillet til disposisjon, og det var bestilt ikke mindre enn 1500 smørbrød. Tallet av dem som var med på festen, blev anslått til vel 350.

Organist Aasland holdt her igjen en av sine vittige og alvorlige festtaler. Hr. bankkasserer Martens fortalte en del morsomme historier, og så var det sang og musikk av sangerinnen frk. Sofie Steen, organistene Aasland og Lyngen og fløitenisten Ragnvald Steen. Videre var det taler av begge blindeskolenes bestyrere hr. Røsegg og hr. Voll, sekretær Hjelmtveit, reisesekretærene Sætre og Overvoll og Nordenfjelske Blindeforbunds formann lærer Kartevrud. I spisepausen og i de mindre pauser mellom programpostene var det livlig samtale to og to sammen eller gruppevis, og det var hele tiden den rette feststemning.

BERGENS SPAREBANK

Oprettet 1823

Forvaltningskapital ca. Kr. 130,000,000

Filialer:

Strandgt. 81, Laksevaag, Sandviken, Solheimsviken

J. BERSTAD ^{A/s}

Telegramadr.: Jernberstad

Rikstelefon 2 9 0 9

Jern, Jernvarer, Metaller, Bygningsbeslag, Støpegods

Kjøkkenutstyr, Bølgeblik, Takpap, Takrender, Vindusglas

Galv. Jerntraad og Jerntraadnet, Vandledningsrør, Pumper, Kraner, Vasker,

Spader, Grep, Stenverktøi, Ankere, Kjøtting, Slipestener, Smikul

Elektriske Komfurer, Kokeplater, Strykejern

Radioapparater og Døler Osramlamper.

KOBA CHRISTENSEN

Liktøiforretning - Engen 37

Telefon 1804

Ved Det gamle Teater

Privat 2813

Så kom landsmøtet mandag, tirsdag og onsdag. Foruten de egentlige representanter deltok også de fleste av årsmøtets deltagere i forhandlingene, og det var av og til riktig livlige debatter. I det hele var det over alle disse møter og festligheter et liv og en interesse både fra de blindes og de seendes side som lover godt både for de kommende 25 år i Ø. B. og for landsforbundet.

I opholdet mellom forhandlingene var det på den gamle blindeskole et yrende liv rundt husene og nede i haven, og her blev også i godværet eftermiddagskaffen servert på de gamle gressplenene. Hver dag var en tropp speidere møtt frem, som hjalp til med å rettlede og følge de fremmede blinde, og blindeskolens betjening gjorde alt for å hygge om sine mange gjester. Intet under at alt derfor også blev så vellykket.

Jubileumsvers.

Prolog ved Østlandske Blindeforbunds 25-årsjubileum.

Et fattig liv ved fattige brødres bord,
 en dag foruten dagens glede,
 knapt nok en drøm, men savn av alt på jord

som gjør det verdt å bo her nede, —
slik, vet vi, var de blindes kår
igjennem lange hundreår.

Men vår var kommet; der, fra syd kom solen:
To franskmenn skjøv den klar på himlen ut.
De sprengte mørket, gav oss bøker, skolen!
Snart grodde håp og lys av savn og sut.
Og her hos oss var også isen brutt:
Vi hadde skolelov og institutt.
Som lyse vårskudd var å finne
de første helt selvstendige blinde.

Vi levde just i denne vårtid vi,
da her på skolen glad vi stået.
Vi sang og lengtet, drømte oss så fri.
Og vel var drømmen ungdomståket,
men målet lyste klart og stort for sinnet:
Vi skulde frem ved eget arbeid vinne
til det som legger lykke i å streve
og gjør det verdt som mennesker å leve.

Slik drømte vi. Så drog vi hver for sig
til striden ut — den tunge striden.
Da sluknet mangt et håp på ensom vei,
og mørk og gagnløs titt blev tiden.
Det blev så fjernt det fagre målet vårt,
og hverdagskavet blev så smått og hårdt.

Men ut av ensomheten tanken kom.
på venneflokk, skoletiden,
og trangen til å samle alle som
stod hjelpeløse spredt i striden.
Vi visste det var gjort i andre land,
og våre frender hjemme likedan
i nord og vest stod fylket alt i lag
som morgenrøden til en bedre dag. —
Så satt vi sammen her i nitten-sju,
sju blinde, just den sjuende april.
Det blev en komité og noen til,
og grunnet var det lag vi står i nu.

Vi minnes vel vårt forbunds første år,
begeistringens og offerviljens vår,
da alle glad bar stener frem til bygget
og vilde hjelpe til vår sak å trygge,
da håp blev tendt hvor motløsheten rådde,
og stengte krefter ut i dagen nådde.

Vi minnes det som reistes trin for trin:
Vårt utsalg, verksted, biblioteket,
og penger som til fond blev skrapet inn,

Brenselcentralen

Oslo

Telefon 27 100.

ET MUNNHELL: GO' SOM EN CROMWELL

Cromwell
BESTE TYRKISKE

FORFRISKENDE SMAK, MILD OG BEHAGELIG

til alt blev samlet, understreket
ved Blindes Hus, et navn for hvad vi vil
vel ennå mer enn det som alt er til.

I alt som bygdes op, var veier lagt
for blinde frem til selvhjelpsmålet,
til arbeidsgledens gull i dypest sjakt
for hver som svinger viljestålet.
Men det som lyser frem med varmest skinn
i alt vårt arbeid, og når dypest inn,
er det at om hver enkelt ensom blind
er slått en ring av søskenhender,
av dem som samme vilkår kjenner,
og andre, sterke, gode venner.
Fra denne ring nu varmt et bud får kalle:
Du strir ei ensom! vi er med dig alle!

Hvad det har skapt av mot og lyse voner,
hvad det har lokket frem av friske toner
i savnets skyggelunder, ingen ser:
Men visst vi vet det teller mer
enn millioner. —

Og dere venner med de øine klare,
som gavmildt støttet oss og saken vår, —
vår takk er den — det beste vi kan svare —
er den at vi idag står der vi står!
Vi vilde ut i dagen mellom dere:
Vi står her nu. Vi kommer siden flere.

Og dette takkens gledesgull vi vil
skal nå til alle som har båret ild
til jonsokbålet som strør glans idag
kring dem som strir og virker i vårt lag.
Vi vil de alle nu skal kjenne
i sig vår gledes flamme brenne.

Og så med vemød vil vi minnes
de edle hjerter, varme for vår sak,
som brente med oss i de mange tak,
men nu ei lenger blandt oss finnes.
Hvad godt de gav, det lever, det skal skinne
i verkets vekst. Vi signer deres minne. — —

Et strevsomt liv i eget ringe bo,
en dag nu rik på dagens glede,
på slit og seier, motgang, kamp og tro,
på alt vi kaller liv her nede:
Nu slik er mange blindes kår.
Men mange ennu stengte står.

Og derfor: Frem mot nye, større mål,
vårt forbund, frem mot ennu større seier:
At hver en blind ved arbeidsgledens bål
får rum og rett for evner som han eier.

Erik Harildstad.

Vestlandske Blindeforbunds årsmøte

som blev holdt i Bergen torsdag 16. og fredag 17. juni, var meget godt besøkt. Ca. 90 blinde fra alle kanter av Vestlandet hadde satt hverandre stevne. Norges Blindeforbund var representert ved forbundets formann. Av forhandlingene som var preget av stor saklighet og gikk raskt og greit, vil det snart foreligge referat, og vi skal derfor ikke komme inn på dem her.

Lørdag aften 18. juni var det fest i Blindes Hus. Stemningen var her minst like god som den pleier å være på årsmøtefestene våre, og det vil ikke si så lite. Det var taler, sang, musikk, oplesning, god bevertning og «pratepauser» innimellem. Alle hygget sig på det beste.

Søndag 19. juni blev det ved velvillig imøtekommenhet fra Foreningen Bergens Blinde arrangert utferd til «Fjellborg», hvor man tilbragte en herlig dag i det strålende sommervær.

Det tør trygt sies at V. B.s årsmøte 1932 var særdeles vellykket fra

Pelsverk.

Godt utvalg i Ræv
og andre småkraver.

Rimelige priser og betingelser.

**A
S Oslo Pelsvarelager**

Akersgt. 21 (Astoria)

A S Bergens Skillingsbank

Mottar indskud

til høieste forrentning.

Hjemmesparebøsser

utlånes gratis.

Vedtagne indskud

avhentes månedlig ved
bankens bud.

**Utfører forøvrig alle vanlige
bankforretninger.**

Filial: Solheimsviken.

Kjøp NORSKE

Pianoer - Orgler

bygget for norsk klima.

Guldmedalje Trøndelagsutstillingen 1930.

Våre betingelser og priser er nu så rimelig at
enhver kan anskaffe piano eller orgel.

JACOB KNUDSEN ^{A/s} - Bergen

Kong Oscarsgt. 41—43.

^{A/s}

GULL & SØLV

Juvelerforretning

Torvgaten 1b

BERGEN

Telefon 2121

først til sist, og formannen, styre og arrangementskomité fortjener stor
tak for den utmerkede måten alt var ordnet på. Været var i alle møte-
dagene så fint som vel mulig. Gamle Bergen er og blir «nokke for seg
sjøl»: På V. B.s årsmøter er det alltid (eller næsten alltid) bare solskin,
både figurlig og bokstavelig. Det vet alle som har deltatt i dem frem
gjennom tiden.

E. I.

BLINDESAKEN

MÅNEDSSKRIFT FOR DE BLINDES VENNER

UTGITT AV „NORGES BLINDEFORBUND“

Redigert av

Edvard Imsdahl, Rosenkrantzgaten 5, Bergen

Telefon 3871

Nr. 7.

Juli 1932

21 årg.

Lauritz Lie.

Igen har V. B. lidt et stort og smertelig tap, idet vår kjære, trofaste kamerat organist Lauritz Lie, Torvastad, 15. juni avgikk ved døden på Haugesunds sykehus. Den 12. hadde han måttet la sig underkaste en operasjon for akutt blindtarmbetendelse. Denne var imidlertid gått over til bukhinnebetendelse, og livet stod ikke til å redde.

Lauritz Lie var født i Vigsnes på Karmøy 15. oktober 1876. Synet mistet han i sin tidligste barndom. Årene 1886—94 var han elev av Nordentjelske Blindeskole. Foruten i almindelige skolefag fikk han opplæring i snekkeri og orgelspill. Efter hjemkomsten fra skolen var Lie dreier på Vigsnes Verks Industri. Da Industrien og Verket blev nedlagt, begynte han snekkerverksted

på Dalen i Avaldsnes. Men så blev han syk og måtte slutte, då han ikke lenger tålte hårdt arbeide.

Fra 1. april 1899 blev Lie ansatt som organist ved Torvastad kirke, en stilling han innehadde til for et halvt år siden. I den lange tiden av mer enn 32 år skjøttet han sin gjerning med stor dyktighet og sjelden plikttroskap. Alle holdt av og høiaktet Lie i Torvastad, noget som kom klart frem f. eks. ved hans 25-årsjubileum som organist i 1924 og på hans 50-årsdag i 1926.

Organist Lie har helt fra forbundet blev stiftet vært et levende interessert medlem av V. B. og har i årenes løp arrangert ikke få aftenunderholdninger til inntekt for forbundet. Ved flittig lesning av innen- og utenlandske blad har han fulgt bedre med i blindesaksarbeidet hjemme og ute enn de fleste og har alltid med begeistring grepet og kjempet for enhver ny og god idé til fremme av kameratenes vel. Han var således en av landets første blinde esperantister. Allerede på V. B.s årsmøte i 1905 fremholdt Lie sterkt den store kulturelle og praktiske betydning verdenssproget kunde få for de blinde og blindesaksarbeidet, ikke minst i de små land.

Lies skjebne var ikke lett. Et par og tyve år gammel blev den livsglade ungdom angrepet av brystsyke som han gjennom hele resten av sitt liv måtte kjempe med. Sykdommen kunde imidlertid ikke knekke hans virketrang. Det så ofte ut til at nettopp den legemlige svakhet gav ham øket indre styrke. Musikken og hans sterke interesser for ånds- og samfundslivets forskjellige felter holdt ham oppe. Like til det siste bevarte han sitt gode humør og sin lyse tro på livet og menneskene.

Vi takker Lie for alt det han var for oss og for alt han gav oss. Signet være hans minne!

E. I.

Organist Lie blev begravet 20. juni fra Torvastad kirke under usedvanlig stor deltagelse. Det strålende sommervær bidrog også sitt til at så mange av Lies venner langveisfra møtte frem.

Sørgefesten blev åpnet med Griegs „Åses død“ for fiolin og orgel, spillet av fiolinist Soland og organist Steensnæs. Derefter sang Torvastad blandede kor. Pastor Kloster holdt en meget vakker tale og forrettet for alteret, hvorefter det blev nedlagt kranser av følgende: Prost Hougsnæs fra avdødes søsken. Derefter tolket han i en gripende og varmfølt tale sin personlige takk til Lie for den høitid han så ofte hadde skapt i kirken med sin musikk som kom fra hjertet og gikk til hjertet. — Gustav Lillesund nedla krans fra Vestlandske Blindeforbund, hvor Lie i mange år hadde vært et interessert og aktivt medlem. Han minnet om at Lies tale på forbundets årsmøte ifjor nærmest formet sig som en avskjedstale hvori han rettet en sterk appell til de yngre om å fortsette forbundets velsignelsesrike arbeide. Sogneprest Skådel nedla krans fra menigheten med takk for hvad avdøde hadde fått utrettet gjennom sin musikk. Johan Michelsen

fra Bergen nedla en krans fra Lies spesielle venner innen Blindeforbundet, og Carl Lundberg nedla en krans fra avdødes barndomsvenner på Vigsnes. Klokke Reksten nedla en krans fra Førre Pleiehjem, hvor Lie opholdt sig de siste 4—5 måneder før sin død, og tolket i vakre ord hvad hjemmet hadde tapt ved hans bortgang. Dessuten nedla han krans fra sangkoret i Torvastad. Thomas Stange nedla krans fra Torvastad kristelige Ungdomslag, hvor Lie hadde vært et skattet medlem i over 30 år.

Efter kransepåleggingen sang koret så vakkert: „Jeg så ham som barn med det sollyse øie“, hvorefter kisten blev båret ut av sangkorets medlemmer til tonene av Chopins Largo for fiolin og piano.

Den vakre og stilfulle sørgefest gjorde et dypt inntrykk på alle og vil bli et skjønt minne om et menneske som i meget stor grad har hatt den lykke å kunne bringe glede og høitid til andre.

B. S. i „Haugesunds Avis“.

Nordenfjelske Blindeforbunds årsberetning for 1931.

Nordenfjelske Blindeforbunds styre skal herved få avgi følgende beretning for det forløpne år, det 31. siden forbundets stiftelse:

A/S. Blindes Utsalg.

På grunn av den langvarige arbeidskonflikt som i ca. et halvt år lammet landets erhvervsliv, og den store arbeidsløshet for øvrig, har det ikke lyktes å holde så stor omsetning som i det foregående år, og det har også vært vanskelig å få kundene som har kjøpt på avbetaling, til å betale de fastsatte avdrag i rette tid. Av den forannevnte årsak har det således ikke været mulig å skaffe tapetserverkstedets arbeidere nok å gjøre, og heller ikke har man kunnet gi kurvmakerne nok bestillinger. Børstebinderne har det derimot lyktes å skaffe litt mer arbeide i det siste år enn før. Likeså har kvinnene på enkelte områder hatt mer å gjøre. N. B.s reisesekretær Flydal har på sine reiser omsatt en del av kvinnes arbeid. Likeså hjalp N. B.s tombola i oktober til å få omsatt en del håndarbeider etc.

Av materialer er det levert til blinde for kr. 9869,37. Dessuten har tapetserverkstedet fått materialer for kr. 15 557,14. Det har også i år beskjeftiget 6 mann.

Utsalget har i årets løp hatt forbindelse med 65 blinde (inkl. tapetserverkstedets 6 mann), 27 kvinner og 38 menn, hvorav i fra V. B.

Av Ovesens Legat er mottatt kr. 13 873,28, hvorav kr. 1873,28 er etterbevilgning av overskridelse i 1930. Herav er kr. 4000,00 anvendt til administrasjon og husleie som bestemt av legatstyret. Til frakter og emballasje for materialer som er tilsendt blinde, og for varer som er mottatt fra dem, til 20 pct. rabatt på garn

til kvinnene og som tilskudd er anvendt kr. 8316,81. Herav har 36 blinde fått helt eller delvis eftergitt sin materialgjeld med kr. 3727,21.

Utsalgets regnskap for 1931 er avsluttet med overskudd, mens verkstedets regnskap viser et mindre underskudd.

Reisesekretær Flydal

har i 1931 holdt 153 propagandamøter, derav 54 i Møre, 26 i Sør-Trøndelag, 17 i Nord-Trøndelag, 45 i Nordland og 11 i Troms fylke. Heri inngår 17 tilstelninger, som har vært arrangert som Blindesakskvelder av mer festlig art, hvor det har vært solgt eller utloddet varer fra Blindes Utsalg, særlig kvinnelige håndarbeider. Vi takker alle — både blinde og seende — som har hjulpet reisesekretæren med å få i stand slike Blindesakskvelder på deres hjemsteder. Det er et tiltak som i høi grad øker interessen for vår sak og dertil ofte gir et godt økonomisk utbytte. Enda flere av våre medlemmer bør derfor her legge ryggen til. — Reisesekretæren har fortsatt sitt arbeide med å stifte foreninger til beste for forbundet og søkt å holde interessen ved like i de foreninger som tidligere er kommet i stand. Ved kollekt og annen innsamlingsvirksomhet har han tilført forbundets kasse kr. 2333,98. Mange blinde har han opmuntret og hjulpet ved personlige besøk i deres hjem, og flere som man tidligere ikke visste om, har han fått anmeldt til Norges Blinderegister. Organisasjonen har så efter evne søkt å ta sig av dem og har i mange tilfelle formådd å gjøre livet litt lysere for dem. Særlig legger man vekt på at alle som har evner til det, får høve til å lære å lese og skrive punktskrift, og at de hvis skolegang av en eller annen grunn er blitt forsømt, får komme på blindeskole og tilegne sig den utdanning som best svarer til deres anlegg.

Nordenfjelske Blindeforbunds Lånebibliotek

har i 1931 hatt en tilvekst på 153 bind. Som før er det meste av dette skaffet til veie ved avskrivning. I arbeidslønn til blinde kopister er utbetalt kr. 1698,60. Flere av våre seende venner har også dette år gledet oss ved sitt iherdige og uegennyttige avskrivningsarbeide. Biblioteket har i 1931 hatt forbindelse med 94 lånere, nemlig 70 i Trondheim, 18 i N. B.s øvrige distrikt, 4 i Ø. B., 1 i Danmark og 1 i Sverige. Det er utlånt i alt 2034 bind fordelt på 1297 lån. — Også dette år har biblioteket fått motta 500 kr. av Johan Chr. Jensens Legat, 300 kr. av fru doktor Wolmars forening og 100 kr. av Strindens Sparebank. Vi takker for denne forståelse av litteraturens store betydning for oss blinde, og vi henstiller til våre medlemmer å gjøre alt hvad de kan for å få flere kulturelt interesserte foreninger og institusjoner til her å tre støttende til. Det er nødvendig at det skapes et tryggere økonomisk grunnlag for bibliotekarbeidet, og hvert nytt årvisst tilskudd vil hjelpe oss et lite stykke lenger frem.

Innsamlingsvirksomheten.

Det har dessverre ikke vært til å undgå at også vårt forbund har fått føle økonomiske virkninger av de nedgangstider som vi nu gjennomlever, men just i slike tider møter vi mangen gang i det små et hjertelag og en offerhug som hjelper til å stålsatte vår vilje og kveike nytt mot i oss. — Tombolaen i Trøndelagshallen 9.—20. oktober gav et nettooverskudd av kr. 651,22. Det var mange både blinde og seende medlemmer som hjalp til med å skaffe tombolagjenstander, men her trengs det i fremtiden at enda flere tar fatt, dersom vi skal kunne imøtekomme de stigende krav som publikum nu stiller til slike tilstelninger. — Ut på høsten blev det satt i gang en større utlodning av blindes arbeider, dels for å skaffe penger i forbundskassen og dels for på denne måte å øke utsalgets omsetning. Resultatet av utlodningen vil foreligge til sommeren. — I Trondheim er innsamlet ved formannen kr. 335,00. Våre tilsluttede foreninger har også dette år utført et godt og interessert arbeide og har tilsammen tilført forbundets kasse ca. kr. 700,00. N. B.s andel av Kirkeofringen 1930 — bokført i regnskapet for 1931 — utgjorde kr. 725,31. Av Skoleinnsamlingen 1930 falt på N. B. kr. 952,86. Efter statuttens bestemmelse er utbyttet av Kirkeofringen overført til Hjelpfond for N. B., hvis kapitalbeholdning pr. 31. 12. 1931 utgjorde kr. 39 766,37.

Hjelp til enkeltpersoner.

Forbundet har i årets løp utdelt bidrag og ydet lån som hjelp til selvhjelp med et samlet beløp av kr. 2425,99. Dessuten har 36 blinde fått sine materialkonti i Blindes Utsalg redusert med tilsammen kr. 3727,21. I likhet med tidligere år er det ydet bidrag til innkjøp av noter og bøker, så medlemmene har fått disse for halv pris. Det er lyktes å skaffe to håndverkere og en håndarbeiderske hver sitt hus med litt jord til ute på landet, og to andre er hjulpet til mindre forretninger i Trondheim, nemlig en tobakksforretning og en kolonialforretning. Efter avtale med Trondheims Trygdekasse kan alle forbundets blinde medlemmer få trygde sig der. N. B. står som arbeidsgiver for dem og betaler dessuten halvparten av deres sykepremie. I 1931 var det 40 som nød godt av denne fordelaktige ordning, og N. B.s samlede tilskudd til sykepremie utgjorde kr. 942,59. Som årene før er dette beløp blitt utredet av Hjelpfondet.

Forskjellige meddelelser.

Styret har i årets løp holdt 13 møter, hvor det er behandlet i alt 49 saker. N. B.s 31. årsmøte blev holdt på Dalen Blindeskole 20. juni.

Forbundets faste komitéer har utført et meget godt og interessert arbeid. Trondheimskomitéen for kameratslig samvær har fortsatt med å samle byens blinde og deres venner til månedsmøter i Blindes Hus. Komitéen for de enkelte Blindes Vel har

ført en utstrakt korrespondanse med avsidesboende medlemmer, som derved kommer til å kjenne sig mindre isolert. I den utstrekning det har latt sig gjøre, har man også søkt å opmuntre og rettlede dem som kan trenge en håndsrekning ved å avlegge besøk i deres hjem. — Huskomitéen har forvaltet forbundets eiendommer på en meget tilfredsstillende måte. Ved at oppusninger og reparasjoner er innskrenket til det aller nødvendigste dette år, er det lyktes å spare så meget at man har kunnet overføre til forbundets almindelige kasse kr. 4000,00 som tilbakebetalt kapital uten at det har vært nødvendig å opta noget nytt lån. Disse penger er brukt til å dekke restanser på avgiften til Landsforbundet, så man nu er kommet helt a jour med innbetalingene.

De forskjellige dampskibsselskaper har i likhet med tidligere år innrømmet fri reise eller moderasjon for vår reisesekretær og for deltagerne i forbundets årsmøte.

Pressen har som før vist stor interesse og forståelse for blindesaken og har derved i høi grad bidratt til å fremme forbundets samfundsgagnlige virksomhet.

Idet vi avslutter denne beretning, vil vi få uttale en hjertelig takk til alle som på en eller annen måte har vist blindesaken interesse og ydet den støtte.

Trondheim i juni 1932.

I styret for Nordenfjelske Blindeforbund

Halvdan Karterud.

E. A. Nordberg. Agnes Wolmar. Erik Harildstad. Th. Nergård.

Kassaekstrakt for Nordenfjelske Blindeforbund 1931.

Inntekt:

Saldo fra f. å.:	kr. 1515,56	
Innestående i bank	« 541,81	
Pantobligasjon i Ø. Møllenberg gt. 70	« 2000,00	
		kr. 4 057,37
Kirkeofringen 1930		« 725,31
Skoleinnsamlingen 1930		« 952,86
Gaver og bidrag fra foreninger og private		« 700,30
Kollekter og innsamling ved Flydal		« 2 333,98
Refusjon av bidrag		« 640,00
Refusjon av lån		« 280,00
Aktieutbytte i A/S. Blindes Utsalg		« 750,00
Renter av bankinnskudd og pantobligasjon		« 153,33
Renter av egen kapital i Blindes Hus		« 5 400,00
Kontingent for 1931	kr. 679,00	
Kontingentrestanser	« 100,00	
		« 779,00
Owesens legat		« 13 873,28
Trondheims-innsamlingen		« 335,00
Overskudd av lotteri		« 651,22
Tilbakebetalt av kapital i Blindes Hus		« 4 000,00

Gaver til biblioteket:

Jensens legat	kr. 500,00	
En dameforening v/ fru Wolmar	« 300,00	
Strindens Sparebank	« 100,00	
		« 900,00

Kr. 36 531,65

Utgift:

N. B.s hjelpefond:

Kirkeofringen for 1930	kr. 725,31	
Aktieutbytte i A/S Blindes Ulsatg	« 750,00	
Tilskudd for 1931	« 50,00	
		kr. 1 525,31

N. B.s bibliotek:

Tilskudd fra N. B.	kr. 1 900,00	
Gaver til biblioteket	« 900,00	
		« 2 800,00
Bidrag og lån til blinde		« 2 425,99

Administrasjon:

Sekretariatet	kr. 840,00	
Kasserer	« 360,00	
Porto	« 97,05	
Telefon, telegrammer, reiser, trykksaker, gaver etc.	« 203,47	
Husleie for kontor og forsamlingsrum	« 360,00	
Vask av do.	« 156,00	
		« 2 016,52
Abonnement på «Blindesaken» 1931		« 240,00
Abonnement på «Norges Blinde» 1931		« 89,50
Inkasso av kontingent		« 28,50
Provisjon av Trondheims-innsamlingen		« 50,25
Årsmøtet 1931		« 759,08
Bidrag til innkjøp av bøker og noter		« 101,85
Trykkning av årsberetning, regnskap og budgett		« 106,55
A/S Blindes Utsalg		« 13 873,28

Sekretær Flydals virksomhet:

Lønn	kr. 2 400,00	
Reiseutgifter og opphold	« 1 833,98	
		« 4 233,98
Avgift for 1929 og 1930 til N. Bf.		« 4 000,00

Saldo:

Kassabeholdning	kr. 1 355,70	
Innestående i bank	« 925,14	
Pantobligasjon i Ø. Møllenberg gt. 70	« 2 000,00	
		« 4 280,84

Kr. 36,531,65

Gustav Dybvig,
kasserer.
(sign.)

Revidert og funnet i orden.

J o h s. J ø r s t a d.
(sign.)

Ekstrakt av regnskap for Blindes Hus 1931.

Inntekt:		Utgift:	
Saldo	kr. 4 873,36	a. Pantelånsrenter	7 500
Inngått husleie	« 21 147,00	b. Renter av egen kapital	5 400
Renter for 1931	« 163,62		
			kr. 12 900,00
		Skatter	« 3 085,14
		Lys og lysreparasjon ...	« 497,57
		Maling	« 888,74
		Tre- og murarbeide	« 34,61
		Rørlegger og smed	« 206,86
		Administrasjon 1931	« 1 160,00
		Diverse	« 104,17
		Ekstraordinært renhold ...	« 14,00
		Tilfeldige utgifter	« 4 000,00
		Balanse	« 3 292,89
	Kr. 26 183,98		Kr. 26 183,98

Trondheim i mai 1932.

Oscar Skaug,
kasserer.

Regnskapet revidert av hr. Dybvig.

Regnskap for Nordenfjelske Blindeforbunds bibliotek pr. 31. desember 1931.

Inntekt:		Utgift:	
Saldo pr. 1/1.	kr. 211,88	Husleie	kr. 420,00
Bokholder Johan Chr. Jenssens legat	« 500,00	Lønn til bibliotekar	« 1 500,00
Dameforening v/ fru Wolmar	« 300,00	Papir	« 132,54
Strindens Spareb., gave ..	« 100,00	Avskrivningsarbeide	« 1 698,60
Fru Wleugel, gave ...	« 10,00	Innbinding	« 505,25
N.B.s tilskudd	« 1 900,00	Sprit og skjellak til im-pregnering	« 122,50
A/S Blindes Utsalg re-fund. for avskrivning ..	« 1 955,96	Lommeapparater	« 84,91
Solgt 11 lommeappar. ..	« 49,50	Prenskafter	« 16,00
Solgt 60 prener	« 30,00	Frakter	« 15,40
Solgt papir	« 6,30	Brensel	« 141,95
Renter	« 0,06	Vask	« 160,25
		Brandassuranse	« 56,00
		Diverse	« 116,45
		Balance	« 93,95
	Kr. 5 063,80		Kr. 5 063,80

Saldo 1/1 1932:

Privatbanken	kr. 2,77
Kassabeholdning	« 91,18

Kr. 93,95

Livserfaringer som blind.

(Av C. C. Enevoldsen. Kjøbenhavn).

Det er vel nu en 12—15 år siden vi første gang hørte tale om hr. Enevoldsen, og vi har lenge ønsket å kunne fortelle våre lesere litt om denne merkelige mannen. En blind fabrikkeier og fabrikkleder hører jo ikke til det almindelige, ikke engang i de store landene og langt mindre i de små. Imidlertid er det først nu lyktes oss å få en samlet oversikt over hr. Enevoldsens levnetsløp. Han gir den selv i «Dansk Blindesamfund». Som det vil sees, har hr. Enevoldsen hatt ikke så lite å gjennomgå; men han har alltid tatt motbøren med godt humør. Den synes bare å ha stålsatt ham til å ta ennu mer energisk fatt. Selv nu da han er 75 år gammel, er det en friskhet over ham og over det han skriver, som det er en sann fryd å legge merke til, og han har en tro på de blinde og deres muligheter som kanskje få andre i Danmark.

Jeg mistet synet da jeg var 23 år gammel, og har ikke vært elev på blindeinstituttet. Jeg taler derfor som voksen blind og som børstebinder. Det er for øvrig visst ikke stor forskjell på fagene, men derimot på yngre og eldre. De unge har på instituttet fått en glimrende skoleutdannelse som de voksne savner, særlig de gamle der som jeg er 75 år. Men til gjengjeld har vi fått en større eller mindre praktisk erfaring, noget som er en stor fordel når vi skaper en forretning. Da jeg har prøvet og erfart meget både som håndverker, agent, fabrikant, rentenist og nu sist som havemann (hvorfor jeg har fått en første og en ærespre-

mie), finner jeg det er min plikt å fortelle litt om hvad en blind kan utføre og dirigere. Kanskje kan det komme saken og mine lidelsesfeller til gode.

Da jeg høsten 1879 hadde mistet synet, fikk jeg ophold hos min bror en mil fra Fredericia. I mars 1880 blev jeg av min hjemstavnskommune sendt til Kjøbenhavn for i et halvt år å lære et fag som den seende skal bruke fire år til, og som han enda ikke har lært halvdelen av. Børstebinderi er imidlertid et godt fag for blinde, da varene egner sig for en gros-salg. Den gang blev de voksne blinde ikke oplært på instituttet, men på mesterens private verksted. Vi var to — fullstendig våkne! Han var 28 år og jeg 24. Det vi hørte om dagen, blev drøftet om kvelden. Vi lærte langt mer forretning enn håndverk. — Dessverre blev denne verkstedsundervisning ved mesterens død i 1899 flyttet til instituttet. Ved å være sammen med ham om formiddagen og svennene hele dagen fikk vi greie på kjøp og salg, arbeidslønn og varepris, kalkulasjon og meget mer. Endog bekvarer blev forklart mig så godt at jeg senere selv, når jeg ingen svenn kunde få eller hadde for lite til en, da med hell har lært op kvinner, ja et par 12-års gutter. Til opplysning for ikke-fagfolk tjener at bekvarer hovedsakelig er feie- og støvekoster, hvor materialet fastsettes med meget varmt bek, noget en blind ikke kan arbeide med. Men det er nødvendig å føre disse varene. Kjøpes må de ikke. Fortjenesten blir for liten og varen for slett.

Grunnen til min fremgang begynte da jeg var barn, dersom jeg nogensinne har vært barn — jeg tror det ikke! Jeg er husmannssønn fra Koldingtrakten. Fra mitt femte år deltok jeg i alt mulig og ofte til dels også umulig arbeide. Var det ikke annet, måtte jeg strikke, men aldri leke. Herved blev jeg arbeidsvant. Efter min konfirmasjon arbeidet jeg på mange forskjellige steder i Danmark og Tyskland som møller og som alt mulig annet.

Nu var jeg øvet i lange arbeidsdager, hadde fått livserfaring og kjennskap til forretning, og jeg hadde et godt grunnlag å bygge på da jeg av min hjemstavnskommune i mars 1882 efter et 3-måneders ophold hos min bror blev sendt til Kjøbenhavn for å lære. Da var jeg i den mest passende alder til å kunne utnytte alle erfaringer fra fortiden til bruk i fremtiden. Ja, jeg er overbevist om at de kunde erstatte et flere års ophold på en teknisk skole for blinde.

Da jeg var ferdig med læretiden, hadde jeg fått samlet 160 kr. til driftskapital og hjemreise. Igjen fikk jeg ophold hos min bror en mil fra Fredericia, hvor jeg fikk et lite pikeværelse til verksted samt kost m. m. for 5 kr. uken. Hermed var jeg for alltid ferdig med all understøttelse.

Høsten 1881 flyttet jeg til Fredericia, hvor jeg fikk en liten, men pen butikk. Til dette hadde jeg lånt 200 kr. ved min far. Det gikk straks så godt at jeg fikk seende hjelp, likevel mest for å få laget de omtalte bekvarer. Ja, jeg beseiret endog en ny, hård,

seende konkurrent, så han efter et års skarp kamp havnet hos mig som svenn i mai 1883.

I 1882 hadde kommunen eftergitt gjelden for min læretid, ikke fullt 500 kr. Kort efter giftet jeg mig. Det er ikke lett for en blind å være alene. Tilsynelatende gikk alt bra. Vi var fem stykker på verkstedet. Men høsten 1883 fikk jeg ved bedrageri fra mine nærmeste og egen dumhet mine forhold ordnet så slett at jeg like før jul igjen måtte begynne forfra i Kolding, men med en nettogjeld på ca. 700 kr. Dette var ikke lett å gå på, og det alene i halvannet år! Nå, jeg hadde da et par skolegutter. Av dem var den ene beker, og når jeg var ute, var han også betjent i den 7 kvadratmeter store butikken.

Imidlertid blev jeg trett av å være alene, og sommeren 1885 giftet jeg mig igjen for samme høst å flytte til Fredericia. Nu var jeg ikke mer insolvent. Gjelden var flyttet, men ikke øket. Derimot var mitt kram vokset fra det som kunde rummes på en håndkjerre, til to ordentlige vognlass.

Nu gikk det rolig fremover. Jeg hadde fått godt et halvt snes arbeidere. Plassen blev for liten. Jeg kjøpte en eiendom og bygget en fabrikk, 8 ganger 11 meter, tre etasjer. Her blev installert 13 arbeidsmaskiner til fabrikasjon av børstetrær og luksusmøbler. En dynamo til 35 lamper og en 6-hesters gassmotor kunde jeg selv best stelle. Foruten disse 13 maskinene som arbeidet hver dag og blev passet av like mange voksne mann, var det et lignende tall menn, kvinner og gutter. En snekker pusset og polerte daglig 10 etagerehyller eller plater til pyntebord og lignende. Alt dette dirigerte jeg selv uten hjelp, ja, en del av salget besørget jeg også.

Men så gikk det igjen galt og det på grunn av dumhet. Jeg hadde for lavt assurert. Fabrikken brente og blev gjenopbygget. Så blev min kreditt stoppet. Jeg fikk dannet et lite aktieselskap som skjøt inn 15,000 kr., omtrent det beløp jeg hadde tapt. Men nu var jeg ikke lenger eneherre, bare direktør. To vilde ha min plass, to hele fabrikken. Forresten gikk det så godt at jeg i 1900 begynte i Kjøbenhavn, men var for fattig til å kunne få det til å gå der. Et halvt år efter ophevet jeg verkstedet.

Og så arbeidet jeg som agent i 5 år, giftet mig for tredje gang, og i 1909 begynte jeg atter med selvstendig verksted. Jeg hadde da så mange kunder blandt de handlende at det blev arbeide for 14 seende, voksne folk. I 1912 innførte jeg de første maskiner til fint arbeide: Sko-, klæs- og hårbørster, men for øvrigt alt mulig. En slik maskin passes av en kvinne og leverer likeså meget i prima-varer som 10 seende håndarbeidere. Da jeg begynte med disse maskinene, var det for ikke — som mine seende konkurrenter — å innføre alle polerte varer fra utlandet, særlig Tyskland. Alt det vi fikk ferdig, gikk straks, og de to siste krigsårene laget og solgte vi minst 15 gross om uken.

I 1918 fikk jeg opført en ny fabrikkbygning, 53 ganger 10 meter, tre etasjer. Der flyttet vi inn først i juli. Vi hadde da 6

maskiner til finarbeide og 3 til mellomvare. På grunn av krigen kunde jeg ikke få nye, og derfor hadde jeg latt de fleste omendre, så de kunde brukes til meget mindre huller. Ved flytningen gikk vi sammen med en børstetrefabrikk som til dels hadde alle de dertil hørende maskiner, så det fylt godt på de 1500 kvadrat-meters gulvflate. Selvfølgelig var det plass til utvidelse og de bestilte maskiner; men før vi nådde så vidt, var fabrikkens solgt til avståelse 1. oktober. Det var da langt den største børstefabrikk i Danmark, visstnok også i Skandinavia.

Ganske visst var det meg som ledet fabrikkens; men jeg hadde en glimrende støtte i min hustru som lagerchef og i hennes to sønner. (Fruen var enke da hr. Enevoldsen blev gift med henne). Da vi i 1912 fikk den første maskinen, var sønnene henholdsvis 14 og 16 år. Den eldste passet kontoret om aftenen og hjalp meg med maskinene og salget. Den yngste var en overaltmann. Jeg tør uten skryt si at vi fire utførte minst fem voksnes arbeid.

Ja, så langt kan en blind mann nå, hvis han har tilstrekkelig gode forkunnskaper; for kunnskap er makt!

Selv om blinde ikke kan arbeide ved slike maskiner, er det alltid til støtte og fordel å kjenne de maskiner som brukes i ens fag. Jeg hadde ikke spor av kjennskap til dette og måtte gå frem fot for fot. Men når jeg hadde nådd et mål, satte jeg meg straks et nytt. Alltid fremad.

C. C. Enevoldsen.

Litt Dalaprat.

Alle de som har vori her på skulen, veit kva for eit gildt omskiifte det er her når vi for ei stund har gjort frå oss med den kalde, sure nord-vesten, og vi i mai eller juni får ein tre-fire fine, milde dagar med rein somarvarme. Gras og lauv og blomar spreitt fram så ein mest kann høre det; kjøfmeis og bokfinke og trast kvitrar og syng både natt og dag, så ein mest ikkje får sova for dei, og heile skulen med hus og ungar og vaksne ljosnar op i ein stor smil.

Slik kom det just over oss i pinshelgja, og allerfinast var det den 17. mai. Det var som dagen sjølv vilde vera med og vigsle den nye skulefane vår, som nå var ferdig. Som lesarane vil veta, er det styrar Voll og to av lærarinnene ved skulen, frk. Wexelsen og frk. Ingvaldsen, som har stått for arbeidet med denne skulefana, og, så vidt eg har hørt, er det ikkje meir enn ei meining om at dei har ære av arbeidet sitt. Millom andre har dei ymse dameforeningane som arbeider for blindesaka i Trondheim, og Ø. B. gitt tilskott til fana. Tegninga er gjort av arkitekt frk. Wleugl, og fana er sydd i A/S Mathilde Evjens broderiforretning, Trondheim. Symbolet er Guds auge i ein trekant av strålar som bryt fram gjennom skyene. Øvst oppe er ein bord

der orda „Bli lys“ er brodert i blindeskrift, og under står namnet på skulen. Den sølvgrå baksida har ein bord med hender som tek i kvarandre, og dette motto: „Mot lyset fremad hånd i hånd, mot lysets seier i vår ånd!“ Fana er av blå silke, og alle bokstavane er i gull.

Men tilbars til den 17. mai. Då alle klassene hadde stilt seg op og sunge „Alle flagg op idag“, heldt styraren ei stutt, kraftig tale og sa millom anna at det alltid har vori nordmenns skikk å gå fram under eit merke. Vi har vårt norske flagg, som vi helsar fridomsdagen vår med; men vi vil og gjerne ha eit merke som seger kven vi er, og kva vi vil, og nå har skulen vår og fått eit slikt merke, ei fane, som vi alle må hjelpe til å halde i ære.

Så vart fana gjort fri og breidde seg fin og strålande ut i den friske vinden og vart helsa med eit nifaldig hurra. Etterat vi så hadde sunge „Ja, vi elsker“, og ropt hurra for dagen, drog vi av stad for å vera med, som vi plar, i barnetoget i byen. Det var som vanleg eit stort tog; men det vart etter kvart så store opningar millom dei ymse skulane, så det likna mest mange småtog.

Sundagen etterpå var og ein festdag på skulen; for då var det konfirmasjon, som i år vart haldi i Moholt kyrkje. Men denne dagen var været berre så måteleg, litt sol, men kaldt og surt, som det jamt plar vera her når det er konfirmasjon. Konfirmantane fekk kjøre i bil til og frå kyrkja, der pastor Rossås forretta. Koret frå dei øvste klassene plar gjerne vera med og synge i kyrkja når vi har konfirmasjon; men nå var så mange av dei beste songarane millom konfirmantane, så det gjekk ikkje an. I staden song då fru Gunhild Harildstad eit par songar solo. Det var i år i alt 19 konfirmantar, og ikkje så få foreldre og andre skyldfolk hadde møtt fram. For alle desse og lærarane og andre som har med skulen å gjera, hadde styrarinna frk. Kvål stelt til eit festleg middagsbord. Ved bordet vart det haldi taler av styraren, lærar Harildstad, som har avgangsklassa i år, gamle styrar Wisth og mor til ei av konfirmantane. Innimillom vart det lese op mange telegram og helsingar, og etter kaffien song konfirmantane fleire songar firstemmig.

Nå lir det så langt fram, så både elevar og lærarar tenkjer mest på ferie og reise. I neste veka er det eksamen, og så kjem årsmøtet i N. B. Men i kjellaren blir det arbeidd med det nye skulekjøkkenet her, som skal vera ferdig til hausten. Det er eit tiltak som både styraren og Norges Blindeforbund har ære av.

Det er some som har syntes eg har skrivi for stutt her frå Dalen før. Men nå er eg redd det kann vera dei som synes det blir langhalm snart. Difor er det best å slutte.

Blindeskulen, Trondheim, 8. juni 1932.

Dalaskrivaren.

Helen Keller

og hvad hun „så“ fra verdens høieste bygning.

Helen Keller, den verdensberømte blinde og døve amerikanske forfatterinne som vi flere ganger tidligere har omtalt her i bladet, er sikkert en av de merkeligste og mest beundringsverdige personligheter i vår tid. Tross de næsten uoverstigelige hindringer fullstendig blindhet og fullstendig døvhhet la for hennes utvikling, lyktes det henne å tilegne sig den høieste utdannelse. Hun tok sin universitetsgrad med utmerkelse. Senere har hun utfoldet en omfattende forfatter- og journalistvirksomhet. Men ikke nok med det. Miss Keller har også tatt meget aktiv del ikke bare i amerikansk blindesaksarbeide, men også i en rekke andre grener av samfundsarbeidet der borte. Som anerkjennelse for sin store innsats på det kulturelle og sociale område blev hun ifjor utnevnt til æresdoktor ved Filadelfia universitet. Også utlandet har offentlig påskjønnet henne. Ved et besøk i Jugoslavia ifjor sommer blev hun således overrakt en høi orden under en audiens hos kong Alexander.

Når Miss Keller som nu er 52 år gammel, har kunnet nå så langt på tross av alle de vanskeligheter hun hadde å overvinne, skyldes dette flere omstendigheter. Hun var fra et rikt hjem hvor det intet blev spart for å skaffe henne den best mulige utdannelse og de aller dyktigste lærere. Miss Keller tillegger selv sin lærerinne Miss Sullivan (nu fru Macy) en stor del av æren for den fremgang hun har hatt i livet, fordi det var Miss Sullivan som ved

sin intelligens, sin tålmodighet og utrettelighet først formådde å trengte inn i hennes stengte barnesjel og dermed skapte grunnlaget for planmessig undervisning og utdanning. Videre bør nevnes at de amerikanske skolemyndigheter, den amerikanske presse og det amerikanske folk omfattet „fenomenet Helen Keller“ med den mest levende interesse, forståelse og sympati. Men like fullt er det klart at den stordåd hun har utført, den seier hun har vunnet over det dobbelte lyte, først og fremst skyldes hennes strålende begavelse, hennes brennende kunnskapstrang og hennes ukuelige vilje og energi. I mange av bøkene sine forteller Miss Keller om sig selv, om sine kamper og sine vanskeligheter. Vi får et klart begrep om hvad det har kostet henne av intensitet arbeide å nå frem dit hvor hun står idag. Men samtidig får vi også den dypeste respekt for henne som personlighet. Vi skjønner at denne blinde og døve damen lever et rikt indre liv, at hun har en ganske sjelden evne til å trengte inn til tingenes kjerne. Miss Keller er en tenker av de store. Flere av hennes bøker er oversatt også til de skandinaviske sprog, f. eks. „Mitt Liv“, „Min Verden“ og „Min Religion“. De er meget leseverdige, og vi anbefaler dem på det beste.

Mange gode venner har Miss Keller alltid hatt, og disse vennene har bestandig gjort alt for å forklare henne det de så omkring sig. Miss Keller har også reist meget, ikke bare i Amerika, men også i Europa, ja, endog Egypten har hun besøkt. Systematisk opøvet som hun er like fra barndommen av, får hun naturligvis ikke så få inntrykk gjennom de sanseredskapene hun har i behold; men hertil kommer at hun ved hjelp av sin fantasi og sin enestående konstruktive begavelse har en rent merkverdig evne til ikke alene å kunne danne sig et tydelig, men også et helt riktig bilde av omgivelsene på grunnlag av det hennes venner ser, hører og beskriver for henne. Karakteristisk i så måte var en artikkelrekke hun ifjor sommer sendte et amerikansk blad fra et Englandsophold.

Nylig har Miss Keller avlagt et besøk i New Yorks og vel også verdens høieste bygning, The Empire State Building. Også om dette besøket har hun skrevet et opsett. Idet redaktør Holmes gjengir artikkelen i „Ziegler Magazine“, føier han til:

„Et besøk øverst oppe i den høieste av alle New Yorks høie bygninger har gitt dem som har øine å se med, en uforlignelig utsikt over kjempebyens myriader av facetter; men det blev forbeholdt en blind å se den sannhet som ligger bak de jordiske enkeltheter, og skjønne at det mektige tårnet er et symbol på det moderne menneskes ubetvingelige vilje. Helen Keller har mange ganger „fått et klarere overblikk enn sine seende venner med to gode øine“. Nyelig var hun oppe i tårnet på The Empire State Building, som er over 1300 fot høit. Hun er blitt bedt om å beskrive hvad hun „så“ derfra, og det gjør hun i følgende artikkel.

Hvad jeg syntes om utsikten da jeg var oppe på toppen av The Empire State Building? Sant å si var jeg så optatt med å „se“ at jeg ikke tenkte på utsikten. Hvis det var nogen ubevisst tanke i det, formet denne sig i takknemlighet mot Gud fordi han hadde gitt de blinde evnen til å kunne se. Når jeg nu gjenkaller i minnet utsynet jeg hadde fra Empire-tårnet, er jeg overbevisst om at før vi har skuett inn i mørket, kan vi ikke forstå hvilken guddommelig ting synet er.

Kanskje fikk jeg et bedre overblikk enn mine ledsagere med to gode øine. Det var i hvert fall en blind som gav mig den beste beskrivelsen av Empire-bygningen før jeg selv kom dit.

Hører jeg Dem svare: „Jeg formoder at for Dem er det en antagelig setning at hele universet er en drøm, og at bare de blinde er våkne.“ —

(Forts.)

Nye medlemmer av Østlandske Blindeforbunds Syketrygd.

Som nye medlemmer av Ø. B.s Syketrygd er optatt: Trygve Norbye (medlemsnummer 297,890), Hjørdis Alvilde Minge (299,279), og Olaug Skogstad (299,278).

Formannen.

Formanns-, sekretær- og kassereradresser.

Norges Blindeforbund: Formann kurvmaker Alf Arnesen, Jessnes; tlf. Furnes central pr. Hamar. Sekretær dr. H. G. Dethloff, Nygårdsgrt. 2, Bergen, tlf. 1029. Adj. sekretær hr. T. Hjelmtveit, Bergsliensgrt. 13, Oslo; tlf. 62177. Kasserer frk. Sigrid Sverdrup, Skovveien 5, Oslo; tlf. 41243.

Nordenfjelske Bfb., Trondheim: Formann lærer Halvdan Karterud, Blinde-skolen; tlf. 4317 k. Sekretær fru Agnes Wolmar, Dronningensgrt. 11; tlf. 3169. Kasserer bokholder Gustav Dybvig, Ø. Møllenberggrt. 66; tlf. 4244 b.

Vestlandske Bfb., Bergen: Formann bibliotekar H. E. Gjøn, Rosenkrantzgrt. 5; tlf. 3871. Sekretær dr. H. G. Dethloff, Nygårdsgrt. 2, Bergen. tlf. 1029. Kasserer lærer O. A. Holen, Sandvikslien 3; tlf. 2023.

Østlandske Bfb., Oslo: Formann sykegymnast Erling Herstad, Langesgrt. 7; tlf. 10197. Sekretær frk. Sigrid Sverdrup, Skovveien 5, tlf. 41243. Kasserer dr. med. I. Schjøtz, Langesgrt. 7, Oslo; tlf. 22067.

Styremøter i Nordenfjelske Blindeforbund.

Møtet 27. mai 1932. Til stede: Karterud, fru Wolmar, Nergård, Nordberg og Harildstad. — 1) Bevilgedes 65 kr. i årsmøtebidrag til 3 deltagere. — 2) Blev opsatt forslag til sakliste for årsmøtet. — 3) Blev referert beretning, regnskap og budgettforslag for Blindes Hus. — 4) Referertes skrivelse fra hr. E. A. Nordberg, som oplyste at børstefabrikk-komiteén anså sitt hverv endt.

Møtet 31. mai 1932. Til stede: Karterud, fru Wolmar, Nergård, Harildstad og Nordberg. — 1) Referertes beretning, regnskap for 1931 og budgettforslag for 1933 for N. B.s Bibliotek. Sparekomiteén foreslo bibliotekarens lønn satt ned med 300 kr. pr. år til 1200. Karterud foreslo den nuværende lønn 1500 kr. opprettholdt. Fru Wolmar foreslo en nedsettelse av 200 kr. Dette forslag blev vedtatt med tre mot to stemmer. De to stemte for Karteruds forslag. — 2) Blev opsatt budgettforslag for hovedkassen for 1933, som balanserte med 26 000 kr.

Møtet 2. juni 1932. 1) Bevilgedes to blinde hver 30 kr. til klær. — 2) Blev besluttet å leie referent til årsmøtet. — 3) Fra den komité som blev nedsatt i styremøtet 28. april, forelå et spareforslag i to alternativer. Alternativ 1 forutsetter at det ansettes en forretningsfører som overtar både sekretariatet og forbundets samtlige regnskaper for en lønn av 600 kr. pr. år. Styret var enig om at dersom man kunde finne en for stillingen skikket person, vilde en slik ordning by på praktiske fordeler. Styrets flertall mente dog at den antydende lønn er satt for lavt. Da ordningen således nu neppe vil bety nogen besparelse, finner man ikke tiden inne til å foreta denne forandring. — I alternativ 2 foreslår komiteén at formannens godtgjørelse til sekretærhjelp nedsettes fra 840 til 600 kr. pr. år. Harildstad foreslo 600 kr. plus fri telefon. Da formannen erklærte sig inhabil i dette spørsmål, blev avgjørelsen utsatt så man kunde få innkalt varamann. Med hensyn til hovedkassererstillingen finner styret at man bør opprettholde den nuværende ordning. Vedkommende Blindes Hus foreslår komiteén at portnerens lønn nedsettes fra 720 til 420 kr. pr. år, således at han herefter skal betale en husleie av 25 kr. pr. måned. Styret finner at portneren bør gis valget mellom denne lønnsreduksjon og overtagelsen av vasken i forbundets bibliotek, kontor og forsamlingsrum uten godtgjørelse. Videre foreslår komiteén at godtgjørelsen til huskomiteéns formann nedsettes fra 200 til 100 kr. pr. år og kassererlønnen fra 240 til 140 kr. pr. år. Styret var enig i disse reduksjoner, og vilde videre anbefale at husregnskapet tillegges Olaf Røvdas stilling uten godtgjørelse. Videre besluttet å foreslå for utsalgets direksjon at Rasmussens lønn nedsettes til 54 kr. pr. uke, og at Herman Viksås' lønn nedsettes til 50 kr. pr. uke.

Sekretariatet.

Oslopressen om festmøtet i Aulaen.

Som omtalt på et annet sted i bladet, viste hovedstadspressen blindesaksmøtene i Oslo stor interesse. Blandt annet omtalte avisene der inne på en meget sympatisk og forståelsesfull måte festmøtet i Aulaen. For at våre lesere skal få et klart inntrykk av møtets gang gjengir vi her et av referatene, „Tidens Tegn“:

Glem ikke

Illustrert Familieblad

ukens glede for voksne og barn.

En mængde restbeholdninger av $\frac{1}{4}$ Lin

DÆKKETØI

sælger vi nu overordentlig billig
hvoriblandt

340 dus. Servietter 60×60 cm. kr. 13.50 pr. dus.

Duker av $\frac{1}{2}$ Lin

95×95 cm.	115×116 cm.	150×180 cm.
Kr. 2.25 pr. stk.	Kr. 3.50 pr. stk.	Kr. 7.25 pr. stk.
Kr. 8.50 pr. stk.	Kr. 9.75 pr. stk.	
150×210 cm.	150×240 cm.	

Brødrene Dobloug

Stort Utvalg i

Dame, Herre og Barnekonfektion

Skotøi - Tricotage - Pyntesaker

Dame- og Herrehatter

Se våre vindusutstillinger

Gunnerius Pettersens Magasin

Storgt. — Brogt.

H. A. BRUN ^{A/S}

BAKERI

BOGSTADVEIEN 30

TELEFON 64514

Alle de opptredende var blinde. — På festmøtet i Aulaen igår.

Østlandske Blindeforbund hadde igår arrangert et stort festmøte i Aulaen i anledning av sitt 25-årsjubileum. Kronprinsessen ledsaget av fru Østgård var til stede, og de blinde og deres gjester hadde omtrent fylt Aulaen. Samtidig med at den Østlandske lokalforening jubilerer, holder nemlig Norgès Blindeforbund sitt landsmøte, og dette er grunnen til at man i disse dager vil se usedvanlig mange blinde her i Oslo.

Formannen i Østlandske Blindeforbund, Erling Herstad, ønsket velkommen, og etterat forsamlingen hadde sunget „Vår Gud han er så fast en borg“, leste lærer Erik Harildstad prologen som han selv hadde forfattet, og Geburg Aasland sang egne sanger. Formannen holdt derefter den egentlige festtale.

Efter formannens tale sang sangerinnen Sofie Steen, akkompagnert av organist Gottfred Nygård. Frk. Steen foredrog med fin forståelse et par romanser og høstet kraftig bifall. Turen kom nu til hilsningstalene som begynte med at formannen i Norges

Aftenposten

Norges største og mest utbredte avis

Det populære 24-sidige
A magasinet følger
hver lørdag som bilag

Av mit rikholdige utvalg anbefales:

Snekkerverktøi, Treskjærerverktøi

Bokbinderverktøi, Salmakerverktøi

Kurvmakerverktøi, Mekanisk verktøi

Løvsagverktøi, Løvsagmaskiner

Ingwald Nielsen

Torvgaten 4, OSLO

PETTER A. PEDERSEN

Niels Juelsgt. 27 — OSLO

KJØT — FLESK — PØLSEVARER

Telefon: 41494. Kun 1ste kl. varer til dagens priser. Privat: 66067.

HOTEL ASTORIA (BYES HOTEL)

OSLO — AKERSGATEN 21

Nyt, moderne hotel i centrum. Like ved Stortinget. Ved trikkeholdeplass fra Øst og Vestbanen. **80 nymonterte værelser, hvorav en række med bad.** Varmt og kaldt vand paa samtlige værelser. Elevator. Telefon. Absolut 1ste kl. sengeutstyr. Moderate priser. Telefon centralbord 13770.

M. Rummelhoff Hansen

Murmester

Trondhjemsveien 59, Oslo

Telefon 82238

Brødrene Rosenlund A S

Kolonial - Frukt - Delikatesser
BERGEN

Specialiteter: Victoria Kaffe - Visit The

Bruk kun

Kvalitetspapir

De representeres utmerket ved

Alvøens Papirfabrik's

fabrikata.

Dr. med. øienlæge

BIRGER MALLING

Bergen

**WERGELAND
TRANSPORT**

Telefoner: 1781—1723

FLYTNING — TRANSPORT
PAKNING — MØBELLAGRING

ANTON M. OLSEN

Urforretning — Bergen

Etabl. 1907

Telefon 3035 anbefales Olav Kyrresgt, 1

Dr. med. I. Schiøtz

Øienlæge. — 11—3

Langes gt. 7 (vis a vis Rikshospitalet). Oslo.

Tandlæge

Bj. Ohleng-Hee

Dronningensgt. 32 II — Oslo
Telefon 11471.

Øienlæge Hørven

Teatergt. 3. Oslo

12—3 og 1/26—1/27

Telefon 24786.

Marmara

— Tyrkisk cigaret —

1 krone pakken

M. Glotts Tobaksfabrik.

Oslo

Vestlandets største

Mode-, Manufaktur- & Utstyrsmagasin

Engros og detalj

a/s Sundt & Co

MOHR & GIERTSEN

BERGEN

KOLONIAL

en gros

Specialitet:

Brændt Kaffe

Rikstelefon 0647 k

RADIO!

Største udvalg av apparater og høitalere. Deler for selvbyggere
samt billige og gode telefoner.

Faglig betjening.

RADIOCENTRALEN A S

Marken.

Telf. 4070.

Bergen.

MANUFAKTUR

Engros & Detalj

Joh. Petersen
Kløverhuset

HANDELSTRYKKERIET ^A_S**Lars Hillesgate 17****Alle Slags Tryksaker**

utføres hurtig og billig

Telefon 2 2 6 0

Telefon 2 2 6 0

Bergens Privatbank

Oprettet 1855

Bergen — Oslo — Haugesund**Kapital kr. 25,500,000.00**

Penge mottas til høieste forrentning. **Inkasso** besørages overalt. **Checks** paa ind- og utland kjøpes og sælges. **Fremmed mynt** veksles. **Reiseakkreditiver** utstedes. **Formuer** forvaltes. **Aktierr og obligatione** omsættes.

Alle bankforretninger utføres.

SOFIE HØIGJELLE**Kjød- &****Pølseforretning****TORVGATEN 2**

Telefon 0970 — 3748

Blindeforbund, hr. Alf Arnesen, bragte en hilsen fra landsforbundet, ledsaget av en tale.

Formannen i Nordentfjelske Blindeforbund, forøvrig det eldste av lokalforbundene, lærer Karterud, holdt en ildfull hilsningstale. Redaktør Imsdahl, som redigerer et par av de blindes blader, overbragte en hilsen fra Vestlandske Blindeforbund og holdt en gripende tale.

En eneste seende av de opptredende leste telegrammer, blandt annet et fra De Blindes Förening i Sverige.

Efterat de to organister Gottfred Nygård og Lyngen hadde spillet første sats av en klaverkonsert av den første på to flygler, blev møtet avsluttet med at sekretær Tarald Hjelmtveit leste et par dikt av Harildstad. Festmøtet blev kringkastet.

Det norske Missionsselskap

„Norsk Missionstidende“ utk. hver uke. Koster i posten kr. 5.00 pr. aar.

„Missionsselskapets Barneblad“ utkommer 2 ganger maanedlig. Koster i posten kr. 2.00 pr. aar, 10 ekspl. under en adresse kr. 1.75. Mindst 50 eksemplarer kr. 1.50. Abonnenterne paa barnebladet faar juleheftet

„Glade Jul“ eller „Glade Jol“ gratis.

Bladene kan bestilles ved alle postanstalter og i eksped. i Stavanger.

Kjøp vor missionsliteratur og juleheftene „HELLIGE JUL“, „GLADE JUL“ og „GLADE JOL“, Missionsselskapets avrivningskalender.

Missionsselskapets Bokhandel,
Stavanger.

SAMVIRKE = BERGEN

Kolonialforretninger

Eget Bakeri — Kjøttforretning & Pølsefabrik

Laveste nettoppriser. Kun kontant. Aapent for alle.

Utsalg:

Øvregaten 17
Søndre Alm. 2. Sandviken
Fjøsangervei 33
Solheimsgaten 46
Idrætsveien 52, Nymark
Repslagergaten 27

Nordnæsgaten 2
Baneveien 20
Haakonsgaten 27
Arbeidergaten 7. Eidemarken
Nye Sandvigsvei 48 a, Kjøttforr.
Konsul Børsgate 30

Altid det bedste udvalg i SKO

for damer, herrer og barn

PRIMA KVALITETER

MODERNE UTSTYR

Prima fedtlædersarbeide

Stavanger Skofabriks Utsalg

Domkirkegaten.

Oslo Sparebank

— Oprettet 1822 —

Øvre Slotsgate 3 — Oslo

J. W. JAMESON ^{A/S}

Postboks 599 — Tlf. 21 571 - 25 522 — OSLO

Møbelstoffer og stopningsmateriel engros

Børs Café & Restaurant

Strandgaten 15 og Strandkaien 12

Byens mest moderne lokale.

Det bedste sted efter teatertid.

Utmerket musik.

Billige priser.

Telefoner: 2916 — 6181 — 1973.

BLINDESAKEN

MÅNEDSSKRIFT FOR DE BLINDES VENNER

UTGITT AV „NORGES BLINDEFORBUND“

Redigert av

Edvard Imsdahl, Rosenkrantzgaten 5, Bergen

Telefon 3871

Nr. 8.

August 1932

21 årg.

Innhold: 60 år. (Med bilde). — „Gå du hen og gjør likeså! — Vestlandske Blindeforbunds årsberetning 1931. — Bidrag til Vestlandske Blindeforbund fra foreninger og private i 1931. — Bidrag fra byer, fylker og herreder i 1931. — Regnskapsutdrag for Vestlandske Blindeforbund 1931. — Fra Elevforeningen „Samhold“, Oslo Blindeskole. — Fra barnehjemmet Østafor. (Med to bilder). — Vestlandske Blindeforbunds 28de årsmøte. — 70 år. (Med bilde). — Blind norskamerikaner som utmerker sig. — Blind billedhugger. — Blindesaken. — Østlandske Blindeforbunds syketrygd. — Formanns-, sekretær- og kassereradresser.

Tekst på annonser: Hvad Helen Keller „så“ fra verdens høieste bygning. (Slutning). — Reisebrev fra Overvoll. — „Aftenposten“ om Østlandske Blindeforbunds jubileumsmøte. — Vakker vurdering av organist Lie som musiker. — Styremøtereferater.

Les annonsene og gjør Deres innkjøp hos våre averterende.

Kolonial — Fetevarer — Frugter

En gros

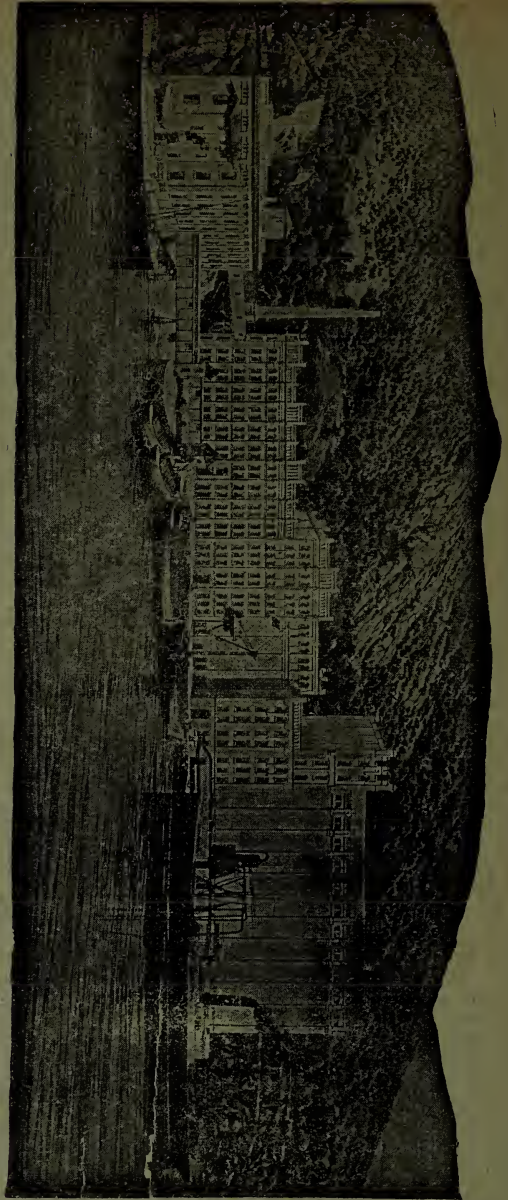
JOHAN AKSDAL

Kontor og lager: Hollendergaten 11 — BERGEN.

KOKS OG GAS

er de i nationaløkonomisk henseende mest fordelagtige varmekilder. **Koks** er det billigste og **gas** er det greieste og mest praktiske av alt brændsel. Man gavner landets økonomi ved at bruke gas og støtter derved den norske koksindustri.

BERGENS GASVERK.

VAKSDAL MÖLLE.
BERGEN

KONTOR
**MASKINER
SYSTEMER
MØBLER
REKVISITA**

Telef.: 6550

JACOB L. BERSTAD

Strandgt. 10

— 2960 **FIRMAET FOR MODERNE KONTORORGANISATION** BERGEN**Bøker — Papirvarer**

Subskription paa alle bøker tegnes.

Kr. Madsens bokhandel**Tyskebyggen 5 (Leppen)**

Telefon 1482

Helen Keller

og hvad hun „så“ fra verdens høieste bygning.

(Slutning).

Ja, uten tvil skal jeg på den ytterste dag bli hensatt på den andre siden av den banken som nu skiller mig fra den ufattelige vidunderlighet i den usynlige verden, og enda ubegripeligere er det at det gresset og den himmelen den blinde får skue, er grønnere og blåere enn det gress og den himmel vanlige øine ser.

Jeg skal innrømme at mine ledsagere fra Empire-bygningens topp så tusen ting som undgikk mig. Men jeg er ikke misunnelig; for fantasien skaper avstander og horisonter som når til verdens ende. Det er like lett for ånden å tenke på stjerner som å tenke på rullesten. Den blinde Milton hadde drømmesyner som ingen annen kunde ha. Fyllt av et indre lys sendte han stråler ut som gjør det mulig for menneskeslekten å skue inn i Paradiset.

Men hvordan var det med Empire-bygningen? Det var pirrende å bli sust i en elevator en fjerdedels mil (engelsk) op mot himmelen og se New York utbredt som et vidunderlig billedteppe under oss. Det var Hudsonfloden! Den lignet mer det hurtige blinket av et sverdblade enn en fornem, roligflytende elv. Den lille Manhattan-øen, innrammet som en juvel i det regnbuefarvede

<i>ELEGANTE OG MODERNE TRYKKSAKER!</i> Dreyers Grafiske Anstalt Stavanger.	Possement Besætning til Møler, Portierer, Lampeskjermer, Servietter <i>Frynser — Agramaner Snorer</i> H. ter Jungs Eftf.
<i>Forlang</i> SÆBEPULVER 116 S. Mauritzens Sønner Stavanger.	
Spis: Gylne Havrenøtter Sundt og nærende.	Damefrisersalon „MARCEL“ Strandgaten 1, Bergen HAAR- & SKJØNHEDSPLEIE
Øienlæge Smedsrud Stavanger Droningensgt. 2. Kontortid 11—2 <i>Telefon 1240</i>	

vann, tittet op i mitt ansikt, og solsystemet kretser rundt mitt hode!

Hvorledes, tenkte jeg, er solen og stjernene forstæder til New York, og jeg har aldri visst det! Jeg hadde likesom et villt ønske om å komme i besiddelse av et stykke virkelig og fast eiendom på en av planetene. Enhver følelse av depresjon og hårde tider forsvant. Jeg syntes næsten jeg var lettsindig med stjernene; men det varte bare et øieblikk.

Jeg blev behagelig overrasket ved å finne Empire-bygningen så poetisk. Fra alle — min blinde venn undtatt — hadde jeg fått det inntrykk at det hele dreiet sig om den skjæreste materialisme, — den ene bikuben av stål stablet op på den andre, uten nogen annen hensikt en å tilfredsstille amerikanernes trang til å være nr. 1 på alle områder. En franskmann har sagt: „I sine mest opblåste øieblikk innbiller amerikanerne sig å være en halvgud, nei, en gud. Det høieste, det største, det dyreste må hans fortengelighet ha.“

Nå, jeg ser noget annet i Empire-bygningen: Menneskelig dyktighet, brennende og fryktløs idealisme. Den høieste bygning er en seir for fantasien. Istedenfor å kravle langs jorden som et annet kryp streber menneskeånden op mot høidene, og fra det nye utsiktspunkt stirrer den op i det umulige med øket mot og drømmer om ennu vidunderligere tiltak.

Hvad „så og hørte“ jeg oppe fra Empire-tårnet? Mens jeg stod der mellom jord og himmel, så jeg et romantisk byggverk utført av menneskehjerner og menneskehender, et byggverk som

Theodor Olsen's Eftf.s

Guldsmedforretning

Smaastrandgaten — Bergen

Rigt Udvalg i finere Guldvarer
og haanddrevne Sølvarbeider

Æresdiplom Landsudstillingen 1928

TELEGRAMADRESSE

„BERGENSKE“

Linoleum

i godt udvalg

Johan D. Eche & Søn
Farvehandel A.S.

Nygaardsgaten 4,
BERGEN

med sine veldige lysflater er en konkurrent for solen selv. Jeg så dette byggverket stå der like kneisende og urokkelig midt under stormens og elementenes raseri. Jeg hørte Torshammeren smelle da tårnspiret begynte å heve sig. Jeg så det uimotståelige stå. Jeg så glimtet av herde-flammene. Jeg så de sverdliggende klinknagler. Jeg hørte dampboremaskinene som åt sig inn i metallet. Jeg så talløse dyktige arbeidere føie sammen den mektige symetri bygningen er. Jeg stirret på de skrøpelige, men samtidig utemmelige hender som løftet tårnet til dets dominerende høide.

La kynikere og la overspente sjeler si hvad de vil om ame-

BERGENS SPAREBANK

Oprettet 1823

Forvaltningskapital ca. Kr. 130,000,000

Filialer:

Strandgt. 81, Laksevaag, Sandviken, Solheimsviken

J. BERSTAD ^{A/s}

Telegramadr.: **Jernberstad**

Rikstelefon 2 9 0 9

**Jern, Jernvarer, Metaller, Bygningsbeslag, Støpegods
Kjøkkenutstyr, Bølgeblik, Takpap, Takrender, Vindusglas**

**Galv. Jerntraad og Jerntraadnet, Vandledningsrør, Pumper, Kraner, Vasker,
Spader, Grep, Stenverktøi, Ankere, Kjøtting, Slipestener, Smikul**

**Elektriske Komfurer, Kokeplater, Strykejern
Radioapparater og Deler Osramlamper.**

KOBA CHRISTENSEN

Liktøiforretning - Engen 37

Telefon 1804

Ved Det gamle Teater

Privat 2813

rikansk materialisme og amerikansk maskinkultur. Under overflaten er det poesi, mystikk og inspirasjon, og Empire-bygningen symboliserer dette. Jeg ser i denne kjempekube en streben mot skjønnhet og beåndethet. Jeg er en av dem som ser og enda tror.

Helen Keller.

Reisebrev fra Overvoll.

Det er nu gått et helt kvartal siden jeg lot høre fra mig her i bladet, og jeg skal derfor her gi en liten oversikt over min virksomhet i denne tid.

I april holdt jeg preken i følgende kirker, hvor det var ofring eller kollekt til blindesaken: 3. Nordstrand kirke (høimesse) og Fagerborg kirke (vespergudstjeneste), hvor for øvrig medvirket pastor Fasmer Dahl og Landskoret. 10. Ringsaker kirke, 17. Heidal kirke, 20. Sel kirke (aftengudstjeneste) og 24. Lom kirke.

8. april hadde vi en riktig hyggelig Blindesaksaften i Bryns kristelige Ungdomsforening. Vårslappheten hadde da begynt å gjøre sig gjeldende, så det var ikke så mange fremmøtt som øn-

skelig kunde være; men de som var der, viste en meget stor interesse for vår sak, og de vil med glede gjenta forsøket med lignende arrangements senere. Denne kveld hadde vi også oplesning av sekretær Hjelmtveit og musikk av organist Nygård.

I samme måned hadde jeg den glede å overvære et møte i Hamar Blindeforening. Videre var jeg i Gjøvik, Lillehammer og Moelv, blandt annet for å få igangsatt loddsalg ved fabrikkene, få „Blindesaken“ utbredt osv., og det har gitt ganske opmuntrende resultater.

Foredragskvelder med utlodninger av arbeider fra Blindes Utvalg, Oslo, holdt jeg på en rekke steder i Sel, Heidal, Vågå og Lom, og fremmøtet var utmerket, flere steds over 100 mennesker. På et par steder i Vågå hadde jeg efter opfordring en time med skolebarna, fortalte dem i ord og bilder om vår virksomhet og om hvordan de barn må arbeide som ikke har synets gave. Det var overordentlig morsomt å se hvor interesserte de små var for å få høre om disse ting, og jeg kommer herefter til å se det som en ikke uviktig side av vårt arbeide å få fremlagt blindesaken for barna, så man alt her kan få ryddet bort alle misvisende forestillinger om de blinde, ja, kanskje få dem positivt interesserte for saken allerede som barn.

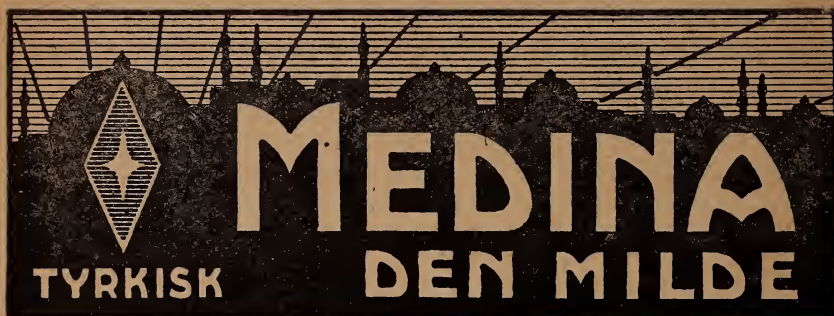
Et langt skritt mot dette mål har jeg også tenkt mig det måtte være å få „Blindesaken“ utbredt blandt lærerstanden, så lærerne, foruten at de selv blev interesserte for saken, kunde benytte en del av dette stoff til oplesning for barna, og det er meget stoff som jeg vet barna vilde glede sig ved. Jeg tror at meget kan vinnes ved en offensiv på dette felt. Ja, det høres kanskje krigersk ut av mig å bruke uttrykket „offensiv“; men skjønt jeg er glødende antimilitarist, så vil jeg bruke det i dette tilfelle; for „Blindesaken“ må få en langt større utbredelse. I Sverige har man to blindesakstidsskrifter. Det ene koster $2\frac{1}{2}$ gang så meget som vårt og det andre (som bare kommer ut hver annen måned) $1\frac{1}{2}$ gang så meget. Likevel har begge disse bladene oplag som er betydelig større enn „Blindesaken“s.

Efter mitt besøk i Ottadalen reiste jeg tilbake til Oslo, hvor jeg som leserne vet blev ordinert i Vår Frelzers kirke 29. april. Efter ordinasjonen var det for sent på våren å reise noget utover bygdene, så jeg blev derfor i Oslo de to siste måneder før ferien. Fra 22. mai holdt jeg gudstjenester hver søndag i forskjellige kirker i Oslo og omegn: 22. i Bekkelaget kirke, 29. i Asker kirke, 5. juni i Høvik kirke, 12. i Bygdø kapell, 19. i Sandvika kirke og 26. i Vestre Aker kirke. Ellers har jeg i disse måneder vært beskjeftiget med forskjellig propaganda- og opplysningsarbeide, vesentlig slikt som kunde utføres ved skrivemaskin og telefon. Jeg har siden februar hatt den fornøielse å kunne notere henimot 200 nye abonnenter på vårt månedsskrift, og jeg vil her nytte anledningen til å rette en takk til disse for at de har latt sig tegne inn på vår abonnentliste, og vi håper at vi lenge fremover må få regne dem til vår saks venner.

Brenselcentralen

Oslo

Telefon 27 100.

Efter de festlige blindesaksmøtene i Oslo i slutten av juni drog jeg hjem på ferie og befinner mig nå langt i vest mellom de høie fjell. Her samler jeg krefter for snart å dra ut på et nytt felttog, for å vinne nytt land for vår sak.

Stranda, 21. juli 1932.

Med vennlig hilsen

Ragnv. Overvoll.

„Aftenposten“ om Østlandske Blindeforbunds jubileumsmøte.

Mange har bedt oss gjengi noget mer av det hovedstadpressen skrev i anledning av Østlandske Blindeforbunds 25-årsjubileum. Særlig har det vært uttalt ønske om å få „Aftenposten“s referat fra festmøtet i Aulaen, som var det utførligste av alle Osloavisenes. Det har jo også uten tvil meget å si, ikke bare for Ø. B., men for norsk blindesaksarbeide i det hele, at landets største og mest leste blad gir et møte for vår sak en så fyldig og forståelsesfull omtale. — Her er referatet.

Østlandske Blindeforbunds 25-årsjubileum.

En stemningsfull fest i Aulaen igår.

Østlandske Blindeforbund holdt igår i anledning av forbundets 25-årsjubileum en vakker og stemningsfull fest i Universitetets Aula.

Kronprinsesse Märta, fulgt av fru Østgård, og mange andre venner av de blindes sak overvar festen.

Formannen, sykegymnast Erling Herstad, åpnet møtet og takket i hjertelige ord kronprinsessen, fordi hun hadde gledet de blinde med å være tilstede og kaste glans over deres jubileumsfest, og ønsket derefter i enkle og vakre ord den store forsamling velkommen.

Da Norges Blindeforbund, som består av de 3 lokalforbund, Østlandske, Vestlandske og Nordentjelske Blindeforbund, holder sitt landsmøte i disse dager, såes i den store forsamling representanter for blindeforbundene fra hele landet.

Efter hr. Herstads velkomstord blev salmen: „Vår Gud han er så fast en borg“ sunget unisont, hvorefter Østlandske Blindeforbunds tidligere formann, lærer Erik Harildstad, leste en vakker prolog forfattet av ham selv.

Geburg Aasland, som er en av stifterne av Østlandske Blindeforbund, sang og spilte derefter en del av sine egne komposisjoner med tekst av Fröding, Helge Rode, Theodor Caspari og til sist to sanger av Per Sivle.

Formannen, Erling Herstad, besteg så igjen talerstolen og holdt festtalen, som han innledet med å takke for den hjelp de blinde hadde fått, og de mål som var nådd. Fremgangen oversteg langt hvad de 7 blinde som stiftet forbundet for 25 år siden, hadde tordet tro og håpe, selv om man ennå står langt fra det endelige mål. Foged Johansen het den mann som for 70 år siden tok op arbeidet for de blinde her hjemme. I 1860 dannet han den første blindeforening, og det er på denne første forenings banebrytende arbeide vi har bygget vår organisasjon her på Østlandet. Tre blinde menn, lærer Erik Harildstad, organist Geburg Aasland og kurvmaker Alf Arnesen, dannet den første komité som arbeidet for opprettelse av Østlandske Blindeforbund. Harildstad har vært forbundets formann i 13—14 år, de andre to herrer også i en årrekke. I første rekke blandt dem som har nedlagt et stort arbeide for blindesaken, står frk. Cathrine Eger. Hun grunnla biblioteket, skjenket forbundet 100 bind i blindeskrift og testamenterte ved sin død et stort beløp til blindesaken. Biblioteket som nu er vokset til 1800 bind, skal innlemmes i Deichmanns Bibliotek når den nye bygning blir fullt innredet. — Dernæst rettet formannen en hjertelig takk til frk. Sigrd Sverdrup som i 20 år har vært forbundets opofrende sekretær. I 1916—17 fikk de blinde sitt eget hus her i Oslo, hvor de har sitt utsalg. Utsalgene er et viktig ledd i arbeidet, da de fleste blinde er håndverkere, og det gjelder om å få avsatt de ferdige varer med minst mulige omkostninger, da jo arbeidet ikke går så fort fra hånden som for

A/s Bergens Skillingsbank

Mottar innskud
til høieste forrentning.

Hjemmesparebøsser
utlånes gratis.

Vedtagne innskud
avhentes månedlig ved
bankens bud.

**Utfører forøvrig alle vanlige
bankforretninger.**

Filial: Solheimsviken.

Kjøp NORSKE Pianoer - Orgler

bygget for norsk klima.

Guldmedalje Trøndelagsutstillingen 1930.

Våre betingelser og priser er nu så rimelig at
enhver kan anskaffe piano eller orgel.

JACOB KNUDSEN A/s - Bergen

Kong Oscarsgt. 41—43.

A/s GULL & SØLV

Juvelerforretning

Torvgaten 1b

BERGEN

Telefon 2121

dem som kan se. Omsetningen ved utsalgene er nu oppe i 90 000 kr., men skulde man kunne imøtekomme behovet, måtte omsetningen op i en kvart mill. kr. Forbundet har nu to utsalg med små verksteder. Ifjor blev det delt ut 20 000 kr.; men også her må vi høiere op for å skaffe arbeidsmaterialer og hjelp. En god hjelp i arbeidet for de blinde er Syketrygden og den overenskomst herom som er opnådd med Oslo Trygdekasse. — Selv om de fleste blinde er håndverkere, har de nu mange slags erhverv. Mange av dem er musikalske og nyttiggjør sin musikalske evne som organister og musikk lærere, flere er sprog lærere og det er to blinde teologer.

BLINDESAKEN

MÅNEDSSKRIFT FOR DE BLINDES VENNER

UTGITT AV „NORGES BLINDEFORBUND“

Redigert av

Edvard Imsdahl, Rosenkrantzgaten 5, Bergen

Telefon 3871

Nr. 8.

August 1932

21 årg.

60 år.

Redaktør Jens Hystad.

Den mann som vi her i korthet skal fortelle om, og som 1. september fyller 60 år, har utført et verk som er enestående innen Nordens blindeverden og heller ikke har mange sidestykker i de store land. Hr. Hystad har nu i 30 år ikke alene på en fortjenstfull måte redigert, men også utgitt en avis for seende. Fra en beskjeden begynnelse har han oparbeidet sitt blad til å bli et av de mest utbredte og mest innflytelsesrike innen distriktet.

Jens Hystad er født på Stord 1. september 1872. I 10-årsalderen blev hans ene øie skadet ved et pileskudd fra en lekekamerat. Skjønt han straks blev tatt under kyndig lægebehandling, stod heller ikke det andre øie til å redde. Synet avtok stadig, og da nogen år var gått, kunde gutten bare skimte lys og mørke (hr. Hystad har fremdeles lyssans).

I årene 1886—91 var Hystad elev av Gløshaugen Blindeskole, Trondheim, hvor han blandt annet fikk undervisning i orgelspill. Allerede her på skolen kom hans sterke litterære interesser for dagen; men det var dengang liten eller ingen anledning for en blind i vårt land til å få nyttiggjøre sig sine intellektuelle evner, slik at i vårt land til å få nyttiggjøre sig sine intellektuelle evner, slik at

Vintrene 1898—99 og 1900—01 gjennomgikk Hystad Voss Folkehøgskule og han sier selv at dette høiskoleophold blev av

stor betydning for ham. I denne tiden begynte Hystad for alvor å drive litterære sysler. Han skrev flere små skuespill på landsmål (hvorav dog bare to eller tre blev trykt, såvidt vi vet). Særlig har „Den Kjærleiken“ vært opført meget i ungdomslag rundt om i landet.

I 1902 startet så Hystad bladet „Søndhordland“ på Leirvik, Stord. Det var mange og store vanskeligheter å overvinne; men ved seig energi arbeidet Hystad litt etter litt foretagende fremover. Til å begynne med kom bladet bare ut et gang om uken og var ganske lite. Trykningen blev fra først av utført i en annen avis; men da nogen år var gått, blev eget trykkeri anskaffet. Formatet blev utvidet, og bladet begynte å utkomme to ganger ukentlig.

Lokaler for bladet var hittil blitt leiet; men i 1911 opførte hr. Hystad egen forretningseiendom med privatleilighet. I de rummelige og velinnredede lokaler blev det meget bedre arbeidsforhold enn man før hadde hatt. Samtidig blev også trykkeriet utvidet og komplettert, slik at det nu ikke alene kunde overkomme trykningen av „Søndhordland“, men også kunde påta sig å trykke flere andre småblad og likeledes aksidenstrykning i betydelig utstrekning.

„Søndhordland“ var fra først av upolitisk, men blev efter nogen års forløp distriktets venstreblad.

Under krigen solgte hr. Hystad huset, bladet og trykkeriet til et aktieselskap for 75 000 kr., dog således at han fremdeles var knyttet til bladet. Dette som hittil hovedsakelig hadde vært redigert på riksmål, blev nu omdannet til landsmålsblad og stillet sig avgjort på avholdsfolkets side i edruelighetsspørsmålet (det hadde også før vært avholdsvennlig).

Efter et par års forløp kjøpte hr. Hystad bladet og trykkeriet tilbake, og han har senere igjen vært bladets utgiver og redaktør. „Sunnhordland“, som bladet efter overgangen til landsmål heter, fortsetter fremdeles som målblad, venstreblad og avholdsblad.

I sin intelligente og på samme tid meget praktisk anlagte hustru har hr. Hystad hatt en særdeles god hjelp i sitt arbeide. De har 4 barn som nu alle arbeider i farens bedrift. Ekteparret kunde 4. juli i år feire sitt sølvbryllupp. I anledning herav skrev Kr. S. følgende i „Bergens Tidende“:

«Redaktør Jens Hystad og kona Helene, født Størksen, kann 4. juli høgtida sylvbrudlaupsdagen sin. Det er sagt ein stad at kona skal vera mannens «medhjelp». Fru Hystad hev til fullnad vore det. Det er dei sams tak gjenom 25 år som hev ført til eit livsverk som det står age av og folk står i undring yver. Jens Hystad er blind, og likevel hev han redigert og gjeve ut bladet «Sunnhordland» i snart ein mannsalder. Då han gjorde upptaket i 1902, kom bladet ut berre ein gong i vika og vart prenta utanum Stord. No kjem bladet tri gonger i vika og frå eige prenteverk, som ogso utfører mykje prentearbeid utanum.

Vil du helsa på huslyden i arbeid, so kom ein måndag i 5-tidi på dagen, eller og onsdag og fredag: Husfaren sit ved redaksjonsbordet og styrer stå-

ket, kona står fyre ekspedisjonen, og ho hev borni til hjelp. Men hev ellers kvar sitt til dei hine tider på dagen. Eldste sonen er maskinsetjar og redaksjonsekretær, næsteldste er faktor, eldste dotteri fører bøkene og den yngste er erindssvein. Ein må og nemna at fru Hystad styrar sers vel sitt hus og får endå stunder til å lesa høgt åt mannen, bøker og blad. Det er som heile huslyden er samde um dette eine: Å bera bladet framyver og dermed styrkja sin heim og si framtid.

Kva bladet i alle desse år hev vore Sunnhordlandsbygdene, for vinstrepartiet, for målsak og fråhaldssak, er ikkje lett å vurdera med ord. Men det skal segjest: Bladet hev alltid halde klår leid. Difor takkar me huslyden Hystad på høgtidsdagen med av hjarta å segja: Lukka til vidare!»

Hr. Hystad har i løpet av disse 30 årene oparbeidet sin blad- og trykkerivirksomhet til en ganske betydelig bedrift. Det kan uten overdrivelse sies at „Sunnhordland“ er et av de best redigerte og best underrettede lokalblad ikke bare i Hordaland, men i hele landet, efter det kjennskap vi har til den norske bygdepresse. I 1924 kjøpte Hystad settemaskin som med fullt utstyr kostet 16 000 kr.; men det svarte sig godt likevel, da han derved kunde spare et par mann i trykkeriet.

Hr. Hystad utfører sitt redaksjonsarbeide ved hjelp av en almindelig skrivemaskin, som han behandler med stor rutine.

Da hr. Hystad hadde solgt bladet og forretningseiendommen, bygget han et nytt privathus på Leirvik, hvor han fremdeles bor; men bladet har som tidligere sine lokaler i det først opførte huset.

Hr. Hystad nyter almindelig aktelse blandt sine pressekolleger og likeledes på sitt hjemsted. Han har deltatt meget i det offentlige liv på Stord og likeså i forretningslivet der. I flere perioder har han vært medlem av Stord skolestyre og er det fremdeles. Likeledes har han vært varamann til herredstyret. (Når han ikke er rukket op som representant, skyldes dette sikkert den omstendighet at kommunevalgene på Stord i lange tider ikke har foregått efter politiske partilister, men efter upolitiske kretslistes). Videre har hr. Hystad frem gjennom årene vært med i styret for Stord Ungdomslag, Stord Mållag, Stord pedagogiske Forening, Leirviks Vel o. fl. I en årrekke har han også vært og er fremdeles medlem av styret for Sunnhordland Høgskulelag som velges av de mest fremmelige menn fra hele Sunnhordland.

I det hele kan det vel sies at ikke mange blinde i vårt land har vært mer med i livet blandt de seende enn redaktør Hystad. Hertil har også hans vel utviklede orienteringsevne bidratt meget. Hr. Hystad går ut og inn i hvert hus på Leirvik og finner uten vanskelighet frem overalt. I besiddelse av et elskverdig vesen og en lun humor er radaktøren en mann folk gjerne vil være sammen med, og vi tror at Leirviksfolket praktisk talt har glemt at han ikke ser, så godt utfører han sitt arbeide og så fullt og helt deltar han i det pulserende liv omkring sig.

Da hr. Hystad har vært så sterkt optatt av sin blad- og trykkerivirksomhet, har han ikke fått anledning til å delta så meget i blindeorganisasjonens ledelse. Han fant dog tid til å være med

i den forberedende komité dengang Norges Blindeforbund blev stiftet, og deltok i utarbeidelsen av forbundets første lover. En kortere tid var han også styremedlem i Vestlandske Blindeforbund, likesom han har vært en av dette forbunds representanter på et par landsmøter.

Men skjønt hr. Hystad ikke har hatt høve til å delta aktivt i blindesaksarbeidet i større utstrekning, så følger han dog alltid våkent og interessert med i dette arbeide, noget man hurtig blir overbevisst om når man treffer ham personlig. Ingen gleder sig mer enn han når en ny seier vinnes for blindesaken i sin alminde-lighet, eller når nogen av kameratene gjør det godt i livet.

Nevnes bør det også at hr. Hystad var den første som tok op tanken om utgivelse av et ukeblad for blinde her i landet. Alle-rede i 1899 hadde han en fullt utarbeidet plan ferdig. Tiden var dog ikke moden enda. Hr. Hystads gode tiltak vant ikke den forståelse og støtte det i så høi grad fortjener. Først 10 år se-nere (1909) kunde „Norges Blinde“ bli oprettet og har siden litt efter litt kunnet utvides, slik at det nu er Nordens største blad for blinde. Når alle blinde i vårt land gleder sig over dette, bør det ikke glemmes at det fra først av var hr. Hystad som tok blad-tanken op og nedla et stort arbeide på dens virkeliggjørelse. Han ryddet derved veien for dem som kom efter og under gunstigere forhold fikk brakt bladsaken lykkelig i havn.

Hr. Hystad har vist at blinde som er skikket for denne virk-somhet, også på journalistikkens område fullt ut kan fylle sin plass. Redaktøren er fremdeles i beste vigør. Vi ønsker ham hjertelig til lykke med 60-årsdagen og fortsatt fremgang for hans foretagende i årene som kommer.

„Gå du hen og gjør likeså“.

Luk. 10, 23—37.

For „Blindesaken“ av reisesekretær pastor Ragnv. Overvoll.

„Salige er de øine som ser det I har sett“. Slik sa Jesus til sine disipler især. De hadde fått se det som konger og profeter forgjeves hadde lengtet efter å se. De hadde sett Messias, ikke i syner og drømmer, men i virkelighet. Ja, salige er de som ser Jesus Kristus som Messias i full virkelighet, som frelseren, som idag likesom for 1900 år siden går ikring og gjør vel mot folket, og som også lærer menneskene å gjøre det, lærer dem å finne sin næste. Det gjør Jesus blandt annet ved denne vidunderlige fortelling om den barmhjertige samaritan. Alle kjenner sikkert denen fortelling fra sine barndomsdager av, og de fleste er vel også blitt klar over at det er noget mer enn bare en fortelling, det er en gammel historie som stadig gjentar sig i livets virkelighet. Røvere var ikke bare på vei mellom Jerusalem og Jeriko, de finnes så å si overalt hvor mennesker vandrer. De behøver ikke å være uciviliserte overfallsmenn, nei, de kan tilsynelatende fare still-

ferdig og pyntelig frem, og når de i sin iver etter denne verdens skatter trækker andre mennesker ned, gjør de gjerne også dette så forsiktig at man næsten ikke merker det. Men det kan også være andre fiender som kan gjøre at mennesker blir liggende hjelpeløse igjen på livskampens store valplass, det kan være sykdom og ulykker av forskjellig slag. Men hvordan dette enn går til, det blir spørsmål om hvordan de forbipasserende stiller sig. Dessverre må det sies at likeså visst som det er fullt op av røvere i verden, likeså visst er det at det er fullt op av mennesker som er avtegnet i prestens og levittens ferd, mennesker som ser elendigheten og nøden, men går likegyldig forbi. Også i vår tid finner vi mennesker som har gått i skole hos Jesus Kristus og av ham lært å finne sin næste, der hvor de ferdes. Det er mennesker som lik den barmhjertige samaritan ser sin næste der hvor fiender har vært ute og gjort et menneske hjelpeløst. La oss tenke på de mange mennesker som er kommet i en tilstand av hjelpeløshet og håpløshet fordi de er berøvet sitt syn og hensatt i evindelighet mørke. Takket være mange barmhjertige menneskers hjelp har det lyktes mange av disse å reise sig igjen til velsignelsesrikt virke som arbeidende mennesker. „Gå du hen og gjør likeså!“ Du vil finne din næste nettop blandt disse mennesker, de har bruk for din hjelp, du som er blitt spart fra deres skjebne. Gå derfor til Jesus, han som drar omkring og gjør vel og lærer folk å gjøre vel, han vil lære dig å finne din næste og tjene din næste når det trenges. Han vil stadig minne dig om den barmhjertige samaritan og be dig gå hen og gjøre likeså, å spre sol blandt mennesker.

Herre, hjelp oss til å bli som den barmhjertige samaritan!

Ragnv. Overvoll.

Vestlandske Blindeforbunds årsberetning 1931.

Styret har den glede i år å kunne si at forbundet har klart sig forbausende godt gjennom de vanskeligheter som året 1931 hadde å by på. Ved et godt samarbeide innen styret har det lyktes å holde de forskjellige grener av vår virksomhet gående uten å måtte øke utgiftene til administrasjon. I første halvår av 1931 var inntektene nokså jevne; men senere blev tidene mer vanskelige for det almene folk, og vi merket da at de forskjellige gaver og bidrag blev mindre. En god støtte for vårt arbeide var en testamentarisk gave på 1500 kr. som vi i mars måned mottok fra Ole P. Manner-åker, Øyslebø pr. Mandal, og likeledes to anonyme gaver på henholdsvis 1000 og 400 kr. Disse gaver må vi vel si sikret vårt arbeide økonomisk i 1931, og vi er giverne meget takknemlige for den verdifulle hjelp de ydet oss. Juleinnsamlingen gav kr. 857.25, hvilket i betraktning av de dårlige tider må sies å være et meget pent resultat.

Forbundet har som personlige bidrag utdelt kr. 4301.00. Her-

til kommer Blindes Juleglede med kr. 927.50. Dessuten er det av fond som helt eller delvis sorterer under V. B., utdelt kr. 1720.00. Tilsammen er altså i 1931 utdelt kr. 6948.50.

Styrets arbeide.

I årets løp er holdt 3 styremøter og 11 forretningsutvalgsmøter, hvor det alt i alt er blitt behandlet 132 saker. Det har lyktes oss ganske bra å få fortsette vårt virke, og som nytt tiltak har vi i samarbeide med blindeforeningene i Stavanger fått i gang et Blindes Arbeidskontor der nede. Vi håper at dette tiltak vil utvikle sig slik at Arbeidskontoret kan bli til større hjelp for omsetningen av det de blinde i Rogaland arbeider. Kontoret har en rådgivende komité bestående av fru Bjørnson (formann), fru Anda og snekkermester Helgø, med fru Kloster som varamann. Som bestyrerinne av Arbeidskontoret er ansatt fru Olga Paulsen.

Styret har dessuten hatt en del forberedende arbeider med husholdningskurset som skal holdes på Fana Folkehøgskule, Milde, i tiden 20. juni til 10. juli 1932.

Forbundet er nu kommet så langt at alle medlemmer som står tilsluttet syketrygden, uansett klasse, betaler en årlig premie av 5 kr., når undtas medlemmer som står i klasse 0 A, som bare betaler 1 kr. pr. år. Forbundet betaler altså nu den hele øvrige premie, som i året 1931 var kr. 2972.48. Gjennomsnittlig betaler forbundet for hvert medlem en premie på 32 kr. pr. år. Vi kan med trygghet si at dette tiltak har vært til stor hjelp for mange av våre blinde.

Vestlandske Blindeforbund har rundt om i distriktet mange gode venner som trofast hjelper oss i vårt arbeide. Tross de på så mange områder vanskelige tider viser det sig at folk har både vilje og hjertelag for vår sak, og mange er det som her burde vært nevnt.

Arrangementet ved Bergens-utlodningen var også i år overlatt Syforeningene „Lysglimt“ og „Blindes Arbeidsglede“, og utlodningens gode resultat må vel for en stor del tilskrives det iherdige arbeide som foreningenes damer ydet. Utlodningen gav et nettooverskudd av kr. 3302.06. Våre tillitsmenn rundt om i distriktet har også i år støttet vårt arbeide ved å selge lodder og ellers på mange måter hjulpet oss i vårt arbeide for blindesaken. Det er i det hele tatt til stor oppmuntring og glede for styret å legge merke til at det rundt om i distriktet finnes mennesker med hjertelag og forståelse for vår sak.

Forbundets reisesekretær, John Sætre, har også i 1931 reist rundt om i distriktet og arbeidet for blindesaken. For det meste har han i 1931 virket på Sunnmøre. Tidenes pinaktighet har ført med sig at det er meget vanskelig å få samlet folk; men ved seig utholdenhet og energi har det lyktes reisesekretæren å få utrettet ikke så litet for saken. Flere blinde er det som ved hans hjelp er kommet inn på blindeskolen.

Blindes Utsalg.

Når vi tar i betraktning de vanskelige tider vi hadde i 1931, må vi si at omsetningen i Blindes Utsalg ved årets utgang viste et forholdsvis godt resultat. Til tross for at prisene overalt er nedadgående, blev det omsatt for ca. 2700 kr. mer av blindes varer enn i 1930. Det er således ved utsalget i Bergen omsatt for ca. 25,100 kr. av blindes varer mot 22,400 kr. i 1930. Hertil kommer omsatt av materialer for ca. 16 000 kr. og andre varer for ca. 11 300 kr. Samlet utgjorde omsetningen i Blindes Utsalg i Bergen i året 1931 kr. 52 547.53. Hertil kommer at det ved Knut Johansens salgsvirksomhet av blindes varer i Kristiansand er omsatt for kr. 2251.00. Videre er det ved Blindes Arbeidskontor i Stavanger i desember måned solgt for kr. 127.34 av blindes varer. Alt i alt blir dette kr. 54 925.87. Ved utsalget i Bergen er det i 1931 innkjøpt varer for tilsammen 50 169.52. Herav innkjøpt blindes arbeider for 24 600 kr., materialer for 17 900 kr. og andre varer for ca. 7500 kr. Utsalget har i 1932 hatt forbindelse med 92 blinde, derav 34 kvinner og 58 menn. Frk. Margrethe Sandved har ved sitt iherdige agitasjonsarbeide på Jæren bidratt til å få omsatt ikke så litet av blindes arbeider der nede. Hun har fått i stand flere større og mindre salgsutlodninger, og det skulde være ønskelig at vi kunde få denne slags salgsvirksomhet i gang over hele V. B.s distrikt. Ennu er det langt igjen til at utsalget kan tilfredsstille de blinde håndverkeres krav på omsetning av sine arbeider. I slike tider som vi har hatt og fremdeles har, er det som oftest smått med de private bestillinger for den enkelte håndverker, og derfor gjelder det for oss å kunne få utsalget til å omsette adskillig mer av det som våre blinde håndverkere arbeider.

Bergens blinde har også i år fått kjøre fritt med sporvognene, og forbundet har gjennom Blindes Utsalg utdelt tilsammen 390 trikkebøker til 30 blinde. Samtlige blinde er Bergens kommune meget takknemlig for den velvilje som er vist dem, og likeså for all den forståelse og imøtekommenhet som Bergens kommune har vist blindesaken.

V. B.s Bibliotek.

Utlånet ved V. B.s Bibliotek var i 1931 i alt 1732 bind mot 1635 i 1930. Utlånet har vært jevnt stigende de siste år, og det er et bevis på at de blinde setter pris på denne gren av vår virksomhet. Biblioteket har i alt 63 låntagere, derav 16 i Bergen og 34 ellers i V. B., 2 i N. B.s distrikt, 9 i Ø. B.s distrikt, 1 i Danmark og 1 i Sverige. I alt har V. B. fått 43 nye bind og Bergens off. Biblioteks Blindeskriftsbibliotek 56 nye bind. Dessuten er 52 bind ferdigskrevet, men ikke innbundet. Blandt større nye verker vi har fått, kan nevnes: Roald Amundsen: „Mitt Liv som Polarforsker“. Fridtjof Nansen: „Fram over Polhavet“ og „Eskimoliv“. Axel Munthe: „Boken om San Michele“. Leo Tolstoy: „Opstandelse“. Sigrid Undset: „Gymnadenia“ m. fl. Bergens off.

Bibliotek har vist den samme interesse for vårt bibliotek som tidligere, og vi er det meget takknemlig for det. Bergens Sparebank har også i 1931 vist biblioteket sin interesse ved å gi oss 1000 kr., som er oss en kjærkommen gave. Våre trofaste venner i Stavanger er fremdeles like virksomme, og de har skaffe^t vårt bibliotek flere gode bøker.

Blindes Hus.

Regnskapet for 1931 utviser et overskudd av kr. 5062.85 som er anvendt til avskrivninger. Leieinntektene (inkl. leie av forsamlingssalen) beløp sig til kr. 13 183.16. Av utgiftspostene skal nevnes: Rentekonto kr. 3617.70, skattekonto kr. 2197.00 (heri iberegnet den ettergitte eiendomsskatt på kr. 1820.00 som kommer V. B.s Syketrygd til gode) samt vedlikehold kr. 1072.42. Tredje etasje er oppusset og ominnredet. Videre er det utført en del takreparasjoner og andre mindre utbedringer.

V. B.s 27-de årsmøte.

V. B.s 27-de årsmøte blev holdt i Blindes Hus, Bergen, 28.—29. august 1931. På grunn av den truende konflikt ved dampskibsselskapene var møtet utsatt fra midten av juni. Til møtet var samlet ca. 80 blinde fra forskjellige kanter av Vestlandet. Dette at så mange blinde kan komme sammen til disse våre årsmøter, skyldes i første rekke den velvilje som de forskjellige dampskibsselskaper viser blindesaken, og det er selvsagt av stor betydning for den enkelte blinde at en får komme litt ut og sammen med andre mennesker; for derved får en nytt mot og ny kraft til fortsatt arbeide.

Under møtet fremkom Radiokomiteén som består av reisesekretær John Sætre, redaktør Edvard Imsdahl og frk. Sofie Steen, med en del opplysninger om komitéens arbeide. Det blev blandt annet oplyst at man hadde fått inn kr. 1390.03 tilsammen. Det var innkjøpt radioapparater, telefoner og utført en del reparasjoner for tilsammen kr. 816.20. Ialt var skaffet 3 lampeapparater, 17 krystallapparater og 33 telefoner. Kringkastingselskapet har dessuten vist sig meget imøtekommande med hensyn til licensspørsmålet. Årsmøtet anmodet Radiokomiteén om å fortsette sin virksomhet.

Pastor Jervel holdt et meget interessant foredrag om sin virksomhet som prest i Finnmark.

På vegne av foreningen „Bergens Blinde“ inviterte hr. kjøbmann Jakob Åsebø årsmøtets deltagere til „Fjellborg“, de blindes utfartssted på Sandviksjellet, og mange var det som fulgte denne innbydelse og hadde en herlig søndag på „Fjellborg“.

Årsmøtet blev avsluttet med en hyggelig fest i Blindes Hus søndag aften.

Vestlandets presse har også i 1931 vist blindesaken sin interesse, hvorfor vi er den meget takknemlig.

Idet vi slutter vår 28-de årsberetning, vil vi få lov å rette en

hjertelig takk til alle, seende som blinde, foreninger og enkelt-personer som har vært med og støttet blindesaken, og vi håper at Vestlandske Blindeforbund også i fremtiden vil få beholde folks symapti og velvilje.

Bergen i mai 1932.

I styret for Vestlandske Blindeforbund

H. E. Gjøen.

Adne Steensnes. H. G. Dethloff. Ella Hognestad. Martin Rydland. Kr. Misund. Olav Ohnstad. Gjertrud Myklatun. Georg Pedersen.

Bidrag til Vestlandske Blindeforbund fra foreninger og private i 1931.

	Kr.		Kr.
Ardals Blindeforening, Ryfylke	40.00	Stavanger Blindeforeninger ...	800.00
Blindes Venn, Bergen	300.00	Olden Kvinneforening.....	155.00
Forvstad Blindeforening	47.75	Karoline Mjell, Viksdalen	65.00
Anonym giver	10.00	Fra ubenevnt	1000.00
Fru Oluffa Liseth, Sunnmøre...	21.00	Odda Blindelag	625.00
Modalens herredstyremedlemmer	10.00	Årsetdalens Kvinneforening,	
Kjos Kvinneforening, Sindre ...	50.00	Vartdal	24.00
Thera Foss	5.00	Anna Takdal, Bryne	25.00
Fra Rubbestadnesset	6.00	Gjenteferien i Aurland ...	55.00
Kvinneforen. «Samhold», Etne	10.00	K. N. ved Nils Nordås	5.00
Gjesdal Ungdomslags Kvinne-		Liabygd Gjentalag	59.50
lag, Jølster	89.00	Skjåstaddalens Blindeforening	76.00
Agot Hobberstad, Vik i Sogn	10.00	Jacob O. Oldeide	50.00
Bukta Ungdomslag, Sandane...	68.40	Svege Kvinneforening, Nes pr.	
nnvik Finnemisjonsforening		Flekkefjord	200.00
ved Møyfrid Hilde	50.00	Viddal Blindeforening	115.00
Foreningen «Arbeidsgleda»,		Rogneberg Blindeforening ved	
Bryne	700.00	Anna Hjelmeseth.....	110.00
Skjørlingstad Spareforening ...	28.00	Imsland Blindeforening	60.00
O. P. Manneråker, Øyslebø,		Fyllingsdalens Kvinnelag	85.35
Mandal (test. gave)	1500.00	Øvrebø Blindeforening, Øvrebø	
Bogndal Blindeforening	176.00	pr. Kristiansand	45.00
Kvinneforeningen for Døve og		O. H., Hennebygd	30.00
Blinde, Haugesund	125.00	Lysekloster Blindeforening ...	164.15
Gjerdessjøens Kvinnelag, Etne	100.00	Øvre Krossdalens Blindeforen.	40.00
Foreningen «Vårsol», Davik ...	50.00	Gjentalaget «Von», Barmsund	30.00
O. Skorpen, Heglandsdalen ...	20.00	Sverre W. Monsen	10.00
Åstad Gjentalag, Grimo	25.00	Motorbåt «Arne», Giske ved	
Hjarthaug Ungdomslag, Volda	25.00	stadneset	50.00
Sigrid Vik, Alvik	50.00	Kristiansands Blindeforening...	1000.00
Skoleungdom i Sandnes, ved		Nykirkens Blindeforening	
Laura Stueland	310.00	Bergen	150.00

	Kr.		Kr.
Ved aftenunderholdning på		Marie Kvistad ved sogneprest	
Torvastad	47.58	Frøysland	4.75
Sigrid Vik, Ålvik.....	50.00	K. Espeland, Onarheim	10.00
Barneforeningen «Vårsol»,		Modalens herredstyremedlem-	
Spjelkarvik	125.00	mer	12.01
Sudstrand Gjentelag, Holm-		Foreningen «Kurven», Eike-	
øyane	73.57	fjorden	75.00
Fru Ovidia Kobbeltveit Rubbe-		Martin Teigen	10.00
stadnesset	50.00	Lærer H. Kalleberg	69.15
Vikebygd Blindesaksforening	50.00	Tastad Blindeforening	200.00
Barna i Sandviken, Bergen ...	75.00	Bjarne Svaldal, Børve	10.25
Syklubben «Våren», Bergen ...	79.64	Fjøra Kvinneforening	13.50
Skavøypollens Kvinneforening	150.00	Årdals Blindeforening, Ryfylke	50.00
Haugens Ungdomslags Gjente-		Skjeggstad Kvinneforening ...	115.00
lag, Nordfjord	133.00	Ogna Blindeforening	220.00
Skjølingstad Barneforening,		Borgundøy Kvinneforening ...	7.00
Mandal	21.00	Odda Blindelag	80.00
Feda Herredstyres medlemmer	12.00	Jacob Holan, Fardal	25.00
Fra en gammel syk dame, ved		Barneforeningen på Blørstad	
pastor Knudsen, Bergen ...	1.00	Skole	32.00
Fru Stina Hereid, Årdals-			
tangen	25.00		
Drangeid Ungdomslag pr.			
Flekkefjord	100.00		
			10 755.20

Bidrag fra byer, fylker og herreder i 1931.

	Kr.		Kr.		Kr.
Lund	10	Bokn	10	Suldal	20
Fusa	25	Bømlo	10	Fitjar	20
Nes	20	Sola	10	Fister	10
Vigmostad	15	Nedstrand	10	Kyrkjebø	50
Torvastad	10	Årdal i Ryfylke	10	Sør-Audnedal	20
Vikedal	10	Stordal	10	Sogn og Fjordane ...	200
Varhaug	10	Sokndal Landssokn	20	Gjesdal	45
Kvam	25	Eidfjord ...	10	Vossestrand	20
Hegebostad	10	Lindås	20	Bremnes	30
Bruvik	50	Volda	50	Oddernes	25
Samnanger	20	Årdal i Sogn	25	Rogaland	100
Klepp	10	Øyslebø	10	Ålesund	800
Forsand	25	Hålandsdalen	12	Kristiansand	200
Førde	25	Ullensvang	40	Haugesund	100
Innvik	25	Varaldsøy	10	Farsund	25
Gloppen	25	Hosanger	25	Sogndal	25
Omastrand	20	Sand	20	Ulvik	20
Åsane	25	Sande i Sunnfjord ...	20	Mandal	35
Askøy	25	Haus	20	Fjellberg	25

Revidert.
Ole Fægri.

Fra elevforeningen „Samhold“. Oslo Blindeskole.

Det er nu et halvt år siden leserne hørte noe fra oss, så det kunde kanskje glede somme å få et par pust herfra igjen. Foreningen vår har nu som før vært i livlig virksomhet, og vi har hatt flere festpunkter. På de møtene vi stiller til hver tredje uke, har underholdningen alltid vært svært god. Det vil lett forstås når vi nevner at Fridtjof Krohn f. eks. har vært her og lest for oss. Et foredrag som fortjener å bli nevnt, er det formannen i Norges Esperantoforbund, kaptein R. Bugge Paulsen, holdt her på et møte i april. Foredraget var om esperanto, og det gjorde sikkert sitt til at flere av elevene nu har bestemt sig for å begynne å lære esperanto til høsten.

«Samhold» arrangerte sin vanlige vårfest 16. april, og programmet var her særlig godt, da vi hadde den kjente humoristen Per Kvist og redaktør Otto Monsen her. På festen 1. mai var stemningen så vel som programmet svært bra. En utflukt som foreningen stelte til 5. juni, var helt veilykket. Det var til Jelleråsen turen gikk; og for alle som var med, var det opkvikkende å få boltre sig i naturen en vakker sommersøndag. Ved hjelp av en av foreningens gode venner har vi i det halvåret som er gått, hatt den store glede å se og høre forestillingene på Chat Noir. 21. februar var det Paul Linckes operette «Casanova» vi hørte, og «Revnen i Faresonen» 6. mai.

Leserne vil av dette skjønne at vi ikke har hatt så rent få feststunder her; men nogen biltur i likhet med den vi hadde i det forrige halvåret, har vi ikke hatt i dette. Vi venter jo heller ikke at det skal bli nogen tradisjon.

Til slutt må foreningen få sende en hjertevarm hilsen til dem som tidligere har vært medlemmer av den. Vi ønsker at det må gå dere godt, og husk at vi alltid har dere i levende minne!

Blindeskolen, Oslo, 19. juni 1932.

Trygve Theodorsen,
sekretær.

Blind billedhugger.

I slutten av mai blev det i Hamburg holdt et møte av krigsblinde, og deres arbeider blev utstillet i byens kunstindustrimuseum. En gripende utstilling var det som fortalte om mot og vilje til å leve livet tross alle vanskeligheter. Det mest overveldende inntrykk fikk man ved å se utstillingen av den blinde billedhugger Jacob Schmitts arbeider. Schmitt er fra Mainz og var tidligere sølvsmed. I krigen blev han blind, og hans formende evne måtte søke andre veier enn dem som var stengt for ham. Han begynte da å modellere — som sølvsmed har han vel også gjort det tidligere; men nu måtte han klare sig uten modell og uten å kunne se det han selv formet. På en måte som gjør det sterkeste inntrykk på alle som ser det, har hans skapende evner likevel kunnet trenge igjennem og finne plastiske uttrykk i lidenskapelig formede billedhuggerverker.

Fra barnehjemmet Østafor.

17de mai tog på Østafor.

Aashild og Knut.

Vi bringer her et par billeder fra hjemmet for blinde småbarn, Østafor ved Jessheim. Dette hjemmet som blev oprettet i 1924, drives av Norsk Forening til Fremme av Forsorg for Barn og av Norges Blindeforbund. De små får her et utmerket stell, og det blir gjort alt for at deres utvikling kan bli sund og naturlig, slik at de kan bli vel skikket til å nyttiggjøre sig undervisningen når de i 8-årsalderen skal overflyttes til blindeskolen. Høieste barne-tall var i 1931 17.

Vestlandske Blindeforbunds 28de årsmøte

blev holdt i Bergen torsdag 16. og fredag 17. juni. Det var møtt frem ca. 90 medlemmer fra alle kanter av Vestlandet. Norges Blindeforbunds formann overvar som vanlig årsmøtet.

Formiddagsmøtet torsdag.

Å p n i n g. Møtet sattes i Blindes Hus kl. 9.45 med avsyn-gelse av: „No livnar det i lundar.“ I sin åpningstale fremholdt formannen, Hans E. Gjøen, idet han uttalte håpet om at årsmøtet vilde bli til hygge og glede for deltagerne, at tidene var vanske-lige og at det derfor var mer nødvendig enn nogensinne at de blinde stod rygg mot rygg for å overvinne vanskelighetene. Sty-ret hadde iår særlig koncentrert sitt arbeide om å selge de blinde håndverksdrivendes varer. Men arbeidsløsheten hadde bidratt til at det var vanskelig å få ometningen op. De seende arbeidsløse hadde slått sig på flere ting som de blinde før hadde vært alene om. Det gjaldt derfor for de blinde å drive reklame; men den beste reklamen var at de leverte et så godt og solid arbeide at det kunde stå sig i konkurransen med de seendes. — Idet forsam-lingen reiste sig, mintes formannen de av blindesakens venner og de forbundsmedlemmer som var vandret bort siden siste årsmøte. Ikke lang tid efterat forrige årsmøte var holdt kom meddelelsen om biskop Hognestads død. Biskopen tok alltid aktiv del i blindesaksarbeidet. Han sa aldri nei når man bad ham om en hånds-rekning, og hans hjem stod alltid åpent for de blinde. — En tid efter døde styrmann Korneliussen, en god venn, og iallfall en per-sonlig venn av formannen, en mann som fulgte levende med i be-vegelsen. — Også en annen trofast medarbeider i blindesaken, frk. Samueline Lyngholm i Haugesund, er gått bort siden siste årsmøte. Hun var den akse som alt blindesaksarbeide i Hauge-sund dreiet sig om. — Videre er den unge lovende jenten Signe Nilssen, Haugesund, avgått ved døden, og idag har vi fått det triste budskap at vår venn organist Lauritz Lie, Torvastad, er van-dret bort. — Fred og velsignelse over deres minne!

Lillesund grep ordet og fortalte at han hadde besøkt Lie på sykehuset for et par dager siden, like før han reiste til Bergen. Det var ikke mange ordene Lie kunde si; men han hadde da kun-net si at han sendte sin siste hilsen til møtet og til alle sine venner

i forbundet. — Det blev videre bragt hilsener til årsmøtet fra Jan Høgi, fra frk. Brun og fra Mari Eri. — Fra Ø. B. frembar foimannen i N. Bf., Alf Arnesen, som også er varaformann i Ø. B. en hilsen, samtidig med at han uttalte de beste ønsker for møtet. — Formannen erklærte derefter V. B.s 28-de årsmøte for åpnet.

Religiøst foredrag. Pastor Skagen holdt et religiøst foredrag hvori han vakkert og stemningsfullt behandlet emnet „Det hellige“.

Saklisten blev referert og vedtatt med adgang til å forandre postenes rekkefølge om nødvendig.

Protokoll- og valgkomité. Som protokollkomité blev valgt redaktør Imsdahl, reisesekretær Sætre og kurvmaker Ådne Steensnæs. Til valgkomité opnevntes organist Lied Bakke, frk. Sirevåg og salmaker Tholo.

Hilsningstelegrammer blev besluttet sendt til Bergens kommune, redaktør Henriksen, Bergen, frk. Magnesen, Stavanger, ingeniør Bødtker, Oslo, frk. Brun, Trondheim, og foreningen „Arbeidsgleda“, Bryne.

Offentliggjørelse av bidragsmottagernes navn. Bjarne Nesheim hadde fremsatt forslag om at navnene på dem som fikk bidrag av forbundet, skulde offentliggjøres. Han hadde gjort det fordi han mente medlemmene vilde ha interesse av å se hvem som fikk nyte godt av bidragene. — Det opstod et lengre ordskifte. I dette deltok: Arnesen, Åsebø, Michelsen, Ingebrigtsen, frk. Steen, formannen, Lillestøl, Bjarne Nesheim, Malmin, Bjarne Jørgensen, Sætre, fru Jensen og Ådne Steensnæs. De fleste talere frarådet bestemt offentliggjørelse. Det vilde på mange måter virke sårende og føre til at de mest beskjedne holdt sig tilbake, selv om de aldri så vel trengte hjelp. Ved voteringen blev forslaget forkastet mot 2 stemmer. — Frk. Nesheim bad efter dette resultat om at det måtte sørges for at de trufne avgjørelser også virkelig blev holdt hemmelige, så det ikke sivet noget ut.

Styrets og forretningsutvalgets protokoller i tiden fra forrige årsmøte til nu blev derefter optatt til behandling. — I anledning av styrets beslutning om nedskrivningen av håndverkernes gjeld til utsalget utspant det sig en del debatt, idet nogen mente at også de som skyldte over den fastsatte kredittgrense, 200 kr., burde nyte godt av denne nedskrivning. — Ingebrigtsen fremholdt at dersom det viste sig at det beløp man hadde til rådighet, var for lite, burde heller nedskrivningen senkes fra 20 til 10 pct. — Efterat et forslag av frk. Steen om at den nuværende ordning skulde bibeholdes, var nedvotert mot 19 stemmer, vedtokes med 40 stemmer, efter forslag av Åsebø, å henstille til styret at det beløp som var tilrådighet til nedskrivning, skal fordeles på samtlige debitorer uten hensyn til gjeldens størrelse. — Da samtlige protokoller var gjennomgått, blev det henstillet til styret at det i referatene alltid blev nevnt hvad et søkt bidrag skulde brukes til. Det virket opplysende innad og praktisk utad,

idet folk derved fikk se hvad de blinde arbeidet med. — Protokollene blev enst. godkjent.

Styrets årsberetning og regnskapet blev likeledes referert, godkjent og mottatt med takk.

Eftermiddagsmøtet torsdag.

Ved møtets åpning referertes følgende telegram fra Sandnes:

De beste ønsker og hilsener. — Margrethe Sandved.

Forbunds budgett for 1931, som viste en totalsum av 22 670 kr., blev vedtatt efter styrets forslag. Som ny post på budgett var opført 300 kr. til omsetning av blindes arbeider i Kristiansand S.

Budgett for Syketrygden blev likeledes vedtatt.

Biblioteket. Regnskapet for biblioteket blev referert og godkjent uten bemerkninger og budgett, som hadde en totalsum av 3855 kr. blev vedtatt enst. og uten debatt.

Imsdahl grep ordet og meddelte før man gikk videre i forhandlingene at formannen hadde fødselsdag idag. Forsamlingen hilste ham med livlige håndklapp.

Feriebidraget. Dr. Dethloff redegjorde for saken. Betegnelsen „Feriebidrag“ var misvisende, og det vilde være greiere å ha en annen ordning, slik at de som vilde ha feriebidrag, sendte søknad til styret, og at det som da blev tilovers, blev lagt til julebidraget. — I det påfølgende ordskitte deltok Rydland, Sætre, Imsdahl, Ohnstad, Ingebrigtsen, Totland, V. Johansen, Arnesen, Åsebø og frk Myklatun. Resultatet blev at man enstemmig besluttet å beholde den nuværende ordning.

Rapport fra Radiokomiteén. Fra Radiokomiteén som har bestått av reisesekretær Sætre, redaktør Imsdahl og frk. Steen, blev referert rapport. Av denne fremgikk at komiteén har satt i gang to innsamlinger gjennom pressen, og i alt er det på denne måten kommet inn 1933 kr. Av komiteén er det skaffet 10 lampeapparater, 22 krystallapparater, 39 høretelefoner, en akkumulator og to batterier. Videre har en rekke blinde fått sine apparater eftersett og reparert, likesom komiteén i de fleste tilfelle har besørget installasjon av radioanleggene. Som gave har man blandt annet fått tre lampeapparater og flere krystallapparater. Komiteén fremholdt som konklusjon på sin rapport at dens hverv nu måtte ansees for endt, idet den gikk ut fra at denne gren av virksomheten nu måtte centraliseres og drives fra Oslo. — V. Johansen foreslår at komiteén blir stående og gjøres permanent. Det opstod en del debatt om dette forslag, vesentlig foranlediget av at Imsdahl mente at en slik ordning vilde virke uheldig på den centralisasjon som han nu anså for det rette; men årsmøtet vedtok Johansens forslag mot 2 stemmer og gav ved kraftige klappsalver komiteén sin takk for det arbeide den har utført hittil.

Blindes Hus. Husstyrets formann, disponent Madsen, refererte regnskapet for Blindes Hus. Driften viste et overskudd på kr. 5062.85, som var nyttet til avskrivninger. Efterat en fore-

spørsmål fra Åsebø var besvart, blev regnskap og beretning enst. godkjent og budgettet for neste år enst. vedtatt. — Forrige årsmøte vedtok en henstilling til husstyret om at rentene av forbundets lån skal betraktes som avdrag, og at rentene skal bortfalle. Husstyrets formann meddelte at husstyret hadde behandlet henstillingen, men ikke for tiden funnet å kunne gå med på en ordning som antydte. Etter replikker av Lillestøl, Åsebø og Ådne Steensnæs godkjente årsmøtet husstyrets standpunkt. — Formannen, Gjøen, takket husstyrets formann for hans arbeide med huset, og forsamlingen sluttet sig til takken ved livlig håndklapp.

Anvendelsen av legatrentene. Styret hadde foreslått: Rentene av Johan Thorsens legat anvendes til Blindes Utsalg, likeså den del av frkn. Reusch og Reimes legats renter som ikke går med til vedlikehold av givernes graver, og likeledes rentene av D. H. Griegs legat. Rentene av Ingeborg Sophie Hysings legat anvendes til dekning av Syketrygdens underskudd, og det som blir tilovers, utdeles som for Hjelpefondets renter bestemt. Rentene av Mari Eriksens legat anvendes som for Hjelpefondets renter fastsatt. Prantes legats renter utdeles i likhet med marinemaler Larsens legat. Rentene av Johan Petersen og hustrus legat, som i år for første gang kan disponeres av forbundet, inngår i forbundets alm. kasse. — Styrets forslag blev enst. vedtatt.

Som avslutning på dagens møte fikk man et par musikknummer av organist Mathiesen.

Formiddagsmøtet fredag.

Møtet blev åpnet kl. 9.30 av forbundets varaformann, Ådne Steensnæs, som inntok dirigentplassen, hvorefter man sang: „Jeg har båret lerkens vinge“.

Følgende hilsnings- og takketelegrammer blev referert:

Til lykke der vest med stemne og fest. Vel møtt der aust, når der bær laust. — Nordenfjelske Blindeforbund, Karterud.

Hjertelig hilsen til Vestlandske Blindeforbunds samtlige medlemmer. — Ingeniør Bødtker.

Hjertelig takk for den elskverdige hilsen. Måtte årsmøtet bli til hell for blindearbeidet, som kaller på oss alle. — Finn Henrikssen.

Bergens kommune takker for hilsenen og sender de beste ønsker for forbundets arbeide. — R. J. Lorentzen, ordfører. — Wilhelm Lie, innsamborgermester.

Blindes Utsalg. Regnskapet for Blindes Utsalg blev referert og enst. godkjent og budgettet vedtatt efter styrets forslag, med en totalsum av 10 180 kr. — I det derpå følgende ordskifte om hvordan man på beste måte skulde få omsetningen øket, deltok Lillestøl, Imsdahl, Åsebø, formannen, dr. Dethloff, Sætre, Michelsen, H. Mathiesen, Sivertsen, Lillesund, Bjarne Jørgensen, Ingebrigtsen, Arnesen, Misund, Sivert Gjøen, og Nesheim. Dei blev fra alle hold sterkt fremholdt nødvendigheten av at de blinde håndverkere leverte et absolutt førsteklasses arbeide samt at det

fra utsalgets side på forskjellige måter blev drevet en planmessig og effektiv reklame.

Efter en kaffepause fikk man et par musikknummer av fiolinisten Doksæther og organist Mathiesen.

Foredrag om temperamentene. Næste post på programmet var foredrag av Jacob Doksæther om de menneskelige temperamenter. Av det utmerkede og ypperlig fremførte foredrag vil det senere komme referat.

Formannen anmodet de håndarbeidende kvinner om å bli igjen efter møtet til konferanse med fru biskop Hognestad om forskjellige håndarbeidsspørsmål.

Kvinnebladet „Margareta“. Under posten „Mulige saker fra Landsforbundet“ behandledes stillingen med hensyn til kvinnebladet „Margareta“. Arnesen innledet og minnet om den beslutning som var fattet på forrige årsmøte. Saken hadde nu tatt en uventet vending, idet bladet, som skulde være nordisk, var overtatt av Kronprinsessan Margaretas Arbetsnämnd för de Blinda og skal utkomme som et privat svensk foretagende. Fra nyttår måtte det derfor finnes en annen ordning. Utgiftene til bladet vilde dreie sig om kr. 2.55 pr. abonnement. Årsmøtet vilde bli anmodet om bemyndigelse for styret til å bevilge inntil kr. 2.25 pr. abonnent. Da vilde man rekke frem, hvis hver abonnent betalte 50 øre. Tal. hadde tenkt sig at man kunde få en bredere beslutning, hvis den annen ordning, en kvinneavdeling i „Norges Blinde“, skulde bli aktuell. — I debatten deltok: Formannen, frk. Steen, Imsdahl, Arnesen, dr. Dethloff og Sætre. Enstemmig vedtokes følgende forslag fremsatt av Sætre: „V. B. garanterer det nødvendige for at dets kvinnelige medlemmer kan få „Margareta“ for 50 øre. V. B.s årsmøte uttaler ønskeligheten av at „Margareta“ kan fortsette som nordisk og henstiller til N. B.f.s styre å søke utvirket at dette kan gjøres.“

Eftermiddagsmøtet fredag.

Valg. Formannen overlot dirigentplassen til valgkomitéens formann, Lied Bakke, som refererte valgkomitéens innstilling og meddelte at komitéens arbeide ikke hadde gått så glatt i år som ifjor. Valgkomitéen hadde foreslått Gjøen gjenvalgt som formann; men Gjøen hadde erklært at han ikke kunde motta gjenvalg. Når Gjøen nødig vilde det, var det forståelig. De som kjente stillingen da han overtok formannsplassen for 5 år siden, og så på hvordan den var idag, de visste at størsteparten av æren for det tilfalt Gjøen, og de kunde forstå at han var trett. Men de visste også at slik som stillingen var idag, var det ingen som kunde fylle hans plass. Vi fikk arbeide for at det kunde bli det; for det var ikke mening i å trassere i den grad på en enkelt manns arbeidskraft; men for øieblikket var det ingen. Valgkomitéen hadde derfor måttet fastholde sin innstilling. Komitéens formann anmodet om at Gjøen måtte bli valgt med akklamasjon, og denne anmodning blev fulgt under stor begeistring.

Som representant i styret for Hordaland blev frk. Myklatun gjenvalgt mot 7 stemmer, som falt på Håkon Hoff. Denne valgtes til varamann med 31 st.; Åse hadde 26. — Som representant for Sunnmøre blev Misund gjenvalgt med 42 st.; Lied Bakke fikk 17. Til varamann gjenvalgtes frk. Nygård.

Som annet landsstyremedlem gjenvalgtes enstemmig Imsdahl og likeså frk. Sandved som varamann.

Som medlem av bibliotekstyret gjenvalgtes Imsdahl med fru Jensen som varamann. — I fondsstyret blev gjenvalgt V. Johansen med Tholo og Hjelmeland som varamenn. — Som representant i husstyret gjenvalgtes V. Johansen og som varamann Totland. — Som varamenn til styret fra Bergen blev gjenvalgt frk. Steen som første og V. Johansen som annen. — Alle disse valg var enstemmige.

Representanter til N. Bf.s landsmøte blev Sørensen med 56 st., Ådne Steensnæs med 53 og Ohnstad med 37. Dessuten hadde frk. Hatlem 32, V. Johansen 6, Hoff 3, Lied Bakke 3 og Sætre 1. — Som varamenn blev valgt frk. Hatlem med 61, frk. Steen med 46 og Lied Bakke med 35. Dernæst hadde Rydland 15 og Hoff 10.

Styret har tidligere fattet beslutning om å overlate revisjonen av alle forbundets regnskaper til Bergens revisjonsinstitutt; men da lovene foreskriver at det skal velges revisorer, valgtes som sådanne direktør Kielland og revisor Fægri.

Ordet fritt. Formannen bad Rogalandmedlemmene uttale sig om det nye Arbeidskontor i Stavanger og gi uttrykk for de ønsker man der nede måtte nære. — I det korte ordskitte deltok Ådne Steensnæs, Nesheim, Paulsen, Sivertsen, frk. Sirevåg, Ingebrigtsen, Malmin, Sætre og formannen. Man fant at kontoret var et meget godt tiltak; men det måtte forsiktig arbeides henimot et fast utsalg også i Stavanger. Med 46 stemmer blev vedtatt et forslag av frk. Sirevåg gående ut på at årsmøtet henstillet til styret og Arbeidskontorets styre å arbeide videre med saken og fremme den på beste måte. Et forslag fra Malmin med henstilling om allerede straks å leie butikk blev forkastet mot 2 stemmer.

Formannen anmodet Lillesund om på forbundets vegne å legge en krans på Lauritz Lies båre og si ham en siste takk for hvad han hadde vært for forbundet og for alle sine venner der.

På foranledning av en forespørsel fra Ohnstad utspant der sig en debatt om hvordan de blinde skal lære å skrive alm. håndskrift. Ohnstad fremholdt at det ofte hendte man hadde bruk for å kunne skrive, om ikke annet enn sitt navn, og det var særlig på deres vegne som har vært blinde fra barndommen av, at han gjerne vilde høre om det var en eller annen måte de blinde kunde lære dette på. Selv hadde han tenkt sig at man kunde klippe ut bokstavene i kartong og klebe dem op. — Sætre trodde den tegne-maskin man hadde i trykkeriet, kunde brukes til dette. — Arnesen omtalte noen hefter som i sin tid var utgitt med dette for

øie. De var ikke helt gode, og de var esperantiske; men de kunde kanskje brukes. — Under den videre debatt meddelte dr. Dethloff at han hadde lært en del blinde å skrive ved å holde hånden deres. — Formannen anså det ikke for nødvendig at man lærte hele alfabetet; men dette holdt Ohnstad og Rud pa. — Man blev enige om å henstille til Landsforbundets formann å ta sig av saken og se hvad som kunde gjøres, noget som han også lovte.

Meyer hadde kjennskap til at forbundet nylig hadde fått en testamentarisk gave på 2500 kr., og vilde ha disse penger anvendt til styrkelse av Hjelpfondet. — Formannen meddelte at man ikke hadde tatt noget standpunkt til hvad pengene skulde brukes til. Man hadde nemlig ikke fått dem ennå, bare melding om at man skulde få dem. — Åsebø og en rekke andre talere mente da at man ikke burde fatte nogen beslutning om pengenes anvendelse.

På foranledning av Meyer blev det også en kort debatt om den Esperantoavdeling man hadde i „Norges Blinde“, og som han mente optok for stor plass i forhold til interessen. — Efter forslag av Imsdahl besluttet å få saken op på landsstyremøtet og senere få en avstemning i bladet om den, for derved å se hvordan interessen var blandt leserne, hvis ikke landsstyret og landsmøtet gjorde et annet vedtak.

Dr. Dethloff leste op et avsnitt av et brev til redaktør Thilander, som angikk bladet „Margareta“.

A v s l u t n i n g. Før den gjenvälgte formann, Hans E. Gjøn, gikk til å erklære årsmøtet avsluttet, takket han alle som hadde deltatt i det, alle som på en eller annen måte hadde bidratt til at det kunde holdes, og alle dem som støttet forbundet og viste interesse for det. Han vilde rette en spesiell takk til dampskibsselskapene for den velvilje de hadde utvist. Videre vilde han rette en takk til de speiderpiker og andre som hadde stillet sig til disposisjon som ledsagere for møtets deltagere, og til pressen for dens alltid våkne og velvillige interesse for forbundet.

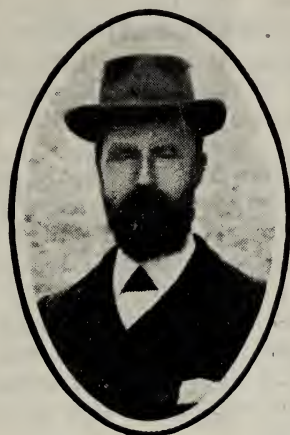
Idet han takket alle styrets og forretningsutvalgets medlemmer for det gode samarbeide, uttrykte han håpet om at dette også vilde vedvare i det år som kommer. Han rettet også en særlig takk til kassereren som alltid hadde utført et trofast og uegenlyttig arbeide til forbundets beste. Til slutt uttalte han håpet om at man kunde møtes fulltallig igjen næste år, og om at året som kommer, vilde bringe mer lykke til forbundet og til den enkelte.

Forbundets varaformann, Ådne Steensnæs, grep ordet og takket formannen for hans dyktige arbeide i blindesakens og forbundets tjeneste. Han understreket de ord valgkomitéens formann hadde sagt om formannen og hans virke, og opfordret forsamlingen til å vise at han hadde den med sig, hvad forsamlingen gjorde ved langvarig og hjertelig applaus.

Efterat salmen „Nu takker alle Gud“ var sunget, erklærtes V. B.s 28-de årsmøte for avsluttet.

Fest og utflukt. Om årsmøtefesten lørdag 18. og utflukten til „Fjellborg“ søndag 19. juni se juliheftet av „Blindesaken“.

70 år.

En av veteranene blandt de blinde, håndverkere på Vestlandet og blandt blindesaksforkjemperne i Vest-Norge, kurvmaker Vincent Henanger, Sævareid, fyllte 10. juli 70 år.

Vincent Henanger er født på gården Markhus i Sævareid 10. juli 1862. Blind blev han i 7-årsalderen; men først 13 år gammel kom han på blindeskole. Myndighetene var ikke snare i vendingen dengang, og det er de som kjent ofte ikke nu heller, næsten 60 år senere.

I desember 1875 blev Henanger optatt som elev ved Oslo Blindeskole eller Christiania Blindeinstitut, som det het da. Her var han til mai 1882. Foruten i vanlige skolefag fikk han opplæring i kurvmakeri, det siste året også i snekkeri. Mangt og meget har Henanger å fortelle om livet og forholdene i denne vår blindeundervisnings barndom. En lys og lykkelig tid var det. Her reiste fra skolen med store forhåpninger; men unggutten fikk snart merke „at nu først begynte livet for alvor“, som han selv sier. Hindringer og vanskeligheter tårnet sig op på alle kanter. Man må huske på at dengang fantes det ikke noget blindeforbund som man kunde vende sig til for å få hjelp til å komme i vei, slik som det er nu. Folks fordommer mot de blinde var store og troen på dem liten. Fordi man var blind, skulde man arbeide billigere enn andre, og ofte var det å vente både vel og lenge på den vesle betalingen. Vi citerer igjen Henangers egne ord:

„Det som plaget mig mest den første tiden, var: „Du får nu ha takk så lenge“ Dette var ikke greit for mig som ingen kapital

hadde, og penger trengtes hver dag. Men da jeg begynte å bli litt mer kjent med forholdene, tok jeg mig mer i vare, så jeg fikk innskrenket denne kjedelige kreditten. Så gikk det så av og til da i mange år, stundom med nederlag, så jeg holdt på å dukke under; men jeg tok tak på ny. Jeg blev mer og mer klar over at arbeidet mitt efter hvert var blitt altfor gammeldags med hensyn til fasongen og derved vanskeligere å avsette. Så kom 1911 og Landsutstillingen i Oslo. Der fikk jeg høre om den nye arbeidsskolen på Dalen som skulde ta til året efter, og jeg begynte nu å tenke på å få let lite kursur der nord. Efter mye trubbel lyktes det også, og jeg reiste dit op i mars 1913. Jeg var der et år, og jeg lærte meget mer på dette ene året enn alt det jeg hadde lært og praktisert før.“

I Vestlandske Blindeforbund har Henanger vært aktivt med like ira begynnelsen av. Allerede på det første årsmøtet, i 1905, blev han styremedlem og var det uavbrutt til 1912. I 1914 valgtes han igjen inn i styret og var med kortere avbrytelser styremedlem like til 1928. Særlig i de første vanskelige og grunnleggende årene, i Hjelmtveits formannstid fikk Henanger ta sin rundelige del av byrden; men han undslo sig aldri. Også for oss senere formenn var Henanger med sin varme interesse, sin rike livserfaring og sitt sunde, praktiske omdømme en god støtte som både vi og forbundet skylder meget.

Når det gjaldt å følge med i sitt fag, har Henanger aldri skydd nogen anstrengelse. Det er sjelden at en av våre håndverkere 51 år gammel har mot og mannskap til å søke sig inn på blindeskolen igjen for å ta et suppleringskursus, og det er sikkert enda sjeldnere at han evner å lære så mye i en så vidt fremskreden alder.

Nu inntar Henanger en aktet stilling på sitt hjemsted. Det er visst ingen der som lenger tviler på at en blind håndverker kan yde det ypperste. Gjennem sitt vakre, solide og samvittighetsfullt utførte arbeide har han skapt en tro på og en tillit til de blinde som er overmåte meget verd. Det kan i denne forbindelse nevnes at han også med utmerkelse har deltatt i flere utstillinger.

Grei, liketil og omgjengelig som han er, var det alltid en glede å arbeide sammen med Henanger. Det vet alle vi best som har stått sammen med i forbundsledelsen i en årrekke. Kameratenes vel lå ham alltid varmt på hjerte og gjør det fremdeles.

Takk, Henanger, for alt ditt gode, trofaste og uegennyttige arbeide for V. B. i en mannsalder, og takk for din innsats som blind håndverker gjennem 50 år. Takk for alle de stenene du gjennem ditt liv og yrke fra dag til dag og år til år har ryddet av veien for det slektledd av kamerater som følger efter. Ditt verk for Vestlandets blinde er sikkert langt større enn du i din beskjedenhet aner.

Blind norskamerikaner utmerker sig.

Olaf Larsen, en 26-årig norskamerikaner som har vært helt blind i 12 år, har fått graden «Master of Arts» ved Columbia Universitet i New York. Han vil fortsette sitt studium for doktorgraden i filosofi og efter endt utdannelse opta lærervirksomheten. Ifjor blev han uteksaminert fra Columbia og nådde frem blandt de 10 første i sin klasse. Han blev da overrakt den eftertraktede «Phi Beta Kappa».

Blindesaken.

(Av Sigurd Anderson, Sørumsand).

Denne sjelden forståelsesfulle og manende artikkelen har vi gjerne villet gjengi før, men har først nu kunnet skaffe plass til den. Red.

Norges Blindeforbund utgir et månedsskrift for de blindes venner som heter „Blindesaken“. Dette månedsskrift utskiller sig fra andre tidsskrifter ved at det øverst på titelsiden står: *E f t e r - t r y k k ø n s k e s !* Det er en av årsakene til at jeg, som en av de blindes venner, nu vil skrive litt om „Blindesaken“. Bladet er godt redigert med en masse aktuelt stoff, for det meste skrevet av blinde, gode underholdende artikler og belærende fortellinger om de blindes gjøremål osv. Det man særlig legger merke til, er meddelelser om all undervisning som settes i gang for at de blinde kan bli selvhjulpne. Som kjent kan man ikke såre de blinde verre enn når man lar dem forstå at man synes synd i dem for at de er blitt blinde. En blind vil helst ikke høre pene ord og fraser om at han eller hun er en stakker. De vil helst bli betraktet på like fot med oss seende og setter alt inn på å bli så selvhjulpne som mulig, for å slippe å bli til byrde for andre.

Som sagt, „Blindesaken“ er et godt, innholdsrikt og oplysende blad. Særlig er reisebrevene fra forbundenes reisesekretærer rent forfriskende å lese. Av mainummeret for iår tillater jeg mig å gjengi følgende:

Våre blinde.

I «Stavanger Aftenblad», som er en av de mest forståelsesfulle dagsaviser i vårt land når det gjelder de blinde, og som så ofte har slått til lyd for deres sak, finner vi dette vesle diktet som gir et så sant og godt uttrykk for hvordan forholdet virkelig er. Diktet var skrevet i anledning av den utlodning blindeforeningene i Stavanger nylig holdt, og som bladet samtidig opfordret publikum til å besøke.

Mismot i mørket lurer,
og uvirksomt liv er tungt.
Bekymringer ansiktet furer
og knekker alt som er ungt.

Blindhet er hård å bære,
men fyll den med arbeidets fest,
da vil den blinde dig lære
at selv har du vunnet mest.

For når du løsner hans evner,
så får du en dyktig bror
som med dig fremad stevner
til beste for hjemmets jorå.

„Blindesaken“ utkommer hver måned og koster 2 kroner året. Kan bestilles gjennom posthus og i ekspedisjonen, Bergen. Løssalg 20 øre pr. nummer. Det skulde være overkommelig selv for de dårligst stillede å sikre sig dette innholdsrike blad og på denne måte være behjelpelig med at våre blinde kan bli selvhjulpne.

Det er også en annen side ved selve blindesaken jeg her vil få lov å understreke.

Norges Blindeforbund (N. Bf.) består av tre særforbund: Nordentjelske Blindeforbund (N. B.), Romsdal—Finnmark og Trondheim; Vestlandske Blindeforbund (V. B.), Vest-Agder—Sunnmøre og Bergen; Østlandske Blindeforbund (Ø. B.), Aust-Agder—Hedmark og Oslo.

Blindeforbundenes hovedoppgave er: 1) Å hjelpe de blinde over hele Norge til å bli selvhjulpne, å drive utsalg, holde materiallager, oprette arbeidsstuer og verksteder og yde bidrag til igangsettelse av forretninger, kjøp av småbruk o. l. 2) Å yde bidrag til videreutdanning i intellektuell retning, håndverk eller musikk, drive lånebiblioteker og skaffe billige bøker og blad i punktskrift. 3) Å yde hjelp i sykdomstilfelle og oprette hjem for ensligstillede, arbeidsudyktige eller gamle blinde. Det er ansatt reisesekretær i samtlige tre forbund. Disse reiser omkring i sine respektive distrikter og holder foredrag og driver opplysningsvirksomhet for blindesaken samt opsøker blinde som ennå ikke er innregistrert i forbundene. Det er adgang for alle interesserte foreninger i by og bygd til å få disse dyktige reisesekretærer som foredragsholdere.

(Forts.)

Østlandske Blindeforbunds syketrygd.

Som frivillig medlem av Oslo Trygdekasse er optatt frk. Borghild Andersen, Oslo. Medlemsnummer 299, 310.

Formannen.

Formanns-, sekretær- og kassereradresser.

Norges Blindeforbund: Formann kurvmaker Alf Arnesen, Jessnes; tlf. Furnes central pr. Hamar. Sekretær dr. H. G. Dethloff, Nygårdsst. 2, Bergen; tlf. 1029. Adj. sekretær hr. T. Hjeltveit, Bergslensst. 13, Oslo; tlf. 62177. Kasserer frk. Sigrid Sverdrup, Skovveien 5, Oslo; tlf. 41243.

Nordentjelske Bfb., Trondheim: Formann lærer Halvdan Karterud, Blindeskolen; tlf. 4317 k. Sekretær fru Agnes Wolmar, Dronningensst. 11; tlf. 3169. Kasserer bokholder Gustav Dybvig, Ø. Møllenbergst. 66; tlf. 4244 b.

Vestlandske Bfb., Bergen: Formann bibliotekar H. E. Gjøl, Rosenkrantzst. 5; tlf. 3871. Sekretær dr. H. G. Dethloff, Nygårdsst. 2, Bergen. tlf. 1029. Kasserer lærer O. A. Holen, Sandvikslien 3; tlf. 2023.

Østlandske Bfb., Oslo: Formann sykegymnast Erling Herstad, Langesst. 7; tlf. 10197. Sekretær frk. Sigrid Sverdrup, Skovveien 5, tlf. 41243. Kasserer dr. med. I. Schjøtz, Langesst. 7, Oslo; tlf. 22067.

I Kringkastingen har de blinde fått et nytt storartet middel til å følge med og komme i kontakt med omverdenen. I forståelse herav har Kringkastingsselskapet gitt mange frilicenser til blinde lyttere, og ingeniør Bødtker har vært til stor hjelp ved anskaffelse av apparater.

Den sak som særlig ligger forbundet på hjerte på jubileumsdagen, er gamlehjemsåken. Her står vi ennå langt tilbake; men vi håper at de kommende år vil gi oss krefter og lykke til å føre også denne sak frem til hjelp og gagn for de blinde. — Til sist uttalte formannen et inderlig ønske om at de neste 25 år må bringe de blindes sak ennå et langt stykke fremover.

Efter talen sang den blinde sangerinne frk. Sofie Steen, akkompagnert av organist Gottfred Nygård: „Mens jeg venter“ av Grieg og „Vårlengsel“ av Alnæs.

Formannen i Norges Blindeforbund, hr. Alf Arnesen, gav en kort historikk over Norges Blindeforbund fra det blev stiftet under beskjedne forhold i 1909 og poinnterte sterkt at det var arbeide, et erhverv så de kunde bli selvhjulpne, de blinde først og fremst ønsket.

Formannen for Nordenfjelske Blindeforbund, lærer Halvdan Karterud, gav i enkle, gripende ord uttrykk for den blindes følelse av å være satt utenfor, så lenge han ikke har et arbeide. „Vi vil med!“ var det hærrop som reiste blindesaken, og det er like sterkt den dag idag. Arbeidsløshetens og fattigdommens troll truér med å kvele mange av oss; men det skal ikke lykkes. Vi håper å få nytte de evner Gud har gitt oss, vi vil med.

Vestlandske Blindeforbunds representant, redaktør Imsdahl („Norges Blinde“ og „Blindesaken“), uttrykte de blindes glede over den stigende forståelse for blindesaken og dens sociale problem. Det er en forferdelig ting å miste synet. Det vet vi som har måttet gjennom det; men naturen er slik at den har krefter og muligheter som løses ut under det sterke sjelelige trykk. Derfor betrakter vi ikke vår skjebne som en ulykke, men som en hindring som vi må overvinne med større energi, større utiettelighet enn dere som har deres syn, behøver å sette inn for å overvinne deres vanskeligheter. Vi blinde er ingen ensartet masse. Vi er like forskjellige som dere som ser, og derfor må vi få en chance til å utvikles hver efter vår evne. Blindesaken er ikke i første rekke filiantropi, men en samfundssak. Ingen vet hvem som kan komme til å dele vår skjebne. Vi ber Østlandets befolkning støtte blindesaken, så alltid flere og flere av oss kan bli selvhjulpne. Arbeidet tender et lys i den blindes indre som dere som ser neppe kan forstå. Det er til ennå større velsignelse for oss en for dere som ser.

I tilslutning til disse hilsemer fra de andre forbund blev det lest op en rekke telegrammer, fra Sveriges Blindeforening, flere norske foreninger og fra mange av blindesakens venner.

Komponist Gottfred Nygård og organist Erling Lyngen spilte derpå første sats av en konsert komponert av hr. Nygård.

Som avslutning på den stemningsfulle fest leste sekretær

Glem ikke

Illustrert Familieblad

ukens glede for voksne og barn.

En mængde restbeholdninger av $\frac{1}{4}$ Lin

DÆKKETØI

sælger vi nu overordentlig billig
hvoriblandt

340 dus. Servietter 60×60 cm. kr. 13.50 pr. dus.

Duker av $\frac{1}{2}$ Lin

95×95 cm.

115×116 cm.

150×180 cm.

Kr. 2.25 pr. stk.

Kr. 3.50 pr. stk.

Kr. 7.25 pr. stk.

Kr. 8.50 pr. stk.

Kr. 9.75 pr. stk.

150×210 cm.

150×240 cm.

Brødrene Dobloug

Stort Utvalg i

Dame, Herre og Barnekonfektion

Skotøi - Tricotage - Pyntesaker

Dame- og Herrehatter

Se våre vindusutstillinger

Gunnerius Pettersens Magasin

Storgt. — Brogt.

H. A. BRUN ^{A/S}

BAKERI

BOGSTADVEIEN 30

TELEFON 64514

Hjelmtveit et vakkert dikt, „Vi blinde“, av lærer Harildstad og takket kronprinsessen og de mange tilstedeværende som hadde gledet de blinde ved å være med på deres jubileumsfest.

Styremøtereferater.

Styremøte i Nordenfjelske Blindeforbund 18. 6. 1932.
Til stede: Karterud, fru Wolmar, Harildstad, Nordberg, Nergård og første varamann Haglund. — 1) På ansøking besluttet å ettergi medlemskontingenten for en eldre, sykelig blind dame fra 1931 og inntil videre. — 2) Bevilgedes en tidligere anleggsarbeider, som var blitt blind, 25 kr. til reisehjelp. — 3) Referertes reisesekretær Flydals beretning for 1931. — 4) Formannens godtgjørelse (konf. møte 2. 6. sak 4): Fru Wolmar foreslo godtgjørelsen satt til 600 kr. pluss 50 kr. som tilskudd til telefon. Komiteens forslag blev vedtatt med 3 stemmer. — 5) Bevilgedes en eldre blind mann 30 kr. til klær og fritt medlemskap i forbundet. — 6) På ansøking

bevilgedes lån av 60 kr. til innlegg av telefon. Lånet tilbakebetales i månedlige avdrag på 10 kr. — 7) Blev referert formannens utkast til beretning for 1931, som styret godkjente. — 8) Referertes innberetning fra den komité som årsmøtet 1931 nedsatte for å utrede spørsmålet om opprettelse av et arbeidshjem eller gamlehjem for blinde kvinner. — 9) Referertes regnskap for 1931 for Hjelpefond for N. B.

Sekretariatet.

Styremøte i Vestlandske Blindeforbund 15. juni 1932. Til stede: Gjøen, Rydland, dr. Dethloff, fru Hognestad, frk. Abelseth (for Pedersen), Ådne Steensnæs, frk. Myklatun, Ohnstad og Misund. Dessuten varamennene frk. Steen, Johansen, Sætre og frk. Nygård. Formannen i N. Bf. overvar møtet. — Et medlem blev bevilget 100 kr. av V. B.s lotteripenger til igangsettelse av verksted. — Videre blev bevilget 100 kr. til sanatorieophold. — Et beløp på 30 kr. blev bevilget til avhjelp av øieblikkelig nød. — Årsmelding blev godtatt med en del bemerkninger. Regnskapet blev referert. I forbindelse med budgettet for 1933 blev posten «Tilfeldige utgifter» forhøiet med 195 kr. og V. B.s tilskudd til biblioteket forhøiet med 235 kr. Regnskapet for biblioteket blev oplest. Bibliotekets budgett blev ifølge forbundets budgетtopstilling opsatt med et tilskudd fra V. B. på 2635 kr. Posten på utgiftsiden blev forhøiet med et tilsvarende beløp angående bokavskrivning, impregnering og innbinding til 1500 kr. — Regnskap og budgett for Blindes Utsalg blev referert. — Rentene av legatpengene blev foreslått anvendt som tidligere år. Rentene av Johan Petersen og hustrus legat blev foreslått å inngå i forbundskassen. — Angående kvinnenbladet «Margareta» vedtok man å foreslå for årsmøtet at styret fikk bemyndigelse til å yde et bidrag til bladet svarende til kr. 2.25 pr. abonnent. — Ådne Steensnæs blev anmodet om å konferere med interesserte om en eventuell utvidelse av Arbeidskontoret i Stavanger.

Styremøte i Vestlandske Blindeforbund 18. juni 1932. Alle de ovennevnte til stede samt den nyvalgte varamann for Hordaland Håkon Hoff. — Som varaforamnn i styret blev gjenvalgt Ådne Steensnæs, til sekretær dr. Dethloff og til varasekretær fru bispinne Hognestad. — Det nødvendige beløp til dekning av utgiftene i forbindelse med årsmøtet blev stillet til disposisjon. — Hr. disponent Isaksen blev anmodet om å stå som vararevisor for forbundet. — Takkeskrivelser blev besluttet sendt til de forskjellige dampskibsselskaper, til speiderpikene og ellers andre som hadde vist bindesaken sin interesse. — Det blev bevilget kr. 57.50 som reisebidrag til årsmøtet for et par medlemmer, og 15 kr. til et medlem som ikke var medtatt på listen over feriebidrag. — Fruene Gjøen og Totland blev bevilget en påskjønnelse for sitt arbeide med arrangementet av V. B.s årsmøte.

Sekretariatet.

Styremøte i Østlandske Blindeforbund 30. 6. 1932. 1) Ad sak 13, 8. 5. 1932: Selge varer fra bil. Forsøket har gitt så vidt opmuntrende resultater at man besluttet å fortsette. Vedkommende håndverker får inntil videre 15 pct. av omsetningen, og det bevilgedes det nødvendige til skilter på bilen. — 2) Oplestes skrivelse fra rådmann Klaveness, hvori han takket for innbydelsen til Ø. B.s jubileumsfest, hvor han hadde vært til stede. Han ønsket alt godt for forbundets videre arbeide. — 3)

PETTER A. PEDERSEN

Niels Juelsgt 27 — OSLO

KJØT — FLESK — PØLSEVARER

Telefon: 41494. Kun 1ste kl. varer til dagens priser. Privat: 66067.

M. Rummelhoff Hansen
Murmester**Trondhjemsveien 59, Oslo****Telefon 82238**

Forelå skrivelse fra en kommune om at det var bevilget 400 kr. i tre år til opphold på arbeidsskolen for blinde kvinner. Men da det for tiden ikke er plass på skolen, må saken utsettes. Viceformannen har sakens dokumenter til videre forføining. — 4) Bevilgedes 240 kr. som bidrag til hus. — 5) Forespørsel fra en kommune om forbundet mot kommunegaranti vilde utbetale et bidrag som hjelp til strikkemaskin. Innvilges hvis kommunen vil gå med på kvartalsvis nærmere bestemt tilbakebetaling. Saken overloes formannen. — 6) Bevilgedes et lån på 60 kroner til ordning av eiendomsjøp. — 7) Bevilgedes tre feriebidrag på tilsammen 50 kr.

S e k r e t æ r e n.

Vakker vurdering av organist Lie som musiker

Det er en kjent sak at våre blinde organister fyller sine poster på en utmerket måte, noget som da også blir almindelig anerkjent. Et godt eksempel på det finner vi i en vurdering av J. V. i «Haugesunds Avis» i anledning av organist Lauritz Lies bortgang (se juliheftet av «Blinde-saken»):

Brødrene Rosenlund A S

Kolonial - Frukt - Delikatesser
BERGEN

Specialiteter: **Victoria Kaffe - Visit The**

Bruk kun

Kvalitetspapir

De representeres utmerket ved

Alvøens Papirfabrik's

fabrikata.

Dr. med. øienlæge

BIRGER MALLING

Bergen

**WERGELAND
TRANSPORT**

Telefoner: 1781-1723

**FLYTNING — TRANSPORT
PAKNING — MØBELLAGRING**

ANTON M. OLSEN

Urforretning — Bergen

Etabl. 1907

Telefon 3035 anbefales Olav Kyrresgt, 1

Dr. med. I. Schiøtz

Øienlæge. — 11—3

Langes gt. 7 (vis a vis Rikshospitalet). Oslo.

Marmara

— Tyrkisk cigaret —

1 krone pakken

M. Glotts Tobaksfabrik.

Oslo

Vestlandets største

Mode-, Manufaktur- & Utstyrsmagasin

Engros og detalj

a/s Sundt & Co

MOHR & GIERTSEN

BERGEN

KOLONIAL

en gros

Specialitet:

Brændt Kaffe

Rikstelefon 0647 k

RADIO!

Største udvalg av apparater og høitalere. Deler for selvbyggere
samt billige og gode telefoner.

Faglig betjening.

RADIOCENTRALEN A/S

Marken.

Telf. 4070.

Bergen.

MANUFAKTUR

Engros & Detalj

Joh. Petersen
Kløverhuset

HANDELSTRYKKERIET AS

Lars Hillesgate 17

Alle Slags Tryksaker

utføres hurtig og billig

Telefon 2 2 6 0

Telefon 2 2 6 0

Bergens Privatbank

Oprettet 1855

Bergen — Oslo — Haugesund

Kapital kr. 25,500,000.00

Penge mottas til høieste forrentning. **Inkasso** besørger overalt. **Checks** paa ind- og utland kjøpes og sælges. **Fremmed mynt** veksles. **Reiseakkreditiver** utstedes. **Formuer** forvaltes. **Aktierr** og **obligatione** omsættes.

Alle bankforretninger utføres.

SOFIE HØIGJELLE**Kjød- &****Pølseforretning**

TORVGATEN 2

Telefon 0970 — 3748

Organist Lie har et rikt musikalsk liv bak sig. Ikke slik at man kan peke på spesielle store musikkverker etter ham; men hele hans liv blev et musikalsk verk. Det var noget åndelig fengende over hans orgelspill, og det lå et stort menneskes sjel i det. Hans musikk til gudstjenesten blev like gripende prekenes som prestens kunde være det. Sitt instrument behandlet han med dyktighet og hengivenhet. Musikken blev hans liv, som han gav i fulltonende pris til livsgleden. Han var forøvrig også en meget intelligent mann og hadde erhvervet sig meget store kunnskaper også utenom musikken.

Alle vi som har hatt anledning til å stifte bekjentskap med hans musikalske utøvelse, ente ndet var som organist eller sanginstruktør, vil ha bare gode minner om ham, og alle hans venner for øvrig vil lenge bevare et kjært minne om ham.

Det norske Missionsselskap

„Norsk Missionstidende“ utk. hver uke. Koster i posten kr. 5.00 pr. aar.
„Missionsselskapets Barneblad“ utkommer 2 ganger maanedlig. Koster i posten kr. 2.00 pr. aar, 10 ekspl. under en adresse kr. 1.75. Mindst 50 eksemplarer kr. 1.50. Abonnenterne paa barnebladet faar juleheftet „Glade Jul“ eller „Glade Jol“ gratis.
Bladene kan bestilles ved alle postanstalter og i eksped. i Stavanger.
Kjøp vår missionsliteratur og juleheftene „HELLIGE JUL“, „GLADE JUL“ og „GLADE JOL“, Missionsselskapets avrivningskalender.

Missionsselskapets Bokhandel,
Stavanger.

SAMVIRKE = BERGEN

Kolonialforretninger

Eget Bakeri — Kjøttforretning & Pølsefabrik

Laveste nettopriser. Kun kontant. Aapent for alle.

Utsalg:

Øvregaten 17
Søndre Alm. 2. Sandviken
Fjøsangervei 33
Solheimsgaten 46
Idrætsveien 52, Nymark
Repslagergaten 27

Nordnæsgaten 2
Baneveien 20
Haakonsgaten 27
Arbeidergaten 7. Eidemarken
Nye Sandvigsvei 48 a, Kjøttforr.
Konsul Børsgate 30

Altid det bedste udvalg i SKO

for damer, herrer og barn

PRIMA KVALITETER

MODERNE UTSTYR

Prima fedtlædersarbeide

Stavanger Skofabriks Utsalg

Domkirkegaten.

Oslo Sparebank

— Oprettet 1822 —

Øvre Slotsgate 3 — Oslo

**KJØP ALTID
BLINDE BARNS FYRSTIKKER**
Fåes overalt.

J. W. JAMESON ^{A/s}
Postboks 599 — Tlf. 21 571 - 25 522 — OSLO
Møbelstoffer og stopningsmateriel engros

Børs Café & Restaurant

Strandgaten 15 og Strødkaien 12

Byens mest moderne lokale.
Det bedste sted efter teatertid.

Utmerket musik **Billige priser.**
Telefoner: 2916 — 6181 — 1973.

BLINDESAKEN

MÅNEDSSKRIFT FOR DE BLINDES VENNER

UTGITT AV „NORGES BLINDEFORBUND“

Redigert av

Edvard Imsdahl, Rosenkrantzgaten 5, Bergen

Telefon 3871

Nr. 9.

September 1932

21 årg.

Innhold: Vestlandske Blindeforbunds husstellkursus, (Med tre billeder). — Nordenfjelske Blindeforbunds 32te årsmøte. — Guds barns lykke. — De blindes krav og rettigheter. — Østfandske Blindeforbunds 25de årsmøte. — Stifteren av The Lighthouse Association for the Blind på besøk i de nordiske land. — De blinde og de seende. — Formanns-, sekretær- og kassereradresser.

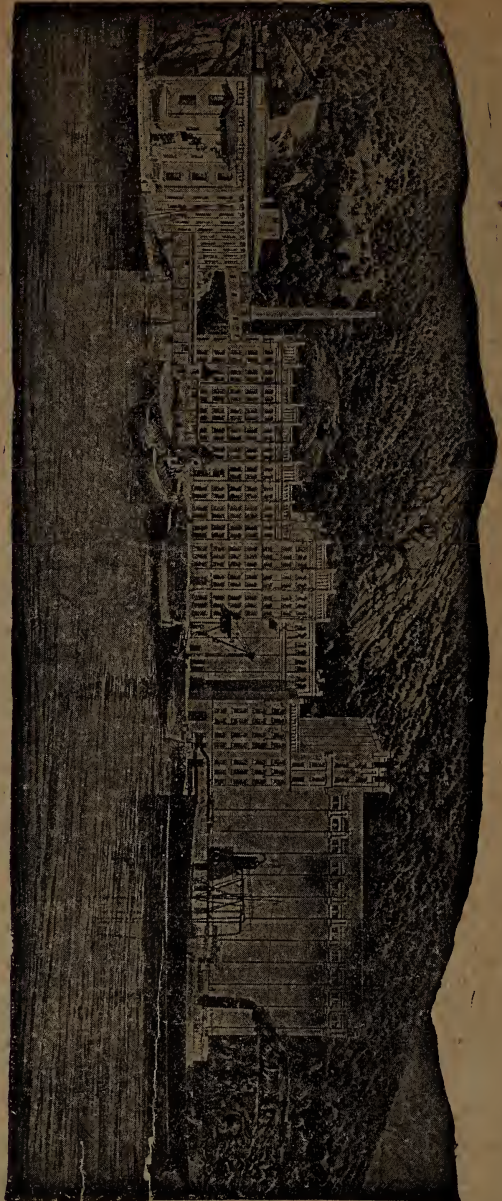
Tekst på annonserider: Blindesaken (slutning). — De blindes esperanto-kongres i Paris. — Fra Østlandske Blindeforbunds styremøte 1, sept. 1932. — Frk. Henriethe Amalie Stoltz' legat for blinde. — En lotterigevinst. — Autoritet-besøk. — Legat for blinde. — Østlandske Blindeforbunds syketrygd. — Ærgjerrig blind fransk stenograf. — En blind om avrustningen. — Blindetallet i Storbritania. — To blinde britiske geistlige. — Blindesaksarbeidet i Kanada.

Les annonsene og gjør Deres innkjøp hos våre avterterende.

KOKS OG GAS

er de i nationaløkonomisk henseende mest fordelagtige varmekilder. **Koks** er det billigste og **gas** er det greieste og mest praktiske av alt brændsel. Man gavner landets økonomi ved at bruke 'gas og støtter derved den norske koksindustri.

BERGENS GASVERK.

VAKSDAL MÖLLE.
BERGEN

KONTOR

**MASKINER
SYSTEMER
MØBLER
REKVISITA**

Telef.: 6550

JACOB L. BERSTAD

Strandgt. 10

— 2960 FIRMAET FOR MODERNE KONTORORGANISATION BERGEN

Bøker — Papirvarer

Subskription paa alle bøker tegnes.

Kr. Madsens bokhandel

Tyskebryggen 5 (Leppen)

Telefon 1482

A S Petersen & Dekkes Tricotagefabriker

Hop pr. Bergen

Forlang

„Pedek“ Tricotage

og vore andre gode Kvaliteter i Uld og Bomuld

Blindesaken.

(Av Sigurd Andersen Sørumsand)

(Slutning).

I 1929 var jeg til stede i Haselvika frilynde Ungdomslag i Trøndelag ved et møte hvor Nordenfjelske Blindeforbunds reise-sekretær Karl Flydal holdt foredrag om blindesaken. Møtet var ikke godt besøkt dessverre; men Flydal var en sympatisk og used-vanlig dyktig taler. Han holdt et ypperlig, tankevekkende foredrag og rettet til slutt en manende appel til ungdomslagets styre, om at de ofret en eller to kvelder i året til en festlig tilstelning til

<i>ELEGANTE OG MODERNE TRYKKSAKER!</i> Dreyers Grafiske Anstalt Stavanger.	A s Bergens Skillingsbank Mottar indskud til høieste forrentning. Hjemmesparebæsser utlånes gratis. Vedtagne indskud avhentes månedlig ved bankens bud. Utfører forevrig alle vanlige bankforretninger. <i>Filial: Solheimsviken.</i>
<i>Forlang</i> SÆBEPULVER 116 S. Mauritzens Sønner Stavanger.	Damefrisersalon „MARCEL“ Strandgaten 1, Bergen HAAR- & SKJØNHEDSPLEIE
Spis: Gylne Havrenøtter Sundt og nærende.	
Øienlæge Smedsrud Stavanger Droningensgt. 2. Kontortid 11—2 <i>Telefon 1240</i>	

inntekt for blindesaken. Selv om det bare blev én kveld i året, så vilde det hjelpe betydelig.

Jeg fikk interesse for saken og tok spørsmålet op flere ganger i ungdomslaget. Det var ungdomslaget som eide forsamlingslokalet, og alt skulde ligge til rette for et gunstig resultat. Men forgjeves: Det manglet interesse blandt medlemmene, og saken strandet der.

Jeg stod da som formann i Hasselvika Arbeiderparti og fremsette der forslag om at partiet skulde arrangere en Blindesaks-kveld. Forslaget blev enstemmig vedtatt, og en søndag i februar 1930 arrangerte vi festen. Programmet var rikholdig: Foredrag av Karl Flydal, opførelse av et amatørskuespill, musikk av en strykekvartett og piano, op lesning og til slutt utlodning av blindes arbeider. Ungdomshuset var fylt til trengsel, ca. 250 personer. All underholdning var gratis, og nettoutbyttet blev kr. 160.65, som i sin helhet gikk til blindesaken.

Ifølge rapport fra Flydal i aprilnummeret av „Blindesaken“ har det også i år i februar måned vært holdt en Blindesaks-kveld i Hasselvika, og tilslutningen har også denne gang vært bra.

Ja; det var i Hasselvika. Slike tilstelninger kan også arrangeres andre steder. Vi har en masse foreninger rundt om i bygd og by som kan ta fatt og hjelpe de blinde. Man må i denne sak se bort fra politikk og denslags. Det gjelder her å løfte i flokk. Mange steder er det de frilynde ungdomslag som disponerer forsamlingslokalene, andre steder bondeungdomslagene, D. N. T., godtemplarne, arbeiderpartiet, sangforeninger, religiøse forenin-

Theodor Olsen's Eftf.s

Guldsmedforretning

Smaastrandgaten — Bergen

Rigt Udvalg i finere Guldvarer
og haanddrevne Sølvarbeider

Æresdiplom Landsudstillingen 1928

TELEGRAMADRESSE
„BERGENSKE“

*Virk for
Blindesakens
spredning
i by og bygd.*

ger og andre som eier forsamlingslokalene. Hvis hver enkelt av disse foreninger ofret en eneste kveld i årets løp til inntekt for blindesaken, skulde det snart monne, og mange blinde vilde bli selvhjulpne.

Her er en oppgave å løse, særlig for ungdommen. Jeg vil til slutt rette en manende appel til ung og gammel i Romerikbygdenene. Ta et skippertak og arranger en festlig tilstelning til fordel for blindesaken (det vil her si Østlandske Blindeforbund).

Sørumsand, 3. juni 1932.

Sigurd Andersson. (Efter „Indre Akershus Blad“.)

BERGENS SPAREBANK

Oprettet 1823

Forvaltningskapital ca. Kr. 130,000,000

Filialer:

Strandgt. 81, Laksevaag, Sandviken, Solheimsviken

J. BERSTAD ^{A/s}

Telegramadr.: **Jernberstad**

Rikstelefon 2 9 0 9

**Jern, Jernvarer, Metaller, Bygningsbeslag, Støpegods
Kjøkkenutstyr, Bølgeblik, Takpap, Takrender, Vindusglas**

**Galv. Jerntraad og Jerntraadnet, Vandledningsrør, Pumper, Kraner, Vasker,
Spader, Grep, Stenverktøi, Ankere, Kjøtting, Slipestener, Smikul
Elektriske Komfurer, Kokeplater, Strykejern
Radioapparater og Deler Osramlamper.**

KOBA CHRISTENSEN

Liktøiforretning - Engen 37

Telefon 1804

Ved Det gamle Teater

Privat 2813

De blindes esperantokongress i Paris.

Blindeundervisningen i Norge står fullt på høide med den franske, men Amerika, England, Tyskland og Italia har meget å lære oss.
En blindelærers inntrykk.

I tilslutning til de seende esperantisters 24-de verdenskongress 30. juli—6. august holdtes i Paris de blinde esperantisters 11-te internasjonale kongress. For første gang var Norge representert ved en slik kongress, idet lærer Halvdan Karterud møtte som norsk utsending. Om sine inntrykk fra Pariserbesøket har hr. Karterud i «Aftenposten» skrevet nedenstående interessante artikkel.

Som en særskilt seksjon av de seende esperantisters 24-de verdenskongress i Paris, 30. juli—6. august, hadde de blinde esperantister arrangert sin egen kongress, „La 11. internacia kongreso de blindaj esperantistoj“. I denne kongress deltok ca. 50 representanter fra 12 land. Presidenten, Masselier, var en bokholder fra Paris. Han mistet synet i Verdenskrigen, og siden har han levet av sin invalidepensjon og litt journalistikk. Men først og fremst arbeider han nu for utbredelse av esperanto. Hr. Mas-

selier er en allsidig begavet mann. Han er en ypperlig translator, reciterer, synger og er ikke så lite av en dikter. Han har laget et praktisk regneapparat for blinde til å bære i lommen; men det er ennå ikke kommet i handelen.

Frk. Ilse Haberland fra Berlin var kongressens stenograf, og alle blev imponert over den hurtighet og sikkerhet hvormed hun arbeidet. Det er konstruert en spesiell liten stenografimaskin for blinde. Den arbeider næsten lydløst, og man skriver stenogrammene på en papirstrimmel, som automatisk rulles ut. Eiterpå overfører man dem til de seendes skrift ved hjelp av en almindelig skrivemaskin. Det er nu ansatt 111 blinde stenografer i Berlin, forteller frk. Haberland, og chefene er godt fornøyd med dem. Med berettiget stolthet forteller hun også om sin store suksess i vinter. Det var arrangert en radiokonkurranse i stenografi over samtlige tyske stasjoner. Hun sendte inn sitt stenogram med den maskinskrevne tekst, og fire uker senere fikk hun meddelelse om at hun hadde vunnet første premie i konkurranse med tre tusen seende.

Kongressens arbeidsmøter blev holdt i forsamlingssalen til den store franske blindeforening „Association Valentin Haüy“, opkalt efter blindeundervisningens far. Det er nu 150 år siden han grunnla den første blindeskole i verden, og foreningen har et stort museum som viser utviklingen fra det mest primitive til det mest moderne undervisningsmateriell. På kongressen gav en representant fra hvert land en kort redegjørelse for blindesakens stilling i sitt land. Og den oversikt som man fikk, var meget lærerik og interessant. Dessuten blev det holdt en rekke foredrag med diskusjon og vedtatt flere resolusjoner. Esperanto er nu innført som frivillig eller obligatorisk fag ved ca. 20 blindeskoler i Europa. Målet er å få det innført som obligatorisk fag ved alle verdens blindeskoler.

I somme land er det ennå sørgelig smått stell med hensyn til bøker og aviser i punktskrift. Dessuten faller punktbøkene svært dyre og tar uforholdsmessig stor plass. Som eksempel kan nevnes at det franske leksikon av Larousse er på 20 svære bind og koster 1000 francs, enda dette ikke på langt nær dekker produksjonsomkostningene. For i nogen grad å rette på dette blev det på kongressen nedsatt en komité til å arbeide for å få i stand et merke til å klebe på de seendes bøker. Dette merke tenker man sig skal holdes til salgs hos alle verdens bokhandlere, slik at alle som kjøper bøker skal få anledning til å yde sin skjerv til dem som må lese med fingrene, de som bare har en brøkdel av de seendes rike litteratur. Som motiv til billedet på merket har man tenkt sig følgende: Midt på merket ser man Gutenberg og Braille (punktskriftens oppfinner), som trykker hverandres hender og peker på en lysende stjerne, fremtidens symbol. Ved siden av Gutenberg står en seende som lettvtint og bekvemt leser i en liten brosjyre, ved siden av Braille står en blind og leser med fingrene i den samme brosjyre, som i punktskrift blir 20 ganger større.

Mellem møtene hadde kongressdeltagerne rik anledning til å

Brenselcentralen

Oslo

Telefon 27 100.

ET MUNNHELL: GO' SOM EN CROMWELL

Cromwell
BESTE TYRKISKE
FORFRISKENDE SMAK, MILD OG BEHAGELIG

studere de franske blindeinstitusjoner og blindeskoler. Association Valentin Haüy har foruten det før nevnte museum et veldig bibliotek på over 100 000 bind, det næst største blindebibliotek i verden, det største er i London. Næsten alle funksjonærer ved dette bibliotek er blinde. Dessuten har foreningen et stort punkt-skriftstrykkeri og et utsalg hvor man kan få kjøpt noter og bøker og alle slags franske spesialapparater for blinde. Det mest moderne blindeskriftstrykkeri i Paris er imidlertid American Braille Press, som vesentlig finansieres fra New York. Dette store trykkeri forsyner ikke bare Frankrikes blinde med bøker, noter og aviser. Det tar sig også av de uheldigstilte blinde i de små nasjoner. Det har f. eks. gitt ut polske lærebøker og forsynt en polsk blindeorganisasjon med moderne settemaskin og presse for fremstilling av punktskriftsbøker.

Blindehjemmet Quinze-vingt (på norsk: 15 ganger 20) er visstnok den eldste blindeanstalt i verden. Den blev opprettet for krigsblinde av kong Ludvig den hellige. Den største blindeskole i Paris er den såkalte departementale skole „Braille“. Den tar imot blinde barn helt fra 3-årsalderen, og elevene får være der så lenge de vil. Mange blir der hele livet ut. Det var i alt 300 „pensjonærer“. De viktigste erhverv for menn var musikk, gro-

vere børste- og kurvarbeider samt mattefletning. Kvinnene drev med strikning og perlearbeider. I Frankrike bruker man nemlig meget å ha kranser og store dekorasjoner i perlearbeide på gravene.

En annen stor blindeskole i Paris er Nasjonalinstituttet for unge Blinde. For nærværende har denne skole 160 elever. Gutter og piker blir undervist hver for sig. Det var i alt 42 lærere, derav 38 blinde. Musikkundervisningen stod meget høyt; men ellers var skolene lite moderne. Legemsøvelser var det lite av, og sport foraktet de. Det blev ikke gitt undervisning i maskinskrivning hverken for punktskrift eller almindelig skrift, og elevene fikk ikke lære å skrive sitt navn med blyant. Med hensyn til renslighet og hygiene var heller ikke alt så bra som ønskelig kunde være. Men de franske blinde lot likevel til å være gjen-nemgående godt fornøyd med sine skoler.

Hovedinntrykket av kongressen var det aller beste. Efter det jeg hørte står blindeundervisningen i Norge fullt på høide med undervisningen i Frankrike; men vi har meget å lære av Amerika, Tyskland og Italia. Det var forbausende å legge merke til med hvilken letthet og smidighet belgiere, tsjekkosllovakere, spaniere og polakker, — kort sagt folk fra alle Europas nasjoner forstod å fremføre sine tanker på esperanto og, hvad mere er, forstod å fremholde sine meninger i en diskusjon. Og jeg glemmer aldri den gripende høitidelighet ved prof. Carts grav, hvor den blinde Franciskanermunk pater Agnello leste en messe og en av Carts gamle venner la en marmorplate på graven med takk til ham som fikk sprede så meget lys inn i vår verden. Det var han som gav oss blinde esperanto. Derfor kaller vi ham også „pacjo“, kjære far.

Halvdan Karterud.

Fra Østlandske Blindeforbunds styremøte 1. sepbt. 1932.

1) Bevilgedes 75 kr. til materialer. — 2) Bevilgedes 80 kr. til maling av hus. — 3) Bevilgedes 50 kr. til annonser. — 4) Bevilgedes 150 kr. til innredning av verksted. — 5) Bevilgedes 50 kr. til materialer. — 6) Bevilgedes 100 kr. til hjelp til hus. — 7) Bevilgedes 40 til reise og utstyr til skoleophold. — 8) Bevilgedes 50 kr. til flytning. — 9) Bevilgedes et lån på 400 kr. til hus mot pantobligasjon. — 10) Bevilgedes et lån på 400 kr. til forretning. — 11) Andragende om lån til ombygning av hus blev utsatt og overdratt næstformannen til videre forføining. — 12) Ansøking om bidrag til å betale renter og assurance blev avslått. — 13) Besluttetdes å innrede et rum på «Elverhøi» til bolig for to blinde. — 14) Drøftet man hvad man kan gjøre for biblioteket, da det ikke kan vedbli å gå som det nu er, og det nye Deichmann enda ikke blir ferdig på et år. 15) Referertes forslag til optagelse av en propagandafilm for blindesaken. Det besluttetdes å anvende det nødvendige beløp til dette formål, i samarbeide med de to andre lokalforbund. Omkostningene vil antagelig bli ca. 600 kr. på hvert forbund.

Sekretæren.

**Kjøp NORSKE
Pianoer - Orgler**

bygget for norsk klima.

Guldmedalje Trøndelagsutstillingen 1930.

Våre betingelser og priser er nu så rimelig at enhver kan anskaffe piano eller orgel.

JACOB KNUDSEN A/s - Bergen

Kong Oscarsgt. 41—43.

A/s

GULL & SØLV

Juvelerforretning

Torvgaten 1b

BERGEN

Telefon 2121

Av

Frk. Henriethe Amalie Stoltz'
legat for blinde,

er en porsjon på ca. kr. 100.— ledig for en gammel arbeidsdyktig blind i Hordaland. Søknad sendes til øienlæge Dethloff, Bergen innen utgangen av oktober.

En lotterigevinst.

En av de gamle på Hospitalstiftelsen, Trondheim, Louis Emil Jahn, som for kort tid siden avgikk ved døden henved 70 år gammel, har skjenket Hospitalstiftelsen sine etterlatte midler, i alt vel 20,000 kr. I sitt testamente har han uttalt ønsket om at pengene skal anvendes til et legat som sikrer en blind eller krøpling friplass på Hospitalstiftelsen. Jahn som selv var blind, har bodd på Hospitalet en rekke år. For en del år siden vant han 10 000 kr. i Pengelotteriet, og disse penger har dannet grunnlaget for den vakre gave. Avdøde var bror av tannlæge Jahn og den kjente kunstmaler Hans Jahn.

BLINDESAKEN

MÅNEDSSKRIFT FOR DE BLINDES VENNER

UTGITT AV „NORGES BLINDEFORBUND“

Redigert av

Edvard Imsdahl, Rosenkrantzgaten 5, Bergen

Telefon 3871

Nr. 9.

September 1932

21 årg.

Fra Vestlandske Blindeforbunds husstellkursus.

Vestlandske Blindeforbunds Husstellkursus på Fana Folkehøgskule, Milde.
Øverst fra venstre: Elin Schøtt Høye, Astrid Sirevåg, Gjertrud Myklatur,
Alfhild Nesheim, Sofie Berge, Gyrid Steine. Nederst fra venstre: Britha
Lammedahl, Anna Nygård. Brita Onhstad, Unni Hansen.

Som før omtalt arrangerte V. B. fra 20. juni til 10. juli et husstellkursus på Fana Folkehøgskule, Milde, hvis lokaler velvillig var stillet til rådighet. Kurset blev ledet av bestyrerinnen av Bergens kommunale Husmorskole frk. Gunlaug Thorkildsen, assistert av frk. Aslaug Stockflet. Takket være lærerinnenenes dyktighet, elevenes sterke interesse, de praktiske lokaler og ordningen i det hele, kan det trygt sies at kurset blev meget vellykket. Samtidig blev opholdet en virkelig rekreasjon for deltagerne, — «den beste og hyggeligste ferien jeg har hatt,» sier en som var med.

Fra en av deltagerne har vi mottatt nedenstående kvikke og morsomme skildring av kursets forløp.

Vi var „en liten, men livsglad flokk“ som om formiddagen mandag 20. juni bilte opover til Milde, og på Fana Foiekehøgskule blev vi mottatt av frkn. Thorkildsen og Stockflet, som skulde være våre foresatte i de tre uker. De gjorde straks et godt inntrykk på oss ved å beverte oss på det beste med chokolade og smørbrød.

Den første dagen skulde vi gjøre oss kjent og fikk god veiledning av lærerinnene og vår kjære, snilde venninne fru bispinne Hognestad. Hun forstår å gi oss praktiske råd som ingen annen, og alle vi, V. B.s kvinnelige medlemmer, som kjenner henne, er så glad i henne.

Først var det huset og så gårdsplassen med alle dens avveier vi skulde undersøke. Jeg fant et tau i et tre og ropte begeistret til min hybelkamerat at her var det klatretau, og det skulde da prøves. Vår forbauselse var stor da det plutselig tok til å ringe over oss. Det var matklokken vi hadde satt i sving.

Til Høgskulen hører en stor, deilig have, som det kan være vanskelig nok for slike rent „nærsynte“ som oss å komme ut av. Det var veier og stier, både brede og smale. Vi kunde gå under susende løvtrær, langs nyslåtte marker eller langs Fanafjorden, ja, gjennom barskog også for den saks skyld. Og skulde vi opp på „Utsikten“, og det skulde vi naturligvis, så måtte vi inn på en stenet vei, og den var ikke den minst koselige; for mosjon er jo bare bra. Vi hadde moro av å farte omkring på „opdagelsesreiser“, to eller tre i følge.

Tirsdag morgen begynte så arbeidet. 5 av oss laget i stand frokosten, mens de andre 5 ordnet værelsene. Etter frokosten hadde vi „frikvarter“ før timen begynte. Vi gjennomgikk Kostlæren, skrev opskrifter på alt vi laget og litt til, og gjennomgikk dagens arbeide, først teoretisk og så i praksis på kjøkkenet.

Vi fikk alle oppskriftene efter mål, og det er svært greit. Lærerinnene våre gjorde sitt ytterste for å lære oss å arbeide så praktisk som mulig. Det var som skulde de ha undervist blinde i lang tid. Vi kunde godt merke at de hadde tenkt over på forhånd hvad som var mest vanskelig for oss. Ofte var det et lite håndlag om å gjøre, bare et lite knep, og det lille håndlaget hadde de en mersterlig evne til å kunne lære oss.

Måten lærerinnene fordelte arbeidet på, var beundringsverdig. Vi var inndelt i 5 partier, to på hvert. Det vi var mest begeistret for, var bakning, iallfall de fleste av oss. Vi bakte så å si alt brødet vi trengte, og kaker til kaffen, knadde og kjevlet og stakk ut med glass, trillet rundstykker og boller, laget kringler — ja, til og med bløt kake. Forresten var det svært morsomt alt det andre også: Å lage salater, steke pannekaker, skrelle poteter, rense fisk og en masse annet.

Lærerinnene påstod at vi laget middagen likeså fort som elevene på Husmorskolen i Bergen, hvor de var ansatt, og det var jo kjekt for oss å høre. Når så middagen var ferdig, smakte den

aldeles fortreffelig. Og så var det opvask, middagslur og deilig eftermiddagskaffe. Når været var bra, og det var det for det meste, nød vi den i det fri. Og så kunde vi spasere og nyte landlivets gleder til aftenmaten stod på bordet.

En eftermiddag tok vi kaffekjel og nistekurver og drog med bil til Fanafjell, og der oppi lyngmarken smakte kaffen vidunderlig. På tilbaketuren bilte vi forbi Lysekloster, og der undersøkte vi klosterruinene. Det var en opplevelse vi kommer til å huske lenge.

Frk. Gunlaug Thorkildsen.

Frk. Aslaug Stockfleth.

Men det var ikke bare materielle saker vi hadde for oss. Pastor Skagen holdt to foredrag om våre salmers oprinneise, og organist Mathiesens stemningsfulle utførelse av koralene bidrog sitt til å gjøre foredragene fengslende. Skolebestyrer Birkeland holdt foredrag over et gresk gudesagn, lærer Bakke om de 4 temperamenter og dr. Bergliot Horne om sundhet og sykdom.

Og våre små hybelfester med taler, vers og telegrammer var naturligvis morsomme, men det vil føre for langt å referere fra dem.

Rett som det var fikk vi besøkende på Milde, og da var det fest. Det var ikke så få som hadde lyst til å „smake på maten“. Og at den var god kan alle som besøkte oss, bevidne.

Søndag 10. juli var det avslutning. Ved middagen og kveldsmaten blev det holdt taler av V. B.s formann bibliotekar Gjøyen, av kurslederen frk. Thorkildsen, av to av deltagerne, Brita Ohnstad og Gjertrud Myklatur, og av redaktør Imsdahl. Både de to forbundsrepreseneter og de to deltagere i kurset uttalte sin varmeste takk til lærerinnene for deres greie, planmessige og dyktige undervisning og for all den hyggen de hadde skaffet ikke alene elevene, men også de mange gjester. Også de som hadde vært med på kurset, fikk mange lovord både av frk. Thorkildsen

og av Gjøen og Imsdahl for den iver de hadde vist for å lære mest mulig på den korte tiden.

Vi som har deltatt i husstellkurset, har lyst til å takke V. B.s styre for at det fikk kurset i gang i år. Det er gitt at det vi har lært, blir til nytte for oss; men hvor stor nytten er, kan vi ikke si enda. De som deltok var: Sofie Berge (Nordfjord), Unni Hansen (Bergen), Elin Schøtt Høye (Bergen), Brita Lammedal (Hardanger), Gjertrud Myklatun (Hardanger), Alvhild Nesheim (Ryfylke), Anna Nygård (Sunnmøre), Brita Ohnstad (Sogn), Astrid Sirevåg (Jæren) og Helga Steine (Hardanger).

Nordenfjelske Blindeforbunds 32te årsmøte.

(20. og 21. juni 1932).

N. B.s 32-te årsmøte blev åpnet på Dalen Blindeskole, Trondheim, mandag 20. juni i overvær av ca. 60 blinde. Årsmøtet blev ledet av formannen lærer Halvdan Karterud. — Fra N. Bf. møtte sekretær Tarald Hjeltveit. Den nye bestyrer av Dalen Blindeskole, hr. Voll og frue, var også til stede. — Møtet begynte med at „Alltid freidig når du går“ blev sunget, hvorefter formannen holdt

Velkomsttalen. I denne uttalte han blandt annet: Vel møtt alle sammen på de gamle kjente og kjære tomter. Vi synes det er gildt å få treffes her, hvor så mange av oss har fått minner for livet. Og hver gang vi samles til årsmøte her, skulde det være slik at vi tok med oss enda noen varige minner. Den tid som har gått, har sikkert vært slitsom for noen hver av oss. For somme har det vært forholdsvis lyst og lett, men andre har visst fått ta mange tunge tak. Nu da vi møtes, skulde vi fortelle hverandre om den tid som er gått siden vi sist var sammen. Vi skal treffe våre beste venner og løse ut de tanker vi ellers brenner inne med. Vi skal få nyte godt av de erfaringer de enkelte av oss har gjort i håndverk, håndarbeide, musikkundervisning osv. Vi skal få snakke ut med våre beste venner om våre planer for fremtiden. — Det er gildt at flokken øker fra år til år, at det er nye ansikter, og at samstundes de vi før har sett her, finner veien hit hvert år. Vi har et vidt distrikt, og det er ikke lett for alle å reise hit. En er kommet helt fra Kirkenes. Det viser nokså tydelig hvor stor betydning man tillegger det kameratslige samvær her. Mange er det som gjerne vilde ha vært her, men som av en eller annen grunn ikke kan komme. Vi må love oss selv å gjøre alt det vi kan for at det til neste år kan møte enda flere her.

Formannen overbragte derpå hilsener fra 5 blinde som gjerne vilde ha vært med, men som ikke kunde komme. Derefter fortsatte han: Jeg vil ønske dere alle hjertelig velkommen og be dere alle gjøre sitt til at disse dagene vi er sammen, kan bli så festlige, hyggelige og nyttige som mulig. La det være lek i alvoret og alvor i leiken.

En spesiell takk rettet formannen til representanten for N. Bf.,

sekretær Hjelmtveit. Vi er glad over at vi har Hjelmtveit med oss; for vi vet at han har en merkelig evne til å skape den rette stemning i en kameratflokk. — Vi er også glad for at blindeskolens nye bestyrer og hans frue er med oss. Fra „Norges Blinde“ vet vi at den nye bestyrer har hatt et virksomt år, og vi som har fulgt med på nærmere hold, vet at han har nedlagt et arbeide som må avtvinge oss den største respekt. Det vi idag særlig gleder oss over, er at han vil være med oss i vårt organisasjonsarbeide. Han har uttalt som sin mening at skolen og organisasjonen bør gå hånd i hånd. Det har vært det aller beste samarbeide mellom f. eks. Owesens legat og forbundet i dette år. Dere kan gå like trygt til formannen i Owesens legat som dere går til formannen i N. B. Dere blir møtt med hjertelag og forståelse, og det blir gjort det som kan gjøres når det trengs. — Enda en gang vilde formannen ønske alle sammen hjertelig velkommen og erklærte derefter N. B.s 32-te årsmøte for åpnet.

Reisesekretær Flydal bar frem hilsener fra en del blinde i Nord-Norge.

Hjelmtveit vilde takke for velkomstordene. — Det var ikke mig imot at jeg kom her idag, og jeg håper at det ikke er dere imot heller. (Nei!). Jeg håper forhandlingene blir slike at vi reiser hjem med mer glød og mer tro og større håp enn da vi kom. Det er dårlige tider; men så lenge det er humør og tro er det håp. La oss aldri miste håpet og troen.

Bestyrer Voll takket på sin hustrus og egne vegne for velkomsthilsenen som var rettet til dem. Han måtte medgi at det var med en viss underlig følelse han stod her idag og han kom ifjor. Kunde man tale om en kosmopolit innen sitt eget land, så måtte det være ham. Han hadde faret over det hele land. Han hadde vært i Finmark, Troms og Nordland. Engang i verden var han født her, og han hadde vært på Østlandet, Sørlandet og Vestlandet. Han visste ikke hvorledes det var gått til at han var kommet her. Kanskje var det hans meget sterke sociale interesse som hadde spilt inn. Det hadde også alltid vært en trang hos ham efter å komme tilbake til sine fedres land. Han hadde mange å takke, men særlig måtte han takke Karterud. Det var sant at han gjerne vilde samarbeide med organisasjonen. Han var gammel organisasjonsmann og kjente dens betydning. Organisasjon er nødvendig om man vil få noget frem. — Bestyreren vilde ønske alle sammen velkommen på Dalen. Mange har vært her før og kjenner hver sten og hvert fjed. Han uttalte ønsket om at det blev et godt og vellykket møte, til nytte for organisasjonen og for den enkelte. (Langvarig og kraftig applaus.)

Følgende telegram referertes: „Forså, Ibestad. — Nordenfjelske Blindeforbund samlet til årsmøte. Signe laget! — Helsing, Krykjespelmannen nord i Ibestad“.

Formannen refererte derpå forslaget til sakliste, som enstemmig vedtokes.

Presse- og protokollkomité. Til medlemmer av presse- og protokollkomitéen opnevnte formannen Martin Skogås, Reidun Prestmo og John Forseth.

Styreprotokollen. Sekretæren, fru Agnes Wolmar, refererte protokollen over de styremøter som hadde vært holdt fra forrige årsmøte til nu. Etter et par bemerkninger av Skogås og Skaug blev protokollen godkjent.

Beretning og regnskap. Formannen refererte styrets beretning for 1932, som blev mottatt med applaus.

Etter en kort pause begynte møtet med at „Millom bakkar og berg“ blev sunget.

Formannen refererte ekstrakt av N. B.s regnskap for 1931. Etter uttalelser av A. Pedersen, Flydal, Ringvall, Hjelmtveit, bestyrer Voll, Skaug, formannen, Moen og Rindal blev regnskapet enstemmig godkjent. På henstilling blev det lovet at regnskapet for fremtiden skulde bli tilstillet medlemmene på forhånd, så de kunde ha full oversikt før møtet.

Hovedbudgettet. Formannen refererte forbundets hovedbudgett. (Dets behandling vilde foregå i forbindelse med Sparekomitéens forslag til besparelse på de forskjellige poster).

Biblioteket. Sekretæren refererte bibliotekets beretning for 1931. — Bestyrer Voll rettet en henvendelse til bibliotekaren om å utarbeide en opgave over hvor mange bøker som blev utlånt til skolen. Bibliotekar Skogås lovet å gjøre det. — Etter forslag av Pedersen blev beretningen enstemmig mottatt med takk.

Formannen refererte bibliotekets regnskap for 1931, som blev enstemmig godkjent. — Skaug: Hvor meget var det budgettert til avskrivningsarbeide forrige år? — Formannen: Kr. 1700.00, og det er avskrevet for kr. 1698.60.

Etter en middagspause fra kl. 1 til 3 blev møtet åpnet med at „Vi vandrer med freidig mot“ blev sunget.

Formannen refererte bibliotekets budgett for 1933, som balanserte med kr. 4300.00. — Harildstad: Bibliotekets budgett er opsatt før Sparekomitéens forslag forelå. Derfor er bibliotekarens lønn opført med kr. 1500.00. Hvis jeg får støtte, vil jeg foreslå at bibliotekarens lønn blir som før. — Pedersen sluttet sig helt til Harildstad. — Etter uttalelser av Skaug og bestyrer Voll blev det vedtatt å utsette spørsmålet til spareforslagene var behandlet.

Sparekomitéens utredning og forslag. Sekretæren refererte Sparekomitéens betenkning og forslag. Det var foreslått lønnsreduksjon for bibliotekaren og nedsettelse av godtgjørelsen til huskomitéens formann og kasserer samt lønnsenkning eller mer arbeide for portneren i Blindes Hus. Videre var godtgjørelsen til forbundets formann for sekretariatet foreslått senket, likesom det var rettet henstilling til direksjonen for Blindes Usalg om å foreta enkelte lønns- og arbeidsreguleringer. — Formannen gav en del supplerende opplysninger om de endringsforslag styret hadde stillet. — I den almindelige debatt om Spare-

komitéens innstilling deltok Skogås, Aune, bestyrer Voll, Hjelmteit, Skaug, Kleven, formannen, Harildstad, Moen, Haugsness, Heggstad, Rindal og Nergård. Det blev fra en rekke talere fremholdt store betenkeligheter ved å gå til de foreslåtte besparelser, ikke minst hvad bibliotekar- og portnerlønnen angikk. Fra Sparekomitéen (som hadde bestått av Nordberg, Skaug og Nergård) erklærtes at man intet hadde mot at de foreslåtte besparelser blev likvidert i form av øket arbeide, slik at det kunde bli reduksjon på andre poster. Komitéen hadde funnet å måtte fremsette sine forslag; men det fikk bli årsmøtets sak å treffe avgjørelsen.

Efter en kaffepause optokes forhandlingen igjen. — Sparekomitéen gikk over til styrets flertallsforslag om at bibliotekarens lønn settes til 1300 kr. (komitéen hadde foreslått 1200). Det var under ordskiftet blitt oplyst at både i Oslo og Bergen var bibliotekarlønnen 1800 kr. Styrets mindretall hadde foreslått bibliotekarlønnen bibeholdt uforandret (1500 kr.). Da arbeidet var steget de siste årene, burde den snarere forhøies enn nedsettes. — Ved votingen blev forslaget om 1300 kr. vedtatt med 20 mot 19 stemmer. De 19 stemte for 1500.

Bibliotekets budgett blev derpå for de øvrige posters vedkommende enstemmig vedtatt.

Blindes Hus. Sekretæren refererte Huskomitéens beretning. — Harildstad foreslo at beretningen mottokes med takk, og dette forslag blev enstemmig vedtatt.

Formannen refererte regnskapsekstrakt for Blindes Hus for 1931, som blev enstemmig godkjent.

Derefter refererte formannen budgettet for Blindes Hus for 1933. — I diskusjonen som særlig gjaldt vedlikeholdsposten (som enkelte fant for lav), portnerlønnen og godtgjørelsen til Huskomitéens formann og kasserer, deltok Skaug, formannen, bestyrer Voll, Haglund, Haugsness, Nordberg, Forseth og Petersen. — Huskomitéens formann (Haglund) oplyste at portneren utførte adskillig arbeide som det ellers måtte vært betalt særskilt for. — Sparekomitéen hadde foreslått portnerens lønn nedsatt fra 720 til 420 kr., slik at han skulde betale en husleie av 25 kr. pr. måned. Styret innstillet på at portneren blev stillet valget mellom å betale denne husleie eller å overta rengjøring for et lignende beløp. — Haugsness foreslo, støttet av Forseth den nuværende lønn oprettholdt. Bestyrer Voll foreslo at portnerens lønn oprettholdes på de samme betingelser som før og med tillegg for rengjøring av kontor og forsamlingsrum (anslått til 10 kr. pr. måned). Dette forslag vedtokes med stor majoritet.

Formannen: Godtgjørelsen til formannen i Huskomitéen har vært 200 kr. Sparekomitéen har foreslått at den nedsettes til 100, og styret har sluttet sig til det. — Skogås foreslo at godtgjørelsen blev helt ophevet. Forslaget falt mot 1 stemme, og det vedtokes at godtgjørelsen settes til 100 kr., idet 1 stemte for 200.

Formannen: Kassererens lønn foreslås nedsatt fra 240 kr.

til 140. Styret har henstillet til utsalget at regnskapet overtas av Olaf Røvde. — Nordberg oplyste at Skaug hadde vært så velvillig at han selv hadde nedsatt lønnen. Hvis posten skal være avlønnet, bør den være høiere betalt enn formannsstillingen, da det følger mer ansvar med den. — Skogås foreslo at lønnen blev strøket helt, og at man forsøkte å få Olaf Røvde til å overta kassererhvervet. — Pettersen foreslo 120 kr. Skaug hadde skjøttet stillingen godt. — Formannen: Kan vi ikke forsøke å få Olaf Røvde til å overta hvervet uten godtgjørelse, og hvis ikke det går, betale godtgjørelse? — Skogås' forslag falt mot 1 stemme. En godtgjørelse av 120 kr. blev vedtatt med 32 mot 9 stemmer. De 9 stemte for 140. — Nordberg foreslo at det henstilles til direksjonen for A/S Blindes Utsalg å foreta nogen reduksjon i Olaf Røvdens lønn, eventuelt ved at han istedenfor kontant nedslag overtok kassen for Blindes Hus. Forslaget vedtokes med 33 mot 5 stemmer.

Blindes Utsalg. Disponent Karl Røvde refererte årsberetningen for 1931 for A/S Blindes Utsalg. Den blev mottatt med applaus.

Derpå refererte hr. Røvde regnskapet for A/S Blindes Utsalg for 1931. — Harildstad: Vi har disponenten meget å takke for at det er gått så godt med utsalget. Det gjelder om å ha den rette mann på den rette plass, og vi kunde ikke ha vært heldigere. Som formann i Bibliotekstyret vil jeg takke for at han velvillig fører bibliotekets regnskap. (Langvarig applaus.)

Røvde vilde si hjertelig takk for de anerkjennende ord som var sagt til ham. Han kunde med sannhet si at han alltid hadde søkt å gjøre sitt beste.

Håndverkernes videre utdanning. Hjelmtveit: Jeg vet ikke om forsamlingen la merke til det som var sagt i beretningen om kurvmakerarbeidet. Jeg vet ikke om dere kurvmakere frøs nedover ryggen. Det er det viktigste fag vi har ved siden av stopningsarbeide. Og nu agiteres det med at det ikke er funkis nok. Styret bør opta til drøftelse hvorledes de blinde kurvmakere kan hjelpes. De håndverkere som er tilreisende, bør søke å komme inn på lagrene i de store forretninger. Det er ikke nok at en ting er laget av en blind; det må være i kontakt med tiden. Man bør ikke bygge på filantropi. Våre håndverkere må nytte hver eneste chance til å fornye sig. Vi må få kortere kurser hvor det er anledning til å sette sig inn i de nye ting. — Det er stort at omsetningen i utsalget holdes oppe i disse tider. Den hyldest disponent Røvde har fått, den fortjener han. (Applaus).

Staten og blindes arbeide. Bestyrer Voll henstillet til Hjelmtveit at N. Bf. optok et intenst arbeide for å få statens bedrifter til å overta mer av blindes arbeider, likesom i Danmark. — Hjelmtveit: Det er mange ganger gjort henvendelser i departementene, og man har også opnådd å få noen små ordrer. Utiktene med hensyn til staten er imidlertid ikke lyse. Statens

fengsler og statens offentlige skoler konkurrerer med de blinde. Og denne regjering har iallfall ikke vært lydhør. — Bestyrer Voll: Det de offentlige skoler og fengsler produserer, er en brøkdel av det de statsunderstøttede dampskibsselskaper bruker.

Reisesekretærens beretning. Sekretæren refererte reisesekretær Flydals beretning for 1931. — Disponent Røvde vilde takke Flydal for det han hadde utført for å omsette blindes arbeider. (Applaus). — Flydals beretning blev enstemmig mottatt med takk.

Henstilling til utsalgets direksjon. Det blev derpå en del debatt om lønningene for to funksjonærer ved Blindes Utsalg og salmakerverkstedet. I ordsiftet deltok Anton Viksås, formannen, Nordberg, Heggstad, Ringvall og Rindal. — Ringvall foreslo: „Det henstilles til utsalgets direksjon å foreta en rimelig reduksjon av Viksås' og Rasmussens lønninger, således at de blir satt på like fot, og treffe en ordning med ferie for Viksås.“ — Rindal foreslo: „Det henstilles til direksjonen å redusere Viksås' og Rasmusens lønninger, men således at de ikke kommer under 54—55 kr. og at Viksås får ferie.“ — Rindals forslag blev vedtatt med 27 mot 3 stemmer, som avgas for Ringvalls forslag.

Tirsdag 21. juni begynte møtet med avsyngelse av: „At far min kunde gjera.“

Forbundets hovedbudgett. Formannen refererte forbundets hovedbudgett for 1933 med de forandringer som var en følge av de før vedtatte forslag. Derefter redegjorde han for den godtgjørelse formannen fikk. Det var ikke lønn; men når man hadde en blind formann, måtte denne ha en del hjelp. Det som blev tilovers, beregnet han sig for tapt arbeidsfortjeneste. — Bestyrer Voll mente at formannens godtgjørelse ikke burde nedsettes. Han henstilte at den kartotekmessige oversikt over de blinde i det nordenfjelske blev bragt i orden. Han vilde høre om det ikke gikk an å la posten stå som den stod, og at formannen fikk i oppdrag å bringe dette register i orden. Det hadde stor betydning for skolen å få rede på de blinde barn som bør komme på skole. Det var slett i Norges land med dette. Det var ingen offentlig myndighet som hadde tilstrekkelig ansvar. — Formannen var enig i at jo fullstendigere opplysninger man hadde om hver blind, desto bedre var det. — Ringvall mente at kartoteket kom inn under N. Bf. Å finne dem som skal på skole, må høre inn under det offentlige skolevesen. — Bestyrer Voll: Det er mange foreldre som simpelthen ikke vil melde inn barna. — Karterud fratrådte formannsplassen, og næstformannen, Harildstad, inntok plassen. — Skaug: Når vi vil ha kartoteket i orden, er det for å få mest mulig midler disponible i legatet. For blinde over 21 år betaler legatet 400 kr. pr år i 4 år på skolen. — Hjelmtveit: Selv om det statistiske arbeide føres i N. Bf.s sekretariat, må også lokalfor-

bundene ha sine register i orden, hvis de skal ha full nytte av dem. — Heggstad foreslo at formannens godtgjørelse fastsettes til 720 kr. inkl. telefon. — Pedersen vilde opta forslag om at godtgjørelsen bibeholdes uforandret, men det blev ikke støttet. — Heggstads forslag blev vedtatt med 27 mot 18 stemmer. Hovedbudgettet blev derpå vedtatt med disse forandringer. — Karterud inntok igjen formannsplassen.

Trondheimskomitéen. Formannen refererte beretning fra Trondheimskomitéen for 1931. — Sekretæren refererte regnskapet for komitéen for 1931.

Hjelpfondet. Sekretæren refererte Hjelpfondets regnskap for 1931. — Skaug savnet posten „Andel i Skoleinnsamlingen“. — Formannen: Vi syntes ikke vi hadde råd til å overføre noget av Skoleinnsamlingen til Hjelpfondet. — Skaug: Foreligger det ikke en årsmøtebeslutning som da må omgjøres? — Formannen: Nei, det har bare vært praktisert å overføre 25 pct.

Komitéen for de enkelte Blindes Vel. Flydal avgav rapport fra Komitéen for de enkelte Blindes Vel. Det hadde ikke vært mulig å få komitéen sammen til å konstituere sig, og det hadde vært uenighet mellom ham og Skogås om hvem som var formann. Bare et par av medlemmene hadde sendt inn rapport om det de hadde gjort. Særlig frk. Brun hadde utført meget. Hun hadde skrevet ca. 150 brev og avlagt en mengde personlige besøk. Selv hadde han også besøkt mange blinde. — Hjelmtveit: Frk. Brun korresponderer med alle sine gamle elever; men dessuten farter hun rundt og får tak i mange som ikke har gitt livstegn fra sig på mange år. Det arbeide frk. Brun utfører, kan ikke vurderes for høit. (Applaus.) — Formannen foreslo at årsmøtet henstillet til komitéen å fortsette sitt arbeide, og at frk. Brun valgtes til formann. Forslaget blev enstemmig vedtatt.

Børstefabrik-komitéen. Sekretæren refererte en skrivelse fra komitéens medlemmer Flydal og Nordberg som frasa sig sitt hverv. — Moen: Jeg kan naturligvis ikke vente annet, når jeg på årsmøtet ifjor ikke la frem det forslag som da var utarbeidet. Tal. hadde imidlertid funnet at forslaget ikke var sterkt nok underbygget, og i år hadde han ikke kunnet få komitéen sammen. Efter å ha vært i Sverige og Danmark var han enda mer kommet til at forslaget ikke var sterkt nok underbygget i spørsmålet om salgsmulighetene for børstene. Svenskene var kommet meget langt; men så hadde de også drevet en sterk propaganda. Når han ikke hadde fremlagt forslaget ifjor, var det ikke fordi han helst vilde drive alene. Hans verksted skulde stå like åpent om 4—5 år som om et år. Helt monopol kunde man ikke få; men man måtte kunde få et delvis. Også Bonderegjeringen vil at folk skal arbeide, og det vilde være rart om den nektet blankt når folk vilde arbeide. Om man fikk monopol på to-tre av de groveste artikler i børsteindustrien, vilde det være nok til å avskaffe arbeidsløsheten blandt de blinde. N. Bf. må støtte kravet til statsmyndighetene her. Et børstebinderi må ligge på landet.

Hjelmtveit vilde takke for Moens greie utredning. Moen understreket appelen fra igår, og tal. skulde gjøre sitt beste for å bringe den videre. Man hadde to ganger sendt søknad til Socialdepartementet og sagt at når det kan skaffes et par millioner til seende arbeidsløse, måtte det kunne skaffes et par tusen til blinde; men departementet hadde ikke kommet med nogen innstilling. Man måtte bearbeide hver fylkesmann og hver ordfører, samtidig som man bearbeidet departementet. Det kunde hende at man om nogen år kunde få rett til å levere enkelte varer. Når kurvmakerarbeidet blir upopulært, får man legge sig efter børster; for børstene kan ikke bli mer funkis enn de er. — Bestyrer Voll: Det eneste rette er å sende saken tilbake til komitéen. Man kan tenke sig å få en monopolisering av grovere børster. — Hjelmtveit: I Sverige har man lenge arbeidet med å få monopol; men det har ikke lyktes enda. — Moen vilde foreslå at det henstilles til N. Bf. å opta saken og detaljbehandle den, og at det derpå blev inngått til statsmyndighetene med søknad om delvis monopolisering av grovere børsteartikler til fordel for blinde, og at de statsunderstøttede dampskibsselskaper fikk et bestemt pålegg om å bruke blindes arbeider. — Bestyrer Voll foreslo: „Komitéens utredning oversendes N. Bf., idet man henstiller at det opnevnes en komité til videre behandling av saken. Årsmøtet forutsetter at i denne komité får Ingvald Moen sete. Man vil videre ikke undlate på det sterkeste å henstille til N. Bf. å gjøre mest mulig fortgang med sakens videre behandling og se til å komme til et gunstig resultat.“ — Moen gikk over til bestyrer Volls forslag, som blev enstemmig vedtatt.

Arbeids- og gamlehjem. Efter en pause blev møtet åpnet med at „Å liva det er å elska“ blev sunget.

Lærer Nergård refererte innstillingen fra komitéen til å utrede spørsmålet om et arbeidshjem for blinde kvinner. — Moen fant tanken utmerket. — Skaug hadde personlig ikke meget til overs for slike hjem. Det beste vilde være å få sig sitt eget hjem; men når det var mange som ikke kunde få det, var dette det næstbeste. Hvis møtet sluttet sig til tanken i prinsippet, blev det spørsmål om valg av eiendom og hvorledes man skulde skaffe penger. — Skogås: Det er klart at det er behov for et slikt hjem. — Pedersen advarte mot å kombinere arbeidshjem og gamlehjem. — Skogås: Det vil bli kostbart å kjøpe et hus. Hvorfor ikke nytte sig av Blindes Hus og foreløbig ta i bruk en leilighet der? — Skaug advarte mot å legge hjemmet i Blindes Hus. — Hjelmtveit: Dette er en sak som er brennende i alle tre forbund. Jeg vil også advare mot å legge hjemmet i Blindes Hus. — Bestyrer Voll: Hjemmet bør ikke ligge inneklemt i en by. Det må ligge så det er sol, luft og skog. — Nergård vilde legge et godt ord inn for et arbeidshjem. Det var lenge siden han hadde fått det første brev fra en blind kvinne som hadde sagt at hun hadde det så vondt, bare det var et hjem å komme på. Av hele sin person

ønsket han at det skulde komme et solstreif inn over de blinde kvinners Via Dolorosa. Man måtte slutte sig sammen under mottoet Laboremus: La oss arbeide. — Haglund hadde festet sig ved det sterke krav fra de blinde kvinner. Forbundet burde gjøre alt det det kunde for å realisere tanken. Det måtte kunne bli en kombinasjon av arbeidshjem og gamlehjem. — Frk. Thoresen mente at hjemmet burde benevnes Aldershjem. — Hjeltveit fremhevet at det måtte være et skille mellom arbeidshjemmet og aldershjemmet; men de kunde godt administreres sammen. Hvis man vedtar arbeidshjemmet, vedtar man samtidig gamlehjemmet. Har man sagt A, må man si B. — Formannen mente at dette måtte bli fremtidsmusikk. Det var vanskelig å få inn penger til den daglige drift. — Det blev nu på grunn av den fremskredne tid vedtatt 2 minutters taletid og at alle talere undtagen komitéen skulde ha ordet høist 3 ganger. — Rindal mente man burde vokte sig for å sette på et navn som kunde virke som et smedenavn, og fremholdt at man burde bruke navnet „Hjem for Blinde Kvinner“. — Harildstad: Det foreligger driftsbudgett, men det foreligger enda intet anleggsbudgett. Og vi har ikke fått nevnt hvor pengene skal tas fra til anlegget, og heller ikke hvor vi skal få penger til driften uten skade for forbundets virksomhet. — Bestyrer Voll foreslo: „Årsmøtet erklærer sig enig i komitéens tanke og gir den mandat til å fortsette sitt arbeide og også bygge eller kjøpe hjemmet, hvis den nødvendige kapital kan skaffes. Det henstilles til komitéen å arbeide videre med å skaffe et tilsvarende hjem for gamle menn.“ — Forslagstilleren gikk ut fra at styret fikk saken forelagt dersom det blev spørsmål om kjøp, og at det blev styret som eventuelt forpliktet forbundet. — Frk. Thoresen henledet oppmerksomheten på et samarbeide med Vestbyens Dameforening. — Formannen: Man bør være varsom med å foreta spesielle innsamlinger til særformål. Det kan skade forbundets øvrige arbeide. — Nergård var enig i at det intet skulde foretas uten at det hadde styrets sanksjon. — Volls forslag blev vedtatt med 55 stemmer. Ingen imot.

Valg. Efter middagspausen blev møtet åpnet med at „Syng kun i din ungdoms vår“ blev sunget.

Man gikk så over til valg.

Formann: Lærer Karterud (gjenvalg; enstemmig). — Sekretær: Fru Agnes Wolmar (gjenvalg; enstemmig). — Varaformann: Oskar Haglund (ny) med 32 stemmer; lærer Harildstad hadde 25. Varasekretær: Ved voteringen fikk lærer Harildstad 20 stemmer, lærer Nergård 16 og Arne Olsen 18. Ved ny votering fikk Harildstad 35 og Olsen 19. — Femte styremedlem: Ved avstemningen fikk Heggstad 18 stemmer, Nordberg 17, Herman Viksås 1 og Nergård 16. Ved ny votering blev Nordberg valgt med 40 stemmer. De andre undlot å stemme. — Som varamenn for styret valgtes Waldemar Heggstad, Martin Skogås og frk. Ingeborg Brun.

Til revisor gjenvalgte kontorchef Johs. Jørstad. Varamann: Disponent Karl Røyde.

Annet landsstyremedlem: Ingvald Moen (ny) valgtes med 34 stemmer; Harildstad hadde 21. Varamann: Harildstad blev valgt med 30 stemmer; Skaug fikk 19.

Representanter til landsmøtet: Valgt blev Harildstad med 34 stemmer, bestyrer Voll med 23 og Haglund med 20. Dessuten fikk Emil Petersen 18, Ringvall 17, Forseth 17, frk. Gjønnes 15 og Heggstad 8 stemmer. — Varamenn blev: Emil Petersen, Anders Ringvall og John Forseth.

Representanter til A/S Blindes Utsalg: Valgt blev frk. Oline Gjønnes med 35 og Ingvald Moen med 32 stemmer. — Varamenn: Ringvall og Heggstad.

Bibliotekstyre (gjenvalg): Fru Agnes Wolmar, frk. Ingeborg Brun og lærer Harildstad. — Varamenn: Frk. Margit Sandberg og lærer Karterud.

Trondheimskomitéen (gjenvalg): Lærer Harildstad, Olav Røyde og frk. Jenny Ramsø. — Varamenn (gjenvalg): Frk. Solveig Olsen og frk. Margit Åssve.

Huskomité (gjenvalg): Oskar Haglund, organist Skaug og lærer Karterud. — Varamenn: Heggstad og Anton Viksås.

Styret for Hjelpefondet: Haglund gjenvalgte. Gjenstående er Oskar Skaug. — Varamann: Martin Skogås. Gjenstående: Fru Agnes Wolmar.

Komitéen for de enkelte Blindes Vel: Frk. Ingeborg Brun (formann), frk. Margit Sandberg, frk. Anna Aspevik, frk. Oline Gjønnes, frk. Nanna Dahl, børstebinder Ingvald Moen, bibliotekar Martin Skogås og reisesekretær Karl Flydal.

Komitéen for Arbeidshjem for Blinde Kvinner: Gjenstående fra før: Lærer Th. Nergård, frk. Margit Sandberg og organist Oskar Skaug. Nytt medlem: Frk. Ingeborg Brun. — Varamenn: Lærer Harildstad og frk. Gjønnes. — Det vedtokes at komitéen har anledning til å supplere sig selv.

Godtgjørelse for landsmøtorepresentantene. Formannen foreslo at representantene til landsmøtet fikk en godtgjørelse av 60 kr. plus billett Trondheim—Oslo—Trondheim. — Anton Viksås foreslo 75 kr. utenom billetten. — Ved avstemingen blev Viksås forslag vedtatt med 26 mot 22 stemmer, som avgas for formannens forslag.

Kvinnene og bladspørsmålet. Nergård refererte en skrivelse fra N. Bf. om kvinnebladet „Margareta“ og om spørsmålet om en kvinneavdeling i „Norges Blinde“. — Skaug mente at man måtte la representantene stå fritt. — Haglund syntes det kunde være interessant å høre hvad kvinnene selv mente om bladet. — Frk. Brun trodde kvinnene satte stor pris på det. — Frk. Thoresen uttalte at hun ikke kunde stå som abonnent dersom innholdet blev bare på svensk. — Skaug mente at man kunde overlate til styret og representantene til landsmøtet å ordne med kvinnebladet på beste måte innenfor rammen av den tidligere gitte

bevilgning. Han pekte dessuten på at „Nordisk Musikblad“ ikke lenger var nordisk. Det var dansk, og det vilde være bedre om man anvendte de penger som gikk til det, til det trykkeri man hadde.

Komité for utlodningene. Nergård pekte på at man i mange organisasjoner hadde engere foreninger som forarbeidet småting som utloddedes. Skulde det ikke være hensiktsmessig å få noget lignende også her? I forbindelse med tombolaen kan man ha utstilling av blindes arbeider, og det kan sitte nogen og ta op bestillinger. Likeledes kan det holdes oplysende foredrag om blindesaken. Spørsmålet om en film kunde også optas. Man fikk aldri nok propaganda, og det måtte prøves nye veier. Tal. henstillet til styret å opta spørsmålet om danneise av en komité av interesserte menn og kvinner til å ta op arbeidet for utlodningene. (Applaus).

Takketal r. Hjelmtveit takket for at han hadde fått lov å m te som representant for N. Bf. Han hilste fra landsforbundets formann, Arnesen, som også gjerne vilde ha vært til stede. Det hadde gledet ham å legge merke til den utvikling som hadde funnet sted innen N. B. Han vilde få lov å ønske forbundet og dets styre alt godt i det nye år. (Applaus).

Formannen vilde takke alle som hadde vært til stede og gjort sitt til at dette m te var blitt så vellykket som det var blitt, først og fremst skolens bestyrer og bestyrerinne, skolens personale og ellers de som hadde tatt imot og stelt for møtedeltagerne. Han vilde takke alle dem som hadde hjulpet til med arrangementet av møtet, alle de som hadde deltatt i forhandlingene og hjulpet til å holde god skikk og orden. Videre vilde han takke alle dem som hadde reist de lange veier hit. Han takket for den tillit som var vist ham ved å gj nvelge ham som formann. Det var ikke med det aller letteste hjerte han hadde tatt fatt igjen; men han skulde gjør det så godt han kunde.

Flydal: Vi har ikke sp rt formannen denne gangen. Jeg vil be dere alle tenke over hvad det er å være formann. Karterud gjør sitt beste, ellers vilde han ikke ha stått i 10 år som formann. Han vilde rette en personlig takk til formannen og be alle v re med å takke ham. (Kraftig applaus).

Formannen syntes at han ikke hadde fortjent så megen ros på én gang; men det var lettere å arbeide når man følte at man hadde forsamlingen med sig. Han vilde sende takken til styremedlemmene og forbundets andre funksjonærer. Han takket de uttredende styremedlemmer og ønsket de nye styremedlemmer velkommen. Hvis vi alle sammen vilde ta v r vesle stein, skal det være von om at vår  ker engang blir rein.

Derefter blev første og siste vers av „Gud signe v rt dyre fedreland“ sunget, og formannen erkl rte s  N. B.s 32-te  rsm te for avsluttet.

Fest n.  rsm tet avsluttedes med en fest i skolens festsal. Foruten møtets deltagere var innbudt blindes venner fra

byen. — Sekretær Hjelmtveit holdt festtalen. Underholdningen vekslet for øvrig med musikk, sang og deklamasjon. — I anledning av formannens 10-årsjubileum blev det ved lærer Harildstad overrakt ham en gull klokkekjede, erkjentlighetsgave fra møtets deltagere.

Guds barns lykke.

1. Kor. 1, 4—9.

For „Blindesaken“ av res. kap. Erik Bråtveit.

Kjære venner, nåde og fred være med eder fra Gud, vår far, og Herren Jesus Kristus.

Det er lenge siden jeg har sendt nogen hilsen til „Blindesaken“s lesere nu. Det kommer ikke av at jeg ikke har tenkt på dere eller manglet lyst til å skrive; men det er så mange ting som skal gjøres, så det er ikke alltid så lett å finne beleilig tid til skriving. Nu kommer jeg allikevel, og jeg vil da gjerne be leserne slå op Paulus' 1. brev til Korintierne og lese det som står i kap. 1, vers 4—9. Er dere ikke da enige med mig i at overskriften på dette lille stykke bør være den ovenfor nevnte? Paulus er full av takk til Gud for den store nåde som hans venner i Korint har fått oppleve, den nemlig at de har fått evangeliets lys tendt. De har fått høre at de er Guds barn, og hvad mere er, de har fått nåde til å tro det. Vi hører jo så ofte, kanskje for ofte, at vi er Guds barn, og dog gjør det tilsynelatende ikke noget inntrykk på oss. Men anderledes blir det når det går op for oss hvad det virkelige betyr. Da sier vi nok med Paulus i et annet brev at vi regner alt annet for intet sammenlignet med kunnskapen om Jesus Kristus. Dette at vi er Guds barn det gjør oss rike på alt, sier Paulus. De aller fleste av de kristne på den tid var nok fattige på jordisk eiendom; men de hadde en rikdom som var meget mere verd. De hadde lært å kjenne det evangelium som er en Guds kraft til frelse for hver den som tror. Hvad der ligger i dette, kan bare den fatte som har åndsoplysning fra Gud. I Luk. 10 taler Jesus om at salige er de som ser det hans disipler ser og hører det de hører. Hverken kongelig makt eller profetisk visdom kan gi mennesket denne oplatthet. Det må skje ved Guds nådige hjelp; men salige er de som det skjer med. Den kristne vet sig lykkelig både i tid og evighet. Han vet at han er et Guds barn, og da sørger faderen i himmelen for ham, og han er mektig til å føre oss frelst gjennom liv og død. Ja, han er endnu mektig til å lage det så at vi står ulastelige på Jesu Kristi dag. Det er vel underet over alle under, når vi tenker på hvordan vi er. Jeg vilde så gjerne at vi skulde forsøke å ta dette til oss. Vi har full rett til det; for Jesus Kristus er igår og idag den samme. Han har den samme makt og det samme hjertelag, og menneskene er de samme, selv om de ytre kår har forandret sig uhyre fra den tid Paulus levet og til nu. Det er ingen lykke så stor som den å vite at en er et Guds

barn, vite det slik at en legger sig med alt hvad en har og er i Guds faderhånd. Alt står i Guds faderhånd. Dette er noget som jeg mere og mere må forsøke å holde fast ved, og i bønn til Gud lykkes det mere og mere. Jeg har nu vært her i 4 år. Det har ikke alltid vært bare morsomt og lett; men jeg må gi min himmelske far det vidnesbyrd som han får her av Paulus, at han har vært trofast.

Gud gi oss alle nåde til å tro på ham av hele vårt hjerte og finne lykken som ligger i dette å vite at vi er Guds barn.

Asak prestegård, 19. 8. 1932.

Med broderlig hilsen,

Erik Bråtveit.

De blindes krav og rettigheter.

For ikke så lenge siden var de blinde fra hele Vestlandet samlet her i byen til sin organisasjons årsmøte. Og atter en gang slo det mig med hvilket mot og humør disse mennesker tar sin skjebne. Det lød den mest smittende latter, hjertelig og glad. Men det kom vel for en del av at man her traff hverandre igjen etter lang tids forløp. Man hadde felles minner å friske op, felles kjente å spørre efter, man befant sig mellem venner, og det var så meget som fremkalte glede og lyste op i tilværelsen.

Når en sitter slik og hører på forhandlingene på disse årsmøter, er det en ting som slår en: Den organisasjonskultur som hersker. En debatt kan være skarp, men den er alltid saklig, og som regel går den rett på. Aldri er det gjort de blinde større tjeneste enn da de blev samlet i sin organisasjon til felles arbeide for felles interesser. Det er neppe for meget sagt at denne organisasjon mer enn noget annet har gitt de blinde igjen livsmotet, har reist deres selvfølelse og styrket deres selvstendighetstrang. At den har sveiset dem sammen til en enhet er ganske naturlig; for ved å samles til drøftelse av de problemer som forelå for dem, opdaget de blinde at de hadde felles interesser, at problemene var de samme for dem alle. Og ved å komme med i organisasjonen kom de ut av det ensomhetens mørke som naturlig nok i den første tid under blindheten likesom kapsler et menneske inn. Felles skjebne er en trøst. Det letter å vite andre i samme stilling som en selv er.

Ved siden av dette at organisasjonen samlet, har arbeidet i organisasjonen for de flestes vedkommende utløst evner og egenskaper som kanskje sov og iallfall ikke fikk utfolde sig helt så lenge vedkommende hadde sitt syn i behold. Konstrasjons-evnen, nødvendigheten av å følge en sak helt ut, mens den var under behandling, fordi en ikke kunde komme tilbake til den ved å lese, og nettopp det at ens kjennskap til saken kom gjennom øret, tvang også hjernen til å koble ut det uvesentlige og bare følge de store, enkle linjer.

Hvordan ser nu en blind på de blindes stilling? Selvfølgelig beror det meget på temperament og innstilling for øvrig; men stort sett tror jeg den blindes standpunkt kan opsummeres slik:

Vi har mistet synet; men derfor er vi ikke anderledes enn vi var. Vi har fremdeles de samme menneskelige krav og bør fremdeles ha de samme menneskelige rettigheter som vi hadde før. Og da vi ikke selv er skyld i den ulykke som har rammet oss, har vi krav på at det treffes de særforanstaltninger som så vidt mulig kan sette oss i samme stilling som tidligere. Likesom samfundet gjennom skolen påtar sig å skaffe ethvert barn den utdanning som det må ha for selv å kunne skape sig et levebrød, således plikter også samfundet å skaffe oss mulighet til å kunne leve av eget arbeide. For det er selvhjulpenhet vi søker, ikke godtfolks medlidenhet. Samfundet har delvis innrømmet berettigelsen av dette krav. En blind som ikke er for gammel, kan på blindeskolen få den utdanning som er nødvendig for å sette ham i stand til å utøve et håndverk.

Men her er den blinde handicapped. Hvor en seende håndverker hurtig og sikkert ve dhjelp av øiet kan kontrollere sitt eget arbeide, der må den blinde forsiktig og omhyggelig føle sig frem og måle sig ti let resultat. Og han kan ikke selv alltid avgjøre om et arbeide er velgjort, han må ha hjelp av en seende. Men jo mer hjelp han må ha, desto mer såres hans selvfølelse og hans selvstendighetstrang. Den blinde vil være mest mulig alene om sitt arbeide, han vil kunne si sig selv at dette har jeg gjort, den lønn jeg får for arbeidet, har jeg selv tjent. Derfor tror jeg det er at det blandt de blinde er så stor uvilje mot fellesverksted, hvor man kunde arbeide sammen under tilsyn av en seende verksmester. De blinde ser det nemlig slik at det da ikke lenger blev deres arbeide. Den seende vilde komme til å dominere, og de mistet den selvstendighetsfølelse og selvhjulpenhetsfølelse som for dem endog har større betydning enn større fortjeneste.

Moderne videnskap har store resultater å opvise når det gjelder opfinnelser på det industrielle område. Kunde det tenkes at videnskapsmennene la sine hoder i bløt for å finne på sikrere og hurtigere arbeidsmetoder for de blinde, vilde de blinde håndverkeres stilling bli vesentlig bedret. Sikre måleinstrumenter som ikke krever øiets bistand for å behandles, letthåndterlige maskiner og verktøi, som har den samme fordel og som sikrer en blind at det han har gjort, er riktig, vil kanskje ikke gi nogen millionformue, hverken å finne op eller å fabrikere, men det vil hjelpe tusen på tusen av blinde mennesker til å få en lettere og mindre sorgfull tilværelse.

Og publikum bør i større utstrekning enn nu kjøpe blindes arbeide. Man skal ikke sette mindre krav til disse arbeider enn man gjør til arbeide man ellers kjøper. Det er ikke velgjørenhet de blinde krever, men den samme chance som andre til å kunne leve og føle sig som andre mennesker.

(C. A. i „Bergens Tidende“).

Østlandske Blindeforbunds 25de årsmøte.

(24. og 25. juni 1932).

Møtet sattes på Oslo off. skole for Blinde fredag 24. juni kl. 17.30. Da den egentlige åpning hadde vært i Aulaen om formiddagen, ønsket formannen ganske kort alle velkommen og minnes dem av forbundets medlemmer som var gått bort siden forrige møte: Organist Karlsen, Johan Hansen Dammen, frkn. Marcusen, Larsen og Kessel, hvorefter pastor Bråtveit holdt en kort andakt. Det blev oplest en del telegrammer, og saklisten blev vedtatt med de sedvanlige forbehold. Til protokollkomité valgtes fik. Paulsen, Myhre Nilsen og Evensen.

1) Årsberetningen blev oplest og mottatt med takk.

2) Styrets protokoller blev oplest og mottatt med takk.

3) Regnskapet med revisjonens bemerkninger blev oplest og godkjent.

4) Styrets budgettforslag blev referert og godtatt i sin helhet efter forslag av Evensen som fant budgettforslaget så greit at det ikke var nødvendig som vanlig å gjennomgå det punkt for punkt. Formannen redegjorde for at den tidligere forretningsfører fru Flugsrud nu er gått over til å være sekretærassistent, og at Th. Henrichsen er ansatt som forretningsfører.

5) Husfondet og Syketrygden. A. Arnesen redegjorde for saken. Syketrygden er en post som stadig vil vokse, idet det kommer nye medlemmer. Styret hadde da drøftet å overføre en del av Husfondet til Syketrygdfondet, slik at rentene av dette kunde dekke utgiftene og det kunde få departementets stadfestelse. Fondet er nu oppe i 17 000 kr. og utgiftene i ca. 2000 kr. Forutsetningen var at hvis man gikk til kjøp av nytt Blindes Hus, kapitalen da kunde anbringes der i annenprioritetsobligasjoner, hvis departementet vilde gå med på denne ordning, hvad enkelte tvilte på. — Bråtveit anbefalte at styret fikk bemyndigelse til å ordne saken. — Myhre Nilsen fant det ikke riktig at det som var gitt til Husfondet, blev brukt til andre ting. For det annet: Posten i Ø. B.s regnskap er bra, den taler for sig selv. Han så helst det blev som det er. — Hjelmtveit foreslo at årsmøtet gav styret fullmakt til inntil videre å bruke en del av fondsrentene til Syketrygden, så har man Husfondet i behold, om tiden blir gunstig for kjøp av nytt Blindes Hus. — O. Arnesen var enig med Hjelmtveit. Trodde også det vilde bli vanskelig med en klausul som antydte, hvis man søker departementets stadfestelse. — Fløtterø talte også imot at Husfondet kunde brukes til noget annet. Harildstad likeså. Pengene er samlet til Husfond, og vi er vel alle enige om at vi bør stile mot å få noget som er et Blindes Hus i en helt annen mening enn det vi nu har, for det er bare et trin på trappen opover, et Blindes Hus som er bygd for formålet, med en helt annen beliggenhet. Man har da Husfondet å begynne med, — Fløtterø: Man kan også legge rentene av

Husfondet til kapitalen, så den vokser efter hvert. — A. Arnesen: Man ønsker å binde kapitalen slik at den ikke kan brukes i en snever vending. — Hjelmtveit fremsatte følgende forslag: „Årsmøtet uttaler sin tilslutning til at styret arbeider for å få Husfondet inn i faste former.“ (Vedtatt).

6) Valg. Formann: Sykegymnast Erling Herstad (gjenvalg). Av styret uttrådte kasserer og vicesekretær, dr. med. I. Schjøtz og kurvmaker Rolf Arnesen, som begge blev gjenvalgt. Suppleanter: Vaskerieier Myhre Nilsen, snekker Flugsrud og fru Schilling. — Bibliotekstyre: Organist Aasland, pianostemmer O. Arnesen og frk. Sverdrup. Suppleant: Frk. Blydt. — Revisorer: Byråchef Asla og skolebestyrer Røsegg. Suppleant: Overpolitibetjent Løfsgård. — Suppleant i Hjelpfondets styre: Kurvmaker Sengebusch. — Sommerhivilekomité: Frk. Sverdrup, fru Schilling og sekretær Hjelmtveit. Suppleant: Frk. Karterud. — Annet landsstyremedlem: Frk. Sverdrup. Suppleant: Fru Flugsrud. Suppleant for formannen i landsstyret: Myhre Nilsen. — Representanter til landsmøtet vaskerieier Myhre Nilsen, kurvmaker J. Imsdahl og sekretær Hjelmtveit. Suppleanter: Agent Evensen og småbruker Gran.

7) Mulige saker fra Norges Blindforbund. Referertes skrivelse fra formannen i N. Bf. om at bladet „Margareta“ på grunn av forholdene i Sverige nu skulde gå over til å bli helt svensk, men at man kanskje kunde få en ordning slik at norske abonnenter kunde få bladet på rimelige vilkår. Det var da spørsmål om det skulde overlates til styret å bruke det samme beløp som før til dette. Det var skade om det skulde helt opgis. Bladet inneholdt meget godt, og mange hadde hatt nytte av mønsterskriftene. — Frk. Karterud trodde det vilde være en fordel at bladet blev helt svensk. Det vilde derved komme til å stå mer fritt enn nu. Man får mønsterskrifter, som er hovedsaken. Hadde aldri hørt at sproget gjorde det vanskelig å forstå opskriftene, og hun vilde henstille til styret at våre kvinner får beholde det svenske blad. — Fru Norbye vilde støtte frk. Karterud i dette. — O. Arnesen var skuffet over den skjebne „Margareta“ fikk. Trodde frk. Karterud hadde rett i at som forholdet nu er, vilde det være heldigst om forbundet kunde bidra til at de norske abonnenter får beholde bladet. — Hjelmtveit: Slik som det nu ligger an, er det intet annet å gjøre enn å underhandle med Sverige om at våre abonnenter får bladet på de best mulige betingelser. Årsmøtet bemyndiger styret til inntil videre å støtte de enkelte abonnenter på „Margareta“ med et nærmere fastsatt beløp. Frk. Karterud sender fru Thilander en takkeskrivelse for samarbeidet.

8) Trafikkmerket. Clausen: Det er nu fem år siden denne sak kom op her. Vi som er nødt til å ferdes i byen i den stadig økende trafikk, føler at noget må gjøres for at man kan føle sig mer trygg. Det er ikke meningen at man med et slikt merke kan være uforsiktig og likegyldig, gå trygt overalt; men

ansvaret faller da ikke bare på oss; de andre må ta hensyn til dette. Han hadde talt med trafikkmyndighetene, og de følte sig tiltalt av tanken. Enkelte i komitéen hevder at efterat man har kjempet for å bli lik de seende, skal man ikke sette et slikt stem-pel på sig selv; men det behøver ikke å virke noget generende. Vi vinner mer enn vi taper, når man ser praktisk på saken. Mange trodde også det skulde bli en tvang, at alle måtte bruke merket; men det behøvde det ikke å bli, og da måtte det stå enhver fritt for å bruke det. Man måtte kunne fremme saken slik som man ønsket, og konferere med myndighetene. — A. Arnesen: Det foreligger ikke noget forslag fra komitéen. — Hjelmteit: Det som har stått i „Norges Blinde“, kan betraktes som en innstilling. Dermed er ikke det rettslige spørsmål løst. Så lenge det er en så stor opinion i mot, bør merket ikke innføres. Hvis dette skal gjøres, må man holde på enten alle eller ingen. Ellers vilde det bli til at skulde det skje en ulykke når man ikke gikk med merket, vilde man ikke gå fri, selv om motparten hadde skylden. — Karterud sluttet sig helt til Hjelmteit i dette. Merket hadde han liten tro på. Det vilde være like farlig og like enerverende å måtte ferdes i trafikken. Det var andre måter å arbeide for trygg trafikk på, f. eks. ved å søke om fri trikk. — A. Arnesen: Saken gjelder først og fremst de blinde her i Oslo. De kunde sende inn andragende med en mannsterk henstilling til landsstyret. Det foreligger ingen mer bestemte uttalelser idag enn for fem år siden. — V. Johansen var i det vesentlige enig med Clausen. — Fløtterø: De som kommer til byen av og til, kan også trenge et slikt merke, så de må også ha rett til å uttale sig. — Nygård: Når Clausen sier vi må være like forsiktige som før, skjønner jeg ikke hvad vi skal med merket. Det vil sette et skarpt skille mellom oss og andre mennesker. Man må være klar over at det blir som en reklame for oss når merket blir kjent; men når vi kjemper for vår selvstendighet, behøver vi ingen reklame for vår hjelpeløshet. — Bråtveit var enig med Arnesen i at her forelå intet nytt, og at landsstyret var det rette til å ta sig av saken. — Hjelmteit: Man må undersøke den rettslige side av spørsmålet meget nøye og ikke forsere saken frem. Den er ikke moden ennå, og det skader ikke om man kommer til å vente nogen år. — Gran hadde før holdt på merket, men var nu begynt å tvile på nytten av det. — Clausen: Det er ingen sak for nogen å motarbeide merket; men det er dem som kjenner vanskelighetene som ser sig om efter hjelp. Dette er ingen landssak, det er en Oslosak. — Karterud: Blindheten kommer vi ikke vekk fra; men elevene ved skolene opplæres nu bedre enn før til å klare de vanskeligheter som møter dem. Dette er heller ikke en Oslosak, men en landssak. — O. Arnesen: Hvis merket blir innført i lovs form, vil de som bruker det, pådra sig et stort ansvar. Man bør heller forsøke å tilegne sig mer trafikk-kultur. Han håpet det ikke måtte bli tatt nogen bestemmelse her nu. — Aasland: Merket må komme engang. Trafikken øker stadig her som overalt; men man må ikke forsere saken

frem på et usolid grunnlag. — Man vedtok Aaslands forslag: „Ø. B.s årsmøte anmoder N. Bf. om å utrede spørsmålet om trafikkmerke og oversende utredningen til lokalforbundene til uttalelse.“

9) Ordet fritt. Aasland : For dem som har hatt den lykke å være med blandt Ø. B.s stiftere, er det rart når vi ser på forbundets utvikling i de 25 år, å tenke på de 7 menn som satt sammen den 7. april 1907. Vi drømte ikke om at Ø. B. skulde komme til å stå som vi nu har sett det idag, med den strålende fest i Universitetets Aula. Vi håper de neste 25 år må gi like gode resultater. — Bråtveit rettet en hjertelig takk til de 7 som hadde optatt arbeidet for Ø. B. Vi som arbeider nu, forstår ikke hvad de måtte ha av mot og tro. — Harildstad nevnte de 7: Aasland, A. Arnesen, Harildstad, Petter Johannessen, Vilhelm Johansen, Ludvig Olsen og Oskar Skaug, som da opholdt sig i Oslo. — Aasland takket Harildstad for den vakre prolog. — Fru Norbye bad om at den måtte bli trykt. — Hjelmtveit mintes de som hadde vært med fra begynnelsen som nu er gått bort. — Evensen syntes årsberetningen var så god at han gjerne vilde ha den trykt i stort oplag og spredt utover distriktet, til foreninger osv., så flest mulig fikk se den.

Clausen ønsket at styret kunde gjøre noget for at man kunde få et utflyktsted i byens nærhet, i likhet med hvad de har i Bergen.

Gran takket styret og alle som hadde ordnet med møtet.

Formannen takket for forhandlingene og den tillit som var vist ham ved å gjenvælge ham som formann. Han erklærte Ø. B.s 25-de årsmøte hevet, og man sang: „Når engang i fjerne tider.“

Festligheter. Om jubileumshøitideligheten i Aulaen fredag 25. og års- og landsmøtefesten i Logen søndag 27. juni henvises til juliheftet av „Blindesaken“, hvor også lærer Harildstads prolog blev offentliggjort.

Stifteren av The Lighthouse Association for the Blind på besøk i de nordiske land.

Stifteren av ovennevnte verdenskjente og i sitt blindesaksarbeide nær sagt verdensomfattende institusjon, Mrs. Winifred Holt Mather, har sammen med sin mann, kunsthistorikeren Rufus Graves Mather, denne sommer vært på besøk i Sverige, Norge og Danmark. Overalt har besøket vært omfattet med stor interesse, og dagspressen har inneholdt lange artikler om de amerikanske gjester og deres uegennyttige og storstile arbeide for de blinde. Hit kom de fra Sverige omkring 10. juli og deltok først i Den Norske Amerikalinjes turistferd til Nordkapp med „Stavangerfjord“. De kom tilbake til Oslo 23. juli. I mellemtiden var det truffet forberedelser til et møte med foredrag og film i Victoria Teater. Norges Blindeforbund hadde sendt ut over 100 innby-

delser til innflytelsesrike og for blindesaken interesserte personer, og møtet var gjort kjent gjennom presse og kringkasting.

Hensikten med besøket var egentlig å undersøke muligheten av å få oprettet et Lighthouse (populært oversatt: Fyrtårn eller Lystårn) i Norge. Et Lighthouse tilsvarende nærmest våre Blindes Hus; men de rikeligere pengemidler og forhold som i mange henseender er temmelig forskjellige fra våre, gjør jo at det hele kan ta sig en del anderledes ut. I de senere år legger man blandt annet stor vekt på det forebyggende arbeide ved egne øienklinikker, kyndig veiledning ved anskaffelse av briller osv., noget som selvsagt spiller en ganske annen rolle under større forhold og f. eks. i det fjerne Østen enn i Norge, hvor forholdene er mer gjennemsiktige, og hvor staten årlig gir bevilgninger til klinikkbehandling av helbredelige blinde, slik at blindeorganisasjonens oppgave nærmest blir å gjøre dette kjent og å bidra til at det i det enkelte tilfelle blir utnyttet i rett tid. Foruten i U. S. A. er det oprettet Lighthouses på flere steder i Syd-Amerika, i Frankrike, Italia, Kina, Egypten osv. Vårt skulde blitt nr. 23, og Mr. og Mrs. Mather vilde eventuelt nedlegge grunnstenen i form av et pengebidrag. Men den alt overveiende del av pengene måtte jo skaffes til veie her, og innen N. Bf.s styre er det full enighet om at det aller minst under de nuværende økonomiske forhold kan bli tale om å ta op et nytt og så krevende arbeide; men besøket bidrog uten tvil til å skape interesse for vårt blindesaksarbeide, og gjestene var sympatiske og varmhjertede mennesker som med glede ydet sitt bidrag til det.

Møtet i Victoria Teater mandag 25. juni kl. 13 samlet tross sommer og ferie ganske godt hus. N. Bf.s beskytter H. M. Kongen viste vår sak sin sympati og interesse ved å overvære møtet, og de fleste større Osloaviser omtalte det i kortere eller lengre artikler. Således skriver „Morgenbladet“ blandt annet:

Mrs. Rufus Graves Mather, den amerikanske pioner for blindesaken, som for noen uker siden var på gjennomreise i Oslo, er sammen med sin mann vendt tilbake til byen fra sin Nordkapptur. I anledning av hennes ophold i Oslo arrangerte N. Bf. igår kl. 13 et møte med filmfremvisning i Victoria Teater, hvor ektefellene fortalte om det arbeide som på Mrs. Mathers initiativ var optatt i statene og ellers rundt om i verden «for å føre de blinde tilbake til verden». 22 hjelpepestasjoner, såkalte «Lighthouses», hvor de blinde får undervisning og seende lærer hvordan blindhet kan hindres, er det foreløbige resultat av dette arbeide.

Møtet blev åpnet av Blindeforbundets formann, hr. Alf Arnesen, hvorpå den amerikanske minister, Mr. Hoffman Philip, i nogen velvillige ord introduserte Mr. Mather. 75 pct. av blindheten i verden er unødvendig, uttalte Mr. Mather, hvis bare samfundet tar sig av de blinde og gjennom lovgivningen beskytter de seende. Meget få mennesker fødes nemlig blinde.

Mr. Mather fortalte dernæst om det store opplysningsarbeide som blir drevet gjennom «Fyrtårnene» og en rekke tilknyttede blindeskoler, og som nyter støtte av de to store amerikanske stiftelser, The Rockefeller Founda-

tion og The Sage Foundation. Av blindeskolene er Perkins Blindeinstitutt i Boston, i den siste menneskealder ledet av den kjente dr. Edward E. Allen, best kjent. Dr. Allen opdaget at de blinde elsker skjønnhet, selv om de ikke kan se den, og på alle måter søkte han å bibringe dem forståelsen av det skjønne i livet. Nu er dr. Allen trådt tilbake som aktiv leder av skolen. To norske menn, en blind og en seende, og to norske kvinner, kan ved henvendelse til dr. Allen søke stipendium som gir adgang til et opphold ved skolen.

Nu introduserte lærer Karterud Mrs Mather, som for anledningen bar alle de hederstegn hun hadde fått for sitt arbeide i blindesakens tjeneste. Den meget veltalende dame opfordret sine tilhørere til å lukke øinene en liten stund og sette sig inn i den blindes verden. Hun gav en rekke eksempler på hvordan blinde kan bli virkelige aktiva for samfundet. Men da må også publikum opplæres til å forstå de blindes problemer.

En film fra en amerikansk blindeskole som arbeider i «Fyrtårnene» and blev så fremvist og fortalte i vakre, livlige bilder om blind ungdoms friske livsutfoldelse under idrett, lek og arbeide. (I «Blindesaken» maihefte 1932 er det under overskriften «Fyrtårn-forbundet og blindeomsorgen i staten New York» gitt en utførlig omtale av Lighthouse-bevegelsen.)

De blinde og de seende.

Det er neppe noget område av den sociale forsyrg som i den grad har krav på publikums og våre myndigheters bevågenhet som blindesaken. Større ulykke kan vel ikke ramme et menneske enn den å bli berøvet synet, og hvad det fra samfundets og den enkeltes side kan gjøres for å mildne disse hårdt rammede menneskers skjebne, det bør ydes uten knussel og med rund hånd. Og heldigvis er det ikke flere av disse ulykkelige individer i vårt land enn at det skulde være en overkommelig opgave — selv om tidene er nokså sløie — å gjøre tilværelsen så lys og levelig for dem som det overhodet står i menneskelig makt.

Det er med beklagelse vi leser i beretningen fra det nylig avholdte landsmøte for Norges Blindeforbund at statstilskuddet til de blindes trykkeri er blitt nedsatt fra 6000 til 5000 kr., samtidig som alle andragender om statstilskudd til andre grener av blindesaksarbeidet år efter år konsekvent er blitt avslått. Stillingen er nu den, uttales det, at vi hvad statstilskudd til blindesaksarbeidet angår, står overmåte langt tilbake for de fleste civiliserte land, fremforalt våre nærmeste naboland.

Vi er enig med forbundets landsmøte i å uttalte vår dypeste beklagelse over den mangel på forståelse som de norske statsmyndigheter har vist det samfundsgagnlige arbeide som blindeorganisasjonene driver.

Dobbelt beklagelig blir denne optreden fra myndighetenes side, når vi er vidne til at det samme Storting som stiller sig avvisende overfor omsorgen av de blinde, flott bevilger 15 000 kr. — femten tusen — til trykning av en telegrafinstruks på landsmål,

en bevilgning hvis saklige begrunnelse man kan gjøre sig op en mening om når man hører at en liten målreden klikk på 2 — to — procent av landets telegraffunksjonærer har presset dette krav frem.

Man må i sannhet få respekt for det flertall på Stortinget som lar de blinde gå for lut og kaldt vann, mens man uten hensyn til økonomiske bekymringer bevilger hvad som helst som målfolkene måtte forlange.

Slik kan det gå når man blir blindet av landsmålfanatismen og — som tilfellet er for altfor mange tingmenns vedkommende — lar hensynet til sin egen taburett være avgjørende for stemmegivningen, skriver „Tønsberg Blad“.

Organisteksamen

ved Oslo off. Skole for Blinde er i år bestått av Leiv Årre (Bergen) med hovedkarakter Godt (2.60), Brynhjulf Bjørnsen (Stavanger) Meget godt (2.15) og Asmund Flatøy (Hamre pr. Bergen) Særdeles godt). Skolen avholder organisteksamen med samme fordringer som Musikk-konservatoriet i Oslo og med samme — av Kirkedepartementet opnevnte — censor. Som censor fungerer for tiden komponist Eyvind Alnæs.

A. O. Røsegg.

Til abonnentene.

Vær så snild å betale kontingenten ukrevet — adresse Rosenkrantzgate 5, Bergen.

Formanns-, sekretær- og kassereradresser.

Norges Blindeforbund: Formann kurvmaker Alf Arnesen, Jessnes; tlf. Furnes central pr. Hamar. Sekretær dr. H. G. Dethloff, Nygårdsst. 2, Bergen; tlf. 1029. Adj. sekretær hr. T. Hjelmtveit, Bergslisngt. 13, Oslo; tlf. 62177. Kasserer frk. Sigrid Sverdrup, Skovveien 5, Oslo; tlf. 41243.

Nordenfjelske Bib., Trondheim: Formann lærer Halvdan Karterud, Blinde-skolen; tlf. 4317 k. Sekretær fru Agnes Wolmar, Dronningensst. 11; tlf. 3169. Kasserer bokholder Gustav Dybvig, Ø. Møllenbergst. 66; tlf. 4244 b.

Vestlandske Bib., Bergen: Formann bibliotekar H. E. Gjøn, Rosenkrantzst. 5; tlf. 3871. Sekretær dr. H. G. Dethloff, Nygårdsst. 2, Bergen; tlf. 1029. Kasserer lærer O. A. Holen, Sandvikslien 3; tlf. 2023.

Østlandske Bib., Oslo: Formann sykegymnast Erling Herstad, Langesst. 7; tlf. 10197. Sekretær frk. Sigrid Sverdrup, Skovveien 5, tlf. 41243. Kasserer dr. med. I. Schiøtz, Langesst. 7, Oslo; tlf. 22067.

Autoritetbesøk.

I anledning av Fagskoleutstillingen og Fagskolemøtet i Bergen 11.—16. august hadde byen besøk av kirkeminister Trædal som den 11. skulde åpne utstillingen. Han var ledsaget av den øverste leder for døve-, blinde- og åndssvakeskolene, direktør Otto Grennes, som er en av initiativtagerne til disse utstillingene og møtene. Autoritetene hadde uttalt ønske om under Bergensopholdet også å få avlegge et besøk i Blindes Hus. Dessverre blev statsråden, som måtte reise tilbake til Oslo allerede samme aften og var opptatt hele dagen, hindret fra å komme, noget han meget beklaget. Direktøren som blev i byen til utstillingen og møtet var slutt, beså derimot med stor interesse Blindes Utsalg og Norges Blindeforbunds Trykkeri. Han var blandt annet sterkt begeistret over „Norges Blinde“ og betegnet bladet som „den ideelle avis“ (dette særlig med henblikk på Nyhetsavdelingen). Direktøren uttalte håpet om at bladet alltid måtte få de resurser som var nødvendige for at det kunde utføre sin betydningsfulle etterretnings-tjeneste og sitt ikke mindre viktige opplysnings- og dannelses-arbeide blandt landets blinde.

Legat for blinde.

Av stud. philol. Yngvar Sydnes' Legat for Blinde skal det i november i år utdeles 5 eller 6 porsjoner på 100 a 150 kr. til trengende, vanskelig-stillede blinde, som har ført en hederligandel .

Ansøkninger, ledsaget av attestkopier, bedes sendt Foreningen for Blinde, adresse postmester Trap, Haxthausens gate 2, Oslo, innen 20. oktober førstkommande.

Østlandske Blindeforbunds syketrygd.

Som frivillige medlemmer av Oslo Trygdekasse er optatt: Organist Nils Åm, Oslo (medlemsnummer 317, 453), Olav Th. Våla, Solum (298, 762), Gudbrand Rogndokken, Oslo (298, 755), Magnus Vala, Valebø (298, 862), Oskar Bråten, Sørumsand, Blaker (299, 216) og Andreas Jøssong, Asker (299, 446).

Ærgjerrig blind fransk stenograf.

Et stort firma i Bordeaux ansatte for 4 år siden den unge blinde M. Lafranque. Han har i løpet av den korte tiden opnådd en hurtighet av 110 ord i minuttet, men er ikke fornøyd med dette fine resultat. Nu øver han sig flittig for å kunne delta i den store konkurranse som skal holdes for seende stenografer i 1933 i Paris. Målet er å ta førstepremien (som en ung blind tysk dame nylig gjorde) eller iallfall å komme så høyt op på listen som mulig.

Glem ikke

Illustrert Familieblad

ukens glede for voksne og barn.

En mængde restbeholdninger av $\frac{1}{4}$ Lin

DÆKKETØI

sælger vi nu overordentlig billig

hvoriblandt

340 dus. Servietter 60×60 cm. kr. 13.50 pr. dus.

Duker av $\frac{1}{2}$ Lin

95×95 cm.

115×116 cm.

150×180 cm.

Kr. 2.25 pr. stk.

Kr. 3.50 pr. stk.

Kr. 7.25 pr. stk.

Kr. 8.50 pr. stk.

Kr. 9.75 pr. stk.

150×210 cm.

150×240 cm.

Brødrene Dobloug

Stort Utvalg i

Dame, Herre og Barnekonfeksjon

Skotøi - Tricotage - Pyntesaker

Dame- og Herrehatter

Se våre vindusutstillinger

Gunnerius Pettersens Magasin

Storgt. — Brogt.

H. A. BRUN ^{A/S}

BAKERI

BOGSTADVEIEN 30

TELEFON 64514

En blind om avrustningen.

To interessante artikler om avrustningsspørsmålet, skrevet av en blind, Mr. Maintosh, blev nylig offentliggjort i «The Atbroath Guide». Artikkene var formet som en dialog, hvor Mr. Cautious (Hr. Forsiktig) og Mr. Trustful (Hr. Fortrøstningsfull) utviklet sitt syn på spørsmålet verdensfred og den rolle Folkeforbundet vil kunne spille for opnåelsen av dette ideal. I overensstemmelse med sitt navn tør Hr. Forsiktig ikke løpe den risiko å gå til avrustning. Han er tilbøielig til å hevde at «Menneskehjertet helt igjenem er slett», og så lenge hjertet ikke forandrer sig, vil en ytre påvirkning som Folkeforbundets ikke kunne føre til noget godt resultat. Hr. Fortrøstningsfull har større tillit til menneskenes gode vilje og betrakter Folkeforbundet som menneskeslektens eneste håp.

Blindetallet i Storbritania.

Som svar på en forespørsel i det engelske Underhus blev nylig oplyst at tallet av binde i England og Wales pr. 31. desember 1931 som fikk pensjon i henhold til særloven av 1920 (The Blind Persons Act), var 24 187. Samtidig blev meddelt at tallet av innregistrerte blinde i det hele pr. 31. mars 1931 utgjorde 60 598. — I Skottland var tallet av blinde samme dato 8621.

To blinde britiske geistlige.

Pater Philip Gratz, som er prest ved Guds Mors Kirke i Barnet og nu er 70 år gammel, har de siste 32 årene vært blind. Det er en merkelig mann. Han holder fremdeles daglig messe i sin kirke, spiller orgel og fiolin og leser punktskriftlitteratur på engelsk, fransk, tysk, latin og gresk. Siden han blev blind, har han undervist studenter ved St. Andrew's Institutt både i teologi og filosofi.

En annen blind geistlig der borte vekker også stor oppmerksomhet. Det er den unge Rev. W. P. Jones, som for kort tid siden blev utnevnt til prest ved St. Olaf's og St. Ringan's kirke i Lerwick på Shetlandsøene. Mr. Jones har fått sin utdannelse ved universitetet i Aberdeen. Her vant han blandt annet en videnskapelig pris for en kirkehistorisk avhandling. Konkurransen var åpen for alle teologiske studerende i Skottland, så det må sies å være meget godt gjort og meget gledelig at en blind student kunde bære seiren hjem her.

Vi kan i denne forbindelse meddele at tallet av blinde prester i England er stort, og alle fyller sine stillinger på en utmerket måte. Et par innehar embeder som motsvarer våre domprostere.

Blindesaksarbeidet i Kanada.

Det er et ordtak som sier: Man skal lese historie for å lære. Ordtaket har rett, og det gjelder også blindesaken. Ved å følge godt med i det som foregår rundt om i de forskjellige land, kan man på den ene siden ikke så sjelden undgå å gjøre feilgrep og på den andre ofte få gode og nyttige impulser. Av denne grunn er det vi fra tid til annen har oversikter over blindeforholdene og blindesaksarbeidet i andre land, og vi tror det kjennskapet man på den måten har fått til utviklingen og stillingen ute, har virket ansporende og fremmende på arbeidet her hjemme.

Vi skal idag fortelle en del fra Kanada. Oversikten er utarbeidet på grunnlag av en lengre artikkel skrevet av direktøren for Blindehøiskolen i Marburg, dr. C. Strehl, og offentliggjort i det av ham redigerte store månedskriftet «Beiträge zum Blindenbildungswesen». Som leserne vil huske, hadde vi i marsheftet av «Blindesaken» en biografi av doktoren. Han er en av dem som i særlig grad forstår hvor betydningsfullt det er å sette sig vel inn i forholdene annetsteds, for derved så meget bedre å kunne drive arbeidet i eget land. Dr. Strehl var leder av den tyske delegasjon ved verdensblindekonferansen i New York ifjor, og etter konferansen foretok

OSLO

PETTER A. PEDERSEN

Niels Juelsgt 27 — OSLO

KJØT — FLESK — PØLSEVARE 3

Telefon: 41494. Kun 1ste kl. varer til dagens priser. Privat: 66067.

M. Rummelhoff Hansen

Murmester

Trondhjemsveien 59, Oslo

Telefon 82238

han en studiereise i Kanada. Det er de inntrykk han fikk under denne ferden, og de opplysninger han samlet, doktoren med vanlig klarhet og grundighet redegjør for i sin artikkel.

Kanada omfatter et veldig område på over 10 mill. kvadratkilometer; mens dets innbyggertall når neppe op i 10 millioner mennesker. En tredjedel er av fransk og to tredjedeler av engelsk eller blandet herkomst. Det svære landet er uhyre rikt utstyrt fra naturens side. Særlig er dette tilfellet hvad metaller, kull osv. angår. I den siste tiden spiller også jordbruket en stadig stigende rolle i nasjonaløkonomien. Industrien er likeledes i rask utvikling, takket være de utallige fosser i elvene som gir elektrisk drivkraft i så å si ubegrenset mengde. Industrien har likevel hittil ikke omskapt levevilkårene for det kanadiske folk, slik som tilfellet er i grannelandet De forenede Stater. Mulighetene for en fri utvikling og for opsiktsvekkende eventyr er således fremdeles til stede i denne engelske dominion. Landet er delt i 9 provinser og to territorier, d. v. s. områder som ennå ikke har den samme handle-

Brødrene Rosenlund ^A _S Kolonial - Frukt - Delikatesser BERGEN <i>Specialiteter:</i> Victoria Kaffe.- Visit The	
Bruk kun Kvalitetspapir De representeres utmerket ved Alvøens Papirfabrik's <i>fabrikata.</i>	Dr. med. I. Schiøtz Øienlæge. — 11—3 Langes gt. 7 (vis a vis Rikshospitalet), Oslo.
Dr. med. øienlæge BIRGER MALLING Bergen	
WERGELAND TRANSPORT <i>Telefoner: 1781—1723</i> FLYTNING — TRANSPORT PAKNING — MØBELLAGRING	
Marmara — Tyrkisk cigaret — 1 krone pakken M. Glotts Tobaksfabrik. Oslo	

frihet som de selvstyrende provinser, som for det meste er temmelig uavhengige av centralregjeringen.

Disse innledende opplysninger vil forhåpentlig gjøre det lettere å forstå det som her skal fortelles om blindeundervisningens og det praktiske blindesaksarbeides opkomst, utvikling og nuværende stilling i det veldige landet.

Den første blindeskolen i Kanada blev opprettet i 1861 (samme året som den første norske) av den franske presten Rouselot som fikk den i stand for fransktalende blinde i Montreal efter mønster av Nasjonalinstituttet for unge Blinde i Paris. Denne skolen, Nasaret-instituttet, var helt privat. Det lyktes bestyreren og de blin-

Vestlandets største

Mode-, Manufaktur- & Utstyrsmagasin

Engros og detalj

a/s Sundt & Co

MOHR & GIERTSEN

BERGEN

KOLONIAL

en gros

Specialitet:

Brændt Kaffe

Rikstelefon 0647 k

RADIO!

Største udvalg av apparater og høitalere. Deler for selvbyggere
samt billige og gode telefoner.

Faglig betjening.

RADIOCENTRALEN AS

Marken.

Telf. 4070.

Bergen.

MANUFAKTUR

Engros & Detalj

Joh. Petersen
Kløverhuset

HANDELSTRYKKERIET A**S**

Lars Hillesgate 17

Alle Slags Tryksaker

utføres hurtig og billig

Telefon 2 2 6 0

Telefon 2 2 1 0

Bergens Privatbank

Oprettet 1855

Bergen — Oslo — Haugesund

Kapital kr. 25,500,000.00

Penge mottas til høieste forrentning. **Inkasso** besørger overalt. **Checks** paa ind- og utland kjøpes og sælges. **Fremmed mynt** veksles. **Reiseakkreditiver** utstedes. **Formuer** forvaltes. **Aktierr og obligatione** omsættes.

Alle bankforretninger utføres.

SOFIE HOIGJELLE**Kjød- &****Pølseforretning**

TORVGATEN 2

Telefon 0970 — 3748

de lærerne, som var innkalt fra Paris, å arbeide den godt frem. Musikkavdelingen utdannet fremragende kunstnere. Elever av skolen studerte jus ved byens universitet og blev velhavende advokater. Det blev undervist i pianostemming, og dette faget skaffet mange blinde et godt utkomme. Oplæring blev også gitt i forskjellige håndverk, deriblandt børstebinderi og madrasstopning som begge deler viste sig å være meget-lønnsomme. Særlig takket være sin tilknytning til religiøse organisasjoner har Nasaret-instituttet hittil hatt lett for å skaffe beskjæftigelse for tidligere elever. Tallet av disse er for tiden 190.

(Forts.)

Det norske Missionsselskap

„Norsk Missionstidende“ utk. hver uke. Koster i posten kr. 5.00 pr. aar.
 „Missionsselskapets Barneblad“ utkommer 2 ganger maanedlig. Koster
 i posten kr. 2.00 pr. aar, 10 ekspl. under en adresse kr. 1.75. Mindst
 50 eksemplarer kr. 1.50. Abonnenterne paa barnebladet faar juleheftet
 „Glade Jul“ eller „Glade Jol“ gratis.

Bladene kan bestilles ved alle postanstalter og i eksped. i Stavanger.
 Kjøp vor missionsliteratur og juleheftene „HELLIGE JUL“, „GLADE JUL“ og
 „GLADE JOL“, Missionsselskapets avrivningskalender.

Missionsselskapets Bokhandel,
 Stavanger.

SAMVIRKE = BERGEN

Kolonialforretninger

Eget Bakeri — Kjøttforretning & Pølsefabrik

Laveste nettopriser. Kun kontant. Aapent for alle.

Utsalg:

Øvregaten 17
 Søndre Alm. 2. Sandviken
 Fjøsangervei 33
 Solheimsgaten 46
 Idrætsveien 52, Nymark
 Repslagergaten 27

Nordnæsgaten 2
 Baneveien 20
 Haakonsgaten 27
 Arbeidergaten 7. Eidemarken
 Nye Sandvigsvei 48 a, Kjøttforr.
 Konsul Børsgate 30

Altid det bedste utvalg i SKO

for damer, herrer og barn

PRIMA KVALITETER

MODERNE UTSTYR

Prima fedtlædersarbeide

Stavanger Skofabriks Utsalg

Domkirkegaten.

Oslo Sparebank

— Oprettet 1822 —

Øvre Slotsgate 3 — Oslo

**KJØP ALTID
BLINDE BARNES FYRSTIKKER**

Fåes overalt.

J. W. JAMESON ^{A/S}

Postboks 599 — Tlf. 21 571 - 25 522 — OSLO

Møbelstoffer og stopningsmateriel engros

Børs Café & Restaurant

Strandgaten 15 og Strandkaian 12

Byens mest moderne lokale.

Det bedste sted efter teatertid.

Utmerket musik.

Billige priser.

Telefoner: 2916 — 6181 — 1973.

BLINDESAKEN

MÅNEDSSKRIFT FOR DE BLINDES VENNER

UTGITT AV „NORGES BLINDEFORBUND“

Redigert av

Edvard Imsdahl, Rosenkrantzgaten 5, Bergen

Telefon 3871

Nr. 10.

Oktober 1932

21 årg.

Innhold: Blindesaksarbeidet i Kanada. (Med bilde). (Slutning). — Norges Blindeforbunds 11-te landsmøte. — Bladstyrar Jens Hystad. (Med bilde). — Østlandske Blindeforbunds legater. — Formanns-, sekretær- og kassereradresser. Tekst på annonserider; Vår Herres Jesu Kristi dag. — Reisebrev fra Flydal. — De menneskelige temperamenter. — Den blinde oppfinner i Grindheim. Reisebrev fra Sætre. — Møtereferater. — Fra blindeskolene. — Østlandske Blindeforbunds Syketrygd.

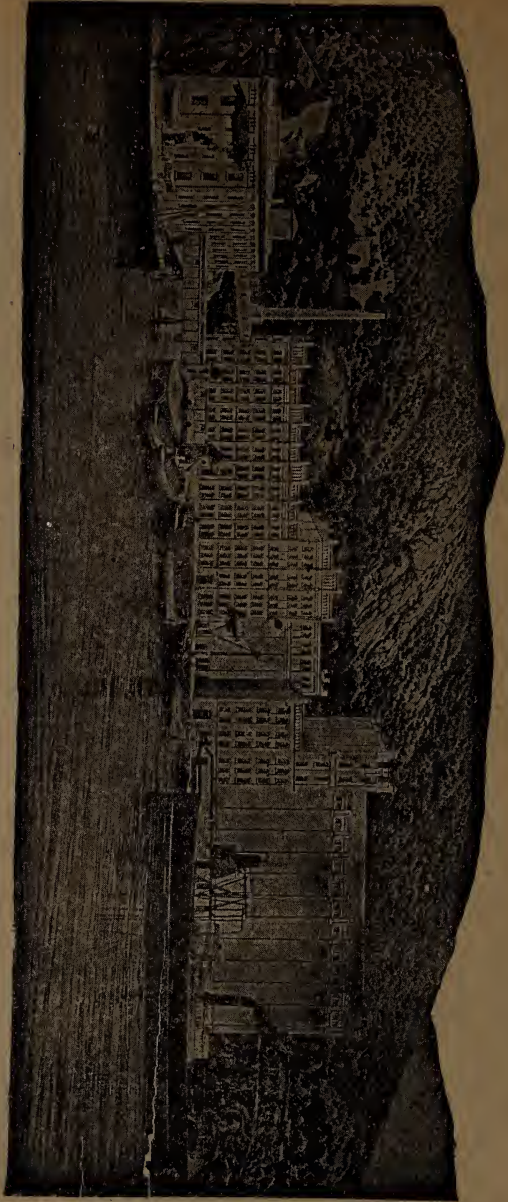
Les annonsene og gjør Deres innkjøp hos våre averterende.

KOKS OG GAS

er de i nationaløkonomisk henseende mest fordelagtige varmekilder. **Koks** er det billigste og **gas** er det greieste og mest praktiske av alt brændsel. Man gavner landets økonomi ved at bruke gas og støtter derved den norske koksindustri.

BERGENS GASVERK.

„BLINDESAKEN“ utkommer hver måned og koster 2 kroner året. Bestilles gjennom posthus og i ekspedisjonen, Bergen. Løssalg 20 øre pr. nummer. Til utlandet er abonnementsprisen 3 kroner pr. år.

VAKSDAL MÖLLE.
BERGEN

Bøker — Papirvarer

Subskription paa alle bøker tegnes.

Kr. Madsens bokhandel

Tyskebryggen 5 (Leppen)

Telefon 1482

Vår Herres Jesu Kristi dag.

1. Kor. 1., 4—9.

For „Blindesaken“ av res. kap. Erik Bråtveit.

Det er et strålende skattkammer Paulus åpner døren til i disse ordene 1. Kor., 4—9. Det er et skattkammer fullt av de himmelske skatter. Jeg takker min Gud for eder, for den nåde som er eder givet i Kristus Jesus, sier han, og i Jesus Kristus er de gjort rike på alt. Disse fattige, vankundige og ulærde korintiere er rike på alt, på all lære og all kunnskap, og Kristi vidnesbyrd er blitt rotfestet i dem, så det ikke fattes dem nogen nådegave, mens de venter på vår herres Jesu Kristi åpenbarelse. Han ser hele livet under det synspunkt at de kristne venter på Herrens åpenbarelse, Herrens dag. Da skal menneskesønnen komme i skyen i sin fars herlighet, og da skal han holde dom. De som da har samlet sig himmelske skatter i nådetiden, skal få følge sin kjære herre inn til hans glede. De skal stå ulastelige på Herrens dag, og det er for Paulus og alle kristne det forunderligste av alt forunderlig. Den som har fått syn for sin syndighet og uduelighet, har ikke lett for å fatte at det kan være sant, og når han allikevel får lov å tro det, så er det fordi ånden vidner med vår ånd at vi er Guds barn. Vi synes vi hører Johannes's undrende glede når han utbryter: Se hvor stor kjærlighet Faderen har vist oss, at vi skal kalles Guds barn, og det er vi. Det hele blir en strøm av nåde. Vi hører vidnesbyrdet fra det gamle testament: Når jeg har dig, har jeg ikke lyst til noget på jorden. Det er det samstemmige vidnesbyrd fra alle som har fått smak på den lykke som ligger i å være et Guds barn. Det er visselig ikke så at den kristne lever i en stadig lykkerus. Nei, er vi kallet til samfund med Jesus Kristus, da er vi også kallet til samfund med ham i hans strid og lidelser. Kampen mot synden kan aldri nedlegges før den dag opprinner som dikteren synger om: „Tenk, når engang jeg uten synd skal leve, hver tanke ren, hver gerning uten brøst, når aldri jeg be-

ELEGANTE OG MODERNE
TRYKKSAKER!

Dreyers Grafiske Anstalt
Stavanger.

Forlang

SÆBEPULVER 116

S. Mauritzens Sønner
Stavanger.

Spis:

Gylne Havrenøtter

Sundt og nærende:

Øienlæge Smedsrud

Stavanger
Droningsgt. 2. Kontortid 11—2
Telefon 1240

A^s Bergens Skillingsbank

Mottar indskud
til høieste forrentning.

Hjemmesparebøsser
utlånes gratis.

Vedtagne indskud
avhentes månedlig ved
bankens bud.

Utfører forøvrig alle vanlige
bankforretninger.

Filial: Solheimsviken.

John Sagen's Eftf.

Inneh.: Joh. Lilleskare
Specialforr. Frukt - Grønsaker
Nygårdsgt. 27. Telefon 5920.

**Damefrisersalon
„MARCEL“**

Strandgaten 1, Bergen
HAAR- & SKJØNHEDSPLEIE

Alt til husets utstyr av

Manufakturvarer og Sengeutstyr

kjøper De fordelagtigst hos

SVERRE W. MONSEN

Vaskerelvs^gt. 26
B e r g e n

tidl. Andr. Monsen.

høver mer å beve for muligheten av en syndig lyst.“ Det blir den største og lykkeligste dag en kristen oplever. Det er Herrens dag; men før han kommer dit, er det sorg over og kamp mot synden. Men Gud er trofast, han som kalte oss til samfund med hans sønn. Han skal bevare og forsvare oss. Men Gud kaller alle til samfund med hans sønn. Har du hørt og fulgt kallet? Engang må du høre Guds sønns røst, når han kaller alle for sin domstol, og har du ikke lyttet til ham før, blir det ingen lykkedag da. „Han står for døren nu og banker. O, dyre sjel, giv akt derpå. Fornekt ham ei i dine tanker, og la ham dog ei ute stå. Jeg sier i mitt stille sinn. Du Guds velsignede, kom inn!“

Hjelp oss, kjære far i himmelen, å lukke Jesus inn i vårt hjerte og sinn med all hans nåde og gave. Hjelp oss å oppleve dette

Theodor Olsen's Eftf.s

Guldsmedforretning

Smaastrandgaten — Bergen

Rigt Udvalg i finere Guldvarer
og haanddrevne Sølvarbeider

Æresdiplom Landsudstillingen 1928

TELEGRAMADRESSE
„BERGENSKE“

Linoleum

i godt udvalg

Johan D. Eche & Søn
Farvehandel A.S.

Nygaardsgaten 4,
BERGEN

at Frelseren kan si om oss: Idag er frelse blitt dette hus til del.
Amen.

Asak prestegård, 22. 9. 1932.

Broderligst til alle „Blindesaken“s lesere,

Erik Bråtveit.

BERGENS SPAREBANK

Oprettet 1823

Forvaltningskapital ca. Kr. 130,000,000

Filialer:

Strandgt. 81, Laksevaag, Sandviken, Solheimsviken

J. BERSTAD ^{A/s}

Telegramadr.: **Jernberstad**

Rikstelefon 2 9 0 9

**Jern, Jernvarer, Metaller, Bygningsbeslag, Støpegods
Kjøkkenutstyr, Bølgeblik, Takpap, Takrender, Vindusglas**

**Galv. Jerntraad og Jerntraadnet, Vandledningsrør, Pumper, Kraner, Vasker,
Spader, Grep, Stønverktøi, Ankere, Kjøtting, Slipstøner, Smikul
Elektriske Komfurer, Kokeplater, Strykejern
Radioapparater og Deler Osramlamper.**

KOBA CHRISTENSEN

Liktøiforretning - Engen 37

Telefon 1804

Ved Det gamle Teater

Privat 2813

Reisebrev fra Flydal.

I.

Fredag 26. august reiste jeg fra Ålesund med Bergenskes „Midnatsol“. Kom til Kvarøy på Helgeland søndag 28., og derfra med motorbåt til Haugland i Lurøy. Siden da har jeg hatt blindesaks møter på følgende steder: 28. august Haugland; 30. Lovund; 31. Lovund. — 1. september Træna; 2. Træna; 3. Lurøy; 4. Onøy; 5. Nordsolvær; 6. Kvarøy. — Samtlige disse steder er i Lurøy prestegjeld. 8. Tjong i Røddøy. — Fortsetter i Meløy og Gildeskål: 9. september Ågskaret; 10. Halså; 11. Bjeranfjord; 11. Engavåg; 12. Glomfjord. Disse steder hører til Meløy.

I Gildeskål har jeg henvendt mig til ordfører Peder Johnsen, og der kommer jeg så antagelig til å ha 4 møter: Storvik, Sund, Innøyr, Ørnes eller Lekanger. Søndag 18. ds. reiser jeg fra Bodø med Bergenskes „Polarlys“ og til Trøms, hvor jeg kommer til å bli ut oktober måned.

I Lurøydistriktet gikk det ganske godt. Folk var flinke til å

møte frem, og av medbragte arbeider fra Blindes Utsalg er det blitt omsatt ikke så lite både ved salg og utlodning. Overalt har jeg blitt møtt med stor forståelse og imøtekommenhet, og mange er sterkt interessert for vårt arbeide for og blandt de blinde. Størsteparten av folket her lever av fiske og har bare det rent tilfældige å stole på; men på tross av dette og tidenes pinaktighet kan man her mange steder merke en offervilje og en interesse for arbeidet som er til å beundre.

Idag har jeg kjørt fra Tjong ca. 6 km. over et lite eid til Ågskaret. Her bor jeg hos handelsmann Hans Hugvik og er blitt godt mottatt. Imorgen må jeg over fjorden til Halså, der lærer Torset er den som ordner med mitt møte.

Jeg har personlig besøkt to blinde. Den ene er hr. Antonius Olsen Haugland, adr. Bratland i Helgeland, og den andre er frk. Berta Fagermo, som jeg besøkte igår.

Da jeg var ute på Træna, som er et av de ytterste fiskevær på disse kanter, var jeg så heldig å treffe en frikirkeforstander Engen fra Meløy, og han var så elskverdig å gi mig en del adresser på personer som jeg har skrevet til, og som vil ordne mine sammenkomster.

Ågskaret, 9. 9. 1932.

Karl Flydai.

II.

Reiserute som jeg kommer til å følge i Trums fylke:

19. september Lundenes i Senja; 20. Fenes; 20. Sandsøy; 22. Mefjordvær; 22. Senjahopen; 23. Erfjord; 24. Skaland; 25. Strømsnes; 26. Frønvåghamn; 27. Røsand; 28. Flakstad; 29. Kalfarnes; 30. Gryllefjord. — 1. oktober Leirvåg i Bjarkøy; 2. Bjarkøy; 3. Medkila; 5. Salangsdalen; 6. Bardufjord; 7. Bardu; 8. Bakkehaug i Målselv; 9. Øvrebygd i Målselv; 9. Prøven U. L., Bakkehaug; 10. Moen; 11. Karlstad; 12. Vangshamn; 13. Gibostad; 14. Straumbukt, 16. Bondeungdomslaget i Tromsø; 17. Rosfjord; 18. Langset i Rosfjord; 19. Finsnes; 20. Dalen i Salangen; 21. Lavangen; 22. Lavangnes; 23. Grønsnes; 24. Grattangsbøtn; 25. Engenes; 26. Kilbøtn; 27. Fauskevåg; 28. Sørvik; 30. Torvik; 31. Borkenes. — 1. november Elsnes; 2. Grøttavær; 3. Harstad.

De fleste av disse stedene var jeg høsten 1928. Det kan tenkes at ikke alle plasser kan være å nå. Det kommer meget an på værforholdene, særlig da på yttersiden av Senja. Men blir været ikke altfor rusket, så håper jeg å skulle klare ruten som den er opsatt.

Vi er nu omtrent midt på Vestfjorden på vei fra Bodø.

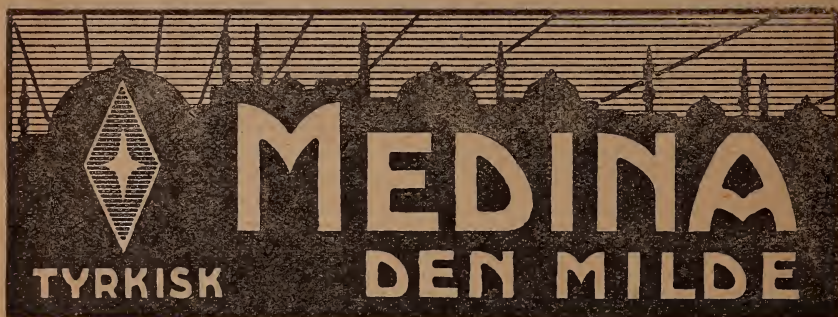
D/S „Polarlys“, 18. 9. 1932.

Karl Flydai.

Brenselcentralen

Oslo

Telefon 27 100.

De menneskelige temperamenter.

Foredrag av Jacob Doksæther på Vestlandske Blindeforbunds årsmøte 1932

Likesom vi mennesker er forskjellige av utseende, er vi også forskjellige av temperament. Nogen er lyse, og lette av sinn, andre tunge av lynde. Overalt støter man på de to hovedtyper, realisten som ikke tror på annet enn det han kan ta og føle på, og fantasien som lett lar sig rive med. Menneskene kan også grupperes i de tre hovedklasser: Forstands-, viljes- og følelsesmennesker. Videre kan de deles i forskjellige grupper etter sitt temperament. De rene typer er: Sangvinikeren, melankolikeren, kolerikeren og flegmatikeren.

Den førstnevnte er en følsom natur. Han skifter like lett mening som han skifter omgivelser. Han lever i nuet, er umiddelbar og overfladisk. Han er den utpregede optimist, har lett for å få gode stillinger, fordi det som regel er noget charmerende over ham; men det viser sig næsten alltid at han ikke er den rette mann på den rette plass.

Melankolikeren lar sig også lede av stemninger. Han samler, lagrer og sorterer alt det som møter ham, og da især det mørke

og triste. Han er utpreget pessimist. Han drømmer om fremtiden og bygger luftkasteller. Han når aldri å se sine håp virkeliggjort, fordi han bare drømmer. Han går hele livet og venter på idealet av en kvinne, og de fleste ugifte mennesker er da også melankolikere. Det melankolske temperament lar sig påvirke meget sterkt, og det er derfor mange kunstnere blandt denne type. Melankolikeren er forfengelig og har lett for å bli angrepet av nervøse lidelser.

Til typen kolerikere hører de sterke, handledyktige og viljekraftige mennesker. Kolerikeren snakker ikke meget. Han arbeider iherdig og bevisst for de mål han har satt sig. Spenning tiltaler denslags mennesker. Kolerikeren har kampmøt, men er hård, selvrettferdig, egoistisk og herskesyk. Det er denne type som får utført mest her i livet. Blir kolerikeren interessert for noget, er han helt med. I denne gruppe er forbrytere og koneplagere sterkt representert.

Flegmatikeren er seig og rolig, liker ikke splid og spetakkel, finner sig i skjebnen. Han ser alltid en sak fra flere sider; men det tar tid før han treffer sin avgjørelse, og i et styre virker han som en firehjuls brems. Vi kjenner ham på slagordet: „La oss ta det med ro og se tiden an.“

Dette var de rene typer. Hos oss alle er det en blanding av dem alle, og vi kan heldigvis med god vilje stenge ute mange av de dårlige egenskaper. Det vilde også være bra om sangvinikeren lærte sig til å gjøre alt ordentlig og nøiaktig, om melankolikeren lærte å holde sig til jorden, om kolerikeren lærte å se sin egen begrensning og flegmatikeren satte farten op. Ellers skal vi bare være glad for at menneskene er så forskjellige som de er. Det gjør livet rikere og interessantere.

Den blinde oppfinner i Grindheim.

„Return“-plogen som han har konstruert, vil få stor betydning.

I juniheftet av «Blindesaken» omtalte vi en plog opfunnet av den blinde Søren Håland i Grindheim, og som han ventet sig meget av. Efter «Agder Tidend» gir vi her nogen supplerende oplysninger om oppfinnelsen og mannen.

Søren O. Håland heter en mann som bor i Grindheim ved Byremo. Mannen er oppfinner. Det er jo så mange; men Håland er blind, og tross det har han utført en modell som er et mønster på presisjonsarbeide og oppfinnsomhet. Han har funnet op en plog som ser ut til å skulle bli av stor betydning. Den er meget praktisk og tidsbesparende, idet den kan gå frem og tilbake i samme fure. Ås og styre svinges med hesten, og veltefjelen forandrer sig automatisk. Modellen til denne plogen gjorde han ferdig på forsommeren.

Håland er født i 1869 og reiste til Amerika, hvor han mistet sitt syn. Han har nu vært blind i snart 20 år.

Håland forteller selv:

Nu er tiden inne til å anskaffe

PYROX,

elektriske stråleovn

med mørke varmestraler

Fordelaktigste og mest sanitære utnyttelse av strømmen.

Kjøp NORSKE

Pianoer - Orgler

bygget for norsk klima.

Guldmedalje Trøndelagsutstillingen 1930.

Våre betingelser og priser er nu så rimelig at enhver kan anskaffe piano eller orgel.

JACOB KNUDSEN ^{A/s} - Bergen

Kong Oscarsgt. 41—43.

^{A/s}

GULL & SØLV

Juvelerforretning

Torvgaten 1b

BERGEN

Telefon 2121

— Jeg trodde denne plogen skulde bli bedre enn alle andre ploger, og jeg kaller den „Return“-plog, fordi den går frem og tilbake i samme fure. Med min plog kan man pløie det hele stykke på den tid man med en annen plog bare pløier det halve. Og dessuten blir jordstykket mer jevnt. „Return“-plogen er skikket både for bakket og slett terreng. Den er mønsterbeskyttet og betalt patent for.

Dengang da jeg så, var jeg smed, bøsse-maker, gråsteinsmurer, bygningsmester og allslags snekker. Jeg er født mekaniker, for da jeg var 14 år, arbeidet jeg en rifle — alt med hånd uten maskiner. Far var riflesmed. Han laget mange rifler til jakt. Og så var han bjørneskytter og skjøt fire bjørner.

BLINDESAKEN

MÅNEDSSKRIFT FOR DE BLINDES VENNER

UTGITT AV „NORGES BLINDEFORBUND“

Redigert av

Edvard Imsdahl, Rosenkrantzgaten 5, Bergen

Telefon 3871

Nr. 10.

Oktober 1932

21 årg.

Blindesaksarbeidet i Kanada.

Forts.

I 1863 blev den andre blindeskolen opprettet, i Hallifax, for engelsktalende blinde. Elevtallet er nu 162.

Provinsen Ontario fikk sin egen blindeskole i Bradford i 1872. Den har for nærværende 150 elever.

Endelig fikk provinsen British Columbia i 1922 ordnet undervisningen for sine blinde i en skole for døve og blinde i Point-Gray. Elevtallet ved blindeavdelingen er 20.

Som man ser, må provinsene selv sørge for sine blindes undervisning og bekoste deres opplæring. Den offentlige blindeforsorg er også noget som påhviler de enkelte provinser.

I den første tiden hadde blindesaksarbeidet i Kanada (som i alle andre land) liten fremgang. I 1908 blev på optak av den blinde forretningsmann Mr. Layton stiftet Montreal Association for the Blind, hvis oppgave var å opprette verksteder for blinde. På disse verkstedene beskjefliges det nu 40 blinde håndverkere. Foreningen skaffer også arbeide til blinde i deres hjem. Minstebetalingen er 10 dollars uken; men med familietillegget og andre ydelser kan de flinkeste blinde arbeidere opnå en ukefortjeneste på 15 dollars eller mer. I 1912 satte foreningen også i gang en skole hvor nu 40 blinde får undervisning.

En lignende hjelpeorganisasjon har man for Vestkystprovinsene siden 1908 i Vancouver.

Efter et gjenutdannelsesophold ved den engelske krigsblinde-skolen St. Dunstan's, London, som blev opprettet og ledet av den klarsynte Sir Arthur Pearson, kom den blinde kaptein E. A. Baker i 1918 tilbake til Kanada. Kapteinen som mistet synet i Verdenskrigen, opprettet The Canadian National Institute for the Blind i Toronto, Ontario. Skjønt denne institusjon har tatt Nasjonalinstituttet for Blinde i London til mønster, er den likevel noget enestående, et storstilet foretagende. Det ledes næsten helt og holdent av fremragende krigs- og civilblinde, og dets velsignelsesrike virksomhet omfatter allerede hele det veldige landet og territoriet Newfoundland. Pearson Hall, instituttets bygning i

Toronto, er centret for det. Her er også børste- og kurvverksteder, med et stort materiallager og utsalg for blindearbeider.

For rasjonelt å kunne drive virksomheten også i de andre provinsene er arbeidet delt op i 4 seksjoner, en i Halifax for Østkysten, en i Montreal for Quebec, en i Winnipeg for Midtvesten og en i Vancouver for Vestkysten. Hver avdeling har sitt bestemt avgrensede arbeidsområde (som Norges Blindeforbunds lokalavdelinger), men dirigeres ellers fra hovedkvarteret i Toronto.

Kaptein E. A. Baker, Nasjonalinstituttets grunnlegger og leder.

Nasjonalinstituttet får av staten et årlig bidrag på 25 000 dollars (ca. 125 000 kr.) som støtte for sitt arbeide for blinde etter endt utdanning. Videre får det store bidrag av provinsregjeringene, av filantropiske organisasjoner og av private.

Vi skal nu se litt på de viktigste grener av instituttets svære virksomhet.

Instituttets første oppgave er å få rede på de blinde over hele landet. Dette blir gjort ved hjelp av „Field Workers“, d. v. s. distriktsfunksjonærer som besøker enhver blind man får høre tale om, og noterer på et særskilt kort hans (eller hennes) alder, synsrest (om det er nogen), blindhetsårsak, helbredstilstand, økonomiske forhold, arbeidsmuligheter osv. Disse funksjonærer får de stedlige myndigheter interessert for distriktets blinde, driver propaganda for forebyggelse av blindhet, holder foredrag og sprer oplysende småskrifter på engelsk og fransk. De henleder lægenes oppmerksomhet på de blinde og søker å få dem til å bli aktive medarbeidere. Videre søker de å få opprettet svaksyntklasser hvor dette er mulig. Endelig sørger de for at blinde blir sendt til en av de 5 blindeskolene. De supplerer blindetellingen og får efter hvert i

stand et fullstendig register over alle blinde (altså akkurat det samme som Norges Blindeforbund gjør). I 1931 optok registeret 5775 navn. Etter en beregning mener man det i alt skal være 6800 blinde i Kanada. 25 pct. er i eller under undervisningsalderen. Dels er de på de 5 blindeskolene, dels gjennomgår de „Punktskriftklassene“. Disse klassene er likesom i De forenede Stater i de almindelige folkeskoler og ledes av spesiallærere med kjennskap både til punktskriften og de vanskeligheter blindheten fører med sig. I de små klassene gir disse lærerne de blinde barn den nødvendige særundervisning; men ellers er de blinde elever stadig sammen med sine seende jevnaldrende.

50 pct. av de 6800 blinde i Kanada er i alderen 21—70 år og 25 pct. over 70.

Hvis den besøkte blinde ikke kan noget yrke, blir „Hjemmelæreren“ sendt til ham. Hjemmelæreren underviser den blinde i punktskriften eller i Moons system og også i et eller annet håndverk eller håndarbeide, oftest kurvmakeri, vevning, strikning, syning eller flere av disse arbeidene. De ferdige varer sendes til distriktslageret som også leverer materialene. Her blir arbeide ettersett og derefter solgt. 45 av hjemmelærerne er blinde, menn og kvinner.

Ved hovedkvarteret i Toronto er det tre forskjellige arbeidsavdelinger: 1) For fremstilling av alle slags blomsterkurver. Disse blir laget av blinde i deres hjem, men ettersett og malt på centralverkstedet. 2) For nyttegenstander og leketøy av enhver art av lær og voksdruk, som portemonéer, håndkofferter, toalettvesker, baller, duker og dyr hvor „skinnen“ er laget av vanntett lær eller voksdruk og således kan vaskes. 3) For syning av forklær o. l. Tøiet sendes hjem til de blinde kvinner. Hjemmelæreren gir opplysninger om nye moter, og de næsten færdige arbeider returneres til centralverkstedet hvor en seende legger siste hånd på dem. Da Nasjonalinstituttet blandt annet har mange store leveranser til handlende, kan det beskjefte et betydelig tall blinde hjemmearbeidere og hjemmearbeiderske.

På blindeverkstedene i Toronto blir laget mops og skurekoster av maishalm. Videre er det kurvarbeide og rørsetefletning. Full industriell spesialisering er gjennomført. De enkelte blinde utfører alltid samme del av arbeidet, og seende hjelpere avslutter arbeidene når det trenges syn til det eller det går for sent for den blinde å gjøre det. Da man har vært fri for innenlandsk konkurranse, da bedriften har vært klokt og forretningsmessig ledet, og publikum har stillet sig meget velvillig, har den store virksomheten hittil kunnet drives med fremgang på tross av den økonomiske krise. Man vil snart sette i gang børstefremstilling efter de samme industrielle prinsipper som nyttes i de vanlige børstefabrikkene.

I Ottawa og Vancouver er det lignende blindeverksteder.

Da Nasjonalinstituttet bare selger i en gros, kan de selvstendig arbeidende blinde håndverkere drive detaljhandelen. Men de kan også sende sine arbeider til centrallageret.

Selvsagt er det også i Kanada mange blinde som ikke tjener nok til å kunne leve av det. Disse søker Nasjonalinstituttet å støtte, likesom det arbeider for en bedring av den offentlige blindeforsorg. Det er sendt søknad til centralregjeringen i Ottawa om innførelse av en fast, årlig blindepensjon, en statspensjon efter mønster av den engelske, uten at dette likevel enda er imøtekommet. I alle distrikter samarbeider kvinneorganisasjonene og Løveklubbene med instituttet, noget som er til stor hjelp for de blinde i det almene liv. Disse organisasjoner og klubber driver blandt annet en meget virksom propaganda for salg av blindes arbeider. De arrangerer også festlige tilstelninger, utflukter og aftenunderholdninger for blinde.

For blinde som ønsker å opnå en selvstendig stilling som kioskhandlere, forsikringsagenter, almindelige forretningsdrivende eller industriarbeidere, og som har de nødvendige kvalifikasjoner, tar instituttets „Placement Officers“ sig av saken. Hvert distrikt har sin egen „Placement Officer“, og Mr. Clunk ved hovedkvarteret i Toronto står i spissen for dette overordentlig viktige arbeide for å skaffe blinde gode poster.

For nogen år siden fantes det i hele Kanada bare en eneste blind kioskhandler. I 1931 var det takket være Nasjonalinstituttets mektige innflytelse og det banebrytende arbeide instituttet har utført her, ca. 200 blinde kioskhandlere eller blinde forretningsdrivende på andre områder, derav mange kvinnelige. På kioskhandelens felt er Nasjonalinstituttet den blindeinstitusjon i hele verden som har utrettet mest. Instituttet opnår tillatelser og særlige innrømmelser hos myndighetene, setter op kiosker på høvelige steder, utstyret og forsyner dem med varer, og leier så på de rimeligst mulige vilkår kioskene ut til blinde. I avgift til instituttet betaler den blinde 5 pct. av omsetningen. Til å begynne med har han en seende hjelper (oftest en av sin nærmeste familie); men efter hvert som han får den nødvendige øvelse og erfaring, kan han arbeide helt selvstendig, hvis da ikke virksomheten er så omfattende at han av den grunn trenger hjelp. Han kan her skaffe sig en meget god levevei; men anstrenge sig må han. Ellers tar nemlig instituttet kiosken fra ham og lar en mer iherdig og i det hele mer kvalifisert aspirant få den. Hvis den blinde innehaver dør, får ikke hans familie fortsette handelen. Denne blir overdratt til en annen blind. En kioskhandlers inntekt varierer fra 75 til 400 dollars pr. måned. (Skjønt det efter norske forhold er næsten utrolig, ser det efter artikkelen ut til at dette er nettoinntekt). Den hyppige kontroll, de stadige råd av fagfolk og den omstendighet at instituttet kan levere salgsvarene til en grosspriser, gjør det lett for blinde kioskhandlere å stå sig i konkurransen med seende.

Når det gjelder å skaffe en blind arbeide i industrien, besøker plass-skafferen fabrikkene i omegnen, undersøker nøie de forskjellige deler av arbeidet, og hvis han på grunnlag av tidligere erfaringer eller sannsynlige antagelser mener at vedkommende blinde

kan greie arbeidet i fabrikken, foreslår han for bedriftsledelsen at den blinde får begynne en tid på prøve. Han overvinner tvilene ved å henvise til at andre blinde godt har klart slikt arbeide. I april 1931 kom man i Ontario et langt skritt fremover med hensyn til anvendelsen av blinde i industrien. Den lovgivende forsamling vedtok nemlig da den såkalte „Blind Workmen's Compensation Act“, en lov som bestemmer at enhver antagelse av blinde i industrien skal skje på Nasjonalinstituttets anbefaling og ansvar. Ifølge loven skal Nasjonalinstituttet også foreslå de nødvendige sikkerhetsforanstaltninger ved farlige maskiner for å hindre ulykker blant de blinde arbeidere. Det er forresten meget bemerkelsesverdig at hittil er det ikke forekommet nevneverdige ulykkestilfelle blandt blinde industriarbeidere, skjønt blinde nu i flere år har vært beskjeftiget i fabrikker. Man håper at vedtageisen av en lignende lov i alle provinser i betydelig grad vil øke blindes arbeidsmuligheter i industrien, da loven tar bort ulykkesansvaret fra bedriftene. I mange industrigrener har blinde allerede gitt avgjørende bevis for at de helt ut klarer arbeidet. En del beskjeftiges således ved bore- og fræsemaskiner i automobilindustrien. Videre i kassefabrikkene, som pakkere i chokolade- og dropsfabrikkene m. v. Sammensetning av de forskjellige deler i radioindustrien er også noget som blinde meget godt kan greie. Hvis vi ikke var redd for å trette leserne med for mange enkeltheter, kunde det for øvrig gis en lang liste over industriarbeider som kan utføres av blinde. Nasjonalinstituttet sørger for at den blinde industriarbeiders ydelser alltid er tilfredsstillende. Er det en som viser sig mindre skikket, må han straks overlate plassen til en annen blind. Også blinde kvinner får arbeide i industrien, særlig i kjeks- og dropsfabrikkene, i golfballfabrikker, radiofabrikker osv. Man har også blinde telefonister og kontorfolk i Kanada. Nasjonalinstituttet er efter hvert blitt mer og mer overbevist om at offentlige midler ikke bør brukes til opprettelse av blindeverksteder, men at de i stedet bør benyttes til å føre de blinde inn på de almindelige arbeidsfelter, f. eks. industriens, slik at de kan få virke side om side med dem som ser.

Nasjonalinstituttet har et punktskriftsbibliotek på ca. 14 500 bind. Tallet av låntagere er over 900. Boksamlingen blir særlig øket ved kjøp av bøker trykt i De forenede Stater og England. Biblioteket abonnerer også på noen eksemplarer av alle engelske, amerikanske og franske blindetidsskrifter.

I instituttets punktskriftstrykkeri, som forresten er litt umoderne, trykkes „The Braille Courier“, som kommer ut med 10 48-sidige hefter om året. Det blir på en utmerket måte redigert av en blind akademiker. I vanlig trykk utsendes „CANIB News Sheet“ som er instituttets propaganda- og opplysningsorgan overfor almenheten (motsvarende „Blindesaken“ hos oss).

Av det som ovenfor er anført, vil leserne forstå hvor betydningsfullt, målbevisst og fremgangsrikt det arbeide er som drives av den store kanadiske blindeinstitusjon. Når man har nådd så

langt, skyldes dette på den ene siden det intime samarbeide mellom krigs- og civilblinde (man har i Kanada minst 160 krigsblinde) og på den andre den store offentlige og private støtte instituttet kan glede sig over.

I den siste tiden er en ny organisasjon kommet til i den kanadiske blindebevegelse: The Canadian Federation of the Blind. Denne organisasjons oppgave er å få staten interessert for de blinde, slik at den ad lovgivningens vei forplikter sig til å støtte alt arbeide for å skaffe blinde beskjeftigelse og yder dem en årlig statspensjon. Sammenslutningen gir under navn av „The Federation“ ut et propagandatidsskrift i vanlig trykk. I den første tiden bekjempet Federasjonen kraftig Nasjonalinstituttet som baserer sin virksomhet på den private filiantropi med statsstøtte; men det ser ut til at de to organisasjoner nu arbeider godt sammen, slik at den ene supplerer den andre. Intimt samarbeide mellom de blinde innbyrdes og mellom dem og deres seende venner er da også det eneste som kan føre blindesaken hurtig og varig fremover.

(Efter „Beiträge zum Blindenbildungswesen“).

Norges Blindeforbunds 11. landsmøte.

N. Bf.s 11-te landsmøte blev åpnet på Oslo off. Skole for Blinde mandag 27. juni 1932 kl. 9.30 med at forsamlingen sang første vers av salmen „Min sjel, min sjel, lov Herren.“

1) **V e l k o m s t t a l e.** Formannen, hr. Alf Arnesen, ønsket samtlige fremmøtte velkommen, idet han uttrykte sin store glede over at så mange (ca. 150 blinde og en del seende) hadde kunnet komme til møtet. I den 3-årsperiode som var gått siden siste landsmøte, var det ikke skjedd nogen særlig store ting, og det jevne arbeide som var utført, vilde de resp. beretninger og protokollreferater gjøre rede for. Idet han uttalte ønsket om at diskusjonene og de enkelte sakers behandling under møtet måtte føre N. Bf.s arbeide et skritt videre, erklærte han møtet åpnet.

2) **N a v n e o p r o p.** Blev foretatt navneoprop av styremedlemmer og representanter:

Kurvmaker Alf Arnesen (formann).

Fra Nordenfjelske Blindeforbund: Lærer Halvdan Karterud og børstebinder Ingvald Moen (styremedlemmer). — Lærer Erik Harildstad, bestyrer Johan Vold og tapetserer Oskar Haglund (representanter).

Fra Vestlandske Blindeforbund: Bibliotekar H. E. Gjøen og redaktør Edvard Imsdahl (styremedlemmer). — Kurvmaker Gottfred Sørensen, kurvmaker Adne Steensnæs og salmaker Olaf Ohnstad (representanter).

Fra Østlandske Blindeforbund: Sykegymnast Erling Hørstad og frk. Sigrid Sverdrup (styremedlemmer). — Vaskerieier Oswald Myhre Nilsen, kurvmaker John Imsdahl og sekretær Tarald Hjeltnet (representanter).

Samtlige var tilstede.

3) **H i l s n i n g s t e l e g r a m m e r** blev avsendt til forbundet beskytter H. M. Kongen, til sekretæren dr. H. G. Dethloff, Bergen, og til frk. Torgerd Svendsen, Edinburgh.

4) Til Presse- og protokollkomité gjenvalgtes de samme som på forrige landsmøte: Harildstad, E. Imsdahl og Karterud.

5) Saklisten. Referertes styrets forslag til sakliste for møtet, som blev vedtatt med forbehold om forandringer i rekkefølgen hvis det skulde vise sig nødvendig eller ønskelig.

6) Styrets beretning for den forløpne 3-årsperiode blev oplest og mottatt med takk.

7) Særberetninger. Derefter blev referert red. Imsdahls beretninger for blad- og trykkerivirksomheten. — Harildstad ønsket listen over det som var trykt, ordnet i grupper efter innholdet, således at f. eks. musikken kom for sig selv, dersom dette ikke medførte for stort arbeide. — Imsdahl lovte at dette skulde bli gjort. — Flere talere uttalte sin anerkjennelse av red. Imsdahls store arbeide og de alltid greie og oversiktlige beretninger han leverte. — Hjelmtveit vilde i forbindelse med beretningen om trykkerivirksomheten uttale sin dypeste beklagelse over at departementet og Stortinget hadde slått ned bevilgningen til boktrykningen. — Formannen påpekte at i forhold til de små bevilgninger var det neppe noget annet blindeskriftstrykkeri som leverte så meget og godt arbeide som vårt. — Flere talere sluttet sig til Hjelmtveit og formannen, og forsamlingen vedtok enstemmig å uttale sin dypeste beklagelse over statsmaktenes manglende forståelse.

8) Styremøteprotokollen. Referertes styrets protokoll for møtet i Trondheim 1929 som ikke gav anledning til nogen bemerkning.

9) De omsendte saker. Det blev besluttet å gjennomgå protokollen for omsendte saker siden siste landsmøte (i alt 26) på den måten at man leste op registeret, og at de som ønsket nærmere opplysninger om en sak, forlangte ordet når den blev nevnt.

Under saken om statsbidrag på 15 000 kr. til det praktiske blindesaksarbeide oplyste Hjelmtveit at man nok ikke hadde vært så lite aktive her inne som enkelte syntes å mene. Formannen og han hadde vandret mange ganger både i departementene og i Stortingskorridorene. Man hadde således også fått Kirkedepartementet til å anbefale denne sak, og ekspedisjonschefen i Socialdepartementet til å stille sig meget villig, men dermed var det også blitt. — Bestyrer Voll vilde uttale at dersom Hjelmtveit med sin hentydning hadde ment det som tal. sa på årsmøtet i N. B., så måtte han si at han dermed ikke hadde tenkt å uttale nogen kritikk, men bare en appell til N. Bf. om å få det offentlige til mer å bruke de blindes arbeider. Han hadde således ikke tenkt på pengebevilgningene. — Steensnæs mente at det var ikke nok å gå til departementene. Man måtte gjøre de forskjellige gruppeførere interessert. — Hjelmtveit uttalte at dersom man skulde gå til gruppeførerne, noget som man også flere ganger hadde gjort, måtte man gå til alle for å hindre at saken blev oppfattet parti-

politisk. — E. Imsdahl: Norge står nu snart lengst tilbake av alle civiliserte land når det gjelder statsstøtte til blindesaken. Selv „Røverstatene“ nede på Balkan står foran oss. Likeså Italia og Spania, for ikke å snakke om de store kulturstater (England, Frankrike, Tyskland, U. S. A. osv.) og våre nærmeste granneland. Derimot var det et lyspunkt at kommunene, ialfall de på Vestlandet, nu var mer lydhøre overfor vår sak. Han vilde uttale sin anerkjennelse for det store arbeide reisesekretær Sætre hadde gjort ved å påvirke både stortingsmenn og kommunale autoriteter. — Sætre klandret også at Stortinget var så lite lydhørt, og nevnte eksempler på hvordan han agiterte. — Flere talere uttalte sig i tilslutning til de foregående og understreket at man nu måtte legge all kraft på å få statsmaktene til å gjøre mer for vår sak.

10) **R e g n s k a p e n e.** Forbundets samtlige regnskaper for 1931 blev referert og godkjent.

11) Man gikk så over til å behandle komitérapporter og meddelelser.

a) **P o l i t i c i r k u l æ r e t.** Formannen oplyste om at det sirkulære som fra Justisdepartementet var oversendt politimestrene om de omreisende blinde musikanter som bruker skilt. Man hadde ikke kunnet foreta sig noget mer i saken, da det er så mange seende som også driver denne trafikk, og man ikke på annen måte effektivt har kunnet hjelpe disse blinde. — Flere talere fremkom med opplysninger om forholdene i de forskjellige byer, særlig Oslo, Bergen og Trondheim, med hensyn på reglene for gatemusikanter, således at det i Oslo bare er tillatt å spille inne i gårdsrummene osv.

b) **L y t e s e r s t a t n i n g.** Forbigått, da man fant det umulig å gjøre noget her under de nuværende økonomiske forhold.

c) **B l i n d e i f a b r i k k e r.** Formannen gav en del opplysninger i tilslutning til det som var nevnt i beretningen, om hvad N. Bf. hadde gjort i denne sak. — Hjelmtveit nevnte det møte som var blitt arrangert på Hotell Bristol med foredrag og fremvisning av film for en del industrifolk som var blitt sterkt interessert. — Clausen mente man her som i enkelte andre land burde få en lov som påbød å bruke blinde i fabrikker hvor det var arbeide som de kunde utføre. — Formannen pekte på at dette med lov kunde bli et tveegget sverd, og at man måtte gå varlig frem her, da det ellers kunde opstå unødige vanskeligheter. — Hjelmtveit og andre var enig med formannen. — Steensnæs mente det var mange spesialarbeider som en blind kunde utføre, og det blev nevnt bl. a. pakning av kraner, sortering, innpakning osv. — Hjelmtveit påpekte den vanskelige stilling flere håndverkere, således kurvmakere nu er i, da alt skal være funksis. — E. Imsdahl vilde man skulde opta forhandlinger med arbeidsgiverne. — Overvull fremholdt at man måtte søke nye utveier. Saken var så viktig for alle at forbundet måtte gi sin støtte til dette.

d) **S k o l e k j ø k e n u n d e r v i s n i n g e n.** Formannen bad bestyrer Voll redegjøre for hvor langt man nu var kommet med

arbeidet for å få skolekjøkken innredet på Dalen off. Skole for Blinde, Trondheim. Hr. Voll oplyste at man hadde tatt et par rum i kjelleren til skolekjøkken, og at man nu holdt på med å sette dem i stand. Planene for innredningen, som var utarbeidet av tidligere skolekjøkkenkonsulent frk. Gundersen, var gjennomgått av den lærerinne man hadde fått ansatt, og den nye konsulent frk. Grim. Han takket N. Bf for at det hadde ydet sin hjelp til løsningen av denne sak, som staten nu ikke hadde funnet å kunne støtte, og håpet at kjøkkenet skulde bli ferdig og tatt i bruk litt ut på høsten. — På forespørsel av J. Imsdahl gav formannen en del opplysninger om skolekjøkkenundervisningen på Arbeidsskolen for Blinde Kvinner, Oslo.

Eftermiddagsmøtet 27. juni.

Landsmøtet fortsatte sine forhandlinger mandag ettermiddag kl. 17.

e) Eldre blinde på blindeskolen. Hjelmtveit innledet med å peke på den nødstilstand Arbeidsskolen for Blinde Menn, Oslo, var i m. h. t. verksteder og lærerkrefter. Så vel kurvverkstedet som salmakerverkstedet hadde i en rekke år vært overfylt, og det var umulig for de to lærerne å kunne ta sig ordentlig av sine altfor mange elever. Bestyreren hadde søkt om bevilgninger til å utvide verkstedene og få ansatt to hjelpe lærere, men departement og Storting hadde blankt avslått. Det var under disse forhold spørsmål om man ikke burde tenke på å skaffe de mange eldre blinde som søkte sig inn på skolen, undervisning utenfor denne, f. eks. ved at de fikk komme til andre blinde håndverkere og bli opplært av dem. Man måtte da søke å skaffe disse den samme betaling som opholdet ved skolen kostet og sikre dem avsetning for arbeidsproduktene gjennom forbundenes utsalg. — I det ganske langvarige ordskifte som opstod om denne sak, deltok bestyrer Røsegg, Aasland, formannen, Sætre, bestyrer Voll, Haglund, Karterud, Hjelmtveit, Herstad, Steensnæs, Rothi og E. Imsdahl. Alle var enige om at noget måtte gjøres her, da forholdene var helt uholdbare. Av mange grunner vilde det beste være å få Arbeidsskolen utvidet både m. h. t. lokaler og lærerkrefter, slik at alle blinde menn kunde få sin opplæring her. Følgende forslag fremsatt av Aasland og optatt av Herstad blev til slutt enstemmig vedtatt: „N. Bf.s landsmøte er fullt opmerksom på de vanskelige forhold som for tiden rår m. h. t. undervisningen av eldre blinde. Det henstilles til styret å arbeide for den mest praktiske løsning av saken.“

f) Døve blindes undervisning. Formannen redegjorde for det arbeide som ved Hamar Døveskole var gjort av avdøde bestyrer Hofgård og døvelærerinne frk. Petra Heiberg for de blinde døve. Etterat frk. Heiberg nu hadde sluttet som lærerinne ved skolen, hadde hun fortsatt med dette arbeide i det arbeidshjem hun hadde fått opprettet gjennom foreningen Døves Vel. N. Bf. hadde flere ganger gjort myndighetene opmerksom på at

det måtte gjøres noget for at dette arbeide blev fortsatt også når frk. Heiberg falt fra. Han bad om uttalelse i saken av landsmøtet. — Efterat Aasland hadde antydnet et forslag som uttalte sympati med nevnte arbeide, blev følgende forslag av Harildstad enstemmig vedtatt: „Da avdøde døveskolebestyrer Hofgård og lærerinne frk. Petra Heiberg i undervisningen av blinde døve har nådd frem til og brukt metoder som har vakt oppmerksomhet verden over, ber landsmøtet forbundets styre om å henstille til statsmyndighetene at de sørger for at disse metoder også i fremtiden kommer de blinde døve til gode.“

g) Undervisningskomitéen som ledd av N. K. N. Formannen oplyste at tanken med å innmelde Undervisningskomitéen i N. K. N. var å få støtte av Nasjonalrådet til fremme av en bedre ordning av Arbeidsskolen for Blinde Kvinner, når tiden var inne til å gjøre noget i den retning. Det man hittil hadde oppnådd, var at N. Bf. på N. K. N.s avdeling av Trøndelagsutstillingen i 1930 hadde fått en lysreklame til beste for blinde kvinner.

h) Reisesekretærvirksomheten og nyansettelser. Efter en del bemerkninger, bl. a. av Karterud, som hevdet at reisesekretæransettelser jo måtte være en administrasjonssak som lå under styret, og formannen, som oplyste at saken var satt op fordi det på forrige landsmøte hadde vært tale om nye regler for ansettelse av reisesekretær, blev følgende forslag av Herstad enstemmig vedtatt: „Landsmøtet henstiller til styret å arbeide videre med saken, som henlegges til neste landsmøte.“

i) Julehefte av „Blindesaken“. I ordskiftet om dette spørsmål deltok Aasland, E. Imsdahl, Harildstad, J. Imsdahl, Gran, V. Johansen, Herstad, frk. Freydis Andersen, Haglund, Moen og bestyrer Voil. Flere talere fremholdt at de hadde stor tro på et slikt hefte som propagandamiddel, når heftet fikk et godt innhold, blev trykt i stort format og i det hele fikk et moderne utstyr. Andre hadde de sterkeste økonomiske betenkeligheter overfor et tiltak av denne art, særlig i disse tider. Istedenfor det påregnede overskudd kunde det lett bli tusener i tap. Sluttelig vedtokes enstemmig følgende forslag av Moen: „Landsmøtet henviser saken til N. Bf.s styre til fri avgjørelse.“

j) Kart og arbeidstegninger. Forbigått.

Under eftermiddagsmøtet innløp hilsningstelegram fra H. M. Kongen.

Formiddagsmøtet 28. juni.

Landsmøtet fortsatte tirsdag formiddag kl. 9.30. — Harildstad overbragte en hilsen fra Andr. Pedersen, Trondheim, som ikke hadde kunnet komme til dette landsmøte, vistnok det eneste han ikke hadde vært med på. — Efter forslag av Evensen blev besluttet å sende hr. Pedersen lykkønsningstelegram til hans 74-årsdag 29. juni.

12) Arbeidskonsulent. Karterud bad om ordet for å bringe frem en sak som helst burde drøftes før man tok op neste

post på saklisten, budgettet. Det hadde før flere ganger vært på tale at vi her som i andre land burde ha en arbeidskonsulent, som kunde bistå de arbeidende blinde med råd og dåd, hjelpe til med å skaffe dem lønnede stillinger osv. Etter sin reise i Amerika ifjor var tal. blitt ennu mer overbevist om nødvendigheten av at noget blev gjort i den retning. Tidene og forbundets økonomi var vistnok nu slike at man ikke kunde gå til å oprette nogen ny fullt lønnet stilling. Men dersom man beholdt avgiften til landsforbundet som nu, vilde man få 600 kr. fri, og man kunde da bevilge en mann 50 kr. om måneden for forsøksvis å ta op dette arbeide. Hjelmtveit hadde som adjungert sekretær på mange måter utført et stort og fortjenstfullt arbeide, og tal. vilde foreslå at han nu fikk 50 kr. om måneden i tillegg for også å ta sig av arbeidskonsulentarbeidet i den utstrækning dette kunde skje med så små midler. Han måtte dessuten ha sine direkte utlegg til reiser o. l. godtgjort; men det vilde antagelig ikke løpe op i så meget. Tal. var sikker på at Hjelmtveit her vilde komme til å gjøre godt arbeide, og han vilde derfor foreslå at lokalforbundenes avgift blev stående uforandret, og at Hjelmtveit blev ansatt som arbeidskonsulent inntil videre med en lønn av 600 kr. om året plus reiseutgifter. — Formannen anbefalte Karteruds forslag på det beste, og trodde det var helt forsvarlig å opta dette arbeide sim en forsøkspost. Vi får begynne i det små og se til å få arbeidet utvidet snarest mulig. — Stensnæs trodde at disse penger vil være vel anvendt og støttet forslaget. — Herstad og Haglund gav likeså forslaget sin tilslutning. — Karteruds forslag blev derefter enstemmig vedtatt.

13) **Budgettene.** Formannen bad om uttalelser til forbundsbudgettet for kommende 2-årsperiode. — Harildstad foreslo budgettet vedtatt under ett, da man nu hadde fått forslaget tilstillet på punkt, så alle måtte forutsettes å ha sett det igjennem; og komme med bemerkninger dersom de hadde nogen. — Etter nogen korte bemerkninger og et par opplysninger av formannen blev budgettet enstemmig vedtatt efter forslaget, med den forandring som følger av at avgiftene blev bibeholdt som hittil.

Budgettene for „Blindesaken“, „Norges Blinde“ og N. B.f.s Boktrykkeri blev likeledes vedtatt enstemmig efter forslaget.

14) **Lokalforbundenes avgift.** Da denne sak i realiteten var avgjort med vedtaket om arbeidskonsulenten, blev det efter en del ytterligere bemerkninger enstemmig vedtatt å la avgiftene for de kommende to år bli stående uforandret.

15) **Landsmøteperioden.** I det meget livlige ordskifte om denne saken deltok formannen, Karterud, Harildstad, Steensnæs, Moen, Haglund, bestyrer Voll, V. Johansen, Gjøn og E. Imsdahl. Av økonomiske grunner hadde styret drøftet spørsmålet om å gå over til å holde landsmøte hvert tredje istedenfor hvert annet år, som forbundets lover bestemmer. På møtet var imidlertid stemningen avgjort for bibehold av 2-årsperioder. Landsmøtets overordentlig store betydning så vel for samarbeidet mellom

lokalforbundene og blindesaken i det hele som for de enkelte deltagere blev sterkt fremhevet, likesom det blev påpekt at skulde det i tilfelle av 3-årsperioder holdes styremøte i mellemtiden, vilde det heller ingen nevneverdig besparelse bli. Resultatet av ordskiiftet blev at man enstemmig besluttet å holde på 2-årsperioder. Næste landsmøte fastsattes derfor til 1934 i Bergen og faller sammen med N. B.f.s 25-årsjubileum og V. B.s 30-årsjubileum.

16) Man gikk derefter over til å behandle innkomne forslag fra lokalforbundene.

a) Børstebinderispørsmålet. Fra N. B.s årsmøte var oversendt et forslag om å ta op arbeidet for å få innført statsmonopol på enkelte grovere børsteartikler for å ophjelpe denne industri som blindeyrke i vårt land. Moen redegjorde nærmere for saken. (Se for øvrig avsnittet „Børstefabrikk-komiteén“ i referatet fra N. B.s årsmøte, inntatt i septemberheftet av „Blindesaken“ 1932, side 146—147). — I ordskiiftet deltok formannen, Harildstad, Sætre, Fløtterø, Hjelmtveit, Myhre Nilsen, E. Imsdahl, Dompdal og Gran. Følgende forslag av Harildstad blev enstemmig vedtatt: „Landsmøtet ber N. B.f.s styre å nedsette en komité til å få undersøkt mulighetene for å gjøre børsteindustrien til et lønnsomt erhverv for blinde, f. eks. ved monopol på enkelte børsteartikler.“

b) Esperantoavdelingen i „Norges Blinde“. Fra V. B.s årsmøte var kommet henstilling om eventuell avskaffelse av Esperantoavdelingen i „Norges Blinde“. — Formannen oplyste at han hadde bedt lokalforbundenes årsmøter uttale sig om Esperantoavdelingen i „Norges Blinde“, og på V. B.s årsmøte var det stemning for å slutte med den. — Karterud mente at man nu mer enn før burde ha disse sidene i bladet. Det var jo et tillegg, så ingen forliste noget ved dem. Fra høsten vilde det bli undervist i Esperanto i en klasse på Barneskolen, og på Arbeidsskolen var det jo stadig frivillig undervisning. Tal. vilde derfor foreslå at Esperantosidene blev bibeholdt. — O. Arnesen, som selv ikke var esperantist, vilde likevel støtte Karterud, og mente at Esperantoavdelingen hadde sin store betydning. — E. Imsdahl og Moen anbefalte også Karteruds forslag, som blev enstemmig vedtatt.

(Forts.)

Bladstyrar Jens Hystad.

Redaktør Hystad, Stord, var på sin 60-årsdag 1. september gjenstand for stor oppmerksomhet i pressen, ikke bare i Vestlandsbladene, men også i flere av de store Osloaviser. Vi hadde jo i augustheftet av «Blindesaken» en utførlig omtale av redaktøren og hans verk; men vi tror likevel leserne vil sette pris på å bli kjent med den fine og forståelsesfulle skildring en så ansett mann som Eskeland gav av redaktør Hystad og hans innsats i samfundslivet. Artikkelen var skrevet for «Bergens Tidende».

Det var ein sundag no i sumar eg kjøyrde eit stykke utetter

langs Stordastrendene saman med Jens Hystad, bladstyraren for „Sunnhordland“. Me skulde vitja vener og frendar på Valvatna. Det var so ven ein dag. Sjøen låg stavstill, og fjelli i blåne etter blåne innerter, med blenkjande kvite fenner på toppane. Og ut imot havgape stod Siggjo høgt til vers, eit kanningsmerke for alle farande skip. Frå fureskogane me for igjenem, bære det ein frisk gjem ikring oss. Det var hugnadsamt å få roa seg i eit slikt gjestebod for hug og hold.

Bladstyrar Jens Hystad med kone og born.

Men der sat Jens Hystad. Han fekk ikkje godt av all denne venleiken på same måten som eg; for han er blind. Eg vilde gjerne segja noko som kunde gleda han. Men det var ikkje so lett. Og det vart visst ikkje so mykje eg sa. Men best det var tok han til å fortelja den eine litle saga etter den andre, med skjemt og løgje, so eg radt måtte undra meg yver kor frisk han var, nett som i ungdomen då han gjekk på Folkehøgskulen.

„Du er like ung som fyrr, du Jens,“ sa eg.

„Ja, eg kjenner meg minst like ung i hugen som fyrr,“ sa han, „og eg kann ikkje tenkja meg at det vert annleis.“

„Kor gamal er du no?“

„Eg skjemmest segja det; eg vert 60 år no 1. september.“

„Du må då heller fegnast som kann ha ei slik høgtid i detta diktar-minne-året.“

„Ja eg som er skyld med Goethe og Bjørnson, meiner du.“

„Kvifor ikkje? Du hev i minsto lagt godviljen til, når du hev skrive for folket, du og, og då vil me segja takk.“

„Ja vil de det, so er det meir enn eg ventar.“

„Kor lenge er det sidan du tok til med „Sunnhordland“ no?

„30 år.“

„Det vert ei ny høgtid. Du hev ikkje fleire?“

„Jau, vil du koma til sylvbrudlaups hjå meg i sumar, so skal du vera velkomen. Det er verkeleg eit merkeår for meg,“ sa han.

Garden Hystad ligg eit lite stykke nordanfor Leirvik på Stord, med fagert og stortelt utsyn yver fjord og fjell, nordigjenom Langenuven og utyver og innyver Bømlafjorden, med store og små øyar og sund under skogklædde liden og høge fjell. På denne unestaden er Jens Hystad fødd, og her voks han upp. Far hans var gardmann. „Eg er sundagsbarn,“ segjer han. Og alt gjekk vel for han, både heime og i skulen. Men so kom det eit stort umskifte, då han var på ellefte året. Ein av leikebrørne hans var so uheppen at han skaut ei pil beint inn i eine auga hans, og det endå so ille at det gjekk verk i båe augo, so Jens vart blind. Han gjekk då likevel på skulen nokre år og hørde på opplæringi og fylgde med so godt han kunde. Men den sumaren han skulde gjenge for presten, før han til blindeskulen i Trondheim, der han kom til å lika seg godt. I bokleg opplæring stod skulen høgt, og Jens totte det var serleg gildt at dei fekk so god greida på bokheimen vår både frå gamal og ny tid.

Alle elevane skulde læra seg eit handverk, og Hystad valde skomakaryrket, ikkje nett fordi han hadde noko hug til det, men fordi han meinte han lettast kunde livberga seg med det, so som tilhøvi var heime. Det var elles etla for liti tid til denne yrkesopplæringi, segjer Hystad, so det gjekk med dei fleste som det gjekk med han at dei nådde ikkje fram til den dugleiken som hadde vore ynskjeleg.

Han kom heimatt og vart buande hjå folket sitt i umlag tie år. Han dreiv ein grand med skoarbeid og hjelpte til på garden so godt han kunde. I fristundene skreiv han eit og anna som voks fram i hug og tanke. Det var den beste tidatrøyt han visste seg.

Og so fekk han hug til å koma til Folkehøgskulen på Voss, og her var han vintrane 1898—99 og 1900—1901. Han segjer i eit brev til meg at han tykkjer dette var ei sers god tid for han. „Og lat meg no med det same få segja at Marta, kona di, reknar eg for det beste menneske eg hev kjent, og hennar verdsetjing av stort og smått i livet var visdom. Ho var i beste mening klok.“

Lat meg herma noko meir av same brevet: „Då eg var komen heim frå Folkehøgskulen andre gongen, tok eg for alvor til å tenkja på å verta bladmann og blad-utgjevar. Eg selde eit lite husorgel eg hadde, og kjøpte meg ei skrivemaskin i staden. So lånte eg 400 kr. i banken, og med denne driftskapitalen tok eg so til.“

Soleis vart „Sunnhordland“ reist. Det var i 1902. Dei fyrste åri fekk han bladet prenta i Haugesund. Men i 1904 var han so

langt komen at han kunde kjøpa seg eige prenteverk og leiga kontor på Leirvik. Han arbeidde då likevel radt åleine med alt i hop, so han var både bladstyrar og sendar og forretningsfører. Og so lenge tingartale heldt seg berre i 4—500-talet, sende han ut heile bladet berre etter minnet, utan nokor tingarliste til hjelp. Dei vert vel ikkje mange som kann gjera det etter. Men det er då ein hugnad å vita at det lever folk som eig ein grand til minne enno.

Endeleg kom tingartale so høgt at han måtte til med namne-liste.

I 1907 vart han gift med Helene Størksen, skibsførardotter frå Espevær. Det var ei verkeleg medhjelp han då fekk, eit klokt og greidd arbeidsmenneske. Ho var ikkje berre dugleg til å stella huset; men ho hjelpte han både med bladarbeidet og i sendestova. Ho sparde seg ikkje. Og godt gjekk det. Hystad synte snart at han hadde eit meir enn vanleg godt lag til å skriva lett og klårt. Og han fylgde merkeleg godt med i tilburd og tankeliv både heime og ute. Han hev vore sterkt teken av framstigstankane i samfundslivet og åndsheimen og av alle norske reisingstankar. Nokon streng partimann er han ikkje. Det hev vore naturleg for han å arbeida for dei som lever på skuggesida av livet. „Eg tykkjer det er mykje å retta på enno fyrr samfundsskipnaden er nokolunde rettferdig mot alle,“ segjer han. Han hev vore mykje med i arbeidet for målsak og fråhaldssak.

Skulde ein gjeva bladet hans eit partinamn, måtte ein helst kalla det vinstreblad.

Kjem du inn i bladstova hans ein dag, so kann det henda du fær sjå noko som du aldri hev sett maken til fyrr: Ein heil huslyd som er i fullt arbeid med bladet — mann og kona og fire born, tvo gutar og tvo gjentor. Mannen skriv, og dei tvo sønene som er vel framvoksne no, skipar alt til rettes og prentar bladet, og kona og døtrene arbeidar med sendingi og rekneskapen. Ein dag stod eg og såg på deim. Eg totte det var noko av det morosamaste og gildeste eg hadde sett. „Her hev me då verkeleg eit norsk familieblad,“ sa eg. — „Ja, du er ikkje den fyrste som segjer det,“ svarar Hystad. „Trygve Gran kom her inn ein gong me dreiv på soleis. Han sette seg på eit bord her og dingla med føtene, og soleis vart han sitjande ei heil stund. Endeleg segjer han: „Nei, dette er då den mest heimkoselege bladstova eg hev vore inne i.“

Og nokø trugsmål um streik hev Hystad enno aldri vore ute for. Han hev heller ingen otte i so måte.

Lars Eskeland.

Østlandske Blindeforbunds legater.

Oscar Spurchelands Legat til Ø. B.

De disponible renter av ovennevnte legat skal utdeles til jul. således at det blir utdelt ca. 250 kr. til menn og ca. 125 kr. til kvinner. Kristelig-sinnede håndens arbeidere vil ifølge statuttene bli foretrukket — Ansøkn-ning med opplysninger om navn, alder, adresse, stilling og til hvilket formål pengene skal brukes bedes sendt undertegnede innen 15. november d. å.

Erling Herstad,
Langes gt. 7, Oslo.

Cathrine Egers Legat til Ø. B.

Cathrine Egers Legat skal utdele de disponible renter til jul. — An-søkning med opplysning om navn, alder, adresse, stilling og til hvilket for-mål pengene skal brukes bedes sendt undertegnede innen 15. november d. å.

Erling Herstad,
Langes gt. 7, Oslo.

Emma Othilie Ellefsens Legat til Ø. B.

Ovennevnte legat skal utdele de disponible renter til jul. — Ansøkning med opplysning om navn, alder, adresse, stilling og til hvilket formål pen-gene skal brukes bedes sendt undertegnede innen 15. november d. å

Erling Herstad,
Langes gt. 7, Oslo.

Ø. B.s Hjelpfond.

De disponible renter av ovennevnte legat skal utdeles til jul. — An-søkning med opplysning om navn, alder, adresse, stilling og til hvilket for-mål pengene skal brukes bedes sendt undertegnede innen 15. november d. å.

Erling Herstad,
Langes gt. 7, Oslo.

Formanns-, sekretær- og kassereradresser.

Norges Blindeforbund: Formann kurvmaker Alf Arnesen, Jessnes; tlf. Furnes central pr. Hamar. Sekretær dr. H. G. Dethloff, Nygårdsgt. 2, Bergen, tlf. 1029. Adj. sekretær hr. T. Hjeltveit, Bergsliensgt. 13, Oslo; tlf. 62177. Kasserer frk. Sigrid Sverdrup, Skovveien 5, Oslo; tlf. 41243.

Nordenfjelske Bfb., Trondheim: Formann lærer Halvdan Karterud, Blinde-skolen; tlf. 4317 k. Sekretær fru Agnes Wolmar, Dronningensgt. 11; tlf. 3169. Kasserer bokholder Gustav Dybvig, Ø. Møllenberggt. 66; tlf. 4244 b.

Vestlandske Bfb., Bergen: Formann bibliotekar H. E. Gjøn, Rosenkrantzgt. 5; tlf. 3871. Sekretær dr. H. G. Dethloff, Nygårdsgt. 2, Bergen tlf. 1029. Kasserer lærer O. A. Holen, Sandvikslien 3; tlf. 2023.

Østlandske Bfb., Oslo: Formann sykegymnast Erling Herstad, Langesgt. 7; tlf. 10197. Sekretær frk. Sigrid Sverdrup, Skovveien 5, tlf. 41243. Kasserer dr. med. I. Schiøtz, Langesgt. 7, Oslo; tlf. 22067.

Reisebrev fra Sætre.

Før folk har fått det meste av avlingen i hus, er det svært liten hjelp i å holde foredrag. Jeg tok derfor først noget annet arbeid. V. B. hadde hjulpet en svaksynt til en drengeplass på en gård på Valestrandsfossen. Gården har en særlig interesse av den grunn at Ole Bull har eiet den, og den er fremdeles i ætten. Det er morsomt å gå i de gamle saler å tenke på at her bodde og spilte den populære Ole Bull. Den svaksynte dreng skulde nu slutte, da forpakteren ikke hadde mer arbeid til ham. De tre måneder han var der, vil sikkert komme ham til nytte senere, da han der fikk lære å stille høns og mangt annet.

Forpakteren forteller mig så at han hadde hørt at en kamerat fra Sem Småbrukerskole skulde ha mistet en del syn. Jeg reiste til Hosanger hvor han skulde være, og det medførte nok riktighet det som var sagt. En mann på 25 år som hadde gått nevnte skole og senere Stend Landbruksskole, hadde mistet det meste av synet. Den unge mann var naturligvis i mindre godt humør, men gav ellers et greit inntrykk. Han stilte nu et lite hønseri, ca. 110 høner, og en yngre bror hjalp til. Hans far blev også interessert for at gutten måtte få lære, og vi avtalte at den blinde skulde bli med mig til Bergen når jeg kom fra Rødland, hvor jeg skulde holde et foredrag. — Jo, vi kom sammen til Bergen, og vår nye venn, Øvsthus, fikk stifte bekjentskap med alle blinde i Blindes Hus. Det var lett å se at humøret steg for hver time. Redaktør Ismsdahl gjorde prøver med å sette nummer på hønseringer med punktskrift, og assistent Johansen laget 4 kontralltavler i blick. Tiden vil vise hvordan dette går; men personlig tror jeg det er greit. Så fikk hr. Øvsthus et alfabet i blick og en Abc; for nu vilde han hjem og lære å lese en gang til. Det gjorde et sterkt inntrykk på ham å høre frk. Steen lese punktskrift. Ikke for det: Jeg er imponert selv over den veldige fart hun kan prestere. Øvsthus reiste hjem samme dag, bestemt på å lære sig et håndverk og på å drive hønseri i større stil.

Så hadde jeg en blind jeg skulde besøke i Stavanger, men kommet dit fikk jeg vite at han hadde fått plass på skolen i Oslo. Ved å ringe til fru Bjørnson får jeg høre at fru og frk. Sirevåg skal til Hjelmeland på en salgsutlodning, og to timer senere sitter vi alle tre på båten til Hjelmeland. Det er morsomt å se slike blindesaksvenner som fru Bjørnson, interessert og hjelpsom til enhver tid. På utlodningen holdt fru og frk. Sirevåg leste flere dikt av lærer Håildstads diktsamling „Doggråpår“, og særlig begeistring var det da hun leste „Kjæresten min“. Undertegnede måtte også snakke litt. Det blev loddet ut for ca. 200 kr. i blindes arbeider.

Min næste stoppeplass blev Florøy. Der hadde jeg møte med Lærerlaget, så var jeg til vår forening i Eikefjord, så til Kalvåg og er nu på vei til Naddvik i Sogn. Jeg har fått løfte om at arbeidet skal påbegynnes både i Kalvåg, i Langdal og i Florøy. Nu blir jeg så i Sogn en tid fremover.

D/S „Firda“, 25. 9. 1932.

Med hilsen,

John Sætre.

Illustreret

Familieblad

Landets bedste Ukeblad!

35 øre. Fåes overalt! 35 øre.

En mængde restbeholdninger av $\frac{1}{1}$ Lin

DÆKKETØI

sælger vi nu overordentlig billig

hvoriblandt

340 dus. Servietter 60×60 cm. kr. 13.50 pr. dus.

Duker av $\frac{1}{2}$ Lin

95×95 cm.

115×116 cm.

150×180 cm.

Kr. 2.25 pr. stk.

Kr. 3.50 pr. stk.

Kr. 7.25 pr. stk.

Kr. 8.50 pr. stk.

Kr. 9.75 pr. stk.

150×210 cm.

150×240 cm.

Brødrene Dobloug

Stort Utvalg i

Dame, Herre og Barnekonfeksjon

Skotøi - Tricotage - Pyntesaker

Dame- og Herrehatter

*Se våre vindusutstillinger***Gunnerius Pettersens Magasin**

Storgt. — Brogt.

H. A. BRUN ^{A/S}**BAKERI**

BOGSTADVEIEN 30

TELEFON 64514

Møtereferater.

Styremøte i Nordenfjelske Blindeforbund 22. 9. 1932.
 Til stede: Karterud, fru Wolmar, Haglund, Nordberg og Harildstad. — 1) Forelå meddelelse om at Hypotekbanken har innvilget et lån, stort 2500 kr., i eiendommen Skogvang, Heimdal. Besluttet å innrømme nødvendig prioritetsvikelse på forbundets obligasjon i nevnte eiendom, og malermester Nordberg gis fullmakt til på forbundets vegne å undertegne fornødent dokument. — 2) Besluttet at de lønnsreduksjoner som blev vedtatt på årsmøtet, skal gjøres gjeldende fra 1. 1. 1933. — 3) Bevilgedes et lån på 180 kr. som hjelp til videreutdanning i musikk med organisteksamen som mål.

Styremøte i Nordenfjelske Blindeforbund 27. 9. 1932.
 Til stede: Karterud, fru Wolmar, Nordberg, Haglund og Harildstad. — 1) Forelå forslag fra formannen i Ø. B. om optagelse av en propagandafilm, vesentlig til bruk for reisesekretærene. Utgiftene til optagelsen er anslått til

1300 kr. plus 200 kr. for hverkopi. Det forutsettes i forslaget at utgiftene deles likt mellom de tre lokalforbund. Styret vedtok med 4 mot 1 stemme å slutte sig til forslaget under forutsetning av at utgiftene ikke blir nevneverdig større enn anslått. Man henstillet til formannen å fremholde at også landsforbundet bør være med å dele utgiftene.

Sekretariatet.

Forretningsutvalgsmøte i Vestlandske Blindeforbund 31. 8. 1932. Til stede: Gjøen, Rydland og varamennene frk. Steen og Johansen. — 1) Spørsmålet om en eiendom som Laurits Gerhard Ingebrigtsen vil forære V. B. mot at forbundet innløser en obligasjon og betaler renter og eiendomsskatt for de siste tre år, blev behandlet. Eiendommen ligger i Fitjar. Man blev enige om å sende hr. Ingebrigtsen en takkeskrivelse og meddele at V. B. for tiden ikke kunde nyttiggjøre sig eiendommen. — 2) Mellom utvalgets medlemmer hadde sirkulert en skrivelse fra formannen i Ø. B., hvori han skisserte et forslag om optagelse av en film til bruk i agitasjonen for blindesaken. Utvalget gav tanken sin tilslutning og henstillet til styret å stille det nødvendige beløp til disposisjon for optagelse av en slik film. — 3) Regnskap og beretning for husholdningskurset blev referert. Det blev besluttet å sende takkeskrivelse til skulestyrar Martin Birkeland, styret for den kommunale husmorskole og til kursets ledere frkn. Thorkildsen og Stockfledt. — 4) Det forelå beretning fra reisesekretær Sætre. Den blev besluttet sendt i sirkulasjon blandt forretningsutvalgsmedlemmene. — 5) Efter anmodning fra førstedamen i utsalget, frk. Haldorsen, fremsatte formannen forslag om en del forandringer i utsalget. Disse består i å fjerne galleriet i butikken og flytte reol og disk til østre endevegg. Som følge herav blir det en del malingsarbeide og mulige forandringer av lysanlegget. Det blev besluttet å innhente fast prisforlangende over ominnredningens kostende, og som forhåndsbevilgning stillet forretningsutvalget 400 kr. til disposisjon til dette arbeide. — 6) Det forelå søknad fra et medlem som anmodet V. B. om å stille sig som garantist sammen med to andre for et beløp av ca. 8000 kr. Pengene skulde brukes til utbetaling og til reparasjon av en eiendom som vedkommende ligger i underhandling om å kjøpe. Man besluttet at formannen sammen med Johansen skulde konferere med de to andre garantister og få nærmere rede på deres stilling til saken.

Forretningsutvalgsmøte i Vestlandske Blindeforbund 9. 9. 1932. Til stede: Gjøen, dr. Dethloff, frk. Steen og Johansen. — 1) Søknad om et lån på 25 kr. blev enstemmig innvilget. — 2) Bevilgedes 30 kr. til materialer og verkstedleie. — 3) En besværing fra et medlem over at han ikke hadde fått formannens anbefaling til å spille på gatene i Bergen, blev besluttet sendt i sirkulasjon til styrets medlemmer. — 4) Med 3 mot 1 stemme blev det besluttet å imøtekomme søknaden om garanti til huskjøp på en del nærmere fastsatte vilkår. Beløpet var blitt redusert til 6000 kr. Formannen blev bemyndiget til på forbundets vegne å underskrive kausjonen overfor banken.

Sekretariatet.

PETTER A. PEDERSEN

Niels Juelsgt. 27 — OSLO

KJØT — FLESK — PØLSEVARER

Telefon: 41494. Kun 1ste kl. varer til dagens priser. Privat: 66067.

M. Rummelhoff Hansen**Murmester****Trondhjemsveien 59, Oslo****Telefon 82238****Fra blindeskolene.**

Studiebesøk. På særskolemøtet i København ifjor tok rektor Ek ved Kungl. Blindinstituttet på Tomtebodan (ved Stockholm) til orde for et nærmere samarbeide mellom Nordens blindeskoler, bl. a. ved gjensidige studiebesøk. Rektoren har nu virkeliggjort tanken ved å innby Norge, Danmark og Finnland til å sende et par representanter hver til et 10 dagers studieophold ved Tomtebodan, hvor man samledes 25. september. De norske utsendinger var tre av lærerpersonalet ved Dalen Blindeskole, Trondheim, nemlig bestyrer Voll, frk. Ingvaldsen og hr. Dalåsen. Deltagerne fikk bo gratis på instituttet under studieopholdet. Man hørte på undervisningen, så sig om, og om kveldene snakket man sammen om det man hadde sett og hørt, og utvekslet meninger og erfaringer.

Esperanto. Ved Oslo Blindeskole er det nu begynt et nytt kursus i Esperanto med 10 elever. Undervisningen utføres som ved de tidligere kurser av bestyrer Røsegg. — Også ved Dalen Blindeskole er Esperanto fra

Brødrene Rosenlund ^A _S Kolonial - Frukt - Delikatesser BERGEN <i>Specialiteter:</i> Victoria Kaffe - Visit The	
Bruk kun Kvalitetspapir De representeres utmerket ved Alvøens Papirfabrik's <i>fabrikata.</i>	Dr. med. I. Schiotz Øienlæge. — 11—3 Langes gt. 7 (vis a vis Riks- hospitalet). Oslo.
Dr. med. øienlæge BIRGER MALLING Bergen	Øienlæge Hørven Teatergt. 3. 12-3 og 1/26-1/27 Telet. 24786.
WERGELAND TRANSPORT <i>Telefoner: 1781—1723</i> FLYTNING — TRANSPORT PAKNING — MØBELLAGRING	
Marmara — Tyrkisk cigaret — 1 krone pakken M. Glotts Tobaksfabrik. Oslo	

dette skoleårs begynnelse optatt som fast fag. Undervisningen er her overdratt lærer Karterud, vår ivrige forkjemper for det internasjonale hjelpesprog.

Vestlandets største

Mode-, Manufaktur- & Utstyrsmagasin

Engros og detalj

a/s Sundt & Co

MOHR & GIERTSEN

BERGEN

KOLONIAL

en gros

Specialitet:

Brændt Kaffe

Rikstelefon 0647 k

RADIO!

Største udvalg av apparater og høitalere. Deler for selvbyggere
samt billige og gode telefoner.

Faglig betjening.

RADIOCENTRALEN AS

Marken.

Telf. 4070.

Bergen.

MANUFAKTUR

Engros & Detalj

Joh. Petersen
Kløverhuset

HANDELSTRYKKERIET ^A_S

Lars Hillesgate 17

Alle Slags Tryksaker

utføres hurtig og billig

Telefon 2 2 6 0

Telefon 2 2 6 0

Bergens Privatbank

Oprettet 1855

Bergen — Oslo — Haugesund

Kapital kr. 25,500,000.00

Penge mottas til høieste forrentning. Inkasso besørget overalt. Checks paa ind- og utland kjøpes og sælges. Fremmed mynt veksles. Reiseakkreditiver utstedes. Formuer forvaltes. Aktierr og obligatione omsættes.

Alle bankforretninger utføres.

SOFIE HØIGJELLE

Kjød- &

Pølseforretning

TORVGATEN 2

Telefon 0970 — 3748

Østlandske Blindeforbunds Syketrygd.

Som frivillige medlemmer av Oslo Trygdekasse er optatt: Bjarne Johansen, Yven pr. Greåker (medlemsnummer 298, 979), Abraham Heimdal, Birkeland pr. Lillesand (299 491) og Bernt Nigardsøy, Ekelundsgaten 1 b, Lillestrøm (293, 947).

Det norske Missionsselskap

„Norsk Missionstidende“ utk. hver uke. Koster i posten kr. 5.00 pr. aar.

„Missionsselskapets Barneblad“ utkommer 2 ganger maanedlig. Koster i posten kr. 2.00 pr. aar, 10 ekspl. under en adresse kr. 1.75. Mindst 50 eksemplarer kr. 1.50. Abonnenterne paa barnebladet faar juleheftet „Glade Jul“ eller „Glade Jol“ gratis.

Bladene kan bestilles ved alle postanstalter og i eksped. i Stavanger.

Kjøp vor missionsliteratur og juleheftene „HELLIGE JUL“, „GLADE JUL“ og „GLADE JOL“, Missionsselskapets avrivningskalender.

Missionsselskapets Bokhandel,
Stavanger.

SAMVIRKE = BERGEN

Kolonialforretninger

Eget Bakeri — Kjøttforretning & Pølsefabrik

Laveste nettopriser. Kun kontant. Aapent for alle.

Utsalg:

Øvregaten 17
Søndre Alm. 2. Sandviken
Fjøsangervei 33
Solheimsgaten 46
Idrætsveien 52, Nymark
Repslagentgaten 27

Nordnæsgaten 2
Baneveien 20
Haakonsgaten 27
Arbeidergaten 7. Eidemarken
Nye Sandvigsvei 48 a, Kjøttforr.
Konsul Børsgate 30

Altid det bedste utvalg i SKO

for damer, herrer og barn

PRIMA KVALITETER

MODERNE UTSTYR

Prima fedtlædersarbeide

Stavanger Skofabriks Utsalg

Domkirkegaten.

Oslo Sparebank

— Oprettet 1822 —

Øvre Slotsgate 3 — Oslo

**KJØP ALTID
BLINDE BARNS FYRSTIKKER**

Fåes overalt.

J. W. JAMESON ^{A/S}

Postboks 599 — Tlf. 21 571 - 25 522 — OSLO

Møbelstoffer og stopningsmateriel engros

Børs Café & Restaurant

Strandgaten 15 og Strandkaien 12

Byens mest moderne lokale.

Det bedste sted efter teatertid.

Utmerket musik.

Billige priser.

Telefoner: 2916 — 6181 — 1973.

BLINDESAKEN

MÅNEDSSKRIFT FOR DE BLINDES VENNER

UTGITT AV „NORGES BLINDEFORBUND“

Redigert av

Edvard Imsdahl, Rosenkrantzgaten 5, Bergen

Telefon 3871

Nr. 11.

November 1932

21 årg.

Innhold: Laurids Lauridsen. (Med bilde). — Norges Blindeforbunds 11. landsmøte. (Slutning). — Beretning om Norges Blindeforbunds virksomhet i landsmøteperioden 1929—32. — Oslobasaren. — Formanns-, sekretær- og kassereradresser.

Tekst på annonser: Reisebrev fra Overvoll. — Sognebrev fra Sætre. — Mrs. Ziegler død. — Tromsøbrev fra Flydal. — Møtereferat. — Legater for blinde. — Østlandske Blindeforbunds Syketrygd. — Vestlandske Blindeforbunds hjelpefond og legater. — Opsiktsvekkende rettssak. — Ung blind dame vekker opskikt i den engelske musikkverden.

Les annonsene og gjør Deres innkjøp hos våre averterende.

K O K S og G A S

er de i nationaløkonomisk henseende mest fordelagtige varmekilder. **K o k s** er det billigste og **g a s** er det greieste og mest praktiske av alt brændsel. Man gavner landets økonomi ved at bruke gas og støtter derved den norske koksindustri.

BERGENS GASVERK.

VAKSDAL, MÖLLE.
BERGEN

Bibler, Salmebøker, Andagtsbøker

Tegn subscripition på **bøker og tidsskrifter**

Kr. Madsens bokhandel

Tyskebyggen 5 (Leppen)

Telefon 1482

Reisebrev fra Overvoll.

Jeg skal herved få lov å gi et litet tilbakeblikk over min virksomhet i de to siste måneder. Har hatt gudstjenester i følgende kirker: Risøy, Nannestad, Løken i Høland, Sørum, Bryn i Bærum, Enebakk, Marie Kapell i Enebakk, Bjerke i Nannestad og Frogner på Romerike. Dessuten talt sammen med pastor Bonnevie-Svendsen ved en vespergudstjeneste i Uranienborg kirke i Oslo, hvor det var kollekt til blindesaken og døvesaken.

Foredragsvirksomheten som begynte igjen for tre uker siden, har vært henlagt til Romerik-bygdene. Jeg har således hatt to møter i Aurskog, tre i Blaker, 6 i Nannestad og Bjerke og tre i Ullensaker. De fleste steder har jeg hatt en skoletime med barna på formiddagen der hvor jeg skulde ha et møte om kvelden. Disse timer anser jeg for å være av stor betydning i opplysningsarbeidet, og de har dessuten vist sig å ha en meget heldig innflytelse på fremmøtet om kvelden. På hvert møte har der vært utlodning av en del blindes arbeidere som jeg har bragt med fra vårt utsalg i Oslo. Harildstads prolog ved Ø. B.s 25-årsjubileum har jeg lest op på samtlige møter, og den egner sig utmerket til dette, da den i så vakre ord gir uttrykk for vårt forbunds tilblivelse, vekst og arbeide og dets store velsignelse for de blinde.

Vi lever som kjent i foreningenes tidsalder, og jeg er blitt mer og mer klar over at skal våre bygder øke sin innsats i vårt blindesaksarbeide, — hvad de absolutt bør gjøre —, da er foreningsdannelse en nødvendighet. Jeg har i høst gjort de første alvorlige forsøk på å danne blindeforeninger, og vi kan nu glede oss over å ha fått nye foreninger i Aurskog, Blaker, Bjerke og Ullensaker. Dessuten har fru sogneprest Gran i Høland begynt med en barneforening, og fru sogneprest Beronka i Hurum vil i aller nærmeste fremtid gjøre likeså. De nye foreninger pleier jeg i regelen å få i gang i den største kretsen i bygda. I de mindre kretser har jeg fått nedsatt komitéer på tre eller fem medlemmer, hvis særlige opgave det er å hjelpe foreningen med dens årlige utlodning, sørge for tilveiebringelse av gjenstander og for at

**ELEGANTE OG MODERNE
TRYKKSAKER!**

Dreyers Grafiske Anstalt
Stavanger.

Forlang

SÆBEPULVER 116

S. Mauritzens Sønner
Stavanger.

Spis:

Gylne Havrenøtter
Sundt og nærende.

Øienlæge Smedsrud

Stavanger

Droningensgt. 2. Kontortid 11—2
Telefon 1240

ABergens Skillingsbank

Mottar indskud
til høieste forrentning.

Hjemmesparebæsser
utlånes gratis.

Vedtagne indskud
avhentes månedlig ved
bankens bud.

**Utfører forøvrigt alle vanlige
bankforretninger.**

Filial: Solheimsviken.

John Sagen's Eftf.

Inneh.: Joh. Lilleskare

Specialforr. **Frukt - Grønsaker**

Nygårdsgt. 27. Telefon 5920.

Damefrisersalon

„MARCEL“

Strandgaten 1, Bergen

HAAR- & SKJØNHEDSPLEIE

Alt til husets utstyr av

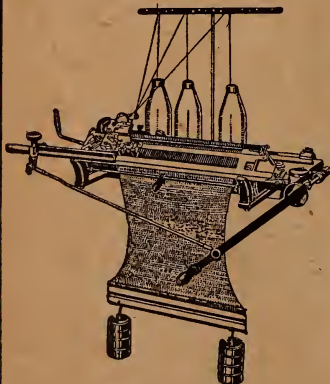
Manufakturvarer og Sengeutstyr

kjøper De fordelagtigst hos

Sverre Monsen

Vaskerelvsgt. 26
Bergen

tidl. Andr. Monsen.

Diamant er den strikkemaskin som
er forsynet med de nyeste
forbedringer, — hvorfor der
paa Diamant strikkes hurtigere, lettere og
penere end paa nogen anden maskin.

Forlang katalog med uttalelser fra kjøpere.

Sunette strøpestrikkemaskin er en
automatisk hurtigstrikkende
patentrundstrikkemaskin.

Lave priser. — Lempelige avbetalingsbetin-
gelser.

F. G. AMUNDSEN

SYMASKINFORRETNING. — BERGEN

Theodor Olsen's Eftf.s

Guldsmedforretning

Smaastrandgaten — Bergen

Rigt Udvalg i finere Guldvarer
og haanddrevne Sølvarbeider

Æresdiplom Landsudstillingen 1928

Linoleum

i godt udvalg

Johan D. Eche & Søn
Farvehandel A.S.

Nygaardsgaten 4,
BERGEN

TELEGRAMADRESSE
„BERGENSKE“

det blir tatt nummer på disse i de mindre kretsene. På denne måten vil foreningen få forgreninger utover hele bygda, og man kan opnå at en forening således kan få støtte fra alle bygdens kretser. For at disse „Blindesakskomiteer“ som jeg har foretrukket å kalle dem, ikke skal stå vårt arbeide altfor tjernt, har jeg uttalt ønskeligheten av at de en gang imellem holder møter og leser „Blindesaken“, som også blir sendt til komitéene. Jeg kjenner ikke til at en slik form for organisasjonen av arbeidet i en bygd tidligere har vært forsøkt; men vi vil håpe det skal bringe gode resultater. De nye hovedforeninger er plasert på følgende steder: For Aurskog i Aurskogen krets, for Blaker i Svarstad

BERGENS SPAREBANK

Oprettet 1823

Forvaltningskapital ca. Kr. 130,000,000

Filialer:

Strandgt. 81, Laksevaag, Sandviken, Solheimsviken

KOBA CHRISTENSEN

Liktøiforretning - Engen 37

Telefon 1804

Ved Det gamle Teater

Privat 2813

krets, for Bjerke og Nannestad i Maura og for Ullensaker på Jessheim. Jeg vil da få slutte med å sende en hjertelig hilsen til de nyoprettede foreninger og blindesaks komitéer, og uttale ønsket om at arbeidet må bli dem til glede over å få bringe solstråler inn til dem som må være i mørke. Og jeg vil også sende hilsen til de gamle foreninger og håpe at det må glede disse å kunne si: „Vi kommer siden flere!“

Oslo, 13. 10. 1932.

Ragnv. Overvoll.

Sognebrev fra Sætre.

Det var underlig å se hvordan regnværet tok av etter hvert som vi kom innover Sognefjorden. Først stanset jeg i Naddvik og fortsatte så til Lærdal. Det er vel ikke bygd i landet som kan skaffe finere Gravensten enn Lærdal; men iår var det smått stell med frukten. Forresten var det ikke sprekt med frukten i de andre Sognebygdene heller.

Denne turen var jeg næsten til Maristova. Jeg besøkte tre kretser i Borgund og tre i Lærdal. Interessen for blindesaken var god på enkelte steder, og jeg fikk et par foreninger. Ved siden av at Lærdal er en fruktbygd er den også en turistbygd, og der er en utmerket lakseelv. Laksen går like til Sjurhaugsfossen i Borgund, og det er ikke få laks som blir optisket av sportsfiskerne hvert år. Biltrafikken går fra Lærdal til Valdres og Hallingdal. Om vinteren går beltebil (snebil) over fjellet til Hallingdal. Jeg skulde hatt stor lyst til å ta en tur på Filefjell for å se tomtene hvor Smedalsklokkene, St. Thomasklokkene, hadde sitt hjem. Det har i de siste år vært holdt stevner på disse gamle tomter, og det møter da folk op både fra Valdres, Hemsedal og Sogn. Den ene St. Thomasklokken skal nu benyttes i kirken i Øye i Valdres; men folk sier den ikke har den samme klang som tidligere.

I Borgund er en gammel stavkirke fra det 12-te århundre. Den står på Kyrkjevoll, nær den nye kirken. Fra Husum går en vei op til Kyrkjevoll, Vindhella, som er verdt å se. Den er nu bare benyttet av fotgjengere og gresset gror mer og mer over. Bratt er den og sving i sving ligger den. Turistene er svært begeistret for den. Til Borgund og Lærdal knytter sig mange segn fra kong Sverre og Olav den Hellige. Et par steder skal ha fått navn av den siste. Bøndene i disse to herreder har flere rensdyrlag, og dyrene går der i høifjellene. Ikke så lite sau kjøres levende eller død til Drammen og andre steder på Østlandet. Folket bruker sitt sognemål, men lar gjerne y gå sterkt over til i.

Fra Lærdal reiste jeg til Øvre Årdal. Her er storanlegg, og mange og lange er de tunneller som her er sprengt gjennom fjellet. Det blir nok med tiden stordrift av et eller annet her. Nu er også veien til Tyin påbegynt; men dessverre kan den ikke nå lenger enn til Årdalsvannet, da terrenget forbi dette for det meste er bratt fjell. I lang tid har det vært tale om å grave en kanal over Årdalstangen, en god kilometer; men mange mener det vil bli fare for utglidning dersom det skal tas en så dyp kanal at store båter kan gå op i vannet. Kirken i Årdal står nede på Årdalstangen rett i råket for østenvinden. Den søndagen jeg var der, fulgte jeg med sognepresten i kirken, og det var nettop en kraftig stormdag. Det var tale om å ta messefall grunnet stormen; men det blev det altså ikke. Når stormkastene var på det verste, knaket det slik i kirken at det var vanskelig å høre hvad presten sa.

I Lyster og Sogndal holdt jeg ikke foredrag, hadde bare noen samtaler med enkelte. I Leikanger og Hermansverk fikk jeg en ny forening. Jeg var også til Feios og Vangsnes. På Vangsnes har vi vår filtskofabrikant Kr. Framnes. Det var morsomt å se hvordan hans forretning vokser fra år til år, og hvordan den ene maskinen følger efter den andre. Hans eldste datter steller huset og arbeider med skomaskinen, hans hjemmeværende sønn ved smergelmaskinen, og Framnes selv arbeider filten. Det er kjekt å

Brenselcentralen

Oslo

Telefon 27 100.

ET MUNNHELL: GO' SOM EN CROMWELL

Cromwell
BESTE TYRKISKE
FORFRISKENDE SMAK, MILD OG BEHAGELIG

se at energien krones med hell. Flere blinde kunde sikkert få levebrød i dette fag.

Jeg er nu på vei til Sauda til en utlodning.

Bergen, 23. 10. 1932.

Med hilsen

John Sæire.

Mrs. Ziegler død.

Grunnleggeren av „The Matilda Ziegler Magazine for the Blind“, verdens mest leste blindetidsskrift og også et av de største, Mrs. Matilda Ziegler, New York, avgikk 1. september ved døden, i sitt 92-de år. I anledning av tidsskriftets 25-årsjubileum 1. mars i år gav vi i vårt aprilhefte en utførlig omtale av dets tilblivelse og utvikling og henviser til denne artikkelen.

Mrs. Ziegler var en intelligent dame og en varmhjertet og edel personlighet, en av disse mange amerikanske pengefolk som så sterkt er sig bevisst rikdommens forpliktelser og i h a n d l i n g syner at de er det. Her i Europa er det blitt et slagord at amerikanerne er kolde materialister som ikke tenker på annet enn å gjøre business, egoister som alltid hensynsløst arbeider utelukkende for sig selv, og som lite eller ingenting gjør for andre. Alle

som virkelig har satt sig en smule inn i amerikanske forhold, vet at en slik dom er helt urettferdig. Faktum er at i intet annet land på kloden blir det av privatfolk ydet tilnærmelsesvis slike summer til sociale, videnskapelige og kulturelle formål som i U. S. A. Og amerikanerne er ikke småskårne. Deres donasjoner omfatter ikke sjelden hele verden. Tenk på Rockefeller og Carnegie f. eks.

Mrs. Ziegler var en av disse vidtfavnende amerikanere, en av dem som vilde gjøre noget til gagns, noget som kunde bestå og være til signing for tusener av hårdt rammede mennesker også når hun selv falt fra. For 25 år siden var det meget lite av blad og tidsskrifter for blinde i U. S. A. En ung journalist fra Tennessee, Mr. Walter G. Holmes, vilde gjerne prøve å gjøre noget her. Så satte han et oprop inn i New York-avisene, fremholdt hvor uendelig meget det hadde å si nettop for de blinde, som var stengt helt ute fra de sendes rike litteratur, å få et tidsskrift som de selv kunde lese. Mr. Holmes sluttet opropet sitt med å spørre om ikke nogen vilde hjelpe til å gjøre et slikt tiltak mulig. Mrs. Ziegler meldte sig straks og anmodet om å få en konferanse med den unge journalisten. Mr. Holmes redegjorde for sin plan, og resultatet av den korte samtalen var at Mrs. Ziegler, under forutsetning av at Mr. Holmes påtok sig redaksjonen, tilbød å betekte utgivelsen. For at ingen som ønsket å lese tidsskriftet, skulde stenges ute, vilde hun videre at det skulde sendes helt gratis til alle lesekyndige blinde i De forenede Stater og Kanada og til blindeinstitusjoner verden over. For å gjøre utgivelsen mulig i et slikt omfang stilte fru en rådighet 25 000 dollars årlig (ca. 150 000 kr. etter kursen 28. okt.). Et godt inntrykk av hvor beskjeden Mrs. Ziegler var, får man når man hører at hun ønsket å være anonym. Først etter et meget sterkt press gikk hun med på at tidsskriftet blev kalt op etter henne.

Mr. Holmes blev en fortreffelig redaktør. Jeg har selv lest tidsskriftet omtrent fra det begynte å komme ut i 1907 og kan bevidne at det er et av de beste blindetidsskrifter som finnes. Hvad tidsskriftet har hatt å bety for Amerikas blinde, er ikke lett å måle. En av leserne skrev ved 25-årsjubileet at intet annet tiltak på det amerikanske fastland det siste kvart århundre hadde hatt halvparten så mye å si for de blindes utvikling og for deres fremgang i livet som «Ziegler Magazine». Dette høres kanskje overdrevent ut; men sikkert er det at det å kunne følge med både i almenlivet og i blindesaksarbeidet er av uendelig stor verdi for dem som ikke ser, ikke minst for dem som blir blinde i en senere alder. Disse er — særlig i den første tiden — ofte og lett forståelig nær ved å fortvile; men ved å lese om hvad andre — tross synstapet — har kunnet utrette, får de nytt mot og tar igjen livskampen op. Vi har nok av eksempler på dette også her i Norge.

Mrs. Ziegler fulgte alltid levende med i tidsskriftets utvikling og gjorde alt for å fremme den. Hun ydet ikke bare de 25 000 dollars hvert år, men gav også rundelige ekstratilskudd når det trengtes. For en del år siden kjøpte hun således et eget hus til

Nu er tiden inne til å anskaffe

PYROX,

elektriske stråleovn

med mørke varmestraler

Fordelaktigste og mest sanitære utnyttelse av strømmen.

VÅRE NORSKE

Pianoer - Orgler

står fullt på høide med de beste hjemførte.

Forlang katalog med priser tilsendt.

JACOB KNUDSEN ^{A/s} - Bergen

Filialer: Oslo — Stavanger — Aalesund.

^{A/s} GULL & SØLV

Juvelerforretning

Torvgaten 1 b

BERGEN

Telefon 2121

tidsskriftet i Monsey (ca. 80 km. fra New York). For å trygge tidsskriftets fortsatte utgivelse opprettet hun i 1927 en donasjon på 600 000 dollars (3,6 mill. kr. i norske penger), og i sitt testamente har hun øket den med ytterligere 200 000 dollars, slik at tidsskriftet nu får avkastningen av en kapital på 4,8 mill. kr.

Måtte et også i Norge komme en Mrs. Ziegler, slik at Norges Blindeforbunds blad- og trykkerivirksomhet kunde sikres i all fremtid. Blindetallet hos oss er jo lite i forhold til Amerikas, og vi trengte bare en brøkdel av de summer den varmhjertede amerikanerinnen ydet. Måtte vi få denne brøkdel, og måtte vi få den om ikke alt for lenge!

E. I.

BLINDESAKEN

MÅNEDSSKRIFT FOR DE BLINDES VENNER

UTGITT AV „NORGES BLINDEFORBUND“

Redigert av

Edvard Imsdahl, Rosenkrantzgaten 5, Bergen

Telefon 3871

Nr. 11.

November 1932

21 årg.

Laurids Lauridsen.

Vi har flere ganger her i bladet nevnt navnet Laurids Lauridsen, navnet på Danmarks største blinde komponist. Den eneste som muligens kan komme til å gjøre ham rangen stridig, er den rikt begavede Aksel Agerby, hvis vakre sanger også har vært sunget i Norge, f. eks. i Bergens Kringkaster.

Laurids Lauridsen er født 19. mai 1882 i Arnborg ved Herning, Jylland, som eneste sønn av gårdbruker Niels Lauridsen. Han fikk sin musikalske utdannelse på Det kgl. Blindeinstitut i København, hvor hans lærere var Frederik Friberg og Nikolai Hansen. Senere studerte han musikkteori hos Carl Cohn Haste og Poul Helmuth; men ellers er Lauridsen utpreget autodidakt, og hans uhyre store viden så vel på musikkens som fremmede sprogs område er resultatet av et intenst selvstudium, skriver Aksel Agerby (foruten komponist også organist i København) i maiheftet av

„Nordisk Musikblad for Blinde“, som i anledning av 50-årsdagen for en stor del var viet Lauridsen og hans produksjon. Lauridsen har fra 1. juli 1910 vært ansatt som organist ved Skive kirke. Han komponerte i sine unge år kantater og leilighetssanger, deriblandt kantaten ved bestyrer Moldenhawers avgang fra Det kgl. Blindeinstitut 1905 og kantaten ved instituttets 50-årsjubileum 1908. Dessuten en rekke mindre arbeider for salongorkester. Etter 1906 har han skrevet en lang rekke opus (i alt 27): Kammermusikk, klaverstykker, sanger med klaver, sanger for blandet kor og en del orgelkomposisjoner. Dessverre er bare en mindre del av Lauridsens omfangsrige produksjon blitt trykt enda, da komponisten ikke har møtt den forståelse han i så høy grad fortjener. Men forståelsen vil nok komme. Den danske musikkverden og det danske folk har ikke råd til å undvære Lauridsens musikalske frembringelser. Dertil er de altfor verdifulle.

Efter maiheftet av „Nordisk Musikblad for Blinde“ gjengir vi her en del uttalelser om komponisten og hans innsats i musikk-litteraturen:

All musikk har eller bør ha en hensikt, selv om det ikke direkte er spørsmål om hvad man kunne kalle tendensmusikk. Jeg tror at hensikten med Lauridsens musikk — i det minste med den del jeg kjenner av den — er å vekke rene, lyse, harmoniske følelser i tilhørersens sjel. Jeg tror at komponisten helt bevisst har satt sig denne opgaven, og dette gjelder efter min mening enten det er en alvorlig koralmelodi eller et sprudlende scherzo som kommer til utførelse. Tankene i Lauridsens musikk er alvorlige eller de er muntre like til løssluppenhet, men alltid rene, lyse forhåpningsfulle.

Harald Thilander.

(Redaktør av «De Blindas Veckoblad» og «Esperanta Ligilo». Trykker av «Nordisk Musikblad for Blinde» m. m.).

Like fra mine gutte- og første ungdomsår har jeg bevart en ærbødig begeistring for komponisten, vennen og mennesket Laurids Lauridsen. Først var det vel dette at en av våre egne kunde skrive så deilig musikk som kantatene 1905 og 1908 og orkestermenuetten i a-moll. Senere blev det så knyttet mer personlige bånd.

Det å være sammen med Laurids Lauridsen eller å motta et brev fra ham, er alltid en særlig oplevelse. Flere av disse brevene gjemmer jeg, og jeg kunde være fristet til å citere; men det vilde vel ikke være riktig.

Lauridsen har engang uttalt om sin komponistvirksomhet: «Jeg kan ikke la være.» Dette føler vi er sandt. Han skriver ikke for å skrive, men av en indre uimotståelig trang. Hans musikk forener i sig en forunderlig harmonirikdom med skjønn melodi som i «Den gamle Bondekone nynner». Stundom er også hans musikk en treffende gjengivelse av naturfydene, som i «Fuglehumoresken» eller et stykke opera, som i «Spillemandsvisen» osv. — for slett ikke å tale om stemningsmaleriet i hans deilige sanger.

På festdagen uttaler jeg det ønske at vi må få del i meget mer av den musikkrikdom som strømmer gjennom Laurids Lauridsen, og at den danske

statsmakt vil gjøre det mulig å få det nedskrevet og utgitt ved fast årlig støtte på statsbudgettet. Hjertelig takk, Laurids Lauridsen, for hvad du var og er for mig og oss alle!

Willy Bolø.

(Organist og musikk lærer i Svendborg).

Laurids Lauridsen er 50 år. — Likevel bør hans navn nevnes i første rekke blandt nutidens unge komponister. Lauridsens sanger tilhører vel nok ikke helt yngste slektledd. For mig står kammermusikken som det betydeligste innen hans produksjon. Det er navnlig her vi unge kan lære så meget av ham. Gjennem denne dypt personlig pregede musikk lærer vi at allsidighet løser de største problemer likesåvel i musikken som i litteraturen og de bildende kunster. Lauridsens verker sier oss at den ekte musikk skal være et vesen for sig selv ganske uavhengig av andre kunstarter. — I alt hvad man oplever i naturen og ved samvær med andre mennesker, ligger det en kime til utvikling av alle kunstgrener; men kimenes utvikling må være hinanden uavhengige. Jeg kan ikke gjennom ord gi uttrykk for de følelser som griper mig når jeg hører Lauridsens verker, noget som turde være et lite bevis for at hans musikk er frigjort for det banale brobyggeri som forsøker å danne vei mellom musikken og de øvrige kunstarter. Jeg vet at det er mange unge som ved denne leilighet gjerne vil uttale håp og ønske om at Laurids Lauridsen ennu må befinne sig midt i sin arbeidsdag.

Aage Lund.

(Musikkstuderende i København).

I vår tid med dens mange og innbyrdes motstridende signaler er det vanskelig å være Laurids Lauridsen. Hans kunstnerskap utmerker sig ikke ved et sterkt fascinerende vesen. Det er i like høi grad preget av tenksomhet og poesi, som en avglans av de brede landskapelige linjer hans forfedre har hatt for øie, en musikkens Thøger Larsen.

For folk av det kull jeg hører til, undrar Laurids Lauridsen sig en nøktern og redelig vurdering. Det tidligste bekjentskap med ham faller sammen med våre virkelige opplevelser, tilværelsen som begynner å få kulør. Svermeri slik som det formet sig for unge mennesker for en snes år siden, uskyldig, men isprengt megen fanatisme. Målestokken var ellers godt nok i orden. Det var ikke mange tommer fra genialitet til talentløshet, og dommen blev avsagt med all mulig ubarmhjertighet. Men hinsides ethvert begrep om godt og ondt stod dengang som idag: Laurids Lauridsen. Forresten er det ikke nødvendig å ty til litterære metaforer for å gi en karakteristikk av Laurids Lauridsens produksjon. Av sinnelag er han så helt musiker med rot i den aller sundeste jordbunn. Hvad som her er pekt på, ligger vel i strengeste forstand utenfor musikken. Laurids Lauridsen har ikke hatt nogen innflytelse på de omstendigheter vi lærte å kjenne ham under, likesom det i det hele tatt må betviles at en kunstner har sannferdig lodd og del i de forskjelligartede idé assosiasjoner som hans verk fremkaller. En sten blir kastet i vannet, og ringene brer sig. Hvorledes og hvorhen avhenger av mangt og meget som den som kastet stenen, ikke er herre over. Men når Laurids Lauridsen foruten å vekke erindringer og gi oss duften

av en sommer som engang var, stadig kan bevege våre hjerter, beror det på at han har bevart sitt fysiognomi. Hans ansikt idag er det samme som dengang, dypere i trekkene kanskje og fremfor alt renere. Fornemhet i betydningen kulde blev aldrig hans sak. En teknisk analyse av hans kunstneriske virkemidler ligger utenfor hensikten med nærværende. Hasardiøse og modernistiske eksperimenter har Laurids Lauridsen ikke innlatt sig på. Fantasi har neppe manglet, men visse manuelle vanskeligheter har tvunget ham til en sterk begrensning som samtidig er blitt hans styrke. For øvrig tør man trygt gå ut fra at det gamle ikke var slett så dårlig, og at det nye vil vise sig ikke å være helt så godt som man på forhånd trodde. Laurids Lauridsen runder nu de 50. Det er grunn til å se tilbake; men når det retrospektive er overstått og vi i taknemlighet har dvelt ved det han til nu har gitt oss, vil vi ikke skjule at vi venter oss meget ennu av den fremtid som forhåpentlig i rikt mål må være Laurids Lauridsen beskåret. Få av musikkens forkynnere i Danmark kan i virkeligheten glede sig ved en så fanatisk troende menighet som han.

Karl Bjarnhof.

(Organist i Kjøbenhavn. Redaktør av «Nordisk Musikblad for Blinde»).

...

En hilsen fra Norge.

På vegne av samtlige norske abonnenter sender jeg jubilanten vår hjerteligste gratulasjon.

Hr. Laurids Lauridsen! Deres navn er også for oss nordmenn blitt et kjent og kjærnt navn. De fleste av oss kjenner Dem riktignok ikke på annen måte enn gjennom «Nordisk Musikblad for Blinde»; men de prøver på Deres komposisjonstalent som De der har gitt oss, har båret bud fra en stor kunstner — fra den danske folkesjel. Deres storlinjede, gedigne instrumentalmusikk og kanskje enda mer Deres enkle, hjertevarme sanger har de beste betingelser for også å bli norsk folkeeie.

Hver gang Deres stemme lar sig høre her i bladet, lytter vi med spent oppmerksomhet; for også da forstår De å utløse våre tanker og få det beste i oss i tale. Måtte vi fremdeles i rikt mål få nyte godt av Deres skaperevner!

Halvdan Karterud.

(Lærer ved Dalen Blindeskole, Trondheim, bl. a. i musikk).

I likhet med alle som virkelig gjør en innsats her i verden, er Laurids Lauridsen en meget beskjeden mann, og han er også meget gemyttlig. Som svar på vår anmodning om nogen supplerende opplysninger sendte han oss elskverdiggst følgende:

Det var i en av Danmarks fattigste egne, Arnborg ved Herning, på den jyske hede, at jeg første gang så lyset. Jeg kan godt si at jeg så det; for nettop så megen synsevne hadde jeg dengang at jeg kunde se lys og til dels kjenne farver. Jeg husker tydelig en høstkveld det året jeg fylgte 5 år. Jeg kom inn i stuen og bebreidet min far at lyset ikke var tendt. Min far påstod at det var det. Jeg forstod da at det smule syn jeg hadde hatt, var forsvunnet, og det kom aldri mer igjen.

I en alder av 10 år kom jeg på blindeinstituttet i Kjøbenhavn,

og året etter begynte min musikkundervisning hos organist Fr. Fribert. Utpreget lyst til musikken hadde jeg egentlig slett ikke i begynnelsen. Den første opera jeg hørte, var Mozarts „Figaros Bryllup“. Den snorksov jeg til næsten fra ende til annen. Et års tid senere var jeg igjen på en operaopførelse: Glucks „Orfeus og Euridike“. Denne operaen gjorde den stikk motsatte virkning på mig. Den blev hvad jeg kanskje kunde kalle min „musikalske vekkelse“, og den blev avgjørende for min senere smak. Min lyst til musikken blev ytterligere forsterket da jeg i min opvekst gjorde bekjentskap med Richard Wagners operaer. I mine senere år på instituttet moret jeg meg med å skrive små solo- og kammermusikkstykker, som jeg spilte med mine kamerater. Jeg dyrket klaver, orgel og fiolin. Som fiolinspiller var jeg nærmest umulig. Når så den årlig tilbakevendende musikkeksamen kom, var det alltid med noget blandede følelser jeg tenkte på utfallet av mitt fiolinspill.

Nå, dagen kom da jeg skulde la mine toner høre, og det var just ikke nogen skjønnhetsåpenbaring når jeg med mitt skrapende buestrøk foredrog en smektende romanse, og det tilkom mig i sannhet ikke nogen første karakter! Men nu var det i regelen lagt slik til rette at fiolineksamenen endte med at mine kamerater og jeg spilte en liten menuett eller et annet samspillstykke som jeg hadde komponert. Så var censor formildet, og min karakter steg langt høiere en jeg hadde fortjent det.

1902 gikk jeg ut av instituttet, og året etter tok jeg organisteksamen ved Det kgl. Danske Musikkonservatorium. Jeg fortsatte mine studier ennå et par år i København. Fra 1905 til våren 1910 vikarierte jeg ved en liten kirke i København. (Som ovenfor nevnt har hr. Lauridsen siden 1. juli 1910 vært organist i Skive. Red.).

Jeg kan ikke slutte dette uten å nevne i hvor høi grad norsk kunst har interessert og ennå inntresserer mig. Grieg og Bjørnson var i min ungdom to av mine mest beundrede kunstnere. De norske blinde jeg har truffet på min vei — Olaf Arnesen og Einar Melling — er nogen av de mest varmhjertede mennesker jeg noensinne har møtt, og jeg glemmer dem aldri! Også Dem, hr. Imsdahl, har jeg, skjønt mer indirekte, møtt. Jeg er nemlig abonnent på „Esperanta Ligilo“, og hvis jeg ikke tar feil, har De i sin tid skrevet i dette blad.

Idet jeg ennå en gang takker Dem hjertelig for Deres vennlige brev, sender jeg Dem hermed mitt billede.

Med de vennligste hilsener,

Deres ærbødige

Laurids Lauridsen.

Norges Blindeforbunds 11. landsmøte.

(Slutning)

Eftermiddagsmøtet 28. juni.

Landsmøtet fortsatte tirsdag ettermiddag kl. 17.

17) Punktskriftveiledning, mer kortskrift, felleskatalog m. v. Karterud innledet og fremholdt at det nu burde utarbeides en punktskriftveiledning, særlig beregnet på bokavskriverne. Veiledningen måtte trykkes på punkt og bare på én side av papiret. Den måtte gi gode anvisninger, f. eks. på forskjellige måter å skrive kursiv skrift, matematiske utregninger osv. Både i „Norges Blinde“ og i bibliotekbøkene burde man gå over til å bruke kortskrift (stenografi) for å få med mer stoff og minske volumet. Videre burde det bli utgitt en felleskatalog for bibliotekenes bøker til supplerings av særkatalogene, likesom bibliotekarene gjensidig burde holde hverandre underrettet om det som var tenkt avskrevet, forat det ikke skulde bli unødige duplikater. Slutelig bad tal. musikerne konferere med ham om noter man ønsket trykt. — I ordskiftet deltok: Aasland, formannen, Harildstad, E. Imsdahl, Gran, Hjelmtveit, Ohnstad, Karterud, V. Johansen og frk. Sverdrup. Følgende forslag blev enstemmig vedtatt: 1) Aasland (optatt av Harildstad): „Landsmøtet anmoder styret om å nedsette en tremannskomite til å utarbeide en utførligere veiledning i punktskrift (trykt på punkt).“ 2) Aasland (optatt av Karterud): „Landsmøtet uttaler ønsket om at en felleskatalog for bibliotekene snarest mulig blir utgitt, og at de blinde blir underrettet om nye bøker i bibliotekene.“ 3) Aasland (optatt av Karterud): „Landsmøtet mener at mer kortskrift bør innføres i „Norges Blinde“, men meget langsomt.“ 4) Karterud: „Det henstilles til styret å få utarbeidet liste over bøker som bør avskrives.“ — Aasland tilbød sig å utarbeide felleskatalogen, et tilbud som blev mottatt med akklamasjon.

Takketelegram. Etter forslag av Hjelmtveit blev det vedtatt å sende trafikkdirektør Ingier et takketelegram.

18) Foged Johansens Minnefond. Formannen regjorde for det som var foretatt for å sette fondet i virksomhet. Man hadde overført en del midler av overskuddet i „Blindesaken“ og således fått den statuttmessige minstekapital. Styret hadde valgt det tredje fondsstyremedlem, dr. Dethloff, så den første utdeling hadde kunnet finne sted i 1931, det år blindeskolen her kunde feire sitt 70-årsjubileum. Han fremla videre styrets innstilling om gjenvalg av dr. Dethloff som tredje fondsstyremedlem med dr. med. Schjøtz som varamann, og om at man til tross for de ennu små rentemidler har utdeling hvert år, vekselvis med 300 og 400 kr. — Etter nogen bemerkninger av Aasland og Herstad blev styrets innstilling enstemmig bifalt.

19) Musikernes kår. Man gikk så over til å behandle spørsmålet: „Hvad kan det gjøres for å skaffe våre blinde organister og andre musikere bedre arbeidsvilkår?“ — Hjelmtveit inn-

ledet, og i ordskiftet deltok videre Nygård, Aasland, formannen, Karterud, Overvoll, Åm og Harildstad. Det blev nevnt flere ting som man mente vilde bidra til å bedre de blinde organisters stilling, og det blev uttalt at landsforbundet og lokalforbundene i fellesskap måtte gjøre hvad de kunde her. Man kom også inn på utdannelsesspørsmålet. Møtet fant det uheldig at organisteksamenen var blitt overført fra Musikk-konservatoriet til Blindeskolen, og det blev antydnet en resolusjon i den anledning. En tremannskomite til å ta sig av musikerspørsmålet blev også nevnt. Harildstad foreslo som medlemmer av komiteén Nygård, Åm og Hjelmtveit, og at denne komité skulde utarbeide resolusjonsforslag til neste dag. (Enstemmig vedtatt).

Formiddagsmøtet 29. juni.

Landsmøtet fortsatte sine forhandlinger onsdag kl. 9.30.

20) „M a r g a r e t a“. Formannen redegjorde for den situasjon som var opstått derved at det nordiske kvinneblad „Margareta“ fra begynnelsen av 1933 vilde ophøre å utkomme, og at det i stedet vilde bli utgitt et helt svenskt kvinneblad. Saken hadde vært forelagt årsmøtene, og samtlige lokalforbund hadde stillet midler til rådighet, så også norske blinde kvinner kunde abonnere på bladet. — I det temmelig lange ordskifte om saken deltok Harildstad, GjØen, Ohnstad, frk. Karterud, Hjelmtveit, H. Karterud, O. Arnesen, Steensnæs, frk. Steen, formannen, E. Imsdahl og bestyrer Voll. Med 14 mot 2 stemmer vedtokes følgende forslag av Karterud: „Landsmøtet vil på det dybeste beklage at det nordiske kvinneblad „Margareta“ skal ophøre å utkomme fra 1933, og henstiller til styret å gjøre hvad det kan for å bevare bladet som nordisk, eventuelt i samarbeide med Danmark og Finnland.“ De to stemte for et litt mer vidtgående forslag fremsatt av Ohnstad.

21) M u s i k e r k o m i t é e n. Hjelmtveit meddelte at den på gårslagens møte valgte komité av flere grunner var kommet til det at det var best for tiden ikke å vedta nogen resolusjon m. h. t. organisteksamenen. — Efter nogen bemerkninger av bestyrer Voll, Åm, Harildstad, Nygård og Karterud, og efterat sistnevnte og komiteén hadde konferert nærmere om saken, blev følgende uttalelse enstemmig vedtatt: „Landsmøtet gir styret sin fulle tilslutning i hvad det har foretatt m. h. t. blindes organisteksamen, og henstiller at man fremdeles har sin opmerksomhet henvendt på saken.“

22) V a l g. Formannen Alf Arnesen gjenvalgtes med akklamasjon. Videre gjenvalgtes som revisor overpolitibetjent Løfsgård og den samlede Undervisningskomité: A. Arnesen, Harildstad, Hjelmtveit, frk. Sverdrup og frk. Karterud.

23) O r d e t f r i t t. Harildstad: Når vi nu bruker betalt referent, er jeg blitt bedt om å nevne at vi burde bruke våre egne folk til å referere. Vi har jo ikke mindre enn tre som er utdannet i stenografi, riktignok med engelsk stenografisystem; men dette måtte vel kunne tilpasses så det også kunde brukes på norsk. — Imsdahl var helt enig med Harildstad, og beklaget at man ikke

hadde forsøkt dette før. — Frk. Andersen trodde nok det gikk an å referere; men stenografimaskinen larmet nokså meget. — Karterud trodde ikke larmen vilde bli generende. — Hjelmtveit mente man kunde få bort larmen ved hjelp av filtputer. Syntes man absolutt skulde bruke blinde der hvor man kunde. Det hadde jo også før vært på tale. — Formannen anmodet frk. Andersen om å samarbeide med de to andre for å få til et norsk system. — Fru Norbye hadde ferdig et utkast til et slikt system, men ikke brukt det ennu. Hun vilde med det samme nevne at det nu var vanskelig for de blinde som underviser i sprog, da det er så få elever å få. Kunde ikke forbundet hjelpe til her, f. eks. med reklame? — Karterud mente dette siste nærmest blev en sak som lokalforbundene burde ta sig av, f. eks. ved å bevilge penger til annonser, noget man også hadde gjort av og til i andre høve.

Ohnstad foreslo at man også på blindeskolen skulde undervise i alm. skrift, så alle ialfall kunde lære å skrive sitt navn. — Harildstad støttet Ohnstad og mente det hadde stor betydning at man kunde skrive sitt navn selv. — Bestyrer Voll: Vi skal gjøre hvad vi kan; men det har sine vanskeligheter med å få inn nye fag. — O. Arnesen mente det vilde være en god støtte for opplæring i håndskrift om man fikk skrift-alfabeter i relieff. — Karterud: Dersom Arnesen hadde vært esperantist, vilde han ha visst at slike alfabeter alt var å få. Tal. vilde si til Voll at han syntes han hadde ikke fått til så lite på dette første året. Hebold-skriften kunde sikkert sløifes, da den omtrent ikke blev brukt, og så kunde man i stedet lære å skrive sitt navn med håndskrift og kanskje litt mer. — Hjelmtveit var også enig i betydningen av å lære å skrive sitt navn, og når man kunde det vanlige skriftalfabet, kunde man også lese mange almindelige skilter, hvor bokstavene ofte var i relieff. — Bestyrer Røsegg hadde eksperimentert en del med å lære elevene å skrive vanlig håndskrift. Man hadde brukt til anskuelse bokstaver modellert i plastilin og senere prikkede bokstaver. Elevene lærte først å skrive hver bokstav for sig og derpå sammen i ord.

24) A v s l u t n i n g. Fru Frantzou, som var kommet til møtene i Oslo helt fra Stockholm, vilde takke alle for den store gjestfrihet og elskverdighet som hun hadde møtt under opholdet her. — Formannen takket fru Frantzou for at hun hadde kommet den lange vei for å besøke oss, og bad henne ta med en hilsen til Sverige fra møtet. — Formannen rettet en hjertelig takk til bestyrer Røsegg, skolens bestyrerinne frk. Rundø og skolens øvrige personale for alt som var gjort for møtets deltagere. Videre takket han hjertelig speiderne som hadde vært til stede og så beredvillig ydet hjelp hvor det trengtes. Til slutt takket han alle fremmøtte for samværet og for den interesse som alle hadde deltatt i ordskiftet med.

Harildstad takket formannen for alt hans arbeide både nu under møtet og ellers. Det er så trygt å ha Arnesen som vår Landsfader, da han forstår å forene og herske istedenfor å splitte og

herske. Vilde ønske at man ennå lenge fikk beholde ham som „vår Allfader“. — Sætre takket Ø. B. for det gode arrangement. Gjøen likeså på V. B.s vegne. — Formannen takket til slutt styre og representantskap for den greie avvikling av sakene og erklærte så N. Bf.s 11te landsmøte for avsluttet, etterat forsamlingen hadde sunget første og siste vers av „Gud signe vårt dyre fedreland.“

Beretning om Norges Blindeforbunds virksomhet i landsmøteperioden 1929-32.

For at det neste landsmøte skulde falle sammen med Østlandske Blindeforbunds (Ø. B.s) 25-årsjubileum, besluttet Norges Blindeforbunds (N. Bf.s) 10-de landsmøte i Trondheim i juni 1929 at det neste skulde holdes i Oslo 1932. Det blir således en treårsperiode N. Bf.s styre herved får avgi beretning om.

Styrets arbeide.

Det har heller ikke i denne landsmøteperiode vært avholdt styremøte i N. Bf. Et slikt møte må nødvendigvis være forbundet med ganske betydelige utgifter, og takket være det gode samarbeide mellom våre lokalforbund og den meget tilfredsstillende ordning av N. Bf.s sekretariat under hr. dr. H. G. Dethloffs dyktige og erfarne ledelse har det lyktes å behandle alle foreliggende saker på en fullt tilfredsstillende måte ved omsendelse. Til dette tør også i noen monn ha bidratt at N. Bf.s formann så vidt mulig har vært til stede på lokalforbundenes årsmøter og ellers har nyttet forekommende anledninger til å treffe sammen med forbundenes styremedlemmer og reisesekretærer. Ved omsendelse er behandlet i alt 26 saker.

Nordenfjelske Blindeforbunds (N. B.s) årsmøte 1929 valgte som forbundets annet landsstyremedlem hr. lærer Erik Harildstad, som av landsstyret blev valgt til varaformann i N. Bf. Ellers er styrets sammensetning uforandret fra forrige beretning og er følgende:

Formann: Alf Arnesen, Jessnes; varaformann: lærer Erik Harildstad, Trondheim (annet landsstyremedlem for N. B.); kasserer: frk. Sigrid Sverdrup, Oslo (annet landsstyremedlem for Ø. B.); varasekretær: lærer Halvdan Karterud, Trondheim (formann i N. B.); bibliotekar H. E. Gjøen, Bergen (formann i V. B.); sykegymnast Erling Herstad, Oslo (formann i Ø. B.); redaktør Edvard Imsdahl, Bergen (annet landsstyremedlem for V. B.).

Sekretariatet.

Det er et ganske betydelig arbeide som nu påhviler N. Bf.s sekretariat. Foruten Norges Blinderegister, de daglige løpende forretninger og det årlige Bidragsregister er all regnskapsførsel for punktskriftsbladet „Norges Blinde“, N. Bf.s Boktrykkeri og

månedsskriftet „Blindesaken“ tillagt sekretariatet. Dets journal utviser for treårsperioden i alt 2704 nummer, nemlig 1199 inngåtte og 1505 utgåtte skrivelser. Herav på Norges Blinderegister 789; inngått 368 og utgått 421. „Blindesaken“s journal viser i samme tidsrum 237; inngått 93 og utgått 144. For Kirkeofring og Skoleinnsamling er utsendt 38 500 cirkulærer. Av disse faller den alt overveiende del på Skoleinnsamlingene (ca. 35000), og man tør sikkert gå ut fra at disse cirkulærene ikke bare har betydning ved den økonomiske støtte som innsamlingene yder våre lokalforbund, men kanskje like meget ved det kjennskap til blindeforbundenes arbeide som gjennom dem blir spredt landet rundt i skoler, menighetsråd og presse.

Så vel registerarbeidet som det best mulige valg av barn til det begrensede antall plasser på barnehjemmet Østafor hemmes fremdeles av at man ikke kan få en lovbestemmelse som tilpikter en eller annen offentlig myndighet eller institusjon å melde barna til Blinderegistret så snart blindheten kan konstateres. Blandt annet ved henvendelser til alle eksamenskandidater ved det medisinske fakultet og jordmorskolene om å melde til Blinderegistret de blinde barn som de treffer på i sin praksis, søker sekretariatet å nå frem ad frivillighetens vei; men man vil lett forstå at ordningen ikke kan bli effektiv. Vi ser dessverre også til stadighet eksempler på at de allerede gjeldende lovbestemmelser enten ikke er kjent, eller bevisst ikke etterleves av de angjeldende myndigheter, og N. Bf.s sekretariat og formann har så å si til stadighet meget arbeide med å hjelpe blinde til den undervisning som lovgivningen i klare ord har gitt dem rett til. I denne henseende — som i så mange andre — har N. Bf.s mangeårige sekretær nedlagt et arbeide som vanskelig kan skattes høit nok. Hr. dr. Dethloff mottok første gang valg som N. Bf.s sekretær i 1911 og har siden innehatt stillingen med bare et par års avbrytelse. Etter hvert som arbeidet vokste, blev det uomgjengelig nødvendig å knytte til sekretariatet en fast assistent; men dr. Dethloff leder det i alle detaljer med usvekket interesse, innsikt og omhu, og de anførte tall vil iallfall gi litt inntrykk av hvad han derved ofrer av tid og personlig arbeide. Etter eget ønske har han siden 1927 ikke vært medlem av N. Bf.s styre, og styret vil derfor også gjennom sin beretning få bringe ham en hjertelig takk.

Siden 1923 har frk Kirsten Tonning, Bergen, vært sekretariatets assistent og hr. Tarald Hjelmtveit vært adjungert sekretær i Oslo.

Litt om den økonomiske stilling.

For å gjøre blindeorganisasjonens virksomhet så effektiv som mulig er det direkte hjelpearbeide ved utsalg av blindes arbeidsprodukter, verksteder, materiallager, blindeskriftsbiblioteker, pengebidrag i forskjellig øiemed, ordning av sykeforsikring osv. overlatt de tre lokalavdelinger. Derfor driver heller ikke N. Bf. penge-

innsamling, idet utbyttet av de landsomfattende pengeinnsamlinger (Kirkeofring og Skoleinnsamling) som administreres av N. Bf., fordeles distriktvis mellom lokalforbundene. Det var da forutsetningen at utgiftene til N. Bf.s landsomfattende virksomheter (blindeskriptstrykkeriet, bladene, alt registerarbeide og det som har med staten og offentlige myndigheter å gjøre osv.), skulde dekkes ved tilskudd fra lokalforbundene. Det sier sig imidlertid seiv at disse utgifter — efter hvert som virksomhetene vokser, og særlig i dårlige tider — måtte komme til å virke ganske tyngende på lokalforbundenes arbeide, og man besluttet derfor å avsette som driftsfond for N. Bf. de to første bidrag av PengeLOTteriets overskudd, i alt 150 000 kr. Takket være denne disposisjon blev det på landsmøtet i 1929 mulig å sette ned avgiftene med i alt 4000 kr. og man hadde håpet å kunne bringe dem yterligere ned i 1932. Det blir dog iallfall ikke meget, da Stortinget har satt ned statsbidraget til Blindeskriptstrykkeriet med 1000 kr. Proposisjon og innstilling foreslo også bidraget til punktskriftsbladet „Norges Blinde» nedsatt med 500 kr.; men det har det heldigvis lyktes sakens venner i Stortinget å avverge. Deres majesteter kongen og dronningen har helt siden N. Bf. blev stiftet ydet et årlig bidrag på 200 kr., og styret for Norskamerikanernes Minnefond til Norge i 1914 har vist saken sin sympati ved siden 1928 å bevilge et årlig bidrag på 500 kr. som hjelp til N. B.s tilskudd til driften av barnehjemmet Østafor ved Jessheim. Ekstrakter av N. B.s regnskaper er som vanlig inntatt i beretningen.

Barnehjemmet Østafor.

Til det i 1924 av Norsk Forening til Fremme av Forsorg for Barn i samarbeide med N. Bf. oprettede hjem for blinde småbarn, Østafor ved Jessheim, har N. Bf. årlig ydet et tilskudd på 2500 kr., til man i 1931 på grunn av uforutsette utgifter så sig nødsaket til å senke bidraget til 1000 kr. Heldigvis har Forsorgsforeningens idé «Blinde Barns Fyrstikker» slått godt an og vunnet stadig større sympati hos vårt folk, så nedslaget kom ikke til å virke hemmende på barnehjemmets drift, og alle som har sett hjemmet eller dets virkninger på de blinde småbarn, vil sikkert være enige om at disse mange en-ørene er meget vel anvendte penger. På hjemmet er for tiden 11 barn, hvorav ett seende, og en liten gutt som har fått sitt syn så meget forbedret ved operasjon at lægene mener han bør prøve å følge med i den almindelige folkeskolen.

Skolekjøkkenundervisning i blindeskolens barneavdeling.

Vanskelighetene med å finne nogenlunde lønnende beskjeftigelse er om mulig enda større for blinde kvinner enn for menn, og under drøftelsene av disse spørsmål på våre års- og landsmøter har det derfor ganske naturlig år efter år vært sterkt frémholdt at det bør skaffes de blinde piker mere og bedre opplæring i husstell. For helt blinde er det vel ikke rimelig at husarbeidet hos

fremmede i nogen større utstrekning eller i egentligste forstand kan bli levevei; men det finnes alltid en del svaksynte elever i våre blindeskoler, og det hender ikke så sjelden at en og annen av de kvinnelige skaffer sig ganske bra husposter, til tross for at de ikke har fått nogen opplæring i skolen, og det skulde synes rimelig å regne med at det må kunne bli flere, når skolen legger an på å gi dem opplæring og innstilling med dette for øie. Også for de helt blinde vil denne undervisningen utvilsomt kunne få stor betydning. Den vil gjøre dem langt mere selvhjulpne og nyttige der hvor livet anviser dem plass, og dette vil igjen måtte bety både økonomisk fordel og større tilfredshet i følelsen av å gjøre mere nytte for sig i livet. Riktignok gis det i blindeskolens arbeidsavdeling for kvinner en del undervisning i husstell, men vi tror at faget bør få en langt bredere plass der, og dette vil lettere kunne skje når elevenes interesse er vakt på et tidligere tidspunkt. Nødvendigheten av å undervise de blinde i internatskoler gjør jo nemlig at barna på dette område ikke får den naturlige utvikling som seende barn får av det daglige stell i hjemmet.

For flere år siden tok Kirke- og Undervisningsdepartementets daværende konsulent i skolekjøkkensaker, frk. Ågot Gundersen, op spørsmålet om å få innført skolekjøkkenundervisning i barneskolens 7-de klasse, og departementet sendte også hennes uttalelser til N. Bf. som gav saken sin beste anbefaling; men tiden syntes ikke å være inne. Etter anmodning fra N. Bf.s permanente Undervisningskomité sendte så frk. Gundersen i juli 1931 en detaljert plan både til komitéen og blindeskolens direktør, hr. Otto Grenness, og da så vel han som den nettop ansatte bestyrer på Dalen off Skole for Blinde, hr. Johan Voll, viste sig å være sterkt interessert for saken, fant N. Bf.s styre at man nu måtte gjøre et forsøk på å få den fremmet. Hertil bidrog også at det nettop da blev ledig en stilling som håndgjerningslærerinne og inspektrise på Dalen, og kunde man til denne stilling finne en skikket dame som tillike hadde skolekjøkkenutdannelse, så mente man at saken nu måtte kunne fremmes med meget små omkostninger for det offentlige. Tross disse argumenter viste det sig dog aldeles håpløst å få inn nogen ny bevilgning på det trykkede statsbudgett, og for ikke å gå glipp av den gunstige anledning besluttet derfor N. Bf.s styre enstemmig å tilby at forbundet skulde bekoste innredningen av skolekjøkken på Dalen. Etter frk. Gundersens plan og de av bestyrer Voll innhentede overslag og anbud bevilget så styret til dette formål 1680 kr., og departementet gav sitt samtykke til innredningen under forbehold av at undervisningen ikke måtte komme til å medføre økede utgifter på skolens budgett. Innredningsarbeidene er nu satt i gang, og undervisningen vil bli tatt op fra skoleårets begynnelse i august 1932.

Foged Johansens Minnefand for Blinde.

Som nevnt i forrige beretning besluttet N. Bf.s landsmøte i Oslo 1925 som uttrykk for de blindes ønske om å hedre foged

J. Johansens minne å søke opprettet et fond som skulde bære hans navn, og hvis renteavkastning i første rekke skulde brukes til stipendier for begavede blinde som ikke selv kunde skaffe sig midler til videregående utdanning i intellektuell, musikalsk eller annen retning. Det blev straks besluttet å avsette 5000 kr. til fondet, og kapitalen skulde søkes øket ved tilskudd fra lokalforbundene og andre institusjoner, så den så snart som mulig kunde nå op til det minstebeløp som statuttene fastsatte for at fondet kunde tre i virksomhet, 10 000 kr. I de økonomisk vanskelige tider som vi siden har hatt, har imidlertid ikke N. Bf.s styre funnet det riktig å søke lokalforbundene om slike tilskudd, mens det på den annen side var et sterkt og almindelig ønske at fondet måtte kunne tre i virksomhet i 1931, da det var 70 år år siden foged Johansen og den av ham året i forveien stiftede Foreningen for Blinde åpnet vår første blindeskole i Oslo. Med renter, det som var kommet inn ved salg av lærer Nergårds stilsamling fra Dalen Blindeskole, „Med Pren“, og nogen mindre bidrag var fondets kapital nu kommet op i omtrent 6000 kr. Ved Omsendt Sak 1930 Nr. 8 besluttet N. Bf.s styre å innkjøpe til fondet $3\frac{1}{2}$ pct. Hypotekbankobligasjoner til et pålydende beløp av ca. 4000 kr., så den første renteutdeling kunde finne sted på foged Johansens fødselsdag den 12. oktober 1931.

At styret i disse tider kunde finne anledning til en slik disposisjon, skyldes den heldige omstendighet at det — takket være dr. Dethloffs forretningsmessige og hr. Imsdahls redaksjonsmessig dyktige ledelse av månedsskriftet «Blindesaken» — i årenes løp var lagt op et lite reservefond der, og som styret fant ikke kunde få en verdigere anvendelse.

Forsøkene med blinde i industriarbeide.

De i forrige beretning omtalte forsøk med blinde arbeidersker ved Askim Gummivarefabrikk blev påbegynt i august 1929 med en svaksynt og en helt blind pike. Ø. B. ydet de nødvendige bidrag til deres underhold i læretiden, og da fabrikkens ledelse og hr. disponent Bredsdorff har vist disse forsøkene stor velvilje og interesse, varte det ikke lenge før de også begynte å tjene litt selv. Efter ca. 10 måneder tjente de til livsophold; men arbeidet lå likevel ikke bedre til rette for den helt blinde enn at hun fant det for risikabelt å si op sin tidligere stilling ved en liten telefoncentral i hjembygden, og som hun i mellemtiden hadde fått lov til å betjene ved vikar. Det blev da satt inn en svaksynt pike til i hennes sted, og litt senere en tredje. Det var høstet en del erfaring, så de senere tilkomne har greid sig med betydelig mindre startbidrag fra forbundet. Den siste var forresten fra Trøndelag og har fått hjelp av Owesens Legat. Senere har en måttet slutte på grunn av sykdom; men de to som er igjen, liker sig godt med arbeidet og har — som blinde betraktet — god fortjeneste. Imidlertid blir det neppe plass for flere her, hvis ikke den mo-

derne industrialisering av arbeidet kommer til å føre med sig at det blir mere detaljert opdelt, og dette skulde vise sig å legge det bedre til rette for blinde og svaksynte. Våre folk arbeider nemlig i fabrikkens kalosjeavdeling, og enkelte deler av dette arbeide kan ikke utføres uten godt syn. Det har derfor vært nødvendig å innføre et særskilt akkordsystem for dem, og det sier sig selv at dette kan være forbundet med visse vanskeligheter. Det må likevel sies at forsøkene har gitt opmuntrende resultater, og får vi bare igjen normale arbeidsforhold, vil det sikkert bli gjort flere.

Når det spesielt er tale om blinde kvinner, tør det ha sin interesse i denne forbindelse å nevne at disse i Askim forbedret sin økonomi ganske betraktelig, da de ifjor sommer fikk leiet sig losji med anledning til selv å lage sin mat.

Radio for blinde.

I full forståelse av sakens betydning har Kringkastingselskapene i Oslo og Bergen innvilget alle ansøkninger om frilicens for ubemidlede blinde. Undtatt blindeskriften har vel ingen oppfinnelse vært i den grad som skapt for de blinde som Kringkastingen. Våre forbund nærte derfor et sterkt ønske om også å kunne komme dem til hjelp med apparater; men deres opgaver var på forhånd for mange og uavviselige til at de i nogen utstrekning kunde ta sig av dette, særlig da så mange av dem bor slik at de må ha kostbare lampeapparater for å høre. Det kom derfor ingen virkelig fart i denne sak før hr. ingeniør C. Bødtker ved Osloselskapet tok initiativet til en særskilt Radioinnsamling for ubemidlede blinde og syke; men da kom det også ganske snart inn penger, så han nu i samråd med blindeorganisasjonen har kunnet dele ut en hel del krystallapparater og adskillige lampeapparater, til dels med høttaler. Ansøkningene fra de blinde har vært formidlet gjennom formannen i Ø. B. På grunn av den lettere adgang til stadig å stå i rapport med hr. ingeniør Bødtker og Kringkastingselskapet tilbød han straks å overta dette, og det har spart N. Bf. for meget arbeide og sikkert bidratt til å fremme saken på den beste måte.

Vi er hr. Bødtker, Kringkastingselskapene og alle bidragsyderne stor takk skyldig for all den glede og opmuntring som de på denne måte har gjort våre blinde medlemmer landet rundt delaktige i.

Spredte bemerkninger.

Efter innbydelse av president Hoover blev det i april 1931 holdt en verdenskonferanse i New York til drøftelse av praktisk blindesaksarbeide og undervisning. Det møtte ca. 100 representanter fra 35 forskjellige land, og Norge var representert ved hr. lærer Halvdan Karterud, Trondheim. For å få konferansen henlagt til Amerika hadde et par pengesterke institusjoner der borte bevilget i alt 15 000 dollars til reiseutgifter for utlendingene, så vår

representasjon kostet hverken staten eller N. Bf. noget. Under besøket fikk konferansedeltagerne anledning til å se en rekke av statenes beste og mest kjente skoler og andre institusjoner. Det blev på konferansen tatt initiativ til et mere intimt samarbeide om de civiliserte lands blindesaksproblemer, hvad man vel tør håpe vil få nogen betydning i fremtiden. Med tilfredshet noterte vi at vår utsending holdt et foredrag, „De blindes specielle psykologi“, som vakte stor interesse med referater i blindesaksbladene og intervjuer i dagspressen.

På det 8-de nordiske møte for særforsorg for døve, blinde, vanføre, talelidende, epileptikere og åndssvake i Kjøbenhavn sommeren 1931 var N. Bf. representert ved sin varaformann, hr. lærer Erik Harildstad.

Som reisesekretær i V. B. og N. B. arbeider fremdeles d'hr. John Sætre og Karl Flydal til god hjelp for de resp. forbund og N. Bf.s registerarbeide. En rekke dampskibsselskaper viser saken sin sympati ved å gi dem fribilletter med alle sine båter, hvilket både sparer forbundene for betydelige årlige utgifter og gjør reisesekretærenes arbeide langt mere effektivt. Som reisesekretær i Ø. B. er siden oktober 1931 ansatt hr. pastor Ragnvald Overvoll, den annen norske blinde som har tatt teologisk embedseksamen. For denne stilling blev han efter ansøknings av N. Bf. med departementets samtykke ordinert til prestetjeneste den 29. april 1932. Han har vist stor interesse for sin gjerning og tegner til å bli en meget dyktig reisesekretær.

For blad- og trykkerivirksomheten henviser vi som vanlig til hr. redaktør Imsdahls særberetninger. Det er visstnok ingen overdrivelse å si at det ikke finnes mangè blindeskriftstrykkerier i verden som gir så meget for pengene som N. Bf.s.

I håp om at fortsatt sympati og forståelse alltid skal føre vår sak videre frem, ønsker styret sluttelig gjennom sin beretning å rette en hjertelig takk til alle privatpersoner, institusjoner og offentlige myndigheter for enhver form av hjelp og støtte til N. Bf. og dets lokalavdelinger.

Jessnes i juni 1932.

Alf Arnesen,
formann.

Erik Harildstad,
varaformann.

Halvdan Karterud,
varasekretær.

Sigrid Sverdrup,
kasserer.

H. E. Gjøen.

Edvard Imsdahl.

Erling Herstad.

H. G. Dethloff, Tarald Hjelmtveit,
sekretær. adj. sekretær.

Oslobasaren,

som blev arrangert i Ynglingeforeningens lokale i dagene fra 10. til 14. oktober, gav et overraskende godt resultat. Nettoutbyttet blev kr. 5233.05. Det er en opgang fra ifjor på ca. 500.—. Hertil kommer at en anonym giver i forbindelse med basaren skjenket oss kr. 1000.—. Det er næsten utrolig at vi kunde få inn så mange penger iår; for det var et ustanselig styrt-plaskregn, og det sies at det var 20 basarer i Oslo samme uke. Basardamene møtte alle sammen frem, og det var utrolig hvor mange vakre og verdifulle gevinster man hadde fått. Særlig la man merke til alle de nydelige håndarbeider som damene personlig hadde laget til basaren. Iår kom det tre nye damer med i basarkomiteén, nemlig: Fru øienlæge Hørven, fru overbetjent Redvald Larssen og fru Ingolf Schanche. Basarkomiteén består nu i sin helhet av: Fru Mathilde Angell, frk. Johanne Aschehoug, fru grosserer Berthelsen, frk. Gerda Graff, fru Signe Guldahl, fru Thora Hauge, fru dr. Holmboe, fru øienlæge Hørven, fru overbetjent Redvald Larssen, fru apoteker Koren, fru skolebestyrer Røsegg, fru Ingolf Schanche, fru direktør Sommerfeldt, fru overing. Sommerfeldt, fru øienlæge Schiøtz, fru sekretær Steen, frk. Sigrid Sverdrup, fru o.r.sakf. Sjøberg, fru ingeniør Vennemoe og fru dr. Werner. Jeg vil gjerne med det samme få si alle våre damer en hjertelig takk for godt og trofast arbeide.

Underholdningen var også iår meget god, og vi hadde assistanse av følgende: Pastor Tybring, Erling Lyngen, Marta Vestby, akk. av frk. Gran, biskop Støylen, frk. Ingeborg Johnsen, akk. av Gottfred Nygård, Lalla Carlsen, akk. av Carsten Carlsen, bankkasserer Martens, Fridtjof Mjøen og sekretær Hjelmtveit. Dessuten fremvisning av industrifilmen. Alle disse optrådte uten vederlag, og vi vil også gjerne få si disse våre blindesaksvenner hjertelig takk for assistansen. Gerda Graff arrangerte som vanlig tombola, og den innbragte netto kr. 400.— (inkl. i totalsummen). Til slutt må jeg få bringe en hjertelig takk til alle som kom på basaren og tok nummer der. Det er en betydelig handsrekning vi blinde får gjennom denne vår store Oslobasar.

Erling Herstad.

Formanns-, sekretær- og kassereradresser.

Norges Blindeforbund: Formann kurvmaker Alf Arnesen, Jessnes; tlf. Furnes central pr. Hamar. Sekretær dr. H. G. Dethloff, Walckendorffsgt. 3, Bergen; tlf. 1029. Adj. sekretær hr. T. Hjelmtveit, Bergsliensgt. 13, Oslo; tlf. 62177. Kasserer frk. Sigrid Sverdrup, Skovveien 5, Oslo; tlf. 41243.

Nordenfjelske Bfb., Trondheim: Formann lærer Halvdan Karterud, Blindeskolen; tlf. 4317 k. Sekretær fru Agnes Wolmar, Dronningensgt. 11; tlf. 3169. Kasserer bokholder Gustav Dybvig, Ø. Møllenberggt. 66; tlf. 4244 b.

Vestlandske Bfb., Bergen: Formann bibliotekar H. E. Gjøn, Rosenkrantzgt. 5; tlf. 3871. Sekretær dr. H. G. Dethloff, Walckendorffsgt. 3, Bergen; tlf. 1029. Kasserer lærer O. A. Holen, Sandvikslien 3; tlf. 2023.

Østlandske Bfb., Oslo: Formann sykegymnast Erling Herstad, Langesgt. 7; tlf. 10197. Sekretær frk. Sigrid Sverdrup, Skovveien 5, tlf. 41243. Kasserer dr. med. I. Schiøtz, Langesgt. 7, Oslo; tlf. 22067.

Tromsøbrev fra Flydal.

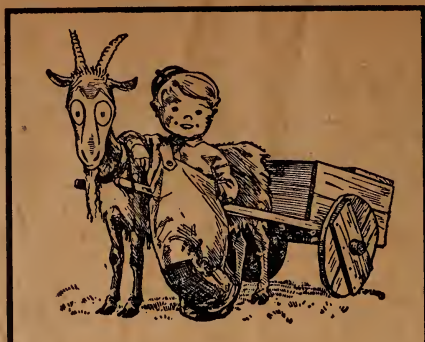
Den ruten som jeg har hatt her i Troms fylke, er jeg ennå ikke ferdig med. Det har vært en meget travel reise, så å si ikke trit en eneste dag. Hertil et stygt ruskevær, så det har ikke vært som da jeg første gangen reiste her i 1928.

Efterat jeg i ca. 3 uker hadde vært i de nordre distrikter på Helgeland, kom jeg 17. september til Bodø og reiste derfra næste dag med Hurtigruten til Harstad. Her stanset jeg bare en times tid og drog videre til Lundenes i Senja. Dagen etter med hesteskyss til Fenes, som ligger lenger nord på Gryttaøy, og derfra over til Sandsøy 20. september om kvelden. Her kom jeg ut for et svært uvær som lett kunde ha fått alvorligere følger. To mann skulde i en alm. robåt skyss mig over til Sandsøy. Vi var bare så vidt kommet ut fra land da det blev en voldsom storm, og omtrent midt ute i sundet begynte det å slå så meget sjø inn i båten at selv de som var med og var sjøvante folk, ikke fant det særlig interessant. Flere ganger gikk det hårdt på, og det så stygt ut. Heldigvis kom det en motorbåt forbi. Denne blev det hujet til, og vi blev hørt av folkene ombord. Til vårt store hell kom båten opunder oss, og vi blev bakkett i land. Sjøen var da så voldsom at det ikke var tale om å komme fra robåten ombord i motorbåten. Skinnvåte og mer enn det kom vi da vel til lands og blev godt mottatt av folk på stedet. Men det er ting som en husker, og som en nødig vil være med på oftere.

Følgende dag reiste jeg så med lokalskibet nordover på yttersiden av Senja, helt til Senjahopen og Meifjordvær. Det går an selv om været er mindre bra å være ombord i et dampskib; men det å komme i land og av land på flere av disse stedene, det er verre og ikke helt uten risiko. Jeg måtte sløife to av de steder som var satt op på ruten, på grunn av uvær og da nettop fordi strøket er slik at når vind og storm ligger på, er det ikke mulig å lande. I oktober måned har jeg til denne tid vært i eller på Bjarkøy, Bardu, Målselv, Tromsø og i Lenvik. Igår kom jeg fra Rossfjord over til Finsnes, hvor jeg i kveld skal ha møte på Heimly Ungdomsskole.

Jeg har vært så heldig å treffe flere som er varmt interesserte for blindesaken, og skal nevne navn som lærer Fridthjof Dahl, adr. Onøy i Lurøy; lærer og kirkesanger Aune, adr. Træna i Helgeland; lærer Myklebust, adr. Omnes i Meløy; lærer og kirkesanger Normann, adr. Bjarkøy; lærer og kirkesanger Lysberg, adr. Skaland i Senja, og så til slutt lærer Peder Skånland, adr. Tromsø. Sistnevnte er det som også denne gang har vært så imøtekommende å utarbeide den reiserute som jeg fikk her i år. Skånland er formann for Trums Ungdomsfylking og en sjelden staut mann. Han er en av dem her i Troms som har et særlig godt tak på ungdommen, og det er for oss av den største betydning å ha slik støtte.

Inatt reiser jeg med skib til Sjøveien og derfra med bil til Lavangen. Det er lett å merke at den økonomiske stilling ikke

Illustrert Familieblad

Landets beste Ukeblad!
35 øre. Fåes overalt! 35 øre.

En mængde restbeholdninger av $\frac{1}{4}$ Lin

DÆKKETØI

sælger vi nu overordentlig billig
hvoriblandt

340 dus. Servietter 60×60 cm. kr. 13.50 pr. dus.

Duker av $\frac{1}{2}$ Lin

95×95 cm. 115×116 cm. 150×180 cm.

Kr. 2.25 pr. stk. Kr. 3.50 pr. stk. Kr. 7.25 pr. stk.

Kr. 8.50 pr. stk. Kr. 9.75 pr. stk.

150×210 cm. 150×240 cm.

Brødrene Dobloug

Stort Utvalg i

Dame, Herre og Barnekonfektion

Skotøi - Tricotage - Pyntesaker

Dame- og Herrehatter

Se våre vindusutstillinger

Gunnerius Pettersens Magasin

Storgt. — Brogt.

H. A. BRUN ^{A/S}

BAKERI

BOGSTADVEIEN 30

TELEFON 64514

er så god som ønskelig; men jeg er mange ganger forundret over hvad de her har å fare med. Særlig har det gått godt med å få omsette medbragte arbeider fra utsalget. Jeg vilde neppe ha fått såpass inn hvis jeg ikke hadde hatt disse varene med og lagt dem frem.

Finsness, 19. 10. 1932.

Karl Flydal.

Møtereferat.

Forretningsutvalgsmøte i Vestlandske Blindeforbund 5. 10. 1932. Til stede: Gjøen, dr. Dethloff, fru Hognestad, frk. Steen og Johansen. — 1) Bevilgedes 20 kr. til sko og klær. — 2) Forelå søknad om et bidrag til anskaffelse av en ku, da vedkommende hadde mistet en av kuene sine. Blev besluttet å anmode Sætre om å undersøke forholdet og det blev stillet 75 kr. til disposisjon for dette øiemed. — 3) Bevilgedes 25 kr. til klær. — 4) Bevilgedes 40 kr. til hus- og verkstedsleie. —

5) Bevilgedes 50 kr. til flytning m. m. — 6) Bevilgedes 30 kr. til betaling av lysregning. — 7) Forelå søknad om et bidrag på 75 kr. til anskaffelse av utstyr til krabbefiske. Saken blev besluttet oversendt reisesekretæren til uttalelse. — Forelå søknad fra et medlem om et lån på 800 kr. som skal brukes til kontant utbetaling på en eiendom som han har kjøpt. Som garanti for lånet stiller han en pantobligasjon i en annen eiendom. Saken var omsendt i styret. Det blev besluttet at formannen skulde søke juridisk assistanse for å få en del opplysninger, og når disse foreligger, da å konferere med forretningsutvalget. — 9) Formannen opplyste at et kvinnelig medlem som for tiden bodde på et gamlehjem, hadde bedt om at det måtte gjøres noget for henne så hun kunde komme derfra, og om mulig få et værelse med kjøkken hvor hun kunde stelle sig selv. Saken blev overlatt fru Hognestad som fikk i oppdrag å undersøke forholdet. — 10) Forelå en del skrivelser fra formannen i N. Bf. samt uttalelser fra forskjellige styremedlemmer i N. Bf. og V. B. angående filmsaken. Man var enig om å stille det nødvendige beløp (600 kr.) til disposisjon, og det blev nedsatt en komité bestående av Gjøen, Sætre, Johansen og fru Hognestad til å ordne videre med saken. — 11) Efter forslag av fru Hognestad blev man enig om å søke å få i stand en større utstilling med tombola av blindes arbeider, og man håpet å få leiet Permanenten til dette foretagende. Utstillingen med utlodning tenkes avholdt den siste uken i mars og første uken i april.

Sekretariatet.

Legater for blinde.

1) Av Eckersbergs legat vil det over nyttår bli utdelt 2 a 3 porsjoner på tilsammen vel 1000 kr.

2) Av Ellefsens legat vil det til samme tid bli utdelt 2 a 3 porsjoner på tilsammen ca. 500 kr.

Efter statuttene for begge legater skal midlene anvendes til utdanning av blinde for å sette dem i stand til å bli selvhjulpne. Under ellers like forhold er ansøkere fra Oslo fortrinnsberettiget.

3) Av fru Adolphine Holms legat vil det til samme tid bli utdelt 2 a 3 porsjoner på tilsammen 550 kr. Efter statuttene skal midlene anvendes til beste for verdige trengende blinde i Oslo, fortrinnsvis eldre blinde.

Ansøkninger, ledsaget av attestkopier, bedes sendt Foreningen for Blinde, adr. Postmester N. Thrapp, Haxthausens gt. 2, Oslo innen 20. desember 1932.

Østlandske Blindeforbunds Syketrygd.

Som frivillige medlemmer av Oslo Trygdekasse er opptatt Isak Thorsen, Helle pr. Kragerø (medlemsnummer 299, 663), og Ole J. Bamle, Heddal (299, 664).

Formannen.

PETTER A. PEDERSEN

Niels Juelsgt. 27 — OSLO

KJØT — FLESK — PØLSEVARER

Telefon: 41494. Kun 1ste kl. varer til dagens priser. Privat: 66067.

M. Rummelhoff Hansen

Murmester

Trondhjemsveien 59, Oslo

Telefon 82238

Vestlandske Blindeforbunds hjelpefond og legater.

Søknad til V. B.s hjelpefond og Mari Eriksens legat, frk. Valeurs legat, marinemaler Larsens og Bolette Prantes legater må innsendes til V. B.s kontor senest innen 15. desember d. å.

V. B.s hjelpefond og Mari Eriksens legat kan søkes av blinde i V. B.s distrikt, frk. Valeurs legat av blinde i Hordaland, marinemaler Larsens legat og enkefru Bolette Prantes legat av blinde i Bergen.

Søknader som tar sikte på at pengene skal brukes som hjelp til selv-hjelp, vil bli foretrukket. Samtidig må oppgis i søknadene om vedkommende har faste bidrag av fonds eller legater, eller om man har andre faste inntekter.

Vestlandske Blindeforbunds kontor, 29. oktober 1932.

H. E. Gjøn.

Brødrene Rosenlund ^{AS} Kolonial - Frukt - Delikatesser BERGEN <i>Specialiteter:</i> Victoria Kaffe - Visit The	
Bruk kun Kvalitetspapir De representeres utmerket ved Alvøens Papirfabrik's <i>fabrikata.</i>	Dr. med. I. Schiøtz Øienlæge. — 11—3 Langes gt. 7 (vis a vis Riks- hospitalet). Oslo.
Dr. med. øienlæge BIRGER MALLING Bergen	Øienlæge Hørven Teatergt. 3. 12-3 og 1/26-1/27 Telef. 24786.
WERGELAND TRANSPORT <i>Telefoner: 1781—1723</i> FLYTNING — TRANSPORT PAKNING — MØBELLAGRING	
Marmara — Tyrkisk cigaret — 1 krone pakken M. Glotts Tobaksfabrik. Oslo	

Opsiktsvekkende rettssak.

En opsiktsvekkende og celeberr rettssak er under opseiling i Oslo. Saken anlegges av advokat Otto Rød mot Oslo kommune og mot overlæge Dahlstrøm samt reservelæge Dedichen ved Ullevål sykehus. Advokaten hevder at de to herrer har vist grov uaktsomhet under behandlingen av advokat Rød som ifjor lot sig innlegge som patient på sykehuset for å gjennemgå en Malariakur.

Advokaten krever nu 100 000 kr. i erstatning, idet han efter sykehusbehandlingens så godt som er blitt blind. Hans synsevne er så svekket at hans øienlæge nu bestemt fraråder ham f. eks. å gå over en gate uten ledsager.

RADIO!

Største utvalg av apparater og høitalere. Deler for selvbyggere samt billige og gode telefoner.

Faglig betjening.

RADIOCENTRALEN A

Marken.

Telf. 4070.

Bergen.

MANUFAKTUR

Engros & Detalj

Joh. Petersen
Kløverhuset

Advokaten hevder at de to læger det her gjelder, har behandlet ham med et av de farligste stoffer som finnes i medisinen, nemlig Tripersanid, et preparat som er opgitt av de fleste sykehus verden over. Det er denne behandling som har ført til det tragiske resultat. Som vidner vil advokaten føre noen av sykehusets søstre samt dr. med Holst og øienlæge Hørven. Han forlanger opnevnt sakkyndige som ikke står i Oslo kommunes tjeneste.

For tre måneders siden var denne sak fore i Forlikrådet, men det kom ikke til noget forlik, og for noen uker tilbake er det innsendt stevning. Saken vil sannsynligvis komme for Oslo Byrett i slutten av dette år.

Ung blind dame

vekker opsjkt i den engelske musikkverden.

En ung blind dame, Miss May Walker, Belvedere, Kent, har nylig tatt noen meget opsjktsvekkende eksamener ved The Royal Accademy of Music i London. Eksamenene omfattet harmonilære, pianospill og sang. I de to siste fagene blev eksamenene tatt med høieste utmerkelse. Karakterene var de beste som overhodet kan opnåes ved det verdenskjente musikkakademi. Miss Walker har fått sin utdannelse ved Royal Normal College and Musical Accademy for the Blind, London, og begynte sine studier ved The Royal Accademy of Music i 1928. Ved musikkfesten i

HANDELSTRYKKERIET A S**Lars Hillesgate 17****Alle Slags Tryksaker**

utføres hurtig og billig

Telefon 2 2 6 0

Telefon 2 2 6 0

Bergens Privatbank

Oprettet 1855

Bergen — Oslo — Haugesund**Kapital kr. 25,500,000.00**

Penge mottas til høieste forrentning. **Inkasso** besørjes overalt. **Checks** paa ind- og utland kjøpes og sælges. **Fremmed mynt** veksles. **Reiseakkreditiver** utstedes. **Formuer** forvaltes. **Aktierr og obligatione** omsættes.

Alle bankforretninger utføres.

SOFIE HØIGJELLE**Kjød- &****Pølseforretning****TORVGATEN 2****Telefon 0970 — 3748**

London iår blev Miss Walker nr. 2 av sopranene og tildeltes gullmedalje, og i Liederkonkurransen blev hun nr. 3. Hun er bare 22 år gammel, og man mener at hun vil nå frem i aller første rekke blandt Englands blinde musikkutøvere. Dette vil si meget, da det er mange fremragende blinde musikere der borte. Av de kvinnelige blinde musikkutøvere er Miss Walker allerede nu den som har nådd lengst, og man har rett til å stille de største forventninger til henne, mener «Progress».

Det norske Missionsselskap

„Norsk Missionstidende“ utk. hver uke. Koster i posten kr. 5.00 pr. aar.
 „Missionsselskapets Barneblad“ utkommer 2 ganger maanedlig. Koster
 i posten kr. 2.00 pr. aar, 10 ekspl. under en adresse kr. 1.75. Mindst
 50 eksemplarer kr. 1.50. Abonnenterne paa barnebladet faar juleheftet
 „Glade Jul“ eller „Glade Jol“ gratis.

Bladene kan bestilles ved alle postanstalter og i eksped. i Stavanger.
 Kjøp vor missionsliteratur og juleheftene „HELLIGE JUL“, „GLADE JUL“ og
 „GLADE JOL“, Missionsselskapets avrivningskalender.

Missionsselskapets Bokhandel,
 Stavanger.

SAMVIRKE = BERGEN

Kolonialforretninger

Eget Bakeri — Kjøttforretning & Pølsefabrik

Laveste nettopriser. Kun kontant. Aapent for alle.

Utsalg:

Øvregaten 17
 Søndre Alm. 2. Sandviken
 Fjøsangervei 33
 Solheimsgaten 46
 Idrætsveien 52, Nymark
 Repslagergaten 27

Nordnæsgaten 2
 Baneveien 20
 Haakonsgaten 27
 Arbeidergaten 7. Eidemarken
 Nye Sandvigsvei 48 a, Kjøttforr.
 Konsul Børsgate 30

Altid det bedste utvalg i SKO

for damer, herrer og barn

PRIMA KVALITETER

MODERNE UTSTYR

Prima fedtlædersarbeide

Stavanger Skofabriks Utsalg

Domkirkegaten.

Oslo Sparebank

— Oprettet 1822 —

Øvre Slotsgate 3 — Oslo

**KJØP ALTID
BLINDE BARNES FYRSTIKKER**

Fåes overalt.

J. W. JAMESON ^{A/S}_S

Postboks 599 — Tlf. 21 571 - 25 522 — OSLO

Møbelstoffer og stopningsmateriel engros

Børs Café & Restaurant

Strandgaten 15 og Strandkaien 12

Byens mest moderne lokale.

Det bedste sted efter teatertid.

Utmerket musik.

Billige priser.

Telefoner: 2916 — 6181 — 1973.

BLINDESAKEN

MÅNEDSSKRIFT FOR DE BLINDES VENNER

UTGITT AV „NORGES BLINDEFORBUND“

Redigert av

Edvard Imsdahl, Rosenkrantzgaten 5, Bergen

Telefon 3871

Nr. 12.

Desember 1932

21 årg.

Innhold. Jul i Nord. — Østlandske Blindeforbund gjennom 25 år. (Med 9 bilder). — Snøkløkker i eit brev. — Beretning om Norges Blindeforbunds blad- og trykkervirksomhet i 1929—31. — Oversikt over inntekter og utgifter i 1929—31. — C. C. Enevoldsen. — Vellykket blindesakskveld i Sandefjord. — Blind dikter får literaturpris. — Formanns-, sekretær- og kassereradresser. —

Tekst på annonsesider: Nyttår. — Møtereferater. — Legatrenteutdeling. — Østlandske Blindeforbunds Syketrygd. — En blind dommer. — Russlands blinde kvinner. — Natt. — Østlandske Blindeforbunds juletefest. — Radioapparater. — Trondheimsbrev fra formannen. — Blindesaksarbeidet på Island. — „La Espero“, esperantoklubb ved Osloskolen.

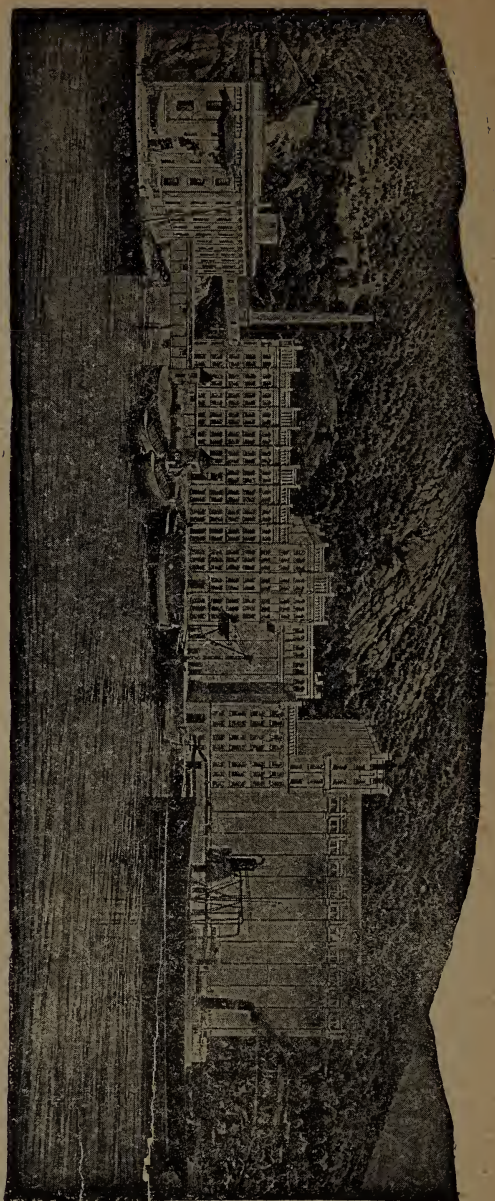
Les annonsene og gjør Deres innkjøp hos våre averterende.

K O K S og G A S

er de i nationaløkonomisk henseende mest fordelagtige varmekilder. **K o k s** er det billigste og **g a s** er det greieste og mest praktiske av alt brændsel. Man gavner landets økonomi ved at bruke gas og støtter derved den norske koksindustri.

BERGENS GASVERK.

VAKSDAL MÖLLE.
BERGEN

Bibler, Salmebøker, Andagtsbøker

Tegn subskription på **bøker og tidsskrifter**

Kr. Madsens bokhandel

Tyskebryggen 5 (Leppen)

Telefon 1482

VESTLANDSK ELEKTRISK ^A/_S

KONG OSCARSGATE 31

vis a vis Ant. Johannesens Handelsskole

3134 Tlf. 3134

**Elektrisk utstyr, koke- og varmeapparater
radioapparater etc.**

Nyttår.

For „Blindesaken“ av res. kap. Erik Bråtveit.

„Men kommer ikke julen først da?“ vil sikkert mange spørre. Nei, kirkens nyttår begynner førstkommande søndag, og jeg vilde da gjerne knytte noen tanker til lektien etter 3. Rekke for den dag. Den leser vi hos profeten Jeremias 31, 31—34.

En nyttårsdag får jo lett tanken til å gå både tilbake og fremover. Profeten bærer bud fra Herren om dager som skal komme, da han vil oprette en ny pakt. Herren hadde gjort store ting mot Israels hus. Han tok folket ved hånden og førte det ut av Egyptens mørke. Han oprettet sin pakt med dette folk; men tross alle Guds velgjerninger brøt folket pakt. Nu vil Herren oprette en ny pakt, og denne pakt skal innskrives i menneskenes hjerter. Jeg vil være deres Gud, og de skal være mitt folk, sier Herren. Da skal ikke den ene lære den annen og si: Kjenn Herren; ti alle skal kjenne ham, både små og store. Deri er altså den store forskjell mellom den gamle og den nye pakt. Vistnok var det så også i den gamle pakt at Herrens lov var innskrevet i menneskenes hjerter; men det blev mer og mer til det at den ytre, skrevne lov blev den ene-rådende, og det blev mer og mer så at det var enkelte mennesker forbeholdt å kjenne Herrens lov, og de andre sank mer og mer ned

**ELEGANTE OG MODERNE
TRYKKSAKER!**

Dreyers Grafiske Anstalt
Stavanger.

Forlang

SÆBEPULVER 116

S. Mauritzens Sønner
Stavanger.

ÅBergens Skillingsbank

Mottar indskud

til høieste forrentning.

Hjemmesparebøsser

utlånes gratis.

Vedtagne indskud

avhentes månedlig ved
bankens bud.

**Utfører forøvrig alle vanlige
bankforretninger.**

Filial: Solheimsviken.

John Sagen's Eftf.

Inneh.: **Joh. Lilleskare**

Specialforr. Frukt - Grønsaker

Nygårdsgt 27. Telefon 5920.

Øienlæge Smedsrud

Stavanger

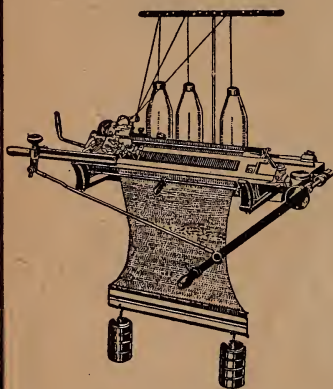
Droningsgt. 2. Kontortid 11—2
Telefon 1240

Damefrisersalon

„MARCEL“

Strandgaten 1, Bergen

HAAR- & SKJØNHEDSPLEIE

Diamant

er den strikkemaskin som
er forsynet med de nyeste
forbedringer, — hvorfor der
paa Diamant strikkes hurtigere, lettere og
penere end paa nogen anden maskin.

Forlang katalog med uttalelser fra kjøpere.

Sunette

strømpestrikkemaskin er en
automatisk hurtigstrikkende
patentrundstrikkemaskin.

Lave priser. — Lempelige avbetalingsbetin-
gelser.

F. G. AMUNDSEN

SYMASKINFORRETNING — BERGEN

til å bli „den forbannede hop som ikke kjente loven“. Det som da blir det grunnleggende i den nye pakt, er at forbindelsen mellom Gud og mennesker blir direkte. Gud uttrykker sin lov og sin vilje slik at alle kan forstå den, både små og store. Det er denne kongsgjerning Jesus har å utføre, og det tror jeg nok vi alle er enige om, at det er i sannhet en kongsgjerning. Han er dertil født og dertil kommet til verden at han skal vidne for sannheten, sier han, og sannheten er denne at vi kan komme til Gud slik som vi er. Han tar mot synedere og forlater misgjerninger, og den som har fått oppleve dette, han vil av hele sitt hjerte istemme: Velsignet være han som kommer! I evangeliet for 26. søndag efter Trefoldighet er innbydelse fra Jesus til alle som strever og har det

Theodor Olsen's Eftf.s

Guldsmedforretning

Smaastrandgaten — Bergen

Rigt Udvalg i finere Guldvarer
og haanddrevne Sølvarbeider

Æresdiplom Landsudstillingen 1928

*Virk for
Blindesakens
spredning
i by og bygd.*

TELEGRAMADRESSE
„BERGENSKE“

tungt, om å komme til ham, så skal de få hvile. Dersom vi skal motta en slik innbydelse med glede, da må vi være trette; men enhver som er trett, han vil også forstå hvad en slik innbydelse er verd, og han vil følge den. Jesus har en kongsgjærning å gjøre, en kongelig gave å bringe; men så er han jo konge. Kongen kommer! Ta mot ham i ditt hjerte!

Mitt hjertes dør jeg åpner dig.
O. Jesus, kom hit inn til mig,
og ved din nåde la det skje
at jeg din vennlighet må se.

Erik Bråtveit.

BERGENS SPAREBANK

Oprettet 1823

Forvaltningskapital ca. Kr. 130,000,000

Filialer:

Strandgt. 81, Laksevaag, Sandviken, Solheimsviken

Kjøp

Marie Müllers

Kjeks

KOBA CHRISTENSEN

Liktøiforretning - Engen 37

Telefon 1804

Ved Det gamle Teater

Privat 2813

Norske Forenede

Livsforsikringsaktieselskap

Bergen. Oslo. Trondheim.

Premier og renteinntekt 1931....	Kr. 4 231 270
Samlede aktiver pr. $31/12$ 1931....	„ 25 624 494
Forsikringsbestand „ $31/12$ 1931 over „	100 000 00

Tidsmessige forsikringsformer.

Liberala vilkaar.

Møtereferater.

Styremøte i Nordenfjelske Blindeforbund 15. 11. 1932. Til stede: Karterud, fru Wolmar, Nordberg, Haglund og Harildstad. Dessuten var landsforbundets formann, hr. Alf Arnesen, efter innbydelse til stede. — 1) Blev referert skrivelse av 29. 10. fra lærer Th. Nergård angående et lån i Strinden Sparebank, som i sin tid blev optatt for å hjelpe en blind til kjøp av eiendom. Lånet er på 3850 kr. Etter å ha fått referert de tidligere beslutninger i saken, fant styret at forbundet var bundet til å overta garantiansvaret for lånet, og anmodet Karterud og Nordberg om å ordne

med de nødvendige formalia på beste måte. — 2) Referertes skrivelse av 9. 11. fra en blind med anmodning om en erklæring til forsorgsstyret i vedkommendes hjembygd om at forbundet er villig til å hjelpe ham til hus og jord i en annen bygd. Styret finner ikke å kunne gi nogen slik erklæring, men anmoder formannen om å sette sig i forbindelse med forsorgsstyret for å få saken ordnet på en annen måte.

Sekretariatet.

Forretningsutvalgsmøte i Vestlandske Blindeforbund 2. 11. 1932. Til stede: Dr. Dethloff, fru Hognestad, frk. Steen og Johansen. Da formannen var syk, henstillet forretningsutvalget til Johansen å fungere som formann til hr. Gjøen kom tilbake. — 1) Referertes skrivelse fra Bergens Revisjonsinstitutt angående en del forandringer med hensyn til regnskapet for Stavanger Arbeidskontor. Da formannen hadde uttalt ønske om at denne sak måtte bli utsatt til senere, blev dette imøtekommet. — 2) En søknad om 50 kr. til forrentning blev utsatt på grunn av manglende opplysninger. — 3) Bevilgedes 30 kr. til husleie. — 4) Et medlem som var fraflyttet V. B.s distrikt, søkte om ettergivelse av sin gjeld til utsalget. Saken besluttet utsatt til årsoppgjøret for utsalget forelå. — 5) Et lån på 100 kr. innvilgedes. — 6) Utkast til søknad til kommuner og fylker blev oplest, og det blev besluttet å gå til trykning av søknadene. — 7) Referertes en skrivelse fra Foreningen Bergens Blinde til formannskapet, oversendt V. B. fra dette, angående opprettelse av et hjem for blinde i Bergen, idet man gjør bruk av Konows legat. Forretningsutvalget besluttet å henstille til formannskapet å ta under overveielse om det kan gjøres noget for å sette nevnte legat i virksomhet, og om man i tilfelle man beslutter sig for bygging, da vil gi fri tomt for øiemedet. — 8) Likeså referertes skrivelse fra Foreningen Bergens Blinde, oversendt V. B. til uttalelse fra rådmannen for forsorgsvesenet, angående alderstrygd for blinde. Forretningsutvalget besluttet før man gir offisielt svar, å sondere terrenget hos rådmann og borgermester og likeså å gå igjennem sakens tidligere dokumenter.

Sekretariatet.

Styremøte i Østlandske Blindeforbund 30. 10. 1932. 1) Bevilgedes 380 kr. til fortsatt utdanning i pianostemming hos en blind pianostemmer. — 2) Bevilgedes 100 kr. til innkjøp av varer. — 3) Bevilgedes 100 kr. til husreparasjon. — 4) Bevilgedes 50 kr. til øieblikkelig hjelp. — 5) Bevilgedes 50 kr. til hus. — 6) Bevilgedes 65 kr. til telefon. — 7) Bevilgedes to bidrag på 100 kr. og ett på 50 kr. til materialer. — 8) Bevilgedes tre mindre bidrag som hjelp til radio. — 9) En tidligere gitt, men ikke brukt bevilgning, tillotes anvendt til opplæring i børstebinderi. — 10) Bevilgedes et lån på inntil 500 kr. til start av forretning. Saken ordnes av formannen. — 11) En ansøknings om verkstedshjelp blev avslått. — 12) Referertes skrivelse fra Oslo Leiegårdskontor, avslag på Ø. B.s anmodning om å få ledig en leilighet i Blindes Hus.

Sekretæren.

Legatreuteutdeling.

Foreningen for Blinde, Oslo, meddeler at rentene av stud. philol. Yngvar Sydnes' legat for 1932 er delt mellem 2 ansøkere fra N. B., 3 fra V. B. og 1 fra Ø. B.

Østlandske Blindeforbunds Syketrygd.

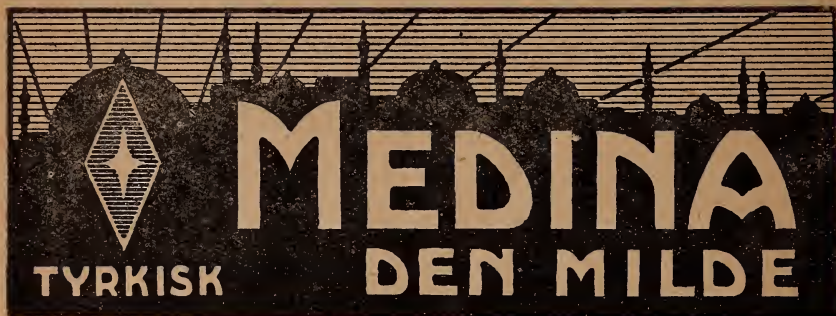
Som frivillig medlem av Oslo Trygdekasse er optatt fru Marie Hammerseng, Hammerseng Gård pr. Lillehammer. Medlemsnummer 299,750.

Formannen.

Brenselcentralen

Oslo

Telefon 27 100.

En blind dommer.

Et enestående tilfelle i den amerikanske rettspleies historie inntraff for kort tid siden, idet en 28-årig jurist, Mr. Herbert Geisler, som er helt blind, blev utnevnt til dommer i Chikago. Mr. Geisler blev 7 år gammel rammet av blindhet som følge av et ulykkestilfelle, men kunde likevel efter å være blitt student påbegynne sin juridiske utdannelse som han for et par år siden avsluttet med et glimrende resultat.

— Det at jeg er blind, sier Mr. Geisler, hindrer mig på ingen måte i å avhøre de siktede og vidnene. Sannheten er ikke skrevet på deres ansikter. Den slutter jeg mig til av deres forklaringer og av den stemmebetoning hvormed disse fremføres.

Russlands blinde kvinner.

Det Allrussiske Blindeforbund som med slik energi og fremgang driver arbeidet for å bedre de blindes stilling i det veldige landet, tar sig også av kvinnene. Takket være forbundet kan unge blinde kvinner nu få studere både ved arbeiderfakultetene og høiskolene ellers. I industrien og det kooperative jordbruk er man likeledes begynt å skaffe dem plasser side om side med deres seende søstre. Videre er organisasjonsarbeidet tatt op. Innen Det Allrussiske Blindeforbund er det allerede dannet 12 kvinnegrupper.

Natt.

Dette vakre diktet er hentet fra et propagandaskrift som De Blindas Förening «Hoppet», Göteborg, nylig har gitt ut. — Hr. Stenborg er blind.

Vinterhimlens stjärnor glimma,
jorden vilar höljd av snö,
månens bleka silverstrimma
glänsar över istäckt sjö;
berg och skogar smälta samman
till en jättestor kristall;
trots sitt sken från norrskensflamman
är dock vinternatten kall.

Åter är det natt i Norden.
Nu har skogen blivit grön,
blommor spira opp ur jorden,
lätta vågor krusa sjön;
vårens natt är oss till möte
med sitt ljuva svärmeri;
i naturens moderskøte
råder frid og harmoni.

Lätta dimmor falla stilla
över skogar, berg och sjö.
Sömnigt hörs en fågel drilla;
luften doftar utav hö.
Hand i hand de unga vandra
under muntert skämt og skratt,
giva löften åt varandra —
det är nordisk sommarnatt.

Regnet smattrar, stormen ryter,
åskan mullrar då og då,
fram ur molnen blixten bryter.
Gul är skogen, bergen grå.
Ugglan skriker från sitt næste,
och ibland hörs skatans skratt.
Hotfullt mørkt är himlens fæste —
det är høstens dystre natt.

Än en natt jag ville måla,
men för den finns icke färg.
Ingen måne där syns stråla
över skogar, sjö och berg;
inga stjärnor vänligt glimma,
intet norrsken flammar matt;
lika mörk är varje timma
i den blindes långa natt.

Carl Stenborg.

Østlandske Blindeforbunds juletreff

arrangeres i K. F. U. M.s festsal, Møllergaten 1, Oslo, 4. januar 1933 og begynner kl. 18. Programmet blir antagelig som vanlig, med tale, sang, musikk og den tradisjonelle ring rundt juletreet. Dessuten blir det som vanlig bevertning med kaffe og julekake, frukt og røk.

Da det i de siste år har vist sig at deltagelsen er blitt for stor, blandt annet på grunn av at medlemmene har hatt flere enn en med sig, ser vi oss nødsaget til å begrense adgangen. Det er nu besluttet at hvert medlem bare kan ta med sig én person. Dette vil bli meget strengt kontrollert i år, og enhver må ha adgangskortet med sig for å komme inn på festen. Den som ikke har kortet med sig, kommer ikke inn. Ved inngangen vil det som nevnt bli etablert meget streng kontroll. Adgangskortene utleveres på Ø. B.s kontor, Langes gt. 7, fra og med mandag den 12. desember til og med den 23. i samme måned, med undtagelse av lørdag (da er kontoret stengt). Man bedes henvende sig i kontortiden som er mellem kl. 14 og 17. Kortene kan ikke utleveres til nogen annen tid, da sekretærassistenten bare er til stede i den angitte kontortid. Dessuten kan det i nødsfall afhentes kort på kontoret onsdag den 4. januar 1933 mellem kl. 12 og 15.

Festkomitéen.

Nu er tiden inne til å anskaffe

PYROX,

elektriske stråleovn

med mørke varmeståler

Fordelaktigste og mest sanitære utnyttelse av strømmen.

VÅRE NORSKE

Pianoer - Orgler

står fullt på høide med de beste hjemførte.

Forlang katalog med priser tilsendt.

JACOB KNUDSEN ^{A/s} - Bergen

Filialer: Oslo — Stavanger — Aalesund.

^{A/s}

GULL & SØLV

Juvelerforretning

Torggaten 1

BERGEN

Telefon 2121

Radioapparater.

Jeg har i den senere tid mottatt en mengde ansøkninger om radioapparater og deriblandt svært mange lampeapparatansøkninger. For det første er disse lampeapparater meget kostbare, så det skal betydelige summer til for å skaffe alle ansøkere slike apparater. For det annet så er det nu meget som taler for at hele Kringkastingvesenet skal i støpeskjeen. Det er meget sannsynlig at det vil bli innført statsdrift, og da vil hele landets Kringkastingvesenet komme under ett styre. Planene er visstnok da å bygge ut en rekke reléstasjoner, således at man praktisk talt over hele landet skal kunne høre på krystallapparater eller iallfall på ganske små lampeapparater. Allerede i januar måned 1933 vil saken antagelig komme op i Stortinget, og ingeniør Bødtker mener derfor det er riktig å se tiden litt an før vi forsøker å skaffe flere slike store lampeapparater. Disse store apparater vil jo da i løpet av et års tid bli overflødige. Dessuten har vi heller ikke penger nok i kassen for tiden. Derimot vil vi fremdeles forsøke å hjelpe alle dem som kan klare sig med krystallapparat. Det vil derfor bli en pause i utdelingen av lampeapparater nu. Vi får så håpe at vi så snart som mulig får en endelig ordning på Kringkastingvesenet. Vårt mål er jo at alle blinde skal ha sitt apparat, og dette mål vil det bli meget lettere å nå når nyordningen blir gjennomført.

Jeg ber da alle som venter på apparat, om å være tålmodig inntil videre. Alle som hittil har fått frilicens, vil få denne fornyet uten ny ansøknings.

Erling Herstad.

BLINDESAKEN

MÅNEDSSKRIFT FOR DE BLINDES VENNER

UTGITT AV „NORGES BLINDEFORBUND“

Redigert av

Edvard Imsdahl, Rosenkrantzgaten 5, Bergen

Telefon 3871

Nr. 12.

Desember 1932

21 årg.

Jul i Nord.

Julen gammel er i Norden,
feiret gjennom tusen år.
intet annet sted på jorden
slik å samle den formår.
Hjemmets fest for alle er den,
fest for barn, for far og mor,
og en gledens bølge bær den
inn til liten og til stor.

Mangen mann som går og griner
hele året, sur og lei,
får i julen muntre miner
og sprer solskinn på sin vei,
får slik hug til godt å øve,
til å skape fryd og fred,
til å mildne, til å prøve
på å himlen få her ned.

Kjærlighet er julens kjerne,
er dens store, stille bud.
Julenattens klare stjerne
tendte kjærlighetens Gud.
Julen er og blir et under,
like nytt for hvert et år.
Derfor går vi her og stunder
mot den mer enn vi forstår. —

Og nu kimer de og kimer,
klokkene i bygd og by,
vigsler, helger vende-timer
for en verden inn på ny.
Solhverv er det. Solen seirer.
Barnet er igjen vår gjest.
Nok en gang i Nord vi feirer
Lysets, livets jubelfest.

Edvard Imsdahl.

Østlandske Blindeforbund gjennom 25 år.

Som tidligere omtalt, kunde Østlandske Blindeforbund i sommer feire sitt 25-årsjubileum. Det er et imponerende arbeide som er utført, og også en imponerende vekst som har foregått i denne tiden. Vesentlig på grunnlag av 25-årsberetningen skal vi her fortelle en del om forbundets tilblivelse og utvikling.

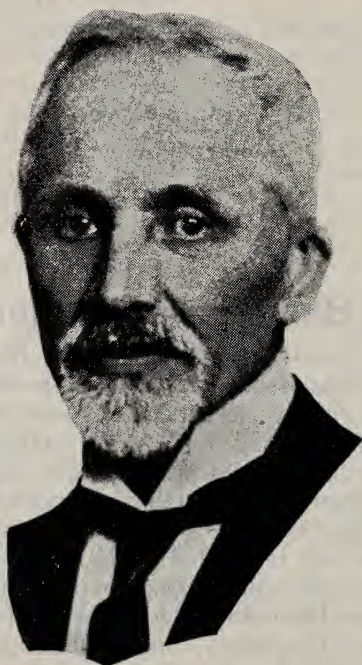
Starten. Efterat Nordenfjelske Blindeforbund var stiftet i 1900 og Vestlandske Blindeforbund i 1907, mente man også på Østlandet at tiden var inne til å ta organisasjonsarbeidet op. 7. april 1907 kom en del blinde sammen til et møte i Oslo, og her blev da Østlandske Blindeforbund dannet. Til styre valgtes: Lærer Erik Harildstad (formann), organist Geburg Aasland (sekretær) og kurvmaker Alf Arnesen (kasserer).

Erik Harildstad.

Geburg Aasland,

Alf Arnesen.

Forbundets program var fra først av utelukkende av ideel og kulturell art. Man vilde samle Østlandets blinde til felles arbeid for sin sak, søke å fremme deres foretagsomhet, virke for at de kunde få utnytte sine kunnskaper og ferdigheter og i det hele for at de kunde hevde sig som interesserte og selvstendige mennesker. For å nå dette mål skulde de holde møter (om mulig en gang om året), likesom man vilde prøve å få opprettet et blad. Den økonomiske hjelpevirksomhet fant man best kunde utføres av den i 1901 av den daværende bestyrer av Oslo Blindeskole, hr. L. M. Bentsen, stiftede Foreningen til Selvhjelp for Norges Blinde. Man trodde heller ikke forbundet vilde komme til å råde over de nødvendige midler til å kunne yde sine medlemmer økonomisk støtte.

De første år. De blinde Norden-, Vesten- og Østenfjells var således nu organisert i hver sitt forbund. Man blev imidlertid snart klar over at det var mange opgaver som bare kunde løses gjennom en landssammenslutning. Efterat en forberedende konferanse hadde vært holdt i Bergen 1908, blev så Norges Blindeforbund stiftet på et møte i Trondheim 1909. På dette møte blev blandt annet de geografiske grænser for de forskjellige lokalforbunds virkefelt trukket op. Østlandske Blindeforbunds arbeidsområde omfatter fylkene fra og med Aust-Agder til og med Hedmark. Den ovenfor nevnte Foreningen til Selvhjelp for Norges Blinde gikk inn i Norges Blindeforbund, og dens utsalg i Oslo blev overtatt av Ø. B.

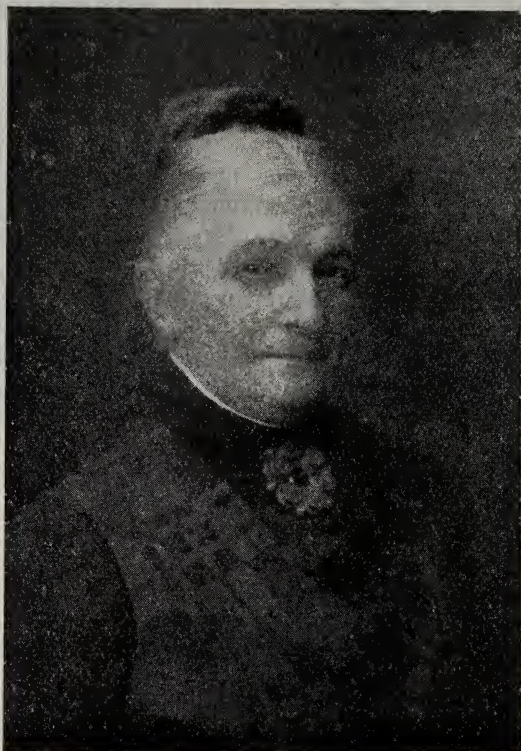
Ved utgangen av det første året hadde Ø. B. ca. 50 medlemmer. Fra 1909 blev forbundets virksomhet adskillig utvidet. Det direkte økonomiske hjelpearbeide blev tatt op og likeså arbeidet for å omsette blindes varer.

Til å begynne med hadde Ø. B. sendt ut et lite håndskrevet blad i punktskrift; men da V. B. i 1909 tok til å gi ut en maskintrykt avis, „Norges Blinde“, gikk også Ø. B. over til å bruke denne som sitt organ. Fra 1910 overtok Norges Blindeforbund utgivelsen, og bladet har siden gjennom alle årene vært et viktig bindeledd mellom alle landets blinde og deres organisasjoner.

Da forbundet begynte sin virksomhet, var kjennskapet til de blinde og deres muligheter meget lite. Det var derfor mange og store vanskeligheter å kjempe med; men takket være den energiske og dyktige ledelse arbeidet forbundet sig likevel jevnt og sikkert fremover fra år til år. Allerede i 1911 var man kommet så langt at Ø. B. våget å ta på sig arrangementet av den tredje landsutstilling av blindes arbeider. Den første av disse utstillinger var holdt i Bergen 1907 og den andre i Trondheim 1909. Ø. B. skilte sig fra sin oppgave på en utmerket måte, og utstillingen i Oslo kom til å få ikke liten betydning for arbeidet. Hovedstadens befolkning fikk her ved selvsyn kjennskap til hvad blinde håndverkere kunde utføre på de forskjellige områder.

Styret forstod snart at skulde det komme den rette fart i virksomheten, måtte det drives et planmessig og intenst opplysnings-

arbeide blandt almenheten. Som et viktig ledd her blev reisesekretærvirksomheten tatt op (se nedenfor). Fra 1912 fikk man også en god hjelp i det av Norges Blindeforbund utgitte månedsskrift „Blindesaken“.

Frk. Cathrine Eger.

Biblioteket. Som nevnt ovenfor var Ø. B.s oppgave til å begynne med utelukkende av ideell og kulturell art. Det var derfor ganske naturlig at noget av det som først blev tatt op, var arbeidet for å skaffe de blinde god litteratur, skaffe dem et bibliotek. Her fikk forbundet den beste hjelper i en varmhjertet og forståelsesfull dame, hvis navn alltid vil komme til å lyse i norsk blindesakshistorie: Frk. Cathrine Eger. Hun er skaperen av all bibliotekvirksomhet for blinde i vårt land. Allerede i 1904 begynte hun sammen med en del andre damer å skrive av bøker på blindeskrift. Disse bøkene lot hun binde inn, og så fikk de blinde låne dem efter tur. I 1913 skjenket hun sin boksamling, som da bestod av ca. 100 bind, til Ø. B., og siden har boksamlingen vokset jevnt og sikkert, slik at den nu teller omkr. 1800 bind. Det er mange flittige hender som har bidratt til denne store økning, og styret retter i 25-årsberetningen en hjertelig takk til alle de trofaste av-

skrivere. Frk. Eger testamenterte ved sin død våren 1929 10 000 kr. til biblioteket. Videre opprettet hun et legat på 315 000 kr. til fremme av Ø. B.s almindelige virksomhet og skjenket 20 000 kr. til gamle hjemmet. Gjennom disse storstilte donasjoner har forbundet fått en betydelig økonomisk basis for sin virksomhet. Frk. Eger er ikke bare den østlandske blindeorganisasjons store velgjører. For mange var hun en personlig venn. Hun hadde en sjelden tro på og tillit til de blinde, og hun vilde at de skulde ha samme rettigheter som andre. Dette fremgår også klart av hennes motto for bokavskrivningen: „Alt det de seende kan lese, skal også de blinde kunne lese.“

Østlandske Blindeforbunds Bibliotek.

Fru Elisabeth Aspelin Lunderby har de siste årene påtatt sig å binde inn de nye bøker og har derigjennem nedlagt et verdifullt arbeide for biblioteket. Dette arbeider for tiden under meget trange plassforhold i Blindes Hus; men takket være velvillig imøtekommenhet fra Oslo kommune vil boksamlingen få lyse og rummelige lokaler i Deichmanns Bibliotek når nybygningen på Hammersborg blir ferdig.

Bibliotekar har i en lang årrekke vært frk. Elisabeth Hassel, som har utført et opofrende og samvittighetsfullt arbeide. I de siste årene har frk. Gunlaug Karterud også vært knyttet til biblioteket som assistent. Hennes hovedoppgave har vært å holde ved

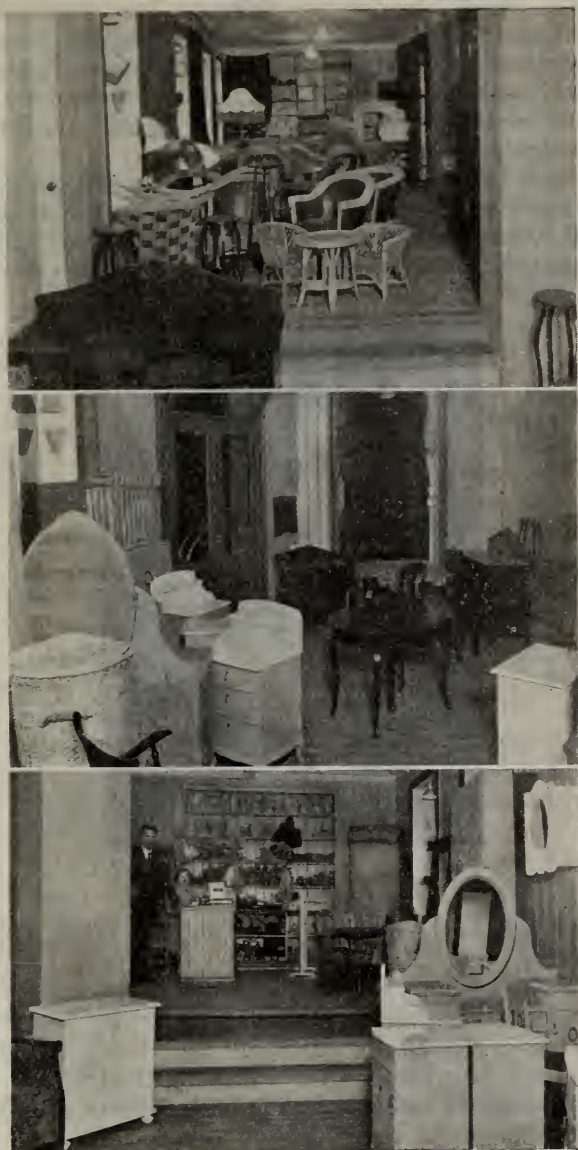

Blindes Hus. Oslo.

like og impregnere boksamlingen og ellers utføre almindelig bibliotekararbeide.

Blindes Hus. Det gikk tidlig op for de ledende i Ø. B. at det var nødvendig å skaffe sig sit eget hus med plass for utsalg, verksteder, bibliotek, kontorer m. m. Et iherdig arbeide blev derfor satt igang for å reise midler til dette formål. 1916 var det samlet inn ca. 70 000 kr., og eiendommen Bergsliens gate 13 blev innkjøpt til Blindes Hus. Det er en ganske almindelig, men solid hjørnegård. Her har man verksteder for kurvmakere, snekkere og salmakere samt litt plass for nogen stolseteflettersker. I 1931 arbeidet det til stadighet 7 blinde på disse verkstedene. Utviklingen har vært sterkt hemmet av Husleireguleringen. Det har ikke vært mulig å skaffe ledig rum i huset. Foruten de 5 leiligheter som er optatt av utsalget, lageret, verkstedene og biblioteket, bor det tre blinde med sine familier og to ungkarer. I gårdsrummet er det innredet garasje for utsalgets lastebil. Størstedelen av loftet brukes til materialdepoter. Gården er i de senere år blitt godt vedlikeholdt, og høsten 1931 blev det foretatt en omfattende ombygging av utsalgets lokaler. Driften er meget tilfredsstillende.

Blindes Utsalg er en av de eldste grener innen Ø. B.s virksomhet. Forbundet overtok i 1910 det av Foreningen til Selvhjelp for Norges Blinde drevne utsalg. I den første tid blev ut-

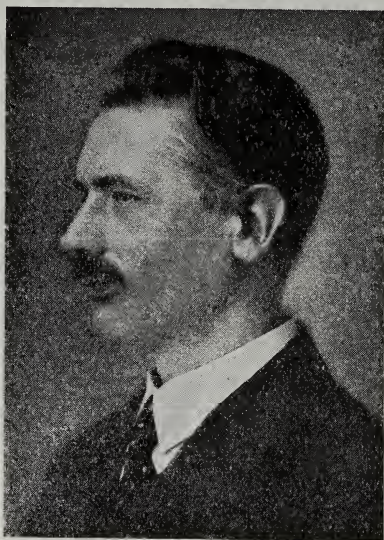

Blindes Utsalg, Oslo.

salget ledet av blindeskolens bestyrer, hr. H. M. Hauge, og forretningen hadde også sine lokaler i blindeskolen. Senere fikk det små, leide lokaler i Balders gate 1, og i 1916 flyttet det til Blindes Hus, Bergsliens gate 13. Ved overtagelsen hadde utsalget en varebeholdning på kr. 822.70 og regnskapet for 1909—10 viser at utsalget har fått et tilskudd på 70 kr. Det var knyttet et arbeidskontor til utsalget, og senere fikk en kurvmaker fast arbeide her.

Omsetningen dreiet sig om ca. 2000 kr. i de første årene. Fra denne beskjedne begynnelse har utsalget vokset sig frem til i 1931 å ha en omsetning av 91 500 kr., med en kapital på 44 000 kr. (heri er inkl. varebeholdning, materialer, utestående fordringer m. m.). Det mottar årlig et tilskudd på 12 000 kr. fra Ø. B. til dekning av driftsutgiftene.

I juni 1928 blev det åpnet en filial i Thv. Meyers gate 78, og denne har siden vært i gang. Det første halvåret hadde den en omsetning på 2900 kr. Filialen har arbeidet under meget vanskelige forhold med streik og dårlige tider; men den er likevel gått frem-

Bestyrer Siegfried Schilling.

over. I 1931 utgjorde omsetningen 10 100 kr. (inkl. i de ovenfor nevnte 91 500).

Bestyrer S. Schilling har med stor dyktighet, interesse og påpasselighet ledet hovedutsalget i over 15 år, og han bør sikkert ha en stor del av æren for utsalgets betydelige fremgang. Han innehar en både ansvarsfull og vanskelig stilling og nyter almindelig tillit så vel blandt de blinde leverandører som blandt forbundest medlemmer for øvrig og hos styret.

Utsalget hadde i 1931 forbindelse med 127 blinde. Det blev i alt ydet en materialkreditt på 11 000 kr. Alle varer blev av utsalget betalt kontant ved innleveringen, så ingen behøvde å vente på oppgjør. I disse tider da det stadig blir vanskeligere for de blinde håndverkere å få omsatt sine arbeider på hjemstedet, er det av den største betydning for dem å ha dette utsalget å vende sig til.

Reisesekretærvirksomheten. Den første som drev reisesekretærvirksomhet i Ø. B., var sekretær Tarald Hjelmtveit. Han blev i 1909 av Norges Blindforbund ansatt som reisesekretær med hele landet som virkeområde. Det blev derfor ikke så lenge

han kunde være i hvert distrikt om gangen. I Ø. B. virket han fra 1913 og utover og utførte i denne tiden et meget verdifullt arbeide for blindesaken. Han er i det hele en av dens bærende krefter i vårt land. Hjelmtveit fratrådte stillingen som reisesekretær i 1919. Han har nu i en lang årrekke vært landsforbundets adjungterte sekretær i Oslo og er siden 1. juli 1932 også arbeidskonsulent.

Senere fungerte kurvmaker D. Didriksen en kort tid som reisesekretær, og i 1924—25 virket frk. Gunlaug Karterud som sådan. Derefter arbeidet Erik Harildstad et års tid. Harildstad blev i 1926 forflyttet som lærer til Dalen Blindeskole ved Trondheim og fratrådte da samtidig som Ø. B.s formann og dets reisesekretær.

I den periode som derefter fulgte inntil 1928, var det ingen fast reisesekretær ansatt; men det blev likevel virket en del på dette område, særlig ved Tarald Hjelmtveit, Alf Arnesen og Erling Herstad. I 1928 ansattes cand. teol. Erik Bråtveit, Norges første blinde teolog, og han virket i stillingen i godt og vel et halvt år. Han utførte et meget godt arbeide. Bråtveit blev i denne tid innviet til prest, og om høsten fratrådte han stillingen, idet han da blev konstituert som res. kap. til Asak i Berg. I dette embede er han fremdeles og nyter stor aktelse og hengivenhet innen sin menighet. Til tross for sin fullstendige blindhet røkter han sin preste-gjerning til alles tilfredshet.

Så kom det atter en tid da man ingen fast reisesekretær hadde, inntil desember 1931, da landets annen blinde teolog, pastor Ragnvald Overvoll, blev konstituert i stillingen. Reisesekretærarbeidet ligger på mange måter godt an for en teolog, idet det ofte faller blandt kirkelig interesserte folk. Således har pastor Overvoll forrettet ved mange høimesser og på den måten fått både offer og kollekt til blindesaken.

G a m l e h j e m m e t. Tanken om et gamlehjem for blinde har i mange år vært levende i Ø. B. I tidens løp er det også arbeidet adskillig for denne sak. Det var i nogen år nedsatt en egen gamlehjemkomité. En av de varmeste forkjempere for gamlehjem-saken var frk. Ruth Marcusen. Hun samlet inn penger til gamlehjemfondet og talte og skrev meget for saken. Frk. Marcussen døde i vår, og forbundet minnes henne som et edelt og varmhjertet menneske, et medlem som man hadde megen glede av.

Frk. Eger skjenket som nevnt ovenfor 20 000 kr. til gamlehjemfondet. Johan Evensen på Hamar bør også nevnes her. Han har vært en ivrig forkjemper for gamlehjemsaken. Før øvrig er det mottatt mange store og små gaver. Alf Arnesen og Tarald Hjelmtveit samlet inn ca. 11 000 kr., og i 1922 blev eiendommen „Elverhøi“ i nærheten av Hamar innkjøpt til et vordende gamlehjem. Imidlertid gikk det ikke så glatt fremover med å skaffe mer penger, og enda står „Elverhøi“ der ubrukt. En del av bygningen blir foreløbig leiet ut for å gi litt inntekter. Ved utgangen av 1931 hadde man et gamlehjemfond på ca. 52 000 kr. Styret anser imidlertid dette for ganske utilstrekkelig for sakens gjennomførelse;

men man håper at fløt i en ikke altfor fjern fremtid må lykkes å nå målet. Det er mange som med lengsel venter på hjemmet.

Syke t r y g d e n. I oktober 1929 lyktes det styret å få en slik ordning i stand med Oslo Trygdekasse at alle forbundets medlemmer kan bli medlemmer der, uansett hvor de bor. Tiltaket har vist sig å være meget gagnlig for de blinde, og medlemstallet har øket sterkt. I slutten av juni 1932 var det i alt 85 som var direkte innmeldt i kassen. Hertil kom ca. 15 som stod i sine hjemsteders kasser, men mottok den samme støtte av forbundet. Dette betaler nemlig praktisk talt hele premien. Syke t r y g d e n kostet i 1931 forbundet ca. 2000 kr. Trygden har et eget fond på ca. 17 000 kr. Herav er 10 000 testamentert av frk Margrethe Angell Petersen og 4000 av fru Live Hove. Videre har den en årlig inntekt av 440 kr. Dette er den av Oslo kommune frigitte eiendomsskatt for Blindes Hus, som ifølge betingelsen for eftergivelsen skal brukes til syke t r y g d. Imidlertid kan ikke fondets renter plus disse 440 kr. plus innbetalt premieavgift fra medlemmene, noget som tilsammen beløper sig til 1340 kr., dekke ovennevnte utgifter. Det resterende må derfor skytes til av Ø. B.s alm. kasse. Styret finner Syke t r y g d e n å være av så stor betydning for den enkelte blinde at det er vel verd å anvende så vidt mange penger til dette formål.

R a d i o. Et nytt, strålende middel er kommet de blinde til hjelp. Det er Kringkastingen. Målet må være at alle blinde får sitt apparat. Det er en stor opgave dette å hjelpe til her, og en storartet håndsrekning har man også fått i den landskjente ingeniør Carl Bødtker. Denne mann har nedlagt et så storslått arbeide for denne sak at det nu rundt omkring i landet sitter mangfoldige blinde menn og kvinner med sitt eget utmerkede apparat, og dette kan vi i første rekke takke ingeniør Bødtker for. Ingeniøren har med den dypeste forståelse og interesse for de blinde drevet en utmerket innsamling for å skaffe de blinde radioapparater, og det er i årenes løp delt ut i alt ca. 180 stykker, herav ikke så ganske få kostbare lampeapparater. Disse apparater er ikke gitt bare til Ø. B.s medlemmer, men til blinde bosatt over hele landet. Ennu er det mange som med lengsel venter på å få sitt apparat.

Kringkastingselskapet har med stor imøtekommenhet bevilget de blinde frilicens. I alt er det delt ut ca. 250 frilicenser fra Oslo Kringkastingselskap. Det er vel ennu vanskelig å ha nogen avgjort mening om hvor stor betydning radioen vil få for de blinde; men sikkert er det at den innebærer uanede muligheter.

A n d r e t i l t a k. Av andre tiltak som Ø. B. har gjort for å komme sine medlemmer til hjelp, kan nevnes:

Det har til alle tider vært et brennende spørsmål å finne nye arbeidsfelter for blinde. De håndverk som blinde kan utføre, er så få at spørsmålet om nye yrker gjør sig sterkt gjeldende. På arbeidsskolen for menn blir det gitt undervisning i møbelstopning, kurvmakeri, snekkeri samt litt børstebinderi og skomakeri. Dessuten undervises i pianostemning, orgel- og pianospill m. m. Det

er ikke så få blinde som ernærer som organister, musikk lærere, pianostemmere og håndverkere. Enkelte har utdannet sig som lærere, teologer og massører. Andre ernærer sig som jordbrukere, hønseholdere, forretningsmenn og sprog lærere. Men som sagt: Behovet for nye arbeidsfelter er meget stort. Ø. B. har derfor i de senere år gjort forsøk på å skaffe blinde beskjeftigelse i industrien. De første prøver er gjort ved Askim Gummivarefabrikk, hvor tre kvinnelige medlemmer arbeider i Kalosjeavdelingen. På grunn av de ekstraordinære, vanskelige tider, med stor ledighet blandt fabrikkarbeiderne, har det vært umulig å komme lenger med denne sak. Men spørsmålet vil bli tatt op med full kraft så snart tidene tillater det.

I de par siste år har det vært holdt korte husstellkurser for blinde kvinner. De har hatt stor tilslutning, og man anser saken for å være meget viktig. Frkn. Ambjørnrud (Fremtidshjemmet, Parkveien 62, Oslo) har elskverdiggst stillet sin skole til Blindeforbundets disposisjon, slik at det har fått bruke både soverummene, kjøkken og stuer. Derigjennem har frkn. Ambjørnrud gjort de blinde kvinner en stor tjeneste som forbundet er meget takknemlig for. De blinde kvinner bør efter styrets mening absolutt få mest mulig opplæring og øvelse i husstell. Deres stilling er enda vanskeligere enn mennenes. På den kvinnelige arbeidsskole blir det undervist i blandt annet vevning, strikning (både for hånd og maskin), stopning, lapning, mådrassarbeide, husarbeide m. m. Men den fortjensten de blinde kvinner kan opnå, er sørgelig liten.

Som eksempel på hvad en blind kvinne kan drive det til, kan nevnes at frk. Mildrid Støre er blitt cand. mag. med innstilling. Hun har særlig studert sprog.

Det har i årenes løp av Ø. B. vært nedsatt en rekke komitéer til å arbeide med forskjellige opgaver.

Forbundets økonomi. Det er selvsagt at forbundet ingen vei kunde komme uten penger. Spørsmålet om å skaffe de nødvendige midler til virksomhetene har derfor alltid vært i forgrunnen. Til å begynne med var inntektene ganske naturlig minimale. I regnskapsåret 1909—10 var inntekts- og utgiftsbudgettet på ca. 1100 kr. Fra denne beskjedne begynnelse har budgettet i årenes løp vokset sig stadig større. For 1932 er det på 36 750 kr. Hertil kommer rentene av fonds og legater. Foruten de som er nevnt ovenfor, har forbundet to legater til, nemlig Oscar Spurche-lands legat på 15 000 og frk. Emma Othilie Ellefsens legat på 6000 kr. Dessuten har det et hjelpefond på 55 500 kr. Alene i direkte økonomisk støtte til blinde blev det i 1931 av forbundets almindelige kasse, av legatene og fondene delt ut ca. 20 000 kr. mot kr. 3.50 i 1909—10. Hertil kommer så alt som er ydet indirekte gjennom utsalget, biblioteket, syketrygden osv.

I 25-årsberetningen blir det nærmere redegjort for de viktigste inntektsposter.

Den lille blindeforening „Godt Håp“, som nu har bestått i over

20 år, arrangerte den første lille utlodning til inntekt for Ø. B. Dette var begynnelsen til den nuværende Oslobasar som i 1931 gav et nettoutbytte av 4700 kr. (i 1932 5200). Det er frk. Sigrid Sverdrup som i alle år har vært basarkomiteéns formann, og hun har sammen med den faste stab av dyktige og interesserte damer forstått å gjøre basaren til en årviss inntektskilde for forbundet.

Ø. B. har i en årrekke mottatt bidrag fra en del kommuner (i 1931 vel 4500 kr.), fra de 8 Østlandsfylker (1050 kr. i 1931) og fra private givere (ca. 1800 kr. i 1931). Videre mottar forbundet årlig betydelige bidrag fra foreninger som spesielt arbeider for blinde, og fra en del ungdomsforeninger og lag som blandt annet også har blindesaksarbeidet på sitt program. Disse bidragene utgjorde i 1931 ca. 3900 kr.

Gjennom skoleinnsamlingen fikk forbundet i 1931 vel 2500 og ved Kirkeofringen ca. 900 kr. Endelig mottok forbundet i 1932 for første gang bidrag fra Oslo Sparebank på 1000 kr. Hertil kommer så medlemskontingenten, en del renter samt de nevnte legaters og fonds avkastning.

I de senere år har forbundet også gjennom en salgsutlodning solgt betydelige mengder av blindes arbeider, idet alle gevinster i Utlodningen utelukkende har vært varer fra Blindes Utsalg. I 1931 gav Salgsutlodningen forbundet et nettoutbytte av 8000 kr. Almenheten har med stor forståelse og velvilje kjøpt loddene og derigjennom ydet de blinde en betydelig hjelp. I jubileumsåret har forbundet satt i gang en Salgsutlodning på 100 000 lodder a 50 øre (mot vanlig 50 000 lodder), og den ser ut til å gå meget bra.

Forbundets formenn. Den første formann i Ø. B. var lærer Erik Harildstad til 1908, derefter organist Geburg Aasland til 1909 og så kurvmaker Alf Arnesen til 1912. Derpå blev lærer Harildstad igjen valgt til formann og stod, bortsett fra et års fravær på stipendiæreise i England og Amerika, i stillingen til 1926. Harildstad nedla i disse 13 års virksomhet som formann et uvurderlig arbeide for Ø. B. Han var en opofrende, uegennyttig personlighet som nødd den største tillit og aktelse blandt medlemmene, og han har også ved sitt vinnende vesen og ved sitt personlig gode eksempel vunnet mange venner for blindesaken blandt de seende.

Ved lærer Harildstads forflytning til Dalen i 1926 blev sykegymnast Erling Herstad valgt til formann og er det fremdeles. En mann mer skikket til å føre arbeidet videre efter Harildstad kunde man neppe ha funnet. Herstad er ikke bare besjelet av en brennende interesse for kameratenes vel, men han er også en arbeidskraft av de sjeldne og initiativrik som få. Efter å ha tatt en glimrende eksamen i Kjøbenhavn i konkurranse med seende massasjestuderende (han var den beste av alle sammen det året) nedsatte han sig i 1924 som sykegymnast i Oslo, hvor han ved sin energi og dyktighet i løpet av disse 8 årene har arbeidet sig frem til å bli en av hovedstadens mest søkte og mest anerkjente sykegym-

naster. Blandt annet er han knyttet både til Rikshospitalet og Ullevål. Ø. B. har under Herstads ledelse gått overordentlig sterkt frem, ikke minst på det økonomiske område. Han er en elskverdig, rettlinjet personlighet som det er en glede å arbeide sammen med, alltid grei, alltid ekspeditivt ved sakenes behandling.

Forbundets nuværende styre.

Stående fra venstre: Kurvmaker Rolf Arnesen (visesekretær), Alf Arnesen (visesform.), dr. med. I. Schjötz (kasserer). Sittende fra venstre: Sykegymnast Erling Herstad (formand), frk Sigrd Sverdrup (sekretær).

De seendes innsats. Blandt de seende venner Ø. B. efter hvert fikk, må i første rekke nevnes frk. Sigrd Sverdrup, som nu i 20 år har vært dets sekretær. Frk. Sverdrup har i denne lange tid nedlagt et så stort og opofrende arbeide for blindesaken at det ikke kan overvurderes. Ved siden av alt dette har hun vært en personlig venn og hjelper for mange blinde, og dette er ikke det minst verdifulle av hennes virksomhet. Samtidig har frk. Sverdrup i en lang årrekke vært kasserer i Norges Blindesforbund.

I landsforbundet er det en blindesaksmann som i alle år har gjort sig særlig bemerket, og selv om han ikke direkte tilhører Ø. B., vil vi få lov å nevne ham her, heter det i 25-årsberetningen. Det er dr. H. G. Dethloff, Bergen, Norges Blindesforbunds sekretær i mer enn 20 år. Dr. Dethloff har vært den drivende kraft i landsforbundet og har gjennom sin personlige innsats grunnlagt dettes virksomhet. Det er utrolig hvad denne mann har formådd å rekke i årenes løp, og også for V. B. har han vært en av de bærende krefter. Det er vel neppe nogen som i så høi grad har gjort sig

til talsmann for de 'blinde, og også vi her i Ø. B. føler at vi er ham stor takk skyldig. Doktoren er fremdeles i full aktivitet, og vi håper at vi ennå lenge må få beholde ham og nyte godt av hans rike, enestående erfaring på blindesaksarbeidets område.

Styret hyller i sin beretning også varmt de mange trofaste foreninger som med slik levende interesse arbeider til beste for Ø. B. rundt om i by og bygd, likesom det hjertelig takker alle som har tatt aktiv del i arbeidet og støttet forbundet økonomisk gjennom de 25 år.

Det er et stort og i høi grad samfundsnyttig arbeide Ø. B. har utført i dette kvart århundre. Forbundet er ingen forsorgsinstitusjon (likeså litt som N. B. eller V. B. er det). Opgaven er å yde hjelp til selvhjelp, og mange, mange er de blinde forbundet har maktet å skape lysere og tryggere kår for.

Når forbundet har fått utført så meget på den forholdsvis korte tiden, skyldes dette først og fremst at Ø. B. alltid har hatt en insiktsfull og energisk ledelse som ikke bare har forstått å få de blinde med i sin egen organisasjon, men som ved sin dyktighet, målbevissthet og planmessighet i arbeidet i alltid økende grad har vunnet almenhetens og myndighetenes sympati og tillit. En ting som også må nevnes, er det utmerkede og fruktbringende samarbeide det alltid har vært mellom blinde og seende. Interessen for blindesaksarbeidet og forståelsen for de blinde er nu i rask vekst i Østlandets byer og bygder, og vi tviler ikke på at forbundet vil nå ennå lenger i de kommende 25 år enn i de 25 som er gått.

Snøkløkker i eit brev.

Snøkløkker, kjære, i eit brev i posten!
Frå ein hage eg kjenner,
frå gode venner,
og dei lever; dei angar tenk! —
Litt mjuke i nakken, dei har vore i fengsel
i eit brev desse skinande, skire blenk
av all livsens reinaste lengsel.

Snøkløkker! Nei, eg lyt få dei i vatn —
i eit glas som kan høve,
ja lat meg prøve
dette vesle med foten sund.
«So søte,» segjer Åse, ho vesle som lyer
her innum og «låner meg augo» ei stund —
ho som sjølv mest ei snøkløkke nye er.

Snøkløkker — vår! — Eg kann høyre dei ringer
med sitt ljose koret
det ljose ordet
som eit kim av små strålar fine.

For av snøen sitt sylv og av solgull varit støypt
desse klokker, og alle Guds englar har døypt
dei med mildaste tårene sine.

Snøklokker — vår! Å eg takker Gud Fader
for kvar klokke som blenkjer,
for hjarto som tenkjer
på meg med ei helsing slik!
Min vinter, mitt myrker, det revner i sundr,
og eg står som meistaren hjarterik
over Sykars det einaste under.

Snøklokker, ring! — Her er vårar som ventar
innum alt det som strider,
i alt det som lider.
For ein ange so linn og veik!
Gud signe deg barn av det reine og hjarte,
som med klokkekim ringde deg — var og bleik
gjennom isen kring jorda sitt hjarte.

Erik Harildstad.

Beretning om Norges Blindeforbunds blad- og trykkerivirksomhet i 1929—31.

I. „Blindesaken“. Forbundets månedsskrift for seende er under treårsperioden blitt ledet efter samme prinsipper som tidligere. Foruten regelmessige meddelelser om den mangeartede virksomhet som drives av landsforbundet og lokalforbundene, har månedsskriftet i en lettfattelig form søkt å gi lesekretsen høve til å følge med i alt nytt på blindeundervisningens og det praktiske blindesaksarbeides forskjellige felter hjemme og ute. Månedsskriftet har som før sett det som sin hovedoppgave ved en saklig fremstilling å bidra til å gi almenheten den riktige opfatning av de blindes behov, deres vanskeligheter og muligheter, deres arbeids- og livsforhold. Videre har månedsskriftet på forskjellige måter søkt å vekke publikums og myndighetenes interesse og forståelse for blindesaksarbeidets store samfundsmessige berettigelse og betydning. Det er blitt fortsatt med å gi biografier av mer fremtredende blinde i vårt eget og andre land, så vel på det praktiske som på det intellektuelle arbeidsområde. Dette er gjort for å vise hvor langt blinde kan nå når de kommer på sin rette plass i livet, når de får høve til fullt og helt å utfolde og utnytte sine evner og anlegg.

I 1929 blev det sendt ut et særlig julehefte av månedsskriftet med blindesaksmessige og skjønnlitterære bidrag av en rekke blinde. Hftet som blev trykt i 9500 eksemplarer, fikk en meget anerkjennende omtale i pressen. Takket være den gode hjelpen

fra så vel blinde som våre seende venner gikk også salget bra, og det blev et pent overskudd. Av forskjellige grunner fant man det i 1930 og 1931 ikke tilrådelig å gi ut noget spesielt julehefte. Derimot blev det vanlige desembernummer utvidet og trykt i et noget større oplag.

1. januar 1932 var det gått 20 år siden vårt propagandaskrift begynte å komme ut. Det er nu med hensyn til innholdsmengden næsten tre ganger så stort som ved starten. Regnes annonseavdelingen med, er omfanget 4—5-dobbelt, idet det årlige sidetall er steget fra 96 til 448.

Månedsskriftet blir som før sendt gratis til ca. 150 av landets ledende aviser, og vi legger med glede merke til at våre artikler og notiser hyppig blir optatt så vel i byens store dagblad som i landdistriktenes presse, likesom blindetidsskriftene i våre granneland flittig gjør bruk av vårt stoff.

Meget opmuntrende er også den stigende interesse for månedsskriftets spredning, og da særlig på Østlandet. Med spesiell honnør må i denne forbindelse nevnes Ø. B.s formann, sykegymnast Erling Herstad, og forbundets reisesekretær, pastor Ragnvald Overvoll, som i den senere tiden har tegnet et meget betydelig tall nye abonnenter. Det var å ønske at riktig mange vilde følge det gode eksempel som her er gitt. Hr. Herstad har også vært meget flink til å skaffe annonser.

Idet vi takker våre lesere, annonsører og medarbeidere for den forståelse og støtte som er vist månedsskriftet i den forløpne treårsperiode, vil vi samtidig be alle om, hver på sitt sted, å virke for dets fortsatte utbredelse. Både direkte og indirekte er det av stor betydning for blindesaksarbeidet å få vårt månedsskrift inn i flest mulige norske hjem.

II. „Norges Blinde“. Forbundets ukeblad for blinde er i 1929—31 gitt ut efter samme plan som i de foregående årene. Bladet har inneholdt regelmessige meddelelser om de forskjellige blindeorganisasjoners virksomhet, artikler og notiser om aktuelle blindesaksspørsmål i inn- og utland, diskusjoner om emner av særlig interesse for de blinde, omtale av ukens begivenheter, orienterende artikler om de forskjellige spørsmål som har vært oppe i tiden osv. I den utstrekning plassen har tillatt det, også skjønnlitteratur.

„Erhvervsavdelingen“ under redaksjon av forbundets formann, hr. kurvmaker Alf Arnesen, Jessnes, har vært fortsatt og vært til ikke liten hjelp for våre håndverkere og andre arbeidende blinde. Siden 1. mars 1930 har bladet hatt en månedlig Esperantoavdeling, og det ser ut til at denne omfattes med stor interesse.

Foruten års- og landsmøterefater, beretninger fra de forskjellige forbund, lover, kataloger osv. er likesom i forrige periode som gratistillegg til bladet blitt sendt ut kvartalsbilag, vesentlig av skjønnlitterær art, og det blir stadig flere og flere som ber om å få disse tilleggene, noget som også er ganske naturlig da de på

den måten i årenes løp kan skaffe sig sitt eget lille bibliotek. Bladets store julenummer „Julestjernen“ er likeledes sendt ut gratis hvert år.

Abonenttallet er øket mer enn i noen tidligere periode. Ikke minst gledelig er det at så mange endog av barneskolens elever nu holder bladet, likesom slike som mister synet som voksne, gjennom blindeforbundenens formidling lærer punktskrift og derved settes i stand til å kunne nyttiggjøre sig bladet. Det tør være at nettopp for de sistnevnte har bladet aller størst betydning. Gjennom det blir de satt i stand til å følge med både i blindesaksarbeidet og i det almene liv. Ved å lese om hvad deres kamerater — tross synstapet — har kunnet utrette, har mange slike blinde som var forvilelsen nær, fått nytt mot og har igjen tatt livskampen op.

Vi takker alle som har skrevet i bladet i disse tre årene, og vi takker leserne for all vist interesse og for all opmuntring. Samtidig ber vi hver især å gjøre sitt til å få bladet kjent og spredt blandt kameratene i by og bygd. Alle blinde som kan lese punktskrift, bør holde sitt eget blad.

III. „Kristelig Månedsskrift for Blinde“. Det av frk. Ruth Marcussen, Askerøy, på egen bekostning utgivne og av henne redigerte månedsskrift blev også i 1929 trykt i N. B.s Trykkeri. På grunn av tiltagende sykелighet så frk. Marcussen sig desverre nødt til fra 1. januar 1930 å innstille bladet efter 11 års utgivelse. Vi vet dette var en stor sorg for henne og sikkert også for lesekretsen. Som kjent avgikk frk. Marcussen ved døden i april i år. Nu da denne edle personlighet er borte, vil vi takke henne for alt godt samarbeide gjennom de mange årene, takke henne for alt hun gjorde for kameratene både gjennom sitt blad og på så mange andre måter, og vi lyser fred og signing over hennes minne.

IV. Boktrykningen. Produksjonen i forbundets boktrykkeri har i perioden vært meget betraktelig større enn i noen av de foregående. Gjennom oprettelsen av Notestereotyperingsavdelingen i Trondheim under ledelse av hr. lærer Halvdan Kartevud er det også kommet meget god fart i notetrykningen, noget som er til stor glede og stor hjelp for våre blinde musikere og musikkinteresserte.

I forbundes boktrykkeri er i 1929—31 nystereotypert og trykt følgende bøker og hefter:

Skjønnlitteratur.

- 1) Ansteinson, O.: Fortellinger.
- 2—3) Bull, J. B.: Eventyr og Historier. — Østerdalsfortellinger.
- 4) Duun, O.: Blind-Anders.
- 5) Elevforeningen «Samhold»: Sangbok.
- 6) Garborg, A.: Kolbotn-Brev; 2 hefter.

- 7) Grieg, N.: Norge i vore Hjerter.
- 8) Hamsun, K.: Det vilde Kor.
- 9) Heiberg, G.: Tante Ulrikke.
- 10) Ibsen, H.: Samfundets Støtter; 3. hft.
- 11—13) Julestjernen 1929—31.
- 14) Kielland, A.: Else; 2 hft.
- 15) Kjær, N.: Det lykkelige Valg; 2 hefter.

- 16) Paasche, F.: Norges Kristning. Gullvåg, O.: Festkantate Ol-sok 1930.
 17) Vinje, A. O.: Storegut.

Religiøse verker.

- 18) Støylen, Hognestad og Hovden: Nynorsk Salmebok. (Utval ved Skulestyrar Røsegg).

Lære- og lesebøker.

- 19) Bonnevie, H.: Esperanto—Norsk Ordbok; 2 hft.
 20) Brekke, K.: Ny Engelsk Lesebok for Middelskolen; 6 hft.
 21) Bugge Paulsen, R.: Esperanto-kurset ved Oslo Kringkaster Vinteren 1929—30; 2 hft.
 22) Holmsen, A., og Wiborg, N.: Geografisk Lesebok (Asia): 2 hft.
 23) Linguaufoninstituttets Tyske Konversasjonskursus.
 24—25) Munch, Mathilda og Svenssen, S.: Hjemme og Ute (Lesebok) VI; annet bind; 2 hft. — Hjemme og Ute VI; Tillegg.
 26) Schulstad, O.: Regnebok for Folkeskolen VI.

Belærende småhefter.

- 27—29) Almanakk 1929—31.
 30) Valgprogrammer 1930 (Samtlige Partiers).

Blindesakslitteratur.

A. Forbundssaker.

- 31—32) Norges Blindeforbund: Beretning for 1927 og 1928. — Landsmøtereferat 1929.
 33—40) Nordenfjelske Blindeforbund: Regnskaper 1929. Budgetter 1931. — Regnskaper 1930. Budgetter 1932. — Årsberetninger 1928—30. — Årsmøtereferater 1929—31.
 41—46) Vestlandske Blindeforbund: Årsberetninger 1928—30. — Årsmøtereferater 1929—31.

- 47—58) Østlandske Blindeforbund: Katalog for Østlandske Blindeforbunds Lånebibliotek (1929). — Lover (Forslag 1930). — Lover (Vedtatte 1930). — Regnskapsutdrag 1928—30. — Årsberetninger 1928—30. — Årsmøtereferater 1929—31.

B. Forskjellig.

- 59) Forkortelser som brukes i «Norges Blinde».
 60) Imsdahl, E.: Ved Vestlandske Blindeforbunds 25-årsjubileum, (1929); 4 sanger.
 61—63) Innholdsliste for «Norges Blinde» 1929—31.
 64) Liste over Bøker og Hefter til salgs i Norges Blindeforbunds Trykkeri (1930).

Musikk.

- 65—68) Alnæs, E.: Barnas Album. — Harmoniumalbum II og III. — Kortere Forspill til samtlige Melodier i Koralbok for den norske Kirke; 3 hft.
 69—70) Alnæs, E., og Larsen, N.: 20 Lette Etyder og kjente Småstykker uten Oktavspenn. — 19 Lette Etyder og kjente Småstykker uten Oktavspenn.
 71—77) Cappelen, Chr.: Fantasi over Korallen «Lover den Herre». — Legende for Orgel. — To Orgelstykker, for Orgel med Pedal: I. Hymne over Korallen «Nu takker alle Gud». — To Orgelstykker, for Orgel med Pedal: I. Fantasistykke. — Tre Postludier for Orgel. — Fire lyriske Stykker for Orgel eller Harmonium. — Seks små Fantasier over Salmemelodier, for Orgel.
 78—80) Grieg, E.: Barnlige Sange til Tekster af Nordahl Rolfsens Læsebog. — Haugtussa, Sang-

cyklus af Arne Garborgs Fortælling. — Melodier til Digte af A. O. Vinje.

81) Kjerulf, H.: Udvalgte Romancer og Sange; 2 hft.

82—83) Larsen, N.: Skjema I: Takt og Håndstilling. — Skjema II: Fingerøvelser.

84—85) Monrad Johansen, D.: Nordlands Trompet. — 10 Norske Barnerim.

86—87) Musikalier til salgs i Norges Blindeforb. Trykkeri (1931). — Muzikajoj vendeblaj en la Presejo de Norges Blindeforbund (1931).

88) Neupert, E.: Pianoforte-Studien.

89) Nordråk, R.: 5 Sange af Bjørnstjerne Bjørnson og Jonas Lie.

90) Sandvold, A.: 6 Improvisasjoner over Norske Folketoner av Den nye Koralbok.

91—92) Sinding, Chr.: Mélodies Mignonnes. — Sindingalbum I.

93) Steenberg, P.: 5 Indgangsstykker for Orgel.

94) Steenberg, P.: Bryllupsmarch. Wagner, R.: Brudekor av «Lohengrin».

95—96) Winge, P.: Barnesange; første og annen samling.

Dessuten er nytt optrykk tatt av følgende tidligere utgitte verker:

Skjønnlitteratur.

97—98) Sanghefte Nr. 1 og 2.

99) Sivle, P.: Sogor; 3 hft.

100) Ånrud, H.: Når Grågåsen farer. Bull, J. B.: Tønsetprovsten.

101) Åsen, I.: Ervingen.

Religiøse verker.

102) Aasland, G.: Lina Sandell.

103) Holme, E.: Ildprofeten.

104) Skovgaard-Petersen, C.: Pinsekapitlet.

Lære- og lesebøker.

105) Gundersen, Marie, og Munch, Mathilde: Min første Lesebok; 2 hft.

106) Hermanstorff, L.: Engelsk-Norsk Ordbok; 6 hft.

107—108) Krogsrud, T., og Seip, D. A.: Rettskrivningslære; 2 hft. — Rettskrivningsordliste; 3 hft.

109) Løyland, J.: Nogen personlige Erindringer fra 1904 og 1905.

110) Thomsen, H. Th.: Små Timer i Esperanto.

Belærende småhefter.

111) Killingstad, A.: Lars Skrefsrud.

Blindesakslitteratur.

A. Forbundssaker.

112) Nordenfjelske Blindeforbund: Katalog over Nordenfjelske Blindeforb.s Lånebibliotek (1928).

113) Vestlandske Blindeforbund: Katalog over Skjønnlitteratur i Vestlandske Blindeforbunds Bibliotek (1928).

B. Forskjellig.

114—115) Alfabeter (i papir og blikk).

116) Imsdahl, E.: Litt om Blindeskriften.

117) Kortskriftstabeller.

118) Liste over bøker og hefter til salgs i Norges Blindeforbunds Trykkeri (1927).

119) Norsk Punktsystem.

Musikk.

120) Köhler—Alnæs: Praktisk Piano-skole I; 4 hft.

Bergen i juni 1932.

Edvard Imsdahl.

Oversikt over inntekter og utgifter i 1929—31.

Norges Blindeforbund.

Inntekt:

	1929	1930	1931
Forbundsavgifter og restanser	8 500.00	7 900.00	9 100.00
Kongens bidrag	200.00	200.00	200.00
Renter	8 733.51	8 569.77	9 115.90
Norskamerikanernes Minnefond	500.00	500.00	500.00
Andre inntekter (i 1929 Lotteripenger)	5 000.00	491.79	630.00
«Med Pren»	359.00	118.00	116.00
	23 292.51	17 779.56	19 661.90

Utgift:

Formann, med personlig tillegg	1 500.00	1 800.00	1 800.00
Sekretariat og kontor (Jessnes, Oslo og Bergen)	3 666.79	4 090.07	3 609.63
Møter og reiser (herunder 1929 landsmøtet og tredje nordiske blindekonferanse i Stockholm)	1 490.31	730.00	410.60
Norges Blinderegister	862.72	730.00	656.75
«Norges Blinde»	3 750.00	3 500.00	3 000.00
Norges Blindeforbunds Boktrykkeri	2 250.00	2 500.00	3 000.00
«Esperanta Ligilo» og «Musikbladet» ...	740.00	740.00	740.00
Barnehjemmet Østafør	2 500.00	2 500.00	1 000.00
Diverse	374.78	170.80	350.93
	17 634.60	16 355.87	14 567.91

«Blindesaken».

Inntekt:

	1929	1930	1931
Abonnement og løssalg	1 236.20	1 438.80	1 235.98
Trykning av beretninger	190.00	57.50	128.35
Annonser	3 575.00	4 060.15	4 526.64
Tilfeldige inntekter (juleheftesalg)	3 772.97	1 121.01	243.45
Renter	160.90	192.15	282.71
	8 935.07	6 869.61	6 417.13

Utgift:

Redaktør	900.00	900.00	900.00
Trykning (1929 også julehefte)	4 189.10	2 445.00	2 626.10
Klisjéer			120.35
Avisporto	239.53	257.04	217.55
Kontorutgifter (1931 inkl. regnskapsf. ...)	30.40	87.55	213.31
Annonseprovisjon	976.00	1 372.25	707.98
Tilfeldige utgifter (1929 juleheftet; 1930 Johansenfondet)	645.18	2 486.69	141.88
	6 980.21	7 548.53	4 927.17

«Norges Blinde».

Inntekt:

	1929	1930	1931
Abonnement	500.10	522.18	516.50
Tilskudd av Norges Blindeforbund	3 500.00	3 000.00	3 000.00
Statsbidrag	3 000.00	3 000.00	3 000.00
Tilfeldige inntekter	21.79		0.19
Renter	159.67	47.69	49.84
	7 181.56	6 569.87	6 566.53

Utgift:

Lønninger, syke- og riksforsikring	2 853.08	2 867.62	2 868.43
Husleie (inkl. opvarmning), renhold, lys og brandsforsikring	447.74	446.65	473.95
Papir	2 554.78	980.88	1 302.79
Blikk	147.29	126.66	119.66
Kautsjuk	6.88		
Avisporto	220.70	208.15	214.44
Kontorutgifter (1931 inkl. regnskapsf.), litteratur og tidsskrift-abonnement ...	59.44	85.69	191.02
Trykkeriet	375.16	62.35	571.31
Blandede og tilfældige utgifter	303.60	219.58	56.78
	6 968.67	4 997.58	5 798.38

Norges Blindeforbunds Boktrykkeri.

Inntekt:

	1929	1930	1931
Salg av bøker og papir	1 673.37	1 332.65	1 054.58
Tilskudd av Norges Blindeforbund	2 500.00	3 000.00	3 000.00
Statsbidrag	6 000.00	6 000.00	6 000.00
Tilfældige inntekter	23.37	25.88	20.19
Renter	297.60	25.81	23.08
	10 494.34	10 384.34	10 097.85

Utgift:

Lønninger, korrekturlesning, syke- og riksforsikring	6 448.26	6 753.28	6 763.18
Husleie (inkl. opvarmning), renhold, lys og brandforsikring	448.74	446.01	473.14
Papir	969.29	735.94	699.97
Blikk	183.61	126.66	119.66
Kautsjuk	6.87		
Porto og innbinding	77.90	48.10	58.59
Kontorutgifter (1931 inkl. regnskapsf.)	21.20	32.55	156.29
Trykkeriet	379.27	71.86	576.69
Blandede og tilfældige utgifter	477.86	340.10	55.91
Noteopsetningen i Trondheim	998.20	996.98	785.59
	10 011.20	9 951.50	9 689.02

Norges Blindeforbunds regnskap er ført av frk. Sigrid Sverdrup, Oslo, og revidert av overpolitibetjent P. M. Løfsgård, Oslo.

Regnskapene for «Blindesaken», «Norges Blinde» og Norges Blindeforbunds Boktrykkeri er ført av frk. Kirsten Tonning, Bergen, og revidert av bankbokholder Henrik Fløtre, Bergen.

C. C. Enevoldsen.

I tilslutning til vår artikkel «Livserfaringer som blind» (se juliheftet av «Blindesaken») gir vi her efter Kjøbenhavner-avisen «Aftenbladet» en del supplerende oplysninger om den blinde danske fabrikant C. C. Enevoldsen, Nordens og kanskje verdens største blinde industridrivende.

Kommer man en dag — i ikke altfor urimelig dårlig vær — gjennom den smukke villavei Hjortholms Allé, fanges ens blikk uvilkaarlig av den villa som har nr. 24, dels fordi villaen ligger fornemt tilbaketrukket fra veien og har en have som fremhever sig

for naboenes, dels fordi det inne i denne haven ferdes en mann som man slett ikke kan undgå å legge merke til. Han er 3 alen høi, bærer et praktfullt skjegg som når ham midt på brystet og har en skikkelse som vilde avsløre ham som en gammel nordisk viking, dersom han ikke bar briller og beveget sig på en måte som om han likesom følte sig litt for med føttene.

En av våre medarbeidere har igår avlagt denne merkelige mannen et besøk, og nedenfor forteller han litt nærmere om kjempen i Hjortholms allé.

Efter å være budt gjestfritt velkommen ute på trappen med et håndtrykk som føles som om det var en jernstang som var blitt rakt mannen, sitter vi benket i en av villaens mange smukke stuer. Vi legger merke til at vår verts øine er halvt lukket bak brilleglassene og spør interessert: „Er Deres øine dårlige?”

„Jeg kan aldeles ikke se og har ikke kunnet det i over 50 år. Mine øine kan bare føle lyset, men absolutt intet skjelne.“

Og så forteller fhv. børstefabrikant C. C. Enevoldsen, som er den mann vi besøker, om sin merkelige livsskjebne.

„Jeg er nu 75½ år, og — som De har bemerket — 3 alen høi, og mitt skjegg er vel nok likeså langt som statsministerens. Som ung kom jeg, som er født på landet, i nærheten av Kolding, ned til Ditmarsken, hvor jeg i 3 år arbeidet på en sukkerfabrikk. Efterat jeg av en elskverdig tysk formann var flyttet fra den ene avdeling til den andre, opnådde jeg en formannsstilling på Odense Sukkerfabrikk og håpet at min fremtid skulde bli der. Men så var det jeg blev rammet av ulykken, idet jeg — uten at jeg vet hvorledes — fikk en ondartet øienbetendelse. Jeg kom under behandling på Odense Amtssykehus; men da jeg efter et langt sykeleie blev utskrevet, var synsevnen på begge mine øine borte.

Med 20 kroner i lommen og forsynt med to sett tøy sendte sognerådet på mitt hjemsted, Lejrskov Jordrup kommune, mig til Kjøbenhavn, og på blindeinstituttet lærte jeg børstebinderiet. Da jeg tok avskjed med bestyrer Moldenhawer, var det med hjertet fullt av takk for det som var ydet mig, og med den faste beslutning å vise denne takk ved fremtidig å klare mig selv uten å be nogen om noget.

Jeg begynte å lage børster på mitt hjemsted, fikk efterhånden en del kunder og arbeidet mig efter nogen år op til å ha en fabrikk i Fredericia, hvor jeg beskjeftiget 25 arbeidere. Men så brente fabrikken, som jeg hadde dårlig forsikret, og i 1900 kom jeg til Kjøbenhavn mer lutfattig enn da jeg forlot blindeinstituttet. Heldigvis tapte jeg ikke motet, begynte som selger innenfor min branche, fikk mig i 1906 en mindre engros-forretning og en glimrende kone, for hvis hjelp jeg ikke kan si tilstrekkelig takk. I 1909 gjenoptok jeg min så sørgelig avbrutte fabrikkvirksomhet. Først hadde jeg lokaler i St. Hansgade, og senere bygget jeg, med bistand fra Låne- og Diskontobanken, den store fabrikk på Dorteavej som jeg i 1919 solgte for 750 000 kr. Jeg hadde vært så

heldig å være førstemann til å innkjøpe noen nye maskiner som gjorde det mulig å konkurrere med utlandet. Da jeg solgte fabrikken, hadde jeg over 100 mann i arbeide, og forretningen gikk strykende. Dette var vel grunnen til at jeg fikk det glimrende tilbud som jeg ikke mente å kunne avslå.“

„Når fikk De anlagt denne herlige haven?“ spør vi endelig.

„Straks efterat jeg i 1909 hadde fått huset ferdig.“

„Hvem har gitt Dem tegningen?“

„Ingen. Jeg har selv gjennomtenkt og planlagt både villaen og haven, akkurat som jeg gjorde da jeg bygget fabrikken på Dortheavej. Men selvfølgelig har en arkitekt på papiret anbragt strekene som håndverkerne skulde arbeide efter.“

„Hvem passer Deres have?“

„Det gjør jeg selv. Med denne her“ (han viser oss et lite redskap) „hakker og luker jeg mellom mine trær, busker og stauder, og jeg må vel gjøre dette nogenlunde ordentlig, eftersom Østiftenes Haveselskap i 1923 gav mig førstepremie og i 1925 en ærespremie i konkurransen for veldyrkede haver.“

„Kan De også grave og rive?“

„Ja, det kan jeg; men den grovere gravningen — som f. eks. nedgravning av gjødning — tar jeg hjelp til. Når jeg luker, tar jeg om planten med venstre hånd og bruker min kultivator med den høire. Ved rivningen tar jeg en pinne eller en kort lekte til hjelp; og når jeg skal holde retningen et lengre stykke, bruker jeg et par lengre lekter. Under mitt arbeide ligger jeg i regelen med et par store skinnlapper på knærne. Jeg vil ikke nekte at jeg ser litt usedvanlig ut under dette arbeide.“

„Hvor stor er Deres have?“

„Ca. 7000 kvadratalen.“

„Og den passer De altså selv?“

„Ja, når undtas det aller groveste arbeide.“

„Hvor mange frukttrær og busker har De?“

„120 eple-, pære-, kirsebær- og plommetrær og ca. 50 bærbusker. Jeg har selv plantet dem alle og vet på en prikk hvor hver eneste står og hvorledes de bærer.“

„Og Deres blomster?“

„I prydhaven og foran huset er det 200 roser og 150 stauder foruten de som vokser på Stenhøjen.“ — —

Vi forlater denne interessante havemann, hvis liv og ferden vi her har gjort forsøk på å skildre, med den største beundring for hvad han ved sin kjempeenergi har nådd.

Vellykket blindesakskveld i Sandefjord.

Tirsdag 1. november arrangerte en damekomité med fru Bolein Melle som leder en Blindesakskveld i Teaterlokalet i Sandefjord.

Det var opsatt et morsomt og rikholdig program: Musikk, dans av to småpiker og opførelse av farsen «Pappa har gitt lov». Stykket som blev spilt av middelskoleelever, var instruert og iscenesatt av hr. lærer Emil

Nielssen. Undertegnede holdt et kort foredrag om blindesaken. I pausene mellom de forskjellige programposter var det flittig nummertagning på en hel del vakre gjenstander. Som siste post på programmet var trekning. Tross det dårlige vær var fremmøtet ganske godt og resultatet utmerket, idet det kom inn netto kr. 358.50.

I Sandefjord er det sterk interesse og sympati for vår sak. Stedets aviser skrev meget velvillig om saken, og Teaterlokalet som er kommunalt, blev stillet gratis til disposisjon.

Fru Bolein Melle og hennes damer har flere ganger tidligere arrangert lignende tilstelninger, og jeg håper de også vil fortsette med dette. Jeg vil gjerne på forbundets vegne få rette en hjertelig takk til alle som bidrog til å gjøre dette arrangement så festlig og vellykket.

Vennlig hilsen,

Tarald Hjelmtveit.

Blind dikter får litteraturpris.

Den blinde tsjekkosllovakiske dikter Oskar Baum er nylig blitt tildelt den tyske pris for litteratur og kunst for sin roman «Skriften som ikke løi». Prisen blir utdelt av den tsjekkosllovakiske regjering. Baum har gitt ut en lang rekke romaner og fortellinger som har fått en meget rosende omtale i pressen.

Idet vi ønsker alle våre lesere en gledelig jul og et godt nyttår, vil vi samtidig få takke abonnenter og averterende for all den velvilje og forståelse som er vist oss i 1932. Ikke minst retter vi takken til alle de nye abonnenter som er kommet til under året. Vi håper de fremdeles vil holde bladet og også gjøre sitt for å få andre til å abonnere.

Tidene er tunge. Måtte 1933 bringe det lenge ventede omslag for landet, for våre næringer på land og sjø, for bymann og bonde. Måtte det nye året også gi rikere fremgang for den sak vi arbeider for, arbeidet for å skape lysere kår for de blinde i Norge.

Red.

Formanns-, sekretær- og kassereradresser.

Norges Blindeforbund: Formann kurvmaker Alf Arnesen, Jessnes; tlf. Furnes central pr. Hamar. Sekretær dr. H. G. Dethloff, Walckendorffsgt. 3, Bergen; tlf. 1029. Adj. sekretær hr. T. Hjelmtveit, Bergsliensgt. 13, Oslo; tlf. 62177. Kasserer frk. Sigrid Sverdrup, Skovveien 5, Oslo; tlf. 41243.

Nordenfjelske Bfb., Trondheim: Formann lærer Halvdan Karterud, Blinde-skolen; tlf. 4317 k. Sekretær fru Agnes Wolmar, Dronningensgt. 11; tlf. 3169. Kasserer bokholder Gustav Dybvig, Ø. Møllenberggt. 66; tlf. 4244 b.

Vestlandske Bfb., Bergen: Formann bibliotekar H. E. Gjøen, Rosenkrantzgt. 5; tlf. 3871. Sekretær dr. H. G. Dethloff, Walckendorffsgt. 3, Bergen; tlf. 1029. Kasserer lærer O. A. Holen, Sandvikslien 3; tlf. 2023.

Østlandske Bfb., Oslo: Formann sykegymnast Erling Herstad, Langesgt. 7; tlf. 10197. Sekretær frk. Sigrid Sverdrup, Skovveien 5, tlf. 41243. Kasserer dr. med. I. Schjøtz, Langesgt. 7, Oslo; tlf. 22067.

Handelstrykkeriet A/S — Bergen.

Trondheimsbrev fra formannen.

Et besøk på Dalen m. m.

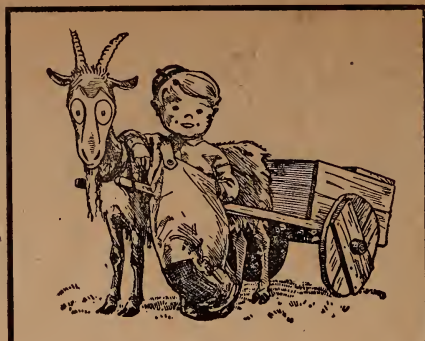
Jeg har lenge ønsket å få anledning til å komme til Dalen mens skolen var i full gang, og da jeg ikke kunde komme til N. B.s årsmøte i sommer, lovte jeg Karterud å ta en Trondheimstur utpå høsten. Bestyrer Voll inviterte mig også, og vi blev enige om at jeg skulde komme så snart skolekjøkkenet var innredet og ferdig til å tas i bruk. I håp om at mine inntrykk og iakttagelser kanskje vil kunne interessere iallfall en del av leserne, vil jeg her prøve å fortelle litt fra turen.

Jeg kom til Trondheim med natt-toget 11. november. Bestyreren møtte selv på stasjonen og tok mig med til sitt hyggelige hjem i bestyrerboligen på Dalen, hvor hans frue ventet oss med frokost som den lange togreise hadde gjort mig godt oplagt til å gjøre all mulig ære på.

Fra spisefrikvarteret kl. 10 fikk skolen fri formiddag i anledning dagen, og lærerpersonalet og nogen innbudne samledes i det nye skolekjøkkenet til besiktigelse og til høitidelig innvielse. Det var et interessert, men også muntert lag på i alt 17 stykker, og det var ikke trangt ved kaffebordene, så jentene skal ikke behøve å strides om plassen.

Bestyrer Voll gav en oversikt over de forhandlinger og beslutninger som hadde ført frem til at vi nu kunde få fullt moderne og tidsmessig skolekjøkkenundervisning innført i blindeskolens barneavdeling. Tidenes pinaktighet og de trange budgetter hadde skapt nok av vanskeligheter, og vi vilde ikke ha stått ved målet idag, hvis ikke N. Bf. hadde vist offervilje og forståelse av sakens betydning og tatt på sig utgiftene til innredningen. For dette vilde han si N. Bf. hjertelig takk. Han vilde også takke skolens tidligere snekkerlærer, hr. Nygård, og vaktmesteren, hr. Rygg, som hadde utført alt trearbeide, og derved skaffet det så billig at det innenfor rammen av den av N. Bf. ydede bevilgning hadde vært mulig å få hele utstyret så førsteklasses som det nu presenterer sig for oss. Som leder av innredningsarbeidet vilde han nu få overlevere det hele i komplett stand til N. Bf. ved dets formann.

Jeg følte mig så som rettmessig innehaver („Konge for en time“, som Harildstad sa) av skolekjøkkenet, mens vi nød dets første produkt, en kaffe som ikke lot noget tilbake å ønske og mye godt „Biteti“, og jeg overleverte så på N. Bf.s vegne kjøkkenet til skolen ved dens bestyrer, idet jeg takket ham for hans arbeide og for den interesse og forståelse som han straks ved sin tiltreden av bestyrerstillingen hadde vist for denne sak.. Når N. Bf. på tross av de vanskelige tider og sitt stadig trangere budgett enstemmig hadde besluttet å bringe dette offer for statens skole, skyldtes det utelukkende vår overbevisning om sakens store betydning for de blinde kvinner og erkjennelsen av deres vanskelige stilling i livet, og vi håpet at skolens ledelse og personale alltid vilde gjøre sitt beste for at de praktiske resultater av skolekjøkkenundervisningen måtte komme til å gjøre offeret fullt berettiget.

Illustrert Familieblad

Landets beste Ukeblad!

35 øre. Fåes overalt! 35 øre.

En mængde restbeholdninger av $\frac{1}{2}$ Lin

DÆKKETØI

sælger vi nu overordentlig billig

hvoriblandt

340 dus. Servietter 60×60 cm. kr. 13.50 pr. dus.

Duker av $\frac{1}{2}$ Lin

95×95 cm.

115×116 cm.

150×180 cm.

Kr. 2.25 pr. stk.

Kr. 3.50 pr. stk.

Kr. 7.25 pr. stk.

Kr. 8.50 pr. stk.

Kr. 9.75 pr. stk.

150×210 cm.

150×240 cm.

Brødrene Dobloug

Stort Utvalg i

Dame, Herre og Barnekonfektion

Skotøi - Tricotage - Pyntesaker

Dame- og Herrehatter

Se våre vindusutstillinger

Gunnerius Pettersens Magasin

Storgt. — Brogt.

H. A. BRUN ^{A/S}

BAKERI

BOGSTADVEIEN 30

TELEFON 64514

Kjøkkenet har fått plass i kjelleren, i fløien under internatavdelingen, og et tilstøtende materialrum er delt i to, så man har fått et pent og velinnrettet spiskammers. Skolekjøkkenet har fire elektriske komfyrer med to kokeplater og stekeovn, greie arbeidsbord med skuffer og skap, så elevene alltid kan ha sine redskaper i orden og på plass, solide opvaskkrakker med baljer osv. Pengene rakk ikke til å få innlagt vann; men de har det utenfor i korridoren, både varmt og kaldt, og det er jo ikke meningen at det hver dag skal serveres for 17 voksne mennesker.

Da vi var ferdige i kjøkkenet, tok bestyreren oss med op i det såkalte Naturfagværelse, som også er nyinnredet siden han kom til Dalen. Det hadde slått ham så å si ved første øiekast, sa han, at skråpultene ikke kunde være hensiktsmessige i blindeskolen, og aller minst måtte de passe når det skulde undervises i naturfag eller geografi; for det måtte nødvendigvis både falle besværligere og gi dårligere utbytte å studere en gjenstand eller å finne sig til rette på et kart med fingrene når det ikke lå plant. Det blev her

som så ofte ellers: Motene skifter, og når man har prøvet det nye en tid, finner man ikke så sjelden ut at det gamle var bedre.

Værelset hadde man fått tilstrekkelig rummelig ved å slå sammen to mindre rum i annen etasje. Langs veggene er det store skap til karter og anskuelsesgjenstander, en god begynnelse til det museum som vi på våre landsmøter så ofte har snakket om at blindeskolen burde utstyres med. Og så er det satt op tre langbord i hesteskoform med plass for elevne rundt yttersiden og lærerens mindre bord midt i åpningen. På denne måten går gjestandene greit fra hånd til hånd. Læreren har god oversikt og kan lettvin gi en håndsrekning når det er noget som en elev ikke finner ut av bare efter forklaring. Et slikt museum vil efter hvert kunne gjøres stadig mere rikholdig, praktisk talt uten at det merkes på skolens budgett, og det vil sikkert komme til å bidra til å gi barna et langt klarere begrep om mange ting som det er nær sagt umulig for oss blinde å få „se på“ i det praktiske liv. Jeg merket mig allerede nu en flyvemaskin, nogen skibsmodeller osv. Efter bestyrerens, frk. Ingvaldsens og Dalåsens deltagelse i den første nordiske blindelærerruke på Tomtebodan i Sverige nu i høst var det også anskaffet en god del småting til opøvelse av følelse, lukt og smak efter Maria Montessoris metode.

Men mest gledet det mig at ovennevnte studieuke hadde gjort bestyreren så brennende interessert for gymnastikken i den svenske blindeskole; for vi fikk allerede i 1929 inntrykk av at den stod meget høit, og gymnastikk trenger blindeskolens elever adskillig mere av enn andre skolebarn. Bestyreren var da også fast bestemt på snarest mulig å skaffe barna på Dalen en god, rummelig og praktisk leke- og tumleplass utendørs. Gymnastikksalen er jo førsteklasses, så fra den side sett er apparatet i orden.

De følgende dager benyttet jeg mest til å rusle omkring og høre på undervisningen, og den lot til å gå med liv og lyst. Ikke minst var det tilfellet i Karteruds Esperantotimer, som også er en nyhet i inneværende skoleår.

Det kunde være adskillig mere å skrive om Dalen og mine inntrykk derfra. Det virker jo uvilkårlig litt anderledes på den som så å si kommer der for første gang enn på dem som går i „Trede-møllen“ hver dag; men brevet mitt blir som vanlig for langt, så jeg får se til å få en ende på det.

Jeg hadde tenkt å reise hjem tirsdag; men da skulde de ha styremøte i N. B. om kvelden, og det vilde jeg gjerne være med på. Onsdag skulde det være kameratslig samvær i Blindes Hus, og det endte med at jeg ikke hadde hjerte til å reise fra det heller, når jeg var det så nær, særlig da jeg ikke hadde fått vært på årsmøtet. Jeg bodde hos Karterud, og både han og fru en gjorde sitt beste for å friste mig til å forlenge opholdet, hvilket selvsagt ikke gjorde minst til at jeg gav mig så god tid. På møtet onsdag holdt trk. Ingvaldsen et meget interessant foredrag fra besøket i Sverige; men hun var så elskverdig å love mig å la Imsdahl få låne manuskriptet til bruk efter behag, så jeg skal ikke komme nærmere inn på foredraget her.

M. Rummelhoff Hansen

Murmester

Trondhjemsveien 59, Oslo

Telefon 82238

Jeg var en tur i Blindes Utsalg lørdag ettermiddag, og mens jeg satt der, solgte Røvde to møblementer. Det må jeg fortelle, om nogen av „Blindesaken“s lesere skulde ville opfatte det som god reklame og få lyst til å skille ham ved nogen flere. Det er sikkert der, som så mange andre steder nu for tiden, nok å ta av og god anledning til å få byttet kontante penger med varer; men her er det de blinde håndverkere som får det meste utbytte av forretningen.

Så vil jeg få sende alle våre seende venner en hjertelig jule- og nyttårshilsen med takk for alt godt og trofast arbeide i det året som nu snart er slutt.

Jessnes den 21. november 1932.

Alf Arnesen.

Blindesaksarbeidet på Island.

For et par år siden hadde vi i Blindes Hus, Bergen, besøk av en islandsk håndverkslærer, hr. Thorsteinn Bjarnason fra Reykjavik. Han beså med stor interesse N. B.f.s Trykkeri og V. B.s Utsalg m. m. og forhørte sig ivrig om blindeforholdene i Norge. Hr. Bjarnason som også abonnerte på «Blindesaken», som han siden har holdt, fortalte at det ingenting var gjort for de blinde på Island, men at han efter hjemkomsten til Reykjavik vilde prøve å ta saken op.

Brødrene Rosenlund ^A _S Kolonial - Frukt - Delikatesser BERGEN <u>Specialiteter:</u> Victoria Kaffe - Visit The	
Bruk kun Kvalitetspapir De representeres utmerket ved Alvøens Papirfabrik's <i>fabrikata.</i>	Dr. med. I. Schiøtz Øienlæge. — 11—3 Langes gt. 7 (vis a vis Riks- hospitalet). Oslo.
Dr. med. øienlæge BIRGER MALLING Bergen	Øienlæge Hørven Teatergt. 3. 12-3 og 1/26-1/27 Telef. 24786.
WERGELAND TRANSPORT <i>Telefoner: 1781 - 1723</i> FLYTNING — TRANSPORT PAKNING — MØBELLAGRING	
Marmara — Tyrkisk cigaret — 1 krone pakken M. Glotts Tobaksfabrik. Oslo	

Det er med stor glede vi nu får vite at hr. Bjarnason har gjort alvor av sin gode tanke og har hatt hell med sig. I novemberheftet av «Esperanta Ligilo» leser vi nemlig at det for kort tid siden under navn av Blindravina-félag Islands (Islands Blindeforening) er blitt stiftet en organisasjon som skal arbeide til de blindes beste på sagaen. De islandske statsmyndigheter har med en gang vist saken sin interesse. På budgettet for 1933 er det bevilget foreningen et bidrag av 2600 kroner. Dette er ikke så lite når vi husker på at Islands folketall bare utgjør vel tredevteparten av Norges. Vi her i Norge skulde således, hvis våre statsmyndigheter hadde vært like forståelsesfulle som de islandske, ha et årlig statsbidrag på over 75 000 kr., mens vi etter 32 års virksomhet har en statsstøtte til det kulturelle blinde-saksarbeide på 8000 (det var 9000 til i år, men blev da av regjering og

RADIO!

Største utvalg av apparater og høitalere. Deler for selvbyggere samt billige og gode telefoner.

Faglig betjening.

RADIOCENTRALEN AS

Marken.

Telf. 4070.

Bergen.

MANUFAKTUR

Engros & Detalj

Joh. Petersen
Kløverhuset

Storting skåret ned med 1000 kr.), og til det praktiske blindesaksarbeide har vi absolutt ingen støtte av staten. Alle våre søknader er hittil blitt konsekvent avslått, skjønt det er mengdevis av poster på det norske statsbudgett som er langt mindre berettiget.

Videre leser vi i nevnte tidsskrift at en ung, intelligent lærerinne vil bli sendt til utlandet for å studere blindeundervisningen. Hr. Bjarnason har allerede lært op flere blinde i kurvmakeri m. v.

Ifølge en optatt statistikk var det i 1930 364 blinde på Island, derav 56 i Reykjavik. Av barn under 13 år var det bare 6.

„La Espero“, esperantoklubb ved Osloskolen.

«Vi blinde må lære esperanto!» La det være vårt valgsprog. Dette vakre og velklingende sproget er nettop som laget for oss blinde, og har en først lært esperanto, så er mange hindringer ryddet av veien. Tenk for en adgang det da vil bli til litteraturen! Vi har våre esperantiske tidsskrifter, og av disse må «Esperanta Ligilo» nevnes. Gjennem det får vi alltid vite hvad våre skjebnefeller rundt om i de forskjellige land foretar sig. «Norges Blinde» får som regel ikke plass til mer enn vårt eget blindesaksarbeide, så vil vi vite hvordan det står til i andre land, må vi lese esperanto.

Nettop dette har vi tatt op på Osloskolen nu. Interessen for esperanto har gått betydelig frem her i det siste. Flere av de elevene som kom fra Dalen i høst, har begynt på esperantokurset, og det er tilmed en elev på snart 40 år som er med. Det er i alt 10 stykker med på kurset i år, mens det ifjor bare var 2.

For enda mer å øke interessen for sproget tok bestyrer Røsegg nylig

HANDELSTRYKKERIET A S

Lars Hillesgate 17

Alle Slags Tryksaker

utføres hurtig og billig

Telefon 2260

Telefon 2260

Bergens Privatbank

Oprettet 1855

Bergen — Oslo — Haugesund

Kapital kr. 25,500,000.00

Penge mottas til høieste forrentning. **Inkasso** besørgeres overalt. **Checks** paa ind- og utland kjøpes og sælges. **Frømmød mynt** veksles. **Reiseakkreditiver** utstedes. **Formuer** forvaltes. **Aktierr og obligatione** omsættes.

Alle bankforretninger utføres.

SOFIE HØIGJELLE**Kjød- &****Pølseforretning**

TORVGATEN 2

Telefon 0970 — 3748

initiativet til dannelsen av en esperantoklubb blandt elevene. Nu er den også kommet i stand, og vi hadde åpningsmøtet 2. november. Klubben har 12 medlemmer, noget som jo ikke er så mye; men vi skal prøve på å øke tallet. Den har fått et styre på tre medlemmer. Jens Solbakken er valgt til formann, undertegnede til sekretær og Reidar Sæther er blitt kasserer. Vi skal ha møte en gang hver uke, og på disse møtene skal det leses en del på esperanto. Når vi så kommer litt avsted, skal vi også prøve på å samtale esperantisk. Videre har vi tenkt å få fatt på forskjellige esperantister til å holde foredrag for oss nu og da og om mulig lære oss mer esperanto.

Også efter endt skolegang er det anledning til å få være medlem av klubben, og vi håper å få riktig mange med med tiden. Klubben vår har fått navnet «La Espero», som betyr «Håpet», og målet er derfor at flest mulig av blindeskolens elever skal få det beste kjennskap til esperanto.

Trygve Theodorsen,
sekretario de «La Espero».

Det norske Missionsselskap

„Norsk Missionstidende“ utk. hver uke. Koster i posten kr. 5.00 pr. aar.
„Missionsselskapets Barneblad“ utkommer 2 ganger maanedlig. Koster i posten kr. 2.00 pr. aar, 10 ekspl. under en adresse kr. 1.75. Mindst 50 eksemplarer kr. 1.50. Abonnenterne paa barnebladet faar juleheftet „Glade Jul“ eller „Glade Jol“ gratis.

Bladene kan bestilles ved alle postanstalter og i eksped. i Stavanger.
Kjøp vor missionsliteratur og juleheftene „HELLIGE JUL“, „GLADE JUL“ og „GLADE JOL“, Missionsselskapets avrivningskalender.

Missionsselskapets Bokhandel,
Stavanger.

SAMVIRKE = BERGEN

Kolonialforretninger

Eget Bakeri — Kjøttforretning & Pølsefabrik

Laveste nettopriser. Kun kontant. Aapent for alle.

Utsalg:

Øvregaten 17
Søndre Alm. 2. Sandviken
Fjøsangervei 33
Solheimsgaten 46
Idrætsveien 52, Nymark
Repslagersgaten 27

Nordnæsgaten 2
Baneveien 20
Haakonsgaten 27
Arbeidergaten 7. Eidemarken
Nye Sandvigsvei 48 a, Kjøttforr.
Konsul Børsgate 30

Altid det bedste utvalg i SKO

for damer, herrer og barn

PRIMA KVALITETER

MODERNE UTSTYR

Prima fedtlædersarbeide

Stavanger Skofabriks Utsalg

Domkirkegaten.

Oslo Sparebank

— Oprettet 1822 —

Øvre Slotsgate 3 — Oslo

**KJØP ALTID
BLINDE BARNS FYRSTIKKER**
Fåes overalt.

J. W. JAMESON ^{A/s}
Postboks 599 — Tlf. 21 571 - 25 522 — OSLO
Møbelstoffer og stopningsmateriel engros

Børs Café & Restaurant
Strandgaten 15 og Strandkaien 12
Byens mest moderne lokale.
Det bedste sted efter teatertid.

Utmerket musik. **Billige priser.**
Telefoner: 2916 — 6181 — 1973.

